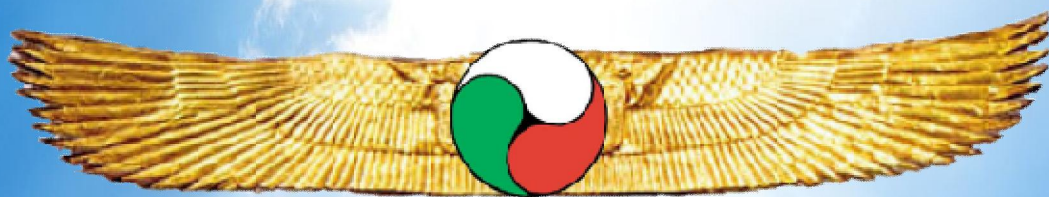
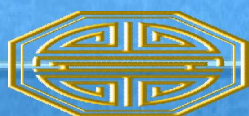

БОРИС БАЛКХ

БЪЛГАРСКИЯТ МИРОГЛЕД

БЪДЕЩЕТО
МИНАЛОТО
СИМВОЛИТЕ
СЛОВOTO
ИСТИНАТА

Борис Балкх

БЪЛГАРСКИЯТ МИРОГЛЕД

САМИЗДАТ

2017

ПРЕДГОВОР

Диханието на съдбата, пак леко поклаща везните в края на моя живот. Накъде ще притури, от къде ще отнеме, не знам? В чакалнята съм вече. Ала знам, че много още не знам и много искам да знам от туй що не знам. А защо не го знам? От'де да знам? Какво още не знам? Ще ми се всичко да знам, ама като не знам – не знам! Ми че то никоой всичко не знае! Защо ми е пък чак толкоз на мен всичко да знам? Защото, когато едно от блюдата в дъно удари, ще престана да знам... ако знам. Затова – сега искам всичко да знам!

*****

Като всички деца и аз бях любознателен, с будна памет, направо казано любопитен. За всичко. Само че онова – Всичкото, неизвестното, не се даваше така лесно. За да го опознаеш, трябваше да си по-често с него. Беше си скъперник и искаше и трябваше да му се плаща... с време. И аз, без да знам защо, плащах, плащах и плащах, докато не забелязах, че съм изостанал безвъзвратно от връсниците си. Затова по-късно в живота кретах някакси, но това нито е важно, нито е интересно. По-важно е, че не спрях да плащам. Пътят към познанието е като игра на комар. Тръгнеш ли веднъж по него, спиране няма. Затова плащах и още плащам, но не съжалявам.

За какво съм плащал ли? Всеки отворен нов прозорец към света ми показваше нова посока и нови хоризонти, все по-интересни и вълнуващи, така че, не можех да не ги последвам. Пребродих Вселената. Опознах я, описах я. Прекрасна е! Пребродих Древността. Опознах я, описах я. Невероятна е! Открих езика Бхаджа. Опознах го, описах го. Той, е началото! И към бъдещето хвърлих мост. Накрая, знанията в мен се подредиха и оформиха във всеобхватен миروглед, който, за почуда, се оказа че е Българският. Ето го, пред вас.

Но когато потърсих някого, за да му разкажа за Вселената, за Древността, за езика Бхаджа и за Бъдещето, каточели всички спяха. А може би не намерих точните хора или не улучих точния момент. Но най-вероятно не успях да го кажа по правилния начин. Затова сега правя още един, може би последен опит.

*****

Повечето от текстовете в тази книга са писани в различно време и по различен повод – като самостоятелни четива, публикувани предимно в интернет. Това, че са предназначени за интернет, и че някои текстове се повтарят, за съжаление ще го забележите и вие.

Приятно четене!

От автора.

БЪЛГАРСКИЯТ МИРОГЛЕД

*Свободен е този, който не е оковал
собствения си мироглед с чужди идеи!*

Откакто съществува, човекът размишлява главно за три неща: Вселената, човека и обществото. Представата му за тях, трите, съставлява неговия мироглед, а общият мироглед е най-важният цивилизационен и обединителен компонент за всяко общество.

Древният мироглед, към който са принадлежали нашите прадеди, е в основата на всички значими древни и съвременни религии, на всички древни философски школи, явни и тайни учения. Името му е *БАЛКХАРА*. В него е вложено познанието на нашите деди за същността, изграждането, съществуването, преобразуването и разграждането на всичко във Вселената. Но до тайните му може да се достигне единствено чрез свещения език на древните българи – *БХАДЖА*. Той е строго фонетичен език от двадесет и два звука, в които са закодирани двадесет и две висши понятия от мирогледа.

БАЛКХАРА, е най-мощният мисловен тласък в човешката история, но с времето избледнява, а *БХАДЖА* се забравя, препокрити от множеството породени религии, митологии, езици и символи. Днес тях ги няма в обхвата на съвременното човешко познание, но в Индия, в този океан от религии, философски течения, митове, писмености и езици е останала голяма част от идеите на *БАЛКХАРА* и *БХАДЖА*, като ехо от онези славни времена когато Идеализмът беше над всичко.

БАЛКХАРА, е всеобхватен мироглед, познанието, Истината за Вселената, както в идеалната, така и в материалната и част. От тези две части на цялостното познание се зараждат Идеализмът и Материализмът.

Идеализмът от *БАЛКХАРА* е отворен – познават се истинските неща и процеси от Действителността. Но той е огромно и абстрактно знание и неговото препредаване през времето и пространството в цялата му пълнота и чистота се оказва непосилно и невъзможно. По тази причина древните мъдреци го преобразуват на по-ниско равнище и го превръщат в Затворен Идеализъм. Там истината е заменена със символи, които би трябвало да отвеждат отново назад към *БАЛКХАРА*, но обратният път отдавна е изгубен във времето и пространството, обрасъл с бурените на символиката.

Затвореният Идеализъм се отдалечава от *БАЛКХАРА* в няколко направления. Първото днес се нарича Езотеризъм – тайно знание. Второто е религията, третото митологията, а четвъртото и петото – празниците и народното творчество. Всички те са възплътели в себе си части от *БАЛКХАРА* и страстно и ревниво ги пазят от "зли очи". Състезават се помежду си – кое от тях ще стигне по далече във времето и ще запази и пренесе истината – докато кръгът на човешкото безумие се затвори и краят му стане ново начало нагоре по спиралата.

БЪЛГАРСКИЯТ МИРОГЛЕД

В древността българите са познавали и човека, и обществото, но най-висшето им достижение е била истината за устройството на Вселената.

*****

ПЪРВА ЧАСТ

ИСТИНАТА

ВСЕЛЕНАТА

*Ако искаш да опознаеш Вселената,
забрави за човека!*

В световната наука днес водещ е принципът „Око да види, ръка да пипне!”, т.е. Монистичният Материализъм. Ако някой не знае, кога и как е постановен той, ще му разкажа.

Преди хиляди години, един любопитен, мислещ човек застанал на брега на морето, погледнал необятната му шир и се замислил. Обърнал се назад. Огледал зеленото равно поле стигащо до хоризонта и постановил първата научна теория „Земята е плоска!”. От тогава мина много време. Онази теория, бавно и трудно беше опровергана и отхвърлена, но принципът си остана.

Познанието е с пирамидална структура. Следвайки принципа „Око да види, ръка да пипне!”, съвременната материалистична наука опознава природата и извлича познание отдолу нагоре по редовете на пирамидата. Вече е достигнала до самия и връх, но не може и няма да помръдне от там докато не „види”, че на върха е Идеализмът. Докато не разбере и не приеме, че всички нейни усилия и достижения са за да докаже и постанови върховенството на Идеализма.

Съвременните учени, вдъхновени от постиженията си и желанието да се изкачат до върха на пирамидата на познанието, правят заключения по основополагащи въпроси за делата и нещата във Вселената, които не са по силите на Материализма.

Учудваща е лекотата, с която световната научна общност приема "на доверие" някои хипотези в науките физика, астрофизика, космология, астрономия, математика и те стават окончателни заключения и теории, само защото са "очевидни истини".

Това се дължи на грешния принцип в науката "Всичко е материя", който води до грешни въображаеми модели, които се основават един на друг и накрая довеждат до неопределеност, непрецизиране на основополагащите термини и понятия в съвременната наука, които звучат твърде условно и твърде неясно, а някои са направо празни понятия. Възможно е, според мен, те да бъдат по-ясни и по-точни. Примерно, така:

- Физика – Наука за физическите системи и взаимодействието между тях! Всички неща и събития, извън това определение, не са физика!
  - Физическа система е тази, която има собствено физическо ядро! Такива са: елементарните частици, атомите, планетите, кометите, звездите, черните дупки, галактиките и т. н.
  - Физическата система се състои от ядро и поле!
  - Химия – наука за химическите системи и взаимодействието между тях!
  - Химическа система е тази, която няма собствено физическо ядро! Такива са, молекулите и съединенията!
- Физическите и химическите системи са подвластни на различни правила!
- Механика – наука за движението на химическите системи!

Днес, религията и науката са като близнаци – религията вече не помни, а науката още не знае.

Религията има своята Света троица – Отца и Сина и Светаго Духа. Когато попиташ „Какво е Бог?“ ти се отговаря, че Бог е всичко видимо и невидимо, защото освен него не съществува нищо друго. Че той е в теб, извън теб и навсякъде. Съществувал е винаги и ще съществува вечно. И ако се замислиш ще стигнеш до извода, че има нещо което е Действителността и това нещо може да се нарече всякак, включително и Бог. Но ако се усъмниш и поискаш убедителни доказателства, че Светата троица от религията действително съществува и е такава каквато ни я представят, ще получиш единствения довод "Вярвай, така е!".

Науката и тя има своята Света троица – Материя, Пространство и Време. Когато попиташ „Какво е Материя?“ ти се отговаря, че тя е всичко видимо и невидимо защото освен нея не съществува нищо друго. Че тя е в теб, извън теб и навсякъде. Съществувала е винаги и ще съществува вечно. И ако се замислиш ще стигнеш до извода, че има нещо което е Действителността и това нещо може да се нарече всякак, включително и Материя. Но ако се усъмниш и поискаш убедителни доказателства, че Светата троица от физиката действително съществува и е такава каквато ни я представят, ще получиш единствения довод "Вярвай, така е!".

Но аз не искам да вярвам, искам да знам!

Няколко са причините за разрухата и застоя в човешката история. Но това, което са оставили след себе си гладът, епидемиите и алчността, е детска игра в сравнение с опустошенията и жертвите от борбата на идеите на Материализма и Идеализма, на Монотеизма и Политеизма, на религията и науката.

Както се вижда, противоположностите винаги са по двойки, от което естествено възникват въпросите:

- Как или защо, религията и науката още не са забелязали, че са двете части на единното, което защитават страстно, всяка поотделно?
- Как или защо, не са забелязали Дуализма – липсващото звено в човешкото познание днес и основа на модела на Вселената?

Аз считам, че днес е времето и тук е мястото, голямата истина за Вселената да бъде показана с целия си блясък и достойнство. Опити за това са правени на различни места и по различно време, от най-будните умове на човечеството. Но по обясними причини те са успявали да придадат само още един – нов тласък на познанието към следващите поколения. Днес, благодарение на прогреса и научните достижения, финалът на хилядолетната щафетата вече може да се състои.

*****

Най-логичното, което всеки, елементарно но вярно може да си отговори, разсъждавайки за тайните на Вселената, е безспорното твърдение, че Някой, Някоя, Някое, Някои или Нещо, е измислило и сътворило Вселената. Онова Нещо, което някои наричат Господ, други Вселенски разум – Мислителя, а трети и четвърти по друг начин, е недостижимо за човешките възприятия и ум и е добре да се приеме мнението на Сократ за Него: „Достатъчно е да знаем, че го има“. От когото и да се каже, каквото и да се каже за Него, ще бъде измислено и невярно.

Днес ние приемаме, че цялото многообразие на форми и движения във Вселената са Негово дело, но Той е измислил само две неща – Закона и Водите.

§ 1 – ЗАКОНЪТ – Б

*Във Всемира няма морал, етика, състрадание и милост!
Там има Закон и правила и се случва винаги това,
което е предвидено в Закона и правилата!
Безусловно!
Каквото трябва да се роди – се ражда!
Каквото трябва да съществува – съществува!
Каквото трябва да умре – умира!*

Днес учените твърдят, и с право, че физическите закони са валидни навсякъде във Вселената. Но къде в природата са записани законът на Нютон, законите на Кеплер или формулата на водата? Кой и как ги пренася насам-натам, през пространството и времето?

Законът е и лесен и труден за разбиране. Труден е за материалистите, които не искат и не могат да приемат, че съществуват и нематериални неща и че те са сетивно недостижими, но са най-важните.

При нас хората често се случва да мислим едно, да говорим друго, а да вършим трето, но в природата това е невъзможно. Там, най-мъдрият и всеобхватен промисъл от Вселенския Разум, за делата и нещата във Всемира, е постановен в Единен природен Закон и никой, никога не го е нарушавал, нито вчера, нито днес, не ще го наруши и утре.

Връзката между Закона от Небитието и материалната му изява в Битието, е като творчеството на архитекта. Мисълта за красива сграда се ражда в главата му и никой не знае каква е тя (мисълта), докато сградата не бъде построена. Същото е и с композитора, и с художника, и с всеки друг творец.

Законът – Творецът, е мисловен (идеен) – измисленото от Мислителя, а делата на Закона, са материалната изява на мислите на Мислителя.

За съответствие на Закона в съвременната наука, условно може да се приеме понятието "Информационно поле".

§ 1.1 – ВЪЗМОЖНОСТИТЕ – Х

Мислите на Мислителя – идеите Му, вложени в Закона, не са веднъж и завинаги постановени готови модели, шаблони, матрици за всяко нещо във Вселената, а всички възможни съчетания, които могат да се случат при взаимодействието между всички неща и събития във Вселената.

Законът, е Закон на възможностите, а не на шаблоните и на забраните.

Възможностите са „правилата на играта”, градивните идеи – причините, а материалните образувания са изявите им – следствията. Правилата от Закона се изявяват в Битието само чрез структури от физически, химически и биологични системи.

Възможностите от Закона са планът, програмата, идеите, кодовете, шифрите, гените по чиито правила се изгражда всичко във Вселената. От най-малкото, до най-голямото.

§ 1.2 – ПРОЯВЕНАТА ЧАСТ ОТ ЗАКОНА, ЧОВЕШКОТО ПОЗНАНИЕ – 3

Най-висшата чест, която е оказана на човека е, че може да опознава Закона.

На дело, хората могат и възприемат по сетивен път само проявената, материализираната част от Закона и то само части от нея, които пребивават в човешката памет като съхранени сведения, знания. По-точно съзнания, със Закона.

Всичко открито от човека, като теория и практика, са възможности, мисли от Закона.

ПАМЕТТА

Голяма част от сведенията придобити чрез сетивата през целият ни живот, се съхраняват в нашия ум, в паметта. Те са нашето знание. Но знанието е различно от мисленето, от мъдростта. Както се различаваме в телата и душите, така се различаваме и в паметта и мисленето. Това твърди и Лао Дзъ, в книгата си Дао Дъ Дзин: "Мъдрият не е начетен. Начетенят не е мъдър."

ВИДА и *ВЕДА*, са названията в езика *БХАДЖА* от древността, за двата начина за придобиване на знания и оценката на тяхната значимост.

От *ВИДА*, е останал коренът на някои съвременни български думи: вид, видя, виждам, видно, видимо, видимост и др. Точно такава е и значението на *ВИДА*.

- Всичко материално проявено в природата и поради това възможно да бъде възприето от човека, чрез сетивата.
- Възприетото чрез сетивата знание.

МЪДРОСТТА

ВЕДА, също е останала като дума в съвременния български език чрез корена *вед*, в думите: изкуствовед, музиковед, стоковед, учебно заведение, неведомо. Точно такава е и значението на *ВЕДА*.

- Неведомо, невидимо – материално непроявено в природата и поради това невъзможно да бъде възприето от човека чрез сетивата.
- *ВЕДА*, е висшето знание, до което малцина достигат чрез размишления, основавайки се на собственото си знание *ВИДА*. *ВЕДА*, е въображаемото продължение на *ВИДА*, по пътя на еволюцията.

Мъдреците достигнали *ВЕДА*, в древността са наричани *двиджа* – два пъти родени, хора, които гледат света и с третото си око – ума.

Съвременният човек създаде компютъра "*по свой образ и подобие*" и чрез съпоставяне на възможностите им можем да разграничим още по ясно *ВИДА* и *ВЕДА* – паметта и мъдростта.

- Относно паметта, в сравнение с компютъра, човекът е абсолютна нула. Но компютърът не може сам да пожелае и да излезе извън сведенията, които му е вложил и задачите, които му е възложил човекът.
- Човекът, ако реши, може да тръгне мисловно накъдето си поиска и да си въобразява каквото си поиска. Поради това, относно мъдростта, компютърът, в сравнение с човека няма тази мисловна свобода и е абсолютна нула.

Вложената в компютъра памет не се променя. Но ако човекът натоварва своята, поколение след поколение, обемът и се увеличава.

По своята същност, и човешките, и компютърните знания са полета.

§ 2 – *ВОДИТЕ*

Учените са установили, че в междузвездното пространство съществува общ космически фон от светлина, топлина и звук – микро физически системи, със стойности близки до абсолютната нула. Те са разсейки от дейността на многобройните и разнообразни небесни тела – макрофизически системи.

В непосредствена близост до тях (до макросистемите), наличието на светлина, топлина и звук е в голямо количество, с високи стойности. В отдалечените от небесните тела места, количеството и стойностите светлина, топлина и звук намаляват и се доближават до абсолютната нула.

От това следва, че ако няма физически системи, Вселената ще остане без физически характеристики. Ще бъде тъмна, студена и тиха. Няма да има материя, пространство и време. Няма да има движение, защото няма да има на какво и към какво. Няма да има откъде и накъде. Ще е невъзможна някаква отлика, на нещо от друго нещо, защото всичко ще бъде Едно – Нищото – Небитието – Покоят – Горната Вода.

§ 2.1 – *ГОРНАТА ВОДА – Е*

Тя изпълва цялата Вселена и е истинският – невидим космически фон, в който се случват събитията и съществуват нещата. Тя, е Вселената.

Горната вода е недостижима, вечна, безкрайна, единна и непроменлива величина.

Мястото, където е установена, е междузвездният вакуум – ЕН.

http://antwrp.gsfc.nasa.gov/apod/image/0803/M104b_peris2048.jpg

За съответствие на горната вода в съвременната наука, условно може да се приеме терминът "тъмна материя", а името на съвременното понятие "междувъзвезден вакуум", в древността, в езика Бхаджа е било АСТРАЛ.

§ 2.2 – ДОЛНАТА ВОДА – И

Но ако всичко е само Едно – горната вода, в това Едно или от това Едно не може да се породи нищо, защото не действа „Законът за единство и борба на противоположностите”. За да заработи той са необходими две противоположности. Затова от първата противоположност се разграничава втората и от Едно се ражда Две. Едно е причина за единството, а Две за раздора и борбата между тях.

От горната вода – от астрала се отделя долната, свива се и се втича в черната дупка, за да образува физическо ядро. Пътят и от астрала до черната дупка, е разединението на двете води. В Библията това е описано буквално, точно и ясно:

„И Бог каза:
Да бъде простор посред водите,
който да раздели вода от вода.
И Бог направи простора;
и раздели водата, която беше под простора,
от водата, която беше над простора;
и стана така.”
Битие 1:6

Долната вода, е нагнетена и свита до безкрайност горна вода. Мястото, където е установена, е физическото ядро – ИН.

За да се затвори кръга, след пълното им разделяне, долната вода трябва да се върне отново в астрала. Пътят и от ядрото до астрала, е обединението на двете води, а кръгът, е пътят на пространството и времето.

Долната вода е множествена. Ражда се, разграничава се от горната, свива се, съществува временно, на ограничено място – в ядрото, връща се в горната, слива се отново с нея и престава да съществува, защото роденото умира.

Това е кръговратът на долната вода.

Множественост на долната вода означава, че всички физически ядра са еднакви по съдържание и различни по големина и качествена изява.

Битието започва с разграничаване на долната вода, от горната. Има ядро – има нещо, няма ядро – няма нищо.

Тогава се проявяват и започват да си взаимодействат и двете тежнения на двете води.

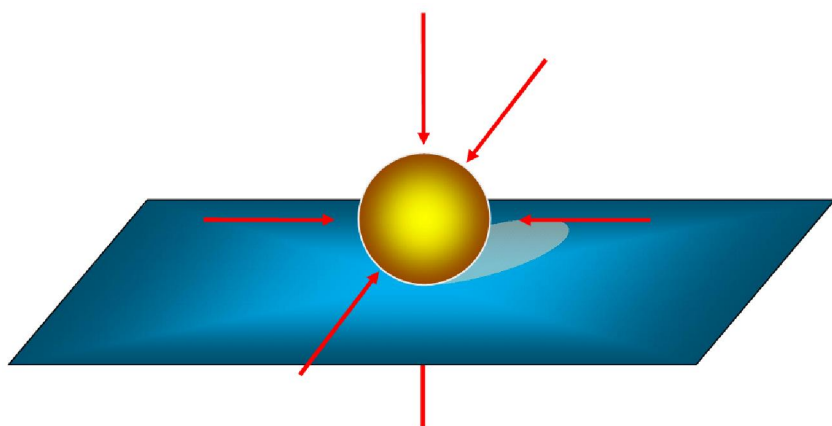
§ 2.3 – ТЕЖНЕНИЯТА – ИЛ и ЕЛ

Всичко осезаемо във Вселената започва и завършва с появата и края на физическото ядро. С появата му, Дуализмът се проявява и в Битието, като го поляризира на два полюса, чрез двете тежнения, на двете води.

Поляризацията насочва физическите ядра в една от двете посоки:

- Свиване – ИЛ – към централното ядро.
- Разширение – ЕЛ – към астрала.

Още в началото, при отделянето на долната вода от горната, превес има тежнението свиване. То поражда действието изсмукване, отлъчване от астрала на физически ядра, които започват да се притеглят взаимно и да се сливат. Когато едно от тях превиши останалите по големина, става централно за околните и те започват да се втичат в него. То става черна дупка.

Тежнението свиване – ИЛ, има за цел да свие всичко материално от Битието и да го върне в Небитието, като го влее в долната вода, във физическото ядро – ИН.

Мощта на тежнението свиване, е съразмерна на големината на ядрото.

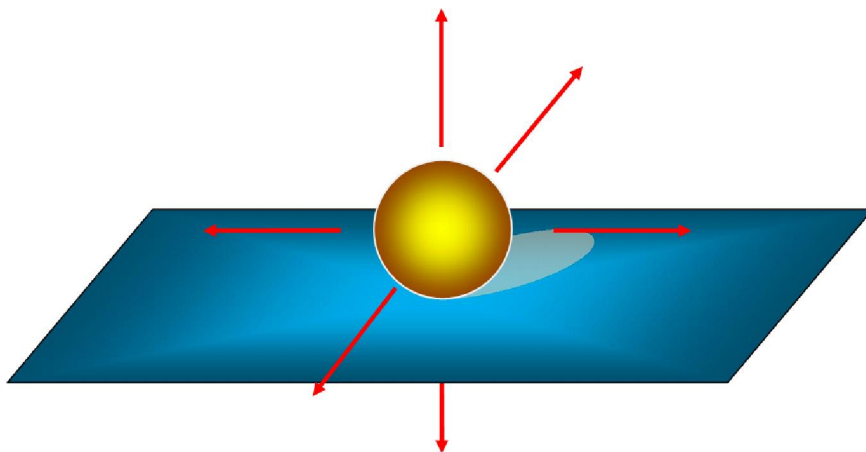
Тежнението свиване, намалява от ядрото към

астрала.

Тежнението свиване, намалява от астрала към ядрото, съразмерно с намаляване на ядрото.

Съответствие на тежнението свиване, във физиката днес са ядрените сили – силното взаимодействие, а в астрономията гравитацията. То е причината за синтеза – втичане на долна вода в ядрото.

Когато долната вода започне да се връща към горната и да се втича в нея, превес има тежнението разширение. То поражда действието изсмукване, отлъчване и отдалечаване от централното ядро на физически ядра, които започват да се оттеглят взаимно, да се приближават към астрала и да се втичат в него.

Тежнението разширение – ЕЛ, има за цел да разшири всичко материално от Битието и да го върне в Небитието, като го влее в горната вода, в астрала – ЕН.

Мощта на тежнението разширение, е неограничена.

Съответствие на тежнението разширение, във физиката днес е слабо взаимодействие, а в астрономията левитацията – тъмната енергия. То е причина за разпада – изтичането на долна вода от ядрото.

Взаимодействието между двете тежнениия изгражда, поддържа и унищожава Битието.

§ 3 – КРЪГОВРАТЪТ – ВРЕМЕТО – Л

Времето, е кръговратът на Долната вода.

Тъй като всичко започва и завършва с физическото ядро, ще припомня отново кръговрата на долната вода.

Ражда се, разграничава се от горната, свива се, съществува временно, на ограничено място – в ядрото, връща се в горната, слива се отново с нея и престава да съществува.

Кръговратът се извършва в четири периода. Той е съвременното разбиране за физическо Време. Затова тук, всеки от четирите периода ще бъде разграничен от другите с промените на времето и пространството, характерни за всеки от тях.

§ 3.1 – ПЪРВИЯТ ПЕРИОД

Първият период, е горната вода. Там Законът и Водите са мисловни – Небитието. Първият период е невидим, незнаен и недостижим за хората, нито чрез ума, нито чрез сетивата.

Тогава всички понятия приемат характеристиките на горната вода, а тя е недостижима, вечна, безкрайна, единна и непроменлива величина. В нея няма тежнениия, поле, движения, материя, пространство и време. Не действа „Законът за единство и борба на противоположностите”, защото всичко е Едно.

Тогава е вечно безвремие и безкрайна пустота.

§ 3.2 – ВТОРИЯТ ПЕРИОД

Вторият период от кръговрата е Битие – материалната изява на Закона и Водите, заедно. Тогава превес има тежнението *свиване – ИЛ* и от горната вода се разграничава долната. От Едно се ражда Две и започва да действа „*Законът за единство и борба на противоположностите*”.

През втория период от кръговрата, тежнението *свиване – ИЛ*, осъществява преноса на долната вода, от астрала, към черната дупка – ядрото и втичането и в него.

През втория период времето тече обратно – ЛИ, а пространството се свива – ПИ

§ 3.3 – ТРЕТИЯТ ПЕРИОД

Третият период от кръговрата е Дуализъм – пълно отделяне на долната вода, във физическото ядро. Тогава се установява равновесие между двете тежнения и те престават да съществуват. Престават да действат и законът за единство и борба на противоположностите, а Законът и Водите са Небитие.

Третият период е невидим, незнаен и недостижим за хората, нито чрез ума, нито чрез сетивата, защото, *тогава в ядрото е временно безвремие и крайна празнота.*

Временното безвремие е различно за различните ядра, защото, *колкото са ядрата във вселената, толкова са и полетата, и пространствата, и времената.*

§ 3.4 – ЧЕТВЪРТНИЯТ ПЕРИОД

Четвъртият период от кръговрата, е отново Битие – изявата на Закона и Водите, заедно. Но този път надмощие има тежнението на горната вода – *разширение – ЕЛ*. То осъществява преноса на долната вода, от ядрото, към горната вода и втичането и в нея – в астрала.

Законът и Водите, винаги и навсякъде са мисловни, а правилата от Закона се изявяват в Битието само чрез производните от взаимодействието на двете тежнения, като структури от физически, химически и биологични системи – материалните образувания.

Днес Слънцето и всички комети и планети в Слънчевата система са в четвъртия период от кръговрата си и отиват към своя край.

През четвъртия период, времето тече в права посока – ЛА, а пространството се разширява – ПА.

§ 3.5 – ПОКОЯТ, УСТАНОВЯВАНЕТО – Н

Покоят – Н, е през първи и трети период от кръговрата, когато Законът и Водите са Небитие, а тежненията са в равновесие и не съществуват.

През първия период е Единство. Съществува само горната вода – *Е*, а тя е недостижима, вечна, безкрайна, единна и непроменлива величина. Мястото, където е установена, е астралът – *ЕН*.

През третия период е Дуализъм. Пълно отделяне на долната вода – *И*, от горната и установяване на равновесие между двете им тежнениа. Мястото, където е установена долната вода, е ядрото – *ИН*.

През втория и четвъртия период от кръговрата, движението е абсолютно, а покоят относителен и недостижим. Но въпреки това, равновесието е цел на всяко външно движение и вътрешно състояние.

През втория и четвъртия период от кръговрата, крайната достижима цел на стремежа към покой, е установяване в устойчиво неравновесие – *Н*.

На тези четири периода се основават четирите сезона в Зодиака, в Годишния Зодиак и в календара (и на естествените дадености). От тях идва броят и на Ведите и на Евангелията, а вероятно това е първоизточникът и на древния израз *Квадратура на кръга*.

Но във всеки от тези четири периода от кръговрата, долната вода извършва по три действия.

- През първия те са: влизане, престой и излизане.
- През втория: тръгване, пътуване (свиване) и пристигане.
- През третия: влизане, престой и излизане.
- През четвъртия: тръгване, пътуване (разширение) и пристигане.

Така всички действия, които извършва долната вода през своя кръговрат, са дванадесет. Те са първообразът за култа към числото дванадесет. От тук са дванадесетте зодии, дванадесетте месеца, дванадесетте часа през деня и нощта, дванадесетичната мерна система, дванадесетте адитя в Хиндуизма, дванадесетте подвига на Херакъл, дванадесетте юдейски племена, дванадесетте апостола в Християнството.

Тъй като времето е символ за кръговрата, дванадесетичната система е времеизмерителна.

Кръговратът, е голямата тайна за вечното взаимодействие между двете води. Той се осъществява безброй пъти, на безброй места във Вселената, но никога един кръг не се повтаря на същото място, със същата физическа система. Една физическа система съществува само веднъж, в едно време и на едно място. Колкото са ядрата във Вселената, толкова са и полетата, и пространствата, и времената, защото: *Има ядро – има нещо, няма ядро – няма нищо*.

Понятията „*Кръговрат на Долната вода*” и „*цикличност на времето*” са неточни и не отразяват истината буквално. Истинското движение на долната вода е радиално.

- През втория период, е от астрала към черната дупка, от всички посоки към центъра.
- През четвъртия период, е от ядрото към астрала, към всички посоки от центъра.

Кръговрат се извършва от всяка физическа система поотделно, примерно Земята. Но в астрономията той е известен от моментните състояния на кръговратите на множество физически системи – небесни тела. Съответствие на кръговрата в съвременната астрономия, е Главната последователност.

§ 4 – ФИЗИЧЕСКОТО ПОЛЕ – А

Единственото осезаемо във Вселената, е физическото поле. Осъществява се само чрез и заради физическите ядра. Има ядро – има поле, няма ядро – няма нищо.

Физическото поле, е взаимодействието, борбата между двете тежнения, на двете води.

Възникването на физическото поле, в Библията е описано буквално, точно и ясно:

*„И Бог каза:
Да бъде простор посред водите,
който да раздели вода от вода.
И Бог направи простора;
и раздели водата, която беше под простора,
от водата, която беше над простора;
и стана така.
И Бог нарече простора Небе”
Битие 1:6*

Физическото поле има:

- посока
- напрегнатост
- плътност
- мощ

Превесът, на едно от тежненията, определя посоката на полето.

- През втория период от кръговрата, посоката на полето е *свиване – ИЛ.*
- През четвъртия период от кръговрата, посоката на полето е *разширение – ЕЛ.*

Мощта на полето, е съразмерна на големината на ядрото му.

С появата на физическото поле, се появяват и пространството и времето. Колкото са ядрата във Вселената, толкова са и полетата, и пространствата, и времената.

Съответствие на понятието физическо поле, днес във физиката и астрономията са полето, пространството и материята.

Понятието "материя", което се използва днес от науката, няма съответствие в действителността. То е измислено от будните умове на средновековието, като противовес на понятието *Бог*, което до тогава е фокусирало в една отправна точка както личното така и общественото съзнание. *Материя* е най-мощната идеологическа догма

създавана някога, след догмата *Бог*. Тя не само предостави на хората право на избор, но се оказа и по устойчивата величина. Боговете днес са много, а материята си остана единствена.

Мястото, където е установено физическото поле – пространството – АН, е между физическото ядро – ИН и астрала – ЕН.

Съответствие на мястото на полето, на неговия обем, на простора, в съвременната физика и астрономия е пространството – АН. Пространството на земното поле включва: магмата, земната кора, водния океан, атмосферата и етера около нея.

В древността, с физическите системи и взаимодействието между тях, се е занимавала най-великата наука, науката за полето – *АСТРА ВЕДА*.

§ 4.1 – ФИЗИЧЕСКА СИСТЕМА – Г

Още с появата на физическо ядро се появява и неговото поле. Ядрото е причината, а полето следствието. Винаги са заедно. Не може да има ядро без поле и поле без ядро. Те, двете, са физическата система.

Следователно, физическата система се състои от ядро и поле или казано по друг начин, физическа система е тази, която има собствено физическо ядро. Такива са: елементарните частици, атомите, планетите, кометите, звездите, черните дупки, галактиките и т. н. Всички те, са равноправни светове пред Закона.

Формата на физическата система се определя от формата на ядрото, а тя е кълбо.

Всички физически ядра са еднакви по съдържание и различни по големина и качествена изява, но всичко започва и завършва с най-малките възможни физически ядра във Вселената – ГА. Те се появяват първи и биват унищожавани последни, защото са най-устойчивите на въздействието на двете тежнени ядра.

Заради своята многобройност, повсеместност и издържливост, те са началото и краят на физическото поле, началото и краят на всичко осезаемо във Вселената. Те са физическото поле.

Те са единствените физически ядра във Вселената които нямат спътници, защото са (почти) еднакви, поради което взаимодействието между тях е много слабо и много бавно. Единствено те не са подвластни на правилото "*Има ядро – има поле*" и не образуват свое физическо поле и съответно своя физическа система.

Те са хаосът на древните, а хаос е когато още няма изявена черна дупка – централно ядро, което да постанови неравенство – космос – ред. Тогава те са еднакви и равноправни и няма космос – ред, а равенство – хаос – безредие.

Най-малките физически ядра – ГА, са две породи.

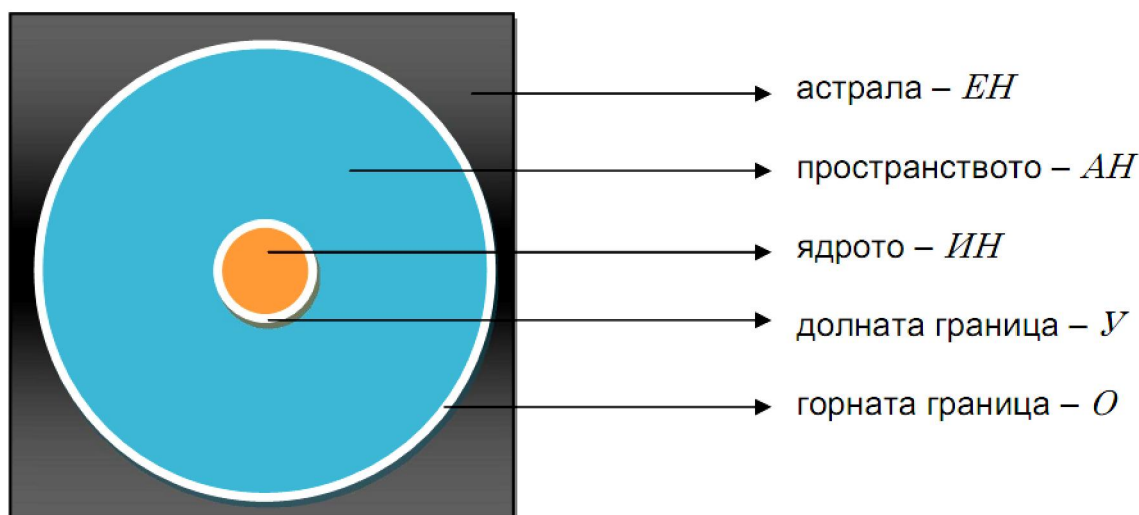
- Родени от астрала, когато тежнението *свиване* има превес.
- Родени от ядрото, когато тежнението *разширение* има превес.

От написаното до тук станаха известни три от основните понятия за строежа на физическата система: горната вода, долната вода и физическото поле. Станаха известни и местата им.

- на горната вода E – астрала EH
- на долната вода I – ядрото IH
- на физическото поле A – пространството между тях AH

Но между тези три места има две граници.

ФИЗИЧЕСКА СИСТЕМА

§ 4.1.1 – ГОРНАТА ГРАНИЦА НА ФИЗИЧЕСКАТА СИСТЕМА – O

Горната граница на физическата система, е между пространството и астрала.

През втория период от кръговрата, горната граница – O , пропуска през себе си най-малките физически ядра само в една посока – от астрала, към пространството. Тогава, в обратната посока, през нея, от пространството не може да излезе нищо, дори и най-малки физически ядра.

В действителността, горната граница – O , през втория период са белите и червени гиганти.

През четвъртия период от кръговрата, горната граница – O , пропуска през себе си двупосочно. Тогава тя практически е недоловима. Може да се определи само теоретично, чрез математически изчисления.

§ 4.1.2 – ДОЛНАТА ГРАНИЦА НА ФИЗИЧЕСКАТА СИСТЕМА – U

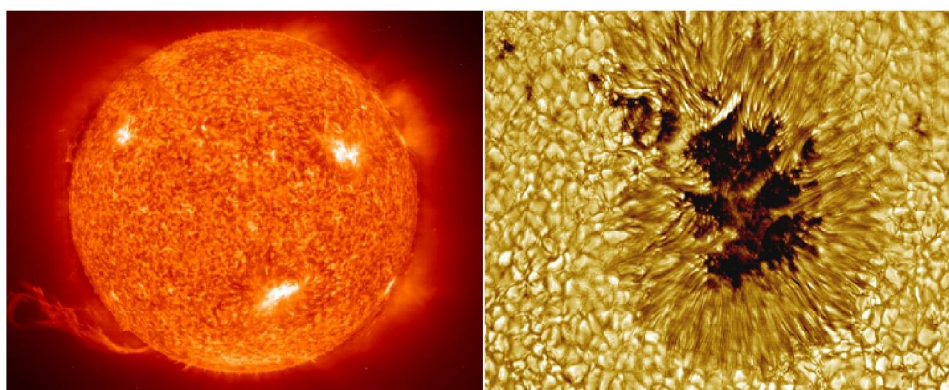
Долната граница на физическата система, е между ядрото и пространството.

През втория период от кръговрата, долната граница – U , пропуска през себе си двупосочно.

През четвъртия период от кръговрата, долната граница – U , пропуска през себе си най-малките физически ядра само в една посока – от ядрото, към пространството. Тогава, в обратната посока, през нея, в ядрото не може да влезе нищо, дори и най-малки ядра.

В действителността, долната граница – U , в четвъртия период може да се види в най-долната част от слънчевата хелиосфера, над самото слънчево ядро, там където се образуват гранулите и тъмните петна.

http://umbra.nascom.nasa.gov/images/eit_19970914_0121_304.gif
http://antwrp.gsfc.nasa.gov/apod/image/0511/sunspot_vtt_big.jpg

§ 4.2 ПЛЪТНОСТТА НА ФИЗИЧЕСКОТО ПОЛЕ – П

Плътността на полето, е пространството – наличието и количеството физически системи около централното ядро. То има четири плътности в отвесна посока – от астрала към ядрото. В съвременната наука, те са четирите агрегатни състояния на материята.

- плазмено – етера
- газово – въздуха
- течно – водния океан
- твърдо – земната кора

В четирите плътности на пространството могат да се осъществяват и съществуват, само възможности предназначени за всяка от тях.

§ 4.2.1 – ФИЗИЧЕСКАТА ПЛЪТНОСТ НА ПРОСТРАНСТВОТО – ГАНА

Първата плътност на полето в отвесна посока е етерът – пространството където са установени само физически системи – елементарни частици.

Понятието етер, е ползвано от науката в класическия и период и по-късно е отпаднало от употреба. Но практиката показва че това е било грешка и днес етера се завърна с друго име – плазма.

Плазмата е опасна за всичко намиращо се върху земната повърхност. Когато слънчевата активност се повиши и слънчевият вятър достигне Земята, предизвиква смущения в транспорта, електроснабдяването, съобщенията и в човешкото здраве.

Това се случва въпреки защитата от земното поле.

§ 4.3 – НАПРЕГНАТОСТТА НА ФИЗИЧЕСКОТО ПОЛЕ – К

Напрегнатостта на физическото поле, е неравновесието между двете тежнения, което устремява физическите системи към уравнивяване.

Всичко което се случва в материалния свят, е следствие от стойността или промяната на напрегнатостта на полето. Тя е повелителят и извършителят на изграждането, промените, поддържането и разграждането на всичко във Вселената.

Днес във физиката, електротехниката и енергетиката се борава с електрическо напрежение. То е напрегнатостта на полето в генератора, който произвежда или трансформатора, който трансформира електричеството. Ефектът при късо съединение с 5, 50, 500 и 5000 волта електрическо напрежение е различен, защото е съразмерен с напрегнатостта на полето в генератора или трансформатора.

Съвременните учени използват посоката разширение на полето, разпада, за да извличат физически ядра – енергия, от ядрата на някои видове атоми. Те правят това като регулират напрегнатостта на полето на атомите. Могат да я поддържат стабилна в необходимите граници, за производство на електричество в атомните електроцентрали. Но могат и да премахнат ограниченията за увеличаване на напрегнатостта на полетата на атомите, в атомната бомба. Ефектът от това за съжаление ни е известен.

Вече писах, че *Всички физически ядра са еднакви по съдържание и различни по големина и качествена изява.* От това определение ще се спра на различията между ядрата. Ще започна първо с *качествената изява на ядрото.*

Качествена изява означава, посоката, напрегнатостта и плътността на полето на физическата система. Тя, буквално означава интензитета с който се отлъчват физически ядра от централното ядро, когато посоката на полето е разширение. А интензитета на отлъчване е съразмерен с напрегнатостта на полето.

Тук ще си позволя елементарен, но според мен уместен пример от бита. За икономия на електроенергия в дома днес се използват уреди, които повишават или понижават електрическото напрежение подавано към осветителното тяло и така се намалява или увеличава светлината излъчвана от него.

Да погледнем небесните тела с постиженията на астрономията. Там звездите са класифицирани по класове, според спектъра, цвета на тяхното светлинно излъчване. То, е показател за качествената изява на техните ядра. Различният интензитет с който отлъчват се дължи на различната напрегнатост на техните полета.

А сега да погледнем атомите с постиженията на физиката. За да започне атомното ядро да „излъчва” енергия, то трябва да бъде приведено във възбудено състояние, т.е. да бъде приведено в по-високо енергийно ниво. А енергийните нива на ядрото, според физиката, са девет.

Всяко физическо поле може и съществува само в границите на тези девет равнища на напрегнатост. В зависимост от големината на ядрото си, то може да съществува в определени граници на пространството, където е във взаимодействие и под въздействието на други физически системи и където напрегнатостта на техните полета

му позволява да съществува в рамките на деветте си равнища на полева напрегнатост. Над и под тези пространствени и полеви граници, то не може да съществува. Там ще пребивават физически системи с друга големина на ядрата, по-големи или по-малки.

Големината, е другата разлика между ядрата.

От тук следва, че напрегнатостта на околното поле придвижва и поставя физическите системи в пространството, там където могат да съществуват или променя големината на ядрата им.

Деветте равнища на напрегнатост на полето на физическата система, са първообразът и източникът за култа към числото десет, десетичната мерна система и цифрите. Но числото десет още го няма.

От написаното до тук следва, че в различна напрегнатост на околното поле могат да съществуват различни по големина ядра, а различните големини на ядрата са разделени от преходи.

Ще повторя отново, че ако физическо ядро попадне в поле с критична напрегнатост, недопускаща съществуването на неговото поле в рамките на деветте му равнища на напрегнатост, то (ядрото) ще бъде променено до съответната големина за новата напрегнатост чрез превеждането му през прехода или ще бъде преместено в пространството, там където може да съществува.

Цифровото означение на прехода е Нула. Тогава тази част долна вода, намираща се в това ядро, е в третия период от своя кръговрат и ядрото е невидимо, защото двете тежнения са в равновесие и то няма изява в нито едно от деветте си равнища на качествена изява.

В действителността, физическите системи извършват своя кръговрат в различни условия и поради това вариантите са много. Затова тук ще покажа само двата крайни.

- Първият, е когато физическата система извършва своя кръговрат в устойчиво променящо се околно поле.
- Вторият, е когато околното поле въздейства на системата, чрез резки промени на посоката и/или напрегнатостта си.

Деветте равнища на напрегнатостта на полето на една физическа система и прехода на ядрото и, се изразяват с десетте цифри от механичния или електронен брояч.

За наше щастие, Земята се развива по първия вариант и за да проследим развитието и чрез промените в брояча, ще приема условно и съвсем произволно, че възможните големини на ядрата във Вселената са седем. Затова нашият брояч ще бъде със седем позиции 0000000.

Седемте нули ни показват, че земното ядро не се изявява в нито едно от качествените си равнища или големина, защото е в третия период от своя кръговрат. Когато е започнал четвъртият период от кръговрата на Земята и около ядрото и се е появило полето и, броячът е изписал 0009000. Това показва, че тогава земното ядро е било от средна големина, а полето, с напрегнатост девето равнище. Тогава Земята е станала звезда.

С времето, напрегнатостта на полето закономерно е намалявала, заради намаляването на големината на ядрото, поради постоянното отлъчване на физически системи от него, а броячът е показал последователно 0008000, 0007000, докато е достигнал до 0006000. Тогава на Земята се е появила и течност и тя (Земята) е заприличала на днешния Юпитер.

Напрегнатостта на земното поле, е продължила да се понижава и броячът е достигнал до 0005000. Тогава земната повърхност е била течна.

Когато броячът е показал 0003000, се е появила и твърдата земна кора. Предполагам, че днес Земята е по пътя между 0003000 и 0002000. Когато стане 0001000 ще бъде като Марс и Луната.

До тук бяха следствия само от първия вариант, при устойчиво развитие на физическата система. Но когато промяната на напрегнатостта на полето става рязко и в големи граници или се променя посоката му, следствията от това са различни.

Резките промени във физическите системи, са следствие от външното въздействие при взаимодействието им с други физически системи. От степента на несъответствие между големината и качествена изява на ядрото и напрегнатостта на околното поле.

Преминаването през преходите може да е тихо, плавно и незабележимо или мигновена инплозия или енплозия.

Ако през втория период от кръговрата, в полето на мощна черна дупка попадне по-малка физическа система, напрегнатостта на полето на по-малката физическата система ще се понижи, примерно от 0005000 до 0001000 и ако външното поле на черната дупка не позволява на полето на малката физическа система да остане и да съществува на първо равнище, тя ще извърши преход. Ако е близо до ядрото на черната дупка, ще се влее направо в него, но ако е на разстояние, ще се слее с други себеподобни и ще образуват ново, по-голямо ядро, а броячът ще покаже 0010000.

Напрегнатостта на полето на новото ядро, ще се настрои спрямо полето на черната дупка и ако е възможно ще просъществува известно време, но ако тава не е възможно, ще се повтори понижение на напрегнатостта на полето му и преминаване през нов преход и образуване на ново, още по-голямо ядро с големина 010000.

Ако през четвъртия период от кръговрата, физическа система попадне в полето на мощна звезда, напрегнатостта на полето и (на физическата система) ще се повиши (така става с кометите), примерно от 0005000 до 0009000 и ако външното поле на звездата не позволява на полето на нашата физическа система да остане и да съществува на девето равнище, тя ще извърши преход.

Ако е близо до звездата, малкото ядро вероятно ще премине през няколко бързи последователни прехода, като се преобразува в по-малки ядра, в размер 0000900 и намалявайки напрегнатостта на полето си, да премине през следващия преход, до 0000090.

По време на тези краткотрайни преобразувания, всички ядра се отдалечават от звездата и ако последното ядро маже да съществува в рамките на своите девет полеви равнища, то ще остане като самостоятелна физическа система. Според използвания тук брояч, размер на ядрото 000000х ще е ядро на най-малката физическа система.

Десетичната мерна система, е пространствоизмерителна. Това е първоначалният и смисъл, който отдавна е изгубен. Тя днес е останала само десетична бройна система. Но посрещането на третото хилядолетие беше ярък пример, до какво води непознаването и нецелесъобразното използване на двете системи – дванадесетичната и десетичната.

Десетичната мерна система не е времеизмерителна и затова много хора не можаха да се ориентират, кога завършва второто хилядолетие – през 1999 или през 2000 година и кога започва третото – през 2000 или през 2001? И какво означава нулева година?

Дванадесетичната мерна система от кръговрата и Зодиака е времеизмерителна – за физическото време на живот на всяка отделна физическа система. А като нейно подобие, като времеизмерител за механичното, календарно време, само за нас хората, тук на Земята, се използва дванадесетгодишната Юпитерова орбита около Слънцето. При нея всяка от дванадесетте и години е означена също с подходящо животно. След годината на едно животно следва годината на друго и няма нулева година. Съмнение и грешка не може да има.

ИЗГРАЖДАНЕ, СЪЩЕСТВУВАНЕ И РАЗГРАЖДАНЕ НА ФИЗИЧЕСКАТА СИСТЕМА

Кръговратът на долната вода – изграждането, съществуването и разграждането на една физическа система, преминава през четири периода.

1. Ако приемем, че във Вселената не съществува нищо друго освен горната вода, това означава, че няма движение, защото няма на какво и към какво. Няма откъде и накъде. Невъзможна е някаква отлика на нещо от друго нещо. Няма тежнениа, поле, пространство и време. Не действа „*Законът за единство и борба на противоположностите*”, защото всичко е Едно.

По време на първия период от развитието на физическата система, водите са в съотношение Единство – пълно обединение и са невидими. Поради това днес този период е непознат за нас.

2. За да започне кръговрата, от горната вода се разграничава долната и от Едно се ражда Две. Едно е причина за единството, а Две за раздора и борбата помежду им.

Ако едно тяло тегли след себе си друго, с еластична връзка, в началото, при потегляне, първото тяло ще потегли само. Ще придобие изпреварваща скорост и ще я увеличава докато му позволява еластичната връзка между телата. Когато еластичността на връзката намалее, ще започне бавно движение и на второто тяло. Неговата скорост ще се увеличава докато еластичността на връзката се изчерпи и скоростите на двете тела се изравнят.

Докато първото тяло поддържа същата скорост, разстоянието между двете тела ще се запази непроменено. Но ако първото тяло забави своята скорост, еластичността на връзката и инерцията на второто тяло ще запазят скоростта му непроменена и тя ще превиши скоростта на първото тяло. Ако първото тяло продължи да забавя скоростта си, разликата между скоростите на двете тела ще се увеличава и някъде напред във времето и пространството второто тяло ще настигне първото.

По време на втория период от развитието на физическата система, водите ще са в съотношение разединение. Ще се появят тежненията, полето, движението, времето и пространството. Пространството ще се свива, а времето ще тече обратно.

Още в началото на кръговрата, когато започне отделянето на долната вода от горната, ще се появят тежненията между тях и като следствие от това, полето. Тогава, според принципа на "изпреварващия удар", мощта на тежнението на долната вода ще превиши тежнението на горната и ще определи посоката свиване на полето, а напрегнатостта му ще предизвика действието изсмукване от горната вода на частици долна вода – най-малки ядра – ГА, които ще започнат да се притеглят помежду си и да се сливат.

Изсмукването на частици долна вода, от горната, може да става само в размер най-малките физически ядра – ГА.

Когато едно от тях превиши останалите по големина, ще стане централно за околните и те ще започнат да се втичат в него. То ще стане черна дупка. Докато посоката на полето е свиване, ще продължи пълненето на ядрото – втичане на най-малки ядра в черната дупка и от там не може да излезе нищо, дори и най-малки ядра. След преминаване на горната граница и влизане в черната дупка, най-малките физически ядра ще се отправят с максималната за тях скорост към центъра на ядрото и намалявайки скоростта си ще се сливат, уголемяват и уплътняват.

Черните дупки са най-големите видими единични обекти във Вселената. Горната им граница – сферата, през която се втичат в нея най-малки физически ядра, в началото нараства и достига огромни размери. При нарастването и се променя съотношението между двете тежнения и напрегнатостта се увеличава. При достигане на крайната големина на черната дупка идва момент, когато горната граница на черната дупка се "запалва" и става видима. В астрономията това са сините, белите и червените гиганти.

Като следствие от намаляване на ефекта от "изпреварващия удар", напрегнатостта на полето ще намалява. Заедно с намаляването на напрегнатостта, ще намалява и обема на кълбото, променяйки и цвета на светлината си. Гигантът ще започне да се свива, до

установяване на равновесие между тежненията на двете води и втичането на най-малки ядра в черната дупка ще спре. Горната граница ще достигне долната и ще се слее. Ще изчезнат тежненията, полето, движението, времето и пространството. Понякога гигантите, под външно въздействие извършват инплозия и времето за процеса на тяхното свиване се съкращава.

3. По време на третия период от развитието на физическата система, тежненията ще са в равновесие, а водите ще са в съотношение Дуализъм – пълно разединение и ядрото ще стане невидимо. Поради това, днес този период е непознат за нас. Но, малко преди да настъпи третият период, в самия край на втория и малко след като е завършил, в самото начало на четвъртия, полето на физическата система е "видимо". В съвременната астрономия то образува гравитационните лещи.

4. След като изтече третия период, равновесието ще се наруши. Мощта на тежнението на горната вода ще започне да превишава мощта на тежнението на долната и ще определи посоката разширение на полето, а напрегнатостта му ще предизвика изсмукване на частици долна вода – най-малки ядра – ГА от централното ядро.

Изсмукването на частици долна вода от ядрото, може да става само в размер най-малките физически ядра ГА.

Във физическото ядро, никога няма и не може да има друго освен долна вода. В четвъртия период в него не може да проникне нищо, по никакъв начин, дори и най-малки ядра. Ядрото може да бъде погълнато от друго ядро, раздробено, изсмукано бавно или бързо, чрез енсплозия от напрегнатостта на полето, но в него не може да се проникне.

В началото на четвъртия период отново ще се появят тежненията, полето, движението, пространството и времето. Съотношението между двете води ще е обединение. Пространството ще се разширява, а времето ще тече в права посока.

Днес, Слънцето, Земята и всички планети и комети в Слънчевата система са в четвъртия си период.

Полето (материята) около ядрото, през първата половина от четвъртия период се изгражда низходящо и сферично, отвън навътре. Първо се изгражда етерът – физическите системи. Етерът също се изгражда отвън навътре. Първо най-отдалечените владения на ядрото, състоящи се от най-малки физически системи. Повътрешният слой е от по-големи елементарни частици и така все по-навътре към ядрото, докато се стигне до атомите и газовете. Естествено, според таблицата на Менделеев, първо се появява водородът, след него хелият и т.н.

Днес учените знаят, че главите на кометите са обвити във „водороден облак“, а около ядрата на звездите „гори водород“. Така е, защото той се произвежда там, от изсмуканите от ядрото и групирани се около него елементарни частици и се преобразува в хелий.

Развитието през четвъртия период на една макрокосмическа физическа система, е в следната последователност.

- Звезда, „излъчваща“ в най-високата част на електромагнитния спектър, над видимата светлина.
- Звезда, от спектрален клас O, с бял цвят.
- Звезда, от спектрален клас B, със синьо-бял цвят.
- Звезда, от спектрален клас A, със син цвят.
- Звезда, от спектрален клас F, със зелен цвят.
- Звезда, от спектрален клас G, със жълт цвят. Такова е и нашето Слънце.
- Звезда, от спектрален клас K, с оранжев цвят.
- Звезда, от спектрален клас M, с червен цвят.
- Звезда, наричана „Кафяво джудже“.
- Небесно тяло, чието ядро е обвито с газове и пари – газова планета – Юпитер.

След като се появят пари, по-късно под тях ще се образува течност, а още по-късно, под течността се образува и твърдта.

След изграждане на четирите агрегатни състояния на материята около ядрото, при определени стойности на напрегнатостта на полето, според израза „Всяко нещо с времето си“, ще се появи и цялото многообразие от материални образувания, които съществуват днес върху земното ядро. Това е нашият дом – планетата Земя.

Юпитер

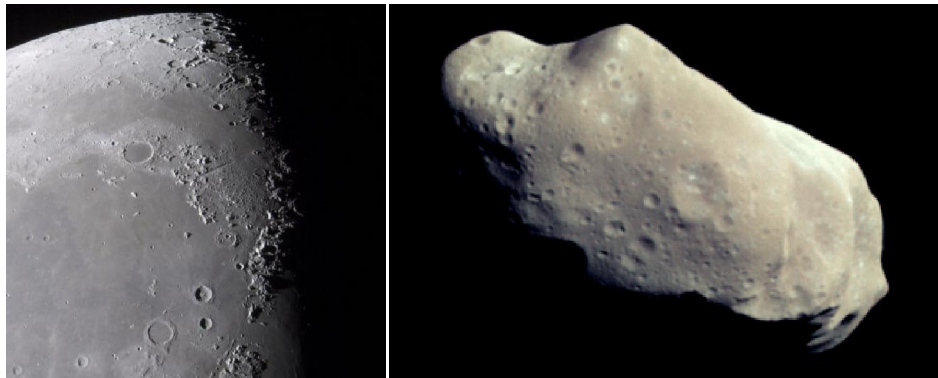
Земята

Марс

http://antwrp.gsfc.nasa.gov/apod/image/0605/redspot2_hst_f.jpg
<http://www.solarviews.com/raw/earth/earthafjr.jpg>
http://www.msss.com/mars/pictures/usgs_color_mosaics/marineris.gif

Разграждането на материята около ядрото, през втората половина на четвъртия период, става в същия порядък – от горе надолу. Първо ще изчезне етерът, след него газовете. Течността ще слезе в земята, а после ще изчезне и тя.

В такова състояние е днес Марс. След още време, той ще стане като Луната.

Луната

Астероид

http://antwtrp.gsfc.nasa.gov/apod/image/0012/moon3rd_armstrong.jpg
http://antwtrp.gsfc.nasa.gov/apod/image/0406/idadactyl_galileo_big.gif

Цялостното развитие на разгледаната дотук физическа система, е следствие от „излъчването” от ядрото на долна вода и намаляване на нейното количество, съответно и намаляване на размера на ядрото. Това ще продължи до окончателното, пълно изчерпване на долната вода от ядрото – следователно ще изчезне и то.

Системата вече няма да е физическа. Ще остане само каменно кълбо, без гравитация и центробежната сила, при неговото въртене ще го раздроби и по орбитата на нашата мъртва физическа система ще се понесе поток от астероиди – каменни отломки, като тези в астероидния пояс между Марс и Юпитер.

Това е „нормалното”, еволюционно развитие на физическите системи, но не винаги се случва така. Всичко във Вселената е настроено много фино. Единното всемирно поле е единно, но напрегнатостта му навсякъде е различна. Затова физическите системи „прескачат” някои части от процеса описан по-горе. А има и такива, които стигат до края на периода за „нула време”. Това са познатите ни инплозии, колапси на небесните гиганти и енплозиите на нови и свръхнови звезди.

§ 4.4 – ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ МЕЖДУ ДВЕ ФИЗИЧЕСКИ СИСТЕМИ

Напрегнатостта на физическото поле, е неравновесието между двете тежнения, което устремява физическите системи към уравновесяване.

Всичко което се случва в материалния свят, е следствие от стойността или промяната на напрегнатостта на полето. Тя е повелителят и извършителят на изграждането, промените, поддържането и разграждането на всичко във Вселената.

Съотношението между тежненятия на двете води на всяка физическа система, е следствие от естественото, закономерно развитие на самата система и въздействието върху нея на Единното всемирно поле (околното поле), чиито посока, напрегнатост, плътност и мощ се променят и различават в зависимост от наличието, броя, състоянието и взаимното разположение на физическите системи в него.

Четири са предпоставките оказващи влияние при взаимодействието между две физически системи:

- Големината на ядрата им.
- Разстоянието между ядрата им.
- Разстоянието на ядрата, от равновесното положение помежду им.
- Посоката и напрегнатостта на полетата им.

През втория и четвъртия период от кръговрата, движението е абсолютно, а покоят относителен и недостижим. Но въпреки това, при взаимодействие между две физически системи, равновесието между тях е цел на всяко външно движение и вътрешно състояние.

Същността на взаимодействието между две физически системи, е съпоставянето на техните полета.

§ 4.4.1 – СЪПОСТАВЯНЕ НА ПОЛЕТАТА НА ДВЕ ФИЗИЧЕСКИ СИСТЕМИ – Д

При съпоставянето си, двете полета на физическите системи се обединяват в едно общо поле с нова напрегнатост, различна от предишните им напрегнатости, а понякога е възможна и промяна на посоката на полето на по-малката система.

Всички физически системи, намиращи се в новото поле – двете взаимодействащи си и подчинените им, се оказват в ново, различно неравновесие, което ги устремява към уравнивяване, като, *По-голямата, по-силната, овладява и подчинява по-малката, по-слабата и се стреми да я преобразува в свой образ и подобие!*

При взаимодействието – уравнивяването помежду си, двете физически системи, осъществяват три движения.

- Завъртане в синхрон.
- Преместване на ядрата.
- Промяна на посоката, напрегнатостта, плътността и мощта на полетата.

§ 4.4.1.1 – ПЪРВОТО ДВИЖЕНИЕ НА ФИЗИЧЕСКИТЕ СИСТЕМИ – ЗАВЪРТАНЕ В СИНХРОН

Ако съпоставим физическата система с електрическа машина, тя ще е едновременно генератор и двигател. Генератор е, защото ядрото и „излъчва” най-малки физически ядра и създава свое поле, а при взаимодействието и с друга, по-голяма физическа система, се подчинява на нейното поле, превръща се в двигател и започва да се върти около собствена ос, в същата посока като по-голямата. Това е денонощното въртене на Земята.

От видеото, от следната връзка може да се придобие представа за особеното движение на потока от ГА около Земята и около всяка друга физическа система. В науката това движение се нарича торос или торсионно поле. При взаимодействие с друга физическа система то предизвиква денонощното въртене.

<https://www.youtube.com/watch?v=tbruPR3ooZc>

§ 4.4.1.2 – ВТОРОТО ДВИЖЕНИЕ НА ФИЗИЧЕСКИТЕ СИСТЕМИ – ПРЕМЕСТВАНЕ НА ЯДРАТА – ВЪНШНО УРАВНОВЕСЯВАНЕ – В

През втория и четвъртия период от кръговрата, движението е абсолютно, а покойт относителен и недостижим. Но въпреки това, при взаимодействие между две физически системи, равновесието между тях е цел на всяко външно движение и вътрешно състояние.

Напрегнатостта на околното поле придвижва и поставя физическите системи в пространството, там където могат да съществуват или променя големината на ядрата им.

Когато физическо ядро попадне в поле с критична напрегнатост, недопускаща съществуването на неговото поле в рамките на деветте му равнища на напрегнатост, то (ядрото) ще бъде променено до съответната големина за новата напрегнатост, чрез превеждането му през прехода или ще бъде преместено в пространството, там където може да съществува.

Ако символично си представим ядрото като ветроходна яхта, без двигател, то полето му ще е платното на яхтата. При взаимодействие между две физически системи, напрегнатостта между техните полета ще е вятърът, който ще издува платната им в определена степен и в определена посока – свиване или разширение и ще *устремява физическите системи към външно уравновесяване помежду им.*

При взаимодействието си, две физически системи могат да са в три пространствени разположения една спрямо друга:

- Да са на разстояние, при което се привличат.
- Да са на разстояние, при което се отблъскват.
- Да са в равновесно положение, една спрямо друга.

От тези три точки се вижда, че физическите системи се движат радиално, като се приближават една към друга или се отдалечават една от друга. Целта на тези две движения на физическите системи, винаги е достигане на равновесното им положение една спрямо друга.

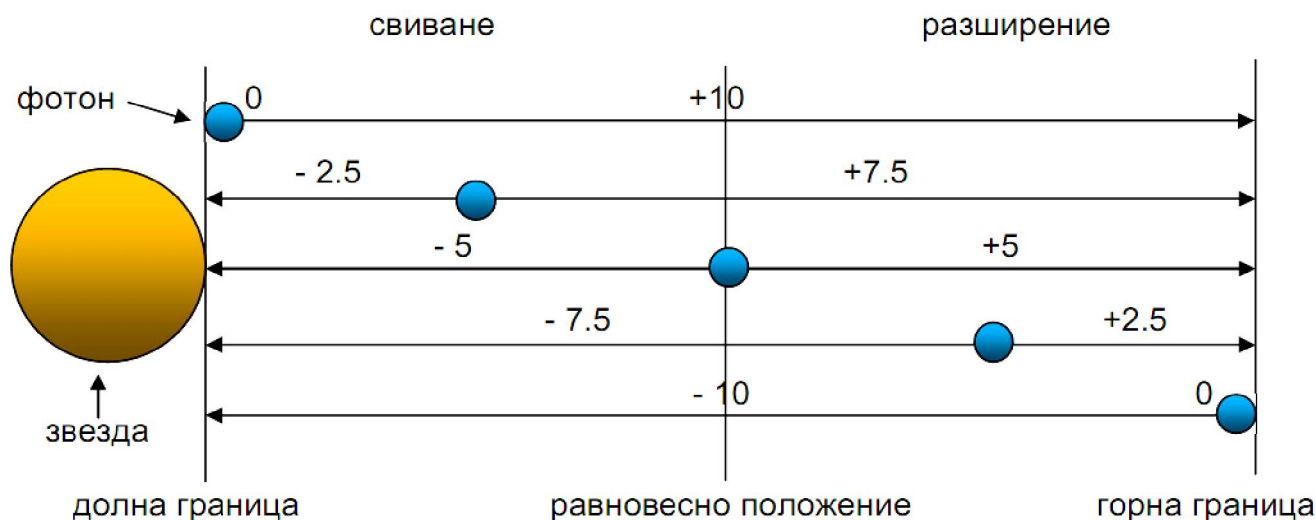
Какво е равновесно положение?

Полетата на физическите системи са с различна напрегнатост. Затова, при взаимодействие, двете физически системи съпоставят своите полета и установяват равновесното разстояние помежду си, където напрегнатостта

между техните полета е нула и полетата им се стремят да преместят и установят ядрата си на това разстояние.

Промяната на съотношението между тежненията свиване и разширение, при взаимодействие между две физически системи, следствие от радиалното движение на по-малката, от долната до горната граница на полето на по-голямата, изглежда така.

Разстоянието на равновесното положение между две физически системи е, съразмерно (пропорционално) на:

- Разликата от големината на ядрата им.
- Сбора от посоката и напрегнатостта на полетата им.

Скоростта на радиалното движение на физическите системи към или от равновесното им положение, е съразмерна на:

- Разликата от големината на ядрата им.
- Сбора от посоката и напрегнатостта на полетата им.
- Разстоянието, от мястото на възникване на взаимодействието, до мястото на равновесното им положение.

Ще дам за пример взаимодействие между звезда и фотон, роден от звездното ядро.

- По условие първо за скоростта – разликата от големината на ядрата на звездата и фотона е огромна. Следователно и скоростта на движение на фотона, към равновесното им положение, ще е огромна.
- По условие второ за скоростта – сбора от посоката и напрегнатостта между полетата им. Посоката и на двете е разширение, а напрегнатостта на полетата им и между полетата им, е огромна. Следователно и скоростта на движение на фотона, към равновесното им положение, ще е огромна.
- По условие трето за скоростта – разстоянието от мястото на възникване на взаимодействието (повърхността на звездното ядро), до мястото на равновесното им положение, е максимално възможното. Следователно и

скоростта на движение на фотона, за достигане на равновесното им положение една спрямо друга, ще е максимално възможната за този случай.

В горният пример, фотонът ще бъде изстрелян със скоростта на светлината към мястото на равновесното му положение спрямо звездата. Ще започне радиалното му движение – преместване на ядрото, за външно уравновесяване между звездата и фотона.

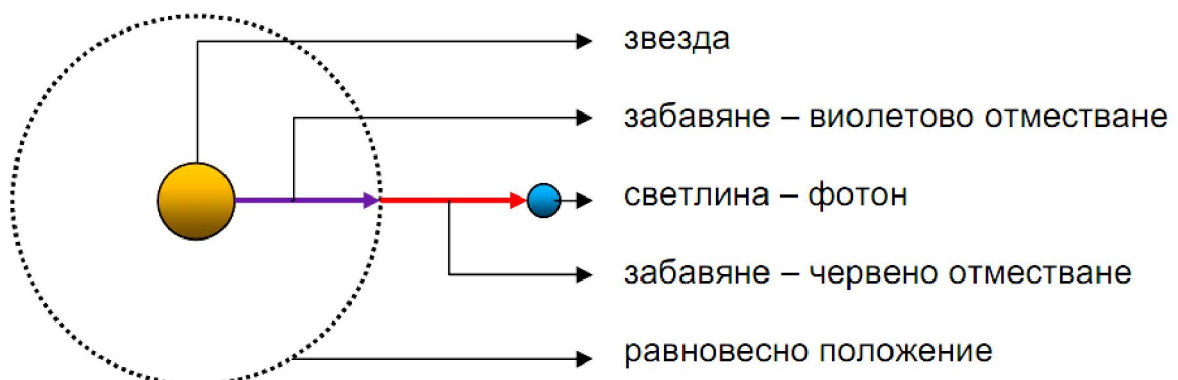
В началото на радиалното движението на фотона, скоростта му ще е максимална за случая, защото тежнението разширение прилагано върху него ще превишава максимално тежнението свиване, а скоростта му, с приближаване до равновесното му положение спрямо звездата ще намалява, заради намаляване на разликата между тежненията прилагани върху него. Ако учените днес уловят такава светлина, спектралните и линии ще са отместени към виолетовия край на спектъра.

Виолетовото отместване на спектралните линии на светлината, е знак и мярка, за забавяне на движението и и приближаването и към равновесното и положение, спрямо излъчителя и източник.

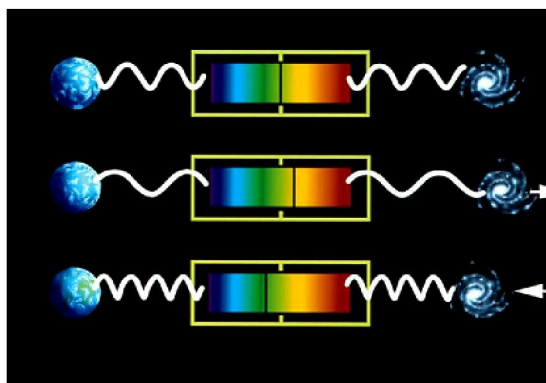
След като фотонът е достигнал равновесното си положение спрямо звездата, тежненията прилагани върху него ще са в равновесие. Практически, Земята да е на равновесното разстояние на фотона спрямо звездата, е малко вероятно, но теоретично е възможно и ако учените уловят такава светлина, спектралните и линии няма да бъдат отместени нито към виолетовия, нито към червения край на спектъра.

Щом фотонът премине равновесното си положение спрямо звездата, тежнението свиване прилагано върху него, ще започне да превишава тежнението разширение и скоростта му ще продължи да се забавя. С отдалечаване на фотона от равновесното му положение, забавянето ще нараства, заради увеличаващата се разлика между двете тежнениа. Ако учените уловят такава светлина, спектралните и линии ще бъдат отместени към червения край на спектъра.

Червеното отместване на спектралните линии на светлината, е знак и мярка, за забавяне на движението и и отдалечаването и от равновесното и положение, спрямо излъчителя и източник.

→ наблюдателят е на равновесното разстояние между звездата и фотона

→ наблюдателят е след равновесното разстояние между звездата и фотона

→ наблюдателят е преди равновесното разстояние между звездата и фотона

<http://physicstime.com/sites/physicstime.com/files/doppler.jpg>

От написаното до тук следват изводите, че:

- Скоростта на светлината, е променлива величина.
- Скоростта на светлината, не е пределна скорост във вселената.

Светлината в човешката история, вярвания и обичаи, винаги е издигана в култ. За повечето хора причината е първосигнална, но някои, някога на нея са гледали по друг начин. Ето какво е записано за светлината в Библията:

*"И рече Бог:
ето знакът на завета,
който склучвам между Мене и между вас
и между всяка жива душа, която е с вас,
до вечни родове.
Аз поставям Моята дъга в облака,
за да бъде знак на завет
между Мене и между земята."*

Битие 12 : 13

Мисля, че думата "завет" трябва да се чете "за ВЕД, за ВЕДА", защото само чрез светлината ние опознаваме света и се ориентираме в него. Колко от нас знаят, че ние не виждаме нищо друго освен светлина? Всеки сам може да го провери.

Ако се огледаме около нас нощем, в нашата стая, ще забележим много и различни предмети. Всеки от тях си е на мястото и ние ги виждаме. Но ако изключим осветлението няма да виждаме нищо. А знаем, че предметите са си пак там и можем да ги пипнем, но не ги виждаме, защото нашите очи не възприемат нищо друго освен светлина. Тя е пътят за ВЕДА.

А сега ще дам пример за взаимодействие между звезда и комета.

Кометите са небесни тела прихванати от и задържани в полето на звездата. В момента на прихващането – начало на взаимодействието им, двете полета се съпоставят и определят мястото на равновесното положение на двете небесни тела, едно спрямо друго. Като следствие от това, кометата (по-малката система) ще се отправи към равновесното си положение, в посока към звездата, защото тежнението свиване прилагано върху нея, ще превишава тежнението разширение, а скоростта и ще се забавя, заради намаляване на разликата между двете тежнения.

С достигане на кометата до равновесното и положение спрямо звездата, тежненята ще се уравният, а след отминаването му скоростта и ще продължи да се забавя, защото тогава тежнението разширение, прилагано върху нея, ще започне да превишава тежнението свиване и разликата между тях ще се увеличава.

След отминаване на равновесното положение и приближаване към звездата, напрегнатостта на полето на кометата ще се повиши заради влиянието на звездното поле, което ще предизвика по-интензивно „излъчване” от ядрото и. То ще се усилва с приближаване на кометата към звездата.

Напрегнатостта на полето на звездата и „излъчването” и, ще подчинят „излъчването” от ядрото на кометата и ще му наложат своята посока – навън, отдалечаване от звездата. Затова около ядрото на кометата се образува светла опашка, която е насочена винаги навън от звездата, през цялото време докато кометата е вътре в окръжността на своето равновесно положение спрямо звездата.

След като кометата заобиколи звездата и достигне своя перихелий, скоростта и ще се ускори, защото разликата между тежненята ще е максималната за този случай. Кометата ще започне да се отдалечава от звездата и да се приближава отново към равновесното си положение, а интензивността на „излъчване” от нейното ядро ще намалява.

С приближаване на кометата към равновесното и разстояние, скоростта и ще се забавя, защото разликата между тежненята ще намалява. Когато достигне окръжността на равновесното си положение, тежненята ще се уравният, а светлата и опашка ще угасне.

След преминаване на кометата през равновесното положение, скоростта и ще продължи да се забавя, защото свиването ще превишава разширението, а забавянето ще расте с отдалечаването и от окръжността на равновесното и положение, защото разликата между тежненята ще расте.

С отдалечаване на кометата, навън от окръжността на равновесното и положение, върху ядрото и ще се появи и химическа материя. Когато кометата достигне своя афелий, ядрото и ще е покрито с химическа материя. След афелия кометата ще тръгне обратно към равновесното си положение и към звездата и това орбитално движение вече ще се повтаря многократно.

От написаното до тук се вижда, че *кометата е небесно тяло хибрид, звезда – планета. Когато е вътре в окръжността на равновесното си положение е звезда, а когато е вън, е планета.*

От представите на съвременното се разбира, че звездата е небесно тяло, около чието ядро няма химическа материя (почти), а планета е небесно тяло, чието ядро е обвито с химическа материя.

Формата на орбитата на кометите е овал, чиято степен на овалност зависи от ъгъла под който кометата е пресякла за пръв път окръжността на равновесното си положение спрямо звездата. Голямата разлика, между двете оси на овалната орбита на небесно тяло, е знак и мярка, че то отскоро е спътник и извършва радиално движение към

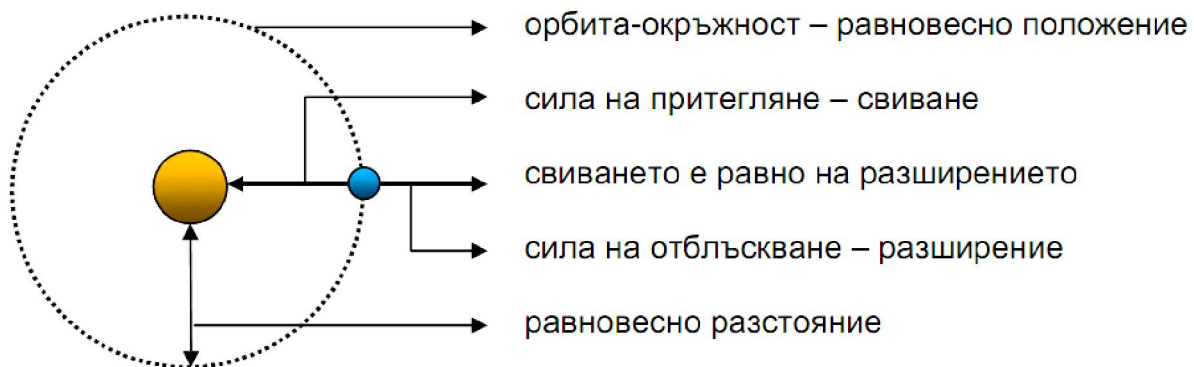
уравновесяване и установяване в равновесното си положение спрямо централното небесно тяло.

След много време орбитата на кометата ще се приближи по форма до окръжност и кометата ще остане само планета. Когато орбитата на спътника е окръжност, това е знак, че той вече е установен на равновесното си разстояние и обикаля по окръжността на равновесното си положение, спрямо централното небесно тяло.

Дължината на орбитата на физическата система, е равна на дължината на окръжността на равновесното и положение.

Съвременното движение по орбита на планетите от Слънчевата система, е крайна фаза на тяхното радиално движение и установяване в равновесното им положение, спрямо Слънцето.

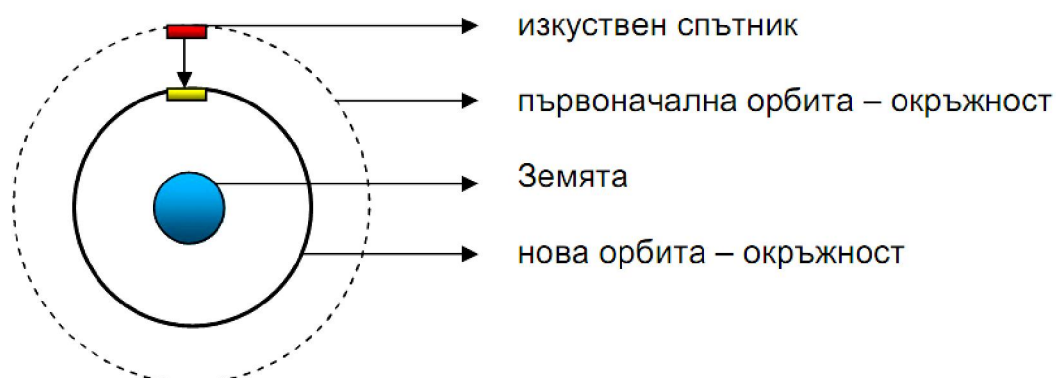
Равновесното положение между две физически системи, е причината, небесните тела да стоят твърдо и непоклатимо на своите орбити.

Взаимодействието между две физически системи, се различава от взаимодействието между физическа и химическа система. При второто взаимодействие – при изкуствените спътници е валидно съвременното мнение на учените, че гравитацията и центробежната сила ги държат на орбита.

Разликата при двата вида взаимодействие може да се онагледява с примери за промяна на орбитите на изкуствен и естествен спътник.

Ако изкуствен спътник обикаля по орбита и ние го преместим по-близо до Земята, той ще започне да обикаля по нова орбита, чиято окръжност ще е по-малка от първоначалната. Но ако допуснем грешка, той може да падне на Земята.

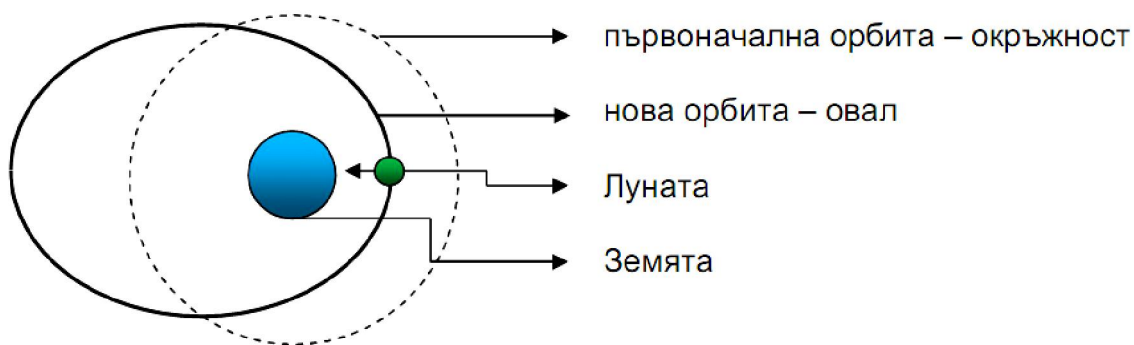

Ако изкуствен спътник обикаля по орбита и ние го преместим по-далече от Земята, той ще започне да обикаля по нова орбита, чиято окръжност ще е по-голяма от първоначалната. Но ако допуснем грешка, той може да отлети в космоса.

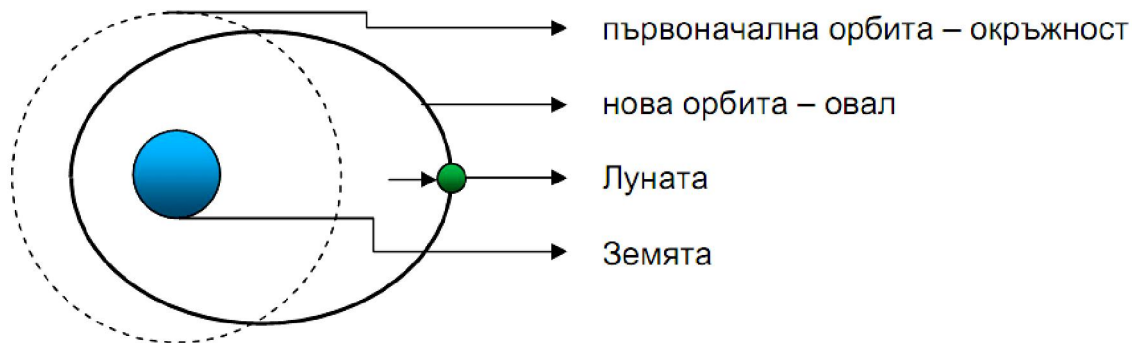

И в трите случая, орбитите на изкуствения спътник ще бъдат окръжност.

Ако преместим Луната навътре към Земята, тя ще започне да обикаля около Земята по нова, овална орбита. При преместването на Луната към Земята, дори и да допуснем грешка, тя не може да падне върху Земята.

Ако преместим Луната по-далече от Земята, тя ще започне да обикаля около Земята по нова, овална орбита. При преместването на Луната по-далече от Земята, дори и да допуснем грешка, тя не може да отлети в космоса.

След много време, овалната орбита на Луната и в двата случая ще се промени и тя отново ще започне да обикаля по окръжността на равновесното си положение спрямо Земята.

Примерите с изкуствения спътник са се случвали и са проверени, а примерите с Луната са въображаеми. Но ако не можем да преместим Луната, примерите могат да станат действителни, ако погледнем кометите в Слънчевата система с техните овални орбити.

§ 4.4.1.3 – ТРЕТОТО ДВИЖЕНИЕ НА ФИЗИЧЕСКИТЕ СИСТЕМИ – ПРОМЯНА НА ПОСОКАТА, НАПРЕГНАТОСТТА, ПЛЪТНОСТТА И МОЩТА НА ФИЗИЧЕСКАТА СИСТЕМА – ВЪТРЕШНО УРАВНОВЕСЯВАНЕ – Р

През втория и четвъртия период от кръговрата, движението е абсолютно, а покоят относителен и недостижим. Но въпреки това, при взаимодействие между две физически системи, равновесието между тях е цел на всяко външно движение и вътрешно състояние.

Напрегнатостта на околното поле придвижва и поставя физическите системи в пространството, там където могат да съществуват или променя големината на ядрата им.

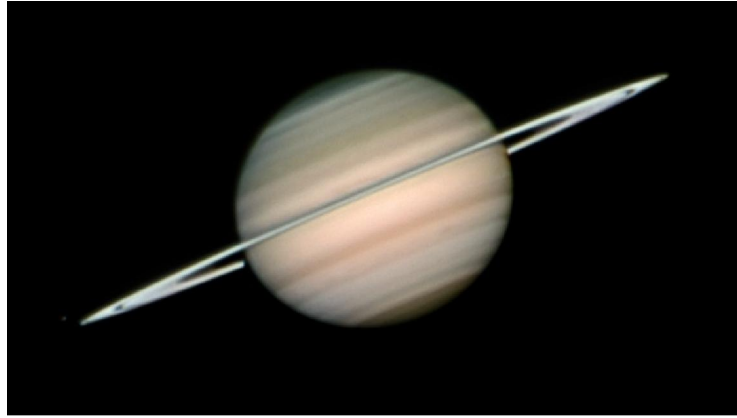
Когато физическо ядро попадне в поле с критична напрегнатост, недопускаща съществуването на неговото поле в рамките на деветте му равнища на напрегнатост, то (ядрото) ще бъде променено до съответната големина за новата напрегнатост, дори чрез превеждането му през прехода или ще бъде преместено в пространството, там където може да съществува.

Днес е известно, че небесните тела извършват две основни движения – денонощно въртене около собствена ос и годишно обикаляне около централното небесно тяло. Но физическите системи извършват и трето движение – въртене около собствена ос, която съвпада с орбитата им.

Третото движение е причината, осите на денонощното въртене на планетите от Слънчевата система да имат различен наклон спрямо орбиталните си плоскости и да осъществяват бавно кръгово движение наречено прецесия. Поради третото движение, Земята си е сменяла няколко пъти магнитните полюси, а днес те не съвпадат с оста на денонощното и въртене. Третото движение е причина за промените на климата, преди и сега.

Какво е третото движение?

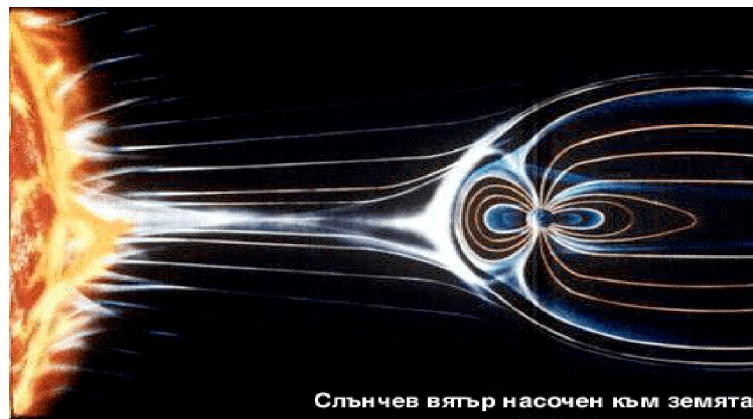
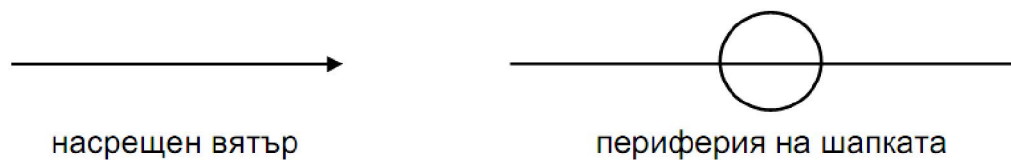
От астрономията знаем, че някои планети от Слънчевата система имат пръстени. Най-ясно те са изразени при Сатурн. Това показва, че планетните им екватори имат своето продължение във формата на полетата им.

<http://antwrp.gsfc.nasa.gov/apod/image/0903/saturnepicdumidicouleurbis.jpg>

Сатурн

Какво се случва, при взаимодействието между две физически системи, примерно Слънцето и Земята? За да е по-ясно и разбираемо и тук ще употребя символика. Ядрото на Земята ще е човешка глава, а полето и – широкопола шапка. Влиянието на слънчевото поле върху земното – насрещен (слънчев) вятър.

Слънчев вятър насочен към земята

<http://sept.hit.bg/windsun.gif>

Ако вятърът не е много силен и периферията на шапката е успоредна на посоката на вятъра, шапката ще остане на главата. Но ако вятърът е силен или човекът си повдигне главата, вятърът ще блъсне предния край на периферията нагоре и ще издуха шапката от главата му.

Същото ще се случи и със земното поле, ако по някаква причина слънчевата активност се усили значително. Земното поле ще се завърти с полюса си към Слънцето и ще бъде издухано, заедно с всичко намиращо се на земната повърхност и тя ще стане бял лист, върху който ще се напише нова глава от развитието на материята върху нея.

Ако земният екватор е в една равнина с орбиталната плоскост, на Земята няма да има сезони. Зеленият пояс ще се среща с полярните шапки на ширините на южна Европа. Така е било при последния ледников период.

Ако екваторът е с наклон към орбиталната плоскост от 20 до 25 градуса, какъвто е сега, се оформят три зелени пояса – екваториален и два умерени, разделени от два пустинни.

Ако наклонът на полето започне да се увеличава, климатът ще се затопля и ще се разширяват пустините към екватора и повече към умерените пояси, а умерените пояси ще се преместват към полярните кръгове. Полярните шапки ще се свият и значителна част от ледовете им ще се стопи. Продължителността на зимата и лятото ще се увеличи, за сметка на пролетта и есента, а температурите ще са по-високи през лятото и по-ниски през зимата.

Ако наклонът на полето продължи да се увеличава поради третото движение, ще дойде момент когато Земята (ядрото) ще го последва и ще се завърти на 90 градуса. Ще застане с полюса към Слънцето. Днес Месеца е в това положение.

Нашите деди са знаели за това и са очаквали събитието да се случи през време на "мръсните дни", от 22 декември – денят на зимното слънцестоене – Коледа, до 4 януари – денят на перихелия на земната орбита – Зуров, Суров ден.

След време, Земята ще се завърти на 180 градуса и екваторът отново ще съвпада с орбиталната плоскост, но Земята ще се върти обратно, а Слънцето ще изгрява от запад и ще залязва на изток. Магнитните полюси ще са сменили местата си. Ще се измени и земната магнитосфера. Днес Венера е в това положение.

След още време, третото движение ще завърти Земята на 270 градуса, с другия полюс към Слънцето. Днес в това положение е Уран.

А когато Земята опише пълна окръжност "по меридиана" и се завърти на 360 градуса, екваторът отново ще съвпада с орбиталната и плоскост, а Слънцето отново ще изгрява от изток, но тогава на Земята ще са настъпили съществени промени. Гравитацията ще е намаляла, стойността на магнитосферата също. Условиата на земната повърхност ще са различни от днешните. От това следва, че и животинският, и растителният свят на Земята ще са нови и видоизменени.

За наша радост, слънчевата активност все още се повишава в „нормални“ граници и предизвиква само смущения в транспорта, електроснабдяването, съобщенията и в човешкото здраве. Но при мощните звезди, които нямат химическа материя нещата стоят по друг начин.

Когато има струпване на звезди и няколко обикалят около една централна, обикалящите постоянно променят местоположението си, една спрямо друга. С това се променя и влиянието им една спрямо друга, като следствие от непрекъснатото съпоставяне на полетата им и промяната на напрегнатостта.

Тъй като те са силно напрегнати физически системи и "излъчването" им е мощно, символично това означава, че широкополата шапка е здраво закрепена за главата на човека и вятърът от централната звезда не може да я издуха. Но ако зад някоя от звездите мине друга звезда, тогава периферията на шапката ще бъде подложена на двоен натиск. Отпред, от централната звезда нагоре, а отзад, от третата звезда надолу.

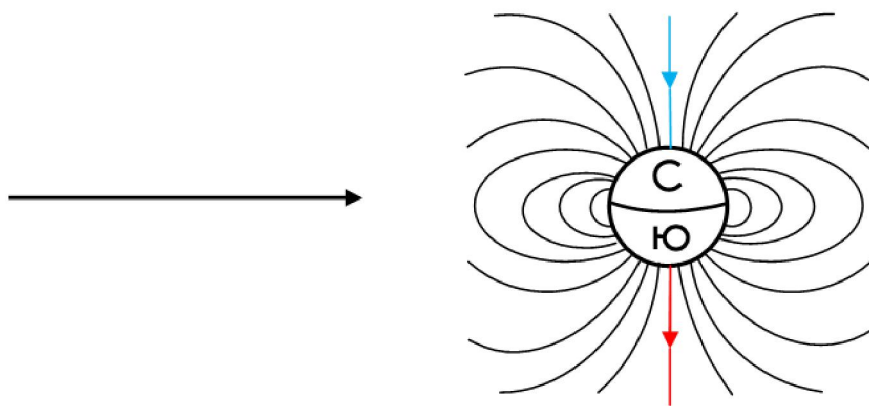
Във вселената всичко е в състояние на фино неравновесие и всяка рязка промяна довежда до сериозни последици. В нашия случай е достатъчна само лека промяна на наклона на периферията на шапката и ще последва действие с геометрична прогресия.

Наклонът на полето на потърпевшата звезда ще се променя с увеличаваща се ъглова скорост, докато тя се обърне и застане с полюсите си към другите две звезди. През тава време, "излъчването" и ще се усилва и накрая ще премине във взрив. На практика астрономите ще наблюдават избухването на свръхнова звезда.

При планетите, третото движение се извършва бавно и плавно, незабележимо за нас. При звездите, бързо и рязко, забележимо за нас, но еднократно. В микросвета, третото движение се извършва бързо и многократно. Затова там може да се отчете и неговата честота, т. е. с каква скорост полето на ядрото ще се върти спрямо „посоката на вятъра”, последователно в следните положения:

- екватор с право въртене
- северен полюс
- екватор с обратно въртене
- южен полюс

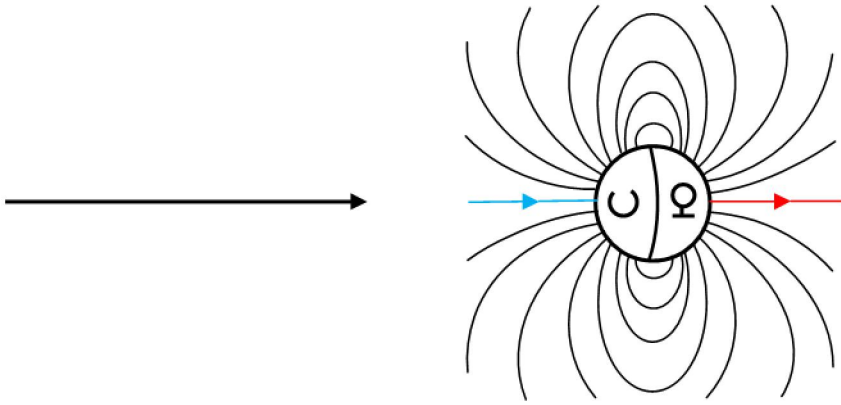
1. При позиция екватор с право въртене към "вятър отляво", физическата система няма да "излъчва".

Изразено чрез графиката синусоида, ще е нулева пресечна точка.

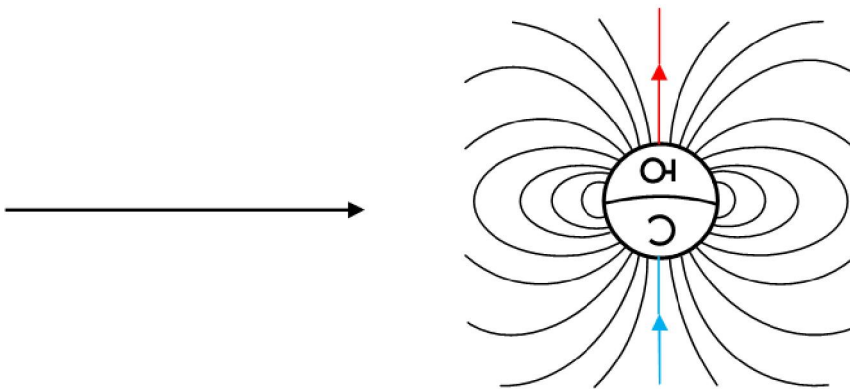
2. При позиция северен полюс към „вятър отляво”, физическата система, освен собственото си „излъчване”, ще пропуска през себе си и слънчевия вятър, защото магнитносилите линии на полето и съвпадат с посоката на слънчевия вятър, а „излъченото” ще е отдясно, от южния полюс.

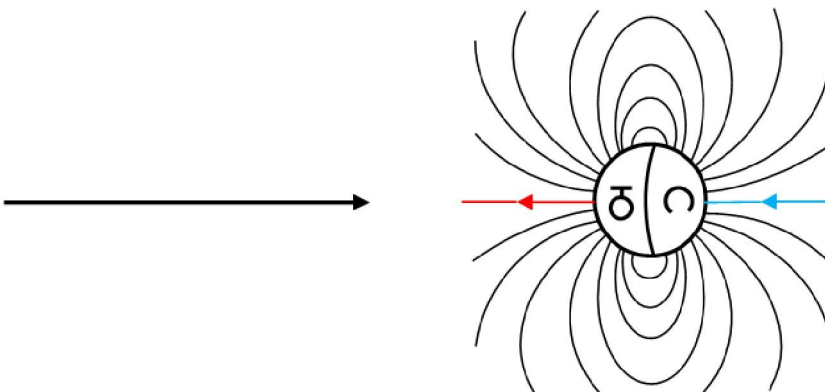
Изразено чрез синусоидалната графика, ще е най-високата и точка – плюс.

3. При позиция екватор с обратно въртене към „вятър отляво”, физическата система няма да „излъчва”.

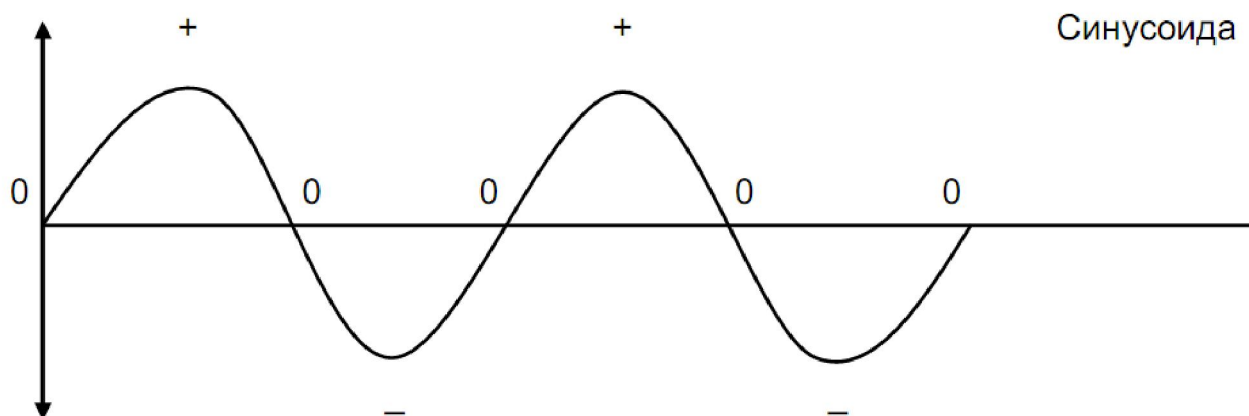

Изразено чрез графиката синусоида, ще е нулева пресечна точка.

4. При позиция южен полюс към „вятър отляво”, физическата система ще е „запушена” за слънчевия вятър, защото магнитносилите линии на полето и са насочени срещу посоката на слънчевия вятър.

Изразено чрез синусоидалната графика, ще е най-ниската и точка – минус.

Постоянното въртене и многократното повторение на горните четири позиции на физическите системи, са третото им движение.

При взаимодействие между звезда и фотон, фотонът, в стремежа си за уравнивяване ще извършва едновременно радиално движение за установяване в равновесно положение и третото движение.

Тъй като физическата система се състои от ядро и поле, едновременното, радиално движение на ядрото на фотона към равновесното му положение и третото движение, извършвано от полето му, са причините за дуализма на светлината – частица, в съвременната физика.

Скоростта на третото движение е честотата на вълната, а скоростта на радиалното движение на ядрото към равновесното му положение, определя дължината и.

Съответствие на едновременното осъществяване на тези две движения, в съвременната физика е електромагнетизмът, енергията.

Електричеството в твърдата материя, а магнетизмът в газовете.

Посоката на радиалното движение на ядрата определя вида на енергията:

- Положителна – разпад. Когато радиалното движение е разширение.
- Отрицателна – синтез. Когато радиалното движение е свиване.

§ 5 – ХИМИЧЕСКОТО ПОЛЕ – М

Материята около физическото ядро, в четвъртия период се изгражда от горе надолу. Първо етерът – физическата плътност на пространството – ГАНА. Под него, физическите системи се уплътняват и се осъществяват нови възможности, като се променя напрегнатостта на полето и то преминава в химическо – МАНА.

Всяко физическо ядро, поражда свое физическо поле. Така се обособява физическа система. Разликата между полетата на физическите и химическите системи е, че полето на физическата система се поражда от ядрото, от тялото, а при химическата, полето изгражда своя образ, форма, тяло.

Полюто на физическата система е едно, а полюто на химическата е сложно, съставено от множество полюта. Това сложно, съставно поле, сбор от възможности, което изгражда своя сложен, съставен образ, е химическото, личното, индивидуално поле на химическите системи.

Всички полюта, физически и химически си взаимодействат и образуват Единното всемирно поле, а личното поле – Азът, е причината за самосъществуването на всяко отделно единично нещо, от цялото многообразие съществуващо днес на Земята.

Отнесено към човека, съответствие на химическото поле, е биополето – дума въведена от съвременната наука, но още от древността за него се използват други три думи: аура – в астрологията, душа – в религията и МАНА – в БХАДЖА.

Личното поле дава право на всеки човек да заяви: *На света съществуват само две неща, Аз и останалият свят.*

§ 5.1 – ХИМИЧЕСКА СИСТЕМА – Ж

Химическа система е тази, която няма собствено физическо ядро.

Такива са молекулите и химическите съединения. Те имат своя специфична кристална решетка, а най-разпространените кристали на Земята са снежинките. Те, всички са различни в детайлите, но са еднакви по форма – шестолъчна. Затова формата на снежинката е станала знак за звука Ж – символ за химическите системи в езика БХАДЖА и буква от българската азбука за звука Ж.

<http://www.its.caltech.edu/~atomic/snowcrystals/photos/photos.htm>

В езика БХАДЖА, звукът Ж, винаги е в съчетание и е предхождан от звука Д. А проявена и установена химическа система, е ДЖАНА.

§ 5.2 – ХИМИЧЕСКАТА ПЛЪТНОСТ НА ПРОСТРАНСТВОТО – ГУНА

Химическата плътност, е пространството в близост до ядрото, където физическите системи са уплътнени и установени в нови три различни качествени състояния, плътности – ГУНИ.

Деветте равнища на напрегнатост на химическото поле около Земята се разделят на по три, за всяко от трите химически агрегатни състояния на материята. Те съответстват на 9то, 8мо и 7мо – газовете, 6то, 5то и 4то – течността и 3то, 2ро и 1во твърдата.

От горното може да се заключи, че в съвременната физика:

- Физическите системи в микросвета, с напрегнатост на полето си от първо, второ и трето равнище, са елементарните частици с отрицателен заряд.
- Физическите системи в микросвета, с напрегнатост на полето си от четвърто, пето и шесто равнище, са неутралните елементарни частици.
- Физическите системи в микросвета, с напрегнатост на полето си от седмо, осмо и девето равнище, са елементарните частици с положителен заряд.

В древността, трите части на химическата плътност на пространството са наричани още „Трите гуни”, „Трите свята” и „Пътят на лотоса”. Лотосът е свещено цвете както в Индия, така и в Египет. Той обитава едновременно и трите части на химическата плътност. Корените му са в почвата, стеблото във водата, а цветовете и листата във въздуха.

Съответствие на химическата плътност на пространството в съвременната физика, е понятието маса.

§ 5.2.1 – ГАЗОВАТА ПЛЪТНОСТ НА ПРОСТРАНСТВОТО – С

Втората плътност на пространството е газовата – въздухът. Мястото на газовата плътност на пространството, е земната атмосфера.

§ 5.2.2 – ТЕЧНАТА ПЛЪТНОСТ НА ПРОСТРАНСТВОТО

Третата плътност на пространството е течната. Тя е водата в земния океан.

Течността е преходът, действието за промяната на газовата и твърдата плътност на пространството – границата между тях. Парата, за да стане лед, трябва да мине през състоянието вода. Ледът, за да стане пара, трябва да мине през състоянието вода. Така е и с всички останали химически системи.

Въз основа на съвременното човешко познание може да се каже, че водата е живот. Възможностите от Закона, които произвеждат водата са се осъществили днес, тук на Земята и ако се огледаме около нас и по-далече във Вселената, ще видим, че това е невероятно щастливо стечение на обстоятелствата.

§ 5.2.3 – ТВЪРДАТА ПЛЪТНОСТ НА ПРОСТРАНСТВОТО – Т

Четвъртата плътност на пространството е твърдата. Тя е земната кора.

В заключение, накратко, за четирите плътности на пространството и тяхната поява може да се каже следното.

Физическото поле се състои от физически системи, които образуват първата плътност на пространството – плазмената. Когато тя започне да се уплътнява ще премине в химическа плътност и физическото поле ще премине в химическо. Неговите възможности ще осъществят химически системи в три последователни плътности: газова, течна и твърда.

Четириплътности на пространството и различните правила за тяхната поява и съществуване, са причината за явлениято, което в съвременната физика и астрономия се нарича „*Изкривяване на пространството*”.

През четвъртия период от кръговрата на една физическа система, количеството на най-малките физически системи и други малки елементарни частици в пространството и се увеличава и заработва законът, според който, „*Количествените натрупвания преминават в качествени изменения*”. Поради това елементарните частици се групират и обединяват чрез тежнението свиване на собствените си ядра, като образуват спътникови общности – по-големи елементарни частици и атоми.

В този процес малките елементарни частици се групират по две и по три, с различни химически плътности на пространството си: газова + течна, газова + твърда, течна + твърда и газова + течна + твърда. Точно този модел, е в основата на неравноделните ритми в българската народна музика.

Ако номерираме трите химически плътности и означим с букви спътниковите общности които образуват, ще се получи следното: $1 + 2 = A$, $1 + 3 = B$, $2 + 3 = B$ и $1 + 2 + 3 = G$. Така можем да проследим и следващите равнища на групиране: $A + B$, $A + B$, $A + G$, $B + B$, $B + G$, $B + G$, $A + B + B$, $A + B + G$, $A + B + G$, $B + B + G$, $A + B + B + G$ и т.н., за следващите равнища.

§5.3 – ФОРМИТЕ НА ХИМИЧЕСКИТЕ СИСТЕМИ – III

При физическите системи всяко ядро поражда свое поле, а при химическите, полето изгражда своя материална форма. Всяко химическо поле е сбор от възможности – идеи от Закона, които се изявяват, като изграждат обща материална форма – част от течната или твърдата плътност на пространството.

Всяка възможност от Закона може да се изяви само при определена напрегнатост на полето, в определена околна среда. В дадени граници на полевата напрегнатост могат да се осъществят много и различни възможности. Те си взаимодействат и създават първо физически системи, които се групират в спътникови общности. Така пространството се уплътнява и се създават и химическите системи – неорганичната материя, след нея органичната, биологичната и т.н. по пътя на енволюцията. Както са казали древните, „*Диханието става камък, камъкът – растение, растението – животно, животното – човек, човекът – дух, а духът – бог.*”.

При съвременните условия, върху земната повърхност, пулсирайки, напрегнатостта на земното поле бавно се променя, заради взаимодействието на Земята с останалите небесни тела в Слънчевата система. Промяната се усеща и вижда от затоплянето на климата днес. Поради това се осъществяват и възможности, които могат да се изявят само в много тесни граници от напрегнатостта на полето, като допълнение, придатък към вече съществуващо лично поле и формата му. Така се усложняват и усъвършенстват личните полета и формите им. Тази промяна на полето и формата му, днес учените наричат енволюция или инволюция, в зависимост от посоката на промяната на полето, а фантастите я наричат мутация.

Промяната, като следствие от еволюцията, не само променя определени лични полета с формите им, но онези, чиято жизнеутвърждаваща напрегнатост е задмината при промяната от новата полева напрегнатост и е изостанала извън нея, ще изчезнат. При

промяната ще се осъществят нови възможности, чиято жизнеутвърждаваща напрегнатост е достигната и вече е в границите на новата напрегнатост на земното поле. Така изчезват и се появяват нови растителни и животински видове.

Сложните материални форми имат сложни полета, които цял живот се грижат за тях (за формите). Но ако полетата извършваха само това, тяхното съществуване, както и на формите им щеше да е безсмислено, заради неизбежния им край. Полето се грижи за формата си и заради друго важно деяние – собственото си самовъзпроизвеждане и размножаване, съответно и на формата си.

Тъй като личното поле изгражда и поддържа своята форма, древните са казали: „*Не можеш да излекуваш тялото, докато не си излекувал душата.*” Или с други думи: „*Здраво тяло, в здрав дух*”.

НАУКАТА

В човешкото общество винаги се е водила жестока борба за истината. Едни – за да я открият, а други – за да я скрият. Първите за да се освободят, а вторите, за да не се освободят първите. Орисията на първите е да дават, а на вторите да вземат.

В челните редици на борбата за истината винаги са били мъдреците, а днес са учените, които работят в две насоки.

- Целта на част от тях е, чрез въображаеми мисловни модели да открият основните общи правила във Вселената, за всичко. Те са призвани да задават посоката и правилата по пътя ни напред и нагоре.
- Целта на останалите е, да приложат достиженията на първите в живота, в стопанството, в полза на хората и обществото.

Вторите днес вършат чудеса, защото често дори от нищо правят нещо. Но при първите положението е като при идеологиите. И в теоретичната наука – във физиката и космологията до върховете се добраха лъжемъдреците, тарикатите и келепирджиите и въпреки че там нещата отдавна са в застой и е ясно, че не знаят пътя, продължават упорито да ни водят по него.

Във всички идеологии, включително и в теоретичната физика и космология се води борба между *ВИДА* и *ВЕДА*, в съзнанието на хората по върховете. Почти винаги те си въобразяват, че тяхната *ВИДА*, е вселенската *ВЕДА* и са убедени, че е така.

Трагичното, едновременно и комичното в случая е, че няма кого да попитаме дали са прави, защото над религиозните водачи е само Бог, а над учените, великата и загадъчна Вселена. Поради това, мълчат и се спотайват онези по върховете – мълчат и роптаят тези долу и закономерно заработва неписаното обществено правило: *Всяко обществено сдружение или дейност, оставени без надзор и контрол, рано или късно се обръщат против това, заради което са създадени!*

Следващото сравнение не е много приятно, но е точно. Религиите, и теоретичната физика и космология днес са два – хилядолетен и столетен цирей, набрали и гноясали до пръсване, което е неизбежно. Както всички знаем, то е много болезнено и неприятно

Разпространението на звуковите вълни в действителността се осъществява през газове, течности и твърди тела, които им оказват различно съпротивление и ги променят в различна степен. В следствие от съпротивлението на околната среда, една част от тях се "изгубва по пътя", а другата достига до слушателя с понижена честота и сила.

Описаното до тук, поражда необходимост от провеждане на нови опити за потвърждаване истинността или доказване на неистинността на определението за доплеровия ефект за звука. Но за съжаление, аз мога да проведа само въображаеми опити, със следните технически средства и условия:

- Затворен, равен, гладък, прав път, с дължина над 1000 метра.
- Безшумен електрически автомобил, с възможност да поддържа постоянна скорост по време на движението си при провеждане на опитите.
- Уред 1 – източник на звук, с възможност да излъчва звук с различна честота, сила и продължителност, във всички посоки. Да бъде поставен неподвижно върху електрическия автомобил.
- Уред 2 – слушател, с възможност да отчита честотата и силата на звука достигнал до него, от всички посоки. Да бъде поставен неподвижно до пътя, по средата на разстоянието определено за провеждане на опитите.
- Уред 3, с възможност да измерва разстояния до движещи се обекти. Да бъде поставен неподвижно до слушателя за да измерва разстоянието между източника на звука и слушателя, по време на приближаването и отдалечаването на източника на звука към и от слушателя.
- Уредите 2 и 3 да работят в синхрон и да съпоставят и записват сведенията за разстоянието, честотата и силата на звука.
- Измерванията и записването на сведенията да започнат когато източникът на звука се движи с постоянна скорост по пътя, от разстояние 500 метра преди слушателя и да завършат когато е на разстояние 500 метра след слушателя.
- Да се измерват и записват сведенията на разстояния със стъпка от 100 метра, от началото до края на опита. (Стъпката, началното и крайното разстояние са избрани произволно.)
- За удобство, в описанието на опитите и в чертежите, ще използвам една условна мерна единица за всички величини, която за краткост ще наричам "единица".
- Да се приеме условно, че при движението си от източника на звука до слушателя, звукът се понижава и затихва с по една единица на всеки 100 метра.

Частта от звуковите вълни "изгубена по пътя" при движението им от източника на звука до слушателя, е съразмерна (пропорционална) на съпротивлението на въздуха през който се движат звуковите вълни, а съпротивлението на въздуха е съразмерно на разстоянието от източника на звука до слушателя.

Отчитайки тази съразмерност, на чертежите не е представено съпротивлението на въздуха, а само разстоянието.

Буквено и цветово означение в чертежите отразяващи опитите:

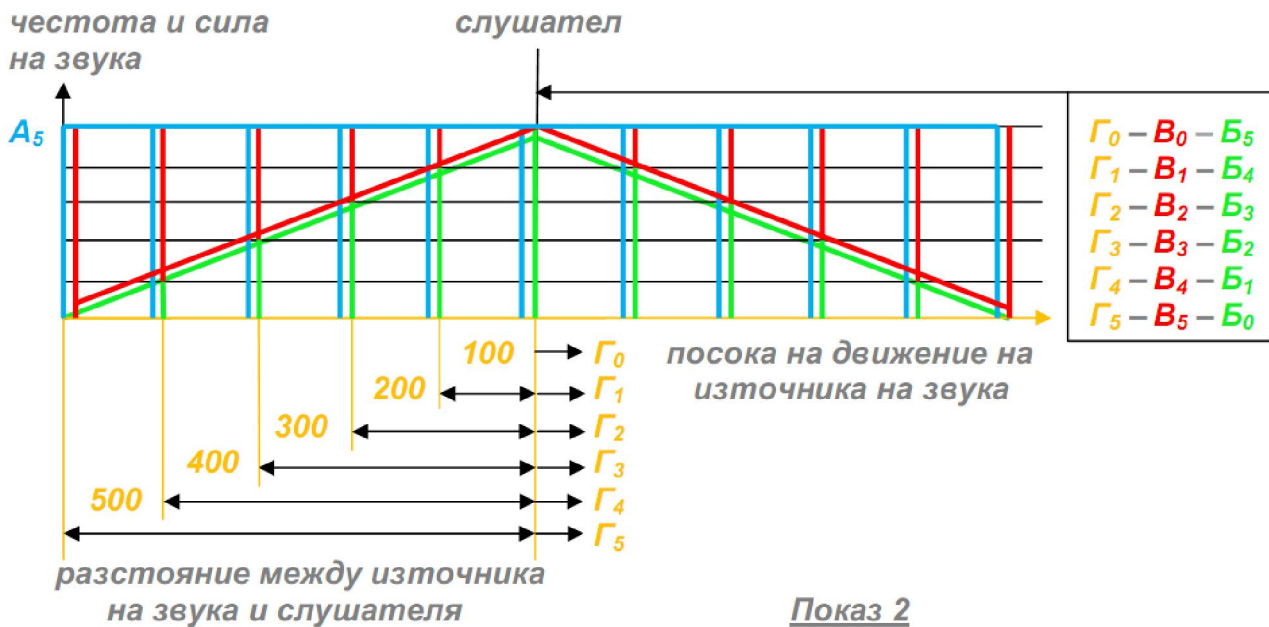
- А – Звуковите вълни, излъчени от източника на звука. На чертежите са в син цвят.
- Б – Частта от звуковите вълни, достигнала до слушателя. На чертежите е в зелен цвят.

- В – Частта от звуковите вълни, "изгубена по пътя", при движението им от източника на звука до слушателя. На чертежите е в червен цвят.
- Г – Разстоянието между източника на звука и слушателя. На чертежите е в оранжев цвят.
- Числата след буквите показват броя на мерните единици.

Първи опит.

Допълнително условие: По време на движението на източника на звука, по цялото разстояние, звукът който излъчва да бъде с постоянна честота и сила – 5 единици.

Разсъждения:

При провеждането на този опит, условията са същите каквито са били и при опита проведен от Доплер. Ако тогава Доплер е приел условието, че двете скорости – на влака и на звука, като еднопосочни, се събират и в резултат от това честотата и силата на звука достигащ до слушателя се повишават, това е третата му грешка.

Веднъж излъчени, електромагнитните вълни не се влияят от покоя, движението или скоростта на източника си, нито по време на излъчването си, нито по-късно, при разпространението си.

Причината, за промяна на честотата и силата на звука достигнал до слушателя, е съпротивлението на околната среда.

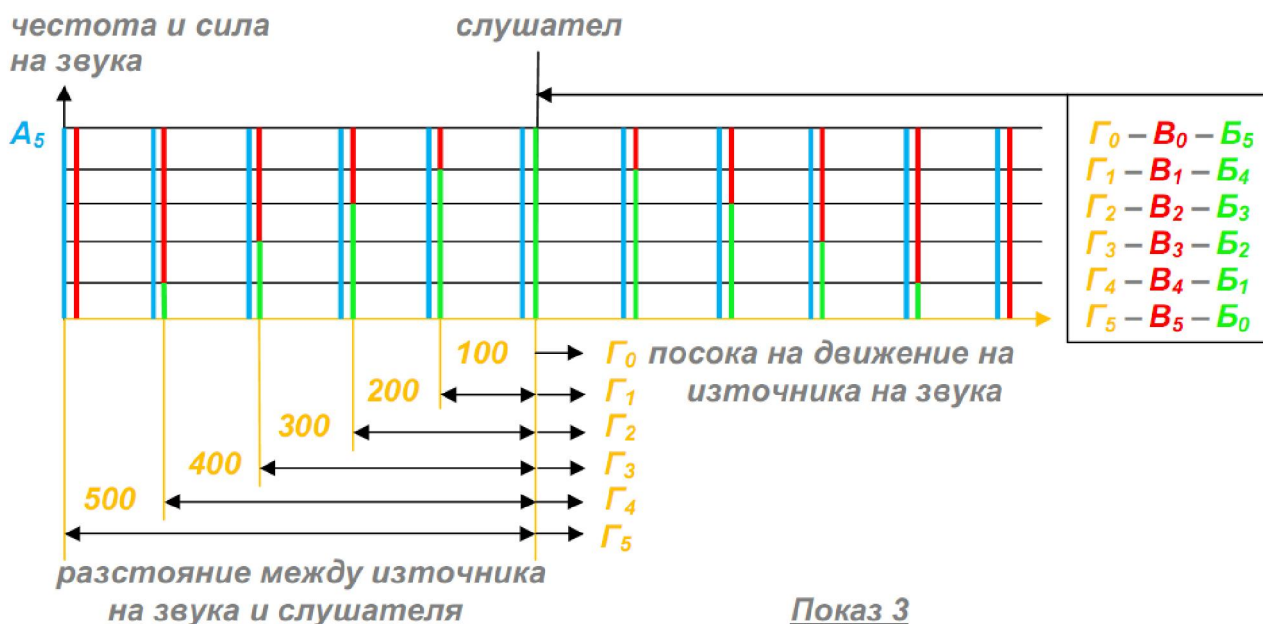
Извод:

По време на този опит, при движението на звуковите вълни от източника на звука до слушателя, се променя съотношението между звука достигнал до слушателя и "изгубения звук", в обратно пропорционална зависимост.

Тази е причината, слушателят да чува постоянно и плавно повишаване на честотата и силата на звука, когато източникът на звука се приближава към него и постоянно и плавно понижаване, когато се отдалечава.

Втори опит.

Допълнително условие: Само при този опит, източникът на звука да е неподвижен и да излъчва звукови вълни с еднаква честота и сила – 5 единици, от различни разстояния със стъпка от 100 метра, като се премества към и от слушателя.

Разсъждения:

При всички излъчвания и чувания в този опит, с изключение на шестото, винаги има различно съотношение между честотата и силата на излъчвания и чутия звук, а отчетените стойности са същите, каквито са и при първия опит.

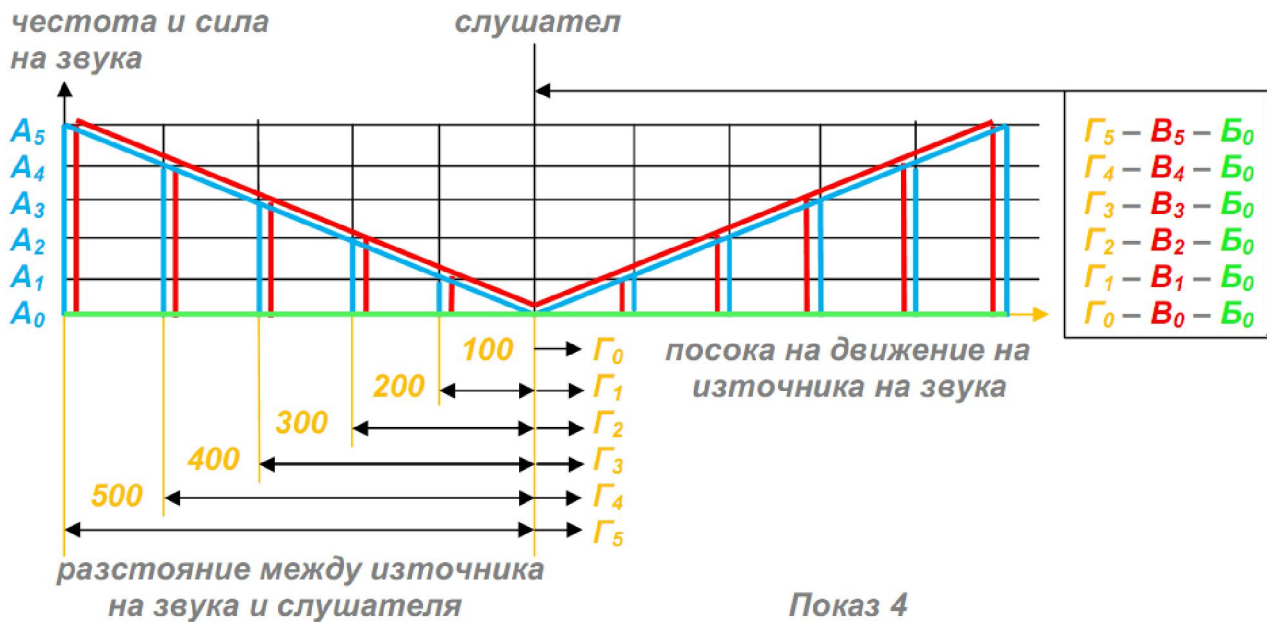
Изводи:

Сведенията от този опит, съпоставени със сведенията от първия, отново доказват:

- Че се е променяло съотношението между достигалия до слушателя и "изгубения звук".
- Че веднъж излъчен, звукът не се влияе от покая, движението или скоростта на източника на звука, нито по време на излъчването си, нито по късно, при разпространението си.

Трети опит.

Допълнително условие: При приближаването си към слушателя, източникът на звука да излъчва звукови вълни с постоянно и плавно понижение на честотата и силата им с една единица на всеки сто метра и с постоянно и плавно повишение с една единици, при отдалечаването си от слушателя.

Разсъждения:

През цялото време, при провеждането на този опит:

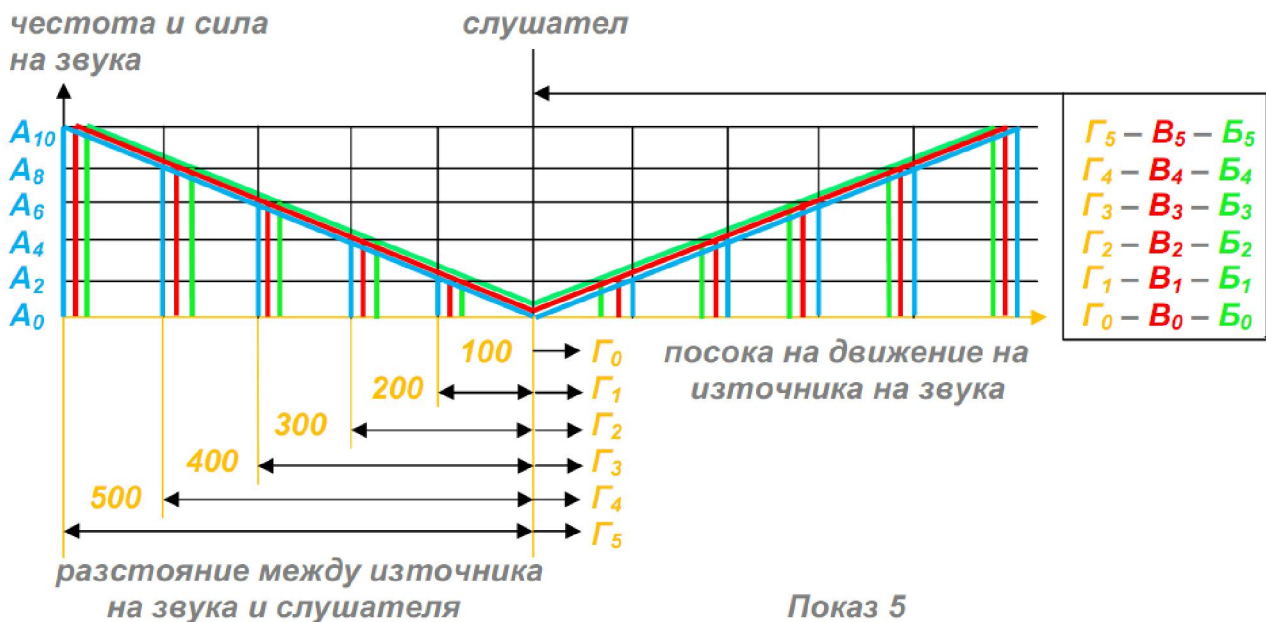
- Слушателят не чува никакъв звук, въпреки че почти през цялото разстояние източникът излъчва звукови вълни.
- Измерителят на разстояние отчита, че източника на звука се движи – приближава се към слушателя, подминава го и се отдалечава от него.

Извод:

Официалното определение за доплеровия ефект, което обвързва движението на източника на звука с промяната на звука достигнал до слушателя, противоречи на резултата от този опит.

Четвърти опит.

Допълнително условие: При приближаването си към слушателя, източникът на звука да излъчва звукови вълни с постоянно и плавно понижение на честотата и силата им с две единици на всеки сто метра и с постоянно и плавно повишение с две единици на всеки сто метра, при отдалечаването си от слушателя.

Разсъждения:

При провеждането на този опит, слушателят чува постоянно и плавно понижаване на честотата и силата на звука, докато източникът на звука се приближава към него и постоянно и плавно повишаване, когато се отдалечава.

Извод:

Резултатът от този опит е противоположен на официалното определение за доплеровия ефект, че когато честотата и силата на звука се повишават, източникът на звука и слушателят се приближават един към друг, а когато се понижават, източникът на звука и слушателят се отдалечават.

Изводи, от всички опити:

- Веднъж излъчени, електромагнитните вълни не се влияят от покоя, движението или скоростта на източника си, нито по време на излъчването си, нито по късно, при разпространението си.
- Излъчените звукови вълни, винаги понижават честотата и силата си при своето движение от източника на звука до слушателя, заради съпротивлението на средата през която се движат.
- При движението на звуковите вълни, винаги има "изгубен звук".

Заклучение:

На основание на проведените опити и изводите от тях, определението за доплеровия ефект за звука, трябва да се промени така: Понижението на честотата и силата на звука, е съразмерно (пропорционално) на разстоянието между източника на звука и слушателя.

Нов, различен, допълнителен опит:

Редно е, както се постъпва в науката, журналистиката и в съдебното дирене, да има и втори, независим източник, който да потвърди или отрече първия. Така ще е и тук. За потвърждаване на грешката на Доплер и утвърждаване на новото определение за него

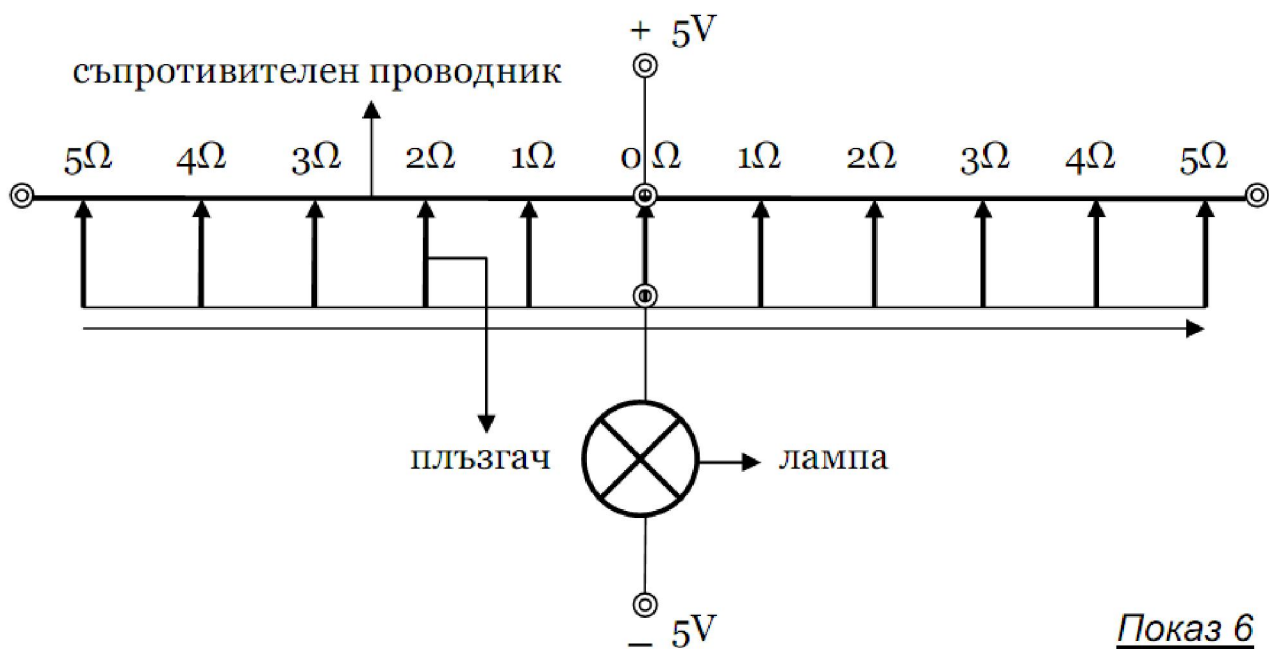
– следствие от проведените до тук опити, ще проведе още един, различен, но равнозначен и равностоеен на първите два опита.

Той би трябвало да се проведе в електротехническа лаборатория, но и него ще го проведе тук, въображаемо. За новия опит са необходими:

- Източник на постоянно напрежение от 5V.
- Реостат (съпротивителен проводник с плъзгач), с изведена средна точка, чието съпротивление да понижава напрежението с един волт на ом, а общото съпротивление на проводника да е 10Ω .
- Лампа, с работно напрежение 5V. (За по-голяма точност и прецизност в показанията, може да се използва (и) цифров волтметър.)

Условия за провеждане на опита:

- По време на опита, плъзгачът на реостата и лампата да са свързани последователно.
- Към срещната точка на съпротивителния проводник на реостата и другия край на лампата да се подава напрежение от 5 V.
- По време на опита, плъзгачът на реостата да се движи плавно от ляво надясно, както е указано на чертежа.

Показ 6

Разсъждения:

Когато плъзгачът е неподвижен, на контактна точка 5Ω от съпротивителния проводник, лампата няма да свети, защото цялото напрежение от 5V се "изгубва по пътя", заради оказваното съпротивление на проводника от 5Ω .

Когато плъзгачът започне да се движи надясно, разстоянието между контактната му точка със съпротивителния проводник и средната точка на реостата – 0Ω , ще намалява. Съответно ще намалява и съпротивлението оказвано от проводника. До лампата ще достига някакво напрежение и тя ще започне слабо да свети.

Когато плъзгачът е на контактна точка 4Ω , до лампата ще достига напрежение $1V$ и тя ще свети слабо. Когато е на контактна точка 3Ω , достигналото до лампата напрежение ще е $2V$ и тя ще свети по-силно. Когато плъзгачът е на контактна точка 2Ω , до лампата ще достига напрежение $3V$ и тя ще свети още по-силно. Когато е на контактна точка 1Ω , напрежението което достига до лампата ще е $4V$ и светлината и ще е още по силна. Когато контактната точка на плъзгача е на средната точка на реостата 0Ω , до лампата ще достига цялото напрежение от $5V$ и тя ще свети най-силно.

След като плъзгачът отмине контактна точка 0Ω , всичко ще се случва в обратен ред – съпротивлението ще се увеличава, а напрежението и светлината ще намаляват, докато плъзгачът достигне до контактна точка 5Ω (в дясно), където напрежението достигнало до лампата ще е $0V$ и светлината ще угасне.

Извод: Изводът от този опит, потвърждава изводите от първите два опита, проведени на пътя с автомобила и потвърждава крайното заключение от предишните четири.

Но грешки е допуснал не само Доплер, а и всички които са приели на доверие доплеровия ефект. Този цитат ни го показва: *"Макар че Доплер не успява да приложи теорията си за светлината, по-късно става ясно, че доплеровият ефект важи и за светлинните вълни и това се превръща в основно доказателство за разширяването на Вселената."*

Днес някои учени изказват мнение, че за да се преодолеят сериозните проблеми в съвременната наука, особено в космологията, е необходима нова физика. Така е, защото през годините в науката са допуснати последователно четири взаимосвързани основополагащи грешки, първата, фаталната от които е неправилно дефинираният доплеров ефект, който отнесен за светлината днес гласи:

- *„Когато спектралните линии на светлината са отместени към виолетовия край на спектъра, източникът на светлината и наблюдателят се приближават един към друг.“*
- *"Когато спектралните линии на светлината са отместени към червения край на спектъра, източникът на светлината и наблюдателят се отдалечават един от друг."*

Втората грешка в науката, която „узакони“ първата и „забрани“ на следващите поколения учени да преосмислят и предефинират доплеровия ефект, е неоснователното твърдение на Айнщайн, че светлината във вакуум е абсолютна и не се влияе от нищо, а скоростта и е непроменлива величина и е пределна във Вселената.

Тези две грешки принудиха, изнудиха следващите поколения учени да направят и те своите предрешени грешки.

В началото на двадесетте години на XX век, Едуин Хъбъл, основавайки се на явлението червено и виолетово отместване на спектралните линии на светлината и доплеровия

ефект „установява“, че галактиките се отдалечават една от друга, а Вселената се разширява. Като следствие от това, по-късно Джордж Гамов развива идеята за големия взрив, която днес е водещата теория в науката.

В опита със звук, извършен от Доплер при установяване на ефекта, както и в много други опити извършени със светлина, участниците са трима: дател, страдател и наблюдател. Както се вижда, дори и бърз, граматически анализ ще ни отведе към правилния извод, че променливата величина е страдателят – звукът или светлината. Но логиката на Доплер го е подвела и той е направил грешен извод и е постановил грешно заключение, че ефектът се отнася за дателя – източникът на звука или светлината.

Ще дам пример с взаимодействието между звезда и фотон, излъчен от звездата. Според разбирането на съвременната наука, две ядра се отблъскват. Във връзка с теорията за големия взрив и разширяващата се вселена, въпросът ще бъде: *Кой кого ще отблъсне надалече от себе си, ядрото на звездата – фотона или фотонът – ядрото на звездата?* Отговорът е известен, но е необяснимо заключението на учените, когато анализират "уловена" светлина от някоя звезда или галактика, че звездата или галактиката се отдалечават???

Днес учените вече са установили наличието на "Тъмна енергия" във Вселената, която я разширява. Тъй като това е изключително важен въпрос – водораздел в човешкото познание за Вселената, ще добавя още един, по-дълъг цитат от Уикипедия.

"Тъмната енергия е вид енергия, засега по-скоро удивително и необяснено явление, което за първи път е наблюдавано в свръхнови звезди. Идеята за нея възниква през 1998 г., когато астрономи откриват, че наблюдаваните свръхнови са по-тъмни от очакваното, т.е. по-отдалечени.

Изследванията върху тях разкриват, че Вселената претърпява нелинейно ускорение на разширение по закона на Хъбъл. Тя създава особен вид всеобщо „антипривличане“, в резултат на което се появява ускореното разширение. Това е енергия, получавана от вакуума, която е свързана с космологичната константа от уравненията на Алберт Айнщайн.

Наричат я тъмна по две причини. Първо, тя е невидима, т.е. не излъчва светлина, не поглъща и не отразява светлината. Второ, нейната физична природа и микроскопична структура засега са напълно неизвестни.

Обикновената материя и тъмната материя съставляват само 30% от критичната плътност – онова, което е необходимо, за да съществува вселената. Останалите 70% учените наричат тъмна енергия. Общата теория на относителността изисква допълнителните 70% да бъдат съставени от енергиен компонент с голямо отрицателно налягане.

Природата на тази тъмна енергия остава една от най-големите загадки засега. Сред възможните решения на тази загадка са космологичната константа и квинтесенцията. Космологичната константа, въведена от Айнщайн представлява начин да се въведе антигравитация и притежава интересното свойство ефектите и да нарастват с увеличаване на разстоянията."

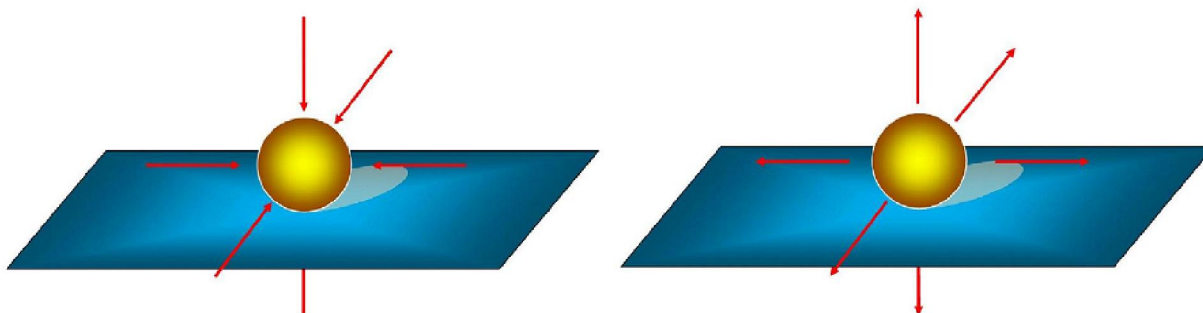

За съжаление, учените още не са достигнали до основополагащите истини за устройството и развитието на Вселената, поради тяхната абстрактност и недостижимост с методите на материалистичната наука. Те нямат физични характеристики и могат да се достигнат само чрез въображението и обосноват единствено с довода: *"Това е така, защото е така!"*.

Поради това и поради ограничеността на темата на този текст – доплеровия ефект, ще спестя обяснения за висшите истини във Вселената – причините, а ще премина направо към следствията – правилата и определенията, чрез които ще се стигне и до доплеровия ефект за светлината.

Няколко от "новите", неизвестни висши правила във Вселената са следните:

- Вселената се състои от две абстрактни, невидими и непознаваеми противоположности. В древността те са наричани *И* и *Е*.
- Местата където са разположени двете противоположности са физическото ядро и междузвездният вакуум. В древността тези места са наричани *ИН* и *ЕН*.
- Двете противоположности си взаимодействат чрез своите тежнения – гравитацията и левитацията, които в древността са наричани *ИЛ* и *ЕЛ*.
- Неравновесието между *ИЛ* и *ЕЛ*, е напрегнатостта на полето.

Свиване на полето към ядрото – ИЛ   Разширяване на полето към астрала – ЕЛ

Показ 7

Полетата на физическите системи (примерно небесните тела) са с различна напрегнатост. Затова, при взаимодействие, две физически системи съпоставят своите полета и установяват равновесното разстояние помежду си, където напрегнатостта между техните полета е нула и полетата им се стремят да преместят и установят ядрата си на това разстояние.

Тази е причината, небесните тела да стоят твърдо и непоклатимо на своите орбити.

Крайната цел на всяка орбита-овал, е да стане окръжност с радиус равен на равновесното разстояние между двете физически системи. Когато това стане, спътникът ще обикаля по окръжността на своето равновесно положение спрямо централното небесно тяло.

Но докато това се случи, спътникът, движейки се по своята овална орбита ще пресича окръжността на равновесното си положение и ще влиза и излиза от нея. Влизайки и излизайки от нея, ще се променя влиянието на полето на централното небесно тяло, върху полето на спътника. Точно това се случва с кометите, които се запалват и угасват когато пресичат окръжността на равновесното си положение спрямо Слънцето.

Вселената не се интересува от мнението на учените, че била микро и макро, а си знае че е цяла и единна и си прилага правилата еднакво и за микро и за макро. Така че, това което описах по-горе с двете небесни тела е валидно и за взаимодействието между звезда и фотон.

Фотонът, може да се намира на три различни полеви разстояния спрямо окръжността на равновесното си положение със звездата.

- Да е вътре в окръжността на равновесното си положение.
- Да е на окръжността на равновесното си положение.
- Да е вън от окръжността на равновесното си положение.

Сведения за това, къде се намира фотонът спрямо равновесното си положение, ни дават виолетовото и червено отместване на спектралните линии на светлината достигнала до нас, от далечна звезда или галактика.

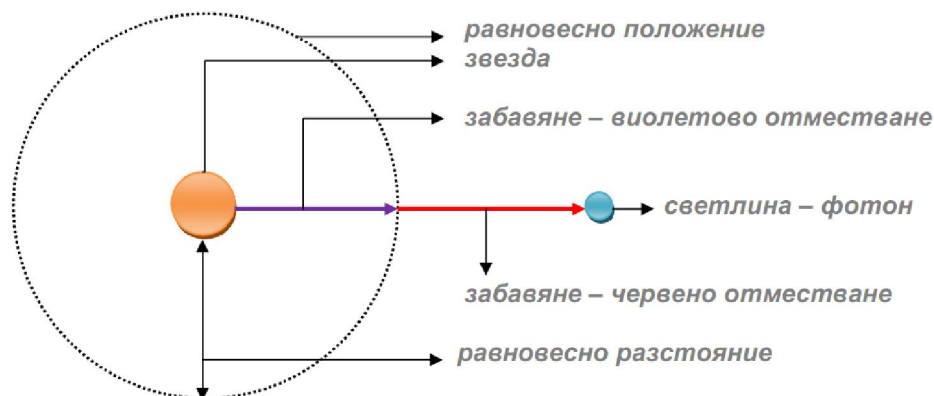
Вземайки предвид написаното до тук, доплеровият ефект за светлината трябва да се предефинира така:

- *Виолетовото отместване на спектралните линии на светлината, е знак и мярка за забавяне на движението и и приближаването и към равновесното и разстояние, спрямо излъчилиия я източник.*

Показ 8 и третия пример от показ 9.

- *Червеното отместване на спектралните линии на светлината, е знак и мярка за забавяне на движението и и отдалечаването и от равновесното и разстояние, спрямо излъчилиия я източник.*

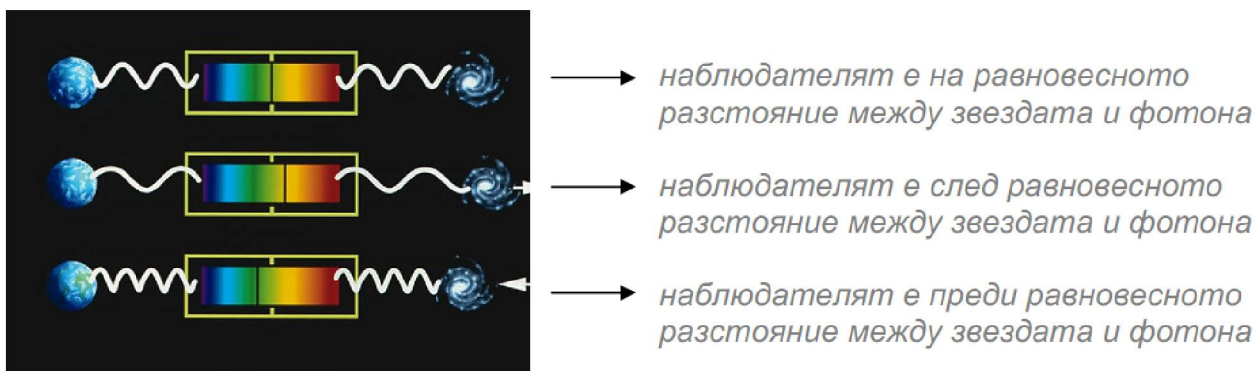
Показ 8 и втория пример от показ 9.

Показ 8

Равновесното разстояние между звездата и фотона е там, където спектралните линии на фотона няма да бъдат отместени нито към виолетовия, нито към червения край на спектъра.

Показ 8 и първия пример от показ 9.

<http://physicstime.com/sites/physicstime.com/files/doppler.jpg>

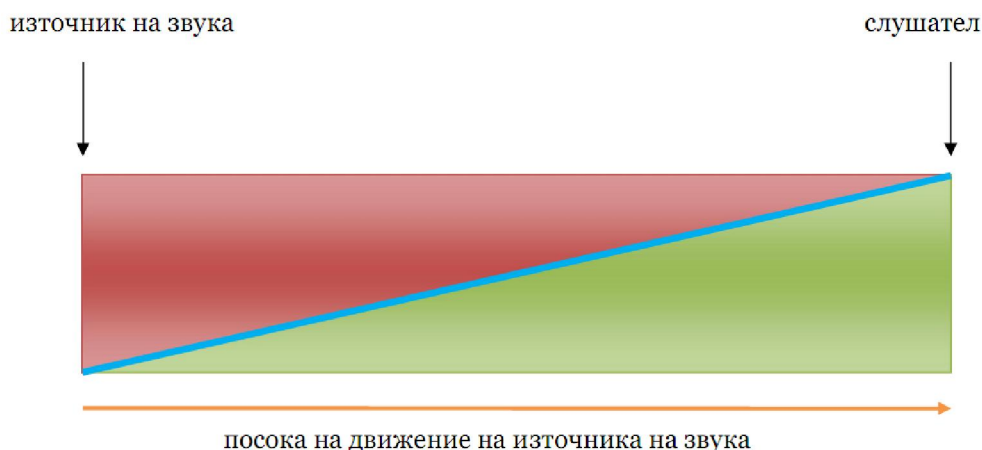
Показ 9

ДОПЪЛНИТЕЛНИ ПОЯСНЕНИЯ

Всички електромагнитни вълни – звук или светлина, веднъж излъчени, започват свое, самостоятелно движение, различно от движението на източника на звука или светлината. Независимо дали е излъчен "от място" или от движещ се източник, звукът, след неговото излъчване САМ се движи и САМ се променя. Светлината, в космически измерения е зависима и обвързана с източника си, но не и с неговото движение.

Освен това, съвременните учени, както и Доплер, подхождат грешно към понятието звук. Възприемат го и си го представят като "едно, единно цяло нещо". Същото е и със светлината.

Когато източникът на звук излъчва звук непрекъснато, във всеки "миг" излъчените електромагнитни вълни са различни – нови, самостоятелни, отделни от излъчените в предишния или в следващия "миг" и всяка частица-звук има свой живот – честота, сила, скорост, посока и т.н. Всяка от тях пристига до слушателя от различно разстояние, през различно съпротивление от околната среда и поради това и с различни загуби и различна остатъчна стойност.

1. Червено – количеството на "изгубения по пътя" звук.
2. Зелено – количеството на достигналия до, и чутия от слушателя звук.
3. Синьо – промяната на съотношението между "изгубения по пътя" и достигналия и чутия от слушателя звук, по време на движението на източника на звука към слушателя.

ДУАЛИЗМЪТ НА СВЕТЛИНАТА

Днес, за съжаление учените все още не са достигнали до основополагащите абстрактни и поради това трудно достижими истини за устройството и развитието на Вселената. Но, има и елементарни и очевидни истини, които могат да дадат отговори на някои от нерешените загадки в теоретичната физика и да премахнат изкуствената граница между микрото и макрото във Вселената, между елементарните частици и небесните тела.

Материята не е еднородна, вечна и непроменлива величина, а се ражда съществува, променя се и умира. Тук – на Земята, тя е такава каквато е, а учените са установили естествените различия между двете и части и са обособили науките, които да ги изучават – физиката и химията. Но не са забелязали основното различие между изучаваните обекти от двете науки – физическите и химическите системи. Именно тяхното различие, е една от елементарните и очевидни истини.

- Физическа система е тази, която има собствено физическо ядро!
Такива са елементарните частици, атомите, планетите, кометите, звездите, черните дупки, галактиките и т. н. Всички те са равноправни светове, подвластни на еднакви общи правила.
- Химическа система е тази, която няма собствено физическо ядро!
Такива са молекулите и съединенията!

Взаимодействието между две физически системи, е различно от взаимодействието между физическа и химическа система, защото физическите и химическите системи са подвластни на различни правила. Непознаването им поражда противоречията, между старите и новите теории във физиката днес.

Същността на физическата система е нейното ядро, а всяко ядро поражда свое поле. Те, двете, са физическата система, защото: Има ядро – има поле. Няма ядро – няма нищо. Следователно: физическата система се състои от ядро и поле. Те, двете, са причината за дуализма на светлината, вълна – частица.

В материалния свят движението е абсолютно, а покойт относителен и недостижим. Но въпреки това, при взаимодействие между две физически системи, равновесието между тях е цел на всяко външно движение и вътрешно състояние.

При взаимодействие между две физически системи, неравновесието – разликата между напрегнатостта на двете им полета, ще придвижи по-малката в пространството на по-голямата, там където напрегнатостта между двете им полета е нула и ще промени големината на ядрото и.

Днес е известно, че небесните тела извършват две основни движения – денонощно въртене около собствена ос и годишно обикаляне около централното небесно тяло. Но физическите системи извършват и трето движение – въртене около собствена ос, която съвпада с орбитата им.

Третото движение е причината, осите на денонощното въртене на планетите от Слънчевата система да имат различен наклон спрямо орбиталните си плоскости и да осъществяват бавно кръгово движение наречено прецесия. Поради третото движение Земята си е сменяла няколко пъти магнитните полюси, а днес те не съвпадат с оста на денонощното и въртене. Третото движение е причина за промените на климата, преди и сега.

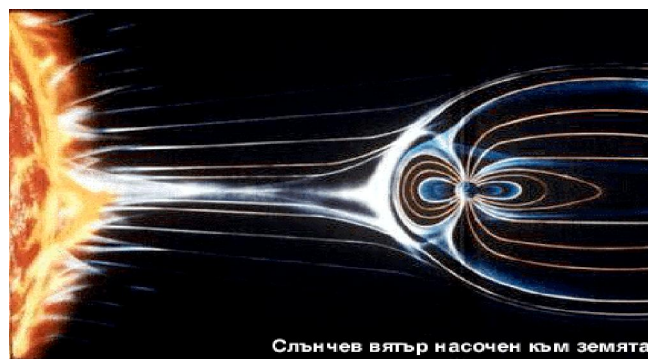
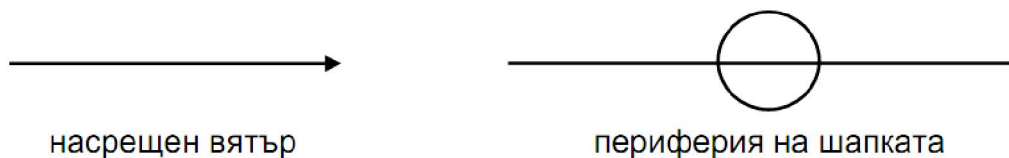
От астрономията знаем, че някои планети от Слънчевата система имат пръстени. Най-ясно те са изразени при Сатурн. Това показва, че планетните им екватори имат своето продължение във формата на полетата им.

<http://antwpr.gsfc.nasa.gov/apod/image/0903/saturnepicdumidicouleurbis.jpg>

Сатурн

Какво се случва при взаимодействието между две физически системи, примерно Слънцето и Земята? За да е по-ясно и разбираемо ще употреба символика. Ядрото на Земята ще е човешка глава, а полето и широкопола шапка. Влиянието на слънчевото поле върху земното – насрещен (слънчев) вятър.

Слънчев вятър насочен към земята

<http://sept.hit.bg/windsun.gif>

Ако вятърът не е много силен и периферията на шапката е успоредна на посоката на вятъра, шапката ще остане на главата. Но ако вятърът е силен или човекът си повдигне главата, вятърът ще блъсне предния край на периферията нагоре и ще издуха шапката от главата му.

Същото ще се случи и със земното поле, ако по някаква причина слънчевата активност се усили значително. Земното поле ще се завърти с полюса си към Слънцето и ще бъде издухано заедно с всичко намиращо се на земната повърхност и тя ще стане бял лист, върху който ще се напише нова глава от развитието на материята върху нея.

Ако земният екватор е в една равнина с орбиталната плоскост, на Земята няма да има сезони. Зеленият пояс ще се среща с полярните шапки на ширините на южна Европа. Така е било при последния ледников период.

Ако екваторът е с наклон към орбиталната плоскост от 20 до 25 градуса, какъвто е сега, се оформят три зелени пояса – екваториален и два умерени, разделени от два пустинни.

Ако наклонът на полето започне да се увеличава, климатът ще се затопля и ще се разширяват пустините към екватора и повече към умерените пояси, а умерените пояси ще се преместват към полярните кръгове. Полярните шапки ще се свият и значителна част от ледовете им ще се стопи. Продължителността на зимата и лятото ще се увеличи, за сметка на пролетта и есента, а температурите ще са по-високи през лятото и по-ниски през зимата. Ще се засилят и зачестят природните бедствия.

Ако наклонът на полето продължи да се увеличава поради третото движение, ще дойде момент когато Земята (ядрото) ще го последва и ще се завърти на 90 градуса. Ще застане с полюса към Слънцето. Днес Месецът е в това положение.

Нашите деди са знаели за това и са очаквали събитието да се случи през време на "мръсните дни", от 22 декември – денят на зимното слънцестоене – Коледа, до 4 януари – денят на перихелия на земната орбита – Зуров, Суров ден.

След време, Земята ще се завърти на 180 градуса и екваторът отново ще съвпада с орбиталната плоскост, но Земята ще се върти обратно, а Слънцето ще изгрява от запад и ще залязва на изток. Магнитните полюси ще са сменили местата си. Ще се измени и земната магнитосфера. Днес Венера е в това положение.

След още време, третото движение ще завърти Земята на 270 градуса, с другия полюс към Слънцето. Днес в това положение е Уран.

А когато Земята опише пълна окръжност "по меридиана" и се завърти на 360 градуса, екваторът отново ще съвпада с орбиталната и плоскост, а Слънцето отново ще изгрява от изток. Но тогава на Земята ще са настъпили съществени промени. Гравитацията ще е намаляла. Стойността на магнитосферата също. Условието на земната повърхност ще са различни от днешните. От това следва, че и животинският, и растителният свят на Земята ще са нови и видоизменени. Така са изчезнали динозаврите.

За наша радост, слънчевата активност все още се повишава в „нормални” граници и предизвиква само смущения в транспорта, електроснабдяването, съобщенията и в

човешкото здраве. Но при мощните звезди, които нямат химическа материя нещата стоят по друг начин.

Когато има струпване на звезди и няколко обикалят около една централна, обикалящите постоянно променят местоположението си една спрямо друга. С това се променя и влиянието им една спрямо друга, като следствие от непрекъснатото съпоставяне на полетата им и промяната на напрегнатостта. Тъй като те са силно напрегнати физически системи и излъчването им е мощно, символично това означава, че широкополата шапка е здраво закрепена за главата и вятърът от централната звезда не може да я издуха. Но ако зад някоя от звездите мине друга звезда, тогава периферията на шапката ще бъде подложена на двоен натиск. Отпред, от централната звезда нагоре, а отзад, от третата звезда надолу.

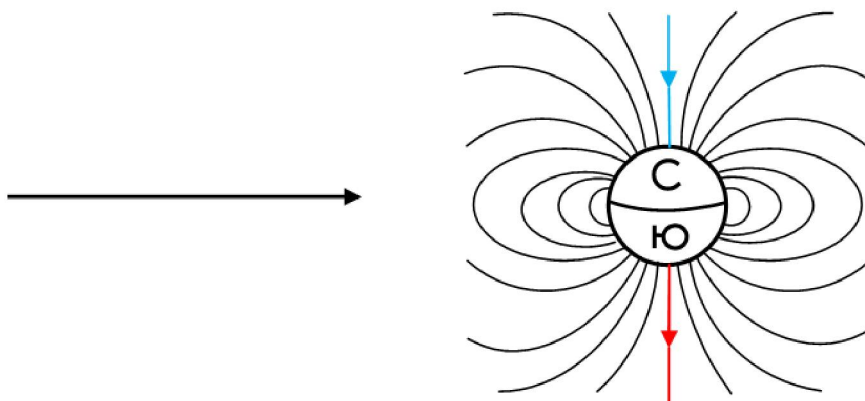
Във Вселената всичко е в състояние на фино неравновесие и всяка рязка промяна довежда до сериозни последици. В нашия случай е достатъчна само лека промяна на наклона на периферията на шапката и ще последва действие с "геометрична прогресия".

Наклонът на полето на потърпевшата звезда ще се променя с увеличаваща се ъглова скорост, докато тя (звездата) се обърне и застане с полюсите си към другите две звезди. През тава време, излъчването и ще се усилва и накрая ще премине във взрив. На практика астрономите ще наблюдават избухването на свръхнова звезда.

При планетите, третото движение се извършва бавно и плавно, незабележимо за нас. При звездите, бързо и рязко, забележимо за нас, но еднократно. В микросвета, третото движение се извършва бързо и многократно. Затова там може да се отчете и неговата честота, т. е. с каква скорост полето на ядрото ще се върти спрямо „посоката на вятъра”, последователно в следните положения:

- екватор с право въртене
- северен полюс
- екватор с обратно въртене
- южен полюс

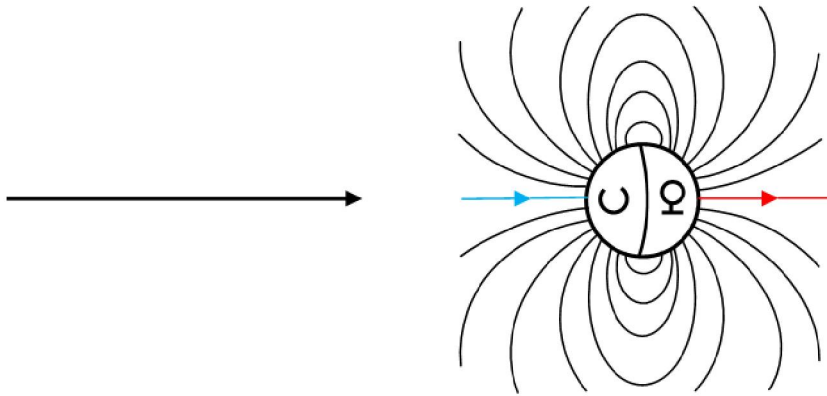
1. При позиция екватор с право въртене към "вятър отляво", физическата система няма да излъчва.

Изразено чрез графиката синусоида, ще е нулева пресечна точка.

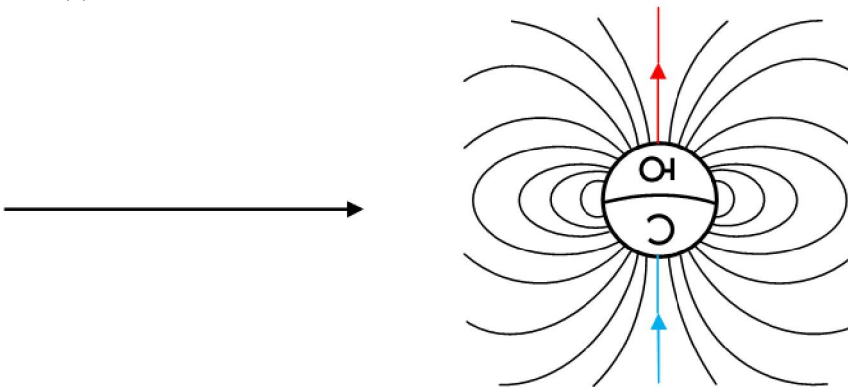
2. При позиция северен полюс към „вятър отляво”, физическата система, освен собственото си излъчване, ще пропуска през себе си и слънчевия вятър, защото

магнитносилите линии на полето и съвпадат с посоката на слънчевия вятър, а излъчването ще е от южния полюс.

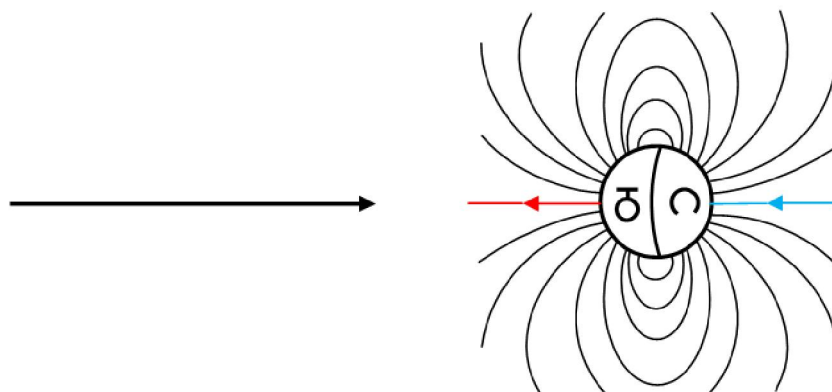
Изразено чрез синусоидалната графика, ще е най-високата и точка – плюс.

3. При позиция екватор с обратно въртене към „вятър отляво”, физическата система няма да излъчва.

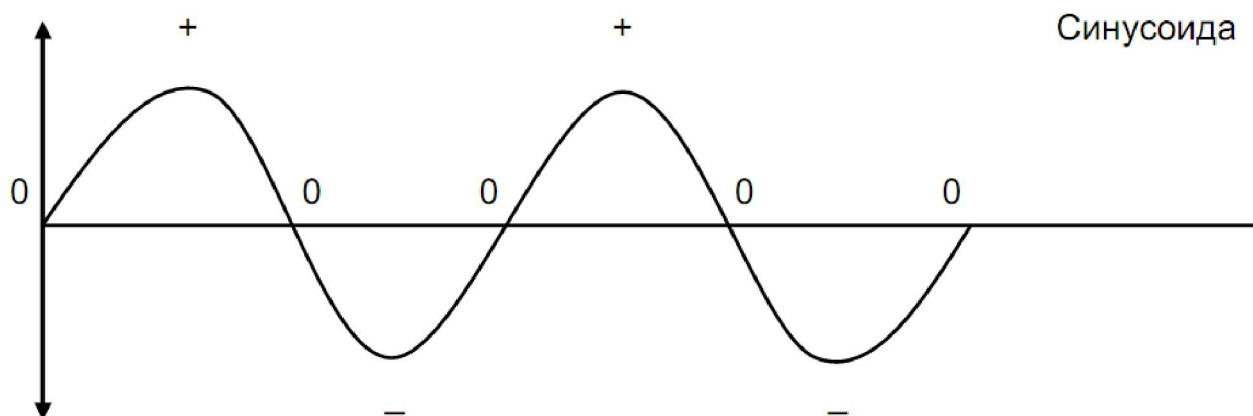
Изразено чрез графиката синусоида, ще е нулева пресечна точка.

4. При позиция южен полюс към „вятър отляво”, физическата система ще е „запушена” за слънчевия вятър, защото магнитносилите линии на полето и са насочени срещу посоката на слънчевия вятър.

Изразено чрез синусоидалната графика, ще е най-ниската и точка – минус.

Постоянното въртене и многократното повторение на горните четири позиции на физическите системи, са третото им движение.

В началото на статията писах, че при взаимодействие между две физически системи, неравновесието – разликата между напрегнатостта на двете им полета, придвижва по-малката в пространството на по-голямата, там където напрегнатостта между двете им полета е нула и променя големината на ядрото и.

Тъй като физическата система се състои от ядро и поле, *едновременното, радиално движение на ядрото на фотона към равновесното му положение и третото движение, извършвано от полето му, са причините за дуализма на светлината вълна – частица.*

Скоростта на третото движение е честотата на вълната, а скоростта на радиалното движение на ядрото към равновесното му положение, определя дължината и. Двете скорости са взаимно и съразмерно зависими, а описаното до тук е валидно за всички физически системи.

Съответствие на едновременното осъществяване на тези две движения, в съвременната физика е електромагнетизмът, енергията.

Електричеството в твърдата материя, а магнетизмът в газовете.

Посоката на радиалното движение на ядрата определя вида на енергията:

- Положителна – разпад. Когато радиалното движение е изтичане от ядрото.
- Отрицателна – синтез. Когато радиалното движение е втичане в ядрото.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ ПОЯСНЕНИЯ

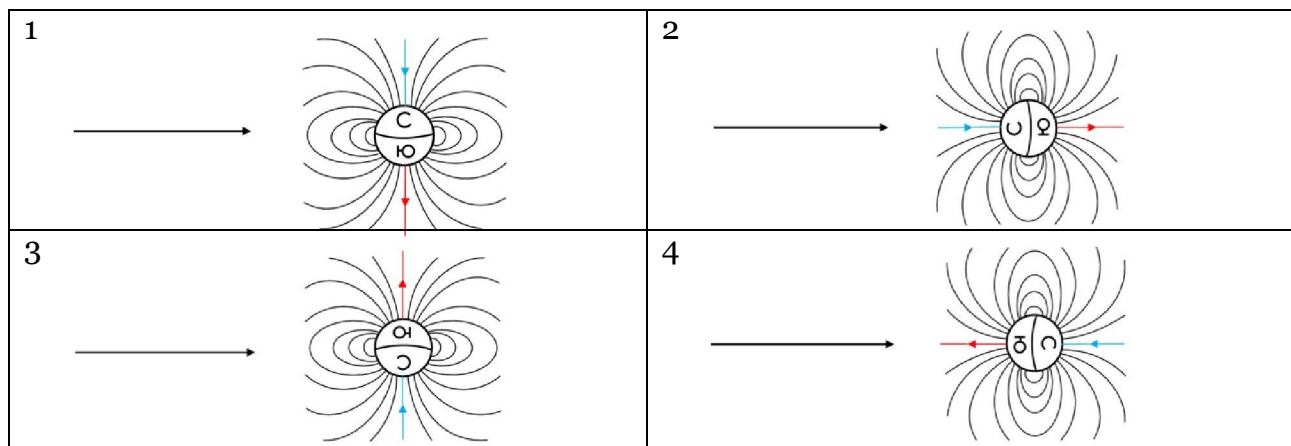
Третото движение, е следствие от взаимодействието между две физически системи – голяма (централна) и малка, обикновено излъчена от голямата, когато са в състояние непреход¹. Влиянието на малката върху голямата е пренебрежимо малко, но влиянието на голямата върху малката е причината тя да осъществява едновременно първото, второто и третото движения на физическите системи.

При осъществяване на третото движение, малката физическа система преминава през четири различни пространствени "външни" състояния спрямо голямата и като

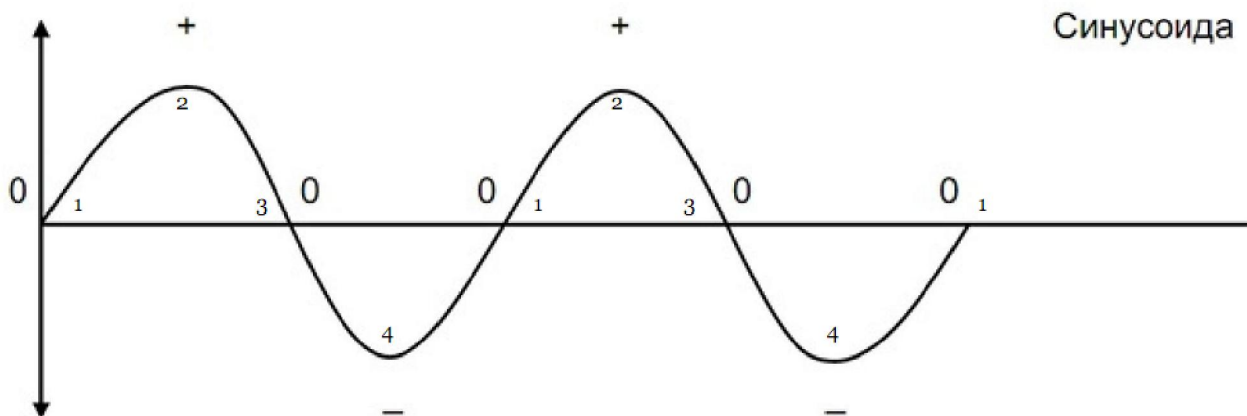

следствие от тях и едновременно с тях, преминава последователно през четири "вътрешни" собствени състояния.

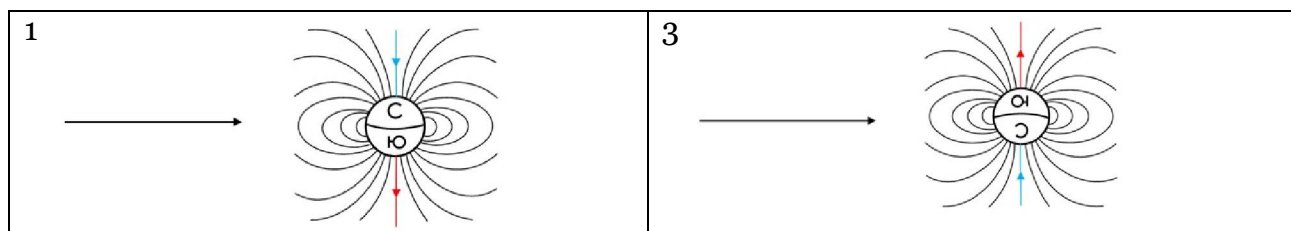
Преминаването последователно през повтарящи се първо, второ, трето и четвърто състояния, отново и непрестанно, са третото движение – променливото електричество и същността на квантите и квантовата теория.

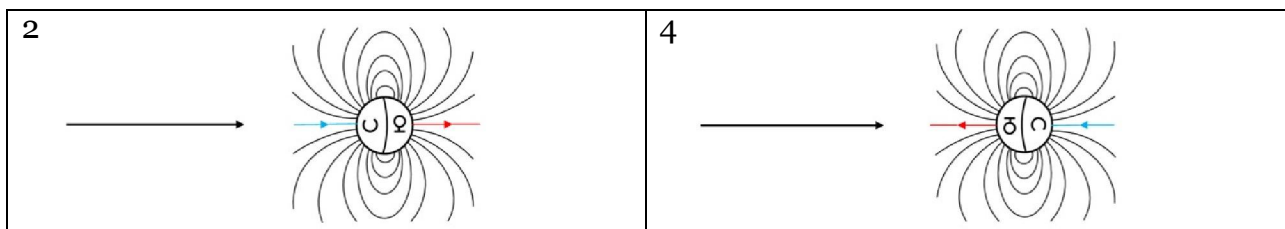
Изобразено с чертеж, ще изглежда така.

Когато физическите системи, съставляващи химическа система (вещество), поради определени условия бъдат установени трайно в състояние 1 или 3, химическата система ще бъде изолатор.

Когато физическите системи, съставляващи химическа система (примерно силиций), бъдат установени трайно в състояние 2, химическата система ще излъчва и ще бъде проводник на постоянно електричество със знак плюс.

Когато физическите системи, съставляващи химическа система, бъдат установени трайно в състояние 4, химическата система ще влъчва² и ще бъде проводник на постоянно електричество със знак минус.

Когато на физическите системи съставляващи химическа система бъде въздействано така, че те да преминават от състояние 1 или 3 в състояние 2 или 4, химическата система става управляема – полупроводник.

1. Непреход, означава състояние на физическата система различно от преход.

Физическите системи във Вселената са разграничени и ограничени от преходи в различни големинни равнища. По време на прехода физическата система, нейното ядро е невидимо. Числовата му стойност е нула. Непрехода е съществуваща физическа система в рамките между два съседни прехода. През непрехода физическата система може да съществува в девет енергийни равнища.

2. Влъчва, означава втича навътре. Обратно на излъчва – изтича навън.

КОМЕТИТЕ

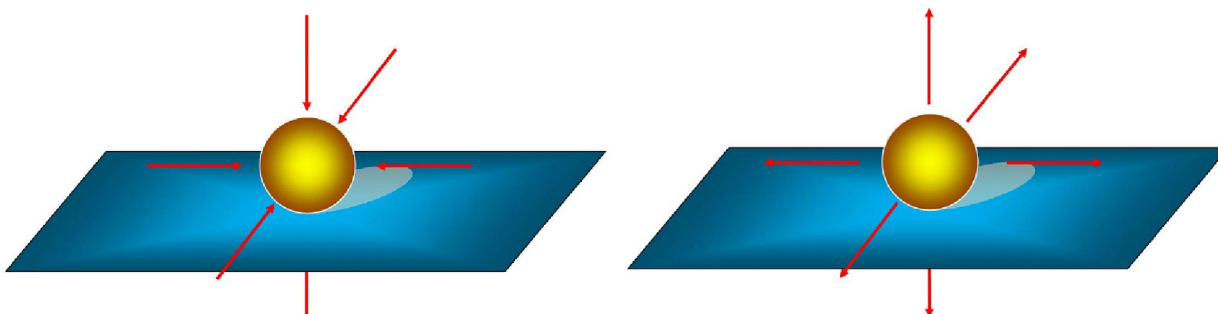
Материята не е еднородна, вечна и непроменлива величина, а се ражда съществува, променя се и умира. Тук, на Земята, тя е такава каквато е, а учените са установили естествените различия между двете и части и са обособили науките, които да ги изучават – физиката и химията, а изучаваните обекти от двете науки са физическите и химическите системи.

- Физическа система е тази, която има собствено физическо ядро!
Такива са елементарните частици, атомите, планетите, кометите, звездите, черните дупки, галактиките и т.н. Всички те са равноправни светове, подвластни на еднакви общи правила.
- Химическа система е тази, която няма собствено физическо ядро!
Такива са молекулите и съединенията!

Взаимодействието между две физически системи, е различно от взаимодействието между физическа и химическа система, защото физическите и химическите системи са подвластни на различни правила. Непознаването им поражда противоречията, между старите и новите теории във физиката днес.

Същността на физическата система е нейното ядро, а всяко ядро поражда свое поле. Те, двете, са физическата система. Има ядро – има поле. Няма ядро – няма нищо. Следователно: Физическата система се състои от ядро и поле. Те, двете, са причината за дуализма на светлината, вълна – частица.

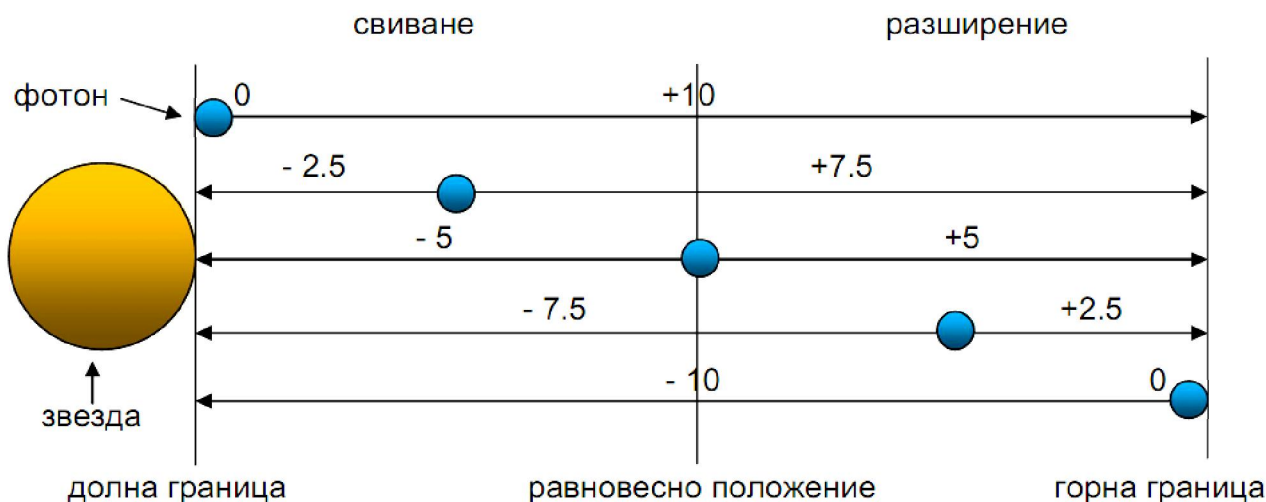
Вселената се състои от две абстрактни, невидими и непознаваеми противоположности. В древността те са наричани *И* и *Е*. Местата където са разположени двете противоположности са физическото ядро и междузвездният вакуум. В древността тези места са наричани *ИН* и *ЕН*. Двете противоположности си взаимодействат чрез своите тежнения – гравитацията и левитацията, които в древността са наричани *ИЛ* и *ЕЛ*. Следователно: Физическото поле – *АЛ*, е взаимодействието – единството и борбата между двете тежнения – гравитацията и левитацията, а неравновесието между *ИЛ* и *ЕЛ*, е напрегнатостта на полето.

ИЛ – свиване на полето към ядрото   *ЕЛ* – разширяване на полето към астрала

Показ 1

Полетата на физическите системи са с различна напрегнатост. Затова, при взаимодействие, две физически системи съпоставят своите полета и установяват равновесното разстояние помежду си, където напрегнатостта между техните полета е нула и полетата им се стремят да преместят и установят ядрата си на това разстояние.

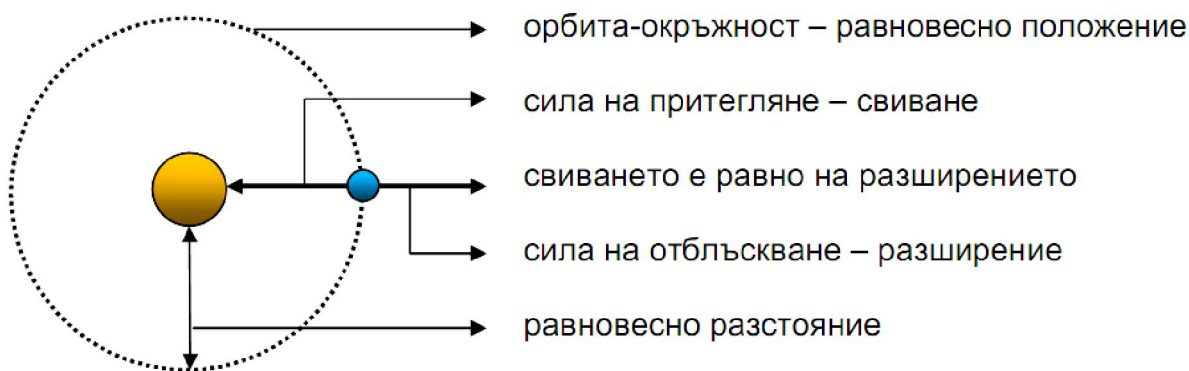
Показ 2

Равновесното положение между две физически системи, е причината, небесните тела да стоят твърдо и непоклатимо на своите орбити.

Овалността на орбитата на естествения спътник, зависи от ъгъла под който е навлязъл за пръв път в окръжността на равновесното си положение спрямо централното небесно

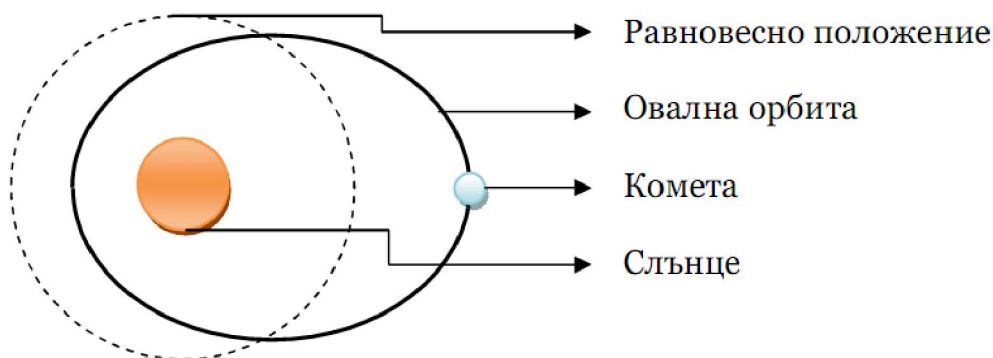
тяло, а дължината на окръжността на равновесното положение е равна на дължината на орбитата на спътника.

Крайната цел на всяка орбита-овал, е да стане окръжност с радиус равен на равновесното разстояние между двете физически системи. Когато това стане, спътникът ще обикаля по окръжността на своето равновесно положение спрямо централното небесно тяло.

Показ 3

Но докато това се случи, спътникът, движейки се по своята овална орбита ще пресича окръжността на равновесното си положение и ще влиза и излиза от нея.

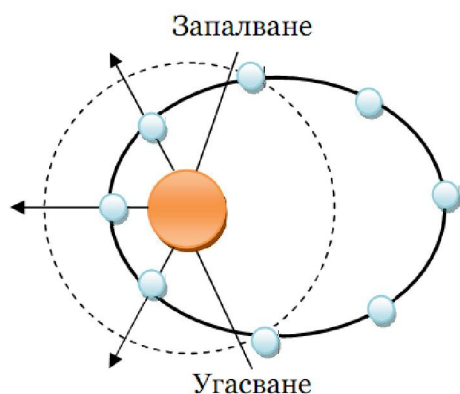
Показ 4

Кометите са небесни тела прихванати от и задържани в полето на звездата. В момента на прихващането – началото на взаимодействието им, двете полета се съпоставят и определят мястото на равновесното положение на двете небесни тела, едно спрямо друго. Като следствие от това, кометата (по-малката система) се отправя към равновесното си положение, в посока към звездата, защото тежнението свиване прилагано върху нея, превишава тежнението разширение, а скоростта и се забавя, заради намаляване на разликата между двете тежнения. (Показ 2)

С достигане на кометата до равновесното и положение спрямо звездата, тежненията се уравниават, а след отминаването му скоростта и продължава да се забавя, защото тогава тежнението разширение, прилагано върху нея, започва да превишава тежнението свиване и разликата между тях се увеличава. След отминаване на равновесното положение и приближаване към звездата, напрегнатостта на полето на

кометата се повишава заради влиянието на звездното поле, което предизвиква по-интензивно излъчване от ядрото и, което се усилва с приближаване на кометата към звездата.

Напрегнатостта на полето на звездата и излъчването и (слънчевият вятър), подчиняват излъченото от ядрото на кометата и му налагат своята посока – навън, отдалечаване от звездата. Затова около ядрото на кометата се образува светла опашка, която е насочена винаги навън от звездата, през цялото време докато кометата е вътре в окръжността на своето равновесно положение спрямо звездата.

Показ 5

Запалването и угасването на всяка комета се случва на различно разстояние по частта от орбитата и вътре в окръжността на равновесното и положение. Когато кометата пресича и влиза в окръжността на равновесното си положение под малък ъгъл и вътре се движи близо до окръжността, се запалва късно и свети кратко, а опашката и е широка, бледа и къса. Когато кометата пресича и влиза в окръжността на равновесното си положение под голям ъгъл и вътре се движи близо до звездата, се запалва рано и свети дълго, а опашката и е тясна като струя, ярка и дълга.

Излъчените от ядрото на кометата елементарни частици се групират и уплътняват в поголеми, които уплътнявайки се образуват и атоми. Естествено по-голямата част от тях са първите – водородните, но се достига и до хелиевите.

След като кометата заобиколи звездата и достигне своя перихелий, скоростта и се ускорява, защото разликата между тежненията ще е максималната за този случай. Кометата започва да се отдалечава от звездата и да се приближава отново към равновесното си положение, а интензивността на излъчване от нейното ядро намалява.

С приближаване на кометата към равновесното и разстояние, скоростта и се забавя, защото разликата между тежненията намалява. Когато достигне окръжността на равновесното си положение, тежненията се уравниават, а светлата и опашка угасва.

След преминаване на кометата отвъд равновесното си положение, скоростта и продължава да се забавя, защото свиването превишава разширението, а забавянето расте с отдалечаването и от окръжността на равновесното и положение, защото разликата между тежненията расте.

С отдалечаване на кометата с дълга орбита, навън от окръжността на равновесното и положение, върху ядрото и се появява и химическа материя (химически системи),

която преминава през трите агрегатни състояния – газ, течност, лед. Когато кометата достигне своя афелий, ядрото и е покрито с химическа материя, предимно лед.

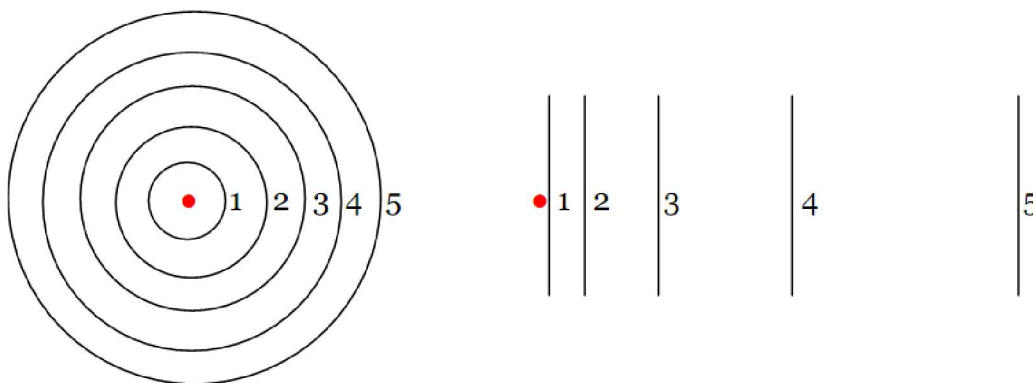
След афелия кометата ще тръгне обратно към равновесното си положение и към звездата и това орбитално движение вече ще се повтаря многократно.

От написаното до тук се разбира, че кометата е небесно тяло хибрид, звезда – планета. Когато е вътре в окръжността на равновесното си положение е звезда, а когато е вън, е планета.

От представите на съвременното се разбира, че звездата е небесно тяло, около чието ядро няма химическа материя (почти), а планета е небесно тяло, чието ядро е обвито с химическа материя.

След много време орбитата на кометата ще се приближи по форма до окръжност и кометата ще остане само планета. Когато орбитата на спътника е окръжност, това е знак, че той вече е установен на равновесното си разстояние и обикаля по окръжността на равновесното си положение, спрямо централното небесно тяло. (Показ 3)

Запалването и угасването на кометата и силата на интензитета на излъчването и, зависят от полево разстояние от звездата. Полево разстояние по радиалната права от звездата през кометата, е различно от метричното.

Метрично и полево разстояние от ядрото.

Показ 6

Двете части на орбитата на кометата, вън и вътре в окръжността на равновесното и положение, метрично са различни, но полево са еднакви.

Две опашки на кометите се появяват само при комети с дълги орбити. Първата опашка на кометата е физическа – плазмена, а втората е химическа – газова.

Физическата опашка е насочена винаги навън от кометата, по радиалната права от звездата през кометата. Химическата опашка винаги е след кометата, по орбитата и, и би трябвало да изчезва рано.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ ПОЯСНЕНИЯ

Закономерностите, които съществуват при взаимодействието между звезда и небесно тяло – спътник и в частност на кометите, могат да се изчисляват по няколко различни начина, чрез различни сведения от взаимодействието.

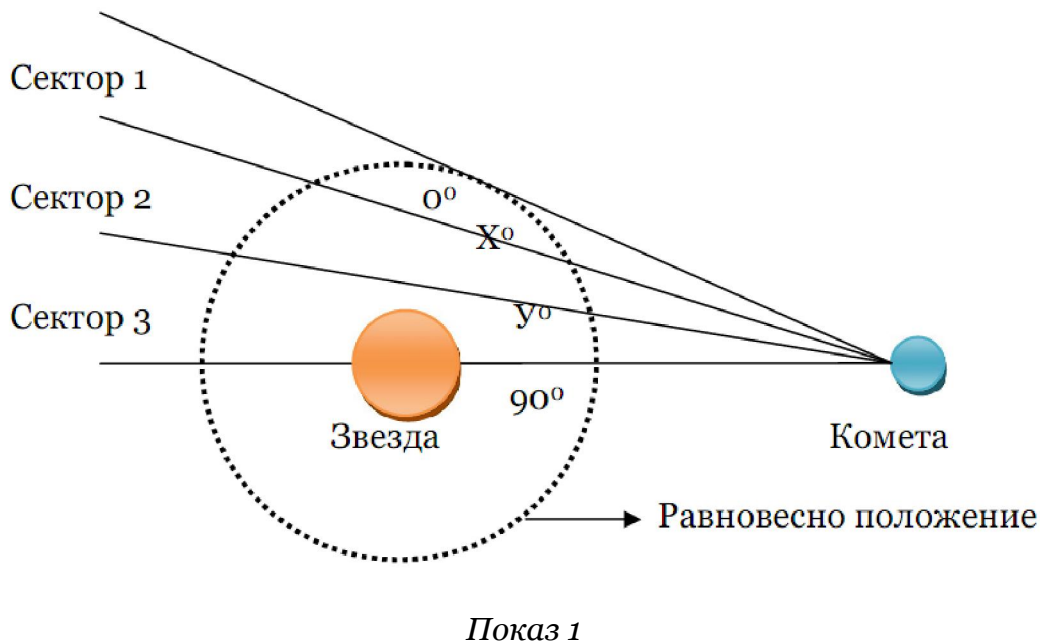
А. Чрез ъгъла, под който небесните тела пресичат равновесните си положения спрямо звездата за пръв път, който може да е от 0° до 90° . Тези деветдесет градуса са разделени на три сектора, в които последствията от влиянието на плазмения вятър на звездата върху небесните тела са различни.

Сектор 1, е от 0° до X° . Небесните тела, които пресичат равновесното си положение в сектор 1, не се запалват от плазмения вятър на звездата и си остават планети. Сектор 1, е сектор на планетните орбити.

Сектор 2, е от X° до Y° . Небесните тела, които пресичат равновесното си положение в сектор 2, се запалват от плазмения вятър на звездата и стават комети. Сектор 2, е сектор на кометните орбити.

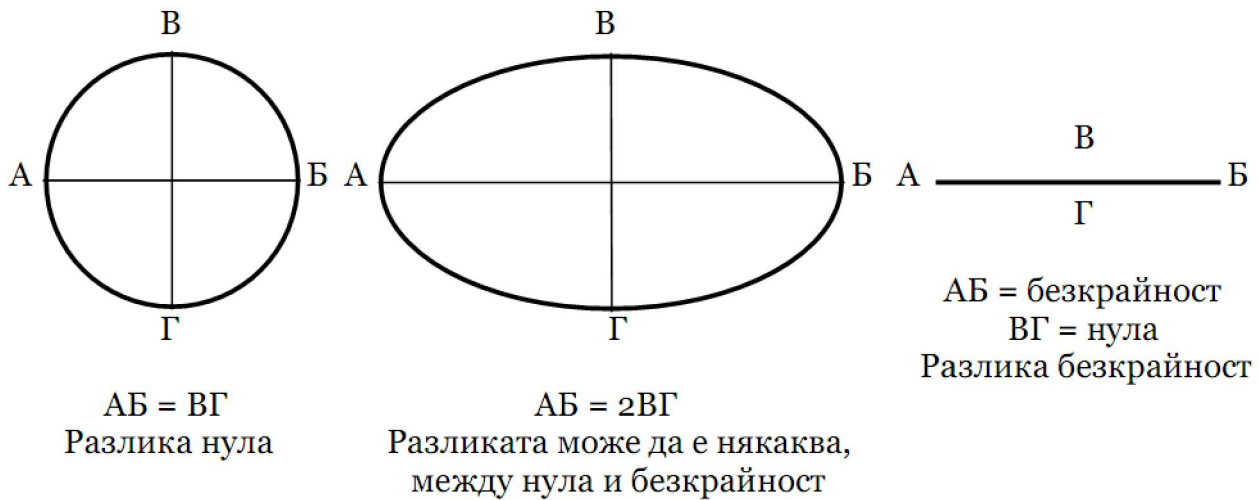
Сектор 3, е от Y° до 90° . Небесните тела, които пресичат равновесното си положение в сектор 3, се запалват и изгарят от плазмения вятър на звездата и биват издухвани. Сектор 3, е сектор на невъзможните орбити.

Междинните X° и Y° градуса, са произволно начертани за симетричност, която допринася за по-добра прегледност на чертежа и за по-добро обяснение, както и надявам се, за правилно разбиране. Действителните междинни ъгли X° и Y° , предстои да бъдат установени от учените.

*****

Б. Чрез съотношението – разликата между голямата и малката ос на овала на орбитата на небесното тяло – спътник, която може да е нула, някаква или безкрайна.

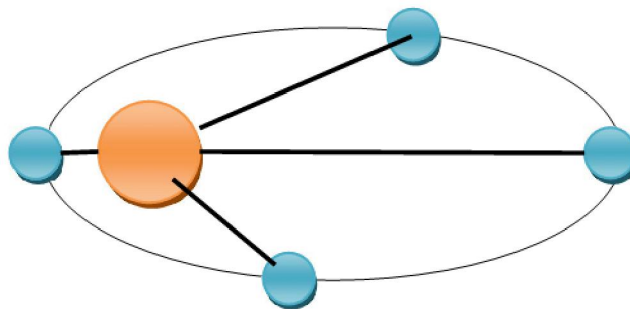

Показ 2

*****

В. Чрез съпоставяне на промяната на размерите на радиалната права*.

- * 1. Права, съединяваща най-близките точки от повърхността на звездата и повърхността на небесното тяло, спътник.
- 2. Права, съединяващата звездата със спътника, продължение на радиусите на звездата и на небесното тяло спътник (от центъра им).

Показ 3

*****

Г. Орбитата на кометата може да е къса или дълга.

- 1. При къса орбита. Когато е вътре в окръжността на равновесното си положение, кометата има само една – физическа опашка, която е насочена винаги навън от звездата, по продължението на радиалната права.
- 2. При дълга орбита. Когато е вътре в окръжността на равновесното си положение, кометата има две опашки – физическа и химическа. Химическата е инерционно издухвана назад, по орбитата на кометата.

Разстоянието разделящо късата от дългата орбита, е различно за всеки отделен случай, но е закономерна зависимост, която предстои да бъде установена от учените.

ОСЕЗАЕМИ, КРАТКОСРОЧНИ, МЕСТНИ, АСТРОФИЗИЧНИ И МЕТЕОРОЛОГИЧНИ СЪБИТИЯ НА ЗЕМЯТА

ПРИЛИВИТЕ И ОТЛИВИТЕ

Единственото осезаемо във Вселената, е физическото поле.

Как влияе и се влияе химическата материя около ядрата на две физически системи, при тяхното взаимодействие?

Мощта на тежнението свиване – гравитацията на централното ядро, се усилва от тежненията свиване на физическите и химическите системи в полето му, към него и помежду тях.

Когато си взаимодействат две централни ядра, Земя – Луна, ядрата на физическите и химическите системи от техните полета, също се привличат с другото централно ядро. Така те намаляват мощта на тежнението свиване – гравитацията на собственото си централно ядро, повишават напрегнатостта на полето му и се отдалечават от него (от ядрото). Така се образуват големите морски и океански приливи, предизвиквани от Месеца и следващи неговото движение.

ХОРИЗОНТАЛНИТЕ ЗЕМЕТРЕСЕНИЯ

Всяко ядро, биващо в четвъртия период от кръговрата на своето развитие, постоянно "излъчва" най-малки физически ядра. Поради това, количеството долна вода в него закономерно намалява. Като следствие от това, съответно намалява и размера на ядрото. По тази причина, опората под земната кора – магмата, постоянно се свива и отстъпва към центъра, към ядрото. Земната твърд над нея увисва и се превръща във висяща сфера, която заради огромната си тежест се напуква на отделни плочи, които постоянно се подпъхват една под друга, запълвайки по този начин празнотата под себе си, намалявайки общият си сферичен размер. Така земната кора потъва надолу, следвайки потъването на поддържащата я магма, а тя пък следва свиването на ядрото. Подпъхването на плочите, е причина за хоризонталните земетресения, на различни места по Земята.

ВЕРТИКАЛНИТЕ ЗЕМЕТРЕСЕНИЯ И ЦУНАМИТАТА

Всеки, който се интересува от астрономия и конкретно от Слънцето, знае за тъмните петна които се образуват върху неговата повърхност. Вероятно знае също, че напрегнатостта над тях е различна от тази на останалата част на слънчевата повърхност.

От заснетите наблюдения на Слънцето от астрономите и споделени с нас, ние сме виждали огромните протуберанси, които се вихрят над слънчевите петна. Знаем и за

последствията от тях тук, когато слънчевият вятър след такива изригвания достигне Земята.

Върху земното ядро също се образуват петна. Част, от непрекъснато "излъчваните" от него най-малки физически ядра, се нагнетяват под магмата и я допълват. Така те създават и поддържат постоянно налягане навън – нагоре. Магмата над ядрото, поради тясното ограничено пространство което заема – между ядрото и земната кора и своята тежест, създава обратно налягане, навътре – надолу. Тези две противодействащи си налягания са установили устойчиво неравновесие помежду си, което поддържа стабилно и непроменливо състоянието и взаимодействието между ядрото и физическите системи в полето му. Но както знаем, винаги има изключения.

Понякога, на ограничена повърхност върху ядрото, налягането нагоре взема превес и на това място се образува мехур, който бавно започва да се издува. Вертикално, като стълб над него, напрегнатостта се променя към разширение и повдига, разширявайки материята над петното.

Ако това се случваше на Слънцето, след време мехурът щеше да се пръсне навън и над петното да избухне протуберанс. Но около земното ядро, когато мехурът достигне размер, примерно на полусфера, съотношението между двете налягания се променя и тежестта на магмата взема превес. Мехурът рязко се свива и магмата се сгромолясва с цялата си тежест върху ядрото. Напрегнатостта над него също се променя рязко към свиване, като се връща към първоначалната си стойност.

Този модел, с последствието от сгромолясването, сме ги виждали много пъти през своя живот. Когато камък цопне в тиха вода, следствието са кръгово отдалечаващи се вълни по водната повърхност, навън от мястото където е паднал камъкът.

Цопването на камъка – сгромолясването на магмата, предизвиква вертикалния трус, а кръговото движение на вълни върху земното ядро, под магмата, предизвиква отвесно над себе си промяна към разширение на напрегнатостта на полето. Това разширява материята над вълната и като следствие от това, върху земната или водна – океанска повърхност се движи друга, видима вълна от повишена напрегнатост, следвайки вълната отдолу – върху земното ядро. Така се образуват гигантските вълни цунами.

В древността за причината за вертикалните земетресения е записано следното: *"Когато една от хилядата уста на Шеша се прозява, някъде по света става земетресение."*

АТМОСФЕРНОТО НАЛЯГАНЕ И НЕГОВИТЕ ПРОМЕНИ

Съвременното научно понятие, атмосферно налягане, не е явление, следствие от тежестта на въздушния стълб, а мярка за стойността и промяната на напрегнатостта на земното поле, в отвесна посока. Същото се отнася и за водното налягане в земния океан.

С право, земната атмосфера е наричана понякога въздушен океан. В нея има разграничителни пластове, които постоянно се вълнуват като водния океан и имат своите приливи и отливи, като него. Наличието на такива пластове се потвърждава от радиосферата, която отразява радиовълните. Известно е, че денем, под влияние на

Слънцето тя слиза по-ниско, а през нощта се вдига високо. Затова радиовълните излъчвани на ниски честоти се приемат добре през нощта, а през деня "заглъхват".

Газовете имат определено разстояние в отвесна посока в атмосферата, до което могат да се издигнат и където напрегнатостта на околното поле им позволява да останат и да съществуват, да не се разрушат и преобразуват. Това се отнася и за водните пари. При вълнението на въздушния океан и поради влиянието на Слънцето, границите и разстоянията в атмосферата постоянно се променят.

КРЪГОВРАТ НА ВОДАТА В ПРИРОДАТА

Преди обед, през горещите летни дни, в атмосферата се натрупват големи количества водни пари и тяхната атмосферна граница се вдига високо. Достигайки до нея, те спират и образуват облаци. Към обед, когато слънцето е най-високо и излъчването му най-силно, слънчевият вятър притиска и смачква земната магнитосфера. Критичната за водните пари напрегнатост слиза много под първоначалната сутрешна граница, оставяйки над себе си голямо количество водни пари, които, попаднали в нова напрегнатост – критична зона, трябва да се преобразуват. Ако се приеме условието, че водата изпарявайки се, се разпада, раздробява на отделни молекули, които повишават напрегнатостта на своите полета, отделят светлина, топлина и звук, увеличават обема си и се издигат до крайната граница в атмосферата позволяваща тяхното съществуване, това означава, че молекулите изминават не само път-разстояние, а преди всичко път-състояние.

Попадайки в критична зона, те ще са под въздействието на нова, различна напрегнатост на околното поле. Неможейки да я променят, водните молекули ще трябва да променят и пригодят собствената си напрегнатост към нея, като се подчинят на въздействието на околното поле. Ще изминат път-състояние, т.е. ще започне обратният процес на изпаряването – втечняване, вледеняване, т.е. свиване, синтез.

Интензивността на синтеза ще зависи от разликата между двете напрегнатости – околната и на водните пари.

Какво се случва всъщност при синтеза на водните пари?

Границата на напрегнатостта в атмосферата, до която достигат водните пари, е равновесното им положение спрямо Земята. Когато то, в следствие от вълнението на въздушния океан слезе надолу и водните молекули се окажат в критична зона – откъд, над него, това ще ги принуди да се променят. Ще се усили тежнението свиване на молекулите. Те ще започнат да приемат светлина, топлина и звук, ще се свиват и ще се групират, увеличавайки общия си обем. Затова в околностите на случващото се е *"Тихо, като пред буря"*. Градоносните облаци са оловносиви, тъмни, а в близост до облака е студено. Това са следствия от синтеза.

ВИДОВЕ ВАЛЕЖИ

Има значение на каква географска ширина ще се случи явлението, тъй като пластовете разграничаващи напрегнатостта при екватора са най-раздалечени един от друг, а при полюсите най-приблизени. Ако се случи в област с голяма географска ширина, на север или юг, разминаването на първоначалната граница и критичното равнище ще е

малко като разстояние, но голямо като стойност на напрегнатост. Синтезът там ще е много бърз и водата ще кристализира, ще вали сняг.

Ако събитието се случи в умерените ширини и разминаването е малко, ще вали слаб дъжд. Ако разминаването е голямо, ще вали проливен дъжд, а ако е особено голямо, ще вали град. Силно изразено такова явление обикновено се случва през продължителните летни жеги и на тропиците през мусонния период.

ОБРАЗУВАНЕ НА ЦИКЛОНИТЕ И ВИХРИТЕ

Понякога, слизането на равновесното положение, освен че е много голямо, става и на много голяма площ. Свиването – синтезът, започнал първо в критичната зона, не може да бъде удовлетворен само в нея и ще започне да всмуква водни пари в страни от нея, водоравно, което ще образува въртеливо втичане за задоволяване на синтеза. Това е циклон. Той е с понижена напрегнатост и въздейства върху земната и водна повърхност, така както и въздейства Месецът – ще я притегля към себе си, но ще осъществява и въртеливото движение. Така се образуват мощните урагани, често придружени с висока приливна вълна. Причината за нейната поява, не е като при цунамито – отдолу, а е отгоре – от окото на циклопа и следва само неговата посока на придвижване.

Когато площта на явлението е малка, но слизането на равновесното положение е голямо, синтезът ще се случва ниско над земната повърхност и когато възможността за задоволяването му във водоравна посока се изчерпи и вече не може да удовлетвори свиването, ще се осъществи фуниеобразен пробив надолу, към повърхността на Земята и свиването – синтезът, ще всмуква от там всичко по пътя си. Ще се образува вихър (торнадо).

Силата на всмукване на критичната зона ще е такава, че горе ще стане долу, а долу – горе. Така както на земята се образува водовъртеж над дупка и водата, въртейки се потъва надолу, така в случая със смерча всичко се върти и "потъва" нагоре.

МЪЛНИЯТА – ДАНГРА

При синтеза, критичната зона е с понижена напрегнатост и като следствие от нея и с понижено налягане и температура. Ако обикновено Земята е минус, а атмосферата плюс, сега облакът се обособява като минус спрямо земната повърхност и околната среда и притегляйки се със Земята слиза ниско над повърхността и. Така се създават условия за мълнии, като начин за уравнивяване между напрегнатостта на полето на облака и околното поле. Мълнията, е осъществяване на мигновено целенасочено разширение – изтичане на най-малки физически ядра от облака, при което се отделят светлина, топлина и звук. Посоката на разширението, изтичането е от минус към плюс.

Понякога, при силна буря и много мълнии на ограничена площ става така, че една мълния, започнала с няколко разклонения, към обекти с различна напрегнатост, едно от тях се уравнивява чрез другите преди да достигне целта си и се обособява в кълбовидна мълния – ядро. Тъй като то е с висока напрегнатост и е неустойчиво към околната среда, при допир се унищожава, чрез взрив.

Време е!

ВТОРА ЧАСТ

С Л О В О Т О

БХАДЖА

"Език свещен на моите деди..."

Древният мироглед, към който са принадлежали нашите прадеди, е в основата на всички значими древни и съвременни религии, на всички древни философски школи, явни и тайни учения. Името му е БАЛКХАРА. В него е вложено познанието на нашите деди за същността, изграждането, съществуването, преобразуването и разграждането на всичко във Вселената. Но до тайните му може да се достигне единствено чрез свещения език на древните българи, БХАДЖА. Той е строго фонетичен език от двадесет и два звука, в които са закодирани двадесет и две висши понятия от мирогледа.

С тази статия искам да споделя достиженията на древната българска цивилизация от територията БАЛКХАРА, известна от древните писмени източници в Индия като Балхика, а в Персия, като Бактрия. Да споделя познанието на древните българи за Вселената и обществото от техния мироглед, наричан също БАЛКХАРА – начало на всички значими древни цивилизации в Азия.

Мъдреците, знаейки че през Кали Юга – желязната епоха човечеството ще деградира, ще подивее отново, правят всичко възможно БАЛКХАРА да не изчезне безвъзвратно. Влагат неговите идеи като символика в обичаите от бита, в приказките, в митовите. Създават религии, писмености и езици. Изпращат ни чрез тях послания за да преоткрием БАЛКХАРА, защото знаят това което е записано и в Библията: „...няма нещо тайно, което не ще стане явно, нито потаено, което не ще се узнае и не ще излезе наяве.” Но колко назад ще се върне човекът през КАЛИ УТА, никой не знае.

Границата между човека и животното е говорът. Затова древните мъдрци са вложили тайните от БАЛКХАРА в култивираните и осмислени звуци на речта. Те са най-ниското равнище на човешкото в нас – „В началото бе словото.”

Единичните звуци, които могат да се произнесат ясно и отчетливо от нашия говорен апарат, са двадесет и два. На тази основа нашите деди са създали езика БХАДЖА, в чиито двадесет и два звука са закодирани двадесет и две висши понятия от мирогледа БАЛКХАРА, за същността и процесите във Вселената.

В книгата „Апокрифната история на света”, от Джонатан Блек, на стр 330 можем да прочетем следното: „В Испания през XIII век живее кабалист на име Абрахам Абулафия, който пише за съзидателното слово на Бога. В ранните кабалистични текстове 22-те букви от еврейската азбука са описани като обладаващи съзидателна мощ. Следователно „в началото” Бог е комбинирал тези букви в определени модели, трансформирал ги е и от тях е създал думите, а от този процес са се разгърнали всички различни форми на Вселената.”

А в Евангелието от Йоан е записано: "В начало беше Словото, и Словото беше у Бога, и Бог беше Словото. То беше в начало у Бога. Всичко чрез Него стана, и без Него не стана нито едно от онова, което е станало."

БАЛКХАРА е най-мощният идеен тласък в човешката история, но с времето избледнява, а *БХАДЖА* се забравя, препокрити от множеството породени религии, митологии, езици и символи. Тях днес ги няма в обхвата на съвременното човешко познание. Но в Индия, в този океан от религии, философски течения, митове, писмености и езици е останала голяма част от идеите на *БАЛКХАРА* и *БХАДЖА*, като ехо от онези славни времена когато Идеализмът беше над всичко.

Езикът *БХАДЖА*, е в основата на санскрит, на латинския, на семитските, на туранските, както и на много от древните езици в Азия. Той е известен от древността в Индия, като Балхика Бхаша. Поради своята значимост, по-късно личното му име – *БХАДЖА*, става нарицателно, за говорим език въобще, а днес е известен и като: бхача, бхаша, бача, баша, сандхйя бхаша или санкхйя баша.

Ето и един откъс от книгата на Шри Свами Рама “Живот сред хималайските мъдреци”. *"Това е един чисто йогичен език, да говорят на който са имали щастието много малък брой йоги, мъдреци и адепти. Във философски и идеен план сандхйя баша много прилича на санскрит, доколкото всяка дума в него приема пълното си значение от своя коренен звук. Сандхйя баша е език предназначен за обсъждане само на духовни въпроси. Неговият словесен запас не дава възможност да се обсъждат деловите въпроси на този свят... Когато такъв йог разговаря с другите адепти, те използват при общуването си този език, който е малко разбираем за другите хора."*

Трудността за преоткриване и разбиране на *БАЛКХАРА* днес идва от разделянето на човешкото познание на отделни области – науки, които обхващат само определени части от него. Днес няма енциклопедисти. Всеки учен е тесен специалист в дадена област от знанието и не познава останалите. Така е поставена строга разделителна, забранителна граница между двете крайни области на човешкото познание – природните, точните науки и хуманитарните, обществените.

БАЛКХАРА, трябва да е основна тема на космологията, астрофизиката, физиката и астрономията, но до знанията от *БАЛКХАРА* се достига само чрез езика *БХАДЖА*, а космолозите, астрофизиците, физиците и астрономите не се интересуват от древни езици, цивилизации, митологии и религии. Поради това, те дори не поглеждат към *БАЛКХАРА* и *БХАДЖА*. От другата страна на познанието са учените, които изследват древните езици, цивилизации, митологии и религии, но те не преоткриват *БХАДЖА*, защото не се интересуват от космология, астрофизика, физика и астрономия и като следствие от това, *БАЛКХАРА* и *БХАДЖА* все още си остават забулени в мрак.

Днес учените използват формули за да записват и предават знанията си за определена част от материята или определено действие. Ето две известни формули от съвременното: $E = m.c^2$ и H_2O . Те се състоят от два компонента. Мисловен, идеен, понятиен – вложен в буквите и математически, количествен – вложен в числата и знаците за математическите действия.

Мисловният компонент от втората формула ни показва, че водата навсякъде във Вселената е изградена от водород и кислород, но не ни дава представа за количественото съотношение между двете съставки, за да се изгради и съществува една водна молекула. За целта е необходим и количественият компонент изразен чрез езика на материята – математиката. Тогава вече ще знаем от формулата, че

водата навсякъде във Вселената е съвкупност от взаимно свързани еднакви молекули, всяка от които е изградена от два атома водород и един атом кислород.

Мисловният, идейният, понятийният компонент, вложен в буквите на формулите не е откритие на нашето съвремие. Той идва от древността, чрез смисъла на звуците от *БХАДЖА*. В неговите двадесет и два звука са закодирани двадесет и две висши, абстрактни понятия от миросгледа *БАЛКХАРА*. За съжаление съвременната наука още не е достигнала до тях, защото отдава превес на математическия компонент, т.е. на материализма, като "улавя" част от материята или дадено действие, изследва го, описва го във формули и го прилага в практиката. Но... преди всяко човешко действие трябва да е мисълта. Тя е първична във всяко отношение. Грешната мисъл ще предизвика грешно действие, а правилната – правилно. Затова съвременната основополагаща теоретична наука за физическите закони и строежа на Вселената, все още не намира правилния път. А той минава през двадесет и двата звука на *БХАДЖА*, всеки от които означава всеобщо, принципно, потенциално, латентно, непроявено, мисловно състояние на понятието чийто символ е той, отнасящо се въобще за всички настоящи и бъдещи системи и движения във Вселената.

Ето какъв е смисълът на двадесет и двете висши понятия от *БАЛКХАРА*, вложени в *БХАДЖА* – истината за изграждането и съществуването на материалните светове и в частност на нашата планета.

А – ФИЗИЧЕСКОТО ПОЛЕ

Физическото поле, е взаимодействието, борбата между двете тежнения, на двете води. Осъществява се само чрез и заради физическите ядра. Има ядро – има поле, няма ядро – няма нищо.

Б – ЗАКОНЪТ

Днес учените твърдят, и с право, че физическите закони са валидни навсякъде във Вселената. Но къде в природата са записани законът на Нютон, законите на Кеплер или формулата на водата? Кой и как ги пренася насам-натам, през пространството и времето?

Законът е и лесен, и труден за разбиране. Труден е за материалистите, които не искат и не могат да приемат, че съществуват и нематериални неща и че те са сетивно недостижими, но са най-важните.

При нас хората често се случва да мислим едно, да говорим друго, а да вършим трето, но в природата това е невъзможно. Там, най-мъдрият и всеобхватен промисъл от Вселенския Разум – Мислителя, за делата и нещата във Всемира е постановен в Единен природен Закон.

Връзката между Закона от Небитието и материалната му изява в Битието, е като творчеството на архитекта. Мисълта за красива сграда се ражда в главата му и никой не знае каква е тя (мисълта), докато сградата не бъде построена. Същото е и с композитора, и с художника, и с всеки друг творец.

Законът – Творецът, е мисловен (идеен) – измисленото от Мислителя, а делата на Закона са материалната изява на мислите на Мислителя.

В – РАДИАЛНОТО ДВИЖЕНИЕ НА ФИЗИЧЕСКИТЕ СИСТЕМИ

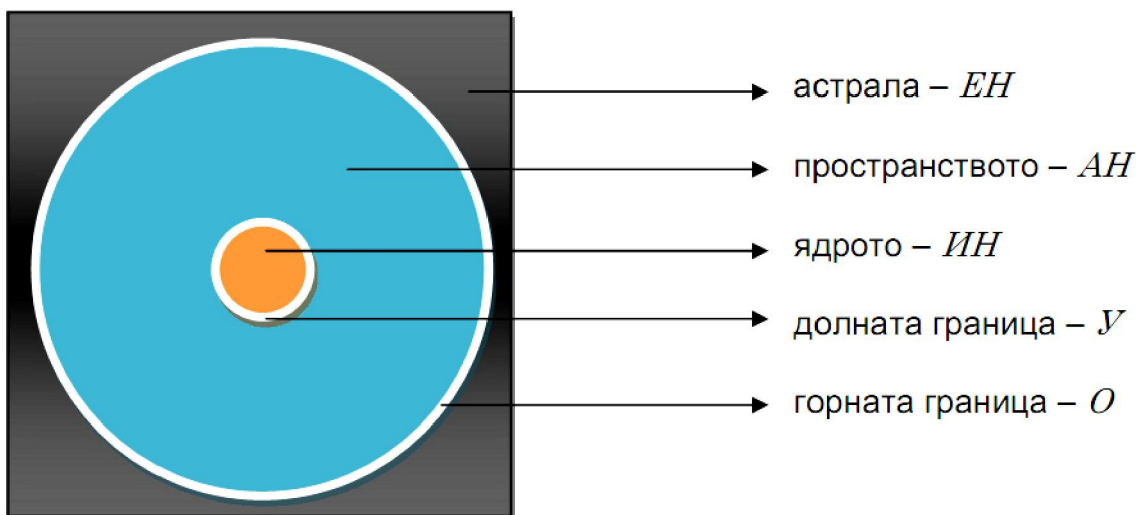
То е, навътре – към физическото ядро или навън – към астрала. Скоростта на радиалното движение на физическата система определя дължината на вълната в електромагнитния спектър.

Г – ФИЗИЧЕСКИТЕ СИСТЕМИ

Физическа система е тази, която има собствено физическо ядро. Такива са: елементарните частици, атомите, планетите, звездите, кометите, черните дупки, галактиките и т.н. Физическата система се състои от ядро и поле.

Физическите системи от земното поле са установени главно над атмосферата, в Етера, в плазмата.

ФИЗИЧЕСКА СИСТЕМА

Д – ПОЛЯРИЗАЦИЯТА – ПОСОКАТА НА ПОЛЕТО.

Съпоставяне на полетата и поляризиране на физическите системи на два полюса, а биологичните на два пола. Така всяка физическа, химическа или биологична система е полярно или полово определена и получава съответното тежнение и движение – към земното ядро или към астрала.

Е – ГОРНАТА ВОДА – Първата вселенска противоположност.

Тя е мисловна – без физически характеристики и е недостижима, вечна, безкрайна, единна и непроменлива величина. Изпълва цялата Вселена и е космическият фон в

който се случват събитията и съществуват нещата. Мястото и е Междувездният вакуум – АСТРАЛА.

http://antwpr.gsfc.nasa.gov/apod/image/0803/M104b_peris2048.jpg

Ж – ХИМИЧЕСКИТЕ СИСТЕМИ

Химическа система е тази, която няма собствено физическо ядро. Такива са молекулите и съединенията.

З – ИЗЯВЕНАТА, МАТЕРИАЛИЗИРАНАТА ЧАСТ ОТ ЗАКОНА

На практика хората могат и възприемат по сетивен път само изявената, материализираната част от Закона и то само части от нея, които пребивават в човешката памет, като съхранени сведения, знания. По-точно съзнания със Закона. Части от идеите в Закона могат да бъдат достигнати и на теория от човешката мисъл, без сетивни възприятия. Всичко открито от човека, като теория и практика, са идеи от Закона. Най-висшата чест която е оказана на човека е, че може да опознава Закона.

И – ДОЛНАТА ВОДА – Втората вселенска противоположност.

Ако всичко е само Едно – Горната вода, в нея или от нея не може да се породи нищо, защото не действа „Законът за единство и борба на противоположностите”. За да заработи той са необходими две противоположности. Затова от Първата противоположност се разграничава Втората и от Едно се ражда Две. Едно е причина за единството, а Две за раздора и борбата помежду им.

Отделянето на Долната вода от Горната – на физическото ядро от астрала в Библията е описано буквално, точно и ясно:

*„И Бог каза:
Да бъде простор посред водите,
който да раздели вода от вода.
И Бог направи простора;
и раздели водата, която беше под простора,
от водата, която беше над простора;
и стана така.
И Бог нарече простора Небе.”*

Битие 1:6

От Горната вода – от астрала се отделя Долната, свива се и се втича в черната дупка за да образува физическо ядро. Тя е нагнетена и свита до безкрайност Горна вода и е множествена. Ражда се, разграничава се от Горната (излиза от нея), свива се, съществува временно, на ограничено място, в ядрото, връща се в Горната, слива се отново с нея и престава да съществува, защото роденото умира.

Това е кръговратът на Долната вода. Мястото и е физическото ядро.

Множественост на долната вода означава, че всички физически ядра са еднакви по съдържание и различни по големина и качествена изява.

К – НАПРЕГНАТОСТТА НА ПОЛЕТО

Тя е, неравновесието между двете тежнения, на двете води. Всичко което се случва в материалния свят, е следствие от наличието или промяната на напрегнатостта на полето. Тя е повелителят на изграждането, промените, поддържането и разграждането на всичко във Вселената.

Л – КРЪГОВРАТА – ВРЕМЕТО

Времето, е кръговратът на Долната вода. Извършва се в четири периода.

- Първият период е покой – в горната вода.
- Вторият е свиване – от астрала, до черната дупка.
- Третият е покой – във физическото ядро.
- Четвъртият е разширение – от физическото ядро, до астрала.

М – ХИМИЧЕСКОТО ПОЛЕ

Всяко физическо ядро, поражда свое физическо поле. Така се обособява физическа система. Разликата между полетата на физическите и химическите системи е, че полето на физическата система се поражда от ядрото, от тялото, а при химическата, полето изгражда своя образ, форма, тяло. Полето на физическата система е едно, а полето на химическата система е сложно, съставено от множество полета. Това сложно, съставно поле, сбор от възможности, което изгражда своя сложен, съставен образ е химическото, личното, индивидуално поле на химическите системи.

Личното поле – Азът, е причината за самосъществуването на всяко отделно единично нещо, от цялото многообразие съществуващо днес на Земята. Личното поле дава право на всеки човек да заяви: *На света съществуват само две неща, Аз и останалият свят.*

Отнесено към човека, съответствие на химическото поле е биополето, дума въведена от съвременната наука, но още от древността за него се използват други две думи: аура – в астрологията и душа – в религията.

Н – ПОКОЯТ, УСТАНОВЯВАНЕТО

Покоят е в първия и третия период от кръговрата. През втория и четвъртия период от кръговрата покоят е относителен, а движението абсолютно. Затова, в материалния свят, всяка система може да се установи само в устойчиво неравновесие.

О – ГОРНАТА ГРАНИЦА НА ФИЗИЧЕСКАТА СИСТЕМА

Тя е между пространството и астрала.

В действителността, горната граница през втория период са белите и червени гиганти. През четвъртия период от кръговрата, горната граница практически е недоловима и може да се определи само теоретично, чрез математически изчисления.

П – ПЛЪТНОСТТА НА ПОЛЕТО – ПРОСТРАНСТВОТО

Плътността на полето, е пространството. То има четири плътности в отвесна посока – от астрала към ядрото. Съответствие на четирите плътности на полето в съвременната наука, са четирите агрегатни състояния на материята:

- плазмено – етера
- газово – атмосферата
- течно – водния океан
- твърдо – земната кора

Р – ОСЪЩЕСТВЯВАНЕТО. ТРЕТОТО ДВИЖЕНИЕ НА ФИЗИЧЕСКИТЕ СИСТЕМИ

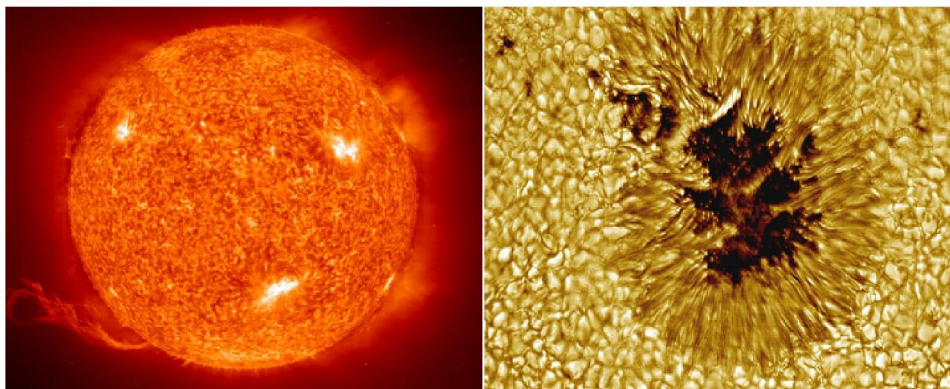
Скоростта на въртене на физическата система при третото движение определя честотата на вълната в електромагнитния спектър.

С – ГАЗОВАТА ПЛЪТНОСТ НА ПРОСТРАНСТВОТО – Атмосферата.

Т – ТВЪРДАТА ПЛЪТНОСТ НА ПРОСТРАНСТВОТО – Земната кора.

У – ДОЛНАТА ГРАНИЦА НА ФИЗИЧЕСКАТА СИСТЕМА

Тя е между ядрото и пространството. В действителността, долната граница може да се види в най-долната част от слънчевата хелиосфера, над самото слънчево ядро, там където се образуват гранулите и тъмните петна.

http://umbra.nascom.nasa.gov/images/eit_19970914_0121_304.gif
http://antwpr.gsfc.nasa.gov/apod/image/0511/sunspot_vtt_big.jpg

Φ – Не ми е известно значението на този звук.

X – ВЪЗМОЖНОСТИТЕ

Мислите на Мислителя – идеите Му, вложени в Закона, не са веднъж и завинаги постановени готови модели, шаблони, матрици за всяко нещо във Вселената, а всички възможни комбинации, които могат да се случат при взаимодействието между всички системи във Вселената. Възможностите са „правилата на играта”, градивните идеи – причините, а материалните образувания са изявите им – следствията. Правилата от Закона се изявяват в Битието, само чрез структури от физически, химически и биологични системи.

Възможностите от Закона са планът, програмата, идеите, кодовете, шифрите, гените по чиито правила се изгражда всичко във Вселената, от най-малкото, до най-голямото.

III – ФОРМИТЕ НА ФИЗИЧЕСКИТЕ СИСТЕМИ – Телата.

Това накратко са понятията от БАЛКХАРА, вложени в звуците на БХАДЖА. Те могат да се групират по смисъл.

- Б, З и Х, са символи за Закона – непроявен, проявен и възможностите.
- Звуците В, Д, К, Л, Н и Р, са символи за действия и движения.
- Звуците Г, Ж, М, П, С, Т и Ш, са символи за вътрешни и външни състояния на системите. Символи за качества на полето.
- Петте гласни звука А, Е, И, О и У, са символи за трите части на физическата система и двете граници между тях.

Звуците (кодовете) от БХАДЖА, носещи смисъла на абстрактни понятия, образуват многобройни комбинации помежду си, които звучат нелогично и са трудни за произнасяне. Затова практиката е наложила това да става чрез едносрични или двусрични думи (модули), със или без гласен звук, със свой собствен смисъл, които са придобили статут на устойчиви градивни единици за строежа на многосричните думи и изреченията.

Ето част от едносричните думи (модули):

А – *А+Н* – *А+НА* – *А+НО* – *А+НУ*.

Б – *БА+Н* – *БА+НА*, *БА+Л* – *БА+ЛА*, *Б+РА*, *Б+ХА*, *Б+ХУ*.

В – *ВА+Д* – *ВА+ДА*, *ВА+Н* – *ВА+НА*, *ВА+Л* – *ВА+ЛА*, *ВА+Р* – *ВА+РА*, *В+РА*, *ВЕ+Д* – *ВЕ+ДА*, *ВИ+Д* – *ВИ+ДА*.

Г – *ГА*, *ГА+Н* – *ГА+НА*, *ГА+Р* – *ГА+РА*.

Д – *ДА*, *ДА+Н* – *ДА+НА*, *ДА+Р* – *ДА+РА*, *ДЖ* – *ДЖА*, *Д+РА*, *Д+ХА*.

Е – *Е*, *Е+Н*, *Е+Л*.

Ж – Звукът *Ж*, се използва само в звукосъчетанието *ДЖ*.

З – *ЗА+Н* – *ЗА+НА*, *ЗА+Р* – *ЗА+РА*, *З+РА*.

И – *И*, *И+Н*, *И+Л*.

К – *КХ* – *КХ+А*, *КХ+Е*, *КХ+И*, *КХ+СА*, *КХ+У*.

Л – *ЛА*, *ЛИ*.

М – *МА*, *МА+Д* – *МА+ДА*, *МА+Н* – *МА+НА*, *МА+Р* – *МА+РА*.

Н – Звукът *Н*, се употребява само в края на едносричните думи.

О – *О+Р* – *О+РА*.

П – *ПА*, *ПА+Н* – *ПА+НА*, *ПА+Р* – *ПА+РА*, *П+РА*, *П+РЕ*, *П+РИ*, *П+РО*, *П+РУ*.

Р – *РА*, *РА+Д* – *РА+ДА*, *РА+Н* – *РА+НА*, *РА+М* – *РА+МА*, *РА+С* – *РА+СА*, *РО*, *РУ*.

С – *СА*, *СА+Н* – *СА+НА*, *СА+М* – *СА+МА*, *СА+Р* – *СА+РА*, *СУ+Р* – *СУ+РА*.

Т – *ТА*, *ТА+Н* – *ТА+НА*, *ТА+М* – *ТА+МА*, *ТА+Р* – *ТА+РА*, *ТУ+Р* – *ТУ+РА*.

У – *У+Р* – *У+РА*,

Ф – *ФА*, *ФА+Р*, *ФА+РА*, *ФУ* – *ФУ+Р*.

Х – Звукът *Х*, се използва само в звукосъчетанията *БХ*, *ДХ*, *И КХ*.

Ш – *ША*, *ША+Н* – *ША+НА*.

Този модел е останал в много от древните и съвременни езици на Индия, където някои от едносричните думи се изписват с една буква от съответната азбука. Затова много азбуки от този район са различни графично, но четенето на буквите им (от азбуките) става по един и същ начин, с едносрични думи. Такива азбуки са: Брахми, Бенгали, Деванагари, Грантха, Гуджарати, Гупта, Гурмикхи, Кадамба, Калинга, Канада, Кашмири, Кхарошти, Ланда, Малаялам, Модии, Нагари, Ория, Сарада, Синхала, Стара Канада, Такри, Тамили, Телугу, Тибетската, а вероятно и други.

НЯКОЛКО ГРАМАТИЧЕСКИ ПРАВИЛА ОТ БХАДЖА

Колкото по-кратка е "думата" в *БХАДЖА*, толкова понятието чийто символ е тя, е по-общо. Когато "думата" е по-дълга, понятието което тя символизира, е по-конкретно, по-частно.

Преобладаващата част от сричките и думите в *БХАДЖА* се образуват само с гласния звук *А*, тъй като всички понятия от *БАЛКХАРА* се извяват осезаемо единствено чрез и във физическото поле, чийто звук е *А*.

Примери: *БАЛКХАРА*, *МАКХАБХАРАДХА*, *ПАРАМАРДХА*, *САМАРАМАДРА*, *КХАРАНА*, *МАДАРА* и др.

Тази е причината в семитските езици да се записват само съгласните звуци, а гласните да се изпускат. Този способ днес създава много проблеми за съвременните изследователи на древни текстове на някой от семитските езици.

Когато звукът *А*, се прибави в началото на дума, той означава отрицанието *НЕ*, а смисълът на думата става противоположен.

Примери: *ДХАРМА – АДХАРМА, СУАСТИКХА – АСУАСТИКХА, САД – АСАД, СУР – АСУР, ВЕСТА – АВЕСТА* и др.

Това правило се е запазило и днес в някои чужди езици, от където се е завърнало отново в съвременния български език.

Примери: *морален – аморален, логичен – алогичен.*

Двусричните и многосрични думи в *БХАДЖА* се образуват, като се добавят в началото и/или в края на едносрична дума, други едносрични думи. Така е и в съвременния български език. Днес думите се образуват с представки и наставки прибавени към корена на думата.

Ще дам пример от *БХАДЖА* с едносричната дума *МАР*: *МАР+ДХА, А+МАР+ДХА, ПРА+МАР+ДХА, ПА+РА+МАР+ДХА, МАР+ДХУ+КХА+Н, МАР+ГА, А+МАР+ГА, СА+МАР, МАР+ИН, МАР+ИН+КХА* и др.

За пример от съвременния български език ще ползвам корена *лич*. От него, с прибавяне на представки и наставки се образуват много съвременни думи: *лич+ен, раз+лич+ен, от+лич+ен, пуб+лич+ен, у+лич+ен (от улика), из+лич+ен, раз+лич+ава+м, за+лич+ава+м, из+об+лич+ава+м, лич+но, раз+лич+на, раз+об+лич+ава+щ+и+я+т* и др.

Пример от *БХАДЖА*, за многосрична дума образувана от пет едносрични: *МА + КХА + БХА + РА + ДХА*. Те се съчетават и образуват три други думи: *МАКХА + БХА + РАДХА*, а те пък образуват една дълга, сложна и трудна за произнасяне дума *МАКХАБХАРАДХА*. Днес тя е останала в Индия като Махабхарата.

Пример за многосрична дума от четири едносрични: *ПА + РА + МАР + ДХА*. Те се съчетават и образуват две нови думи: *ПАРА + МАРДХА*, а те пък образуват *ПАРАМАРДХА*. Днес тя е останала в Индия като Парамарта.

За четене на "думите" от *БХАДЖА*, е от значение и какво е тяхното окончание. Ще дам примери с думата *БАЛКХ*, с четири различни окончания.

Първият вариант е *БАЛКХ+АН, БАЛКХАН.*

Звукът за установяването в *БХАДЖА* е *Н*. Горната вода – *Е*, е установена в астрала – *ЕН*. Долната вода – *И*, е установена в ядрото – *ИН*. Физическото поле – *А*, е установено в простора, в пространството, в небето – *АН*. Но те не са се самоустановили там по свое желание, а са установени там по волята на Закона. Същото се отнася и за *БАЛКХ*. Той е установен в *БАЛКХАН*.

Това деяние на Закона е останало и в граматиката на съвременния български език като страдателен залог. Той и днес се образува със същите три окончания *ен, ин* и *ан*.

Примери с окончанието ен: *защитен, изумен, възхитен, осветен, осиновен, променен, назначен, уволнен, освободен, опарен, оперен* (от птичи пера), *различен, уличен* (от улика), *заличен* и др. Ударението би трябвало да пада винаги върху *ен* и общо взето е така.

Примери с окончанието ан: *командирован, изигран, освиркан, избутан, изтласкан, вкаран, скаран, боядисан, закопан, закодиран, складиран, отзован, поруган, излъган* и др. Ударението би трябвало да пада винаги върху *ан*. Така е в думите от *БХАДЖА*: *БАЛКХАН, БХАГАВАН, ПАГАН, КХАЛИМАН, БРАКХМАН, АТАМАН, ВАРАН, КХАРАМАН, КХАН* и др., но вероятно е заработило по-ново граматическо правило и днес с малки изключения не е така.

Примери с окончанието иң: *бащин, майчин, мамин, бабин, лелин, теткин, чинкин, стринкин, учинайкин.*

Тези съвременни думи са за принадлежност, притежание от жени, в затворен роднински кръг. Вероятно това е така защото земното ядро – *ИН*, е символ за женското начало и за жената. Изключение прави сама *бащин*. В тях ударението пада винаги върху първата сричка и никога върху *иң*.

Днес за родово име на дете, чийто баща е неизвестен се използва майчиното му име: *Пенкин, Донкин, Станкин.*

Вторият вариант е *БАЛКХ+АНА, БАЛКХАНА.*

АНА, в *БХАДЖА* означава нещо установено, завършена самостоятелна част от пространството. Така са образувани трите думи от *БХАДЖА*, с които започва съвременният химн на Индия: *ДЖАНА, ГАНА, МАНА.*

По същия начин в древността са се образували имената на някои съседни с *БАЛКХАРА* държави, а може би и нейни производни: *Маргиана, Согдиана.*

При третия вариант ще добавя наставката *ар*, *БАЛКХ+АР, БАЛКХАР.*

Звукът за осъществяването в *БХАДЖА* е *Р*. Ако разгледаме една дума от *БХАДЖА* като цяло изречение, примерно *МАРДХА*, звукът *Р*, в нея ще е сказуемото, действието. Ако думата е сложна, образувана от две думи, примерно като *ПАРАМАРДХА*, тук вече са две изречения, с две сказуеми *ПАРА+МАРДХА*. Но ако думата завършва на *ар*, тогава цялата дума ще е подлог, извършителят на действието.

Такива думи от *БХАДЖА* са: *БАР, БАЛАР, БАЛКХАР, КХАНАР, МАР, МАРДАР, МАДАР, ПАДАР, САМАР, ЗАР, ЗАРАР* и др.

Едносричната дума *АР*, добавена в края на думите става граматическа категория, окончание за деятелен залог, което се е запазило и днес в съвременния български език. Употребява се за хора дейтели, извършители, които обладават теоретическо и практическо знание, с приложно-битов характер в земния, материалния, човешкия свят. Така се образуват думи, които днес в повече от случаите означават професии.

Примери: *Господ – господар, друг – другар, лек – лекар, хляб – хлебар, нож – ножар, желязо – железар, злато – златар, каца – кацар, бъчва – бъчвар, дърво – дървар, риба – рибар, овца – овчар, говедо – говедар, обуца – обуцар, врата – вратар, зид – зидар* и т.н. Ударението би трябвало винаги да пада върху *ар*.

Окончанието, наставката *АР*, може да се премести в началото на думата, като представка. Ще дам пример с израза "макх едон" – македон. Македонар означава деятел, условно работник. Когато преместим *АР* отпред, ще се получи думата армакедон, което означава деяние, работа.

Четвъртият вариант е БАЛКХ+АРА, БАЛКХАРА.

Първият звук от думата е изходното правило, състояние или движение, след което могат да се случат събития или състояния, докато се стигне до последния звук – крайното правило, състояние или движение.

Когато последният звук на думата е съгласен, тя изразява незавършено действие или състояние.

Примери: *БАЛКХ, БАЛКХАР, БАЛКХАН, МАДАР, САМАР, ТАР, БАН, МАР, МАД, САР, САМСАР, БАЛ, БАЛАР, КХАН, КХАНАР* и др.

Когато последният звук на думата е гласен, тя означава завършено действие или състояние.

Примери: *БАЛКХАРА, МАДАРА, САМАРА, ТАРА, МАРА, САРА, САМСАРА, САГАРА, ЗАРА, ВАРА, КХАНАРА* и др.

Това разбира се не е цялата "граматика" на *БХАДЖА*, но дава достатъчно добра представа и основа за бъдеща работа по въпроса, а има и други прилики между *БХАДЖА* и съвременния български език, освен посочените до тук.

Първата е ятовата езикова граница в съвременния български език, която преминава през средата на съвременна България, от север на юг и разделя езика ни на западни и източни говори.

Съвременният български книжовен език произлиза от източните говори. За негово начало се счита „Рибният буквар” от Петър Берон, родом от град Котел.

Основното различие между източните и западните говори и причина за ятовата граница, е различната употреба на звуците Е и Я. На запад казват: *нема хлеб, нема млеко и бегай в лево*, а на изток: *няма хляб, няма мляко и бягай в ляво*.

Друга разлика, не толкова категорична и повсеместна днес е употребата на звука Ъ. В източните говори казват *мъж, път, лъже*, а в някои югоизточни части от българските поселища те се произнасят *маж, пат, лаже*.

В *Бхаджа* няма нито двойни, нито меки звуци. Не се използва и звукът Ъ, което показва, че западните български говори са по близо до *БХАДЖА*. До същият извод ни отвежда и историята, която показва, че българите се заселват първо в западната част на Балканския полуостров.

За величието на *БАЛКХАРА* и *БХАДЖА* убедено мога да споделя, че целият огромен културен океан, наричан древно индийска култура, е наследство от тях. Поради това се оказва, че единственият път водещ обратно към *БАЛКХАРА* и *БХАДЖА* минава от там.

Основната тема на повествованието в древно индийския епос Махабхарата, е символика от *БАЛКХАРА*, за изграждането на нашата планета и последвалите промени. Имената на голяма част от боговете и героите там и в много други текстове от древна Индия са от *БХАДЖА*. Те са образувани чрез "сглобяване" от едносричните и двусрични думи – модули от *БХАДЖА*. Всъщност не са думи, нито имена на богове и герои, а формули, само с мисловния, идейния, понятийния аспект.

БРАКХМА, е понятие от *БАЛКХАРА* и "дума" от *БХАДЖА*, но по-късно става бог Брахма, Брама, един от върховните богове в Индия. Думата е образувана от модулите *БРА+КХ+МА*. Думата – модул *БРА*, означава "първоизява, изява на Закона". Думата – модул *КХ*, означава "творене", което включва изграждането, промяната и разграждането. Думата – модул *МА*, означава "химическото поле", всичко съдържащо се в пространството, от горния край на атмосферата, до земното ядро.

Значението на древната дума *БРА* днес се превежда като "разширявам се", а в древна Индия, Брахма е поставен в ядрото и от там твори и разрушава Вселената чрез своето дихание: „Когато Брахма издишва се създава цялата Вселена, а когато вдишва, целият осезаем свят ще изчезне, ще загуби видимата си форма и ще се оттегли в божествената си същност, където всичко се връща.”

В древността за издишването на Брахма: „Когато Брахма издишва се създава цялата Вселена”, е казано следното: “Така Диханието става камък, камъкът – растение, растението – животно, животното – човек, човекът – дух, а духът – бог.”

През четвъртия период от кръговрата – разширението, (издишването от Диханието на Брахма), се създава цялото материално многообразие върху земното ядро.

Част от тази дума е останала и до днес в съвременния български език със своето първоначално значение. Тя е думата *БРАКХ* – гражданския или църковен брак – която днес никой не може да обясни откъде е дошла и какво означава.

Думата *БРАКХ* означава само създаване на потомство и нищо друго. Така ние ставаме сътворци със Закона или с бог Брахма. Дали се харесваме или не, дали се обичаме или не, дали се уважаваме или не, какъв семеен или обществен живот водим, нямат нищо общо с думата *БРАКХ*. Тя е само част от вселенския Закон и няма нищо общо с междуличностните и социалните човешки взаимоотношения.

В общи линии това е езикът *БХАДЖА* – сянката на миросгледа *БАЛКХАРА*, описана набързо и накратко. Вероятно стана ясно, че *БХАДЖА* не е красива цветна картина, която можем да разглеждаме детайлно в захлас, а отворен прозорец, през който можем да разгледаме единствено Вселената. Но само ако желаем и ако сме готови за това.

А

ФИЗИЧЕСКОТО ПОЛЕ

А – Символ за взаимодействието между двете тежнения – Физическото поле.

Взаимодействието между двете тежнения, *свиване* – гравитацията – *ИЛ* и *разширение* – левитацията – *ЕЛ*, се осъществява благодарение на, и заради физическите ядра – *ИН*, защото: *Има ядро – има поле, няма ядро – няма нищо!*

Полето е единственото осезаемо във Вселената и всичко което можем да доловим по някакъв начин е поле и се случва в полето. Затова по-голямата част от едносричните и многосричните думи в *БХАДЖА* се образуват с участието сама на гласния звук *А*.

Примери: *МАКХАБХАРАДХА*, *КХАРАНА*, *БРАКХМА*, *САМСАРА*, *РАВАНА*, *САМАРАМАДА*, *ДЖАРАДЖАРА*, *ПАРАМАРДХА* и др.

1. Първото значение на звука А, в езика Бхаджа, е символ за Физическото поле.
2. Второто е граматическо. Когато звукът А се прибави в началото на дума, той означава отрицанието НЕ, а смисълът на думата става противоположен.

Примери: *ДХАРМА* – *АДХАРМА*, *СУР* – *АСУР*, *ВАРА* – *АВАРА*, *УРА* – *АУРА* и др.

АЛ, А+Л – Физическото поле – *А*, извършва кръговрат – *Л*.

АЛ, е стойността на тежнението на земното физическо поле, производно от взаимодействието на тежненията *свиване*, гравитацията – *ИЛ* и *разширение*, левитацията – *ЕЛ*.

В материалния свят всичко е устремено към уравнивяване, но тъй като в него покоят е относителен и недостижим, а движението абсолютно, взаимодействието между тежненията *ИЛ* и *ЕЛ*, тук на Земята, е установено в устойчиво неравновесие – *АЛ*.

АН, А+Н – Физическо поле – *А*, се установява – *Н*.

АНА, А+НА – Физическо поле – *А*, е установено – *НА*.

АНА означава, не само завършено и установено цяло физическо поле, но с него, като окончание, се образуват и думи за място, за ограничена, обособена отделна част от пространството:

Примери: *ДЖАНА*, *ГАНА*, *МАНА*, *ИНАНА* и др.

АНКХ, АН+КХ – Установеното физическа поле – пространството – *АН*, се променя от творческата мощ – *КХ* (напрегнатостта на полето – *К* и възможностите – *Х*).

При смяна на местата на сричките в *АНКХ*, се получава думата *КХАН*. И двете думи означават пространство, където обладава творческа мощ – власт и знания, но *АНКХ* се отнася за цялата физическа система, а *КХАН* е точно установена творческа власт по място, в обект или човек.

http://photo-cult.com/pics/252/pic_10000119_0252663.jpg

http://vsedlyastvdenta.narod.ru/inf_2239_xeq.jpg

От рисунките в древен Египет виждаме боговете да изпращат творческата мощ чрез *АНКХ*, за всичко под небето или за отделно място или човек.

АНКХАР, **АН+КХ+АР** – Пространството – *АН*, се променя – *АР* от творческата мощ – *КХ*.

АНКХАР – Претворител, деятел, който претворява – *АР* установеното физическо поле – *АН*, чрез напрегнатостта на полето – *К* и възможностите – *Х*.

АНКХАРА, **АН+КХА+РА** – Пространството – *АН*, е променено – *РА* от творческата мощ – *КХ*. Може да се преведе и *АНКХ+АРА*.

АНКХАРА, Анкара, е името на столицата на съвременна Турция.

АНКХЕЛ (ангел) – Пространството – *АН*, е под влияние на творческата мощ – *КХ* и тежнението разширение, левитацията – *ЕЛ*.

АНКХЕЛАР – Пространството – *АН* се променя – *АР*, под влияние на творческата мощ – *КХ* и тежнението разширение, левитацията – *ЕЛ*.

АНКХЕЛАР, е първообразът на името Ангеларий.

АР, **А+Р** – Физическото поле – *А*, се променя – *Р*.

АРА, **А+РА** – Физическото поле е променено.

АРА, означава завършено действие.

Примери: БАЛКХАРА, МАДАРА, САМСАРА, КХАМАРА и др.

Преводът и обяснението на звуци и думи от езика Бхаджа ще става по азбучен ред. Затова противоположните думи образувани и започващи със звука А, ще бъдат оставени в края на азбучния ред, когато преводът на първичните думи вече ще бъде прочетен.

Б

МЪДРОСТТА – ЗАКОНЪТ

За звука *Б* ще отделя повече време и внимание, защото е важен за нас българите и за да се разбере начинът за изграждане на звукосъчетанията и тяхното четене.

Б – *За философията:* Символ за Мъдростта на Вселената, за най-мъдрият и всеобхватен промисъл от Вселенския Разум за делата и нещата във Всемира, постановен в Единен природен Закон, който никога не е нарушаван, нито вчера, нито днес, не ще бъде нарушен и утре.

Б – *За физиката:* Единният природен Закон.

Б – *За религията:* Мислите на Мислителя, вложени във Всемирния природен Закон.

Б – *За българите:* Мъдростта – Истината.

Отнесен за човека, звукът *Б*, е символ за третото око – ума, творческото мислене. То е лично качество и дава възможност на човека да „*види*” неща и движения извън сведенията получени чрез сетивата.

БА, Б+А – *За философията:* Единният природен Закон – *Б*, по чиито правила се изгражда, поддържа и унищожава всичко във Вселената, се изявява единствено в, и чрез Битието – *А*.

БА – *За физиката:* Единният природен Закон – *Б*, е изградил физическо поле – *А* и се е изявил чрез него, и в него.

БАЛ, БА+Л – *За философията:* Законът – *Б*, проявява Битието – *А* от Небитието, като го изгражда, поддържа и унищожава по време на кръговрата – *Л*.

БАЛ – *За физиката:* Единният природен Закон – *Б*, е изградил физическото поле *А* и е започнало времето – *Л*. То е „*кръгово*”, положително и отрицателно, а началото и краят му са безвремие.

БАЛ – *За българите:* **БАЛ** – „*Кръговратът на Закона*”, е най-висшето понятие в миросгледа на нашите деди. **БАЛ**, означава и Истина.

От това понятие, от тази дума започва роенето от нашата древна цивилизация и народ. Тогава голямата Истина се разделя на части, които имат своите названия в езика *БХАДЖА*.

Истината, знанието за най-малките химически системи във Вселената *САМ* – атомите, става *Самбала*. Тя е тибетската *Шамбала*, *Симбела* и руското *Беловодие*. А истината, знанието за това как се изгражда, съществува и разгражда материята, за творческата мощ – *КХА*, става *Кхабала*. Тя е "еврейската" *Кабала* и "тракийската" *Кибела*.

В книгата „Апокрифната история на света” от Джонатан Блек, на стр 330 можем да прочетем следното: „*В Испания през XIII век живее кабалист на име Абрахам Абулафия, който пише за съзидателното слово на Бога. В ранните кабалистични текстове 22-те букви от еврейската азбука са описани като обладаващи съзидателна мощ. Следователно „в началото” Бог е комбинирал тези букви в определени модели, трансформирал ги е и от тях е създал думите, а от този процес са се разгърнали всички различни форми на Вселената.*”

Както се вижда без *БАЛ* – Истината не могат да минат нито тибетската *Шамбала*, нито еврейската *Кабала*.

БАЛ – *За българите*: Мярка за човешкото познание. В нашите училища, знанията на децата се оценяват по шесто**бал**на система, а във висшите училища се приемат кандидатите с най-висок **бал**.

Идеята за Бал, само като градация е приета и за мярка, степенуване на височината на морските вълни.

БАЛ – *За религията*: За да остане в човешката памет през вековете и да придобие масовост, а от там почит и уважение от много хора, понятието *БАЛ* става Бог.

От почит и уважение към него, дедите ни наричат главния си град Балкх, територията си Балкхара, а себе си балкхари, поклонници на бог Бал. Той е бил върховен бог в Балкхара, Акад, Бабилон, Балистан – Палестина и неговата колония Картаген.

Навсякъде, при своите преселения последователите му именуват държавите си, главните си градове, планини, езера и морета с неговото име. Такива са:

- БхаБел – Бабел – Бабилон.
- Баалбек и БиБал в Балистан – Палестина.
- Езерата Балкхаш – Балхаш и Балатон.
- Балтийско море – от народа балти. Балти живеят и днес в Балтистан, в североизточен Пакистан, близо до глетчера Балторо.
- Държавата Белгия – от народа белги, дошли от Белаския – от Македония.
- Провинция Белуджистан в Пакистан – от народа белуджи. Белуджи живеят и днес в Пакистан, Афганистан, Иран и някои близкоизточни държави.
- В Кавказ и днес съществува Балкария и град Балкхар в Дагестан.

- На територията на Волжска България, са развалините на древната и столица Болгар.
- В Дунавска България са Бяла, Белица, Беласица и сръбската столица Белград.
- А най-голямата планина в земите на аспаруховите българи е именувана Балкхан.

Бог Бал е известен от историята още и със следните имена: Бел, Пал, Пел, и Балу, а от Библията Баал – семитска версия, Ваал – гръцка версия.

Известният асирийски цар Ашурбанипал заповядал да напишат върху глинена плочка с клинопис следното: *„Който с коварна умисъл заличи документ с моето име, унищожжи го или го пренесе на друго място, нека него прокълне Нинмах пред Бел и Саратея, нека унищожжи неговото име и неговото семе във всички земи!“*

По времето на Александър Македонски, бабилонският маг и историк Берос, тълкувател на белусите – свещени древни книги изгубени във времето, е записал следното: *„Бог Бел разделил Оморка (мрака, като прасубстанция) и създал небето и земята.“*

Балистанският град БиБал, е оставил името си върху корицата на Библията, а с него и името на бог Бал, въпреки че в нея не са казани ласкави думи за него. Така е защото Библията е сбор от редактирани и приспособени за нуждите на новата религия по-стари текстове от Бабилон и Египет. Но както писа наскоро един световноизвестен автор, в една своя книга *„Борбата между Бал и Ехова, още не е завършила“*.

В книгата „Веда Словена“, в „Речник на чуждите и диалектни думи“ е записано: *„Бела – Бог на всякакво добро.“*

БАЛА, БА+ЛА, БАЛ+А – *За философията:* Завършен кръговрат на Закона.

БАЛА – *За физиката:* Четвъртия период от кръговрата на Закона, когато времето тече в права посока – *ЛА*.

БАЛА означава и кълбо, нещо завършено. От това *БАЛА* е и съвременната дума *бала* памук, слама.

БАЛАН, БАЛА+Н, БА+ЛА+Н, БАЛ+АН – *За физиката:* По време на кръговрата на Закона – *БАЛ*, се установява физическото поле, пространството – *АН*.

БАЛАН – *За човека:* Подвластен на Мъдростта от кръговрата. Умъдряван, вразумяван, правен умен сега, в сегашно време. Ученик.

Думите завършващи със звука Н в Бхаджа, са в страдателен залог.

БАЛАНА, БАЛАН+А, БАЛ+АНА, БА+ЛА+НА – *За физиката:* Законът – *БА*, през четвъртия период от кръговрата – *ЛА*, се е установил – *НА* (във, и чрез физическото поле – *А*).

Тук ще направя важно уточнение. Видно е, че многосричните думи могат да се образуват от различни едносрични думи, по различен начин, поради което могат и да се прочетат по различен начин.

Първи пример: Многосричната дума *БАЛАНА*, разгледана като съставена от едносричните *БА+ЛА+НА*, трябва да се прочете: Законът – *БА*, по време на четвъртия период от кръговрата – *ЛА*, се е установил – *НА*.

Втори пример: Многосричната дума *БАЛАНА*, разгледана като съставена от едносричните *БАЛ+АНА*, може да се прочете: Кръговратът на Закона – *БАЛ*, е изградил физическото поле и се е установил в, и чрез него – *АНА*.

Как тогава, когато чуем или прочетем някоя дума от *БХАДЖА*, да решим какъв трябва да е нейният правилен превод? Въпросът е основателен, а отговорът обичаен: "Както винаги, тук има още нещо", а то е следното. В езика Бхаджа, когато предната едносрична дума завършва със звук, с който започва и следващата, той не се удвоява. Нито устно, нито писмено.

Пример: Многосричната дума *БАЛАНА*, се състои от едносричните *БАЛ+ЛА+АНА*. Ако изпишем всички едносрични думи изцяло ще се получи многосричната дума *БАЛЛААНА*. Думата не се изписва и изговаря така, но при превода трябва да се взема предвид значението на едносричните думи поотделно и да се преведе чрез тях така: Кръговратът на Закона – *БАЛ*, по време на четвъртия период – *ЛА*, е изградил и установил физическото поле, пространството – *АНА*.

Окончанието *АНА*, означава завършена част от пространството или цялото пространство.

Но има и "Още нещо". Когато превеждаме думи от *БХАДЖА* трябва да не забравяме, че Законът никога не може да бъде подчинен – да бъде в страдателен залог, да бъде "манипулиран", да бъде подчинена част от изречението. Той винаги е деятелят, дателят, подлогът в изречението. А многосричните думи в превод, са изречения. Независимо, че в повече от многосричните думи Законът *Б*, *БА* не присъства, винаги трябва да се помни, че той е "императивът".

Дори и когато Законът е в подчинена граматическа позиция в изречението от съвременна гледна точка, трябва да не се съмняваме, че той е висшият деятел. Пример: Когато превеждаме думата *БАЛ+АНА*, редно е да започнем така: Законът, по време на своя кръговрат... Но ако се преведе: По време на кръговрата на Закона... Или само: По време на кръговрата... мисловно за нас трябва да е безсъмнено, че всичко се твори от Закона.

Когато превеждаме, трябва изрично да е ясно за кого или за какво говорим в момента. Пример: Ако говорим за Закона, думата *БАЛ+АНА*, може да се прочете: Кръговратът на Закона – *БАЛ*, е изградил физическото поле и се е установил в, и чрез него – *АНА*. Но ако говорим за физическото поле и неговото пространство, преводът на думата *БАЛ+АНА* може да бъде следният: По време на четвъртия период от кръговрата на Закона – *БАЛ*, се е изявило физическото поле – *А*, и се е установило в своето завършено пространство – *АНА*.

Така и така скобата е отворена, ще се възползвам да поясня "Още нещо". Езикът *БХАДЖА*, не е натъкмен според измислени от някого граматични правила, а отразява, следва и показва Вселената чрез миросгледа *БАЛКХАРА*. Каквото е там – това трябва да е и в езика *БХАДЖА*.

Единственото осезаемо във Вселената е физическото поле, а неговият звук е *А*. Само чрез него, чрез физическото поле стават видими и символите на всички останали звуци. И гласни, и съгласни. Затова повечето думи от езика Бхаджа са предимно с участието само на звука *А*. Примери: *ПАРАМАРДХА*, *МАДАРА*, *САМСАРА*, *САРА*, *МАРА*, *ДЖАНА*, *ГАНА*, *МАНА* и др.

Когато в дума от *БХАДЖА* има дори само един гласен звук, това означава, че съдържанието на думата е действително изявено материално и е видимо, а не е само мисловно, теоретично, като намерение. Тази е причината, в семидските езици гласните звуци да не се изписват.

Затова и днес още в Индия, когато се пеят стари текстове, гласните по възможност се изпускат. Например думата *БРАКХМА*, в Индия днес е останала Брахма, Брама, а се пее само кратко БРЪМ.

БАЛАНА – *За човека*: Умъдрен, вразумен, направен умен. Знаещ човек. Завършен мъдрец.

БАЛАР, **БАЛА+Р**, **БАЛ+АР**, **БА+ЛА+Р** – *За философията*: Законът – *БА*, през четвъртия период от кръговрата *ЛА*, се осъществява – *Р*.

БАЛАР – *За физиката*: Законът се осъществява през четвъртия период от кръговрата (чрез материалните образувания).

БАЛАР – *За българите*: *БАЛ*, е най-висшето понятие в миросгледа на нашите деди. *Р*, като символ от *БХАДЖА* означава осъществяване, промяна.

Отнесен към човешкото битие звукът *Р* означава същото, както при Закона, но носителят на знанието и извършителят на действието не е Законът а човека. *Думите завършващи със звука Р в Бхаджа, са в деятелен залог.*

АР, се добавя в края на думите и става граматическа категория, окончание, което се е запазило и днес в съвременния български език. Употребява се за хора, които обладават теоретично и градивно знание, с приложно-битов характер в земния, материалния, човешкия свят. Така се образуват думи, които днес в повече от случаите означават професии.

Примери: *лек* – *лекар*, *хляб* – *хлебар*, *нож* – *ножар*, *желязо* – *железар*, *злато* – *златар*, *каца* – *кацар*, *бъчва* – *бъчвар*, *дърво* – *дървар*, *риба* – *рибар*, *овца* – *овчар*, *говедо* – *говедар*, *обуца* – *обуцар*, *врата* – *вратар*, *зид* – *зидар* и т.н.

БАЛАР, означава велик мъдрец. Човек който знае тайните на понятието *БАЛ*. Прилага ги, пази ги и ги препредава на своите ученици. Древни еднозначни думи (синоними) на *БАЛАР* са: *брахман*, *риш*, *двиджа*, *пандит*, *нагомъдрец*, *химнасофист*, *атман*, *махатман*, *адепт*, *архат* и др.

КХАНА, е владетелска титла в древното българско общество, на човека прилагаш еднолично висшата изпълнителна власт, а *баларите* са били висшата законодателна власт. Те са предписвали, предопределяли устройството и развитието на нашето древно общество. Определяли са стратегията и тактиката – от планиране на дългосрочни геополитически, цивилизационни действия, до най-дребните детайли в социално-битовото ежедневие. Но по-късно статуквото се е променило и всички власти са преминали в **КХАНА**. От по-висш, **БАЛАР** става по-нисш – *боляр*. От мъдрец – законодател, става подчинен администратор.

БАЛАРА, БАЛАР+А, БАЛ+АРА, БА+ЛА+РА – Законът – **БА**, по време на четвъртия период – **ЛА**, се е осъществил – **РА**. Земята днес е **БАЛАРА**.

Окончанието АРА, означава изцяло осъществено, завършено действие.

БАЛАРАМА, БАЛАРА+МА, БАЛА+РАМА, БА+ЛА+РА+МА – Законът – **БА**, по време на четвъртия период – **ЛА**, е осъществил – **РА** химическото поле – **МА**.

БАЛАРАМА – В *Индия*: Бог, седмата аватара на Бог Вишну – Законът.

БАЛДХАЗАР, БАЛ+ДХА+ЗАР – По време на кръговрата на Закона – **БАЛ**, чрез поляризацията и според възможностите – **ДХА**, се осъществява част от Закона – **ЗАР**.

БАЛДХАЗАР – Човек обладаващ и прилагаш познанието за изявената част от Закона. Така е образувано и прозвището **ЗАРА+ДХУ+СТРА**. **БАЛДХАЗАР**, е първообразът на съвременното мъжко име Балтазар.

БАЛИ, БАЛ+И, БА+ЛИ – Законът – **БА**, през вторият период, когато времето тече обратно – **ЛИ**.

БАЛИН, БАЛИ+Н, БАЛ+ИН, БА+ЛИ+Н – Законът – **БА**, през втория период от кръговрата – **ЛИ**, се установява – **Н**.

БАЛИН – *За човека*: Подвластен на Мъдростта от кръговрата. Умъдряван, вразумяван, правен умен сега, в сегашно време. Ученик. Може да означава и ученик, който изучава отрицателно познание, магьосник или разрушител във войската.

БАЛИНА, БАЛИН+А, БА+ЛИ+НА – Законът – **БА**, през втория период – **ЛИ**, се е установил – **НА**.

БАЛИНА – *За човека*: Умъдрен, вразумен, направен умен. Знаещ човек. Завършен мъдрец.

БАЛКХ, БАЛ+К+Х, БАЛ+КХ – *За философията*: Кръговрата на Закона – **БАЛ**, напрегнатостта на полето – **К** и възможностите – **Х**. Звукосъчетанието **КХ**, е символ за творческата мощ. **БАЛКХ** означава: „*Кръговратът на Закона и творческата мощ.*”

БАЛКХ – *За физиката*: **БАЛ** е кръговратът на Единния природен Закон във физическото поле. **К**, е напрегнатостта на физическото поле – причината за всички следствия, а **Х**, са възможностите от Закона – мислите, кодовете, шифрите, гените

по чиито правила се изгражда всичко във Вселената, от най-малкото до най-голямото.

БАЛХ – *За българите*: Древна българска столица. Хилядолетен световен духовен и книжовен център. Днес малък град в северен Афганистан.

Част от крепостната стена на средновековния Балх. Снимката е предоставена от д-р Александър Илиев.

В книгата на Петър Добрев „Сага за древните българи“ в главата „Индийските сведения за Древна Балхара“ е записано следното: *„Царете на Ария — пише в «Махабхарата» — верни на своята цел, сигурни в своето знание, познавачи на «Ведите», изкъпаха душите си в светлия ручей на «Упанишадите». Царете с цялото дължимо достойнство и благолепие и вървейки заедно като един, изпълниха всички високи церемонии за своето обединяване, Бхарата! Това беше царят на Балх — Бахлик, който докара колесница, облечена цялата в злато и Судакишина я запрегна с бели коне от Афганистан... Господарят на Декан донесе ризница. Царят на Магадха — гирлянда и тюрбан; великият стрелец Васудана доведе огромен слон на 60 години... Царят на Кашите донесе лък. Шаля — царят на Мадра, донесе позлатен меч и мандолина със златни струни.“*

Тук царят на Балх е посочен на първо място между съюзниците на индийската династия Каурави, при това той стои начело на съюзните царе при церемонията по побратимяването, съединяваща по прастар обичай в едно цяло царете на АРИЯ, т.е. на древната индоиранска прародина. Забележителен е и подаръкът на царя на Балх — облечена в злато бойна колесница с превъзходни бели коне. Направената проверка в санскритския оксфордски речник показва обаче, че преводачът изкуствено е осъвременил своя превод като е нарекъл конете с израза „коне от Афганистан“, а навсякъде в самия епос тези коне се наричат „коне от Балх“ /по санскритски Balhi, т.е. коне от Балх/.

<http://www.chitanka.info/lib/text/8270/11>

http://static3.nanoset.net/assets/bb/30/30/bhagavad_gita.jpg

БАЛКХА, БАЛКХ+А, БАЛ+КХА – *За философията:* Кръговратът на Закона – *БАЛ* и цялата творческа мощ – *КХА*.

БАЛКХАН, БАЛКХА+Н, БАЛ+КХАН, БАЛ+КХ+АН – *За философията:* Кръговратът на Закона – *БАЛ* и творческа мощ – *КХ*, са се установили – *АН*.

БАЛКХАН – *За българите:* Име на няколко планини в Евразия. Една от тях е в съвременна България и е дала името на целия полуостров.

БАЛКХАН+А, БАЛ+КХ+АНА – *За физиката:* Място в пространството – *АНА*, където е установен *БАЛКХ*.

БАЛКХАР, БАЛКХА+Р, БАЛ+КХАР, БАЛ+КХ+АР – *За философията:* Кръговратът на Закона – *БАЛ* и творческата мощ – *КХ*, се осъществяват – *АР*.

БАЛКХАР – *За физиката:* Законът по време на кръговрата – *БАЛ*, напрегнатостта на полето – *К* и възможностите – *Х*, се осъществяват – *Р*, във, и чрез физическото поле – *А*.

БАЛКХАР – *За българите:* Отнесено към човешкото битие, *КХ*, е символ за творческа власт, а човекът призван да прилага градивните, творческите мисли от Закона за устройството и развитието на обществото, е *БАЛКХАР*.

Това название е образувано от понятието *БАЛКХ* и наставката *АР*, която приобщава лицето, наречено *БАЛКХАР*, към понятието *БАЛКХ*. *АР*, е окончание за професия, призвание, приобщаване, обричане, служене на нещо. В случая, хората приобщени към *БАЛКХ* стават *БАЛКХАРИ* – хора на знанието и градивното действие, служещи на *БАЛКХ*, хора обречени на *БАЛКХ*, хора – защитници, ратници на *БАЛКХ* – мъдростта и творческата мощ.

Вероятно затова арабският пътешественик Абу Хамид ал Алдалуси е записал: „*Българин*“, означава *мъдър, знаещ човек*”.

БАЛКХАРА, БАЛКХАР+А, БАЛКХ+АРА, БАЛ+КХ+АРА – *За философията:* Напълно завършен, действително осъществен **БАЛКХАР**. Като всеобхватност е Битието, в което и чрез което се изявяват всички понятия от мирогледа **БАЛКХАРА**.

БАЛКХАРА – *За физиката:* Осъщественото всичко: завършеност на кръговрата, полето и възможностите от действието **БАЛКХАР**. **БАЛКХАРА**, е повече от това което днес учените влагат в понятията *природни закони, материя, пространство и време*.

БАЛКХАРА – *За българите:* Древният мироглед на българите, за тайните на Вселената. Той е най-мощният мисловен тласък в човешката история, начало на много цивилизации, култури, религии, явни и тайни учения.

БАЛКХАРА – *За българите:* Древна територия в Средна Азия, където е властвал мирогледът **БАЛКХАРА**. На тази територия е и град Балкх.

Окончанието **АРА** означава и духовното, териториалното и политическото влияние на **БАЛКХ**, в територията **БАЛКХАРА**. От **АРА**, е съвременната дума *ареал*.

БАН, БА+Н – *За философията:* Мъдростта от Закона – **БА**, се установява – **Н**.

БАН – *За физиката:* Единният природен Закон – **Б**, се установява – **Н**, във, и чрез физическото поле – **А**.

БАН – *За човека:* Умъдряван, правен мъдър, приобщаван към мъдростта. Ученик. Това **БАН**, е първообразът на титлата Бан, употребявана от средновековните владетели в Босна и полското обръщение пан, пани.

БАН – *За българите:* Българска Академия на науките. Трябва да означава и горното.

БАНА, БАН+А, БА+НА – *За философията:* Мъдростта от Закона е установена. Мисъл.

БАНА – *За физиката:* Законът – **БА**, е установен – **Н** във физическото поле – **А**.

БАНА – *За човека:* Умъдрен, научен човек. Мъдрец.

БАНА – *За българите:* Митичен български цар. В книгата “Веда Словена” за него е пояснено: „*Билъ нашъ царъ, кой-то първъ пътъ излезъ отъ Край-земя и дошелъ по тая земя та заселилъ наши-те дедовци.*”

БАНАН, БАНА+Н, БАН+АН, Б+АН+АН – *За философията:* **БАНА** е установената цялата мъдрост от Закона – Дървото на познанието, от която се проявяват, установяват и осъществяват отделни негови части (на Закона). **БАНАН** е подразделение на **БАНА**, клон от Дървото на познанието.

Днес, банан, за всички е вкусният жълт плод на нещо като дърво или по-точно гигантска трева. Но има и друго, истинско дърво Банан, от рода на смокините, което расте в Индия и на други места. Под такова дърво медитират индийските мъдречи.

Под него четат проповеди на учениците си. То е тяхната класна стая, аулата на техния университет. Под Банан е получил своето озарение и Буда.

Банановото дърво е символ за Дървото на познанието, а познанието е едно цяло, но с обогатяване на опита и увеличаване на знанията от общото познание се отделят различните науки: физика, химия, математика, биология, медицина, астрономия и т.н. Днес връзките между тях са много слаби, почти са изчезнали, но тъкмо те породиха някои интердисциплинарни науки.

На всичко това отговаря като символика Банановото дърво. Днес то се нарича, за отлика от съвременния банан *баняново дърво*.

В интернет открих следното за един Банан на Хавайските острови. „*Най-просто казано, баняновото дърво не е дърво като дърво, а нещо като колония от дървета. То отначало си е едно, но после клоните тръгват настрани, пускат корени надолу, корените стигат земята, забиват се в нея и започват да дебелият. Скоро изглежда, че имаме ново дърво. Клоните продължават настрани, където отново пускат корени и отново продължават настрани. В крайна сметка, една малка градска градинка, с размерите на половин футболно игрище се състоеше изцяло от въпросното дърво.*”

<http://patepis.com/wp-content/mem48-banyan.jpg>

БАНАР, БАНА+Р, БАН+АР – *За философията: Действително приложение, осъществяване – Р, на установената Мъдрост от Закона – БАНА.*

БАНАР – *За човека: Този, който прилага градивно теоретичните познания за БАНА.*

БАР, БА+Р – *За философията: Законът – БА, в действие – Р.*

БАР – *За физиката: Единният природен Закон – Б, се изявява и осъществява чрез електромагнитните трептения – Р, във физическото поле – А.*

БАРА, БАР+А, БА+РА – Мъдростта от Закона – *БА*, е осъществена – *РА*.

БАРАКХ – Осъществената Мъдрост от Закона – *БАРА* и творческата мощ – *КХ*.

БАРАКХА – Осъществената Мъдрост от Закона – *БАРА* и цялата творческата мощ – *КХА*.

БАРАН, БАРА+Н, БА+РА+Н – Осъществената Мъдрост от Закона – *БАРА*, се установява – *Н*.

БАРАНА, БАРАН+А – Осъществената Мъдрост от Закона – *БАРА*, е установена – *НА*.

БАРАР, БАРА+Р, БА+РА+Р – Осъществената Мъдрост от Закона – *БАРА*, се осъществява повторно – *Р*.

БАРАРА, БАРАР+А, БАР+АРА, БА+РА+РА – Осъществената Мъдрост от Закона – *БАРА*, се е осъществила повторно – *РА*.

Законът не се осъществява наведнъж и изцяло, а многократно и на части.

БАРИТА – В книгата „Веда Словена”, за *барита* е пояснено, че означава *кмет*.

БРА, Б+РА – *За философията*: Първоизява – *РА* на Мъдростта от Закона – *Б*.

БРА – *За физиката*: Първоизява на Единния природен Закон – *Б*, чрез електромагнитните трептения – *Р*, във физическото поле – *А*.

БРА – *За религията*: Начало на сътворението.

БРАКХ, БРА+КХ, Б+РА+КХ – *За философията*: Първоизява – *РА* на Мъдростта от Закона – *Б* и творческата мощ – *КХ*.

БРАКХ – *За физиката*: Първоизява на Единния природен Закон – *БРА* и напрегнатостта на полето – *К*, с възможностите – *Х*.

БРАКХ – *За българите*: Това е първообразът на съвременната българска дума *брак* – граждански или църковен брак.

Във Вселената всичко се състои и изгражда от две противоположности, от две тежнениа. Така е и при хората. За да изпълняват повелята за **сътворене със** Закона, хората се събират в разнополови двойки за да осъществяват **БРАКХ** – възпроизводство.

БРАКХМ, БРАКХ+М – *За физиката*: Първоизявата на Закона – *БРА* и творческата мощ – *КХ*, осъществяват химическото поле – *М*.

БРАКХМА, БРАКХМ+А – Първоизявата на Мъдростта – *БРА* и творческата мощ – *КХ*, са осъществили химическото поле – *МА*.

БРАКХМА – *За религията: БРАКХМА*, също като БАЛ става върховен бог и твори, преустройва и разгражда материята чрез своето дихание в четири периода:

1. Покой след издишване. Пространството и времето не съществуват.
2. Вдишване. Пространството се свива, а времето тече в обратна посока.
3. Покой след вдишване. Пространството и времето не съществуват.
4. Издишване. Пространството се разширява, а времето тече в права посока.

През четвъртия период от кръговрата, издишването от Диханието на Брахма, се създава цялото материално многообразие върху земното ядро.

Когато в началото на думата **БРАКХМА** добавим звука А, той означава отрицанието **НЕ** и значението на думата става противоположно **АБРАКХМА**. Това е вторият период от кръговрата, вдишването от Диханието на Брахма: *...„а когато вдишва, целият осезаем свят ще изчезне, ще загуби видимата си форма и ще се оттегли в божествената си същност, където всичко се връща.“*

БРАКХМА, Брахма, Брама – *В Индия: според книгата „Индийска митология“: „Бог, Творецът, Висшето същество. Първият съзнателен разум във Вселената, който от самосебеси се ражда от Златния зародиш Хиранягарбха, след като бил „излъчен“ от мистериозната Първопричина. Брахма е Творецът в смисъл, че той предизвиква появата на света и на всичко в него, а не в смисъл, че съзнателно и нарочно създава всяка подробност от света, както е в библейския генезис.*

Брахма спи, докато наоколо нищо не съществува. Когато се пробужда, светът се оформя. Когато Брахма издишва се появява Вселената. После Брахма стои буден цял един ден, който се равнява на два милиарда човешки години. След това Брахма постепенно заспива отново, т. е. вдишва, което ще рече, че целият осезаем свят ще изчезне, ще загуби видимата си форма и ще се оттегли в божествената същност, където всичко се връща в собствения си зародиш. Остават елементите, от които по свои си закони са направени всички същества, както остават и душите, т. е. индивидуалните същности на богове и мъдреци, великият разум на Вселената. Те ще пребивават в инертно състояние, докато Брахма се пробуди отново.“

Пак в Индия, Брахма е поставен в ядрото и от там твори и разрушава Вселената чрез своето дихание: *„Когато Брахма издишва се създава цялата Вселена, а когато вдишва, целият осезаем свят ще изчезне, ще загуби видимата си форма и ще се оттегли в божествената си същност, където всичко се връща.“*

В древността за издишването на Брахма *„Когато Брахма издишва се създава цялата Вселена“*, е казано следното: *“Така Диханието става камък, камъкът – растение, растението – животно, животното – човек, човекът – дух, а духът – бог.“*

БРАКХМАН, БРАКХМА+Н – *За философията: Установяване на БРАКХМА.*

БРАКХМАН, БРАКХ+МАН, Брахман, Браман – *За обществото: Човек обучаван на БРАКХМА. Член на висшата от четирите варни на които се разделят хората от древното общество според умствените си възможности и знания, за да може всеки да*

заеме подобаващо място в обществената структура. Брахманите са мъдреците на обществото и направляват неговото развитие.

БРАКХМАНА, БРАКХМАН+А, БРАКХ+МАНА – Мястото, пространството, където е установено химическото поле – *МАНА*, след първоизявата на Мъдростта от Закона и творческата мощ – *БРАКХ*.

БРАН, Б+РА+Н, БРА+Н – *За философията*: Първоизявата на Закона – *БРА* се установява – *Н*. В българския език днес думата *бран* означава *защита*.

БРАНА, БРАН+А, БРА+НА, Б+Р+АНА – Първоизявата на Закона – *БР*, е установена – *АНА*. Мястото, пространството където се е установила първоизявата на Закона.

БХА, Б+ХА – *За физиката*: Единният природен Закон – *Б* и възможностите – *Х*, се изявяват единствено във, и чрез физическото поле – *А*.

БХА – *В Индия*: Бог и божествено.

БХАБЕЛ, БХА+БЕЛ, *Бабел* – *За религията*: Бог Бел. Главният град в древен Вавилон.

БХАБЕЛА, БХАБЕЛ+А или **БХА+БЕЛА** – *За религията*: Бог Бела.

БХАБЕЛАН, БХАБЕЛА+Н – *За религията*: Мястото, където се е осъществил и се установява Бог Бел – *Бабелон*.

БХА+Г – *За физиката*: Законът – *Б* и възможностите – *Х*, осъществяват физически системи – *Г*.

БХАГА, БХА+ГА – *За физиката*: Законът – *Б* и възможностите – *Х*, са осъществили физически системи – *ГА*.

БХАГА – *За българите*: *БХАГ, БХАГА*, на древноперсийски Бага, е първообразът на съвременната българска дума Бог, Бога.

БХАГАВАД, БХАГА+ВА+Д – *За физиката*: Законът – *Б* и възможностите – *Х*, са осъществили физически системи – *ГА*, и са ги задвижили радиално – *ВА*, чрез поляризация – *Д*.

БХАГАВАД ГИТА – *В Индия*: Днес се превежда Божествена песен. Най-великата поема, най-ярката част от най-великия епос от древна Индия, Махабхарата.

Махабхарата е писана в продължение на хилядолетия. Окончателната редакция на текстовете е извършена от митичният Кришна Двайпаяна или още Веса – съставителят.

Тя е литературното произведение – законодател в човешката история и цивилизация. Няма друг епос или книга, който толкова задълбочено, подробно и всеобхватно да е въплътил в себе си тайните на мирозданието и да е постановил толкова много традиции. Но разстоянието във времето и пространството е

отдалечило мирогледите на съвременните и древни хора до такава степен, че днес ние не разбираме техните послания.

Махабхарата е една световна съкровищница в чието начало е записано: *Тава, което тук го пише и другаде го пише. Тава, което тук го няма, никъде го няма.*”

БХАГАВАН, БХАГАВА+Н – *За физиката*: Единният природен Закон – **Б** и възможностите – **ХА**, са осъществили физически системи – **ГА**, задвижили са ги радиално – **ВА** и ги установяват – **Н**.

БХАГАВАН, БХА+ГАВАН – *За религията*: Божествено вместилище.

БХАРАДХА, БХА+РА+ДХА – *За физиката*. Единният природен Закон – **Б** и възможностите – **ХА**, са осъществили – **РА** поляризацията и възможностите – **ДХА**.

БХАДЖА, БХА+ДЖА – *За физиката*. Законът – **Б** и възможностите – **ХА** поляризират – **Д**, изграждат и проявяват химически системи – **Ж**, във физическото поле – **А**.

Звучите **Д** и **Ж** са винаги заедно в звукосъчетанието **ДЖ**, **ДЖА**, което означава, че химическите системи са винаги поляризирани, а биологичните двуполови. В Индия, **джа**, означава роден.

БХАДЖА – *За религията*: Божествена изява.

БХАДЖА – *За българите*: Свещеният език на древните българи. Чрез него се изявява Вселенската Мъдрост. В него е Истината за изграждането на материалните светове и в частност на нашата планета. Той се състои от двадесет и два звука в които са вложени двадесет и две висши понятия от мирогледа **БАЛКХАРА**. Ето накратко техният смисъл:

А – Физическото поле.

Б – Мъдростта – Законът.

В – Радиалното движение на физическите системи.

Г – Физическите системи.

Д – Поляризацията на физическите системи на два полюса, а биологичните на два пола.

Е – Първата вселенска противоположност. Горната вода.

Ж – Химическите системи.

З – Изявената част от Закона – Човешкото познание.

И – Втората вселенска противоположност. Долната вода.

К – Напрегнатостта на полето.

Л – Кръговратът – Времето.

М – Химическото поле.

Н – Покоят – Установяването.

О – Горната граница на физическата система.

П – Плътноста на полето – Пространството.

Р – Осъществяването – промяната.

С – Газовата плътност на полето.

Т – Твърдата плътност на полето.

У – Долната граница на физическата система.

Ф – Не ми е известно значението на този звук.
Х – Възможностите, кодовете, шифрите, гените.
Ш – Формите на химическите системи.

Звуците от Бхаджа могат да се групират по смисъл.

Б, Х и З са символи за Закона, правилата и възможностите.
Б, е Единният природен Закон, властен в цялата Вселена.
Х, са правилата, възможностите за всяко отделно нещо или движение навсякъде във Вселената.
Б и *Х*, могат да са непроявени в Небитието и/или проявени в Битието.
Звукът *З*, е символ за изявената, материализираната част от Закона в Битието. Означава също и човешкото познание.

Петте гласни звука *А, Е, И, О* и *У* са символи за трите части на физическата система *Е* – Горната вода, *И* – Долната вода, *А* – физическото поле и двете граници между тях *О* и *У*.

Звуците *В, Д, К, Л, Н* и *Р*, са символи за действия и движения.

Звуците *Г, Ж, М, П, С, Т* и *Ш*, са символи за вътрешни и външни състояния на системите. Символи за качества на полето.

Не само Истината от *БАЛКХАРА* се рои и преминава в нови учения, но и езикът *БХАДЖА* също. От него произлиза езикът Санскрит, на който е писана ведическата литература; Латинския, а от него и на езиците на Западна Европа; Туранския, а от него и на тюркските езици; Авестийския и семидските езици.

Преобладаващата част от сричките и думите в *БХАДЖА* се образуват с участието само на един гласен звук – *А*. Като следствие, това правило е останало в семидските езици, в писмената форма на думите да се записват само съгласните звуци, а гласните да се изпускат.

БХУ, Б+Х+У – За физиката. Законът – *Б*, с възможностите – *Х*, се уплътняват – *У*.

БХУЛА, БХУ+ЛА – За физиката. Законът – *Б*, с възможностите – *Х*, са уплътнени – *У*, през четвъртия период от кръговрата – *ЛА*.

Когато тежнението разширение има превес и физическото ядро започне да „излъчва”, се извършва *БХУЛА* и се образува *ГАНА*. Част от *ГАНА* са и физически системи в качествено състояние светлина. Халото, светлината около ядрото означава, че то е вече подвластно на *АСТРАЛА*, чрез тежнението разширение.

БХУЛА – За българите. От *БХУЛА*, в съвременния български език са думите *було*, *булка* и *буля*.

Това е първообразът на традицията според която младоженките се забулват в бяло и стават булки, омъжени жени и преминават под властта на своя избраник. Но по-късно, и днес, в страните с радикален Ислям *БХУЛА* и *булка*, е станало *бурка* – чултът с който се покриват жените, от глава, до пети.

БХУМ, БХУ+М – За физиката. Законът – Б, с възможностите – Х, уплътняват – У химическото поле – М.

БХУМИ – В Индия. Име на планетата Земя.

БХУРДЖ, БХУ+Р+ДЖ – За физиката. Законът – Б, с възможностите – Х, уплътняват – У, осъществяват – Р и поляризират – Д химическите системи – Ж.

БХУРДЖ, БХУРДЖА, означава строителство, градеж на материята.

БХУРДЖА, БХУ+Р+ДЖА – За физиката. Законът – Б, с възможностите – Х, са уплътнили – У, осъществили – Р и поляризирали – Д химическите системи – Ж във физическото поле – А.

БХУРДЖАН, БХУРДЖ+АН – За физиката. Мястото където е установено действието *БХУРДЖ* – в простора, пространството на полето – АН.

БХУРДЖАН, Бурджан – За българите. Средновековно название за българите – народът, чрез който се изявява познанието за *БХУРДЖА*. Народът, който изгражда човешката цивилизация.

В средновековни текстове, някои пътешественици и книжовници от Багдатския халифат наричат кавказките, дунавските и волжските българи бурджан, а в някои случаи наричат волжските сакалиба.

Багдатският халифат е създаден в земите на Бабилон, където няколко хиляди години е бил един от световните центрове на познанието развивано, пазено и разпространявано от шумери, акади, бабилони, асури, перси. Арабите налагат там името си, езика и религията си, но заварват знаещи хора и старо познание. Затова в Багдатския халифат много добре са знаели кои сме ние и как са ни наричали в древността.

Думата *бурджан* е оставила следи в историята и територията на Европа на различни места. Поради граматическите различия в европейските езици, който ползват латинската азбука, буквата G се чете в някои от тях като Г, а в други ДЖ. Затова има и звукови различия в някои от наименованията производни от *бурджан*. Такива са: Областта *Бургундия* във Франция; Известните фамилии: *Борджия* в Италия, *Хабсбург*, *Кобург*, *Варбург* в Австрия и Гемания; Думата *бург* – крепост, град – *Хамбург*, *Магдебург*, *Петербург* и др.

Но тъй като и семитските езици произлизат от езика *БХАДЖА*, следи от *бхурджа* има и в арабския език. От скоро придоби световна известност арабската дума *бурдж* – кула. Тя се съдържа в името на седемзвездния хотел „*Бурдж Дубай*”.

Бург и *бурдж*, означават крепост, град, кула, все думи свързани с градеж, строителство, зидария, извършвани от строители, зидари, а зидари са и масоните, а те са наследници на тамплиерите, а те са наследници на катарите, а те пък са наследници на богомилите – българите разпространили дуалистичното си учение и „тайната книга” – идеите на *БАЛКХАРА* в западните части на Балканския полуостров, в северна Италия, в южна Франция, Германия и Англия.

В Италия тези идеи допринасят за Ренесанса. Във Франция техни последователи са катарите. След жестокия разгром на катарите, тамплиерите продължават делото им, а и след техния разгром се появяват масоните: във Франция, Шотландия и Англия. От там те отиват в Америка от където управляват света и до днес. В Германия идеите на богомилите са причина за реформизма на Мартин Лутер и раждане на Протестантството.

От тези действителни исторически събития се вижда каква е мощта и стойността на миогледа *БАЛКХАРА*. Ни повече, ни по-малко те промениха Западна Европа, а от там и цивилизацията в целия съвременен свят.

БХУРЛАКХ, БХУРЛАКХАН, БХУР+ЛА+КХАН – *За българите*. Тук няма да има превод, защото ще бъде сложен и неясен, а направо ще посоча крайния резултат. След различните промени на думата и отпадане на звуци от нея остава съвременното българско родово име Бурлаков – за дунавските българи, а за волжските можем да се осведомим от известната картина на руския художник Иля Репин „Бурлаки на Волга”.

БХУРЛОКА – *В Индия*. Име на планетата Земя.

В

РАДИАЛНОТО ДВИЖЕНИЕ НА ФИЗИЧЕСКИТЕ СИСТЕМИ

В – Символ за радиалното движение на физическите системи, от Астрала – *ЕН*, към черната дупка или от ядрото – *ИН*, към Астрала.

В, е движението на физическите системи към равновесното им положение една спрямо друга, за външно уравнивяване при взаимодействието им. То не е присъщо на химическите системи. Не е механичното движение на хвърления камък.

ВА, В+А – *За физиката*: Радиалното движение – *В*, във физическото поле – *А*.

В полето, в материалния свят движението е абсолютно, а покоят относителен.

Движението на физически системи от Астрала към черната дупка може да се изрази още и с думата *инпложия*. Коренът и е съвременната английска дума *blow* (блоу) – духам. Инпложия означава вятър към черната дупка. Изразено със звука *В*, в езика Бхаджа ще бъде *ИВА*. Това е и едно от имената на вторият период от кръговрата.

Движението от ядрото към междузвездния вакуум може да се изрази още и с думата *енпложия*. Коренът и е същият. Енпложия означава вятър към Астрала. Изразено със звука *В*, в езика Бхаджа ще бъде *ЕВА*. Това е и едно от имената на четвъртия период от кръговрата.

Понятията *кръговрат* (на Закона, Водите и всички понятия от *БАЛКХАРА*, заедно) и *цикличност* на времето са неточни. Смисълът който е вложен в тях е описаното по

горе движение на физическите системи в двете посоки – *навътре*, към ядрото и *навън*, към Астрала.

Движението в двете посоки, в Индия е изразено с диханието на бог Брахма, който е поставен в ядрото и от там твори и разрушава Вселената чрез своето дихание: „*Когато Брахма издишва се създава цялата Вселена, а когато вдишва, целият осезаем свят ще изчезне, ще загуби видимата си форма и ще се оттегли в божествената си същност, където всичко се връща.*”

В древността за издишването на Брахма – за *ЕВА*, е казано следното: “*Така Диханието става камък, камъкът – растение, растението – животно, животното – човек, човекът – дух, а духът – бог.*”

ВАД – За физиката: Радиалното движение – *ВА*, се поляризира, става двупосочно–*Д*.

В началото на четвъртия период от кръговрата от ядрото ще се изсмукват, ще се **вадят** физически системи – *ГА*, които ще започнат своето радиално движение – *ВА* и поляризиране – *Д*.

ВАД, е първообразът на съвременната българска дума *вадя*.

ВАДА – Радиалното движение – *ВА*, е поляризирано – *ДА* (и насочено).

Това е първообразът на съвременната българска дума *вада* – естествен или изкуствен воден поток насочен към воденица, тепавица, самоков, нива, леха.

ВАДЖДРА, **ВА+ДЖ+ДРА** – *ВА*, е радиалното движение, *ДЖ*, е изява на химически системи, отново поляризиранни – *Д* и променени – *РА*.

ВАДЖДРА, е това, което наблюдават астрономите по време на избухване на свръхнова звезда. Каква е мощта на *ВАДЖДРА* можем да научим от следния цитат от популярно списание (цитирам по памет):

„*Американски учени са наблюдавали в далечния космос, с телескопа Хъбъл избухването на свръхнова звезда. То било толкова мощно, че взривната вълна по пътя си запалила стотици нови звезди.*” Ето, това е *ВАДЖДРА*.

Думата *ВАДЖДРА*, има производни в българския език. Най-старата от тях е името на един от българските клонове, Чдар булгар. Истинската дума е Дждрар и означава воин.

Защо част от нашите деди са се наричали така? Вероятно защото са живели на военни начала. Доскоро по тези места така живееха казаците, с бръснати глави, а предводителят им се нарича Атаман. Това название също е от *БХАДЖА*, от думата *АТМА*. Като махнем първата гласна *А*, означаваща *Не*, остава *тма*. Това е съвременното българско тъма от *ТАМА*. Атман, Атаман означава духовно просветлен човек, мъдрец.

Следващата производна дума от *ВАДЖДРА*, е от народната песен за цар Иван Шишман „*От кога се е, зора зазорила*”. В един от куплетите и се пее: „*Маждраците*

им мила моя майно лъо, като гъста гора”. Преведено на съвременен език ще бъде: Оръжията им мила моя майко, са като гъста гора.
Първообразът на думата е бил *вадждракх* ед.ч. и *вадждраци* мн.ч.

ВАДЖДРА – *В Индия*: Оръжието, мълнията на бог Хиндра. То има форма на диск или кълбо, които се въртят и пръскат огън и искри.

ВАН – *За физиката*: Радиалното движение – *ВА*, се установява – *Н*.

С *ВАН* се образуват думите за движение към установяване в равновесно положение на четирите плътности на полето: *ГАВАН, САВАН, РАВАН, ТАВАН*.

ВАНА – *За физиката*: Радиалното движение – *ВА*, е установено – *НА*.

ВАР – *За физиката*: Радиалното движение – *ВА*, се осъществява или променя – *Р*.

От *ВАР*, са съвременните думи: *варира, вариации и вариант*.

ВАРА – *За физиката*: Радиалното движение – *ВА*, е осъществено – *РА*.

ВАРАН – *За физиката*: Радиалното движение – *ВА*, е осъществено – *РА* и се установява – *Н*.

ВАРАНА – *За физиката*: Радиалното движение – *ВА*, е осъществено – *РА* и установено – *НА*.

ВАРДЖА – *За физиката*: По време на радиалното движение – *ВА*, се осъществяват – *Р* химически системи – *ДЖА*.

Звукът *Ж* в езика Бхаджа, винаги е предшестван от звука *Д* в звукосъчетанието *ДЖ, ДЖА*, което в Индия днес се превежда *роден*.

ВАРДЖА, е първообразът на съвременната българска дума *върша, вършея*.

ВАРН – *За физиката*: Радиалното движение – *ВА*, се осъществява – *Р* и установява – *Н*.

ВАРН – *За човека*: В книгата „Българи, тюрки, славяни” от Петър Добрев научаваме, че до планината Тян Шан, при разкопки на могила е намерена седемдесетсантиметрова островърха шапка, за която на страница 108 четем: „...някога към върха и е бил прикрепен един особен религиозен символ – така нареченият Фарн, изобразен като овен с мартеница на врата...”

Такива шапки в древността са носили хората в един от трите клона на големия народ Сака, *сака тиграхауда* – саките с островърхите шапки.

Моето мнение е, че истинското име на символа от горния текст е *ВАРН*. Отнесен към човека той означава, че потокът от сведения, носени от *ВА*, се улавят от човешките сетива, преработват се и се установяват в неговата памет. От това се убеждаваме, че човекът е една невероятна лаборатория.

Сведенията които ни доставя *ВА*, в Индия се наричат Петте фини елемента, Петте татви: светлина, топлина, звук, мирис и вкус. Те са петте съобщителни, информационни носители, които потокът *ВА* доставя до петте човешки сетива: очите, кожата, ушите, носа и езика. Шестото чувство при човека и животните отчита наличието, скоростта и мощта на доставчика *ВА* – радиалното движение, електромагнитното поле.

ВАРН, е действие с трима участника. Днес то може да се обясни по-ясно поради напредъка на техническия прогрес. За целта ще си послужи с радиото. То се състои от три части. Радиопредавател, радиовълни и радиоприемник. Радиопредавателят излъчва радиовълните. Символично той е излъчващото ядро, примерно на Слънцето. Радиовълните са символ за татвите, всестранно отлъчваната струя *ГА* от ядрото, примерно на Слънцето. Остава радиоприемника. Той е символ за човека, който приема чрез сетивата си всички сведения от околната среда.

По-възрастните хора помнят, че старите радиоприемници имаха много недостатъци. Не улавяха добре и гладко радиовълните, а на пулсации и със силен шум. Качеството им на работа през различните часове на деня и нощта беше различно. В лошо време също. Важно беше също и на какви вълни (честоти) приемаше радиото. Но съвременните радиоприемници са по-съвършени и някои от недостатъците споменати по-горе при тях вече са отстранени.

Същото е и с човека. Ние всички сме различни и възприемаме и преценяваме сведенията от околната среда различно.

Живата материя и най-вече животинският свят е дарен от природата със сетива, за да отчита наличието и количеството на всяка от татвите и движението им през пространството. Да ги съпоставя със собствените си житейски стойности и да реагира на възможни опасности.

За да обменя сведения с околното поле, човекът има седем прозореца към света. Само чрез тях той се съобщава с действителността. Човек на когото е затворен дори и един от прозорците не би могъл да се справи без помощта на другите.

Докато усещането за топлина, възприемането на звука и светлината става чрез кожата, ушите и очите, то въпросът за напрегнатостта на полето и движението или с други думи усещането за наличие и изменение на полето – на електромагнетизма се свързва със шестото чувство, което е развито в различна степен както у хората така и в животните, с уговорката, че животните в определени случаи са облагодетелствани. Това се вижда от масовите им миграции и отличното чувство за ориентация.

С тия четири сетива природата ни е направила съпричастни към това, което става в най-големи мащаби във Вселената. С тях ние се ориентираме за трите качества на физическите системи, за стойността и изменението на напрегнатостта на полето и неговата посока. Ние имаме нужда от татвите за нашето съществуване, като ги възприемаме отвън и отдаваме навън, използвайки в себе си само една част, като се стремим да поддържаме необходимото равновесие както вътре в нас, така и между нас и обкръжаващата ни среда. Тези сетива са за физически величини.

Другите две сетива, вкусът и обонянието ни служат да се ориентираме към външната среда, за приемане на храни и течности и при дишането, които се възприемат отвън

и се използват вътре в нашия организъм, като се преработват. И в този случай животните са по-облагодетелствани от хората. Тези сетива отчитат химически величини.

През различни етапи от изграждането и преобразуването на материалните образувания се отварят последователно различен брой прозорци. Освен това, всеки прозорец е открянат в различна степен.

Както твърдят древните: „Диханието става камък, камъкът – растение, растението – животно, животното – човек, човекът – дух, а духът – бог.”

Ако трябва да кажем накратко какво е човекът, няма да сгрешим ако кажем: *Човек, това е неговият ум.*

Умът е седмият прозорец, приобщаващ ни към върховната цел на съществуването на материалните образувания. Само той може да съхранява сведенията идващи от другите прозорци, да ги осмисля и изгражда картината на действителността. Затова е важно не само колко ще са открянати шестте прозореца, за да идват до ума достоверни сведения, но и колко е отворен седмият прозорец към идеите на Закона и каква част от него се вижда от нашия ум.

Човешкият ум е отворен към обективното знание в различна степен за шестте сетива. Когато е отворен към знанието за светлината, човекът е художник. Когато е отворен за звука, той е добър музикант. Има изключително чувствителни хора за аромата и вкуса. Те са отлични дегустатори. Тези, със шестото чувство са ясновидци, екстрасенси. А тези с равнопоставено, повишено усещане за повече сетива са добри аналитици.

ВАРН, е в страдателен залог и означава, че човекът е приспособен, принуден, заставен да приема, съхранява и оползотворява сведенията които достигат до него, по личен неподражаем начин. Така се оформят личното човешко съзнание и мироглед.

ВАРНА – *За физиката*: Радиалното движение – *ВА*, е осъществено и променено – *Р* и установено – *НА*.

ВАРНА – *За обществото*: Система от четири варни, създадена от нашите деди за правилно оценяване на умствените способности на хората – следствие от тяхната лична еволюция и знания – *ВАРН*, и поставянето им на подобаващо място в обществената структура.

Тук трябва да отбележа нещо изключително важно. Не се оценяват и разделят на четири групи хората, а познанието им. Хората са само негови носители, прозорци към голямата Истина, защото главната цел на човешкия живот е познанието, Истината.

Дедите ни пренасят истините, правилата от Закона и в обществения живот, като готови образци измислени от висшия Разум и приложени и проверени във Вселената. Като образец за варновата система е взет моделът Панча Маха Бхута – Петте Велики Елемента, а те според писмените източници са: Етер, Въздух, Вода, Земя и Огън.

Тук е необходима корекция на „писмените източници”. Петият елемент не е елемент, а движението на физическите системи, което според *БХАДЖА* се нарича *ВА*, а според съвременната наука електромагнетизъм. Така елементите остават четири – Чатур Маха Бхута. Те са четирите плътности на полето, четирите му качествени състояния. От тук са и четирите варни – четирите равнища на познанието у хората. Но петият „елемент” – движението *ВА* не е отхвърлен, а е гарант за прилагането на варновата система. То е задължителното придвижване на личностите в обществената структура, там където им е мястото, според тяхната лична варна.

Първата, висшата варна символично съответства на физическата плътност на полето *ГАНА*, *АКХАДЖА*, *АПАНА*, *АМАНА*, *АСТРА*, Етера. А за Акаша, в книгата „Фините неща в природата” от Рама Прасад е записано: „Акаша – название на първата *Татва*, етера на звука. Тя е особено важна, тъй като в нея възникват, съществуват и действат всички останали *Татви*. В Акаша се съдържат всички форми и идеи на Вселената, тя предхожда или следва всяко същество. От това състояние може мигновено да се появи всяка друга *Татва* или субстанция или по-точно – в него съществува всичко в непроявена форма.”

Човекът, който е способен да достигне познание за висшите тайни на Всемира е окачен като: велик мъдрец, *БАЛАР*, *БАЛКХАР*, риш, *БРАКХМАН*, *АТМАН*, *МАКХАТМАН*, *двиджа* – два пъти роден, телесно и духовно. Такива хора са направлявали развитието на човешката цивилизация.

Проблемът при тях е че не се раждат всеки ден. Не на всеки се отваря третото око – ума, за да стане *двиджа* и поради това се появяват научените лъжемъдречи.

*БРАКХМАН*ите нямат желания, те се ръководят от обективната Истина и нея прилагат в обществения живот като правила и норми. Затова в древни текстове се казва: „Ако искаш да станеш мъдр, убий желанията в теб.”

Символичният цвят на първата варна е белият, защото той съдържа в себе си всички останали цветове, както *БРАКХМАН*ът обладава цялото човешко познание.

Те са Бялото братство, по-точно *БАЛ*овото братство.

Когато *БРАКХМАН*ите управляват света, посоката и методите за развитие на обществото са сътрудничество и еволюция.

Втората варна символично съответства на газовата плътност на полето – атмосферата. Отнесена към човека, е символ за възвишеност на разума и чувствата, на морала и добродетелността, на просветлеността и просветеността, на чистотата на духа и тялото.

Такива са качествата на човек, който не достига до висините на познанието, но е придобил достатъчно високи знания и умения и затова е окачен като *КХСАДРА*. Такива са владетелите, аристократите и висшите военни. Те трябва да са морално чисти и безкористни – прозрачни като въздуха, за да бъдат свършени проводници на познанието и указанията на брахманите. Те не желаят да работят и да се смесват с простолюдието, за да не се замърсят морално, идейно и физически. Затова са горди и властолюбиви.

Проблемът при тях е, че по късно, поради отсъствие на *БРАКХМА*ни, или под влияние на собствените си страсти и желания налагат династичност и наследственост – монархията. Недостатъците на монархичната система се поправят с републиканско управление.

Символичният цвят на втората варна е жълтият – цветът на нарциса. Който е гледал филма „Последният император” навярно си спомня думите на императора „*Като дете мислех, че светът е жълт*”, защото всичко около малкия император беше в жълт императорски цвят.

Те са жълтите – монархическите братства.

Когато *КХСАДР*иите управляват света без *БРАКХМА*ни, посоката и методите за развитие на обществото са противопоставяне, а като следствие от това войни и революции.

Третата варна символично съответства на течната плътност на полето – водата. Отнесена към човека е символ за деятелност, изменчивост, страсти и желания.

Такива са качествата на човек, който е придобил само знания с приложен характер, затова е окачествен като *ВАИ*СА. Те са били търговците, занаятчиите и земевладелците. Днес на преден план в третата варна трябва да се поставят bankerите.

Не рядко *ВАИ*СА са груби, алчни материалисти, чревоугодници, сластолюбци, хора с много страсти и желания. Недостатъчно просветлени, недостатъчно просветени, не винаги морални и не винаги добродетелни. Те са физическата мощ на обществото, така наречената „Средна класа”. Те изграждат, те рушат.

Страстите и желанията им за власт и мощ ги тласкат към беззаконие.

Проблемът при тях е съотношението между желанията и знанията, и уменията им.

Символичният цвят на третата варна е червеният – цветът на удоволствието. Те са хора с духовни и телесни страсти и пороци, от многоцветните братства.

Когато *ВАИ*Сите управляват света без *БРАКХМА*ни и *КХСАДР*и, посоката и методите за развитие на обществото са анархия и инволюция.

Четвъртата варна символично съответства на твърдата плътност на полето – земята. Отнесена към човека е символ за мрак и невежество, на нисък морал, на леност и бездействие.

Такъв е човекът с ниски естествени качества и малко придобити знания и умения, затова е окачествен като *СУДРА*. Те са наемните работници, хора на черния труд, хората които не могат да се пригледят към цивилизацията, към новото и прогреса. Те са подвластни главно на своите желания и задоволяват предимно нуждите на своето тяло.

Символичният цвят на четвъртата варна е черният – символ на мрак и невежество.

Те нямат братства.

Когато всички станем *СУДРИ* и настъпи безвластие, ще означава, че сме в дъното на *КХАЛИ УГА*, че съвременното човечество вече се е изчерпило и си отива по естествен път.

В наше време, благодарение на прогреса, различията в качествено и количествено съотношение между варните в общочовешко измерение са много по-малки.

Днес Варновата система е атакувана, клеветена и позорена главно в две посоки.

Първо: Тя е обявена за класова и затова се използва думата каста. Вярно е, че в определен период от историята на Индия, „петият елемент” престава да действа и обществото приема кастите като окончателно разделение по класов, съсловен, професионален, религиозен и др. показатели. Кастите се затварят и наистина стават регресивни. Но Варновата система няма групов характер. Тя е насочена към отделната личност. Така е записано и в книгата „Бхагавад гита”, в осемнадесета песен: *„Действията на брахмани и кшатрии, вайши и шудри, о, Парамтана, са разделени според качествата на личната природа у всеки.”*

Второ: Заради символичните цветове на четирите варни, тя е обявена за расистка система. Взема се предвид фактът, че хората в Индия наистина се различават по цвета на кожата. На север са по-светлокожи, а на юг по-мургави.

Това обвинение към Варновата система е несъстоятелно и поради факта, че думата *раса* няма нищо общо с цвета на човешката кожа.

Варните разграничават хората според умствените им способности и всеки заема подходящо място в общественото устройство. Това става единствено чрез доказване на знания, умения и способности. Както пише и в Библията: *„По делата им ще ги познаете”*.

Варната не е привилегия, а задължение. Затова е писано: *„По-добре изпълнявай лошо своите задължения, произтичащи от твоята варна, отколкото добре задълженията на друг, от друга варна”*.

Това изречение днес остава неразбрано, както и други древни сведения достигнали до нас. Дължи се на разликата в миогледа и морала на древните и нашия. За да разберем смисъла на горните думи трябва да знаем, че за древните правилния път е пътят на *ДХАРМА*, нагоре и напред. Не можеш да се откажеш да изпълняваш задълженията си на *КХСАДРА* и да живееш като *ВАЙСА*, само защото на теб ти е по-лесно така. Разхищения на знания и умения и връщане назад в нашето древно общество не са били позволени.

Както се вижда от написаното до тук, ние не сме равни в обществото. Това дава повод на някои да атакуват Варновата система и по трети показател, че е елитарна. Да, тя е и трябва да бъде елитарна. Народ без елит няма бъдеще. Точно за това нашите деди са създали Варновата система. Тя работи безупречно и днес в напредналите страни. Всяко отклонение от нея води до застои и дори връщане назад. Знаем как в комунистическото общество у нас и в прехода след него, се овластяваха верни на

партията или по шуробаджанашка линия неподготвени и користни хора и какви дела натвориха те.

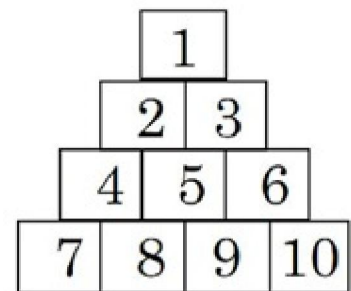
Прилагането на Варновата система е най-важният тест за всяко общество. Ако го решава правилно, ще върви уверено напред.

До тук описвах варните само откъм личните способности на отделния човек, но своето силно влияние имат и обективните условия. За тях цар Соломон е казал: „Обърнах се и видях под слънцето, че надтичването не е на леките, нито боят на силните, нито хлябът на мъдрите, нито богатството на разумните, нито благоволенето на изкусните, но на всеки се случва според времето и случая.”

Различията, каквито и да са те, когато и да е, където и да е, винаги са повод за разделение между хората. Но и различията са различни. Едните са естествени – лични, а другите изкуствени – групови.

Естествените, личните могат да се градират в пирамидална структура.

- Номер едно е фактът, че сме родени хора, човеци. Ние нямаме нито заслуга нито вина за това.
- Две и три са мъжът и жената. Ние нямаме нито заслуга нито вина за това, че се раждаме мъже или жени.
- Четири, пет и шест са децата, зрелите хора и старците. Ние нямаме нито заслуга нито вина за това, че за определено време сме на определена възраст.
- Седем, осем, девет и десет са четирите човешки раси, според цвета на кожата. Ние нямаме нито заслуга нито вина за цвета на нашата кожа.

Ако използвам религиозната символика трябва да кажа, че до тук всичко е от Бога дадено, но от тук надолу всичко е от лукавия. Религии, идеологии, политически партии, етноси, езици и т. н. и т. н.

ВАРНА – Град в съвременна България.

ВАРУН – За физиката: Радиалното движение – *ВА* се осъществява – *Р*, уплътнява – *У* и установява – *Н*.

В древността мъдреците познаващи *БАЛКХАРА* и разговарящи за нея с езика *БХАДЖА* са използвали съкратени варианти на думите за да избегнат постоянно повтарящи се едни и същи части от сложните думи, които те познават добре и при разговор ги включват в смисъла на съкратените думи без да са ги чули или изговорили. И говорещият и слушащият знаят защо.

Поради това, когато в древността са казвали *ВАРУН* са имали предвид *КХАВАРУНГУ*, а и още по-подробно *КХАВАРУНГУНА* (*САМА*, *РАМА* или *ТАМА*). *КХА* е творческата мощ, звукосъчетание от *К* – напрегнатостта на полето и *Х* – възможностите от Закона. *КХА* е диктаторът във Вселената. Без неговата повеля не може да се случи нищо, включително и радиалното движение. *КХА* и неговата дейност са даденост и затова може и да не се споменават и повтарят.

От друга страна единственото нещо, което може да извършва физическо движение (не механично), да се променя и уплътнява са физическите системи – ГА. Радиалното движение е движение на ГА и на нищо друго. И ГА и техните промени са даденост и затова може и да не се споменават и повтарят.

ВАРУНА – *За физиката*: Радиалното движение – ВА е променено – Р, уплътнено – У и установено – НА.

Това е ГУНА, част от МАНА, място в пространството под ГАНА.

ВАРУНА – *В Индия*: В книгата „Индийска митология” за него е записано: „Син на Адити „Безкрайността”. Един от главните богове на ведическия период, чието име означава вода, океан и е известен далеч назад в общото индоевропейско начало. В прастари ведически времена Варуна бил цар на Вселената и в най-старите химни се описва като бог-творец”.

ВАСУКХИ – По време на радиалното движение – ВА, газовата плътност на полето – С се уплътнява – У от творческата мощ – КХ към Долната вода – И.

ВАСУКХИ – В книгата „Индийска митология за Васуки е записано: „Цар на нагите, змиите или драконите, обитаващи долния свят Патала. Известен е още и с името Шеша. Боговете използвали тялото му като задвижващо въже по време на избиването на първичния океан”.

Васуки или Шеша са символи за долната граница на физическата система У.

ВЕД – *За физиката*: Радиалното движение – В към Горната вода – Е, следствие от поляризирането – Д.

ВЕД е първообразът на съвременната българска дума *вед*, съставна част в думите *стоковед*, *груповед*, *музиковед*, учебно заведение и означава знам, знание.

ВЕДА – *За физиката*: Радиално движение – В към Горната вода – Е, когато полето е поляризирано – ДА.

Радиалното движение разширение, през четвъртия период от кръговрата, когато се изграждат, а по-късно разграждат и унищожават първо атмосферата, след нея водният океан и последна земната кора.

Така е и според записаното в „Индийска митология”: „По време на Великия потоп (втория период от кръговрата ББ) демонът Хаягрива открадна Веда и Вишну се превърнал в риба, за да държи нещата под око, докато земният живот бил спрял (третият период от кръговрата ББ). Брахма и Шива потънали в размисъл. Само Вишну (Законът ББ) бил нащрек.

Когато възникнал Брахма и светът се започнал отново (четвъртия период от кръговрата ББ), Вишну унищожил Хаягрива и върнал Веда на бог Брахма.”

ВЕДА – *За човека: ВЕДА*, също е останала като дума в съвременния български език чрез корена *вед*, в думите: изкуствовед, музиковед, стоковед, учебно заведение, неведомо. Точно такава е и значението на *ВЕДА*.

- Неведомо, невидимо – материално непроявено в природата и поради това невъзможно да бъде възприето от човека чрез сетивата.
- *ВЕДА*, е висшето знание, до което малцина достигат чрез размишления, основавайки се на собственото си знание *ВИДА*. *ВЕДА*, е въображаемото продължение на *ВИДА*, по пътя на еволюцията.

Мъдреците достигнали *ВЕДА*, в древността са наричани *двиджа* – два пъти родени, хора, които гледат света и с третото си око – ума.

Съвременният човек създаде компютъра "*по свой образ и подобие*" и чрез съпоставяне на възможностите им можем да разграничим още по ясно *ВИДА* и *ВЕДА* – паметта и мъдростта.

- Относно паметта, в сравнение с компютъра, човекът е абсолютна нула. Но компютърът не може сам да пожелае и да излезе извън сведенията, които му е вложил и задачите, които му е възложил човекът.
- Човекът, ако реши, може да тръгне мисловно накъдето си поиска и да си въобразява каквото си поиска. Поради това, относно мъдростта, компютърът, в сравнение с човека няма тази мисловна свобода и е абсолютна нула.

Вложената в компютъра памет не се променя. Но ако човекът натоварва своята, поколение след поколение, обемът и се увеличава.

По своята същност, и човешките, и компютърните знания са полета.

ВЕДАР – *За физиката: Радиалното движение – В към Горната вода – Е, следствие от поляризирането на полето – Д, се осъществява АР.*

ВЕДАР – *За човека: Човек познаващ и прилагач ВЕДА. Велик мъдрец.*

ВЕДРА – *За физиката: Радиалното движение – В към Горната вода – Е, следствие от поляризирането на полето – Д, се е осъществило РА.*

Може да се преведе и *ВЕ+ДРА*. Радиалното движение – В към Горната вода – Е, се извършва с пълна мощ и безусловно – *ДРА*.

ВЕДРАНА – Днес в българския език няма дума за метеорологично време, както е в английския език: *time* – физично време и *weather* – метеорологично време. Но, предполагам, че в по-стари времена за това се е ползвала думата *ВЕДРАНА* или *ВЕДРИНА*. Нейни варианти, със същото или близко значение се използват и днес в езика ни: *ведрина*, *ведро време*, *ведър полъх*, *разведряване*, *ведро (кофа)*.

ВЕДХ – *За физиката: Радиалното движение – В към Горната вода – Е, следствие от поляризирането на полето – Д и възможностите – Х (незавършено).*

ВЕДХА – *За физиката:* Радиалното движение – В към Горната вода – Е и поляризирането – Д с възможностите – ХА (завършено).

Еднозначна дума на *ВЕДХА*, е *ДХАРМА*. И двете означават разширение на полето, издишването на Брахма, при което се изгражда нашият свят. Това е правилната посока и движение. Затова *ВЕДХ*, *ВЕДХА*, в Индия Вед, Веда, е дума и за познанието, за Истината. Поради това изразът „за познанието” е равнозначен на израза „за *ВЕДХ*”. „За *ВЕДХ*”, е първообразът на съвременната българска дума *завет*, както е в песента „Един завет”. *Завет* означава послание, заръка от нашите деди да пазим познанието.

Но *ВЕДХ*, е трудна за произнасяне дума и затова се е преозвучила във Вехт. Така се стига и до израза „Вехт Завет”, който може да се употреби единствено за *БАЛКХАРА*. Тя е нашият Вехт Завет.

Но днес, в съвременния български език *вехт* означава само стар, остарял и всички знаят, че Вехтият завет е Библията и затова се превежда правилно, само Стар завет, а Новият завет са Евангелията.

Според книгата „Индийска митология”, от *ВЕДХ*, Веда, произлиза: „*Едуа – сторойсландски сборник с песни с митологично съдържание*”.

А ето и едно сведение от пътешественика Ел Балхи, за религиозните представи на кавказките българи: „*Аз попитах различните народи как наричат това, в което вярват, и как казват на идолите, на които се покланят... и аз чух хора от Бурджан, които казваха че го наричат Едфу, и когато ги попитах за името на идола, те отговориха Фа*”.

В книгата „Веда словена”, в „толкованье неразбрани речи” е записано:

„*Вета: книга, коя-то съдържела песни-те испевани на курбане-те.*”

„*Вета е вила ветише и пр. са речи отъ стари-йтъ языкъ на нашите дедове, на които значение-то не са зная.*”

ВЕСТ – *За физиката:* По време на радиалното движение – В към Горната вода – Е, се изявяват газовата плътност на полето, атмосферата – С и твърдата му плътност, земната кора – Т.

Със звукосъчетанието *СТ*, в много думи от езика *БХАДЖА* се изразява съотношението между газовата плътност на полето, атмосферата – С и твърдата му плътност, земната кора – Т.

От *ВЕСТ*, в съвременния български език са думите: *вест*, *вестител*, *вестносец*, *вестник*, *вестникар* и др.

ВЕСТА – *За физиката:* По време на радиалното движение – В към Горната вода – Е, са изявени газовата и твърдата плътност на полето – *СТА*, символ за цялото материално многообразие около земното ядро, включително и течността, водата.

ВЕСТА – *За физиката:* *ВЕСТА* означава известно, а *АВЕСТА* – неизвестно. *АВЕСТА* е земното ядро, а известното *ВЕСТА*, е материята около ядрото, всичко видимо и

невидимо, знайно и незнайно. Природата, която ни заобикаля тук на земята е **ВЕСТА**, родена от земното ядро **АВЕСТА**.

ВИД – За физиката: Радиалното движение – *В* към Долната вода – *И*, и поляризиране на полето – *Д*.

ВИД, е първообразът на съвременните български думи *вид, видимо, видно*.

ВИДА – За физиката: Радиалното движение – *В* към Долната вода – *И*, когато полето е поляризирано – *ДА*.

Радиалното движение, свиване през четвъртия период от кръговрата, когато се проявяват, стават видими, първо атмосферата, след нея водният океан и последна земната кора.

ВИДА – От *ВИДА*, е останал коренът на някои съвременни български думи: *вид, видя, виждам, видно, видимо, видимост* и др. Точно такава е и значението на *ВИДА*.

- Всичко материално проявено в природата и поради това възможно да бъде възприето от човека, чрез сетивата.
- Възприетото чрез сетивата знание.

ВИДА, е първообразът на съвременната български думи *видя, виждам*.

ВИДАР – За физиката: Радиално движение – *В* към Долната вода – *И*, когато полето е поляризирано – *Д* и се осъществява – *АР*.

ВИДАР – За човека: Знаещ човек, учен материалист.

ВИДАРА, ВИДРА – За физиката: Радиалното движение – *В* към Долната вода – *И*, следствие от поляризирането на полето – *Д* се е осъществило *РА*.

Може да се преведе и *ВИ+ДРА*. Радиалното движение – *В* към Долната вода – *И*, се извършва с пълна мощ и безусловно – *ДРА*.

ВИШНУ – В издадената от „Народна култура“ книга „Бхагавад гита“, в частта и „Азбучник-коментар“, за Вишну е написано: „Индийската традиция го тълкува като „проникващ във всичко“, „всеобемащ“, а някои етимолози смятат, че произходът на името му има неиндоевропейски характер. Пураните отреждат на онтологичното единство Брахма – Вишну – Шива функциите създател – пазител – разрушител на мирозданието... Вишну обема в себе си вселената, потъва в сън, излегнат на змията Шеша, която плува по световния океан. Когато се събуди и замисли да сътвори нещо ново, от пъпа му пораства лотос, а от лотоса се появява Брахма, който осъществява непосредствения акт на творчеството.”

В книгата „Веда словена“ в „толкованье неразбрани речи“ е записано: „Ючна Бога: наши-те дедове верували трима Бога въ едно лице; ючна, е турска речъ, кое-то значи трима.”

Според записаното в „Индийска митология“, следното се е случило през третия период от кръговрата: „По време на Великия потоп демонът Хаягрива открадна Веда и Вишну се превърнал в риба, за да държи нещата под око, докато земният живот бил спрял. Брахма и Шива потънали в размисъл. Само Вишну бил нащрек.

Когато възникнал Брахма и светът се започнал отново, Вишну унищожил Хаягрива и върнал Веда на бог Брахма.”

Този бог и неговото име са известни и ползвани от българите до втората половина на деветнадесети век. Това е документирано в книгата „Веда словена“. В тринадесета песен главните участници са трима български богове, братя: Бела бога, Коледа бога и Вишну бога. Коледа си имал „личен ден Коледов ден“, а Вишну „личен ден Вишин ден“.

Коледов ден би трябвало да е Коледа – 22 декември. Бела бога трябва да е Сура бога, а празникът му да е Суров ден, Нова година – 5 януари. Вишин ден, като противоположен на Коледов ден трябва да е 22 юни. Тогава е най-високата точка от годишния кръговрат, а и името на бога е Вишну – най-висшият бог. Но 22 декември е известен и с името *ИН*, Инник, Ининак, Игнажден, а 22 юни като *ЕН*, Енник, Енинак, Еновден и се честват всяка година.

Тъй като Вишну – Законът е невидим, Вишин ден, трябва да е добавян между 22 и 23 юни, на всеки четири години високосният, уравнителен ден. Той е най-висшият празник за българите – причината за олимпийските игри.

Името Вишну, не е дума от езика *БХАДЖА*, а колкото и наивно да звучи, името на бог Вишну и езиково и смислово съвпада с падежна форма в българския език на израза „Най-висшият Бог“, „Вишният бог“ – „Вишну богу“, какъвто всъщност е Вишну – Законът.

ВРА – *За физиката*: Първоизява едновременно на радиалното – *В* и третото – *РА* движения – електромагнетизма. Едновременно начало на радиалното и третото движения, към външно и вътрешно уравниласяване на физическите системи.

ВРАН – *За физиката*: Първоизявените радиално – *В* и третото – *РА* движения се установяват – *Н*.

ВРАНА – *За физиката*: Радиалното – *В* и третото – *РА* движения, са установени – *НА*.

Мястото където това се случва е равновесното положение между две физически системи.

За равновесното положение се отнася и митът за прокрустовото ложе от Елада. Ето накратко неговото съдържание.

Разбойникът Прокруст примамвал пътници в дома си и ги привързвал към прокрустовото ложе. Ако човекът бил по-нисък и не го изпълвал по дължина, Прокруст го разпъвал до определената мярка. Ако човекът бил по-висок и преминавал отвъд мярката, Прокруст му отрязвал краката за да го изравни с мярката.

Мярката в случая е равновесното положение, пътникът физическа система, а Прокруст напрегнатостта на полето.

Името Прокруст, е от езика *БХАДЖА* и е *ПРО КХРАСТ*. Преведено от *БХАДЖА* означава *към кръста*.

ВРАДХА – Първоизявени радиалното и третото движения – *ВРА* поляризирането – *Д* и възможностите – *ХА*. Начало на диханието, на пространството.

Когато от ядрото *ИН*, през долната граница *УР*, биват изсмуквани физически системи *ГА*, те осъществяват *ВРАДХА*. В действителността това се случва над земното ядро, под земната кора. Там където е царството на петият елемент – огненият ад. Но за по-ясно и разбираемо можем да погледнем снимките на Слънцето. Това което се случва върху неговата повърхност е поява на *ГА*, които осъществяват второто *В* и третото *Р* движения. Едновременно с това започва и поляризирането им *Д* и осъществяване на възможностите *Х*. *ДХА* означава и диханието – слънчевият вятър.

ВРАДХА, е първообразът на съвременната българска дума *врата* – от Небитието, към Битието.

Г

ФИЗИЧЕСКИТЕ СИСТЕМИ

Г – Символ за физическа система.

ГА – Действително съществуваща физическа система, която се състои от ядро и поле.

Но, най-важни от всички физически ядра са най-малките и най-многобройните – единствените които нямат спътници. Следователно, те нямат поле и не са физически системи. Те са първото осезаемо нещо, което се появява във Вселената и последното което се унищожава. Те са полето, материята. От тях е изградено всичко осезаемо и отново на тях ще се разгради. Те се появяват първи в Битието и се връщат последни в Небитието.

ГАВА – Физическите системи – *ГА*, извършват радиално движение – *ВА*.

ГАВАН – Физическите системи – *ГА*, извършват радиално движение – *ВА* и се установяват – *Н*.

ГАВАНА – Физическите системи – *ГА* са извършили радиално движение – *ВА* и са установени – *НА*.

ГАВАНА, е първообразът на съвременните български думи *гаван*, *гавана*, *гаванка* – издялан от дърво съд за домакински нужди, но най-често използван за хранене на домашните животни.

ГАВРА – Физическите системи – ГА, извършват радиалното – В и третото – РА движения.

ГАН – Физическите системи – ГА, се установяват – Н.

ГАНА – Физическите системи – ГА, са установени – НА.

ГАНА – Физическата плътност на полето. Мястото, над земната атмосфера, където са установени физическите системи – АКХАДЖА, АСТРА, АМАНА, Етера.

За ГАНА – Етера, Акаша, в книгата „Фините неща в природата” от Рама Прасад е записано: *„Акаша – название на първата Татва, етера на звука. Тя е особено важна, тъй като в нея възникват, съществуват и действат всички останали Татви. В Акаша се съдържат всички форми и идеи на Вселената, тя предхожда или следва всяко същество. От това състояние може мигновено да се появи всяка друга Татва или субстанция или по-точно – в него съществува всичко в непроявена форма.”*

ГАНА, АСТРА, АМАНА, АКХАДЖА – Акаша, Етера, са еднозначни думи, за едно и също понятие.

ГАНА – Съвременен българско женско име. Мъжките му съответствия са Ганю, Ганчо.

ГАНЕДЖА, Ганеша – В книгата „Индийска митология за Ганеша можем да прочетем следното: *„Господар на демоните – джуджета Гана...Бог изобразяван като слон с провиснал корем и човешка глава...Ганеша символизира единението на човека, на индивидуума и микрокосмоса с вселената или макрокосмоса, която често бива изобразявана в образа на слона, царя на животинския свят. Набожните индуци често отправят молитвите си към Ганеша с надеждата, че той ще се застъпи за тях пред страховития Шива...”*

„На небето Ганеша бил определен от своя баща Шива за стража или пазач на дверите на Кайласа (двореца на Шива)”

Ганеша, както всички индийски богове има много имена. Едно от тях е Гаджанана.

ГАНДХАРВА – За физиката: Физическите системи – ГА се установяват – Н, по време на диханието – ДХА, когато са осъществени третото – Р и радиалното – ВА движения.

Промяна на движенията на физическите системи на съвременен език означава, промяна на честотите и дължините на вълните от електромагнитния спектър. За нас гандхарва е светлина, топлина и звук, а най-приятният начин, чрез който хората възприемат ГАНДХАРВА, е музиката.

ГАНДХАРВА – В „Индийска митология”: *„Низиши божества, пребиваващи на небето и владеещи неговите тайни, включително и най-съкровенията и заедно с това най-жизнената тайна на боговете – тайната за приготвянето на Сома, божественото вино...Гандхарвите са небесни певци и музиканти.”*

ГАНКХ – Физическите системи се установяват – ГАН от творческата мощ – КХ.

ГАНКХА – Физическите системи са установени – ГАН от творческата мощ – КХА.

От ГАН, творческата мощ КХА е изградила цялото материално многообразие, съществуващо днес върху земната повърхност.

ГАНКХА, Ганга, Ганг – име на голяма, свещена река в Индия. За нейната поява в „Индийска митология” четем: „Ганга била дъщеря на бога на планината Химаван, „Владетеля на снеговете”, и сестра на Парвати, божествената съпруга на Шива. В началото боговете я пазели цялата за себе си, тъй като я намирали за твърде скъпоценна и красива, че да я делят със земните жители. Но ето че се явил Бхагирадха и поискал от Брахма да му даде дар за продължителния аскетизъм.

Бхагирадха се помолил да разрешат на свещената Ганга да слезе на земята. Брахма го предупредил, че това би станало само ако Шива се съгласи да я пусне да тече през сплетените си коси.

След още един дълъг период на лишения Бхагиратха накрая накарал Шива да се съгласи.

Ганга се спуснала ревяща и пенлива и сигурно цяла да наводни Индия, ако косите на Шива не били като гъста гора, където тя се успокоила и добила днешния си вид.”

ГАНКХА, Ганка – Съвременен българско женско име.

ГАР – Физическите системи – ГА се променят – Р.

ГАРА – Физическите системи – ГА са променени – РА.

ГАРВАН – Физическите системи – ГА извършват третото – Р и радиалното – ВА движения и се установяват – Н.

Но може да се преведе и ГАР+ВАН – Физическите системи – ГА се променят – Р по време на радиалното движение – ВА и се установяват – Н.

ГАРУДА – Физическите системи ГА, са променени – Р уплътнени – У и поляризиращи – ДА.

Изграждането на полето около ядрото, става отвън навътре. От ГА – физическите системи се изгражда първо ГАНА, след това от нея и в нея се изграждат трите ГУНИ. Целият този процес е ГАРУДА.

ГАРУДА – В „Индийска митология” за Гаруда четем: „Свещената птица-полубог, която превозва на гърба си Вишну...Гаруда е цар на птиците – слуга на Вишну... Сияел така неотразимо при раждането си, че го взели за превъплъщение на Агни...Веднъж откраднал гръмотевицата от Хиндра и богът трябвало да се сражава, за да си я върне обратно...Гаруда е главният враг на змиите.”

Изобразява се като белоглав орел или брадат хималайски лешояд.

ГАУРИ – Едно от имената на богинята Кали в Индия. „Гаури – „Блестящата“, „Златната дама“. Първото име на Парвати или Кали, яздеца върху тигър.”

ГРА – Първоизява – РА на физически системи – Г.

ГРАД – Първоизява на физически системи – ГРА и поляризирането им – Д.

ГРАД, е първообразът на съвременната българска дума град – градеж, градирание, изграждане и град – селище.

ГРАКХ – Първоизява на физическите системи – ГРА и творческата мощ – КХ.

ГУН – Физическите системи – Г, се уплътняват – У и установяват – Н.

В ГАНА и от ГАНА започва уплътняване на ГА, на полето и в долната част на ГАНА се уплътняват и установяват физически системи – ГУН. Така от ГАН и физическото поле А се образуват ГУН и химическото поле М.

ГУНА – Физическите системи – Г, са уплътнени – У и установени – НА.

Химическото поле М, има три плътности. Те са: САМА ГУНА – газовата плътност – атмосферата, РАМА ГУНА – течната плътност – водата и ТАМА ГУНА – твърдата плътност – земната кора. Гуните, са трите агрегатни състояния на материята.

В Индия те са наричани: Сатва гуна, Раджас гуна и Тамас гуна.

Тук не бива да отмина четиринадесета песен от най-великата поема – Бхагавад гита, от най-великият епос „Махабхарата“, където е описана същността и действието на трите гуни върху отделния човек.

Повествованието там е разговор между бог Кришна и войнът Арджуна, един от братята Пандави. Кришна е аватара, едно от превъплъщенията на бог Вишну, който в Индия е символът за Закона от БАЛКХАРА, по чиито правила се извършва всичко във Вселената, а Арджуна е символ за светлината и в текста е назован с много имена.

Ето цялата четвърта песен от Бхагавад гита:

„Върховносияйният каза:

*Ще разкрия пред теб по-нататък
това най-висше от всички знания.
Щом мъдреците в света го постигнат –
постигат пълното съвършенство.*

*Приютени във висшето знание,
те придобиват моята същност:
нито се раждат при сътворението,
нито умират при разрушението.*

Великият Брахма е моята утроба.
В нея аз поставям зародиша.
И така се пораждат всички
същества на света, о, Бхарата.

Каквито и тела да се раждат
в различни утроби, о, Каунтея,
Брахма – природата – им е утроба,
а аз съм бащата: аз давам смето.

Святост – саттва, Страст – раджас и Тъма – тамас
са трите сили на природата.
Те свързват с тялото, о, Мощноръки,
Непреходното Въплътено.

От тях саттва – сияйна и здрава,
поради своята неопетненост –
обвързва с връзки от земно щастие
и от познание, о, Безгрешни.

Раджас е силата на пристрастията,
родена от жажда и от привързване.
Тя оковава в плътта Въплътеното
чрез веригата на деянията.

Тамас е рожбата на незнанието,
която мами в света въплътените:
оковава ги с тъпо лентяйство
и летаргичен сън, о, Бхарата.

Саттва привързва към щастieto.
Раджас привързва към действието.
Тамас, като забулва знанието,
привързва към мързела и нехайството.

Потискането на Страстта и Тъмната
предизвиква в човеците Святост.
На светостта и Страстта – Тъмнодушие.
На Тъмната и Светостта – Страстност.

Когато през всички врати на тялото
прониква светлината на знанието,
тогава със сигурност можеш да кажеш,
че надделява Светостта – саттва.

Алчност, деятелност, предприемчивост,
безпокойство и похот възникват,
щом надделее в твоето тяло
Страстта – раджас, о, Бхаратаршабха.

Помрачение и безделие,

*нехайство и заблуди възникват,
щом надделее Тъмната – тамас
в твоето тяло, о, Курунандана.*

*Когато при нарастваща Святост
Въплътеното напуска тялото,
към чисти светове се отправя –
към световите на мъдреците.*

*Когато напуска тялото в Страстност,
то се ражда в света на действащите.
А когато в Тъма го напуска –
се ражда от безпросветна утроба.*

*Плодът на добрите дела – на саттва
е от саттва – чиста хармония.
Плодът на раджас е от земно страдание.
Плодът на тамас е неведение.*

*От саттва покълва знанието.
От раджас – алчността и жадуването.
От тамас покълва летаргията,
заблудата и безумието.*

*Които пребивават във Святост –
те ще се издигнат нагоре.
Страстните ще останат в средата.
А Тъмните ще пропаднат надолу.*

*Щом съзерцателят вижда, че няма
друг деятел в света освен гуните
и вижда по-висшето над трите гуни –
той се слива със моята същност.*

*Щом Въплътеното преодолее
тези три сили, пораждащи тялото,
от смърт, раждане, страст и болка
се освобождава – вкусва безсмъртие.*

Арджуна каза:

*По какви признаци се познава
превъзможалият трите сили?
Какви са делата му, о, Господарю?
Как побеждава всевластните сили?*

Върховносияният каза:

*Който не мрази озарението,
действенастта и помрачението,
когато идват, нито мечтае
за тях, о, Пандава, когато ги няма,*

*невъзмутим, нетрепващ от силите,
казва, запазил самообладание:
„Не аз – природните сили действат!“
И не трепва от техните действия,*

*неизменен в неволя и радост,
равнодушен към кал, камък, злато,
към желаното и нежеланото,
към похвали и хули – еднакъв,*

*и към почести и унижения,
и към приятел и враг – еднакъв,
отхвърлил личните земни стремежи –
този човек е надмогнал силите.*

*Който с любов, с благоговение
ме почита – такъв бхактийогин,
надмогнал трите природни сили,
се слива с Едното – Вечният брахман.*

*Защото аз съм дом-въплъщение
на нерушимия безкраен брахман,
на абсолютната правда,
на неизчерпаемостта блаженство.”*

ГУНА – Дума от съвременния българския език, означаваща дреха. „Защо си се навлякъл с десет гуни?“, което означава „Защо си се облякъл с десет дрехи“: ризи, фанели, якета?”.

ГУНА – Съвременен българско женско име. Мъжките му съответствия са Гуню, Гунчу.

А

ПОЛЯРИЗИРАНЕТО

Полето, материалният свят е винаги естествено поляризиран. Физическите системи – *ГА*, а от там и физическото поле – *А*, са поляризирани на два полюса – положителен и отрицателен, северен и южен, на *ЕН* и *ИН*, а химическите системи – *Ж* и химическото поле – *М*, на два пола.

Като следствие от това, кое от тежненятията *свиване* или *разширение* е взело превес и накъде се движат физическите системи, към *ИН* или към *ЕН*, разбираме в кой

период от кръговрата е действието, през втори или през четвърти. Ако си послужим със символиката мъж – жена, можем да кажем, че през втория период от кръговрата е матриархат, а през четвъртия патриархат.

Отнесено към човека, звукът Д, е символ за всичко свързано с пола и възпроизводството.

Д – Символ за поляризирането на полето.

ДА – Поляризирано – Д физическо поле – А.

ДА, е и посоката *разширение* на полето. Тогава физическите системи се движат от ядрото – **ИН**, към Астрала – **ЕН**. Обратната посока, *свиване*, е **АД**.

ДАН – поляризираното – Д физическо поле – А, се установява – **Н**.

ДАН, е първообразът на съвременната българска дума *дан*, *данък*.

ДАНА – Поляризираното – **ДА**, е установено – **НА**.

АНА, е окончание за завършено установяване. В случая за мястото, пространството, където е установено поляризираното поле.

ДАНГРА – Поляризираното – Д физическо поле – А, се е установило – **Н** и е променило физическите системи – **ГРА**.

В метеорологията **ДАНГРА** е мълнията.

ДАНГРА, Тангра – Красивата дъга и страшната мълния са единствените впечатляващи природни явления в степите. Поради това Тангра – гърмът е станал бог на тюркските степни народи.

ДАР – Поляризирането – **ДА**, се осъществява – **Р**.

ДАР, е първообразът на съвременната българска дума *дар*, *подарък*.

ДАРА – Поляризирането – **ДА**, е осъществено – **РА**.

ДАРДЖА – Поляризирането – **ДА**, се е осъществило – **Р** и се проявяват химически системи **ДЖА**.

ДАРДЖА, е първообразът на съвременните български думи *държа* и *държава*.

ДЕВ – По време на поляризирането – Д към Горната вода – **Е**, се осъществява радиалното движение – **В**.

ДЕВА – По време на поляризирането – Д към Горната вода – **Е**, е осъществено радиалното движение – **ВА**.

ДЕВАН – По време на поляризирането – Д към Горната вода – **Е**, е осъществено радиалното движение – **ВА**, което се установява – **Н**.

ДЕВАНА – По време на поляризирането – Д към Горната вода – Е, е осъществено радиалното движение – ВА и е установено – НА.

ДЖА – Поляризирани – Д химически системи – ЖА.

Звукът Ж, в езика Бхаджа винаги е в съчетание и е предхождан от звука Д.

ДЖА – Звукосъчетанието ДЖА, е главно символ за изява на химически системи, видими за нас хората. Но придобива и се използва и с друго значение – формално начало на нещо. Отличителен, разграничителен момент и във видимото и в невидимото. Затова и днес ДЖА в Индия се превежда роден, а *двиджа* – два пъти роден – телесно и духовно.

Съвременният химн на Индия започва с три думи: ДЖАНА, ГАНА и МАНА. Дълго време не разбирах, защо ДЖАНА е в началото, след като в действителност първо се появява ГАНА – Етера, след нея, и в нея МАНА – химическото пиле (от горния край на атмосферата до земното ядро) и накрая чак става възможно да се появи и ДЖАНА. Но вече съм убеден, че ДЖАНА е в началото на индийския химн с второто си значение – Начало на сътворението на нашия свят – Земята.

Същото се отнася и за някои празници. Известно е, че еднобоговите религии се стремят да овладеят и контролират всичко в бита и съзнанието на хората. За целта се опитват да унищожат и заличат всичко съществуващо преди тях. Но тъй като това се оказва невъзможно, те променят, приспособяват и присвояват най-големите и устойчиви празници от старите вярвания.

Такива са:

- ДЖАРДАН, ДЖОРДАН – Йордановден, 6 февруари – край на астрологическата зима.
- ДЖАВАН, ДЖОВАН – Ивановден, 7 февруари – началото на астрологическата пролет.

Тези два празника, които църквата е присвоила от езичеството, са изместени с един месец заради смяната на няколко календара назад във времето, както и преместването и привързването им от църквата към други дни в които се чества някой светец, чието име произлиза от езическото име на празника.

- Друг такъв празник е ДЖАРДЖА – Гергьовден, 6 май – край на астрологическата пролет. При този празник, като по чудо, се случи обратното. След смяната на календарите, празникът си отиде точно на мястото.

ДЖАГАН – Началото – ДЖА, когато физическите системи – ГА, се установяват Н. Второ значение.

ДЖАГАН – В Индия, светът (материалният).

В съвременния български език се употребява думата *джоган* – нещо голямо.

ДЖАГАНМАТА – В Индия, майката, владетелката на света – едно от имената на богинята Кали.

ДЖАН – Проявените химически системи – *ДЖА*, се установяват – *Н*. Първо значение.

ДЖАНА – Проявени – *ДЖА* и установени – *НА*, химически системи. Първо значение.

ДЖАНАР – Проявените и установени – *ДЖАНА* химически системи, се променят – *Р*. Първо значение.

ДЖАНАРА – Проявените и установени – *ДЖАНА* химически системи, са променени – *РА*. Първо значение.

ДЖАНАТА – Проявени и установени – *ДЖАНА* химически системи в твърдата плътност на полето – *ТА*, в земната кора. Първо значение.

ДЖАНАМ – Начало и установяване – *ДЖАНА*, на химическото поле – *М*. Второ значение.

ДЖАНАМ – Дума от съвременния български език с неизвестни произход и значение. Можем да я чуем в текстовете на някои народни песни. Тъй като последният звук в думата е *М*, означаващ и *душа*, *ДЖАНАМ* може да се приеме и като съвременното *душо*, *душико*, *душичке*.

ДЖАНДАР – Начало и установяване – *ДЖАН*, на поляризирането – *ДА* и осъществяването – *Р*. Втора значение.

Това е първообразът на съвременната българска дума *джандар* – полицай. Човек, който отделя лошите от добрите деяния на хората.

ДЖАНДРА – Начало и установяване – *ДЖАН*, на поляризирането – *Д* и осъществяването – *РА*. Второ значение.

ДЖАР – Химическите системи – *ДЖА*, се променят – *Р*. Първо значение.

ДЖАР, е първообразът на съвременната българска дума *жар*.

ДЖАРА – Химическите системи – *ДЖА*, са променени – *РА*. Първо значение.

ДЖАРАДЖАРА, ДЖАРДЖА – Когато от газовете се прояви течността, това е *ДЖАРА*. А когато от течността се прояви и твърдта, е още веднъж *ДЖАРА*. Двете последователни прояви са *ДЖАРАДЖАРА* или *ДЖАРДЖА*. Първо значение.

Идеята в *ДЖАРДЖА* е следната. Докато огнедишаният змей *УР* е открит, заради неговото огнено дихание не може да се появи живот. Затова *УР* – долната отворена граница на физическата система, между ядрото и полето, трябва да бъде обвита в твърда обвивка, която да обуздае огнения му дъх. Това деяние е *ДЖАРДЖА*, проявяване на твърдта от течността.

Този мотив е възприет от Християнството. Там свети Георги – *ДЖАРДЖА* убива змея *УР*.

Името Георги, е вариант на Джордж, Джорджо, чиито първообраз е Джарджа. Затова в България за хората носещи името Георги, се използва обръщението Джоро. Така се пее и в народната песен от шопско „Седнало е Джорето...”. Съвременният румънски град Гюргево, до неотдавна е наричан Джорджовград, а гораните – българи от Гора в Косово, които са мохамедани, празнуват Джорджовден – Гергьовден.
<http://www.ikona.hit.bg/files/GEO-1.jpg>

В Големия зодиак, *ДЖАРДЖА*, е преходът между зодиите Овен – течността и Телец – твърдта. В Малкия зодиак, който е символично копие на Големия, края на зодия Овен е шести Май – Гергьовден – Джарджовден. Затова тогава се принасят в жертва агнета и овни. На седми Май започва зодия Телец.

ДЖАРДАН – Начало и осъществяване – *ДЖАР*, на поляризирането – *ДА* и установяването – *Н*. Втора значение.

ДЖАРДАН, Джордан, Йордан – Река в Близкия изток. В нея Йоан Кръстител покръства своите последователи, между които е и Исус.

ДЖАРДАНА – Начало и осъществяване – *ДЖАР*, на поляризирано – *ДА* и установено – *НА*. Второ значение.

ДЖАРМАН – Начало и осъществяване – *ДЖАР*, на установяването – *АН* на химическото поле *М*. Второ значение.

ДЖДРА – Начало – *ДЖ* на поляризирането – *Д* и осъществяването – *РА*. Второ значение.

Може да се преведе и: Химическите системи – *ДЖ*, се проявяват с пълна мощ и безусловно – *ДРА*.

ДЖДРАР – Начало – *ДЖ* на поляризирането – *Д*, осъществяването – *РА* и промяната – *Р*. Второ значение.

ДЖДРАР, означава и *войн*. Име на един от средновековните български клонове *Чдар болгар*.

ДЖЕРМАН – Село в съвременна България.

ДЖЕРМАН – Английското название на германците.

ДЖИВА – Химическите системи – ДЖ, се свиват към Долната вода – И, по време на радиалното движение – ВА. Първо значение.

Тази дума може да се разбере по-лесно ако погледнем към приказката за живата и мъртвата вода. Там мъртвата вода съединява тялото в неговата цялост, а към живот го връща живата вода. В Библията този мотив е изразен така: „И Господ, Бог създаде човека от пръст из земята и вдъхна в ноздрите му жизнено дихание и човекът стана жива душа.”

Ако трябва да се изразят с една дума двете действия тя ще е ДХАДЖИВА. ИВА, е едно от имената на втория период от кръговрата, когато пространството се свива, а времето тече обратно. Посоката свиване на полето е гравитацията. ИВА е и силата, която притегля всички физически, химически и биологични системи в нашето тяло едни към други, като ги уплътнява и образува нашата организирана плът.

ДЖИВА – В Индия: Дума означаваща живот, оживотвореност. Това е първообразът и на съвременните български думи *живо, живот*.

ДЖУ – Химическите системи – ДЖ, се уплътняват – У. Първо значение.

ДЖУДА – Начало на уплътняването – ДЖУ по време на поляризирането – ДА. Второ значение.

ДЖУДА, на съвременен български език Юда, означава вода. В нашия език и митология са известни *Юда самодива – Джуда самадева и Мора Юда – Мъртва вода*. В народните говори се употребява *удъ*, а в една странджанска песен се пее „*че кой тича йуда да напива?*”

ДЖУДА – Име от Евангелията, дошло в българския език чрез преводите им от гръцки като Юда.

Един от дванадесетте апостоли (дванадесетте зодии) – учениците на Исус. В Евангелията е записано, че той предава Исус. Това е символика дошла от БАЛКХАРА.

Човекът Исус, наречен по-късно с термин от БХАДЖА КХРАСТ – кръст, бива предаден от ученика си ДЖУДА и е разпънат на КХРАСТ – кръст.

Звукосъчетанието КХ, е символ за творческата мощ, а РА за промяната.

Звукосъчетанието СТ, е символ за съотношението между двете крайни агрегатни състояния на материята в околоземното пространство. Те са САМА ГУНА и ТАМА ГУНА. САМА ГУНА е символизирана със звука С – символ за атмосферата. ТАМА ГУНА е символизирана със звука Т – символ за земната кора. КХРАСТ означава, че творческата мощ променя съотношението между газовата и твърдата плътност на полето.

Газовото състояние на материята, за да стане твърдо трябва да мине през течно и обратно – твърдото състояние на материята за да стане ефирно, трябва да мине през течно. Най-ясно това се вижда при водата, парата и леда.

За да слезе живителното съотношение *КХРАСТ* (Христос) на Земята и да се появят растителното и животинско многообразие на нея, включително и човека, то трябва да мине през течността – *ДЖУДА* – Юда. Затова *ДЖУДА* целува Христос и Христос знае защо.

ДЖУДЖА – Уплътнени – *ДЖУ* и проявени – *ДЖА* химически системи. Първо значение.

Това е първообразът на съвременната дума *джудже*.

ДЖУН – Химическите системи – *ДЖ*, се уплътняват – *У* и установяват – *Н*. Първо значение.

ДЖУНА – Химическите системи – *ДЖ*, са уплътнени – *У* и установени – *НА*. Първо значение.

ДИВ – По време на поляризирането – *Д* към Долната вода – *И*, се осъществява радиалното движение – *В*.

Това е първообразът на съвременната българска дума *див*, *дивак*, *диване* – нецивилизован човек и *диво*, *дивеч* и др.

ДИВА – По време на поляризирането – *Д* към Долната вода – *И*, е осъществено радиалното движение – *ВА*.

ИВА, е и едно от имената на втория период от кръговрата, когато времето тече обратно, а пространството се свива.

ДИВАН – По време на поляризирането – *Д* към Долната вода – *И*, е осъществено радиалното движение – *ВА*, което се установява – *Н*.

ДИВАНА – Поляризирането – *Д* към Долната вода – *И* и радиалното движение – *ВА* са установени – *НА*.

ДРА – Първоизява на поляризирането – *ДРА*.

Когато *ДРА*, е първа сричка означава първоизява на поляризирането. Когато е последна означава, че упоменатото в предните срички се осъществява с пълна мощ и безусловно. Така е в имената *ДРАВА*, *КХИНДРА*, *РУДРА* и във *ВАДЖДРА*.

ДРАВА – При първоизявата на поляризирането – *Д*, се е осъществило радиалното движение – *ВА*.

ДРАВА – Река в Европа.

ДРАГАН – Първоизява на поляризацията – *ДРА* и установяване на физически системи – *ГАН*. Съвременно българско мъжко име.

Това е първообразът на съвременната дума *дракон*.

ДРАГАНА – Първоизява на поляризирането – ДРА и установени физически системи – ГАНА. Съвременен българско женско име.

ДРАМА – Първоизявено – ДРА химическо поле – МА.

ДРАМА – Съвременен град на Балканския полуостров.

ДХА – Поляризираните – Д и проявени възможности – ХА.

ДХА, се превежда като Диханието, издишването на бог Брахма.

ДХА, е първообразът на съвременната българска дума дъх.

ДХАН – Диханието – ДХА, се установява – Н.

ДХАНА – Диханието – ДХА, е установено – НА. Установяване, спиране на дъха.

ДХАО – Диханието – ДХА, към горната граница на физическата система – О.

ДХАО, Дао – В Китай: Учение за Пътя. За негов основоположник се счита Лао Дзъ.

ДХАРМА – Диханието – ДХА, осъществява – Р химическото поле – МА.

ДХАРМА, разширението е правилната посока която трябва да се следва. Всяко противопоставяне на естествения ход в причинноследствената верига от развитието на полето нагоре е грешно, грях, безрезултатно и безсмислено деяние. Обратното на ДХАРМА, е АДХАРМА.

ДХАРМА – В Индия: Основен морален закон и противопоставянето на неговите правила се счита за грях. АДХАРМА, е беззаконие.

ДХАРМАДАН – По време на ДХАРМА, полето се поляризира и установява – ДАН.

В родопската песен „Пустоно лудо и младо”, девойките пеят следното: „Пустоно лудо и младо, ище ми майчо армаган. Ище ми майчо армаган, тьонка си снажка да ми дам. Дали да я дам, че как да я дам, кат ще я стори дармадан.”

Днес думата дармадан означава някакво неясно разрушително деяние или състояние след такова действие, но от БХАДЖА и от горната песен се разбира, че дармадан, за жената означава плащане на данъка – ДАН по време на еволюцията ДХАРМА – т.е. зачатие и раждане.

ДХАРМАН – Диханието – ДХА осъществява – Р химическото поле – МА, което се установява – Н.

ДХУ – Поляризираните – Д възможности – Х, се уплътняват – У.

ДХУ, е първообразът на съвременните български думи: дух, духа (вятърът).

ДХУСТРА – Поляризираните възможности са уплътнили – ДХУ атмосферата – С и земната твърд – Т и са ги променили – РА.

ДХУСТРА – Име или прозвище на древноперсийски мъдрец с титлата *ЗАРА*, известен днес като *ЗАРАДХУСТРА*.

ДХУРГА – Поляризираните – *Д* възможности – *Х*, уплътняват – *У* и променят – *Р* физическите системи – *ГА*.

ДХУРГА, Дурга – Едно от имената на богинята Кали в Индия. Превежда се, *Непробиваема* (крепост).

ДХУРГА, **ДУРГА**, е останала и днес в западните български говори. Но най-много я използват онази част от българите, които днес се наричат сърби. Друг, друга, другар, днес е с преобладаващо значение втори, втора, второто ми аз. Така е защото "*Непревземаемата крепост – Дурга*", е земното ядро, в което пребивава втората – долната вода.

Е

ГОРНАТА ВОДА – ПЪРВАТА ВСЕЛЕНСКА ПРОТИВОПОЛОЖНОСТ

Е – Символ за Горната вода – Първата вселенска противоположност.

ЕВ – Символ за Горната вода – *Е* и радиалното движение – *В*.

ЕВА – Горната вода – *Е*, е осъществила радиалното движение – *ВА*.

ЕВА, е едно от имената на четвъртия, животворния период от кръговрата – *КХАЛА*, *САМАР*, *ДХАРМА*, когато пространството се разширява, а времето тече в права посока.

Ако сравним имената и значенията от две символики за кръговрата, ще установим, че *ЕВА* означава и *Изток*.

Ова – Ива – Ава – Ева
Юг – Запад – Север – Изток

ЕВА – *В Библията*: Адам именува жена си *ЕВА* – живот.

ЕВАР – Горната вода – *Е*, е осъществила радиалното движение – *ВА* и го променя – *Р*.

ЕВАР – Деятел. Този, който осъществява *ЕВА*.

ЕВАР, Евър – *В Елада*: Източният вятър.

ЕВРЕИ – За местните жители от източния бряг на Средиземно море, новодошлите хора на библейския Абрахам – Аврам са евреи – хора от изток, защото идват от Ур Халдейски – Урарту. Абрахам и неговите хора са поклонници на бог Бал.

Световната и българската история показват, че когато някъде религиозното противопоставяне стане нетърпимо, част от населението се преселва при свои едновеци, едноплеменници или на нова територия. В случая Абрахам отива при свои едновеци в Балистан – Палестина, където върховен бог е бил Бал, наричан и в Бабелон и в Балистан „Създател на небето и на земята”.

Само хората на Абрахам, последователи на бог Бал са евреи, дошли от Ур Халдейски. Хората на Мойсей, дошли от Египет са джудай – юдеи, поклонници на бог Йехова и следовници на джудайците от африканска Етиопия. Затова, след нахлуването на джудайците в Палестина, се създават две държави: Израел и Джудея, Юдея.

Съвременният европейски клон ешкенази са българи и хазари – едно от десетте „изгубени” еврейски племена, „насилствено откарани в плен” – освободени от джудайско робство и завърнали се отново в своята стара родина Самар – Шумер и останали там завинаги. Те и днес живеят на територията на Иран и Афганистан.

Истинското име на този народ е *КХАЗАР*, кхазари. Исус е от този народ. Затова е наричан кхазарянин – назарянин, от Кхазаред – Назарет.

По-късно част от кхазарите от Персия се преселват заедно с българите в Кавказ. Там част от кавказките кхазари приемат юдаизма и стават днешните евреи ешкенази, а другата част от тях са съвременните азери в Азербайджан. Същото се случва и с българите от Кубратова България. Част от тях начело с Бат Баян приемат юдаизма, а останалите не. Тези разделения, на двата народа са причината за религиозна гражданска война вътре и в двата народа, между джудай и неприелите новата религия, а не както се описва от науката история, между българи и хазари.

ЕВРОПА – Горната вода – *Е*, е осъществила радиалното – *В* и третото – *Р* движение към горната граница – *О* на пространството на физическата система – *ПА*.

Едно от имената на четвъртия период от кръговрата е *Изток*, а *ЕВРОПА* означава и движение в най-източната част от пространството на физическата система.

ЕВРОПА – Най-източната планина на Балканския полуостров – Странджа.

Ето древните имена на три от южнобългарските планини:

- Първата е Родопа – родитна планина. Род – родитност, плодородие, изобилие на блага. Опа е планина.
- Втората планина, е Маропа – мъртва планина – Сакар. Мар – мъртво, смърт. Опа – планина.
- Третата, е Европа – източна планина – Странджа. Евр – изток. Опа – планина.

Опа съществува и днес в съвременния български език. Когато някое малко дете падне, баба му обикновено казва „*Опай, баби, опай*”, което значи „*Стани бабиното, изправи се*”. С *опа*, е свързана и поговорката „*Първо прескочи, пък тогава кажи хоп.*” *Опа* е понятие, изразяващо в най-общ смисъл отвесна посока.

Потвърждение, че Странджа е Европа ни дава и част от древен мит от Елада.

„Царят на богатия финикийски град Сидон – Агенор, имал трима синове и дъщеря, хубава като безсмъртна богиня. Тази млада хубавица се наричала Европа. Веднъж Агеноровата дъщеря сънувала сън. Тя видяла как Азия и материкът, който е отделен от Азия с море, превърнати в жени се борели за нея. Всяка от тях искала да притежава Европа. Победена била Азия, която макар и да била възпитала и отгледала Европа, трябвало да я отстъпи на другата.”

Това се вижда и от древните наименования на местностите в Балканския полуостров, в карти за онова време.

Но има и още една планина, чието име е образувано по същият начин. Тя е Етиопа. Според историческите сведения, най-вероятно това е средноазиатската планина Хиндокуш.

Виж: <http://protobulgarians.com/Statii%20za%20prabaalgarite/Ethiopi%20i%20gimnosofisti-novo.htm>

Тежнението *ИЛ* – гравитацията, извършва определени действия в земното поле, които са обобщени с името на бог *КХИНДРА*. Неговото име се променя в говоримия език и става Хиндра, Индра. А от неговото име, чрез промени остава името на реката – Кхинд, Хинд, Синд, Инд, а от нейното име идва и названието на хората, които населяват поречието и – кхинди, хинди, синди, инди, индуси.

И тежнението *ЕЛ* – левитацията, извършва определени действия в земното поле, които са обобщени с името на бог *КХЕНДРА*. От името на този бог произлиза името на хората – кхенди, хенди, хети, ети. От последното име, е името на планината Етиопа – Хиндокуш. По-късно всички планинци живеещи там започват да се наричат – етиопи. Част от хетите се преселват в Мала Азия. От тях пък са келтите и гетите, преминали през Балканския полуостров. А от гетите са готите. Като далечен спомен за онези хора, по онези места е останала красивата легенда за Ети – снежния човек.

Ето едно сведение от средновековен български анонимен автор, от XI век.

“И тогава, след него се намери друг цар в българската земя – детище, носено в кошница три години, на което се даде име Испор цар, който прие българското царство. И този цар създаде велики градове: на Дунава – Дръстър град; създаде и велик презид от Дунав до морето; той създаде и Плюска град. И този цар погуби множество измаилтяни. И този цар насели цялата Карвунска земя. И оубо (впрочем) бяха преди това етиопи.”

За това има и други сведения.

В книгата „Веда словена”, са записани устни предания и песни от помашкото население в съвременна Източна Македония (географска). В тях се съдържат сведения за времето когато сме живели в Етиопа, за съжителство на бели и черни етиопи в азиатска Етиопия. За събития станали в съседни тогава с нас царства. Ето няколко цитата:

*„Още рече Камяна не отрече,
хабер си кралю дойде,
чи е навървил Читайска краля
през тоя земя Харапска,*

през това моря гулямю;
лю утде си дзамине,
сита земя пупленява.
Робинки си църни ръки кършет,
църни ръки кършет солзи ронет,
чи си тяхна земя уставет,
ут майка си са дялба раздилат.”

„Бог да бие царна Харапине,
царна Харапине Харапската крале.”

„Разеди са Харапската крале,
разеди са налюти са,
та си прати царна Харапине
да ми сече малки деца.”

Виж: <http://ziezi.net/veda1/>

Тези песни са записани през втората половина на деветнадесети век, когато още не е известен древният град Харапа, който беше открит от археолозите в началото на двадесети век в северния индийски щат Пенджаб, днес част от Пакистан. Харапа, Мохенджо Даро и други селища от долината на река Инд разкриха на учените от двадесети век неизвестна до тогава високоразвита древна цивилизация, която нарекоха културата Харапа. Залезът и настъпил с нахлуването на арийските племена в долината на Инд.

Виж: <http://www.harappa.com/>

А сега да надзърнем в книгата на Петър Добрев “Българските огнища на цивилизация на картата на Евразия”. Там г-н Добрев ни запознава със старинен текст от 354^{-та} година, известен като “Анонимен Хронограф”. В него са описани вече известни, значими и уважавани народи и държави, живели и съществували някога в Азия. Последни в списъка са поставени и българите. Г-н Добрев посочва точно местата, където са живели споменатите народи и къде са били техните държави. Ето коментарът му за българите.

“И най-после стрелката на маршрута отскача рязко на изток, споменавайки добре известните гимнасофисти или нагомъдреци – средновековно название на съседните с Персия северни индийци и по-специално на индийските брахмани. До тези именно гимнасофисти във втория списък на Хронографа е поставено като завършек на текста и името на древните българи.”

Оставям на читателя сам да провери в историческите карти колко е разстоянието между Харапа и посоченото от г-н Добрев място, според Хронографа.

Споменът за народа Харапа е жив и днес в народното ни творчество. В съзнанието на българите арапин означава черен човек. Така се пее в народната песен: „Чер арапин бял кон язди.” Днес обикновено се приема, че между арапин и арабин няма разлика, че става въпрос за един и същ народ. Така е, но не съвсем.

В неизвестно за мен историческо време народът Харапа, от долината на река Инд, или част от него, или два народа се преселват в южната част на Арабския полуостров и остават там с името си харапи – араби. От тях е и името на целия

полуостров. Една част от този народ или вторият народ е прекосил Червено море и се е заселил в Африка. Този народ е запазил другото си название – етиопи и е създал царство със същото име – Етиопа. Тази африканска Етиопия полага началото на Египетската цивилизация. В най-ранните фрески от древен Египет хората са рисувани с тъмна кожа. Същите тези етиопи са преносители на Юдаизма от Азиатска Етиопия, достигнал по-късно до Палестина. Старите харапи, са и съвременните индийски дравиди.

А ние сме живели на територията *БАЛКХАРА*, с главен град *БАЛКХ* – в северен Афганистан, в планината Хиндокуш. Преселваме се първо около Кавказ, а по-късно тук, с името си балкхари – българи. Именуваха ни най-голямата планина в земите си Балкхан – Балкан, а от там е и името на целия полуостров. Сега сме *балканджии*, а в древността сме били *етиопи*.

ЕВРО – Горната вода – *E*, е осъществила радиалното – *V* и третото – *P* движения, към горната граница на физическата система – *O*.

ЕЗИЧНИЦИ – Така са ни наричали през средновековието, преди да ни наложат християнството. Това анатомично название звучи странно. Защо езичници, а не ушници, очници, ръчници или крачници, а точно езичници? От употребата на този термин в онези времена е ясно, че той се използва само във връзка с религиозността на нашия народ, т.е., че ние в онова време, преди насилственото налагане на християнството не сме били религиозни.

Това, че не сме били религиозни тогава е вярно и е странно, че сме успели няколко хилядолетия, въпреки превратностите, да се опазим от падението наречено религия. Да останем свободни от хомота на някое измислено божество и алчността и егоизма на неговите служители тук на земята. Че не сме отстъпили от разума и сме се ръководили не от свещени книги или заповедите на богове или пророци, а от Истината – *БАЛКХАРА*, вложена в **езика** на древните българи *БХАДЖА*, от където идва и названието *езичници*.

ЕЛ – Горната вода – *E*, извършва кръговрат – *L*.

ЕЛ – Тежнението на Горната вода – левитацията.

ЕЛ – Върховен Бог в древността на територията на източното средиземноморие. Поради това тази територия тогава е наричана *ЕЛАДА*. В днешната историческа наука я наричат Финикия. По-късно, когато бог *ЕЛ* е изместен и заменен от бог *БАЛ*, (Баал, Ваал), същата територия започва да се нарича Балистан – Палестина.

ЕН – Горната вода – *E*, е в покой – *H*.

ЕН – Мястото, където е установена в покой Горното вода *E* – Междувездният вакуум – Астрала – Вселената.

ЕН, Ян – *В Китай*: Като остатък от *БАЛКХАРА* е запазен двуполюсният модел на Закона за единство и борба на противоположностите – Дуализма. „Всяко нещо, е в процес на търсене на своето равновесие, в непрекъснатата промяна, между положителния принцип Ян и отрицателния Ин.”

ЕНКИ – Шумерски бог.

ЕНКИ, Янки – Днес название на американците от североизточната, старата част на САЩ, а от там и на всички граждани на САЩ.

ЕНКИДУ – Герой от шумерския епос за Гилгамеш. Днес начало на текста на американска детска песничка „**Енки дудъл...**”.

ЕНЛИЛ – Шумерски бог.

ЕНЛИЛА, ЕН ЛИЛА – От междузвездният вакуум – *ЕН* започва и в него завършва кръговратът – *ЛИЛА*.

Знакът за *ЛИЛА* е **YU**, а знакът на бейзболния отбор на „янките” от Ню Йорк е съставен от две букви, инициалите на Ню Йорк **N** и **Y**, като втората е вписана в първата и се образува знакът **YU**, с една допълнителна наклонена черта.

ЕННИК, Енинак – Български народни названия за деня 22 Юни – най-дългият ден в годината и най-високата точка в живително отношение. Тогава възходящото тежнение на *E* – *разширение*, през първото полугодие достига най-високата си стойност и се установява.

Целта на тежнението разширение е Астралът, а името на Астрала в езика *БХАДЖА* е *ЕН*. От *ЕН* произлизат имената Енник и Енинак, Еновден, а за да ги препокрие църквата постановява Енювден. Еновден, е с най-висока живителна сила, затова на Енювден се берат лечебните билки.

ХИМИЧЕСКИТЕ СИСТЕМИ

Ж – Символ за химическа система.

ДЖА – Изявена химическа система.

Всеки химически елемент и съединение има своя кристална структура. Най-разпространените кристали на земята са снежинките. Те всички са различни в детайлите, но винаги са еднакви по форма – шестоъгълна. Затова звукът **Ж** – символът за химическите системи е получил графичен знак – буква от българската азбука с форма на снежинка.

Звукът **Ж**, в езика *БХАДЖА* винаги се предшества от звука *Д* – *ДЖА*

<http://www.its.caltech.edu/~atomic/snowcrystals/photos/photos.htm>

З

ИЗЯВЕНАТА ЧАСТ ОТ ЗАКОНА – ЧОВЕШКОТО ПОЗНАНИЕ

З – *За физиката*: Символ за изявената, материализираната част от Закона.

З – *За човека*: Символ за човешкото познание, паметта, съхранените сведения. За придобитото по сетивен път знание.

ЗА – *За физиката*: Изявена, материализираната част от Закона.

Звукът *Б* от Бхаджа, е символ за Мъдростта вложена от Мислителя в Единния природен Закон, който е съвършен и управлява всичко което се случва или би могло да се случи във Вселената.

Звукът *Б*, е символ за мисловната, непроявената част от Закона, а звукът *З*, е символ за изявената му, материализирана, видима част.

ЗА – *За човека*: Човешкото познание, паметта, съхранените сведения.

Най-висшата чест, която е оказана на човека е, че може да опознава Закона.

На дело, хората могат и възприемат по сетивен път само проявената, материализираната част от Закона и то само части от нея, които пребивават в човешката памет като съхранени сведения, знания. По-точно съзнания, със Закона.

Всичко открито от човека, като теория и практика, са възможности, мисли от Закона.

Хората могат да достигат и до мисловните възможности от Закона – *Б*, въображаемо, чрез своята мъдрост, а тя е различна от човешкото познание. Така твърди и Лао Дзъ: „Мъдрият не е начетен. Начетенният не е мъдър.”

Знаещият е ограничен в разбирането, тълкуването само на известните нему сведения, а мъдрият разгадава същността на непознатото и достига в дълбочина до невидими, абстрактни понятия.

ЗАПАД – Днес това е една от четирите географски посоки на света. Част от плоска, двуизмерна система положена и ориентирана върху земната повърхност. Но светът е триизмерен и преди тази система да се приложи двуизмерно, географски, тя е била триизмерна, астрофизическа и посоките са имали други направления. За това ни подсказват и думите *изток* и *запад* от съвременния български език.

Запад, е вторият период от кръговрата, когато пространството се свива, а времето тече обратно.

Съществителното *запад*, идва от глагола *западам*. Той е различен от *падам*. Могат да западат цели държави, райони, градове, стопански отрасли, родове, хора и т. н.

Това означава, че материята не само пада надолу, като се стича и втича в Черната дупка, но и че губи качества, свива се и изчезва. Този е *западът* за древните.

В подкрепа на това ще цитирам текст от свещената „Книга за долното полукълбо“ от древен Египет. Цитатът е от „Басня за слънчевата лодка“.

Денонощието – кълбото е разделено на двадесет и четири часа, като за долното полукълбо остават дванадесет. Ето какво пише за първия час.

„1-я час на нощта. – Той слиза, този велик Бог, под земята, „арит“ на западния небосклон, който има окръжност 120 атруи; Боговете които са с него, минават в този арит. Той не се приближава до боговете на долното небе. Величието на този велик Бог достига тогава до Уер-нес (небето) в едно поле, 309 атруи дълго и 120 атруи широко. Нте-му-ра е името на това първо поле на долното небе. Хенба-в-ш-у е името на боговете, които са с него. Погребалните почести, които се получават на земята с облеклото на истината (мумията), се пренасят в голямото долно небе.“

Ето и още един цитат от свещена книга на древен Египет. „Книга за излаза от деня“, погрешно преведена като „Книга на мъртвите“. Цитатът е от „Глава за обществото на боговете“.

*„О, ти, който установяваш намиращата се у мене тайна, произвеждайки преобразуванията, като Хепра, излизайки във вид на кръг за да осветяваш! Аз съм бил заченат на **Западната част** на Небето, аз давам светлина на душите в техния ковчег, аз хвърлям лъчи върху ония, които се намират затворени в клетка.“*

*„Аз приготвям добър път към вратите Тиуа; върши това, защото придружавам оногова който е отпаднал и изнемощял, подкрепям го, защото онзи, който плаче е онзи от **Западняците**, когото спасявам, на когото аз съм Богът Акер от областта Акер.“*

ЗАР – За физиката: Изявената част от Закона – ЗА, се променя – Р.

ЗАР – За човека: Човешкото познание – ЗА, се осъществява – Р.

ЗАРА – За физиката: Изявената част от Закона – ЗА, е осъществена – РА.

ЗАРА – *За човека*: Човешкото познание – ЗА, е осъществено – РА.

ЗАРА – *За човека*: Маг, мъдрец.

ЗАРА, е първообразът на съвременните български думи *заря, зора, озарявам*.

ЗАРА – В книгата „Веда Словена”, в „Толкованье, неразбрани речи” пише: „*Зара: значи биларин, кой-то гледа на звездите и познава какво ще бъде.*”

ЗАРАДХУСТРА, ЗАРА+ДХУ+СТРА, Заратустра – Име на древен персийски маг, мъдрец, създал дуалистичното философско-религиозно учение известно като Зороастризмъ. **ЗАРА**, е титла за знаещ човек, а **ДХУСТРА**, е предмета на знанието му.

ЗАРЕВ МЕСЕЦ – В книгата „Веда Словена”, в „Толкованье, неразбрани речи” четем: „*Есенскій месец кого-то зафащала зимата.*”

ЗДРАДЖ – *За физиката*: Изявената част от Закона – З, се поляризира – Д и се проявяват – РА химически системи – ДЖ.

ЗДРАДЖ, е първообразът на съвременната българска дума *зрач* – полумрак.

Езикът **БХАДЖА**, е водил нашите деди от мрака към просветлението. В потвърждение на горното е следният откъс от книгата на Шри Свами Рама „Живот сред хималайските мъдреци”: *”Този език е роден в Хималаите. Някои съвременни филолози се опитват да преведат и изтълкуват този израз (сандхйя баша) като “език на здрача”,...*”

ЗДРАДЖА – *За физиката*: Изявената част от Закона – З, се поляризирана – Д и са проявени – РА химически системи – ДЖА.

ЗРА – *За физиката*: Първоизява – РА на изявената част от Закона – З.

ЗРА – *За човека*: Първоизява на човешкото познание.

ЗРА, означава гледам, виждам и е първообразът на съвременните български думи *зрение, прозрях, зрелост*. А заедно с тяхната еднозначна *видя* и производната и *виделина*, стигаме до единствения обект на човешкото зрение *светлината*, в прекия и преносен смисъл. *Свет*, в българския език означава *светът* и *светлината*.

И

ДОЛНАТА ВОДА –
ВТОРАТА ВСЕЛЕНСКА ПРОТИВОПОЛОЖНОСТ

И – Символ за Долната вода – Втората вселенска противоположност.

ИВ – Долната вода – *И*, осъществява радиалното движение – *В*.

ИВА – Долната вода – *И*, е осъществила радиалното движение – *ВА*.

ИВА, е едно от имената на втория период от кръговрата – *КХАЛИ*, *МАРСА*, *АДХАРМА*, когато пространството се свива, а времето тече обратно.

Ако сравним имената и значенията от две символики за кръговрата, ще установим, че *ИВА* означава и *Запад*.

Ова – Ива – Ава – Ева
Юг – Запад – Север – Изток

ИЗТОК – Днес това е една от четирите географски посоки на света. Част от плоска, двуизмерна система положена и ориентирана върху земната повърхност. Но светът е триизмерен и преди тази система да се приложи двуизмерно, географски, тя е била триизмерна, астрофизическа и посоките са имали други направления. За това ни подсказват и думите *изток* и *запад* от съвременния български език.

Съществителното *изток* идва от глагола *изтичам*. Всичко осезаемо около Земята изтича от земното ядро. *Изток*, е символ за четвъртия период от кръговрата, когато пространството се разширява, а времето тече в права посока.

За четвъртия период от кръговрата има сведения от древен Египет и от Библията. За Египет са от „Книга за долното полукълбо”, „Басня за слънчевата лодка”, края на текста за дванадесетия час на нощта.

*„...Величието на този бог достига до тая страна, която е край на безусловната тъмнина. Раждането на този велик бог, който се е появил в Хепер (бъдещия живот) е станало в тая страна. Името на вратата на тая местност е Тен-нете-у (врата на боговете). Името на това място е Хепер-т-кеку-с-атат-у-мес-т-у (произвеждане на (от) тъмнината, изгрев на ражданията). Ония, които се намират в тая страна се покланят на този велик бог в мига на съединението му с **Изтока на небето**, те се провикват: **„Раждане! Раждане! Произвеждане! Произвеждане!** Всяка душа от небесния път поднася почитите си на твоята душа; тя се съединява с нея и земята, с твоите същности, господаря на благоговението!”*

„Богът – Слънце когато достигне до горното полукълбо, се издига, образувайки въздушевните същества в собствената им страна.”

*„Аз съм вчера и познат ми е утрешния ден. Господар на възкресението, тайна на душата – създателка на боговете, която произвежда жизнените храни за ония, които се приближават до запада на небето, управител на **Изтока**, господар на лицата, които сияят в неговата светлина, господар на излизация из тъмнината бъдещ живот”*

*„Възвание към Ра: Лицето ти се развеселява от добрата истина която възвестяваш, която е влизането ти в небето на изходът ти на **Изток**.”*

А ето и текстовете от Библията.

„Така той изпъди Адама; и постави на **изток** от Едемската градина херувимите и пламенния меч, който се въртеше, за да пазят пътя към дървото на живота.”

„Тогава излезе Каин от Господното присъствие и се засели в земята Нод, на **изток** от Едем.”

ИЛ – Долната вода – *И*, извършва кръговрат – *Л*.

ИЛ – Тежнението на Долната вода – Гравитацията.

ИН – Долната вода – *И*, е в покой – *Н*.

ИН – Мястото, където е установена в покой Долната вода *И* – Физическото ядро.

Физиическото ядро в древността е наричано Авалока и Авалон – място на непроявеното. От това *ИН*, е думата *in*, в съвременния английски език, означаваща *вътре*.

ИН – В *Китай*, като остатък от *БАЛКХАРА* е запазен двуполюсния модел на Закона за единство и борба на противоположностите – Дуализма. „*Всяко нещо, е в процес на търсене на своето равновесие, в непрекъснатата промяна, между положителния принцип Ян и отрицателния ИН.*”

ИННИК, *Ининак* – Български народни названия за деня 22 Декември – Коледа от Българския зодиак и Нова година в Българския календар.

К

НАПРЕГНАТОСТТА НА ПОЛЕТО

К – Символ за напрегнатостта на полето – диктаторът във Вселената.

КХ – Символ за творческата мощ. Напрегнатостта на полето – *К* и възможностите – *Х*.

В определено равнище на напрегнатост на полето се осъществяват точно определени за това равнище възможности. Затова звуците *К* и *Х* са винаги заедно в звукосъчетанието *КХ*. То е трудно за произнасяне в съчетание с други звуци и в разговорната реч звукът *Х* често не се произнася и трайно отпада от някои думи. Порядко отпада *К*, а понякога *КХ* преминава в *Г*. Така е станало с думите: *БАЛКХ* – Балк или Балх, *БАЛКХАРА* – Балхара, *БАЛКХАРИ* – българи, *БРАКХМА* – Брахма – Брама, *КХИНДРА* – Хиндра – Индра, *ДХАРМА* – Дарма.

КХА – *За философията*: Действително съществуваща творческата мощ.

КХА – *За физиката*: Напрегнатостта на полето – *К* и възможностите – *Х*, са изявени във физическото поле – *А*.

Всички промени в състоянието на физическата система са следствие от промяната на напрегнатостта на полето – *К*, а напрегнатостта се променя като следствие от промяната на съотношението (неравновесието) между тежненията на двете води *ИЛ* и *ЕЛ* – гравитацията и левитацията.

Всяка възможност от Закона може да се изяви само при определена напрегнатост на полето, в определена околна среда. В дадени граници на полевата напрегнатост могат да се осъществят много и различни възможности. Те си взаимодействат и създават първо физически системи, които се групират в спътникови общности. Така пространството се уплътнява и се създават и химическите системи – неорганичната материя, след нея органичната, биологичната и т.н. по пътя на еволюцията *ДХАРМА*.

Промяната, като следствие от *ДХАРМА* не само променя определени химически полета *М* с формите им *Ш*, но онези, чиято жизнеутвърждаваща напрегнатост е задмината при промяната от новата полева напрегнатост и е изостанала извън нея, ще изчезнат. При промяната ще се осъществят нови възможности, чиято жизнеутвърждаваща напрегнатост е достигната и вече е в границите на новата напрегнатост на земното поле. Така изчезват и се появяват нови растителни и животински видове.

КХАБАЛ – Творческата мощ се е проявила – *КХА* по време на кръговрата на Закона – *БАЛ*.

КХАБАЛА – Проявени творческата мощ – *КХА* и кръговрата на Закона – *БАЛА*.

КХАБАЛА, Кабала – Учение за тайните на Вселената, предавано устно от учител на ученик.

В книгата „Апокрифната история на света” от Джонатан Блек, на стр 330 можем да прочетем следното: „*В Испания през XIII век живее кабалист на име Абрахам Абулафия, който пише за съзидателното слово на Бога. В ранните кабалистични текстове 22-те букви от еврейската азбука са описани като обладаващи съзидателна мощ. Следователно „в началото” Бог е комбинирал тези букви в определени модели, трансформирал ги е и от тях е създал думите, а от този процес са се разгърнали всички различни форми на Вселената.*”

КХАВАРН – Творческата мощ – *КХА*, осъществява радиалното движение – *ВА* и го променя – *Р* и установява – *Н*.

КХАВАРНА – Творческата мощ – *КХА*, е осъществила радиалното движение – *ВА* и го е променила – *Р* и установила – *НА*.

КХАВАРНА, Каварна – Град в съвременна България.

КХАДЖА – Творческата мощ – *КХА*, е проявила химически системи – *ДЖА*.

КХАДЖА, е уплътнена *ГАНА*, *АСТРА*, *АМАНА*, *АПАНА*, Етера. Тя е първообразът на съвременната българска дума *каша*. *АКХАДЖА* – Акаша, е противоположната дума на *КХАДЖА*.

КХАЗАН – Творческата мощ – *КХА*, е изявила част от Закона – *ЗА* и го установява – *Н*. Казан и Казанлък са съвременни градове във Волжска и Дунавска България.

КХАЗАНА – Творческата мощ – *КХА*, е изявила част от Закона – *ЗА* и го е установила – *НА*.

КХАЛ – Творческата мощ – *КХА*, осъществява кръговрата – *Л*.

Кръговратът е времето, което няма свои характеристики, затова е символ на черния цвят. Съвременната българска дума калугер идва от *КХАЛ*, Кал, почерняне, отказ от светски живот, черното духовенство. Но днес тази идея неоснователно е преминала към думата *КХАР*, *КХАРА* – кара.

КХАЛ – *За българите*: Значението на всяка от думите *КХАЛ*, *КХАЛА*, *КХАЛИ*, *КХАЛИН*, *КХАЛИНДА* и *КХАЛИНДАР*, е описано тук, в *БХАДЖА* – *К* и можете да го прочетете па-долу. Но те са свързани и с годишното време, сезоните и промените в тях. За тази им употреба, за удобство са обединени в една обща дума, която е останала и днес в българския език. Тя е Коледа – годишното, календарното време.

На 21 декември е Бъдни вечер, а на 22 Коледа – *"Личен ден, Коледов ден"*. Затова на Бъдни вечер коледарите, посреднощ, обикалят по къщите и наричат с песни и слова на стопаните, какво да им се случи през следващата година. Наричанията са винаги за добро. А при наричането коледарите винаги се обръщат към Коледа, за да измолят неговата благословия с обръщението *"Ой, Коледо, мой Коледо..."*

След Бъдни вечер следват четиринадесет мръсни дни, през които "вилнеят" кхукхарите – кукерите, а на 4 януари, се провежда ритуална битка между войните на Марду Кхан – черният и на Сурва Кхан – белият. Бойците на Сурва Кхан винаги побеждават и превземат крепостта на Марду Кхан. Тази победа означава, че животът продължава за още една година.

Вечерта коледарите тръгват отново по къщите, но този път пеят *"Бог се роди, Коледо. Млада бога, Бела бога."* Бела бога е употребено тук с две значения: за Сурва Кхан – белият и за бог *БЕЛА*, *БАЛ* – кръговратът на мъдростта, чието име носим ние *БАЛКХАР*ите. А на сутринта, на 5 януари, на Нова година, тръгват *СУРВАКХАР*ите, следовниците на Сурва Кхан.

КХАЛА – *За физиката*: Напрегнатостта на полето – *К* и възможностите – *ХА*, през четвъртият период от кръговрата, когато пространството се разширява, а времето тече в права посока – *ЛА*.

КХАЛА – *За обществото*: Първата половина от Българския годишен Зодиак, от 22 декември до 22 юни.

КХАЛА – В Индия: *"Кала – Бог на времето, а от тук и бог на смъртта, гибелта, разрушението и упадъка. Кала също така означава „черен“ – едно от имената на Шива, бога на овъглените трунове и съпруг на богинята Кали."*

КХАЛАСТРА – Творческата мощ – *КХА* през четвъртия период от кръговрата – *ЛА*, е проявила атмосферата – *С* и земната кора – *Т* и ги променя – *РА*.

КХАЛАСТРА, коластра – Първата майчина кърма, непосредствено след раждането.

КХАЛИ – *За физиката*: Напрегнатостта на полето – *К* и възможностите – *ХА*, през втория период от кръговрата, когато пространството се свива, а времето тече обратно – *ЛИ*.

КХАЛИ – *За обществото*: Втората половина от Българския годишен Зодиак, от 22 юни до 22 декември.

КХАЛИ – В Индия, „*Богинята унищожителка, Кали черната. Тя е всяващ страх и ужас аспект на жена владетелка на света (Джаганмата), която оставя след себе си само смърт и разрушения.*

Изобразяват я като чернолика жена с искрящи и жадуващи кръв очи от които капе човешка кръв. Навървени около шията и висят човешки черепи, змии опасват шията и като огърлица, а във всяка от десетте си ръце държи оръжие. Като богиня на смъртта Кали унищожавя всичко, включително и божественния си съпруг.”

Други имена на богинята са: Дурга – непробиваемата; Ума – сияйната; Сати – истинската жена, почтената и предана съпруга; Шакти – силата, детеродната енергия; Джаганмата – майка, владетелка на света; Парвати – планинска богиня; Махамари – великата убийца; Гаури и др.

КХАЛИН – Творческата мощ – *КХА* през втория период от кръговрата – *ЛИ*, се установява – *Н*. Калин, е съвременно българско мъжко име.

КХАЛИНА – *КХАЛИ*, е установена – *НА*. Калина, е съвременно българско женско име.

КХАЛИНДА – *За физиката*: Напрегнатостта на полето – *К* и възможностите – *ХА*, през време на втория период от кръговрата, когато пространството се свива, а времето тече обратно – *ЛИ*, са установени – *Н* и поляризирани – *ДА*.

КХАЛИНДА, Калинда – *За обществото*: Краят и началото на Българския годишен Зодиак. Най-големият ежегоден български празник – Коледа, празнуван в продължение на хилядолетия на 22 декември, запазил името си до днес.

КХАЛИНДАР – *За физиката*: Напрегнатостта на полето – *К* и възможностите – *ХА*, през време на втория период от кръговрата, когато пространството се свива, а времето тече обратно – *ЛИ*, са установени – *Н* и поляризирани – *Д* и се променят – *АР*.

КХАЛИНДАР, Календар – *За човека*: Отнесено към човека е звездоброец, който следи и отчита смяната на сезоните, месеците и дните през време на Българския годишен Зодиак – земната обиколка около Слънцето. Днес човекът *КХАЛИНДАР*, е заменен от печатните настолни и стенни календари.

КХАЛИУГА – *За физиката*: Напрегнатостта на полето – *К* и възможностите – *ХА*, през време на втория период от кръговрата, когато пространството се свива, а времето тече обратно – *ЛИ*, уплътняват – *У* физическите системи – *ГА*.

В обозримо земно измерение *КХАЛИУГА*, е ледников период и вторично подивяване на хората. В Индия, Кали Юга е настоящата, Желязната епоха.

КХАЛПА – *За физиката*: Напрегнатостта на полето – *К* и възможностите – *ХА*, са осъществили времето – *Л* и пространството – *ПА*. *КХАЛПА*, е времепространство – определено време и определено пространство.

КХАЛПА, Калпа – *В Индия*: според „Индийска митология“: „*Един ден на бога Брахма, равняващ се на 4 милиарда човешки години. Според джайнистката космология Калпа и Калпатхитха са двете най-висши нива на вселената. Калпа се разделя на 12 Девалока или рая с различни названия и различни обитатели.*”

КХАМА – Творческата мощ – *КХА*, е осъществила химическото поле – *МА*.

Всяко материално тяло има свое поле и то е променлива величина. Ако вземем за пример човека, усещането за промените на полето са чувствата. Те са вътре в тялото и вън от него.

Полето в здравето човешко тяло трябва да е в такова равновесие, че той да не усеща никой от своите телесни органи. Здравият човек не усеща и не осъзнава, че премигва през няколко секунди, че диша през няколко секунди, че сърцето му бие непрекъснато. Ако усеща функционирането на някой свой орган, дори и да няма болка, това означава че нещо в него не е наред.

Външните чувства са обмен на сведения при взаимодействието на човешкото биополе с всички обкръжаващи го полета. То се поддава на тяхното влияние и се променя без ние пряко да осъзнаваме това. Следвайки техните тежнения, стойността на нашето биополе се променя в благоприятна или неблагоприятна посока и поражда у нас съответното приятно или неприятно чувство.

Нашето биополе се влияе от промените на слънчевата активност и съответната промяна в земната магнитосфера. То се влияе от Месеца, от сезонните и метеорологични промени, от присъствието на много хора, или отделни личности, животни, водни басейни и всичко което ни заобикаля.

Най-силно влияят тези промени на малките деца. Понякога те плачат неутешимо, без никаква видима причина. Старите баби в такива случаи казват, че го е хванало *УРУКХИ*. А *УРУКХИ*то е приближаваща рязка промяна в метеорологичните условия, ниско или високо атмосферно налягане, облачност с висок електрически заряд, ултравиолетовите слънчеви лъчи и др.

Думата биополе е нова, въведена от съвременната наука, но още от древността за него се използват други две думи: *АУРА* – в астрологията и *ДХУНДЖА* (Тунджа) – Душа, в религията.

Външното и вътрешното поле на човека са в непосредствена връзка. Затова древните са казвали, че не можеш да излекуваш тялото докато не си излекувал душата.

КХАМА, е обмена на сведения за стойността на полето, чувствителност, осезаемост, която поражда тежнения в биополето и желания в тялото.

Чувствата са известни на всеки, но въпреки това ще се спра на две от тях.

Първото, най-силното човешко чувство е страхът, ужасът. В екстремна ситуация човек изпада в шок. Тогава: го полазват, побиват тръпки, косата му настръхва, дъхът му спира, краката му омекват или стават тежки като от олово, той се вцепенява и често изпада в безсъзнание, а понякога става ням свидетел на собствената си гибел, без да е в състояние да направи нещо. Това е най-яркият пример за влиянието на външното поле и неговите промени върху вътрешното, телесното. Но за щастие, не се случва често и е неприятен спомен. Затова ужасът не е издигнат в култ.

Второто по сила чувство е любовта. И при нея е силно изразено въздействието на външното поле и неговите тежнениа върху вътрешното, телесното. То е съотношението между платоническата и плътската любов, от едната до другата крайност. Всъщност, за мнозина любов е само плътската и нейната кулминация оргазмът. Какво е оргазъм и за какво служи той?

Първо, той е сладкото бонбонче което ни кара да желаем, да търсим и да правим любов, единственият естествен начин за продължаване на рода. Законът ни е дал тази залъгалка за да е сигурен че ще изпълняваме повелята – да създаваме потомство. Какво ли би станало ако го нямаше? Но оргазмът е различен, понякога дори е неприятно чувство защото и полетата са винаги различни.

Второ, той е локално, временно биополе предназначено да повиши жизнеността на семената и яйцето и тяхната активност, необходими за действието при срещата им. Това е основната му функция.

От последното е ясно, че ние не сме преки извършители на зачатието, а правилно настроените семена и яйца. Плътската любов, дори и оргазмът не са оплождане, а само удоволствието *КХАМА* – Кама. Няма да се задействат кодовете, няма да бъде заченат нов Аз – човек, ако не са настроени правилно яйцето и семената. Затова в Индия се твърди, че бог Кама няма тяло и е невидим. Той е само любовта удоволствие, но не и любовта зачатие.

Всичко в материалния свят се осъществява от напрегнатостта на полето – *К*, причината за всички промени. А промяната, следствието е това, което във физиката наричат електромагнитни трептения. Техен символ в езика *БХАДЖА* е звукът *Р*. Когато той се появи ще осъществи кодовете и ще постанови нов Аз. Това на езикът *БХАДЖА* е изразено така: *КХАМА е любовта удоволствие, а КХАРМА любовта сътворение. Когато КХАМА стане КХАРМА, ще има зачатие.*

КХАМА – В Индия: Богът на любовта Кама – плътско желание.

КХАМАН – Творческата мощ – *КХА* и химическото поле – *МА*, се установяват – *Н*. От *КХАМАН* произлиза съвременната българска дума *каман, камен, камък, камъни*.

КХАМАРА – Творческата мощ – *КХА*, е изградила химическото поле – *МА* и го е променила – *РА*. *КХАМАРА*, е творческата мощ, която убива. Може би затова в древността, върху гробовете са трупали камара от камъни.

КХАМА СУДРА, Кама сутра – Древноиндийска книга, поучаваща мъжете и жените за различните възможни пози на телата им по време на любов и очакваните сетивни усещания за единия и другия партньор.

Сутра днес се превежда писание, текст, книга: Брахма сутра, Калпа сутра, Гриха сутра и др. Истинската дума е *СУДРА* и нейното второ значение е член на най-нисшата варна и е символ за човешкия примитивизъм, за хора с ниски мисловни възможности. Думата *СУДРА*, е била прикрепвана към писмените извори на познанието, защото истинското знание е предавано само устно, на избрани ученици.

КХАН – Творческата мощ – *КХА*, се установява – *Н*.

При смяна на местата на сричките в *КХАН*, се получава думата *АНКХ*. И двете думи означават пространство, където обладава творческа мощ – власт и знания, но *АНКХ* се отнася за цялата физическа система, а *КХАН* е точно установена творческа власт по място, в обект или човек.

КХАНА – Творческата мощ – *КХА*, е установена – *НА*.

КХАНА – Владетелска титла на древните българи, известна от средновековните източници като *КАНА СУБИГИ*. Хората имащи власт и знания да изграждат държавата, като справедливо административно устройство на обществения живот на българите. Затова за нашите владетели в стари текстове се казва „...от Небето поставен...”

КХАН, *КХАНА*, като владетелска титла в по-късно време се променя и в някои народи е Кан, а у други Хан. На английски думата се пише Khan, с четири букви.

Субиги се състои от две части, суб и *иги*. *Суб* означава под, отдолу, а *иги* иго. Субиги означава подвластен. Кхана субиги означава подвластен владетел, на друг, върховен владетел. *КХАН*, *КХАНА* – Кан, Кана, получава окончанието ас, на местния беласкийски език и става Канас – Княз.

КХАНАР – Творческата мощ – *КХА*, е установена – *НА* и се осъществява – *Р*.

КХАНАР – *За българите*: Царедворец, изпълнител на царските заповеди, човек от висшата изпълнителната власт, примерно министър.

КХАНАР ТЕКИН, Канартекин – Българска, средновековна титла, която учените днес превеждат като „*пръв престолонаследник*”. Титлата се състои от две части: *КХАНАР* и *текин*. *КХАНАР* означава царски човек. *Тек*, е съвременната българска дума *тек* – едно, единствен, пръв, с наставка *ин*. Ако наставката *ар*, приобщава човека към определена професия, наставката *ин*, приобщава човека към тесен, затворен кръг от хора, най-често с роднински връзки. Бащ*ин* край, мам*инно* детенце, лел*ин* и др. В случая, *текин* е в страдателен залог и означава, че лицето е приобщено към първия човек в държавата – Царя и царската власт. До преди десети ноември, за Тодор Живков се употребяваше прилагателното „Първият”, а за приближените му „Човек на Първия”.

КХАНАРА – Творческата мощ – *КХА*, е установената – *НА* и осъществена – *РА*.

КХАНАРА – *За българите*: Царство. Ареала на кханската власт. Това е първообразът на съвременната българска дума *канара*.

КХАНДА – Творческата мощ – *КХА*, е установена – *Н* и поляризирана – *ДА*.

КХАНДА, Канда, Канд – *За българите*: Царевград, престолнина, столица.

Примери: Мара *кханда* (Мараканда) – старото име на град Самарканд в Узбекистан. Кхара *кханда* (Караганда) – град в Казахстан. *Кханда* кхара (Кандахар) – град в Афганистан. *Кханда* гири в Индия.

КХАНДРА – Творческата мощ – *КХА*, се е установила – *Н* поляризирана – *Д* и осъществила – *РА*. *КХАНДРА*, е установено устойчиво неравновесие между разширението и свиването. Земното поле, в което съществуваме и ние днес е *КХАНДРА* и е производно от *КХИНДРА* – гравитацията и *КХЕНДРА* – левитацията.

КХАНДРАВА – Творческата мощ – *КХА*, е установила – *Н*, поляризирана – *Д* и осъществила третото – *РА* и радиалното – *ВА*, движения.

КХАНДХА – *За българите*: Тази дума трябва да се разчете на две части *КХАН+ДХА*. Звукосъчетанието *ДХА* означава диханието. В случая *КХАНДХА* означава царска дума, заповед, повеля.

КХАР – Напрегнатостта – *К* и възможностите – *Х*, се осъществяват – *АР*.

КХАР – *За българите*: Най-висшата титла за владетел. Император, Цар на царете, Шахин шах, Владетелят на четирите посоки на света. *КХАР*, в по-късни времена, в различните народи и в различните езици, преминава в Сар, Цар и Шар. Друга такава титла, за жреца водач, е *ЗАР*, *ЗАРА*, както при *ЗАРАДХУСТРА*.

Желанието на всеки владетел е властта му да е безгранична, да не я дели с никого. Затова в Римската империя и на запад и на изток, политическата и религиозната власт се обединяват в една личност. Титлите също – Цезар, Кесар и Кайзер.

Най-древният български *КХАР* ни е известен от древните индийски писмени източници – Кхар Дам, Кхар Дама, родоначалник на индийската династия кардами.

От новоразчетени писмени документи от Бактрия, писани през средновековието, се появява отново титлата *КХАР*, но вече като местен владетел.

"Освен дати много от тези документи съдържат имена на места, включително и местата, в които са написани (снимка 22). Някои документи твърдят, че са написани в Самиган, Роб(днешен Руй), Малр или Мард, Ках (или Кахмард). Всички четири места са под юрисдикцията на един владетел, който е споменат във всички останали документи като *КХАР* на Роб (Руй). От друга страна Тармид (Термез) на северния бряг на Оксус(Амурдаря) и Бамиянм, който е разделен от Ках и Мадр от солиден планински хребет, може спокойно да са били извън царството. Така нареченият кхар на Руй без съмнение може да бъде идентифициран като Руб-Кхан, управител на Руб и Симиян, който помогнал на Кутаба мюсулманина да победи хепхалитския бунтовник Незак Таркан в година 91 от Хийра или 710 след Христа, както споменава историкът Табари."

Виж: <http://samoistina.com/bacdoc.htm>

Възможно е, и според мен е било така, в още по стари времена **КХАР** да е бил колективен орган, задаващ миросгледа на много народи и управляващ развитието на големи територии със специфична култура. От историята са ни известни случаи на поява от нищото на високоразвити нови цивилизации или на могъща военна сила, която като тайфун завладява всички народи по пътя си.

Мисля че е уместно тук да цитирам Петър Голийски, от книгата му "Зиези, от който са българите", от стр. 349.

"...показват (споменати преди това сведения ББ), че В ОСНОВАТА НА БЪЛГАРСКИЯ ЕТНОГЕНЕЗИС Е ВЗЕЛ УЧАСТИЕ НЯКАКЪВ СВЕЩЕНИЧЕСКИ ОРДЕН, КОЙТО В ДЪЛБОКА ДРЕВНОСТ Е ПРОПОВЯДВАЛ ЕДНОВРЕМЕННО СРЕД ШУМЕРИТЕ И ИНДОИРАНЦИТЕ. В тази връзка се натъкнахме на нещо изключително интересно.

Професор Паргитър отбелязва, че според ранната ведическа традиция нито един от брахманите не е бил свещеник на нито един от древните царе на Аила (тоест царете на ариите), напротив – всички те били свещеници на данавите и даитите, с една дума, на демоните, в които арийското суеверие превърнало неарийските народи. Нещо повече – първите царе на Аила били противопоставяни на брахманите и едва по-късно ранните учители на брахманите и първите брахмани били арианизирани.

*Професор Паргитър казва дословно: "Следователно брахманизмът не бил собствено арийска институция. Най-ранните брахмани били свързани с неарийски народи и се били издигнали сред тях, преди да нахлуят арийците. Това се потвърждава от тясната връзка, която съществувала между тях и даитите, данавите и асурите." (ФЕР, р. 305 – 306). Той добавя още нещо твърде важно: **Кашяпа може би е неариец... Ангирис и Атри както може да са неарийци, така може и да са арийци. Единствените имена, които поне външно са със санскритско звучене, са на БРИГУ И ВАСИЩА И КОЕТО Е ТВЪРДЕ СТРАННО, ТЕ СА ТЕЗИ, КОИТО НАЙ-ОТЧЕТЛИВО СА СВЪРЗАНИ С НЕАРИЙЦИТЕ...** Санскритският облик на имената им не доказва арийския им произход, защото подобно на тях много даити, данави и ракшаса са имали също имена със санскритско звучене. **ИЗГЛЕЖДА, ЧЕ НЕАРИЙСКИТЕ ИМЕНА СА БИЛИ САНСКРИТИЗИРАНИ ИЛИ ПРЕВЕДЕНИ НА ТЕХНИТЕ САНСКРИТСКИ ЕКВИВАЛЕНТИ"** (ФЕР, р. 307)."*

КХАРА – Напрегнатостта – **К** и възможностите – **ХА**, са осъществени – **РА**. **КХАРА**, е причината – **КХА** и следствието и – **РА**. Цялата творческа мощ – на теория и на практика.

КХАРА – *За човека*: Много народи в древността са се именуvalи с думи от **БХАДЖА** и понятия от **БАЛКХАРА**. В Централна Азия такова понятие е и **КХАРА** и неговия вариант **КХУРА**, поради което някои народи са добавяли в името си, кар, кара, кура – Царски.

Примери: Карнаправаран, Мадракара, Карман – Караман, Каркота, Тукхара – Тушара – Тохара, Картикея, Кара-Кура, което по-късно става Каракурум, Кара Китаи,

Кара Кханид, Кара Огуз, за което предполагам че е първообразът на съвременното *gagaуз*, Кара Качани, Кхара Вади - сармати – Хървати.

На изток, в Азия, се забелязва преминаване на три звука един в друг, в различните езици. КХ, преминава в С, а след това в Ш. Примери: АКХУРа (Мазда), преминава в АСУР, а след това в Ашур. Затова предполагам, че КХАР, е преминало в Сар, а после в Цар. Откъдето названието Кхармани е преминало в Сармати – Царски скити – саки.

Както писах по-горе, значението на КХАРА – творчество, в по-ново време се променя и се превежда черен. Примери: Кара Колю – Черен Колю, Кара Мустафа – Черен Мустафа, Кара Иван – Черен Иван и др. Но несъстоятелността на превода на КХАРА като черен, си поличава от прозвището Караджа, защото няма име Джа.

КХАРАМАН, Караман – Творческата мощ – КХА, е осъществила – РА химическото поле – М и го установява – Н. МАН, МАНА, означава душа, а поради това че душата е същността на човека, МАН означава и човек, дума останала от БХАДЖА и в съвременните английски и немски езици. КХАРАМАН означава творещ човек.

Днес в Турция има град и вилает Караман, а в средновековието е съществувало Караманско княжество. В произведението „История на Караман” е описана съдбата на караманския народ, свързана с тамошните българи и турските завоевания. Виж: <http://ziezi.tripod.com/anadol/venedikova.htm>

КХАРАН – Творческата мощ – КХА, се е осъществила – РА и се установява – Н.

В Библията, това е името на град Харан, където Абрахам – Аврам, след като напуска Ур Халдейски – Урарту, се заселва временно, преди да отиде в Балистан – Палестина. Виж: http://www.seecorridors.eu/?w_p=20&w_l=1&w_c=9&w_id=572

КХАРАНА – Творческата мощ – КХА, се е осъществила – РА и установила – НА.

КХАРАНА, Карана – *За българите*: Прозвище дадено на средновековния българския владетел Крум. Вероятно заради законотворческата му дейност е наречен Крум КАРАНА – Крум Творецът.

КХАРАНА – *За обществото*: Когато мястото където е установена КХАРА е човек, върху главата му е бил поставян символ със същото име. Днес този символ се нарича Корона. Но времето е променило нещата дотолкова, че носещите корона днес, са само символи, а понякога дори и пародия на първичния и смисъл.

КХАРАНА БАД, Карнобат – Градът на Карана. Град в съвременна България. Същият смисъл имат имената на селата Караново и местността Карандила край Сливен.

КХАРА СУ, Кара Су – Осъществена творческа мощ – КХАРА, уплътнява – У газова плътност на полето – С.

От газовата плътност, под нея се проявява течната. Затова СУ, на някои езици означава вода. Кара су, днес се превежда черна вода. Кара су, се споменава в книгата Веда Словена, като крайселска река. Така се нарича и депресията от устието на река Дунав, дала името на румънския град Черна вода. Кара су, разделя Бабадаг

(Пеликановите възвишения) от Добруджа. В средновековието там е протичал южният ръкав от устието на реката, който по-късно пресъхнал и оставил последователно разположени езера и блата. Днес, Кара су е плавателният канал Черна вода, Констанца.

КХАРДАМ – Творческата мощ – *КХА* осъществява – *Р* и поляризира – *ДА* химическото поле – *М*. **КХАРДАМ**, Кардам е име на средновековен български владетел и съвременен град в България.

КХАРДАМА – Творческата мощ – *КХА*, е осъществила – *Р* и поляризираща – *ДА* химическото поле – *МА*.

КХАР ДАМА – *За българите*: В древни индийски писмени източници се споменават Царят на **БАЛКХАРА**, Кардама, синът му Ила и внукът му Саса Бинду. Те основават в Индия свое царство, на Кардамите, а владетелската им титла е била **БАЛКХАРА**.

КХАРМА – Творческата мощ – *КХА*, е осъществила – *Р* химическото поле – *МА*.

КХАРМА – *За човека*: Отнесена към човека, **КХАРМА** е зачатие и още нещо.

При **КХАРМА**, при зачатие човек получава наследствени черти от своите преки и непреки биологични родители и от полето на околната среда в момента на зачатие. В общи линии той ще си остане такъв какъвто е сътворен за цял живот. Затова в Библията е писано, че децата ще страдат за греховете на своите родители.

Това в **БХАДЖА** се изразява с думата **ДАР**. Днес дар, подарък означава нещо добро, нещо хубаво, което получаваме като награда за някаква наша дейност. Но в **БХАДЖА**, **ДАР** означава и добро и лошо, онова което сме получили според обстоятелствата. Днес за това използваме думата Съдба. Тя е много точна, но ако поставим ударението върху първата гласна **Ъ**. Съдба означава съдене, отсъждане. Зачатието е дар за родителите и съд за техните деяния и помисли.

КХАРМАта не се отнася само за отделния човек, а преминава от родител на дете като наследствени черти на ума, душата и тялото. Всеки трябва да се стреми към съвършенство в тези три области, за да предаде щафетата на по-висше ниво от онова при което я е получил и да знае, че през неговия живот везните може да се наклонят нагоре или надолу. Това трябва да се прави поколение след поколение. Всъщност то е прераждането. Не на човека, а на гените, кодовете и е тяхното безсмъртие.

В животинския свят, за правото на мъжките животни да оставят поколение се водят жестоки, смъртоносни битки. Победителят доказва с победата си, че е достигнал физическа зрелост и мъдрост да води и опложда стадото или отделна самка, според вида им.

Днес учените правят генетичен подбор за подобряване на животинските породи. Работи се дори за промяна на гените.

В човешкия род също се прави такъв подбор. Сега ние възприемаме браковете между царски и аристократични родове като бракове по сметка. Да, днес е така, но в древността те са били преди всичко генетичен подбор.

Господ Бог създаде човека по свой образ и подобие, а човекът, в наши дни създаде компютъра, също по свой образ и подобие. Затова, чрез съпоставяне между човека и компютъра, наше величество може да бъде разбран па-лесно.

Днес за понятието *КХАРМА* битува мнението, че то е нашата орисия, предписанието ни, съдбата ни, която следваме цял живот и не можем да избягаме от нея. А от написаното по-горе от мен се разбира, че *КХАРМА* е само мигът на зачатие. На пръв поглед противоречието е крайно и непримиливо, но, ако погледнем компютъра ще разберем истината за нашата *КХАРМА*.

В момента на зачатие ни се създава нашата душа – хардуерът ни, която изгражда нашето тяло в майчината утроба и се грижи за него след раждането, чак до края ни. *Тя не се променя през целият ни живот.*

През деветте месеца в утробата, през деветте месеца за кърмене след раждането, през първите, вторите и третите седем години, се изгражда нашият софтуер – открехване на седемте прозореца – зареждане и усъвършенстване на програмите ни.

През същото време, в паметта ни се натрупват и сведенията за света – нашето познание. И така величеството става един прост компютър. Като се огледаме наоколо – всички сме хора - биороботи, но както знаем, има компютри, има и супер компютри. Така че, *"Всяка жаба, да си знае гъола"* или с други думи варната.

Сафтуерът ни е частта от КХАРМА, която може да бъде променяна.

КХАРМА, кърма – *За човека: Майчиното мляко.*

КХАРМАН – Творческата мощ – *КХА*, е осъществила – *Р* личното поле – *МА* и го установява – *Н*.

КХАРМАНА – Мястото където се осъществява *КХАРМАН* – утроба.

В някои народни говори вместо обръщението "майко", се употребява "мане, мане мо". *МАНА*, от *БХАДЖА* означава душа.

КХАРНА, Карна – Един от главните герои в древноиндийския епос Махабхарата.

КХАУР – Творческата мощ – *КХА*, уплътнява – *У* и променя – *Р*.

КХАУРИ – *За българите: КХАУРИ* се състои от две части *КХА* и *УРИ*. *КХА* е творческата мощ, а *Ури* е наше народово име. Такива български клонове са: *хайландур, ванандур, оногондури, кутригури, утигури, ултинзури, ургури* и др.

КХАУРИ, Гяури – *За религията: Превежда се неверници – безбожници.* Използва се предимно от последователите на Исляма към всички останали.

Днес тези които ни наричат *гяури* отдавна са забравили защо точно ни наричат така, но и ние сме го забравили. Гяури – кафири се използва и до днес на изток, в Централна Азия. Там, както и тук се превежда неверници. Но думата се среща не

сама далече в пространството, но далече и във времето, в древноиндийския епос Махабхарата.

КХАУРАВИ, Каурави – Сто братя и една сестра. Герои от древноиндийския епос Махабхарата, враждуващи и воюващи със своите братовчеди Пандавите. В епоса, нашите деди – балхиките, се сражават на страната на Кауравите.

Истинското им име е *КХАУРИ*, но по правилата на някой от индийските езици то е преминало в Каурави. Кауравите са символ за химическите елементи от Менделеевата таблица. На съвременен български език името звучи Корапи – химическите елементи. Кхауравите са материалите, а Пандавите, идеалистите.

КХАУШ – Творческата мощ – *КХА*, уплътнява – *У* формите на химическите системи – *Ш*. *КХАУШ*, е първообразът на съвременната дума *кауш* – затвор, считана за турцизъм.

КХЕНДРА – Творческата мощ – *КХ*, разширява към Астрала – *ЕН*, поляризира – *Д* и осъществява – *РА*. *ДРА*, се превежда и като: *С пълна мощ и безусловно*. *КХЕНДРА*, е тежнението разширение, левитацията, слабите сили от физиката, разпада, тъмната енергия. *КХЕНДРА* се използва и днес в съвременния български език: „*Защо си се похендрил там горе?*”

КХИНДРА – Творческата мощ – *КХ* свива към ядрото – *ИН*, с пълна мощ и безусловно – *ДРА*. *КХИНДРА*, е тежнението свиване, гравитацията, ядрените сили от физиката, синтеза.

КХИНДРА, Хиндра, Индра – В древна Индия гравитацията е отъждествена с бог Хиндра, а за него в Риг Веда е написано: „*Пред чието дихание двете вселенски половини треперели пред величието на огромната му мощ... Той, който закрепил здраво клатушкащата се земя, който успокоил трясящите се планини..., който подпрял небето, за да не падне.... Той сътворил слънцето и водите...*”.

КХРАМ – *За физиката*: Творческата мощ – *КХ*, осъществява – *РА* химическото поле – *М*.

Звукът *Р*, в езика *БХАДЖА* означава действително осъществяване, промяна, или унищожаване на производните от възможностите *Х*, като следствие от появата и промяната на напрегнатостта *К*. Така се изгражда химическото поле *М* и думата става *КХРАМ*.

Думата *РАМ*, *РАМА*, означава проява на химическото поле *М*. В Индия, това е името на бог *РАМА*, чиито подвизи са описани в епоса Рамайна.

КХРАМ, Храм – *За религията*: Този е храмът, който Христос обещава да съгради отново за три дни.

КХРАСТ – *За физиката*: Творческата мощ – *КХ*, осъществява – *РА* атмосферата – *С* и земната кора – *Т*.

КХРАСТ, Кръст – Напрегнатостта на полето – *К*, е двигателят за всичко случващо се във Вселената. Тя предизвиква изграждането, поддържането, преобразуването и

разграждането – *РА* на всичко осезаемо. Нейната промяна определя кога ще се появят газовете – *С*, кога течността, кога твърдата – *Т* и какво ще е съотношението между тях. Кога и какви материални образувания да се проявят и да съществуват върху земната повърхност, предписани от съответните възможности – *Х*.

Химическото поле – *М*, се състои от три плътности, три гуни.

- *САМА ГУНА*, е атмосферата. В Индия се нарича Сатва гуна.
- *РАМА ГУНА*, е течността, водата. В Индия се нарича Раджас гуна.
- *ТАМА ГУНА*, е земната твърд. В Индия се нарича Тамас гуна.

Водата е преходът, промяната на другите две гуни. Парата за да стане лед трябва да премине през водата. Ледът за да стане пара трябва да премине през водата. Същият преход се осъществява и за останалите химични елементи и е символизиран с кръста, който в по-ново време е възприет като основен символ в Християнството.

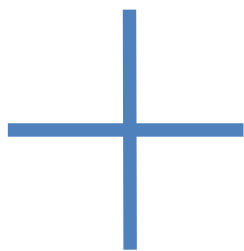
Водоравната черта на кръста, е символ за звукосъчетанието *КХРА* – точната напрегнатост и точните възможности при които се проявява течната плътност на полето *РАМА* – водата. А водата е живот.

Отвесната черта на кръста, е символ за химическото поле – *М* около земята, което включва газовата, течната и твърдата плътност на полето около земното ядро. Горната част на отвесната черта на кръста е символ за газовата плътност *С* – атмосферата, а долната за твърдата плътност *Т* – земната кора.

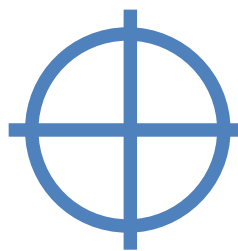
Когато напрегнатостта на полето се променя към разширение или свиване, ще се променя и съотношението между газовата – *С* и твърдата – *Т* плътност на полето около Земята. Символично, водоравната черта на кръста ще се премести нагоре или надолу, като следствие от посоката на промяната на напрегнатостта – към разширение или към свиване.

Днес напрегнатостта на полето около Земята е такава, че е възможно едновременното съществуване на въздуха, водният океан и твърдата земна кора, а те са предпоставката за съществуване на цялото растително и животинско многообразие на Земята.

Тъкмо тази оживотворителна напрегнатост на земното поле, е изразена с графичният знак известен като Келтски кръст.

КХРАСТ

КЕЛТСКИ КРЪСТ

Графично Келтският кръст е съчетание от двата знака, за втори и четвърти период от кръговрата на Долната вода.

И розата в средата на кръста на розенкройцерите е символ за тази оживотворителна напрегнатост на земното поле.

С кръста се изразява и нравствената и мисловната същност на отделния човек. Когато водоравното рамо на кръста е високо, този кръст е символ за просветленост, просветеност, добронамереност и нравствена чистота. Когато е ниско, този кръст е символ за примитивизъм, непросветеност, злонамереност и неморалност. Този кръст всъщност е издигнат меч.

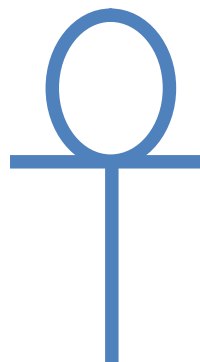
ВИСОК КРЪСТ

НИСЪК КРЪСТ

Затова нашите владетели в древността, когато са отвоювали нови територии или са се преселвали с мир, са забивали меч си в земята и с това са оповестявали че войната свършва и започва съзиданието.

Същият символ е и мечът Ескалибур, в легендата за крал Артур, а тя е поредният символ за кръговрата.

АНКХ

ТАУ

АНКХ и Тау, са двойка кръстове от древен Египет.

АНКХ, е символ за оживотворителната напрегнатост на полето, а формата на Анкха, е стилизирана човешка фигура с разперени ръце.

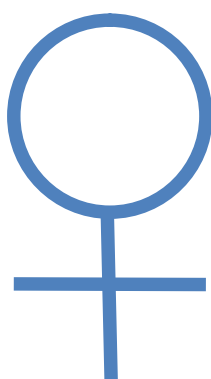
Този знак може да се види в ръцете на египетските богове от древните скулптори и стенописи. С него те изпращат своята благословия и благосклонност към Земята и хората.

Формата на Тау е обезглавен АНКХ. На него са били разпъвани осъдените на смърт в древен Египет. Възможно е названието Тау да е свързано със следния текст от египетската „Книга за изхода от деня“ (Книга на мъртвите).

*„Аз приготвям добър път към вратите **Tuau**;
върша това,
защото придружавам оногова който е отпаднал и изнемощял,
подкрепям го,
защото онзи, който плаче
е онзи от Западняците, когото спасявам,
на когото аз съм Богът Акер от областта Акер.“*

Формата на Тау е станала буква за звука *T*, а в БХАДЖА той е звукът за твърдата плътност на полето, за земната кора.

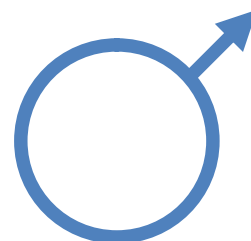
Следващите три знака са астрологичните символи на Венера, Земята и Марс.

ВЕНЕРА

ЗЕМЯТА

МАРС

Знакът за Земята е Келтският кръст, защото тук, днес, е оживотворителната напрегнатост на полето, позволяваща съществуването на съвременното растително и животинско многообразие.

Знакът за Венера е Анкхът, защото там оживотворителната напрегнатост на полето още не е настъпила, но предстои да се случи в бъдеще. Анкхът е знак и за женското начало, за жената.

Знакът за Марс е символ за това, че оживотворителната напрегнатост на полето вече е отминала повърхността на планетата и животът си е отишъл. Той е знак и за мъжкото начало и мъжа.

Кръстът е основен символ в Учението за Кръста. То е проповядвано в края на старата ера от гностиците – хора познаващи *БАЛКХАРА*, за да даде нов тласък в човешкото развитие и да преодолее застоя, следствие от дейността на тогавашните религии и учения.

Понятието *КХРАСТ* от *БАЛКХАРА*, е първообразът на символите бог Кришна и Христос, а думата *КХРАСТ* от *БХАДЖА*, е първообразът на техните имена: индийското Кришна и гръцкото Христос.

Днес същността на Християнството е само един знак – *кръста* и едно действие – *Христос възкръсна*. Но какво казва за възкресението българският език?

Сложната дума *възкръсна* се състои от две думи и една наставка. Първата дума е *врѣх*, *врѣз* и по-често употребяваната и форма *въз*. Тя означава *върху*, *отгоре*, *горе*. Втората дума е *крѣст*. В пълната си форма думата ще изглежда *врѣзкрѣстна*. Сложните думи често звучат тромаво и се произнасят трудно, но продължителната им употреба в ежедневието ги изглажда до окончателния им вариант. Така става и с *врѣзкрѣстна*.

Но *възкръсна* означава, че Христос отново се е възкачил на кръста, на смъртното си място, там от където е свален мъртъв.

Недоразумението тук идва от смесване на абстрактното понятие за кръста, невъзможността за отричане или преиначаване на истината за него и съчетаването му с проблемите за живота, смъртта и морала на човека.

Нелепата бъркотия идва от непознаването днес на *БАЛКХАРА* или Учението за Кръста. Така митологичното, приказното повествование в Евангелията и естественото чувство и желание на милионите онеправдани хора през всички времена към доброта и справедливост, узаконяват и поддържат Християнството живо.

Но в Евангелията са останали и идеите на гностиците.

Първо. Защо той е наречен Христос – Кръст, след като ще умре и умира на кръста?

Второ. Сам Христос говори за смесването на абстрактни понятия и теми от ежедневието.

“Тогаваш се приближиха учениците Му и Му казаха: Защо им говориш с притчи? А Той в отговор им каза: Защото на вас е дадено да знаете тайните на небесното царство, а на тях не е дадено. Защото който има (познание, ББ), нему ще се даде, и ще има в изобилие; а който няма от него ще се отнеме и това което има. Затова им говоря с притчи, защото гледат, а не виждат; чуят, а не слушат, нито разбират.”

Трето. В Евангелието на Марко той казва: *“Аз ще разруша този рѣкотворен храм, и за три дни ще съградя друг, нерѣкотворен.”* Времето през което Христос руши, е вторият период от кръговрата.

Четвърто. Той казва също: *“След три дни ще възкръсна.”*

Законът, водите, полето, напрегнатостта и всичко осезаемо през третия период от кръговрата са в мисловно състояние, в небитието, в земното ядро, а третият период, както и останалите се състоят от по три части.

Същото е записано за Христос и в евангелие от Матей: *„Защото, както Йона беше в корема на морското чудовище три дни и три нощи, така и Човешкият Син ще бъде в сърцето на земята три дни и три нощи.”*

А що се отнася за втората част от по-горния цитат, тя се отнася за четвъртия период от кръговрата: *„...и за три дни ще съгради друг, неръкотворен”*

Когато през четвъртия период от кръговрата, с неговите три части, се появят полето A , напрегнатостта му K и възможностите X , те ще осъществят промяната P и ще изградят химическото поле M , а то включва газовата, течната и твърдата му плътност. Това действие е $KXPA$ – поява на земното химическо поле и всичко в него.

Трите дни за изграждането на неръкотворния храм са времената необходими за изграждане на трите гуни $САМА$, $РАМА$ и $ТАМА$ – химическото поле – M . То е Божият неръкотворен храм, днес и тук. И след тези три дни Христос ще се върне отново там горе, в първия период от кръговрата. Там от където е слязъл.

Днес, историци в България издигат и поддържат тезата, че някои владетели в Кубратова, а по-късно и в Дунавска България са приели Християнството още преди покръстването на Борис. Основание за това им дават кръстовете върху откритите печати на Кубрат, Аспарух и Органа, както и върху някои от съдовете в златното съкровище от Наги сент Миклош и от други източници. За историците те са християнски кръстове, на аз мисля, че са кръстове – символи за кръговрата.

http://bp3.blogger.com/_YB7CEloMcRY/SDXRNO5I9uI/AAAAAAAAAK8/uCs2znb-sF8/s400/Nagy+Szent+Miklosh++++tas+cor+r.jpg

<http://www.bulgaria-is-alive.com/simvoli-solarcross.htm>

Разглеждайки кръста от таса, от съкровището от Наги сент Миклош, каменния релеф на богомилския кръст от Лангедок във Франция, както и катарския кръст, виждаме, че всяко от четирите му рамена завършва с трилистник – символ за трите части на всеки от четирите периода от кръговрата на

развитието на всяка физическа система и в частност на нашата планета Земята.

Общо за четирите рамена те са дванадесет – основата на Зодиака. В средата на кръста от таса има окръжност с точка в средата. Това е знакът за третия период от кръговрата – знакът и за физическото ядро и в частност за ядрото на Земята. Защото: *Има ядро – има нещо, няма ядро – няма нищо.*

Затова в средата на този кръст е знакът за земното ядро. Благодарение на него (на ядрото) и заради него се осъществява Кръговратът с неговите четири периода и дванадесет части.

От този предхристиянски кръст се е запазила и до днес формата на много кръстове върху църквите в България, на които всяко рамо завършва с малък кръст или с трилистник.

http://church-rz.landbg.com/image/cross_silver.gif

От думата *КХРАСТ* произлиза и името на известния от историята български бог Хърст, Хърс.

Много от думите от *БХАДЖА* са трудни за произнасяне заради изкуствената си постройка. Затова при употребата им, някои се променят. Така от *КХРАСТ* отпадат първият звук а в някои случаи и последния и остава *ХРАСТ*, *ХРАС*.

Някои особени думи в българския език се променят по определени граматически правила. Такива са: кръв – кърв, връв – върв, трън – търн, у торба – утроба. Същото се случва и с Храст, Храс. Те стават Харст, Харс или Хърст, Хърс. С това име бог Хърст, Хърс е известен в земите на България, в Македония, в Сърбия, в Украйна, в земите на Волжка България и в Кавказ. От името на този бог произлизат имената на Хразград – Разград, селището Хърсово в долината на Вардар и десетината едноименни селища в българските земи.

В турските архиви са записани българи с имена *Хърс* и фамилия *Хърстов*.

Бог Хърс е имал и своите поклонници и последователи. Също от нашата история ни е известно, че голяма част от населението на северна България през средновековието се е самонаричало, а и днес още се нарича *хърцои*, *ърцои*.

Това е за *КХРАСТ* и българите преди налагане на християнството от Борис. А ето и нещо за самото покръстване.

Съдбата на всеки народ е в ръцете на неговия елит, който оформя собствения си мироглед, а посредством действията си задава историческата посока на развитие на целия народ. Когато определен елит овладее властта и я затвърди, ако добре е ръководил, ще придобие мощ и самочувствие и народът му ще е добре. Но ако не „уцели ваксата“, тежко на народа, тежко и на елита. Така казва и Исус в „Евангелие на Лука“. „Горко на вас, законници! Защото отнехте ключа на знанието; сами вие не влязохте, и на влизащите попречихте.“

Мисля, че тук е подходящо място да спомена едно от правилата в обществения живот, което работи безотказно независимо от времето и мястото, независимо от

това дали го познаваме или не, дали го спазваме или не. А то гласи: Всяко сдружение, явно или тайно, оставено без надзор и контрол, рано или късно се обръща против това, заради което е създадено. Такива са: елитът, държавата, религията, идеологията, партията, армията, банката, мафията, масоните и т.н.

Днес се предполага, че хората в една държава живеят по правилата на обществен договор изразен с Конституцията и законите. Би трябвало елитът и останалите граждани да изпълняват своите задължения произтичащи от обществения договор, в името на благо на целия народ и държава. Но какво става когато елитът се сдружи или подчини на друг елит, от друга държава?

В онези времена светът е бил в нас и ние сме били в него. Той нас е обръщал и ние него сме обръщали, защото животът е борба.

В Кубратава България, след смъртта на Кубрат, престолонаследникът е приел доброволно или е бил принуден да приеме Юдаизма и да го наложи на част от народа. Това е причина за гражданска война в която участват и хазарите на страната на официалната власт. Юдаистите побеждават, а останалите братя на владетеля Бат Баян не приемат нито религията – каквато и да е тя, нито чуждата политическа власт произтичаща от приемането на чужда религия.

Една част от народа ни, запазва на Волга и Кама част от старата държава, която става известна като Волжска България и след време, като средства за отбрана и предпазна мярка против посегателства и асимилация от страна на Хазарския Каганат приема доброволно Исляма. Другите братя тръгват по свои пътища. Аспарух поема останалата част от старата държава и след война с Бизантия довежда народа си в земите южно от река Дунав и прелива тук старата държавност, която днес наричаме Дунавска България. След време сценарият от края на Кубратова България се повтаря и тук.

Симеон е заложен в Константинопол, а баща му Борис загубва войната с Бизантия и е поставен на колене. Това е звездният миг за империята, чакан и подготвян отдавна. Историята се пише от победителите, а там пише, че: ... княз Борис – доброволно, осенен с висше, прозрял и приел вярата Христова и т.н. и т.н. И като я приел на часа побързал да ошастливи и целия български народ. Бедният и добър славянски народ приел християнството с радост, като манна небесна, а лошите властници, които били българи не пожелали, понеже били обладани от нечестива и бесовска езическа религия.

Ако някой наистина иска да разбере какво се е случило по време на покръстването и след него, бих могъл да подсказва какво точно е станало и какво точно се случва винаги в такава ситуация. Същото каквото е станало след преврата на девети септември. В цялата държавна машина на България плъзнаха комунистическите агенти на КГБ и първо унищожиха физически (за пореден път) цялата родолюбива интелигенция, чрез "Народния" съд. С девиза за равенство и братство овластиха неподготвени хора от простолудията, а във всички важни държавни институции поставиха свои представители, без чието знание и одобрение нищо в България не можеше да се реши или извърши. Тогава ни беше променен мирогледът. Религиозната идеология – Християнството, беше заменена със социална идеология – Комунизма. А след десети ноември, Комунизмът беше заменен с още по-нова идеология – Либерализма. И отново в цялата държавна машина на България

плъзнаха чужди и наши либерални агенти, без чието знание и одобрение нищо в България днес не може да се реши или извърши.

Същото се е случило и по време на покръстването. А то е предсказано с думите от старинния каменен надпис: *“Българите направиха много добрини на християните и християните забравиха...”* В потвърждение на горното прилагам следните два цитата. Първият е от „Житие на св. Цар Борис, Покръстител на българите” от архимандрит Серафим (Алексиев), писано в наши дни.

„Ала имало и люде, които не били доволни от своето покръстване. Такива били някои знатни боляри, петдесет и двама на брой, които се гордеели със своите древни езически родове. Те свързвали големството си и успехите си с езическата религия и не желали християнството, което със своята проповед за смирение и със своето учение за братство и равенство в Христа ги приравнявало с простия народ. Затова, недоволни, че им се налага недобър закон, дигнали бунт срещу царя-покръстител и искали да го убият, за да могат да възстановят старото езичество. Това означавало да се тури край на християнската вяра, благочестие и просвета, да се държи в безправие народът и да продължи да се шири езическата бесовска власт над душите на непросветените. Но Божественото Провидение не допуснало това.”

А ето какво казва помакът Хасим от село Чавдарли, Пазарджишка кааза относно тези събития, преди около сто и петдесет години. Този цитат е от книгата Веда Словена.

“Дедо ми казваше, че такива китапе имало всяко село в Доспат, дур да станат кауре. Тогава нашите душмане, като надвили на нашите дедове с вярата, което никак си инак с пусат или юнаство не можели да достигнат, зафанали да горят онези стари китапе, най-сетне с техний мурафет тогашиный наш цар издал буюрутие, че лу у кого се намерят онези стари китапе, ша гу накаже със смърт. Тога едни се противили на царската повеля, дур и кавга усторили, но царят, спомаган от душманите, надвил хми и ги разгонил. Които предпочели да остоят отечеството си, а не вярата си, и тъй се разпръснали по фред земята, а други скришом си чували старата вяра и китапете; това го правили нашите душмани, не че имали гайле на нашите дедове, но да достигнат с вярата онова, което с юнаство не можели и да се загуби нашият ихтибар, че сичко от нас излело, но пак ша дойде време, когато нашите дедове пак ша си земат първият ихтибар, зацо и Господ кабул не чини да се тъптат толко онези, от които всичко излезло на земята.”

Този текст е безценен за българската история. Той е ценен като цяло, но аз бих искал да отделя едно изречение на което трябва да се обърне особено внимание. *„Които предпочели да остоят отечеството си, а не вярата си, и тъй се разпръснали по фред земята, а други скришом си чували старата вяра и китапете...”*

Тези са хората отказали да приемат Християнството, хора последователи на Боян Мага. Заради това са наречени *помаг* (ед.ч.), *помаци* (мн.ч.) – хора следващи Мага. Думата *по* в някои наши диалекти е синоним на думата *след*. И днес в шоплука можем да чуем *„Оди по мен.”*, което означава *„Върви след мен”*.

Помаци са били българите отказали да приемат Християнството по време на покръстването и запазили стария си мироглед. Едва по късно някои от тях приемат Исляма и стават днешните българомохамедани. Българомохамеданин е различно от помак и по време и по мироглед. Общото между тях е, че са българи и че не са християни. Но днес те са еднозначни (синоними).

А тези от помаците, които „се разпръснали по фред земята” са богомилите. Те разпространяват дуалистичното си учение и „тайната книга” – идеите на БАЛКХАРА в западните части на Балканския полуостров, в северна Италия, в южна Франция и Германия. В Италия тези идеи допринасят за Ренесанса. Във Франция техни последователи са катарите. След жестокия разгром на катарите, тамплиерите продължават делото им, а и след техния разгром идват масоните, във Франция, Шотландия и Англия. От там те отиват в Новия свят от където управляват света и до днес. В Германия идеите на богомилите са причина за реформизма на Мартин Лутер и раждане на Протестантството. От тези действителни исторически събития се вижда каква е мощта и стойността на идеите от БАЛКХАРА. Ни повече, ни по-малко те промениха Западна Европа, а от там и цивилизацията в целия съвременен свят.

Написах това за да покажа, че от хиляди години до днес, така се случва, че други пият вода от нашия извор, а ние все жадни ходим по Евразия. Но: *Силен е този, който дава, а не онзи, който взема!*

КХСАДРА – Творческата мощ – КХ, е изявила газовете – СА и ги е поляризирала – Д и променила – РА. Това е времето от развитието на Земята, когато се изгражда атмосферата с всички промени в нея. САМА ГУНА, е втората плътност на полето.

КХСАДРА, Кшатра – *За обществото*: Член на втората от четирите варни – царете, аристократите и висшите военни – изпълнителите на предписанията на брахманите за устройството и развитието на обществото.

КХУ – Творческата мощ – КХ, уплътнява – У.

Уплътняването е предпоставка за изграждане на цялото съвременно многообразие на Земята и затова се счита за добро събитие.

КХУ – В различните епохи и различните цивилизации, хората са изграждали общи морални правила. Днес, волю-неволю, светът се придържа към джудайските десет божии заповеди, създадени за нуждите на своето време.

Моралът на нашите деди за обществения живот, е закона ДХАРМА. В него има само четири правила и те са достатъчни за всички хора и за всички времена. Ето ги.

- КХУ БАНА – Добра мисъл. Творческо мислене.
- КХУ МАНА – Добра душа. Добри чувства.
- КХУ КХАДХА – Добра дума. Говори истината.
- КХУ ВАРДЖА – Добро дело. Съграждай, не руши.

КХУР – Творческата мощ – КХ, уплътнява – У и променя – Р.

КХУРАН – Творческата мощ – *КХ*, уплътнява – *У* променя – *Р* и установява – *АН*. *КХУРАН*, е първообразът на персийското име Куран, Курани.

КХУРВА – Творческата мощ – *КХ*, уплътнява – *У* чрез третото – *Р* и радиалното движение – *ВА*.

КХУРМА – Творческата мощ – *КХ*, уплътнява – *У* и изгражда – *Р* химическото поле – *МА*.

КХУРМА – *В Индия*: Втората аватара на бог Вишну. Аватара се превежда слизане, спускане, а *курма* костенурка. „По време на първата космическа епоха *Сатя юга* бог *Вишну* приел образа на костенурка и се потопил на самото дъно на океана за да изнамери отново някои съкровища изчезнали по време на потопа.”

КХУРУ – Творческата мощ – *КХ*, уплътнява – *У* и променя уплътненото – *Р*, като го уплътнява втори път – *У*. *КХУРУ*, е уплътняване на газовата плътност на полето и промяната и в течна – поява на водата.

КХУРУ, *Куру* – Древноиндийски аскет, цар на народността *куру*, населявала Северозападна Индия. Предтеча на *Пандави* и *Каурави*. Полето където упражнявал аскетизма е наречено в негова чест *Курукшетра*.

КХУРУДЖА – Творческата мощ – *КХ*, уплътнява – *У* и променя уплътненото – *Р*, като го уплътнява втори път – *У* и се проявяват химически системи – *ДЖА*. На изток, в Тибет, звучи *Куру чу* и е име на река, а реката която тече през град *Сливен* се нарича *Куруч*, *Куруча*.

КХУРУКХСАДРА – Думата е сложна и се състои от *КХУРУ* и *КХСАДРА*.

КХСАДРА означава, че творческото начало поляризира газовата плътност на полето – атмосферата и я променя. Това е времето от развитието на Земята, когато се изгражда атмосферата с всички промени в нея.

КХУРУКХСАДРА, е физическото поле около Земята, където се твори и претворява под въздействието на тежненятия му.

КХУРУКХСАДРА, *Курукшетра* – *В Индия*: Полето в древноиндийския епос *Махабхарата*, където е медитирал аскетът *Куру* и се е състояла голямата война *Махабхарата*, между *Пандави* и *Каурави*.

Пандавите са управители на петте татви, фините неща от *ГАНА*: светлина, топлина, звук, аромат и вкус. *Кауравите* са химическите елементи от *ГУНА*. Целият епос проследява борбата помежду им, следствие от тежненятия на полето и превес вземат ту *Пандави*, ту *Каурави*.

Същата символика съществува и в Шеста песен от Книгата на *Джан*, цитирана от *Елена Блаватска* в книгата и „Тайното учение”.

*“През време на Четвъртата Вечност
Синовете получават заповед да създават своите Образи.
Една трета отказва, двете други приемат.”*

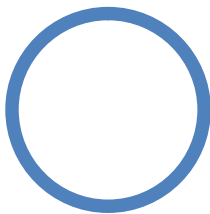
*Проклятието е произнесено.
Те ще се родят в Четвъртата,
ще страдат и ще причиняват страдание.
Това е първата война.
По-древните Колела се въртят надолу и нагоре...
Искрата на Майката изпълни всичко.
Имаше война между Творците и Разрушителите.
Водеше се битка за Пространство.
Семето се появяваше отново и отново.”*

Л

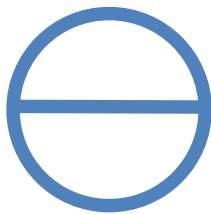
КРЪГОВРАТЪТ – ВРЕМЕТО

Л – Символ за кръговрата на Долната вода, от Астрала до черната дупка и обратно, от ядрото до Астрала.

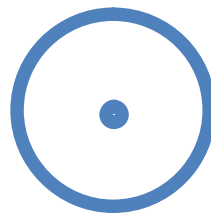
Л, е символ за съвременното понятие Време. Кръговратът се извършва в четири периода, които символично се изобразяват по различни начини, но най-естественият е чрез окръжности.

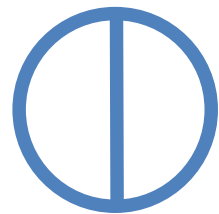
ПЪРВИ
ПЕРИОД

ВТОРИ
ПЕРИОД

ТРЕТИ
ПЕРИОД

ЧЕТВЪРТИ
ПЕРИОД

ЛА – Четвъртият период от кръговрата, когато пространството се разширява, а времето тече в права посока.

Втората сричка от думата **ЛИЛА** – пълният, действителен кръговрат на Долната вода.

ЛИ – Вторият период от кръговрата, когато пространството се свива, а времето тече обратно.

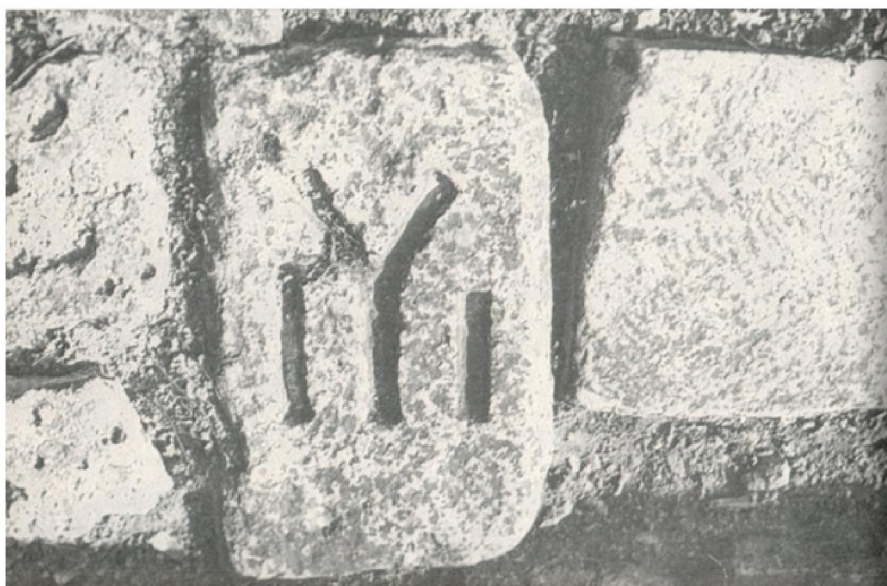
Първата сричка от думата **ЛИЛА** – пълният действителен кръговрат на Долната вода.

ЛИЛА – Пълният кръговрат на Долната вода, от Астрала до черната дупка и обратно, от ядрото до Астрала.

ЛИЛА – В Индия: „Любовната игра на боговете, на двама божествени съпрузи, които правят божествена любов и чрез нея слагат начало на всичко и на земята върху която живеем. След пълното си сливане се разделят и материалният свят започва да се разпада, тъй като нещата съществуват дотогава, докато трае божествената любов. Раздялата превръща света в прах.”

РАЗА, Раса ЛИЛА – В Индия: „Танц на сътворяването изпълняван от бог Кришна и всички пастирки или гопи едновременно, след като се е саморазмножил в безброй еднакви тела.”

ГҮІ – Графичен знак за **РАЗА ЛИЛА**. Символичен графичен знак за полов акт.

ЛИЛА – Съвременно българско женско име. Мъжкият вариант е Лило.

ОПРЕДЕЛЕНИЕ ЗА ВРЕМЕ

Днес в науката няма общоприето точно и ясно определение за понятието Време. Изхождайки от написаното до тук, ще направя своя опит и аз.

1. А. Покоят е безвремие.
Б. Движението е време.
2. Движението – времето, е два вида:
А. Физическо – **ЛИЛА**.
Б. Механично – на хвърления камък.

В наши дни, земните жители използваме две времена. Първото е нещо абстрактно и необяснимо и се представя като безначално, безкрайно, вечно, праволинейно, винаги с положителен знак, единно и всеобщо за цялата Вселена.

Единни и всеобщи за цялата Вселена са само три неща: Мислителят, Законът и Горната вода.

Второто време използвано днес е календарното. То всъщност са скоростите на движенията на небесните тела Земя, Луна и Слънце. Човекът е наблюдател, а измерваните скорости са движението на Земята около Слънцето или на Луната около Земята, в зависимост от това какъв е календарът, лунен или слънчев. За по-малките времена: ден, час, минута, секунда, в ежедневието може да се ползва пясъчния или всеки друг часовник.

3. Движимото – пространството, е два вида:

А. Физически системи.

Б. Химически системи.

Механичното движение на химическите системи – времето на хвърления камък е известно и е описано в механиката.

Движението на двата вида системи се осъществява от различни правила. Затова, Законът за всемирното притегляне на Нютон е неприложим за физическите системи, а теорията на относителността на Айщайн е неприложима за химическите. Освен това всяка система има свое поле, пространство и време.

4. Всяко движение на времепространството има:

А. Начало:

а. От Астрала.

б. От ядрото.

Б. Посока:

а. Свиване, от Астрала към ядрото – време и пространство с отрицателен знак.

б. Разширяване, от ядрото към Астрала – време и пространство с положителен знак.

В. Край:

а. В ядрото.

б. В Астрала.

Краят, е целта и двигателят за движението на времепространството.

Като прибавим към горното определение Равновесното положение и Третото движение ще стане ясно, че ако някой е правил, прави или ще прави мисловни, теоретични или практически опити със светлина, часовници, координатни системи и наблюдатели и не е уточнил заданието, въпроса, съобразно горните точки и подточки, не може да достигне до правилен отговор.

M

ХИМИЧЕСКОТО ПОЛЕ

M – Символ за химическото, личното, индивидуалното поле.

Отнесено към човека и живата материя въобще, М, е биополето, аурата, душата, азът, егото – причината за самосъществуването.

Човекът е три неща: тяло, душа и ум. Звукът М от езика БХАДЖА, е символ за душата.

МА – Действително осъществено химическо поле. Личното поле М, съществува в планетарното химическо поле М.

Земното химическо поле М, включва атмосферата, водния океан, земната твърд и магмата под нея. То е единното, общото, цялото, голямото М. Но цялото се състои от свои производни – неизброимото материално многообразие. И обратно, всяко самостоятелно съществуващо химическо образувание е част от голямото М и негова производна – самостоятелно М.

Личното поле, душата, Азът, дава право на всеки човек да заяви: На света съществуват само две неща, Аз и останалият свят.

МАД – За физиката: Химическото поле – МА, се поляризира на два пола – Д.

МАД – За човека: МАД, е процесът за определяне на пола на душата при зачатие.

Всяко материално тяло има свое поле и то е променлива величина. Ако вземем за пример човека, усещането за промените на полето са чувствата. Те са вътре в тялото и вън от него.

Полетата в здравето човешко тяло, трябва да са в такова равновесие, че той да не усеща никой от своите телесни органи. Здравият човек не усеща и не осъзнава, че премигва през няколко секунди, че диша през няколко секунди, че сърцето му бие непрекъснато. Ако усеща функционирането на някой свой орган, дори и да няма болка, това означава че нещо в него не е наред.

Външните чувства са обмен на сведения при взаимодействието на човешкото биополе, с всички обкръжаващи го полета. То се поддава на тяхното влияние и се променя, без ние пряко да осъзнаваме това. Следвайки техните тежнения, стойността на нашето биополе се променя в благоприятна или неблагоприятна посока и поражда у нас съответното приятно или неприятно чувство.

Нашето биополе се влияе от промените на слънчевата активност и съответната промяна в земната магнитосфера. То се влияе от Луната, от сезонните и метеорологични промени, от присъствието на много хора или отделни личности, животни, водни басейни и всичко което ни заобикаля.

Най-силно влияят тези промени на малките деца. Понякога те плачат неутешимо, без никаква видима причина. Старите баби в такива случаи казват, че ги е хванало УРУКХИ. А УРУКХИто е приближаваща рязка промяна в метеорологичните условия, ниско или високо атмосферно налягане, облачност с висок електрически заряд, ултравиолетовите слънчеви лъчи и др.

Думата биополе е нова, въведена от съвременната наука, но още от древността за това се използват други две думи. АУРА – в астрологията и ДХУНДЖА – Тунджа – Душа, в религията.

Външното и вътрешното поле на човека са в непосредствена и постоянна връзка. Затова древните са казали: „*Не можеш да излекуваш тялото, докато не си излекувал душата.*”

КХАМА, е обmena на сведения за стойността на полето, чувствителност, осезаемост, която поражда тежнения в биополето и желаниа в тялото.

Чувствата са известни на всеки, но въпреки това ще се спра на две от тях.

Първото – най-силното човешко чувство е страхът, ужасът. В екстремна ситуация човек изпада в шок. Тогава го полазват – побиват тръпки, косата му настръхва, дъхът му спира, краката му омекват или стават тежки като от олово, вцепенява се и често изпада в безсъзнание, а понякога става ням свидетел на собствената си гибел, без да е в състояние да направи нещо. Това е най-яркият пример за влиянието на външното поле и неговите промени върху вътрешното – телесното. Но за щастие не се случва често и е неприятен спомен. Затова ужасът не е издигнат в култ.

Второто по сила чувство е любовта. И при нея е силно изразено въздействието на външното поле и неговите тежнения върху вътрешното – телесното. То е съотношението между платоническата и плътската любов, от едната до другата крайност. Всъщност за мнозина любов е само плътската и нейната кулминация – оргазма. Какво е оргазъм и за какво служи той?

Първо, той е сладкото бонбонче, което ни кара да желаем, да търсим и да правим любов – единственият естествен начин за продължаване на рода. Природата ни е дала тази залъгалка, за да е сигурна че ще изпълняваме повелята – да създаваме потомство. Какво ли би станало ако го нямаше? Но оргазмът е различен, понякога дори е неприятно чувство, защото и полетата са винаги различни.

Второ, той е локално, временно биополе предназначено да повиши жизнеността на семената и яйцето и тяхната активност, необходими за действието при срещата им. Това е основната му функция.

Повече за оргазма по-късно, а сега да погледнем как стоят нещата в природата?

Звукът за първите атоми в езика БХАДХА е С. Звукът за физическото поле е А, а звукът за личното поле е М. От тях се образува думата САМ. Това са семената от които ще се изгради газовата плътност но полето, а след нея последователно и течната и твърдата му плътност.

От това САМ, са съвременните български думи сам, съм и семе. Посяването на тези семена, на химическите системи въобще е САД. От тава САД са съвременните български думи садя, разсад и техните производни. От тук е и руската дума сад – градина.

Когато четем стари текстове, с митологично или религиозно съдържание, за нас е странна тенденцията на авторите към възвеличаване, епичност до вселенски

размери на повествованието, действието и героите от текста. Но за това си има причина, а тя е различието в мирогледите на древните и съвременни хора.

Ще дам пример, като се върна отново към оргазма.

Днес тенденцията в нашето общество е същността на младите хора да се принизи до двете определения – мутри и блондинки. А за тях оргазмът е само кеф.

При древните нещата са доста по-различни. Моментът, непосредствено преди оргазма и самият *УРКХАСАМ* – оргазъм се съдържат в понятието *САМАДКХИ*, *самадхи*, за което в Индийска митология се казва: „*Пълно съсредоточаване на разума, дълбока медитация. Концентрация на всички мисли, съзнателни и подсъзнателни, върху обекта (бъдещият плод ББ). Състояние на духовна приповдигнатост, което предхожда ДХАНА* – (спиране на дъха ББ) *покой, безмълвие.*”

Но спирането на дъха, не се отнася само за гореописаното, а и за Диханието на Брахма. Когато бог Брахма вдишва, светът се унищожава, а когато издишва се създава всичко което ни заобикаля – светът в който живеем. За издишването на Брахма, в древността е казано: „ *Така диханието става камък, камъкът – растение, растението – животно, животното – човек, човекът – дух, а духът – бог.*”

Това е *САМСАРА* – причинно следствената верига за развитието на материята. Там движението напред и нагоре е *ДХАРМА*. С две думи, всичко това е колелото, не на късмета, а на съдбата. Заедно със спирането на нашия дъх, спира и диханието на Брахма и *ДХАРМА* отсъжда всекиму това което е заслужил – докдето е достигнал в еволюцията. Растението ще роди растение, животното – животно, а човекът – човек. Но в новороденото винаги има и *тенденция плюс или минус* (според еволюцията в диханието на Брахма), а тя вече е *НАШЕ ДЕЛО*.

Ние сме двуполови същества и това е наложило разделно участие на всеки от двата пола при зачеването, изграждането, раждането – появата на новия човек.

Мъжът и жената са две противоположности, съответстващи на двете Води в действителността. Мъжът на *Е*, жената на *И*. Точно както е записано в Библията: „*И Бог каза: Да създадем човека по Нашия образ, по Наше подобие...*”

За мъжа е отредено да дава и посява семената за духовното начало – *МАД*. Като добавим към *МАД* и звука за мъжкото начало *Е*, ще се получи думата *МАДЕ* – телесният орган на мъжа, където се изграждат семената за духовното начало на новия човек.

За жената е отредено да изгражда – *КХА* тялото на новия човек. Звукосъчетанието *КХ*, в езика *БХАДЖА* означава изграждане или разграждане на материята от творческата мощ.

Желанието за любовна връзка и удоволствието от нея в *БХАДЖА* се нарича *КХАМА*. От тук е останало в Индия името на бог Кама – богът на любовта, който няма тяло. Днес името му се превежда – желание (плътско).

Начините за постигане на удоволствие при различните пози на телата на двама души, мъж и жена – правещи любов са описани в древна Индия в книгата *КХАМА СУДРА* – Кама сутра. Но *КХАМА* или Кама, означават само удоволствие, без зачатие.

За да се случи каквото и да е в материалното пространство трябва да има промяна на напрегнатостта на полето. За да съществува нещо материално е необходимо точно определена напрегнатост на полето. Последните научни експерименти показаха, че в космическото пространство не се получава зачатие. То се осъществява само върху земната повърхност, при определена стойност на полето. Тази е причината някои птици, риби, животни и насекоми да мигрират за размножителния си период.

Звукът за напрегнатостта на полето в езика *БХАДЖА* е *К*, а следствие от промяната на напрегнатостта на полето, е промяна на някои материални образувания намиращи се в това поле, поява на нови или отмиране на стари. Звукът за следствието, за промяната в *БХАДЖА* е *Р, РА*.

За да има зачатие при любовната връзка и за да не остане тя само удоволствие, трябва да настъпи промяна, а тя е следствие от точната напрегнатост на полето. Тогава *КХАМА*, ще стане *КХАРМА*, а Кама, Карма. Това е зачатие. Това е печатът на полето върху новозаченатия плод, неговото духовно начало *МАД* – посято от мъжа в жената, което ще изгражда – *КХА* тялото си в майчината утроба през деветмесечния си път от небитието към битието.

Телесният орган на жената, където това се случва е *МАДКХА*.

Разделението от природата на материя и дух при човека дава основание на църквата да е против абортите. При аборта не се унищожава само недоизграденото тяло, а духът на плода, който изгражда собственото си тяло. Човек – това е неговият ум и затова всички ние сме различни. Когато се раждат деца, не се поддържа само числеността на рода, а се очаква и извършва енволюция – на тялото и на духа. Очаква се Новият човек – с променен ген, който ще направи още една крачка напред в енволюцията и ще ни изведе от застой. Това се случва веднъж на хиляди години, но кога, никой не знае. Промените в климата дават основание за надежда. В тази лотария на съдбата, в която печелившият вариант е едно на милиарди, в България днес не са много участниците и възможността да ни споходи тази радост е нищожна.

През трите дни след раждането си всеки човек получава първото майчино мляко – *КХАЛАСТРА*, коластра. *КХАЛА*, в Индия бог Кала е Времето, а *СТРА* означава съотношението, между духовното и материалното, между трите гуни у всеки от нас: *С* – *САМА ГУНА*, *Р* – *РАМА ГУНА* и *Т* – *ТАМА ГУНА*.

Първите девет дни след раждането, майката и детето трябва да прекарат в уединение. Там, в здрача, новороденото трябва да види това, което не се вижда с очи. В тишината да чуе това, което не се чува с уши. Да усети топлината на майчиното тяло, която не се измерва с градуси. Да долови уханието на живота, което не е козметика. Да усети и вкуса на кхаластрата, който не е насита за езика. По този начин, тези девет дни означават за новородения човек „Добре дошъл”, което е предпоставка да премине през живота с лекота и увереност.

След раждането си и получаване на *КХАЛАСТРА*, новороденото ще получава и втора *КХАРМА*, Карма – майчината *кърма* в продължение на девет месеца, за доизграждане на духа и тялото си в битието.

МАДА – За човека: Личното поле – *МА*, е поляризирано – *ДА*. Определен е полът на душата.

МАДАН – За физиката: Химическото поле – *МА*, е поляризирано – *ДА* и се установява – *Н*.

МАДАН – За човека: Момче.

МАДАН – Град в съвременна България.

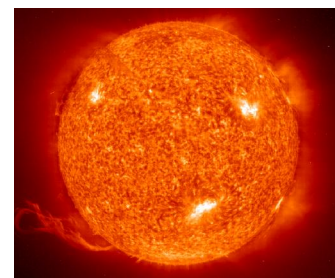
МАДАНА – За физиката: Химическото поле – *МА*, е поляризирано – *ДА* и установено – *НА*.

МАДАНА – За човека: Момиче. Това е първообразът на съвременната дума *Мадона*.

МАДАР – За физиката: Химическото поле – *МА*, е поляризирано – *ДА* и се променя – *Р*.

МАДАР – С окончанието *АР*, в българския език се образуват думи в деятелен залог, които се използват за човек свързан с нещо професионално: хляб – хлебар, зид – зидар и др. Но *МАДАР*, в планетарно измерение не се отнася за човек, а да кажем за бог или природен закон, които прави така, че да стане възможна появата на земното химическо поле и неговото преструктуриране. Но това не може да се осъществи докато огнедишаният змей *УР*, е открит.

Заради неговото огнено дихание не може да се появи живот на Земята. Затова *УР*, долната граница между ядрото и земното поле, трябва да бъде обвита в твърда обвивка, която да обуздае огнения му дъх. Това деяние е *ДЖАРДЖА* – проява на световния океан и земната кора.

http://umbra.nascom.nasa.gov/images/eit_19970914_0121_304.gif

На изток, в Афганистан все още съществува скален барелеф изобразяващ това събитие. Конникът *МАДАР*, убива – *ДЖАРДЖА* – змея *УР*.

Снимката е предоставена от д-р Александър Илиев. Паметникът се нарича *МАДАР* и е взривен от талибаните.

Този мотив е възприет от Християнството, където свети Георги – *ДЖАРДЖА*, убива змея *УР*.

МАДАР – За човека: Мъж.

МАДАРА – За физиката: Химическото поле – МА, е поляризирано – ДА и осъществено – РА.

МАДАРА – За човека: Жена.

МАДАРА – Историческа местност и село в съвременна България.

На всички ни е известен Мадарският конник, но не ни е познат. Днес се счита, че първично е името на село Мадара, на чието име е наречено и близкото плато и понеже конникът е на скалата на платото, е наречен Мадарски. Но от по-горната снимка и текст се разбира, че първично е името на конника – МАДАР, от където произлизат и названието на платото и името на селото. Мисля, че вече не трябва да си задаваме въпроса „Кой е конникът?“, след като средновековните българи са ни оставили и името му – Мадарски.

<http://www.bulgaria-is-alive.com/simvoli.html>

МАДЕ – За човека: Същност на мъжкия пол.

МАДКХА, Матка – За човека: Същност но женския пол.

МАДКХУРА – За физиката: Химическото поле – МА, е поляризирано – Д, а творческата мощ – КХ го е уплътнила – У и променила – РА.

МАДКХУРА, Матура – За човека: МАД и КХУР са думи свързани с пола и възпроизводството и вероятно МАД КХУРА е означавало полова зрелост. Днес Матура е изпит за грамотност и житейска зрелост.

МАДРА – За физиката: Химическото поле – МА, е поляризирано – Д и променено – РА. Може да се преведе и: Химическото поле – МА, се осъществява с пълна мощ и безусловно – ДРА.

МАДРА – За човека: МАДРА означава майка.

МАДРАСТ – За физиката: Химическото поле – МА, е поляризирано – Д и са осъществени – РА газовете – С и твърдта – Т. Думата МАДРАСТ, е останала непроменена до днес – мъдрост.

МАКХА – Химическото поле – МА, ще бъде преобразувано от творческата мощ – КХА. МАКХА, е първообразът на съвременната българска дума мъка.

МАКХАРА – Химическото поле – МА, е преобразувано – РА от творческата мощ – КХА.

МАКХАРА, Макара – В книгата Индийска митология пише: „Макара е вид водно чудовище... Само безумно смел герой може да събере достатъчно кураж и да изтръгне от устата на Макара безценния бисер – с негова помощ той може да

спечели любовта на избраницата на своето сърце. Макара служи на Варуна, бога на океана, който го язди като кон. Макара е извор и на живот и на смъртен страх. Тай дава живата вода на добрите, а мъртвата – на покварените. Понякога го свързват с Камадева, бога на любовта, защото неговият сок раса ще влее у мъжете такава енергия, че нито една жена не ще може да им устои.”

МАН – За физиката: Химическото поле – МА, се установява – Н.

МАН – За човека: В съвременния английски език, МАН означава човек и мъж, а уоМАН жена. Съдържа се като част в английски, германски и български имена.

МАНА – Химическото поле – МА, е установено – НА. МАНА, се поражда от АМАНА, ГАНА, АКХАДЖА, АСТРА, Етера и съдържа САМА ГУНА, РАМА ГУНА и ТАМА ГУНА.

МАНА – За човека: МАНА, е биополето, аурата, душата, Азът на всеки от нас и на всяко материално образувание.

КХУ МАНА – Добра душа, добро чувство. От КХУ МАНА произлиза името на познатите ни от средновековието кумани както и на съвременните думи хумана и хуманизъм.

Ман, означава и човек, **МАНА** – душа, а **МАНАС** – ефирна душа. От **МАНАС** са думите **манасдир** и **монах**. **Дир** означава, дупка, пещера. И до днес в България има запазени скални манастири. От това **дир**, е и съвременната българска дума **дирник**, както и **дири**, следи, дупки от копита и лапи в снега или калта. От там е и съвременната руска дума **дырка** – дупка.

МАНА, Манна – От Библията ни е известен израз *Манна небесна*. Ето два цитата за манната:

„И те смири, и като те остави да огладнееш, храни те с манна, (която беше храна непозната на тебе и непозната на бащите ти), за да те научи, че човек не живее само с хляб, но че човек живее с всяко слово, което излиза из Господните уста.”

„А на сутринта, като ядоха от житото на земята, манната престана; и израилтяните нямаха вече манна, но през тая година ядяха от рожбите на Ханаанската земя.”

МАНДА – Химическото поле – МА, е установено – Н и поляризирано – ДА.

МАНДА – Съвременен българско женско име.

МАНДАЛА – Химическото поле – МА, е установено – Н, поляризирано – ДА, по време на четвъртия период от кръговрата – ЛА.

МАНДАЛА – В Индия: Кръг, символична диаграма използвана в тантристкия будизъм.

МАНДАРА – Химическото поле – МА, е установено – Н, поляризирано – ДА и променено – РА.

МАНДАРА – В Индия: Според Индийска митология, планината, която боговете използвали за избиване на първичния млечен океан. Така получили безценни дарове, между които и *Амрита* – питието на безсмъртието.

МАНДЖА – Личното поле – *МА*, е установено – *Н* и са проявени химически системи – *ДЖА*.

МАНДРА – Химическото поле – *МА*, е установено – *Н* поляризирано – *Д* и променено – *РА*.

Когато *ДРА* е в края на думата, означава, че описаното в предната част на думата се извършва с пълна мощ и безусловно. В случая установяването – *Н* на химическото поле – *МА*.

МАНДРА – Съвременна българска дума, означаваща млекопреработване.

МАНДХА – Химическото поле – *МА*, се установява – *Н* по време на диханието, разширението – *ДХА*.

МАНУ – Химическото поле – *МА*, се установява – *Н* и уплътнява – *У*.

МАНУ – В Индия: Митичен праотец управлявал земята през определен период от нейното развитие. Първият Ману Сваямбхува написал прочутата книга известна днес като Законите на Ману. Ману на настоящата епоха е Вайвасвата, седмият Ману, индийският Ной.

МАНУШ – Личното поле – *МА*, е установено – *Н* и уплътнено – *У* в материална форма – *Ш*. Мануш, е *МАНУ* с материално тяло.

МАНУШ – Съвременно българско мъжко име.

МАР – Химическото поле – *МА*, се променя – *Р*. Преструктуриране на химическото поле на Земята. Така се изгражда цялото материално многообразия върху земната повърхност днес. Отнесено към човека, е промяна на личното му поле *М*.

Когато промяната е в тесни граници, тя поражда в душата, благоприятни или неблагоприятни чувства. От благоприятните на първо място е плътската любов. Затова в българския език безогледните полови връзки се определят като *мърсуване*, а хората извършващи това са наричани *мръсник* и *мръсница*.

От неблагоприятните чувства на първо място е страхът, ужасът защото когато промяната превиши допустимите жизнено стойности на душата, на практика това е смъртта и. Затова на много езици *МАР*, *МАРА* означава *смърт*, *мъртво*.

МАР, е първообразът на съвременната българска дума *мор* – масова смърт.

МАРА – Личното поле – *МА*, е променено – *РА*. Преструктурирано химическо поле. Смърт. От *МАРА*, е съвременната българска дума *омара*.

При разместване на сричките от *МАРА* се получава думата *РАМА* – изграждане на лични, индивидуални полета, за живата материя *биополе, аура, душа*.

МАРА – В Индия: В Будизма, както пише в Индийска митология: „Бог на смъртта, на физическата любов, съблазънта и изкушението... Мара има безброй дъщери – млади девойки с прелестни форми, които изпраца, за да прелъстяват светци и аскети. Извиват телата си в похотлив танц пред отшелника, докато не го изтръгнат от набожния му унес. Когато обаче Буда бил подложен на тези изкушения, той нито за миг не се поддад и останал неподвластен на всички страсти и желания.”

МАРГА – Химическото поле – *МА*, е преструктурирано – *Р* във физически системи – *ГА*, елементарни частици.

МАРГА – В книгата „Веда Словена”, в неразбрани речи четем: „Бил месецъ – тъ кога – то зафацала пролетта.” Пак там: „Една от деветте Юди, кои – то се намирили в гора – та.”

МАРГА – Българско женско име.

МАРАН – Химическото поле – *МА*, е променено – *РА* и се установява – *Н*.

МАРАН – За човека: Убит.

МАРАНА – Химическото поле – *МА*, е променено – *РА* и установено – *НА*. Това е първообразът на съвременната българска дума *мараня*.

МАРАНА – За човека: Убита.

МАРДА – Химическото поле – *МА*, е променено – *Р* и поляризирано – *ДА*. *МАРДА*, е първообразът на съвременната българска дума *марда* – тежко болно, мършаво животно или човек, пътник към отвъдното.

МАРДАР – Промененото химическото поле – *МАР* е поляризирано – *ДА* и се променя отново – *Р*.

МАРДАР – За човека: Убиец. На английски думата се пише *murderer* и се чете мърдър – убиец.

МАРДАРА – Промененото химическото поле – *МАР*, е поляризирано – *ДА* и променено отново – *РА*. *МАР ДАРА*.

МАРДАРА – За човека: Убийца.

МАРДУ – Химическото поле – *МА*, е променено – *Р* поляризирано – *Д* и уплътнено – *У*.

МАРДУКХ – Химическото поле – *МА*, се променя – *Р* поляризира – *Д* и уплътнява – *У*, от творческата мощ – *КХ*.

МАРДУКХ, Мардук – Върховен бог в Междуречието. Древен бог в Шумер, Вавилон и Асирия. В Асирия той е отъждествяван с върховния бог Асур, Ашур – тъмен, черен бог, в противовес на Светлия бог Зур, Сур, Зурван, Зерван.

МАРДУ КХАН – Черният бог на смъртта.

За **МАРДУ КХАН** в интернет можем да прочетем следното: „Подобен обичай не е описан при дунавските българи. Както свидетелстват хрониките на арабския мисионер Мохамед Ибн Фадлан от 955 год. обаче, при волжските българи сходен обичай е бил много разпространен до тяхното ислямизиране и малко след това, т.е., далеч преди тяхната тюркизация (XIII-век). Съгласно друг арабски хронист, Хаджи-Омар, Нардуган (Мардуган, Мардукан, Нардуан) е волжско-български национален празник "Рождество на Мардукан". Мардуган се празнувал в периода на декемврийското слънцестоене. Изграждала се снежна крепост, в която се поставяла кукла на злия бог "Тама-Тархан". Името Тама-Тархан вероятно идва от "тъма таркан" - "черен управител" – символ на **ЧЕРНИЯТ БОГ**. Подобно име имал и град Тмутаркан (Черния таркан), столицата на Черна България – подчинена федерална единица в състава на федералната Хазарска държава. Участниците в празника си поставяли маски и се разделяли на две половини. Едните зацъпавали снежната крепост, а другите се стремели да влязат в крепостта с помощта на огромно чучело на кон, бик или камила, направено от бял материал. По време на шествието бялото чучело (**БЕЛИЯ БОГ**) било носено на високи копия или возено на талига, а всички пеели и свирели на тръби и думкали тъпани. Крепостта се превземала обезателно, а куклата на "Черния бог" се окачвала на дърво (т.е., отдавала се като дар или жертва на бога). Церемонията вероятно символизира битката между злите сили (Черния бог) и светлите сили (Белия бог), което е много характерно за космологията на иранските народи. Подобни митологични персонажи, Белобог и Чернобог са описани и при източните славяни. При тях това вероятно са ранни заемки от иранците живеещи по Северното Причерноморие, подобно на бог Хорст, Даждбог, божествената птица Смаргъл и др.”

Допълнителни подробности за този важен обичай във Волжска България са дадени в книгата Джагфар тарихъ, за чиято автентичност все още се спори, макар че в нея се откриват много правдиви исторически детайли. Участниците в церемонията правели снежно градче и после го подлагали на символичен щурм. Ако "защитниците" на града упорствали, то "нападателите" се покачвали на върха на високо дърво (!) и викали: "Ето Слънцето, великият цар Кубер влезе – могъщо и блестящо, ослепител на враговете! Хас нардуган, Хас нардуган! Бъди винаги наш защитник и помощник!". Тогава "защитниците" закривали лицата си с ръце и падали ничком, а "нападателите" заемали "града" и окачвали чучелото на "вражеския цар" на върха на дървото. Този обичай бил типичен за бурджаните (българите) жители на град Болград, столицата на Волжска България. Имайки пред вид сценария на играта и смисъла на цялата новогодишна обредност, фразата "Хас, хас, мардукан" може да се преведе като "Слънце, Слънце умори ги!" от иранското название на Слънцето Хурсет (Хорс по алански и осетински) и основата на общоиранския (и индоевропейски) глагол **МАР** – умирам, смърт.”
http://www.protobulgarians.com/balgaro-kavkazki_vrazki.htm

МАРДХА, Мартха – Химическото поле – **МА** се променя – **Р**, по време на диханието – **ДХА**.

МАРДХА означава мъртво дихание и е част от диханието на Брахма. Когато той издишва, се създава всичко и светът се разширява, а когато вдишва, светът се свива и всичко се унищожава. Това е модел от макро космическо естество, но същият принцип е валиден и за нашия свят, в по-малки мащаби и по-ограничено действие. Това е кръговратът на сезоните в годините, който циклично и безспирно се повтаря като метрична пулсация.

Днес годината се разделя на четири сезона: пролет – сътворение, лято – съществуване, есен – унищожение и зима – покой. Но в древността я разделят по още два начина, на две полугодия.

Според първия се разделя на издишване – от средата на зимата, до средата на лятото и вдишване – от средата на лятото, до средата на зимата. А според втория на Мъртво дихание – от средата на есента, до средата на пролетта и на Живо дихание – от средата на пролетта, до средата на есента.

Началото на *МАРДХА* – Мъртвото дихание е *ПРАМАРДХА*, от 7 септември, до 6 октомври – зодия везни от Българския зодиак. Върхът на *ПРАМАРДХА* е 22 септември – есенното равноденствие.

Най-ниската точка, дъното на *МАРДХА*, е денят 22 декември – Коледа.

От 22 декември до 4 януари – Зуров, Суров ден, са четиринадесетте черни, мръсни дни. Тогава според нашия народ „Слънцето се колебае по кой път да тръгне”. Тези дни са били празниците на *МАРДУ КХАН* – Черният бог, богът на смъртта. Тогава са "вилнеели" кхукхарите – кукерите. Но ако *МАРДУ КХАН* не бъде омиловителен, той може да се разгневи и да не позволи на *ЗУРВА*, Сурва *КХАН* – Белият, Светлият бог да дойде на власт на 4 януари и годишният кръговрат на сезоните да не продължи по установения ред. Но за наше щастие *ЗУРВА*, Сурва *КХАН* побеждава всяка година и животът продължава.

Пролетният преходен период между зимното и лятното полугодие, от 7 март до 6 април е *ПАРАМАРДХА* – край, излизане от Мъртвото дихание. В Българския зодиак, е зодия Риби. Върхът на *ПАРАМАРДХА*, е 22 март – пролетното равноденствие.

МАРДХА, Марта – От *МАРДХА* произлиза съвременното женско име Марта. На английски то се пише Martha. Името е женско, защото мъртвото дихание е превес на тежнението на *И*, към ядрото.

МАРИ – Химическото поле – *МА*, се променя – *Р* и се свива към Долната вода – *И*.

МАРИ – В *Индия*: Едно от имената на богинята *КХАЛИ*, Кали, означаващо убийца.

За отъждествяване на жената с богинята майка – земното ядро, в нашия език доскоро в обръщението към жената, наред с името се ползваше и *Мари*. *Мари* Пено, *мари* Радо или обърнато Пено *мари*, Радо *мари*. Също и съкратения вариант на *Мари* – Пено *ма*, Радо *ма*.

Но *Мари*, с вариантите си *мори* и *море* е навлязла широко в българския език и се използва в говора, въпреки че значението и отдавна е забравено. Чуваме ги да звучат

от текстовете на народните ни песни. Ето три примера. От песента за Балканджи Йово „Море войводи, глава си давам, Яна не давам на турска вяра“; Песента от вардарско „Море сокол пие вода на Вардаро“; И от стринджанската „Мари Маро“.

Едно от абстрактните значения на *МАР* е останало в българския език с думата *море*, а името на Черно море е символ за земното ядро. То е вътрешно, затворено море, а външното, голямо и отворено е Бяло море.

MARRIED – Английска дума, означаваща *женен, женя се*. Първичният смисъл на думата се е отнасял за съединението на мъжката духовност *КХРАСТ* и женската материалност *МАРИ*. Най-"женската" точка от годишния кръговрат е 22 декември. Тогава *КРАСТ* достига най-близо до *МАРИ* и се бракосъчетават.

Както обикновено, християнството не е могло да изкорени този хилядолетен езически празник и го е присвоило като Рождество Христово – върховен празник, достоен за радост и веселие. По тази причина небесното *married* преминава в човешкото *marry* – *весел, веселя се*. Днес на този празник хората се поздравяват с *Merry Christmas* – Весела Коледа.

МАРИН – Химическото поле – *МА*, се променя – *Р* и свива към ядрото – *ИН*. Марин е съвременно българско мъжко име.

МАРИНА – Химическото поле – *МА*, е променено – *Р* и свито към ядрото – *ИНА*. Марина е съвременно българско женско име.

МАРИНКХА – Химическото поле – *МА*, се променя – *Р* и се свива към ядрото – *ИН* от творческата мощ – *КХА*.

МАРИНКХА, Мартеница – Част от древен български обичай да се закичват хора, домашни животни и растения за здраве и плодородие.

Пролетният преходен период между зимното и лятното полугодие, от 7 март до 6 април е *ПАРАМАРДХА* – край на Мъртвото дихание, първообразът на Баба Марта. А в Българския зодиак, е зодия Риби.

Думата *ПАРА*, означава преминаване, отвъд. Със същото значение тя се използва и днес в съвременния български език, като чуждица – парапсихология, паранормални явления и др.

Думата *МАР*, в много езици означава смърт, мъртво. В Будизма това е името на бога на смъртта Мара (м.р.). А един от седемте висши принципа в Хептат от Зороастризма е Амеретет – безсмъртие. Първата гласна *А*, означава отрицанието Не, а коренът на думата носещ нейния смисъл е *МЕР* – смърт.

В съвременния български език съществува изразът „*Да омеретейш дано*“, от типа на „*До пукнеш дано*“ и „*Чумата да те тръшне*“. Също и думата *мерешки*, с подобно значение. От същият корен е и името на планетата Марс – Мъртва планета.

Думата *ДХА* означава диханието, духът.

Това е смисълът *ПАРАМАРДХА*, от мирогледа *БАЛКХАРА*.

Но тези знания, по обясними причини са оставали винаги в малък кръг от посветени хора. За масова употреба дедите ни са разработили на същата основа, в друга светлина празнично-обредна система за бита и обичаите на народа.

Така месецът в календара става Март, периодът *ПАРАМАРДХА* – Баба Марта, а отличителния му знак – Мартеницата. Самата мартеница е символ на двойствеността на битието. Както животът носи в себе си смъртта, така и смъртта носи в себе си живота. Периодично преминават от един в друг. Затова двата цвята са така преплетени в мартеницата. Белият – символ за небитието, смъртта, съня, покоя и зимата, а червения – за битието, живота, бодърстването, движението и лятото.

В народните обичаи, в някои краища на България и днес се използва Уруглица – сватбено знаме от бял и червен цвят, като съвременния национален флаг на Полша. С цветовете на мартеницата са и знамената на САЩ и Япония.

МАХАМАРИ – В Индия: „Великата убийца”, епитет за богинята Кали.

МРА – Първоизява – *РА* на химическо поле – *М*.

МРАКХ – Първоизява, първоначално структуриране на химическо поле – *МРА*, от творческата мощ *КХ*. *МРАКХ*, е първообразът на съвременната българска дума *мрак*.

Тъй като светлината е физическа величина присъща само на физическите системи, когато се излезе от физическото поле и се навлезе в химическото се преминава от светлината в мрака.

МУСАЛА – Химическото поле – *М*, е уплътнено – *У* в газова плътност – *СА* по време на четвъртия период от кръговрата – *ЛА*.

МУСАЛА – В Индия: Боздуганът на бог *БАЛАРАМА*.

МУСАЛА – Най-високият връх в България и на Балканския полуостров.

Н

ПОКОЯТ – УСТАНОВЯВАНЕТО

Н – Звукът *Н*, е символ за покоя в Небитието, а в Битието е символ за действието установяване.

През втория и четвъртия период от кръговрата, движението е абсолютно, а покоят относителен. Затова е уместно, за тогава да се употребява думата установяване. Примери: *КХАН*, *МАН*, *ПАГАН*, *БХАГАВАН*, *БАН*, *ГАН* и т.н.

НА – Състоянието установеност, във физическото поле – относителен покой. Примери: *КХАНА*, *МАНА*, *ПАГАНА*, *БХАГАВАНА*, *БАНА*, *ГАНА* и др.

Думите от БХАДЖА, които завършват с Н, НА или АНА, са в страдателен залог.

АНА, означава не само завършено и установено цяло пространство, но с него, като окончание, се образуват и думи за място, за ограничена, обособена отделна част от пространството: Примери: ДЖАНА, ГАНА, МАНА, ИНАНА и др.

АНА, АННА, на някои езици означава майка.

За разлика от останалите съгласни звуци в БХАДЖА, Н, не образува собствени срички, а се добавя в края на други срички и думи.

О

ГОРНАТА ГРАНИЦА НА ФИЗИЧЕСКАТА СИСТЕМА

О – Символ за горната граница на физическата система, между пространството – АН и Астрала – ЕН.

През четвъртия период от кръговрата, тя е недоловима. Може да се определи само теоретично, чрез математически изчисления.

ОМ – Свещена дума в Хиндуизма и Будизма. Част от мантрата „Ом мане падме хум“.

Твърди се, че *ОМ* всъщност е *АУМ*. Ако е така, *АУМ* означава неуплътнена, невъплътена душа.

Окултистите твърдят, че различните хора имат различна аура (душа, биополе), по-широка или по-тясна. Поради това хората се различават по своята чувствителност за съобщение с околните полета, в околната среда. Имат различна способност да възприемат петте татви – светлина, топлина, звук, мирис, вкус и техният доставчик електромагнитното поле. Така естествено хората се разделят на четири *варни*.

ОПА – Горната граница – О на пространството – ПА.

ОПА, най-общо означава отвесна посока, а в древността и планина. Така са образувани имената на планините Родопа, Маропа – Сакар, Европа – Странджа и Етиопа – Хиндокуш.

ОР – Горната граница – О, между Астрала и полето, е отворена за втичане – Р към полето, към пространството. Това се случва в началото на втория период от кръговрата. В началото на сътворението на всеки отделен свят.

ORBIS – Латинска дума, означаваща *кръг, кълбо, граница, държава, свят*.

Съдържа се в приветствието на папата „Урби ет Орби“ – „Към града (Рим) и света“, произнасяно на Рождество Христово и Великден.

ORDO – Латинска дума означаваща *ред, боен ред, порядък, привеждам в ред*.

Със същото значение е и българската дума *орда* – боен ред, армия.

ОРЕЛ – Когато горната граница на физическата система – *O*, е отворена – *P* за втичане от Астрала към полето, Горната вода – *E* започва своя кръговратът – *L*.

П

ПЛЪТНОСТТА НА ПОЛЕТО – ПРОСТРАНСТВОТО

П – Символ за плътността на полето, триизмерност, обем. Пространството.

ПА – Плътността на полето, триизмерност, обем. Пространството.

Пространство има само Полето. Двете води нямат нищо друго освен двете тежнения, които образуват полето. Всичко което познаваме или бихме опознали, е само Поле.

ПАГАН – Пространството – *ПА*, където физическите системи – *ГА*, се установяват – *Н*.

ПАГАНА – Пространството – *ПА*, където физическите системи – *ГА*, са установени – *НА*.

ПАГАНА, ГАНА, АМАНА, АКХАДЖА, АСТРА, Етера са еднозначни думи (синоними) и са символи за земното пространство над атмосферата.

ПАН – Пространството – *ПА*, се установява – *Н*.

ПАН, е общо понятие и се отнася за цялото пространство около ядрото в четирите му плътности – етерна, газова, течна и твърда.

ПАНА – Пространството – *ПА*, е установено – *НА*.

ПАНА, е цялото пространство около земното ядро в четирите му плътности.

ПАНДАВИ – В Индия, пет братя, главни герои в древноиндийския епос Махабхарата.

Истинското им име е *ПАН ДЕВИ* – Общопространствени богове. Те са управители на светлината, топлината, звука, аромата и вкуса. Така авторите на Махабхарата са изразили общите правила за петте татви – фините неща в природата – светлина, топлина, звук, аромат и вкус, от които се изгражда цялата останала материя.

ПАНДАРА, Пандора – Пространството – *ПА*, е установено – *Н*, поляризирано – *ДА* и променено – *РА*.

ПАНДАРА означава, че по време на установяването на пространството – *ПАН* и чрез поляризацията и осъществяването – *ДАРА*, е осъществено цялото материално многообразие в полето на Земята. Даровете са осъществени и раздадени.

В интернет за Пандора пише следното: *"Според един по-кратък вариант Пандора отваря съд, в който боговете били поставили най-висшите дарования: когато го отваря те се изпаряват към небето, а на Земята остава единствено Надеждата. Този мит разгръща етимологията на името Пандора, т.е. "всички дарове"."*

ПАР – Пространството – *ПА*, се променя – *Р*.

ПАРА – Пространството – *ПА*, е променено – *РА*.

Тази дума се използва и днес и означава *отвъд*, *различие от общоприетото за нормално*: паранормално, парапсихология.

ПАРАМАРДХА, Парамарта – Буквално означава, промяна на пространството на Мъртвото дихание, но тази дума има точно определено значение в годишния кръговрат и означава *Край на Мъртвото дихание*.

ПАРАМАРДХА, е първообразът на Баба Марта.

При диханието на Брахма, когато той издишва се създава всичко и светът се разширява, а когато вдишва светът се свива и всичко се унищожава. Това е модел от макрокосмическо естество, но същият принцип е валиден и за нашия свят, в по-малки мащаби и по-ограничено действие. Това е кръговратът на сезоните в годините, който циклично и безспирно се повтаря като метрична пулсация.

Днес годината се разделя на четири сезона: пролет – сътворение, лято – съществуване, есен – унищожение и зима – покой. Но в древността годината се е разделяла по още два начина. Според първия тя се разделя на две полугодия: издишване – от средата на зимата до средата на лятото и вдишване – от средата на лятото до средата на зимата. А според втория на Мъртво дихание – от средата на есента до средата на пролетта и Живо дихание – от средата на пролетта до средата на есента.

Пролетният преходен период, между зимното и лятното полугодие според Българският зодиак е от 7 март, до 6 април, зодия Риби. Това е периодът *ПАРАМАРДХА* – край на Мъртвото дихание.

Думата *ПАРА*, означава преминаване, отвъд. Със същото значение тя се използва и днес в съвременния български език, като чуждица – парапсихология, паранормални явления и др.

Думата *МАР*, в много езици означава смърт, мъртво. В Будизма това е името на бога на смъртта Мара (м.р.). А един от седемте висши принципа в Хептат от Зороастризма

е Амеретет – безсмъртие. Първата гласна А, означава отрицанието Не, а коренът на думата носещ нейния смисъл е *МЕР* – смърт.

В съвременния български език съществува изразът „*Да омеретейш дано*”, от типа на „*До пукнеш дано*” и „*Чумата да те тръшне*”. Също и думата *мерешки*, с подобно значение. От същият корен е и името на планетата Марс – Мъртва планета.

Думата *ДХА*, означава диханието, духът.

Това е смисълът на думата *ПАРАМАРДХА*, от мирогледа *БАЛКХАРА*.

Върхът на *ПАРАМАРДХА* е 22 март – денят на пролетното равноденствие, начало на Живото дихание, на възкресението. Днес се празнува от народите на Средна Азия на 21 март и се нарича Науруз – иранската Нова година. Както твърдят някои източници, празнува се от осем хиляди години.

По време на този празник се приготвят седем ястия. Трябва да има седем предмета. Боядисват се в червено сварени яйца. Палят се големи огънове и се прескачат за пречистване от греховете. Но най-важното са прошките.

Има хилядолетни празници, които не могат да бъдат забранени или отменени, затова религиите са принудени да ги приемат, като се опитват да ги променят и пригодят за своите нужди. Така става и с *ДХАУРУЗ*. Днес в Средна Азия той се счита за празник на Исляма. Но в Християнството са постигнали по големи успехи в превъплътяването му и пригаждането му за нуждите на религията си. Разделят празника на две, за да отразят и причината и следствието от астрологична гледна точка.

За да определят датите на подвижните си празници религиите ползват Колелото на промените – И Дзин, което отчита състоенето между Земята, Луната и Слънцето. От Колелото на промените се разбира кога е астрологичната причина и кога е нейното метеорологично следствие. Разликата между тях е 46 дни. Затова и двата празника в Християнството, които отразяват причината и следствието са на разстояние един от друг от седем седмици. Това са 49 дни, най-близо до истинското време от 46 дни. Избрани са седем седмици за да може двата празника да са в един и същи ден от седмицата.

Първият празник – причината, в източното православие е празникът Сирница, по християнски Сирни заговезни. От *ДХАУРУЗ* в него са прехвърлени обичаите: палене на големи кладя – Сирници, прескачането на огънове, седемте ястия на трапезата и най-важното прошките. Вторият празник – следствието, в източното православие е Великден. От *ДХАУРУЗ* в него са прехвърлени: боядисването на червени яйца, идеята за сезонното възкресение в природата и отново прошките.

ПАСТРА – Пространството – *ПА*, под *ПАГАНА*, където пребивават: газовата плътност на полето – *С*, твърдата плътност на полето – *Т* и течната плътност – *РА*.

ПАСТРА, е първообразът на съвременната българска дума *пъстра*.

ПРА – Първообразуване, първоизява на пространството.

ПРА, означава *пъв, първа, първо, първи*.

Прабългари означава първите българи. Племя или племена, чиито имена днес все още са неизвестни и който желае да премахне това *пра*, пред думата българи, всъщност желае да затвори пътя назад в историята за търсене на истината за нашите деди.

Днес прабългари се употребява неправилно за средновековните българи, защото техните имена са известни: *хайландури, ванандури, оногондури, котрагури, утигури, ургури* и др.

ПРАМАРДХА – Първоизява, начало на Мъртвото дихание.

Есенният преходен период, между лятното и зимното полугодие според Българският зодиак е от 7 септември, до 6 октомври, зодия Везни. Това е периодът *ПРАМАРДХА* – начало на Мъртвото дихание. Върхът на *ПРАМАРДХА* е 22 септември – есенното равноденствие.

ПРАН – Първоизявеното пространство – *ПРА*, се установява – *Н*.

ПРАНА – Първоизявеното пространство – *ПРА*, е установено – *НА*.

ПРЕ – Пространството – *П*, се променя – *Р* към Горна вода – *Е*.

Това е граничното действие между четвърти и първи период от кръговрата на Долната вода. Преди пространството да престане да съществува и всичко да се върне в Горната вода, в Астрала.

В съвременния български език *ПРЕ*, е представка, която има смисъл на действие или място, крайна граница, **предел преди преминаване** отвъд.

Примери: Предел, преход, премъдрост, претоварвам, прегазвам, прегарям, прехласвам, преспивам, прелюбопитно, прехвърлям, пренасям и др.

ПРИ – Пространството – *П*, се променя – *Р* към Долна вода – *И*.

Това е граничното действие между втори и трети период от кръговрата на Долната вода. Преди пространството да престане да съществува и всичко да се влее в Долната вода, в ядрото.

В съвременния български език, *ПРИ*, е частица и представка, която има смисъл на действие *към, до, приближаване преди преминаване* отвъд.

Примери: Кръчмата „При бай Иван”, военната команда и стойка "при нозе", прибор, пристан, пришелец, придойде (реката), прихващам, принизявам, както и подканата към децата „Прибирайте се в къщи”, а най-точният пример е терминът от физиката „земно притегляне”.

ПРО – Пространството – *П*, се променя – *Р*, като се отплътнява към горната граница на физическата система – *О*. Преобразуване на Пространството – *П* към отворената за изтичане горна граница – *РО*, между полето и Астрала.

В съвременния български език, *ПРО*, е представка, която има смисъл на действие, тежнение към. Използва се главно в политическата терминология: *протурска партия, проамерикански настроения, проруско влияние*.

ПРУ – Пространството – *П*, се променя – *Р*, като се уплътнява към долната граница на физическата система – *У*.

Преобразуване на пространството – *П* към отворената за изтичане долна граница – *РУ*, между полето и ядрото.

ПРУГ – Пространството – *П*, се променя – *Р* като уплътнява – *У* физически системи – *Г*.

От *ПРУГ*, в съвременния български език са думите *пружина* и *съпруг(а)*. Думата *пружина* е ясна, но за *съпруг* е необходимо кратко разяснение. Представката *съ* е вариант на *със* и означава заедно, *съвместно*, а *пруг* е гнет.

Двама души, мъж и жена, заживяват в *съпругество* за да могат заедно, *съвместно* да устояват на трудностите и да превъзмогват житейския гнет. Както е казал народът: „*Къща да струпат – челяд да отгледат.*”

Р

ОСЪЩЕСТВЯВАНЕТО – ПРОМЯНАТА

Причината за всичко случващо се в материалния свят е промяната на напрегнатостта – *К* на физическото поле. Като следствие от това настъпват действителни промени – *Р*, и всичко намиращо се в полето бива пригодно към новата напрегнатост, от самата нея.

Р – *За философията*: Символ за осъществяването на: *първоизявата, изграждането, поддържането, промяната, разграждането или унищожаването*.

Р – *За физиката*: Третото движение на физическите системи. Причината за честотата на вълната в съвременната физика. То е осъществяването, промяната.

В тълкуването ми на понятията от *БАЛКХАРА*, вложени в езика *БХАДЖА* и превода им на съвременен български език, останаха две неизвестни бели полета – един звук и едно понятие.

За звука *Ф*, не намерих никакви сведения, като символ за някакво понятие. А понятието, за което не намерих достатъчно ясни сведения за символна връзка с някой звук, е течната плътност на пространството – водата. А тя е важна и е основно понятие от *БАЛКХАРА* – средната гуна.

Най-елементарното и лесно решение беше да ги съчетая и така да реша и двата въпроса – "*с един куришум два заека*". Но не аз решавам. Всъщност нищо не

решавам, а чета. Но в древното познание и езици не откривам основания за решаване на тези два въпроса. Затова звукът Φ остава без символично значение, а понятието – течна плътност – водата, по косвени податки ще приобщи символично към *РА*, *РАМ*, *РАМА*. Основанията за това мое решение са следните:

- Средната гуна, течността, водата, е частта от пространството, чрез и през която става промяната, от една в друга, на двете крайни гуни – газовата и твърдата. Парата, за да стане лед, трябва да премине през състоянието вода. Ледът, за да стане пара, трябва да премине през състоянието вода. За леда и парата, за твърдата и газовете, промяната е течността.
- Бог *РАМА*, осъщественото – *РА* химическо поле – *МА*, е главният герой в индийския епос Рамайна, където са описани неговите подвизи и борбата му с демона *РАВАНА* – застоят.
- Името на средната, течната гуна, е *РАМА ГУНА*, а в Индия Раджас гуна.

Надявам се да съм прав.

РА – Осъществена промяна. Честотата на вълната в съвременната физика.

РА, е действието за осъществяване на възможностите, съответстващи на напрегнатостта на полето. Чрез *Р*, *РА*, Законът създава, поддържа и разгражда цялото многообразие на форми и движения, които са се случвали, случват се и ще се случват във Вселената.

РА – В древен Египет: Име на върховния бог. *РА*, присъства като съставна сричка в имената и на някои от висшите богове в Индия: Хиндра, Рама, Рудра, Брахма, както и в персийския Митра.

РАВА – Третото – *РА* и радиалното – *ВА* движения на физическите системи. При разместване на сричките в *РАВА*, се получава думата *ВАРА* – промяна на скоростта на радиалното движение, излизане от старата скорост.

РАВАН – Третото – *РА* и радиалното движение – *ВА*, се установяват – *Н*.

РАВАНА – Третото – *РА* и радиалното движение – *ВА*, са установени – *НА*.

РАВАНА – В Индия: В древноиндийския епос Рамайна, демон, противник и съперник на бог Рама заради съпругата му Сита.

РАДА – Осъществено е – *РА* поляризирането – *ДА*. При поляризирането, всяка система ще се отправи към мястото на своето равновесно положение – там където и е мястото в пространството, към ядрото или към *АСТРАЛА*. *РАДА*, означава и отвесно подреждане на системите в пространството.

РАДА, Рата, означава действие, но в Индия и в България, днес се превежда война, бран. От *РАДА*, Рата са съвременните български думи: *ред*, *реда*, *рат*, *ратник*, *съратник*, *радетел* и имената Рада и Ради.

РАДВА – Осъществено е – РА поляризирането – Д и радиалното движение – ВА.

РАДЖА – Осъществени – РА химически системи – ДЖА.

РАДЖА – В Индия: Означава местен владетел. По-висш е Махараджа.

РАДЖАС ГУНА – В Индия: Течната плътност на полето. Водният океан.

РАДХА – Осъществени са – РА поляризирането – Д и възможностите – ХА.

РАДХА – В Индия: Съпругата на бог Кришна. От пламенната им любов се ражда светът. Радка – Съвременното българско женско име.

РАЗА – Проявена – РА, материализирана част от Закона – ЗА.

РАЗА, означава изграждане на нов вид материя, т. е. ново равнище от еволюцията. Днес тя не се използва и изцяло е преминала в думата *раса*. Съвременният смисъл вложен в думата *раса*, отнасящ се за цветовото различие между хората няма нищо общо с истината за *РАЗА* и изкуствено сее разделение между хората с познатия ни расизъм.

РАЗА, *Раса – За човека*: Нов човешки вид, ново равнище на еволюцията му. Точно в този смисъл думата се използва правилно от ученията наречени окултни. Те твърдят, че ние днес сме петата *раса*.

РАЗА, *Раса – В Индия*: „*Въображаема течност в която се съдържа живителната енергия, същността на живота, от която се раждат и израстват всички живи твари.*”

От думата *РАЗА*, *Раса*, в съвременния български език са думите *роса*, *ориса*, *орисия* и *орисница*.

РАЗА, *Раса – ЛИЛА* – В Индия, „*Танц на сътворяването изпълняван от бог Кришна и всички пастирки или гопи едновременно, след като се е саморазмножил в безброй еднакви тела.*”

РАМ – Проява – РА на химическото поле – М.

РАМА – Проявено – РА химическо поле – МА.

РАМА – В Индия: В древноиндийския епос Рамайна, бог Рама победил злия демон *РАВАНА*, в борба за отвлечената си съпруга Сита.

В книгата *Индийска митология* за *РАМА* четем: „*Баща на Рама бил цар Дашаратха, който отслужил жертвоприношението Ашвамедха и се сдобил с четирима синове, всеки от които бил частично превъплъщение на Вишну. Рама бил най-големият, роден със специална мисия, предначертана от боговете, да срази демона-тиранин Равана.*”

Жертвоприношението Ашвамедха, е най-голямото жертвоприношение в древността – жертвоприношение на коне.

В индийската митология, Ашвини са двама братя близнаци – полубогове, символизирани като коне. В *БАЛКХАРА* те са символи за двете тежнения, на двете противоположности *ИЛ* и *ЕЛ* – гравитацията и левитацията. Чрез жертвоприношението на Ашвините цар Дашаратха – *ДХАДЖАРАДХА* променя напрегнатостта на полето и така се проявяват Четирите Велики елемента – Етер, Въздух, Вода и Земя – четирите плътности на пространството – четиримата му синове, които били частично превъплъщение – аватари на бог Вишну – Закона.

РАМА ГУНА – Течната плътност на полето, водата. В Индия, Раджас гуна.

Думата и действието *РАМА*, са останали и днес в съвременния български език, в израза "*Ръми ситен дъждец*". *Ръми*, е още едно сведение, което потвърждава моето предположение и решение, да свързва понятието "*течна плътност на полето*", течността, водата със звука *Р, РА* и понятието *РАМА*.

РАСА – За физиката: Осъществена – *РА* газовата плътност на полето – *СА*. При смяна на местата на сричките от думата *РАСА*, се получава думата *САРА* – промяна на газовата плътност на полето.

САРА, е и името на библейската съпруга на *АБРАХАМ*, Аврам, която твърде дълго останала бездетна. Това е символика, че е необходимо много време за да може от газовата плътност на полето да се роди течната, а след това и твърдата.

РУ – Промяна – *Р* и уплътняване – *У*. *РУ* означава, че през долната граница *У* – между полето и ядрото може да се осъществява само движението втичане в ядрото. От *РУ*, в съвременния български език са думите: *руша, разрушавам, рутя, ругая, руда, рудник и рудар*.

РУ – Графичен знак Υ , символ за отворената за втичане долна граница *У*. Той е знакът *УР*, с добавена хоризонтална линия през точката където се сливат долната отвесна и горните две разклонени линии. Добавената хоризонтална линия е символ за затворената за изтичане долна граница *У*.

Знакът *РУ*, е останал в окултизма с два варианта. Първият е петолъчка с върха надолу, а вторият лице на брадат козел. И двата знака са с отрицателен смисъл, символи на инволюцията.

РУДРА – Промяната – *Р*, уплътняването – *У* и поляризирането – *Д* са осъществени – *РА*. *РУ+ДРА* – Втичане в ядрото с пълна мощ и безусловно. Синтез.

РУДРА – В Индия: Едно от имената на бог Шива, в разрушителният му аспект. За него в „Индийска митология“ е написано следното: „*Ревящ, виещ, бог на бурите, господар на смъртта и времето. Годината е неговият лък, за тетива му служи собствената сянка, той е нощта на Страшния съд. Той е черния дим, издигащ се над погребалните кладбища. Рудра е баща на Рудри и Марути.*”

РУР – Дума съставена от *РУ* и *УР*. Символ за двете посоки през долната граница на физическата система *У*, през втори и четвърти период от кръговрата.

С

ГАЗОВАТА ПЛЪТНОСТ НА ПОЛЕТО – АТМОСФЕРАТА

С – Символ за газовата плътност на полето – атмосферата.

СА – Газовата плътност на полето – атмосферата.

САД – Газовата плътност на полето – СА, се поляризира – Д.

САД, е посяване на семената от които се изграждат трите химически плътности на полето. От *САД* са съвременните български думи: *садя, разсад, посаждам, насаждам, разсаждам*. От *САД* е и съвременната руска дума *сад* – градина. *АСАД, асат*, е непосяване на семената.

САДА – Газовата плътност на полето – СА, е поляризирана – ДА.

САДВА – Газовата плътност на полето – СА, е поляризирана – Д и се е осъществило радиалното движение – ВА.

САДВА, Сатва – В *Индия*: Първата от трите гуни, Сатва гуна – атмосферата.

САДР – Газовата плътност на полето – СА, се поляризира – Д и променя – Р.

САДРА – Газовата плътност на полето – СА, е поляризирана – Д и променена – РА.

СА+ДРА – Газовата плътност се променя с пълна мощ и безусловно. *САДРА*, е съставна дума в древноиндийските *КХУРУКХСАДРА* – *Курукиштра* и *КХСАДРА* – *кшатра* – втората от четирите варни.

САКХА – Газовата плътност на полето – СА, е осъществена от творческата мощ – КХА.

САКХАР – Газовата плътност на полето – СА, е осъществена от творческата мощ – КХА и се променя – Р.

От атмосферата, творческата мощ ще изгради течността и твърдта. Светлата и чиста *САМА ГУНА* ще бъде пожертвана, претворена, пригодена и принижена в течната и страстна *РАМА ГУНА* и тъмната и сляпа *ТАМА ГУНА*.

От *САКХАР*, е името на българската планина Сакар. От *САКХАР* са и съвременните английски думи: *sacred* – свещен, *secret* – таен, *sacrament* – тайнство, причастие, *sacrifice* – жертвоприношение, жертва, жертвам.

САКХАР – За човека: Свещенослужител, който извършва жертвоприношения.

Наставката *АР*, приобщава човека към понятието: *лек* – лекар, *стол* – столар.

САКХАРА – Газовата плътност на полето – *СА*, е променена – *РА* от творческата мощ – *КХА*.

От *САКХАРА*, е името на долината на пирамидите Сакара, до Кайро в Египет, а от там е името на пустинята Сахара.

САМ – От газовата плътност на полето – *СА*, започва изграждането на химическото поле – *М*.

САМ, е и название за една самостоятелна химическа система с газовата плътност. *САМ*, са най-малките химически системи с лично, индивидуално поле – атомите. Първите, най-малките атоми са на водорода. Те са семената от които се изграждат системите в трите химически плътности на полето. От *САМ* са съвременните български думи: *сам*, *съм* и *семе*.

САМА – *САМА ГУНА*, газовата плътност на полето, атмосферата.

САМАДЕВА, Самодива – Светъл бог, Светъл демон.

САМАР – Газовата плътност на полето – *САМА*, се осъществява – *Р*.

САМАР – Последният, четвъртият, живителният период от кръговрата, от развитието на Земята.

САМАР – Природният закон или богът, който изгражда течността и твърдата от атмосферата.

САМ и *САМА ГУНА* са началото и краят на химическото поле, в зависимост от посоката му. Те са предпоставка за появата на *РАМА ГУНА* и *ТАМА ГУНА* и съответно съществуването на живот, такъв какъвто го познаваме ние днес.

САМАР – Графичен знак за четвъртия период от развитието на Земята.

САМАР – Име на живата планета – Земята. Мъртвата е Марс(а).

SUMMER, Самър – Дума от съвременния английски език означаваща лято – живителният период от годишния кръговрат.

САМАР – Древна държава в Междуречието, известна днес като Шумер.

САМАРА – Газовата плътност на полето – *САМА*, е осъществена – *РА*.

САМАРА – Държава в древен Балистан – Палестина, основана от преселници от Самар – Шумер.

САМАРА – Градове.

САМАРИЯ – Град.

САМАРКАНД – Град.

САМАРАМАДА, Семирамида – Майката на САМАР.

САМБАЛА, Шамбала – САМ, първите атоми се изграждат от кръговрата на Закона на Мъдростта – БАЛА.

САМБАЛА, е началото на САМА ГУНА, газовата плътност на полето. Тя е известна сред руснаците като Беловодие.

САР – Газовата плътност – СА, се променя – Р.

САРА – Газовата плътност – СА, е променена – РА.

В развитието на Земята, съществуването на газовата плътност продължава много дълго, затова библейската САРА – Сарая, съпругата на АБРАХАМ – Аврам трябва да чака божие благоволение да роди дете чак до дълбока старост.

САРАтея, е името на съпругата на върховния бабилонски бог БЕЛ.

САРАсвати, е името на съпругата на Брахма, върховния брахманистки бог в Индия.

При смяна на местата на сричките от САРА се образува думата РАСА, която означава образуване на газовата плътност на полето – атмосферата.

САТАН – Газовата – СА и твърдата – ТА плътности на полето се установяват – Н.

САТАНА – Газовата – СА и твърдата – ТА плътности на полето са установени – НА.

СТА – Съотношение между САМА ГУНА и ТАМА ГУНА, между газовете и твърдта, между атмосферата и земната кора.

СТАН – Съотношението между САМА ГУНА и ТАМА ГУНА, между газовете и твърдта, между атмосферата и земната кора се установява – Н.

Нашите деди в древността са прилагали Закона – физическите правила и закони и като правила и закони за устройството, управлението и развитието на общността и съжителството между хората, по две причини. Първата е, че така е правилно, обществото трябва да се развива според природните закони, а втората е да се запази Истината в паметта на хората. За целта пренасят думи и понятия от БХАДЖА в живота и в битово разговорния език. Така става и с думата СТАН. В човешко измерение тя вече означава географско място обитавано от определена група хора, племе или народ и това място се нарича с името на този народ.

СТАН, днес означава постоянна държава или временен лагер, бивак. Тази традиция е жива и днес. Ако погледнем политическата карта на Южна Средна Азия ще открием там следните държави: Пакистан, Афганистан, Таджикистан, Киргизстан, Узбекистан, Туркменистан, Казахстан. Индийският полуостров доскоро беше наричан Хиндустан, а днешна България за някои източни народи е Булгаристан.

В древността на преден план е извеждан винаги човекът. Затова са наричали географските райони които обитават, примерно „Земята на българите”. Днес така наричат своята държава хърватите, Хърватска (държава). Но у нас, на преден план е

изведена държавата и затова сега тя се нарича Република България. Преди десети ноември се наричаше Народна Република България, преди девети септември Царство България, а преди 22 септември Княжество България и всичко това в рамките само на стотина години. И е явно и неоспоримо доказателство за миногледа на политиците у нас, да узаконяват по този начин собствените си желаниа за власт над българите, ако може за по-дълго време. А самите българи в най-добрия случай са наричани народ.

СТАНА – Съотношението между САМА ГУНА и ТАМА ГУНА, между газовете и твърдата, между атмосферата и земната кора, е установено – НА.

Това е първообразът на съвременната българска дума *стана* – случи се, получи се, осъществи се, стана прав.

СТИКХА, Стика – Тази дума означава стичане и втичане на *СТ* в Долната вода, в ядрото. Това става през втория период от кръговрата.

От *стикха* в съвременния български език е думата *стича*. Посоката на стичане е винаги надолу. В случая стичането към Черната дупка преминава във втичане в нея.

АСТИКХА, Астика е нестичане в ядрото. Астика е и герой от древноиндийския епос Махабхарата.

СТРА – Първоизявата – РА на съотношението между газова – С и твърдата – Т плътности на полето.

Тъй като РА означава и течната плътност на пространството, СТРА може да се преведе и първоизява на трите гуни. СТРА, е пространството на химическото поле МАНА, а АСТРА, е мястото над МАНА – АМАНА, ГАНА, ПАГАНА, АКХАДЖА, Етера.

СТРА съществува като корен в много думи от съвременния български език. Те са: *страх, стража, Стражица, Стралджа, стремеж, устрем, стремление*.

СТАРА – Съотношението – СТ, е осъществено – АРА.

СТРАДА – Трите плътности на полето – СТРА, са поляризиращи – ДА.

От СТРАДА е съвременната българска дума *страда, страдание* и италианската *страда, автострада*.

СТРАЛДЖА – Когато трите плътности на полето – СТРА, извършват кръговрат – Л се проявяват химически системи – ДЖА.

СТРАЛДЖА – Град в съвременна България.

СТРАН – Трите плътности на полето – СТРА, се установяват – Н.

От СТРАН са съвременните български думи: *пространство, странство, странник* (чужденец, пътник), *страноприемница, странност, страница, Странджа*.

СТРАНА – Трите плътности на полето – СТРА са установени – НА.

Това е първообразът на съвременната българска дума *страна* (държава), *страна* (двете страни на едно нещо).

СТРАНДЖА – Когато трите плътности на полето – *СТРА*, се установяват – *Н* се проявяват и химически системи – *ДЖА*.

СТРАНДЖА – Съвременна планина на Балканския полуостров.

СУ – Газовата плътност на полето – *С*, се уплътнява – *У*.

Ако газовете са уплътни ще станат течности. *СУ*, на разговорен език означава вода. *КХАРА СУ*, кара су, днес се превежда черна вода.

Кара су се споменава в книгата Веда словена, като крайселска река. Така се нарича и депресията от устието на река Дунав, дала името на румънския град Черна вода. Кара су разделя Бабадаг (Пеликановите възвишения) от Добруджа. В средновековието там е протичал южният ръкав от устието на реката, който по-късно пресъхнал и оставил последователно разположени езера и блата. Днес Кара су е плавателният канал Черна вода, Констанца.

СУ АСТИ – Уплътняване на газовата плътност на полето – *СУ*, без да се стича и втича в Долната вода, в ядрото – *АСТИ*.

СУ АСТИ, е и правилната посока на въртене на Земята около оста и, каквато е в момента.

СУАСТИКХА – Уплътняване на газовата плътност на полето – *СУ*, без да се стича и втича в Долната вода, в ядрото – *АСТИ* и нейното претворяване от творческата мощ – *КХА*. Това действие се случва, когато въртенето на Земята е *СУ АСТИ*.

СУАСТИКХА, е и името на единия от вариантите на пречупеният кръст, използван от дълбока древност в Средна Азия, а днес е свещен знак на Будизма.

АСУАСТИКХА, е обратно въртене на физическа система. В това състояние е днес Венера.

АСУАСТИКХА е дума с обратно значение на *СУАСТИКХА*, а нейният знак е вариантът на пречупения кръст използван от нацистите в Германия.

СУДРА – Газовата плътност на полето – С, е уплътнена – У поляризирана – Д и променена – РА.

Когато ДРА, е в края на думата означава, че действието, в случая СУ, се извършва с пълна мощ и безусловно. Така е и в думите *важдра, Хиндра, Рудра, Мидра*.

СУДРА, Шудра – Най-нисшата от четирите варни. Символ за човешкия примитивизъм. Хора с ниски умствени възможности.

СУР – Газовата плътност на полето – С, се уплътнява – У и променя – Р.

Но има и друга дума Сур, която се употребява днес с друго значение. Тя е променен вариант на думата ЗУР. Затова в Сур е останало и значението на ЗУР – излъчване на видима светлина, светъл, светило и в частност Слънцето. От Сур в българския език са думите: *сурат, сурия, сурвака, сурвакница*. *Сурат* е образ, лице.

Ако през нощта разгледаме нашата стая ще видим в нея много предмети. Те наистина са там. Но когато изключим осветлението не виждаме нищо. А предметите са пак там. Човешкото око не вижда, не възприема нищо друго освен светлина. Ето защо древните са нарекли човешкото лице *сурат* – неговият видим, представителен светлинен образ.

Сурия днес означава голямо стадо овце. *Сурия* е в множествено число на Сур, като Мари – Мария, Сара – Сарая. *Зурия, Сурия*, е поток от фотони, много светещи частици – светлината.

В Библията има следния текст: „*Но ангел Господен я намери (Агар ББ) при един воден извор в пустинята, при извора на пътя за Сур.*”

АСУР – неизлъчващ светлина, тъмен.

СУРА – Газовата плътност на полето – С, е уплътнена – У и променена – РА.

СУРВАКХА, Сурвака – Газовата плътност на полето – С е уплътнена – У и променена – Р, по време на радиалното движение – ВА от творческата мощ – КХА.

ЗУРВАКХА, Сурвакха, се случва днес около слънчевото ядро.

От 22 декември до 4 януари са четиринадесетте черни, мръсни дни. Тогава според нашия народ „*Слънцето се колебае по кой път да тръгне*”. Тогава са били празниците на **МАРДУ КХАН** – Черният бог, богът на смъртта. Ако тогава **МАРДУ КХАН** не бъде омилюствен, той може да се разгневи и да не позволи на **ЗУРВА**, Сурва **КХАН** – Белият, Светлият бог да дойде на власт на и годишният кръговрат на сезоните да не продължи по установения ред.

МАРДУ КХАН е древен бог и в Шумер, Вавилон и Асирия. В Асирия той е отъждествяван с върховния бог Асур, Ашур – тъмен, черен бог, в противовес на Светлия бог **ЗУР**, Сур.

За **МАРДУ КХАН** в интернет можем да прочетем следното: „*Подобен обичай не е описан при дунавските българи. Както свидетелстват хрониките на арабския*

мисионер Мохамед Ибн Фадлан от 955 год. обаче, при волжските българи сходен обичай е бил много разпространен до тяхното ислямизиране и малко след това, т.е., далеч преди тяхната тюркизация (XIII-век). Съгласно друг арабски хронист, Хаджи-Омар, Нардуган (Мардуган, Мардукан, Нардуан) е волжско-български национален празник "Рождество на Мардукан". Мардуган се празнувал в периода на декемврийското слънцестоене. Изграждала се снежна крепост, в която се поставяла кукла на злия бог "Тама-Тархан". Името Тама-Тархан вероятно идва от "тъма таркан" - "черен управител" – символ на ЧЕРНИЯТ БОГ. Подобно име имал и град Тмутаркан (Черния таркан), столицата на Черна България – подчинена федерална единица в състава на федералната Хазарска държава. Участниците в празника си поставяли маски и се разделяли на две половини. Едните защитавали снежната крепост, а другите се стремели да влязат в крепостта с помощта на огромно чучело на кон, бик или камила, направено от бял материал. По време на шествието бялото чучело (БЕЛИЯ БОГ) било носено на високи копия или возено на талига, а всички пеели и свирели на тръби и думкали тъпани. Крепостта се превземала обезателно, а куклата на "Черния бог" се окачвала на дърво (т.е., отдавала се като дар или жертва на бога). Церемонията вероятно символизира битката между злите сили (Черния бог) и светлите сили (Белия бог), което е много характерно за космологията на иранските народи. Подобни митологични персонажи, Белобог и Чернобог са описани и при източните славяни. При тях това вероятно са ранни заемки от иранците живеещи по Северното Причерноморие, подобно на бог Хорст, Даждбог, божествената птица Симаргл и др."

Допълнителни подробности за този важен обичай във Волжска България са дадени в книгата Джагфар тарихъ, за чиято автентичност все още се спори, макар че в нея се откриват много правдиви исторически детайли. Участниците в церемонията правели снежно градче и после го подлагали на символичен щурм. Ако "защитниците" на града упорствали, то "нападателите" се покачвали на върха на високо дърво (!) и викали: "Ето Слънцето, великият цар Кубер влезе – могъщо и блестящо, ослепител на враговете! Хас нардуган, Хас нардуган! Бъди винаги наш защитник и помощник!". Тогава "защитниците" закривали лицата си с ръце и падали ничком, а "нападателите" заемали "града" и окачвали чучелото на "вражеския цар" на върха на дървото. Този обичай бил типичен за бурджаните (българите) жители на град Болград, столицата на Волжска България. Имайки пред вид сценария на играта и смисъла на цялата новогодишна обредност, фразата "Хас, хас, мардукан" може да се преведе като "Слънце, Слънце умори ги!" от иранското название на Слънцето Хурсет (Хорс по алански и осетински) и основата на общоиранския (и индоевропейски) глагол MAP – умирам, смърт."
http://www.protobulgarians.com/balgaro-kavkazki_vrazki.htm

Действието е ЗУРВАКХА, сурвакха, а управителят на сурвакха е ЗУРВА, Сурва КХАН. Но, ако някога победи МАРДУ КХАН, Слънцето ще поеме по нов път и ще настъпи промяна – Земята ще се обърне с полюса към Слънцето. Това действие ще е асурвакха.

СУРВАКХАР, Сурвакар – Човекът, който почита и слави Сурва Кхан, е сурвакхар.

В края на мръсните дни, се провежда ритуална битка между мнимите войни на МАРДУ КХАН – черният и ЗУРВА, Сурва КХАН – белият, в която винаги побеждава Сурва Кхан. А в утрото след победата, на Суров ден тръгват сурвакхарите.

Т

ТВЪРДАТА ПЛЪТНОСТ НА ПОЛЕТО – ЗЕМНАТА КОРА

Т – Символ за твърдата плътност на полето.

ТА – Твърдата плътност на полето – земната кора.

ТАМА – Твърдата плътност – *ТА* на химическото поле – *МА*.

ТАМА ГУНА, най-долната от трите гуни – земната твърд. Отнесено към човека е символ за мрак и невежество.

ТАМА, като понятие е съществувала в традициите на народа ни през средновековието. В интернет, за това можем да прочетем следното: „Подобен обичай не е описан при дунавските българи. Както свидетелстват хрониките на арабския мисионер Мохамед Ибн Фадлан от 955 год. обаче, при волжските българи сходен обичай е бил много разпространен до тяхното ислямизиране и малко след това, т.е., далеч преди тяхната тюркизация (XIII-век). Съгласно друг арабски хронист, Хаджи-Омар, Нардуган (Мардуган, Мардукан, Нардуан) е волжско-български национален празник "Рождество на Мардукан". Мардуган се празнувал в периода на декемврийското слънцестоене. Изграждала се снежна крепост, в която се поставяла кукла на злия бог "Тама-Тархан". Името Тама-Тархан вероятно идва от "тъма таркан" - "черен управител" – символ на ЧЕРНИЯТ БОГ. Подобно име имал и град Тмутаркан (Черния таркан), столицата на Черна България – подчинена федерална единица в състава на федералната Хазарска държава." http://www.protobulgarians.com/balgaro-kavkazki_vrazki.htm

ТАН – Твърдата плътност на полето – *ТА*, се установява – *Н*.

ТАНА – Твърдата плътност на полето – *ТА*, е установена – *НА*.

ТАР – Твърдата плътност на полето – *ТА*, се осъществява – *Р*.

ТАР – В Индия: Име на пустиня, там където е текла голямата свещена река Сарасвати.

ТАРА – Твърдата плътност на полето – *ТА*, е осъществена – *РА*.

ТАРА, Тера – Име на Земята (твърдта).

ТУР – Твърдата плътност на полето – *Т*, се уплътнява – *У* и променя – *Р*. Така се образува твърдата земна кора. В древността са я наричали *ТУР*.

Времето – Кръговратът, за образуването, съществуването и края на планетата Земя, в древността е представян с много и различни символи. Един от тях е Зодиакът. Той е планът за развитие на нашата планета. Разделен е на дванадесет части означени

със символи, предимно животни, които имат някаква идейна прилика със съответната зодия.

За зодия Телец пише: *Шестата зодия е Телец. След етапа в който е сега Юпитер, течността ще се увеличава, а напрегнатостта на полето около Ядрото ще се променя и отдолу под течността ще се образуват твърди елементи, които ще се групират и постепенно ще образуват твърда кора около Ядрото. Твърдата ще се увеличава, докато части от нея излязат над течността, а това вече ни е съвсем познато. Твърдата обвивка около Ядрото – земната суша, е символизирана с бика. Той е най-здравото и силно животно, с изявена мускулатура.*

Затова телецът, бикът е бил на почит в много от древните общества. Известен е култът към Златния Телец. Но някои са се досетили, че Майката Земя е от женски род, престават да търсят под вола теле и започват да почитат кравата. Тя и до днес е свещено животно в Индия, а в древността е била почитана и обожествявана и в Египет, като богинята Hathor.

В древността бикът, телецът е бил известен още и като *Тур*. Освен в испанския език *Ел торо*, *тур* се е запазила до днес и в българския език, като корен на няколко съвременни думи. Те са: *втурвам се*, *катурвам* – събарям *тура* на земята. Синоним на катурвам е кабичвам – събарям бика на земята. Думите *турям*, *тургам* – поставям, слагам; *турих*, *турен*.

<http://www.ancientegypt.co.uk/gods/explore/images/hathor.gif>

От средновековни текстове ни е известена думата *багатур*, *бахатур*. Счита се че е военен чин от тогавашната ни войска. Ако е така, този чин трябва да е свързан с пехотата, както и друга стара военна титла *таркан*, *таракан*. Думата Тара, Тера, Терра на някои европейски езици означава земя, Земята. От същият корен е и Тартара от митологията. Първообразът на *таркан*, *таракан* е *ТАРА КХАН*.

Първообразът на *багатур*, *бахатур* от езика *БХАДЖА* е *БХАГА ТУР*. *Бхаг*, *бхага*, на древноперсийски *бага*, е първообразът на съвременната българска дума *Бог*, *Бога*. От тук става ясно, че *БХАГА ТУР* означава *Бог ТУР*.

Мъдреците в древността са притежавали невероятната способност да обобщават и най-сложните понятия за същността на Всемира само с един прост звук или знаков символ. Чрез него те успяват да предадат през времето и пространството безценни сведения за идните поколения. Така постъпват и с понятието за твърдата земна повърхност, като го влагат в словесния символ *ТУР*.

По няколко причини, за знаков символ на *ТУР* е избран полумесецът.

1. Според мен, Месецът е бил планета и е бил прихванат от земната гравитация. Това събитие е останало в човешката памет с две неща – с *Потопа* и с *Появата на истинския Бог*.

Древногръцките автори пишат, че в Аркадия, преди да бъде населена от елините, е имала население от беласки, и че тези местни хора са населявали Земята още преди да е имало луна на небето.

В резюме за книгата Загадките на Луната от Воцеховски можем да прочетем: „В определен период от време култът към Луната започнал да заема главно място в много религии. За най-древен център на лунния култ се смятат вавилонският Ур и Харана в Месопотамия.”

2. Трите химически плътности на полето в древността се наричат *гуни*, а твърдата плътност се нарича *ТАМА ГУНА*, символ за мрак и невежество. *ТАМА*, е съвременната българска дума *тъма*. Тъй като кръгът е запазена марка за дневното светило и светлината, за символ на земната твърд е избрано нощното светило в мрака, с характерния му образ на полумесец или сърп.

В древноегипетската символика, жълтият кръг е символ за открито физическо ядро – примерно на Слънцето, а червеният за закрито – примерно на Земята.

3. Формата на полумесец или сърп съвпада с формата на рогата на тура, на бика, а той е символът за земната твърд в Зодиака.
4. Мъдреците в древността са знаели за Четирите велики елемента – Етер, Въздух, Вода и Земя. Те са образувани около земното ядро в същия порядък – първо етера, после въздуха, водата и последна земята.

Четирите велики елемента, символично се съпоставят с четирите лица на Месеца: нов месец, нарастващ полумесец, пълнен месец и намаляващ полумесец. За знак на *ТУР*, е избрано четвъртото лице – намаляващ полумесец, за да символизира четвъртият елемент – земната твърд.

На горните четири основания полумесецът е приет за знаков символ за земната твърд, която е предпоставката за появата на живота и съвременното растително и животинско многообразие върху нея – достатъчна причина за почит и уважение. Вероятно затова мохамеданите, когато се молят допират челата си в земята.

Но това не е всичко. От всеки символ трябва да се вземе максимума и да се натовари с максималната възможна и ясна информация. Затова полумесецът се разглежда като технически разрез на планета, като резен от праскова, за да се покаже, че вътре в Земята, под твърдата земна кора има ядро. За да се изрази и то, към полумесеца е добавена петолъчка. Тя е символ за звездите в небето, а те са открити – нямат твърда обвивка и чрез петолъчката се изразява ядрото – звезда, скрито вътре в Земята.

Същият символ, полумесец с червен кръг в него, може да се види и върху главата на египетската богиня Hathor.

Някои от висшите понятия от езика *БХАДЖА* придобиват статут на богове. Такъв е *БРАКХМА*, такъв е *БАЛ*, такъв става и *ТУР*. По един и същ начин, чрез добавяне на звука *Н*, в езика *БХАДЖА* се образуват и думите за местата където се установяват тези богове. Така *БРАКХМА* се установява в *БРАКХМАН*, *БАЛ* в *БАЛКХАН*, а *ТУР* в *ТУРАН*.

ТУРАН, е историческа територия в Азия, където бог *ТУР* е бил на почит. Затова хората населявали *ТУРАН* в древността са наричани *турани*, Те са различни от днешните турки, тюрки, които само произлизат от там в по-нова време.

Кога, как, и защо тураните изгубиха или изоставиха Бог Тур и полумесеца не знам? Не знам също кога, как и защо полумесецът се озова в Исляма? Но днес Бог Тур, в образа на своя знаков символ – полумесеца, се извисява по върховете на минаретата и джамиите по света.

ТУРА – Твърдата плътност на полето – *T*, е уплътнена – *У* и преобразувана – *РА*.

Вероятно изразът „*Ези – Тура*”, означава „*Небе – Земя*”.

У

ДОЛНАТА ГРАНИЦА НА ФИЗИЧЕСКАТА СИСТЕМА

У – Символ за долната граница на физическата система, между ядрото и полето.

Звукът *У*, означава още и уплътняване, свиване към долната граница на физическата система.

УГ – Уплътняване – *У* на физическите системи – *Г*.

УГА – Уплътнени – *У* физически системи – *ГА*.

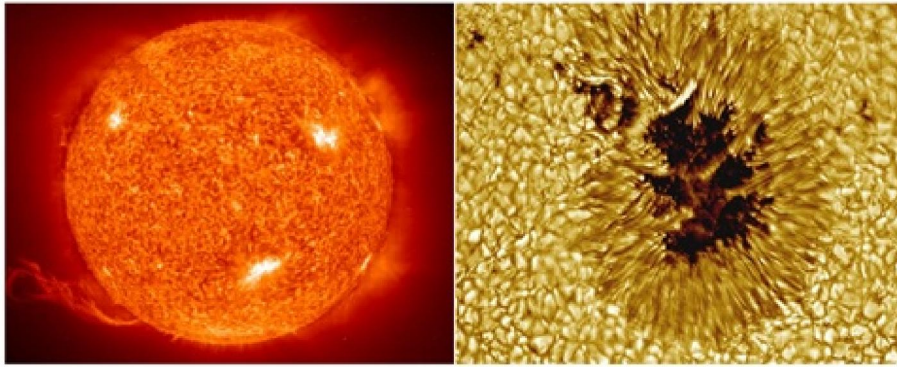
УГА, е първообразът на индийската дума юга. Днес сме в Кали юга.

УН – Уплътняване – *У* и установяване – *Н*.

УНА – Уплътнено – *У* и установено – *НА*.

УР – Долната граница *У*, между ядрото и полето, е отворена за изтичане – *Р*, от ядрото.

В действителността *УР* е това, което наблюдават астрономите върху слънчевата повърхност, в най-долния слой на слънчевата хелиосфера, над самото ядро, там където се образуват гранулите.

http://antwrp.gsfc.nasa.gov/apod/image/0511/sunspot_vtt_big.jpg
http://umbra.nascom.nasa.gov/images/eit_19970914_0121_304.gif

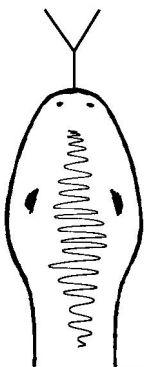
Понятието *УР*, е едно от най-значимите в миросгледата *БАЛКХАРА*. Затова го срещаме на много места в историческите карти на Евразия. На първо място е Ур, столицата на древната държава Самар – Шумер. Следват: Урук – друг шумерски град, в името на шумерския владетел Хамурапи, езерото Урмия, държавата Урарту, планината и реката Урал, Усурийската тайга, небето Уран от митологията, областта Туран в Азия, езикът Урду, титлата Гуру.

В древността *УР*, е символизиран със змия, дракон или огнедишащ змей, който е обвил ядрото. И понеже цялото материално многообразие е изтекло през *УР*, змиите се считат за най-мъдрите същества, а кобрата е свято животно както в Индия, така и в древен Египет. Можем често да я видим над главата на фараона от древните стенописи. Там тя е наричана Урей.

В Индия: „*Васуки или Шеша е цар на морските дракони или наги. Владетел на долната земя Патала. Обитава водите на първичния океан и служи за постеля на бог Вишну. Наричат го още Ананта, Безкрайният, тъй като се е увил около света. Когато боговете решили да избият първичния океан, те взели Шеша и използвали тялото му като въже, с което мощно завъртели избивачката.*

Когато една от хилядата уста на Шеша се прозява, някъде по света става земетресение. В края на нашата епоха, когато боговете решат, че Земята вече трябва да бъде унищожена, от устата на Шеша ще се излее горяща отрова, която ще превърне в пепел всичко сътворено на света.”

У – *УР* – Графичен знак, символ за отворената за изтичане долна граница на физическата система – *У*, между ядрото и полето.

А ето от къде е неговият първообраз. Долната отвесна линия от знака е символ за изтичащата от ядрото Долна вода. Линията е една, защото в ядрото има само едно нещо – Долна вода.

Тази линия е станала знак за цифрата едно и звукът И, в латинската азбука.

Горната разклонена част от знака е символ за полето, което се състои от двете тежнения, на двете води. Точката където се съединяват трите линии е символ за долната граница, между ядрото и полето, а звукът за долната граница на физическата система в езика Бхаджа е *У*. Затова *У*

– горната разклонена част от знака, в латинския език се чете У. Най-известният пример за това днес е името на световноизвестната компания за бижута и козметика BVLGARI.

Знакът У е станал буква и от българската азбука за звука У – символ за долната граница на физическата система. Той се изписва триходово У, но практиката не търпи разхищение на време и движения и поради това изписването на знака е станало двуходово – У.

УР – Древен град, столица на Самар – Шумер.

УРА – През отворената долна граница на физическата система – УР изтича физическото поле – А.

Мощта на това изтичане е достатъчна „излъченото“ да достигне междузвездните простори. „Излъчването“ от Слънцето е УРА – слънчевият вятър От това УРА е бойният вик на българската войска при атака.

УРАГА – През отворената долна граница на физическата система – УР са изтекли физическите системи – АГА.

УРАГАН – През отворената долна граница на физическата система – УР са изтекли физическите системи – АГА и се установяват – Н.

УРАН – През отворената долна граница на физическата система – УР изтича физическото поле – А и се установява – Н.

Долната граница на физическата система – УР, е началото на пространството – АН.

УРАН – В Елада – небето. *„Могъщата и благодатна Земя родила безкрайното синьо небе – Уран и Небето се изпънало над Земята. Гордо се издигнали към него високите Планини, родени от Земята и широко се разляло вечно шумящото Море. От майката Земя са родени Небето, Планините и Морето, баща те нямат.“*

„Уран – Небето се възцарил над света. Той се оженил за благодатната Земя – Гея.“

УРАРТУ – Древна държава разположена южно от Кавказ, свързана с нашето минало. Там е роден и от там е излязъл библейският Абрахам – Аврам. Абрахам е символ за неприявения Брахма. За да се прояви и изяви той трябва да напусне УР халдейски – УРАРТУ. Така е и според Библията.

УРВА – След отворената за изтичане долна граница на физическата система – УР, е започнало радиалното движение – ВА.

Днес УРВА е останала в съвременния български език със значение на стръмен склон.

УРГАН – През отворената за изтичане долна граница на физическата система – УР „изтичат“ физически системи – ГА и се установяват – Н.

УРГАН, е първообразът на съвременната българска дума *юрган*.

URBIS – Латинска дума означаваща *град, столица, крепост*, а от там и на думата *урбанизация* – градоустройство. Съдържа се в приветствието на папата „Урби ет Орби” – „Към града (Рим) и света”, произнасяно на Рождество Христово и Великден.

УРИ – Българско народно име, произлизащо от понятието от *БАЛКХАРА* и *БХАДЖА УР*, чийто графичен знак е този **У**.

От историята са ни известни следните български клонове: *хайландур, ванандур, котрагури, утигури, оногондури* – аспаруховите българи.

До наше време, в съвременна България са достигнали: старото име на странджанското село Българи – Ургури, бойният вик на българските войни – Ура, сватбеното знаме – Уруглица. Думите урна, фурна, уруки, ураган.

От *УР* са имената и на други народи. Такива са могъщите древни хурити, а един от клоновете им е наречен балхарис. Най-мощната хуритска държава е Митани, със столица Вашукани – Васукани. Васуки, в индийската митология е цар на всички змии.

От *УР* са римските авгури и курия, народите: сури – сирийци, асури – асирийци, тури – турани, курди – кюрди, урси – руси, белурси – белоруси, урусу – юруци в Родопа, а в западен Китай и днес живее народът уйгури, чийто главен град е Урумчи.

Вероятно от написаното по-горе се досещате, че Ури означава и змии.

Още от древността до наши дни в Индия змиите са наричани наги. И днес в източна Индия съществува щат с името Нагаланд. А от древността е известно названието нагомъдреци. За да разберем кои са нагомъдреците ще цитирам текст от книга на Петър Добрев.

„И най-после стрелката на маршрута отскача рязко на изток, споменавайки добре известните гимнасофисти или нагомъдреци – средновековно название на съседните с Персия северни индийци и по специално на индийските брахмани. До тези именно гимнасофисти във втория списък на Хронографа е поставено като завършек на текста и името на древните българи.”

Дали пък няма връзка между урите и нагомъдреците?

УРУКХИ – *За физиката*: Изтеклото през отворената за изтичане долна граница на физическата система – *УР* се уплътнява – *У*, а творческата мощ – *КХ* го свива към Долната вода – *И*.

УРУКХИ, Уруки – *За човека*: Нашето биополе се влияе от промените на слънчевата активност и съответната промяна в земната магнитосфера. То се влияе от Луната, от сезонните и метеорологични промени, от присъствието на много хора или отделни личности, животни, водни басейни и всичко което ни заобикаля.

Тези природни явления влияят не само на нашето биополе, но чрез него и на всички вътрешни полета в тялото ни, като ги подчиняват на външното въздействие и в тях

наднормено се усилва едно от двете тежнения, свиване или разширение. Това за подсъзнанието означава опасност и предизвиква у нас необяснима тревога и дори страх, които ни карат да предприемаме спешни "спасителни" действия, неестествени за нас и необясними за околните.

През средновековието в Западна Европа, по тази причина много жени са били обвинявани за връзки с дявола и нечистите сили, обявявани са за вещици и са измъчвани и изгаряни на клада.

Но най-силно влияят тези промени на малките деца. Понякога те плачат неутешимо, без никаква видима причина. Старите баби в такива случаи казват, че го е хванало *УРУКХИ*. А *УРУКХИ*то, е приближаваща рязка промяна в метеорологичните условия, ниско или високо атмосферно налягане, облачност с висок електрически заряд, ултравиолетовите слънчеви лъчи и др.

НЕ МИ Е ИЗВЕСТНО ЗНАЧЕНИЕТО НА ТОЗИ ЗВУК

В предишни мои текстове писах, че звукът Φ е символ за четвъртия период от кръговрата, защото един от езотеричните знаци за четвъртия период, е еднакъв с Φ.

Освен това, днес Слънцето и всички планети и комети в Слънчевата система са в четвъртия си период на развитие.

Друго възможно значение на звука Φ, би могла да е светлината, заради изключителната си важност за човека.

Но не намерих и все още не намирам в древното познание и езици никакви потвърждения и за двете мнения. Може би със светлината го свързват съвременните думи *фар*, *фенер* и *факел*.

Но все пак, относно звукът Φ има едно неясно сведение от пътешественика Ел Балхи, за религиозните представи на кавказките българи: „*Аз попитах различните народи как наричат това, в което вярват, и как казват на идолите, на които се покланят... и аз чух хора от Бурджан, които казаха, че го наричат Едфу, и когато ги попитах за името на идола, те отговориха Фа*”.

ВЪЗМОЖНОСТИТЕ

Χ – Символ за възможностите – *планът, програмата, идеите, кодовете, шифрите, гените* по чиито правилата се изгражда всичко във Вселената, от най-малкото до най-голямото.

Звукът *X* от езика Бхаджа, винаги се предхожда от един от звуците *Б*, *Д* или *К*, образувайки с тях звукосъчетанията *БХ*, *ДХ* или *КХ*, като най-често употребяваното е *КХ*. То е трудно за произнасяне в съчетание с други звуци и в употребата му звукът *X* често не се произнася и трайно отпада от някои думи. По-рядко отпада *К*, а понякога *КХ* преминава в *Г*.

Примери: *БАЛКХ* – Балк или Балх, *БАЛКХАРА* – Балхара, *БАЛКХАРИ* – българи, *БРАКХМА* – Брахма – Брама, *КХИНДРА* – Хиндра – Индра, *ДХАРМА* – Дарма и др.

Поради тази причина в говоримия език са останали трайно в употреба думи в които е изпуснат първият звук *К*.

ХА, **КХА** – *К*, е напрегнатостта на полето, *X*, възможностите, а *A*, физическото поле. *КХ*, *КХА*, е творческата мощ, за изграждането и строежа на системите и съединенията.

ХАЛ, **КХАЛ** – Творческата мощ – *КХА* извършва кръговрат – *Л*.

ХАЛ – Съвременна българска дума, означаваща състоянието на човека „*Виж си хала*”.

ХАЛА, **КХАЛА** – Творческата мощ – *КХА*, през четвъртия период от кръговрата, когато пространството се разширява, а времето тече в права посока – *ЛА*.

ХАЛА – Съвременна българска дума означаваща виелица, буря, ламя, змей.

ХАЛО, **КХАЛО** – Творческата мощ – *КХА*, е извършила кръговрата – *Л* до горната граница на физическата система – *О*.

ХАЛО – Светлият кръг около звездите и кометите. В древността, част от нашите деди – хората занимаващи се с астрономия и астрология са наречени халдеи, звездобройци, защото наблюдават в небето само светлината, халото на небесните тела.

Човешкото око не възприема нищо друго освен светлина. Ако през нощта, в осветена стая се огледаме около нас, ще забележим много и различни предмети. Но ако изключим осветлението няма да виждаме нищо. А предметите са си пак там.

ХАМ, **КХАМ** – Творческата мощ – *КХА*, изгражда химическото поле – *М*.

ХАМА, **КХАМА** – Творческата мощ – *КХА*, е изградила химическото поле – *МА*.

КХАМА, Кама е името на индийският бог на любовта.

ХАН, **КХАН** – Творческата мощ – *КХА*, се установява – *Н*.

ХАН – Съвременна българска дума, означаваща странноприемница.

ХАОС, **КХАОС** – Най-малките *ГА*, са единствените физически системи във Вселената които нямат спътници и са (почти) еднакви, поради което взаимодействието между тях е много слабо и много бавно.

Те са Хаосът на древните, а Хаос е когото още няма изявена Черна дупка, която да постанови чрез своето тежнение Космос – Ред. Тогава ГА, са еднакви и равноправни и няма Космос – Ред, а Хаос – равноправие. Този модел е пренесен и в човешкото общество.

ХИМА, КХИМА – Творческата мощ – КХ, е свила към Долната вода – И химическото поле – МА.

ХИМАЛАЯ – Планина в Индия. Превежда се Снежната обител.

ХИМИ, КХИМИ – Творческата мощ – КХ, свива повторно – И, свитото химическо поле – МИ.

ХИМИЯ – Съвременна наука за строежа, вътрешната структура на химическите елементи и съединения.

ХИМН, КХИМН – Творческата мощ – КХ, свива към Долната вода – И химическото поле – М и го установява – Н.

Структуриране на химически елементи и съединения. Химните са формули, по които се изграждат химическите елементи и съединения.

ХИМНАСОФИСТИ, Гимнасофисти – Дума, въведена от древногръцките философи. Тя е съставена от две части. Химн, термин от БХАДЖА и софисти, гръцка дума за мъдреци. Химнасофисти означава мъдреци познаващи, разбиращи химните.

От уважение и почит към мъдростта на Химнасофистите и получените от тях знания, гръците основават в Атина философска школа носеща същото име – Гимназиум. От там е навлязла у нас думата гимназия.

За да разберем кои са гимнасофистите, ще добавя цитат от книгата на Петър Добрев „Българските огнища на цивилизация в картата на Евразия”: *„И най-последно стрелката на маршрута отскача рязко на изток, споменавайки добре известните гимнасофисти или нагомъдреци – средновековно название на съседните с Персия северни индийци и по специално на индийските брахмани. До тези именно гимнасофисти във втория списък на Хронографа е поставено като завършек на текста и името на древните българи.”* Ето, това са химнасофистите.

ХИН, КХИН – Творческата мощ – КХ, свива към Долната вода – И и установява – Н.

ХИНДРА, КХИНДРА – Творческата мощ – КХ, е свила към Долната вода – И, установила – Н, поляризираща – Д и променила – РА. КХИНДРА, е гравитацията.

ХИНДРА – В Индия. Един от най-древните и най-авторитетни богове. Върховен бог на ведическа Индия. Негово главно оръжие с което твори, е Вадждра.

В негова чест, са много от най-древните химни в Риг Веда. За него там можем да прочетем: *„Пред чието дихание двете вселенски половини треперели и пред величието на огромната му мощ.”* „Той, който закрепил здраво клатушкащата

се земя, който успокоил тресящите се планини”, „Който подпрял небето да не падне..., който родил огъня между два камъка... Той премахнал змея и освободил седемте реки.”

Ш

ФОРМИТЕ НА ХИМИЧЕСКИТЕ СИСТЕМИ

Ш – Символ за формите на химическите системи.

ША – Формите на химическите системи.

ШАКТИ – В Индия: „Силата”(детеродната), едно от имената на богинята Кали.

Всеки от главните богове в Индия има своята Шакти (Ядро). Вярна и предана съпруга, без чиято помощ не може да твори.

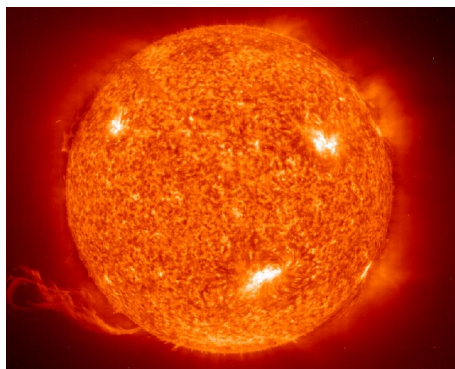
ШАНТ – Формите на химическите системи – *ША*, се установяват – *Н* в твърдата плътност на полето – *Т*.

ШАНТА – Формите на химическите системи – *ША*, са установени – *Н* в твърдата плътност на полето – *ТА*. *ШАНТА*, е и название за една форма.

ШАНТА, е първообразът на съвременната българска дума *шантав*.

ШЕША – В Индия: „Цар на всички морски дракони или наги. Владетел на долната земя Патала. Шеша обитава водите на първичния океан и служи за постеля на бог Вишну. Наричат го още Ананта – Безкрайният, тъй като се е увил около света. Отъждествяват го с Васуки.

Когато боговете решили да избиват първичния океан (Ядрото ББ), те взели Шеша (УР ББ) и използвали тялото му като въже, с което мощно завъртели избивачката.

Когато една от хилядата уста на Шеша се прозява, някъде по света става земетресение. В края на нашата епоха, когато боговете решат, че Земята трябва вече да бъде унищожена, от устата на Шеша ще се излее горяща отрова, която ще превърне в пепел всичко сътворено на света."

http://umbra.nascom.nasa.gov/images/eit_19970914_0121_304.gif

ШИШМАН – В средновековието, име на българска владетелска династия.

ШИРША – „Едно от съзвездията в календара на ведическите индийци се нарича *МАРГАШИРША (Margasirsha)*, в превод "главата на зверовете" или "главата на

зодиака". Това съзвездие се припокрива донякъде с днешното съзвездие Козирог, в което настъпва зимното слънцестоене. Месеът, през който Слънцето се намира в съзвездието Маргаширша включва втората половина на ноември и първата половина на декември, след което започва годината."

В този коментар за Маргаширша, несъответствията вероятно се дължат на смесване на времеви мерни единици от Зодиака и различни календари. Според мен става въпрос за зодия Стрелец от българския Зодиак – от 7 декември до 6 януари или за последният месец от българския календар, който завършва на 21 декември.

A₂

ПРОТИВОПОЛОЖНИ ДУМИ ЗАПОЧВАЩИ СЪС ЗВУКА А

Първото значение на звука А в езика Бхаджа, е символ за Физическото поле. Второто е граматическо. Когато звукът А се прибави в началото на дума, той означава отрицанието НЕ, а смисълът на думата става противоположен. Примери: ДХАРМА – АДХАРМА, СУР – АСУР, ВАРА – АВАРА, УРА – АУРА и др.

Преводът и обяснението на звуци и думи от езика Бхаджа става по азбучен ред. Затова противоположните думи образувани и започващи със звука А, са оставени в края на азбучния ред, когато преводът на първичните думи вече ще бъде прочетен.

АБРА – Първият звук А, е отрицанието НЕ, а първичната дума е БРА – Първоизява на Единния природен Закон – Б, чрез електромагнитните трептения – Р, във физическото поле – А.

АБРАКХ – Първият звук А, е отрицанието НЕ, а първичната дума е БРАКХ – Първоизява на Единния природен Закон – БРА и напрегнатостта на полето – К, с възможностите – Х.

АБРАКХАМ – Първият звук А, е отрицанието НЕ, а първичната дума е БРАКХАМ – Първоизявата на Закона – БРА и творческата мощ – КХ, осъществяват химическото поле – М.

АБРАКХАМ, е първообразът на библейския Абрахам, на гръцки Аврам – противоположност на Бракхам, Брахма, Брама.

АВ – Символ за отсъствие на радиално движение – В.

АВА – ВА, е радиалното движение, а АВА – нещо завършено без радиално движение.

АВА, е един от начините символично да се изрази третия период от кръговрата, във физическото ядро. Когато пред някоя дума се постави АВА, означава, че смисловото и значение е подвластно на АВА, на ядрото.

В католическата църква се употребява терминът „Аве Мария” – използван като синоним за *Богородица*. Той е съставен от *АВА* – земното ядро и Мария – множествено число на Мар, Мари – мъртво. Мъртвата вода.

Когато от ядрото започне да изтича Долната вода, тогава ще се излявят и двете тежнени с своето взаимодействие – физическото поле и неговата напрегнатост – *КХРАСТ* – Христос. Затова земното ядро е постановено за Аве Мария, Богородица, майката на Христос.

С *АВА* започва името и на първия известен наш родоначалник, от Именник на българските владетели – Авитохол – Ава Тохар.

АВАДХАРА, Аватара – *АВА* е ядрото, *ДХА* е поляризацията и възможностите, а *РА* промяната.

Аватара в Индия се превежда спускане. Проява на някой от боговете на земята, най-често в човешки образ, за да поправят нещата. Така пише в книгата „Индийска митология”.

„Аватара, буквално означава „слизане”, „спускане” – бог слиза на Земята и добива видима форма, защото само на Земята е мястото, където човек може да го възприеме със сетивата си. Божественният дух може да пребивава навсякъде в пространството непроявен, нероден, недвижим...Индустките философи винаги завършват с думите, че Бог е един и че всяка физическа проява е мая, илюзия, резултат от ограничените ни мисловни възможности.”

АВАЛОКА – Лока не е дума от *БХАДЖА* и се превежда място. Авалока означава място без радиално движение – земното ядро.

АВЕСТА – В Персия: Заглавие на свещената книга на Зороастризма.

Първата гласна *А* е отрицанието *Не*. Думата *ВЕСТА* означава известно, а *АВЕСТА* неизвестно. *АВЕСТА* е земното ядро, а известното *ВЕСТА* е материята около ядрото, всичко видимо и невидимо, знайно и незнайно. Природата която ни заобикаля тук на Земята е *ВЕСТА*, родена от земното ядро *АВЕСТА*.

Същият модел нашите деди са вложили в бита и езика ни. Ако заменим първата гласна *А*, от *АВЕСТА* с днешното отрицание *НЕ*, ще се получи думата *невеста*. Дума позната и доскоро използвана масово у нас.

Невеста е млада омъжена жена, която още не е родила. Така жената, като носител и проводник на живота е приравнена, и с право, към Богинята Майка, като част от пътя за прераждане и усъвършенстване на материята. Когато е *невеста*, тя още не е дала своя *дан* в този процес, а когато роди става *весталка* и дава на света *нова вест* – *нов човек* и животът продължава.

АД – *ДА*, е поляризацията на полето, а *АД*, е отсъствие на поляризация.

АД – Преизподня, Ад.

АДЖА – Първият звук *А*, е отрицанието *НЕ*, а първичната дума е *ДЖА* – поляризация – *Д* и поява на химическите системи – *ЖА*.

АДХАРМА – *А*, е отрицанието *Не*, *ДХА* е диханието, *Р* е промяната, а *МА* е химическото поле.

АДХАРМА, е вторият период от кръговрата, когато пространството се свива, а времето тече обратно и е дума противоположна на *ДХАРМА* – четвъртият период от кръговрата, когато пространството се разширява, а времето тече в права посока.

АДХАРМА – *В Индия*, *ДХАРМА* е обществен, морален закон, а *АДХАРМА* – беззаконие.

АЗУР, Асур – Първият звук *А*, е отрицанието *НЕ*, а първичната дума е *ЗУР* – Законът се проявява – *З* през долното граница на физическата система – *УР*.

АЗУРВА, Асурва – Първият звук *А*, е отрицанието *НЕ*, а първичната дума е *ЗУРВА* – Законът се проявява – *З* през долното граница на физическата система – *УР* и започва радиалното движение – *ВА*.

От това *ЗУРВА*, на изток се е родил Зурванизма – култ към бог *ЗУРВАН*.

АЗУРВАКХА, АСУРВАКА – Първият звук *А*, е отрицанието *НЕ*, а първичната дума е *ЗУРВАКХА*, Сурвака – Законът се проявява – *З* през долната граница на физическата система – *УР* и започва радиалното движение – *ВА*, появява се и творческата мощ – *КХА*.

На 21 декември е Бъдни вечер. Тогава пеят и наричат коледарите. На 22 е Коледа, краят на старата и началото на новата година. Нулев ден. Четиринадесетте дни след Коледа, са наричани от народа ни мръсните, черните дни, през които, според традицията Слънцето се колебае дали да продължи по стария път или да поеме по нов.

През мръсните дни се отдава почит на *МАРДХУ КХАН*. Тогава играят кукерите. В края на периода, на четиринадесетия ден – на 4 януари се провежда ритуална битка между *МАРДХУ КХАН* – черният и *ЗУРВА – Сурва КХАН* – белият. В тази битка победител винаги е *ЗУРВА – Сурва КХАН* и животът продължава. А в утрото на следващия, *Зуров – Суров ден* тръгват *ЗУРВА КХАРите*, *сурвакарите* да пеят и наричат.

Действието *ЗУРВАКХА – сурвака*, е победата на *ЗУРВА – Сурва КХАН*, а човекът, който почита и слави *ЗУРВА – Сурва КХАН* е *ЗУРВА КХАР – сурвакар*. Но, ако някога победи *МАРДХУ КХАН*, Слънцето "ще поеме по нов път" и ще настъпи промяна – Земята ще се обърне с полюса към Слънцето. Победата на *МАРДХУ КХАН* ще е *АЗУРВАКХА*.

АКХАДЖА, Акаша – *А*, е отрицанието *Не*, *КХА* е творческата мощ, а *ДЖА* поляризация и изява на химически системи. *АКХАДЖА* означава, че творческата мощ не изявява химически системи.

АКХАДЖА, Акаша, е еднозначна дума на Етера, **ГАНА**, **АМАНА**, **АСТРА** – етерната плътност на полето, където съществуват само физически системи.

АСТИКХА, Астика – Звукът *А*, е отрицанието *Не*, газовата – *С* и твърдата – *Т* плътности на полето се свиват към Долната вода – *И*, от творческата мощ – *КХА*.

Първичната дума е **СТИКХА** – *стика*. Днес тя звучи *стича*. Движението стичане е винаги надолу. Тук то се отнася за стичането, което преминава във втичане на физически системи в черната дупка. **АСТИКХА** означава нестичане, невтичане.

АСТИКХА, Астика – *В Индия*: Име на герой от древния епос Махабхарата. Той е заченат и роден с цел, да спре стичането на физическите системи в черната дупка. Но тъй като митовете, легендите и приказките са символични подобия на действителните неща и събития, ще отдели място за обяснение на повествованието за героя Астика.

В божествения свят нищо не се случва „ей така“, случайно. Всичко предстоящо е предписано и може да се узнае.

Един от змийските царе, Такшака, убива цар Паракшит и след време неговият син, новият цар Джанменджая решава да отмъсти, като изгори всички змии на кладата в жертвен обред. Знаейки това, върховният змийски цар Васуки събира всички змии на съвет и научава от старата и мъдра Елапатра, че добрите и почтени змии ще бъдат спасени от сина на мъдреца отшелник Джараткару и неговата съпруга, сестрата на цар Васуки, която също се казва Джараткару. Роденият от тях син Астика ще стане жрец на Брахма и ще спре обреда за изгаряне на змиите недовършен.

Змията, змеят, драконът в древността са символ за долната граница на физическата система *У*, между ядрото и полето. Изгарянето на змиите е символ за втичане на физически системи в черната дупка. Астика, чието име подсказва, че той ще спре стичането и втичането на физическите системи в черната дупка, за да започне обратното движение, изтичане на физически системи от ядрото, а след време да се появи и живота.

Името Астика, е много близко до името на американското индианско племе Ацтека. А може би малката отлика, се дължи само на разликата във времето и особеностите на различните езици. Ацтека почитат пернатата змия и змиите въобще, а Астика е наполовина змийски потомък. Като се прибави и фактът, че американските индианци произлизат от района на съвременен Непал, приликата се отдалечава от случайността.

АСТРА – *А*, е отрицанието *Не*, а **СТРА** е наличие на трите гуни: газовата – *С*, твърдата – *Т* и течната – *РА*.

СТРА, е пространството на химическото поле **МАНА** – от горния край на атмосферата, до земното ядро, а **АСТРА** е местото над **МАНА** – **АМАНА**, **ГАНА**, **АПАНА**, **АКХАДЖА**, Етера.

АСТРА ВЕДА – Всички знаем, че Астрология и Астрономия са думи от древногръцки произход и това не подлежи на съмнение. Но дали е така?

Първообразите на древногръцките Астрология и Астрономия са древнобългарските думи-понятия Астроведа и Астралока. Те се състоят от по две части: *астра* и *лока* или *веда*. *Веда*, е и съвременна българска дума и означава знание. Какво означава *астра*, е обяснението на предната дума. Какво означава *лока*?

От чужди езици в българския са навлезли думите локал – местна кръчма и локатор – радар с кръгово въртящ се лъч. Не е беда ако някоя дума от нашата древност не е оставила следа в съвременния ни език, но *лока* е останала и днес в нашия говор с цели три думи: *лъка* (Широка лъка, голям завой на река), *лъкатуши* (реката, пътят) и *лакът*. И трите означават извивка, окръгленост на определено място.

Лока означава място. Известно, определено, ограничено, окръглено място. Двуймерно, някъде върху земната повърхност и триизмерно, някъде в пространството.

Астралока означава място в пространството, където съществуват само физически системи – *АКХАДЖА*, *АМАНА*, *АПАНА*, *ГАНА*, Етера – пространството над атмосферата – *АСТРАлът*.

Нашите деди, опознавайки *АСТРА*ла създават *АСТРА ВЕДА* – най-висшата наука – науката за полето и за влиянието на близките и далечни небесни тела чрез своите полета, върху полето на Земята, а така и на всичко намиращо се на нейната повърхност.

Научавайки за Астралока и Астроведа, древните гърци ги превеждат на гръцки. Вероятно за *АСТРА* са нямали подходящо слово, защото не са я заменили, но заменят *лока* и *ВЕДА* с две гръцки думи. Първата е *ном* – административна провинция, област, окръг. Така *АСТРА*лока става Астроном и съответно науката Астрономия. Втората дума е *логос* – разум, познание. Така *АСТРА ВЕДА* става Астрологос и съответно науката Астрология.

Днес астрономията е наука подчинена на материализма, отчитаща предимно следствията – видимите форми и движения. А Астрологията, би трябвало винаги да е наука подчинена на идеализма, отчитаща главно причините – полето и неговата промяна.

Като следствие от прочетеното по-горе не виждам причина, защо от тук нататък вместо Астрология да не ползваме хубавите древнобългарски думи *АСТРА ВЕДА*, а вместо астролог, *астроведар*.

Но какво е станало в древността с Астроведа? Къде изчезва тя и защо не се знае нищо за нея?

Когато някой титан на разума или група мислещи хора достигнат до безценни знания и ги оформят в ново учение – обикновено само нов, по-съвременен поглед, естествено ги предават на своите ученици или последователи да ги пренасят през времето и пространството. Но поглеждайки в историята за такива примери ставаме свидетели как „*Когато гръм удари, как ехото заглъхва*”.

Последният пример е Елена Блаватска и нейната Теософия. След мощния тласък в началото, днес теософските общества по света са се превърнали в своего рода литературни кръжоци. Виж: <http://www.theosophy.ru/>

С една дума, всеки ден не се раждат гении. Техните висши достижения избледняват с времето и преминаването им от човек на човек, от група в група. Висшето, сакралното се превръща в догма, а учението в религия или безпапетни традиции. От криле за полет, в тежки окови.

АСТРАЛОКА – *АКХАДЖА, АМАНА, ГАНА, АПАНА, АСТРАЛА*, Етера.

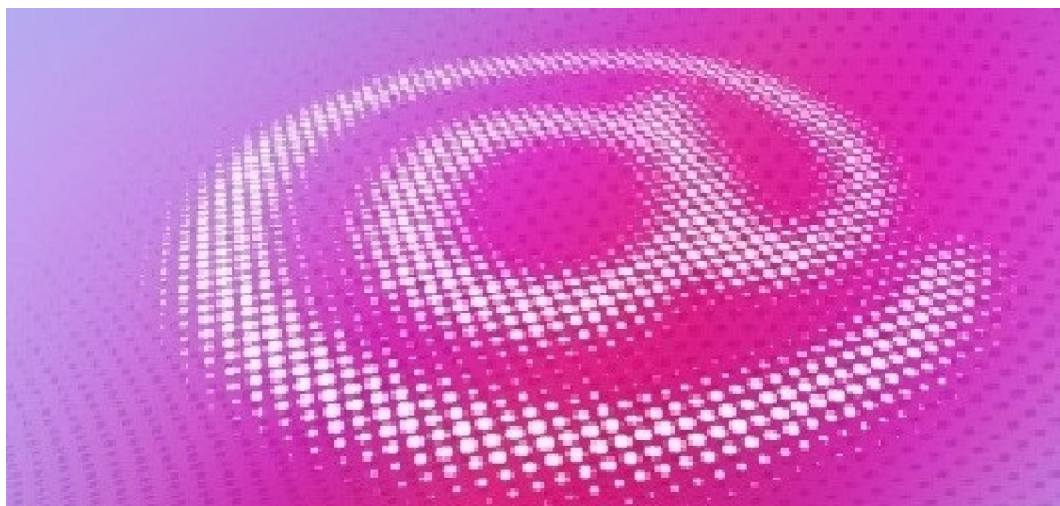
АСУАСТИКХА – Дума с обратно значение на *СУАСТИКХА*.

АСУАСТИКХА, е действие и име на графичен знак, символ за действието.

Днес околоосовото въртене на Венера е *АСУАСТИКХА* – обратно. Знакът за това е *АСУАСТИКХА* – пречупеният кръст използван от нацистите в Германия.

АСУРВАКХА – Дума, противоположна на *СУРВАКХА*, Сурвака.

АУРА – Обратна дума на *УРА*, а *УРА* означава мощното „изтичане” на физически ядра през отворената за „изтичане” долна граница на физическата система – *УР*. Мощта на това изтичане е достатъчна, „излъченото” да достигне междузвездните простори. „Изтичането” от Слънцето и неговото движение – слънчевият вятър е *УРА*. *АУРА* означава спиране на движението и действието *УРА*. Равнозначно на *АУРА* е *УРАН* – установяване на *УРА*.

Време е!

ТРЕТА ЧАСТ

СИМВОЛИТЕ

ЕЗОТЕРИЗМЪТ

*"Няма нещо тайно, което не ще стане явно,
нищо потаено, което не ще се узнае
и не ще излезе наяве."*

БАЛКХАРА, е всеобхватен мироглед, познанието, истината за Вселената, както в идеалната, така и в материалната и част. От тези две части на цялостното познание се зараждат Идеализмът и Материализмът.

Идеализмът от *БАЛКХАРА* е отворен – познават се истинските неща и събития от действителността. Но той е огромно и абстрактно знание и неговото препредаване през времето и пространството в цялата му пълнота и чистота се оказва непосилно и невъзможно. По тази причина древните мъдреци го преобразуват на по-ниско ниво и го превръщат в Затворен Идеализъм. Там истината е заменена със символи, които би трябвало да отвеждат отново назад към *БАЛКХАРА*, но обратният път отдавна е изгубен във времето и пространството, обрасъл с бурените на символиката.

Затвореният Идеализъм се отдалечава от *БАЛКХАРА* в няколко направления. Първото днес се нарича Езотеризъм – тайно знание. "Тайното знание" се е съхранявало от малки групи и отделни хора, които вярват, че могат да запазят познанието непроменено и се стремят да го предадат на бъдните поколения в първоначалния му вид.

Днес, не всеки знае какво е Езотеризъм и Окултизъм. Според мен, Езотеризмът би трябвало да се занимава с тайните на голямата Вселена, без човека, а Окултизмът, с човека, без Вселената.

Езотеризмът не е истина, а път към истината.

Всеки различен мироглед – учение, религия, митология, идеология си създава свой език – символика, в която заключава, закодира истината, не за да я скрие, а за да може някой, някога да я разкрие, след като мирогледът – учението, религията, митологията се изгубят в превратностите на времето и събитията.

Думата Езотеризъм днес звучи тежко, мистично, демонично и отблъскващо, защото не се познава и се бърка с Окултизма, но аз ще се опитам да дам ясни примери и да отговоря на въпроса: *Що е то Езотеризъм и има ли той почва у нас?*

Другото име на Езотеризма е Символизъм, а символите са два вида, знаци и звуци – зрителни и слухови.

Цифрите, от нула до девет, са езотерични знаци. Във всяка от тях е заключен смисълът за определено количество. Ако човекът не е посветен в тяхното значение, за него те ще бъдат само черти и резки.

Нотите също са езотерични символи. Всяка от тях е знак за определен тон, а чрез всички тонове музикантите ни разказват симфонии с най-прекрасният език на природата – музиката.

Звуците с които разговаряме са общи, за всички хора по земята. Но само с тридесетина звука трудно ще разговаряме, затова се съчетават в срички и думи и така се увеличават многократно възможностите ни да общуваме чрез звуците. Но сричките и думите се образуват по строги и ясни правила. Граматиката, е езотеризмът на всеки говорим език съществувал някога на земята.

И буквите са езотерични знаци. Във всяка от тях е заключен смисълът за определен звук. За да може да ги разчете, всеки трябва да бъде посветен в техните тайни.

За цифрите, буквите, думите, изреченията и езика като цяло, всеки от нас е п(р)осветен още в своето детство, от родители и учители, а учителите са най-големите езотерици на нашето време.

Аз съм посветен в буквите от българската и латинската азбуки. Всички останали азбуки, от миналото и съвременното са заключени за мен. За да бъде посветен в китайските йероглифи, ще трябва да запиша китайска филология и професорите в университета да отключат за мен символичния им смисъл. Едва тогава ще мога да се запозная непосредствено с трудовете на Лао Дзъ и Конфуций.

Университетското образование също е езотеризъм. Тайните на отделните науки и професии са закодирани в особени думи – термини и графични знаци, формули и символи. Архитектурните и машинни чертежи, също са част от тях. Освен това, всяка наука и професия са обособени като специфичен мироглед, за част от човешкото познание. За приложните науки това раздробяване на знанието е положително, но за цялостното познаване на Вселената, способът е пагубен.

Споменатите по-горе символи отдавна са "отключени" и са отворени за всички. Станали са ежедневие и не ни впечатляват с нищо. Но все още има много други неотключени символи, отнасящи се за висши, основни, абстрактни истини за света, които чакат своя час.

Същността на много символики, езотерични и религиозни, е кръговратът на долната вода – голямата тайна за Вселената. Ще представя две знакови езотерични системи. Някои от техните знаци са широко известни днес, но не се знае значението им и не се свързват в общи системи.

Първичната, основната знакова символична система, за препредаване на познанието за кръговрата, е съставена от един основен знак, изчертан само от три еднакви прави черти, съединени в единия си край, а другите им краища са разграничени на по 120°. (Този знак е емблема на автомобилите "Мерцедес Бенц".) Използва се в два отвесно огледални образа, като към тях се добавят още по една, две или три черти. Като форма на знаците, тази система е отворена. Нейното име е *РУР*.

Знаците от отворената система се преоформят в други и образуват нова знакова езотерична система. Преобразуването на знака от три черти става, като около външните му краища се описва равнобедрен триъгълник. Като форма на знаците, тази система е затворена. Нейното име е *КХА*.

Същността на двете знакови системи е, чрез проследяване на движението на знаците и техните промени, да се проследи движението на долната вода по време на кръговрата. Знаците са представени по двойки, в отвесно огледално взаимно разположение. Движението им се осъществява, като от началния символ, двата знака започват да се придвижват отвесно като преминават един през друг, докато си разменят местата и след това тръгват обратно до изходното си положение.

За да се разбере написаното до тук, ще трябва текстът за кръговрата да се онагледни със символите. Ще представя едновременно и двете знакови системи. В ляво на чертежа ще бъде знакът от отворената система. В дясно знакът от затворената, а в средата между тях, един общ, съставен от двата, вписаноописан преходен знак, за да се онагледни как става преобразуването им, от отворени в затворени. Двете дъги в чертежа, над или под знаците, са символи за горната и долната граница – между астрала, полето и ядрото.

КРЪГОВРАТЪТ – ВРЕМЕТО

Времето, е кръговратът на Долната вода.

Тъй като всичко започва и завършва с физическото ядро, ще припомним отново кръговрата на долната вода.

Ражда се, разграничава се от горната, свива се, съществува временно, на ограничено място, в ядрото, връща се в горната, слива се отново с нея и престава да съществува.

Кръговратът се извършва в четири периода. Той е съвременното разбиране за физическо Време. Затова тук, всеки от четирите периода ще бъде разграничен от другите с промените на времето и пространството, характерни за всеки от тях.

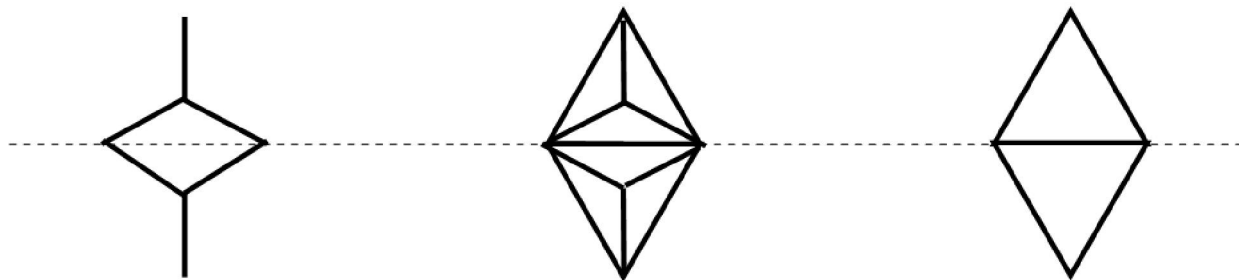
ПЪРВИЯТ ПЕРИОД

Първият период, е горната вода. Там Законът и Водите са мисловни – Небитието. Първият период е невидим, незнаен и недостижим за хората, нито чрез ума, нито чрез сетивата.

Тогава всички понятия приемат характеристиките на горната вода, а тя е недостижима, вечна, безкрайна, единна и непроменлива величина. В нея няма тежнениа, поле, движения, материя, пространство и време. Не действа „*Законът за единство и борба на противоположностите*”, защото всичко е Едно.

Тогава е вечно безвремие и безкрайна пустота.

Това са знаците за първия период от Кръговрата.

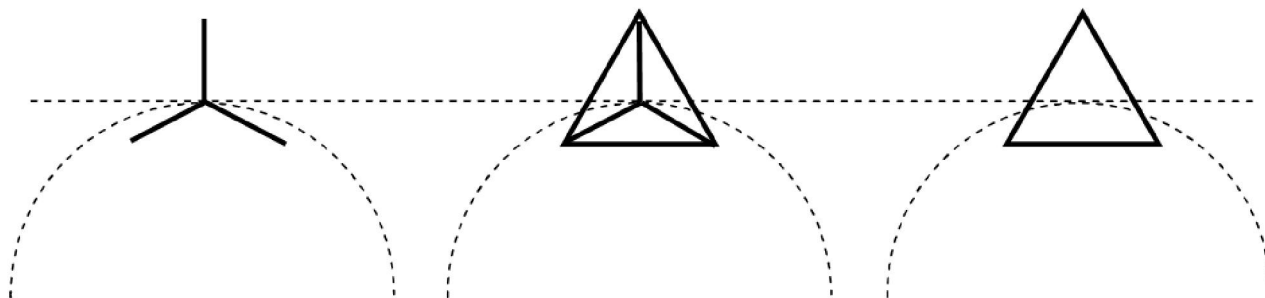
Тук ще трябва да поясня, че за образуването на общите, двойните знаци за втори и четвърти период от кръговрата, са взети и съпоставени единичните знаци за началата, градивния момент, появата на Битието, материята, за втория и четвъртия период.

ВТОРИЯТ ПЕРИОД

Вторият период от кръговрата е Битие – материалната изява на Закона и Водите, заедно. Появяват се и тежненията, но тогава превес има тежнението *свиване* и от горната вода (от нея) се разграничава долната, от Едно се ражда Две и започва да действа „*Законът за единство и борба на противоположностите*”.

През втория период от кръговрата, горната граница пропуска през себе си долна вода само в една посока – от астрала, към пространството.

Това е знакът *OP* – за началото на втория период от земния кръговрат, когато от Едно се ражда Две.

През втория период от кръговрата, тежнението *свиване* осъществява преноса на долната вода, от астрала, към черната дупка – земното ядро и втичането и в него. Поради това, през втория период времето тече обратно, а пространството се свива.

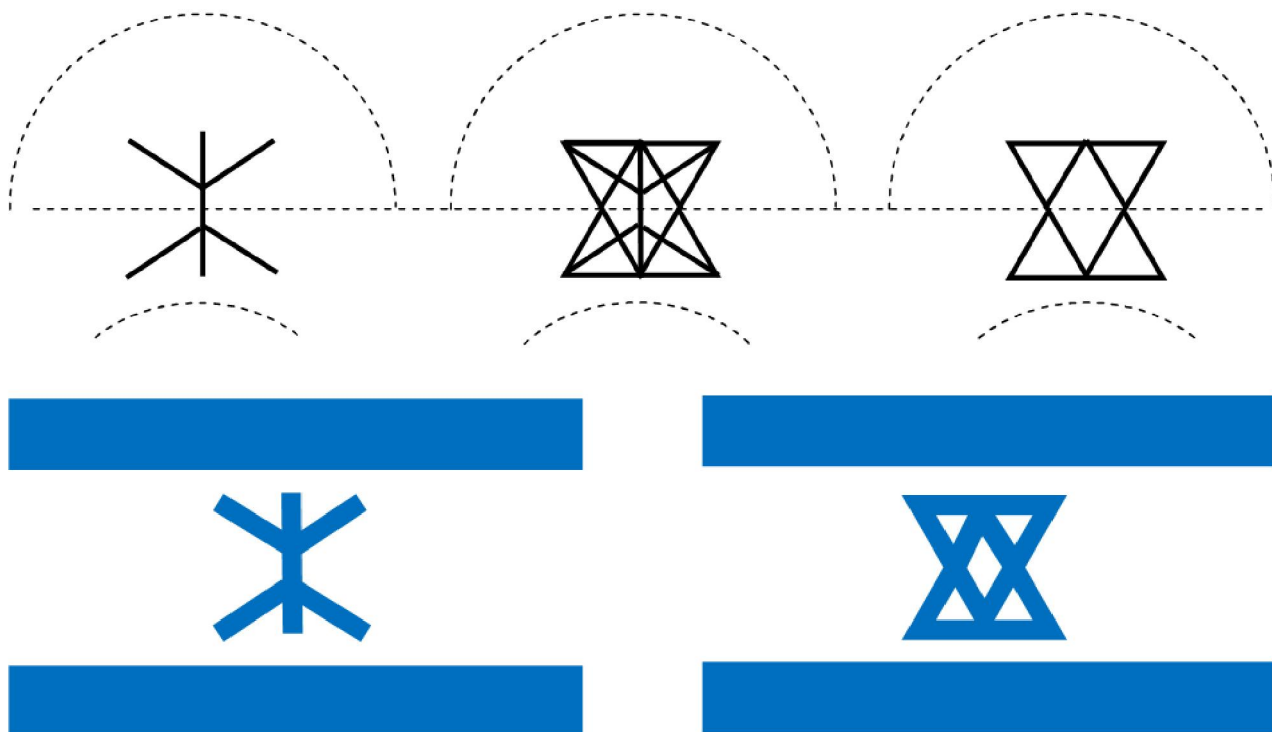
В Библията, за началото на сътворението на нашата планета и за втория период от кръговрата, е записано следното.

*„И Бог каза:
Да бъде простор посред водите,
който да раздели вода от вода.
И Бог направи простора;*

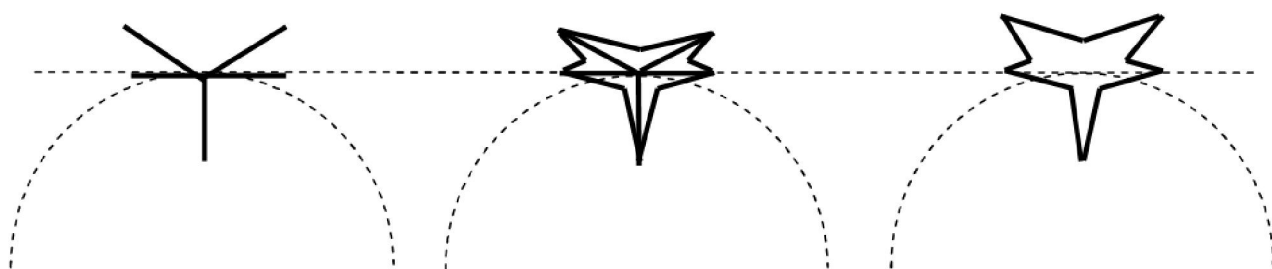

и раздели водата,
 която беше под простора,
 от водата,
 която беше над простора;
 и стана така.
 И Бог нарече простора Небе.”

За да се онагледят този текст – отделянето на долната вода от горната, от астрала и появата на полето в простора – небето между тях, за втория период от кръговрата, за двете знакови системи, ще се получат следните езотерични знаци и символи.

Следващият знак – *РУ*, е за долната граница през втория период. Той означава, че през втория период от кръговрата, долната граница пропуска през себе си долна вода само в една посока – от пространството към земната ядро. Тогава, в обратната посока през *РУ*, от ядрото, не може да излезе нищо.

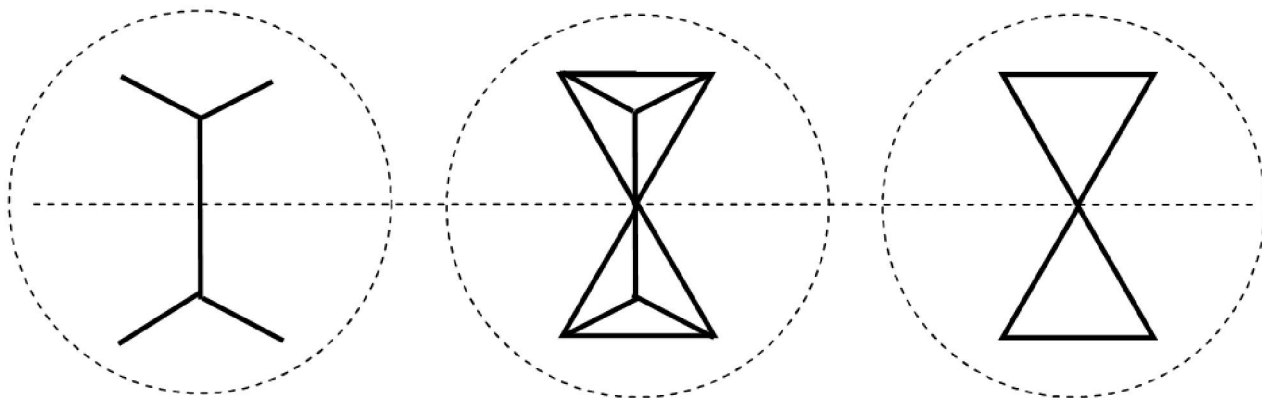

Описаният знак тук не е триъгълник, а петолъчка с върха надолу. От името на този знак – *РУ*, и това действие от кръговрата, в съвременния български език са думите: руша, рутя, рухва, ругая, руда, рудник, руини, друбя (дробя); Руските рубить (раздробявам), рубля; Индийската рупия, бог Рудра и др.

В окултизма петолъчката с върха надолу или лицето на брадат козел са символи за инволюцията.

ТРЕТИЯТ ПЕРИОД

Третият период от кръговрата е Дуализъм – пълно отделяне на долната вода в земното ядро. Тогава се установява равновесие между двете тежнения, на двете води и те престават да съществуват. Престават да действат и Законът за единство и борба между противоположностите, а Законът и Водите са мисловни – Небитие.

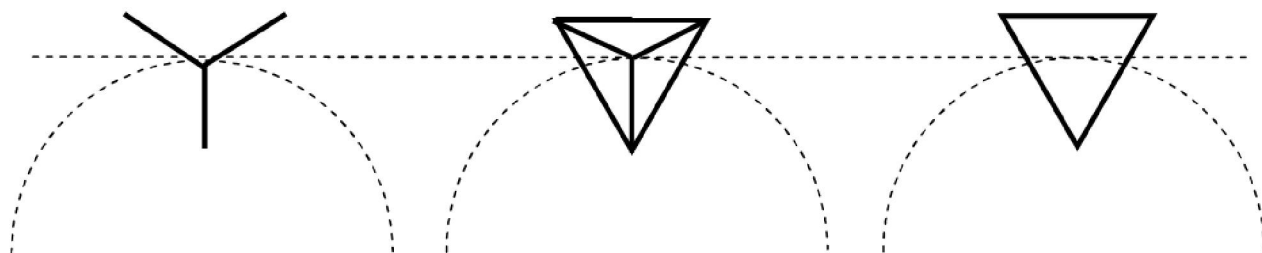
Третият период е невидим, незнаен и недостижим за хората, нито чрез ума, нито чрез сетивата, защото, тогава в ядрото е временно безвремие и крайна празнота.

Временното безвремие може да трае от части от секундата, до няколко милиарда години, за различните светове – физически системи, защото, колкото са ядрата във Вселената, толкова са и полетата, и пространствата, и времената.

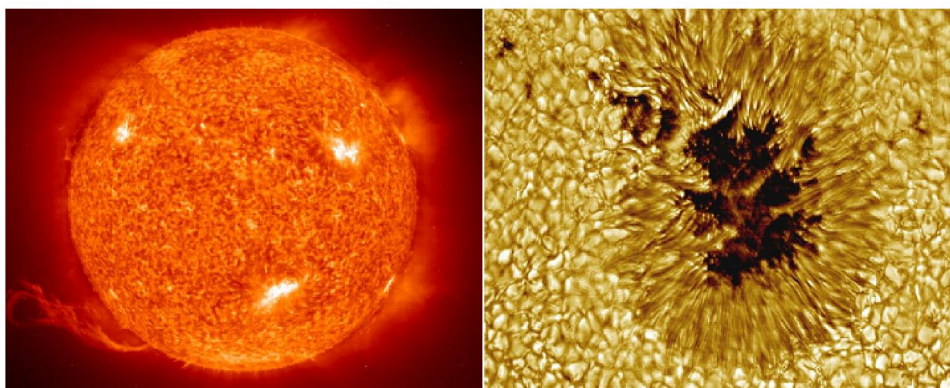
ЧЕТВЪРТИЯТ ПЕРИОД

Четвъртият период от кръговрата, е отново Битие – изявата на Закона и Водите, заедно, но този път надмощие има тежнението на горната вода – *разширение*. То осъществява преноса на долната вода, от ядрото към горната вода и втичането и в нея – в астрала.

Това е знакът *УР* – за долната граница в началото на четвъртия период. Той е същият като знака *РУ*, но без водоравната черта. Това означава, че през *УР* може само да изтича долна вода и нищо не може да проникне в ядрото.

В действителността, долната граница – УР, в четвъртия период може да се види в най-долната част от слънчевата хелиосфера, над самото слънчево ядро, там където се образуват гранулите и тъмните петна. Това е УР.

http://umbra.nascom.nasa.gov/images/eit_19970914_0121_304.gif
http://antwpr.gsfc.nasa.gov/apod/image/0511/sunspot_vtt_big.jpg

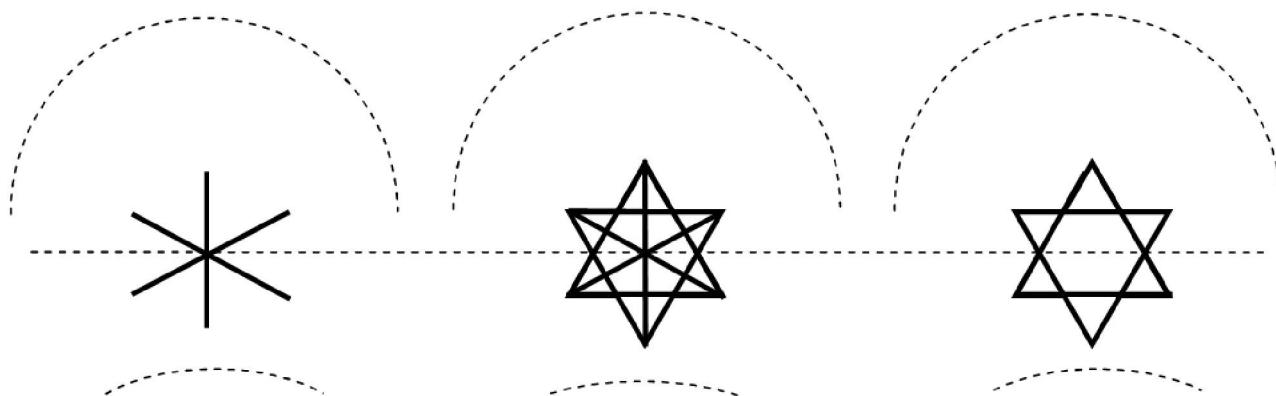
Законът и Водите, винаги и навсякъде са мисловни, а правилата от Закона се изявяват в Битието само чрез производните от взаимодействието на двете тежнения, като структури от физически, химически и биологични системи – материалните образувания.

Днес Слънцето и всички комети и планети в Слънчевата система са в четвъртия период от кръговрата си и отиват към своя край.

През четвъртия период, времето тече в права посока, а пространството се разширява.

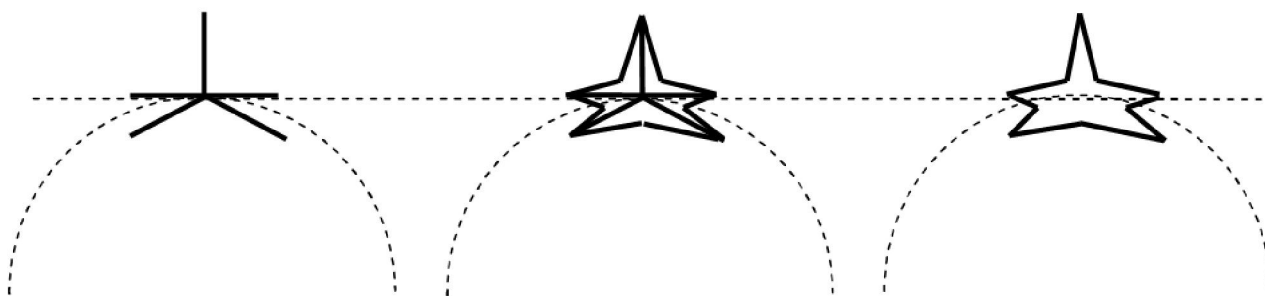
Текстът от Библията, който беше цитиран по-горе, е валиден и за появата и изграждането на материята около земното ядро и през четвъртия период от кръговрата. Той ще се онагледява със следните символи и знаци за двете системи.

Някой твърдят, че първия знак отляво носи името "Знакът на Българина", но всички знаци са български.

Следващият знак – *PO*, е символ за края на четвъртия период и на Земята въобще. Тогава кръговратът ще се затвори, ще приключи и всичко свързано със Земята ще се върне отново в астрала. Тази петолъчка е символ за енволюцията.

Понятията „Кръговрат на Долната вода” и „цикличност на времето” са неточни и не отразяват истината буквално. Истинското движение е радиално. През втория период е от астрала към черната дупка – от всички посоки към центъра, а през четвъртия период, е от ядрото към астрала – към всички посоки от центъра.

Но това не е всичко от двете символични системи. Те се разширяват като знаци и като смисъл по следните начини:

- Към *PU* и *UP* – знаците за края на втория и началото на четвъртия период, свързани смислово със състоянието на долната граница, се добавят по още две отвесни черти и се образува знакът *ЛИЛА* – също символ за края на втория и началото на четвъртия период, но свързан смислово с Кръговрата – времето.
- Към името на знаците от *KXA*, се добавят по една от двете срички от името *ЛИЛА*. Названието на втория период става *KXАЛИ*, а на четвъртия *KXАЛА*, съответно и техните знаци приемат същите имена.

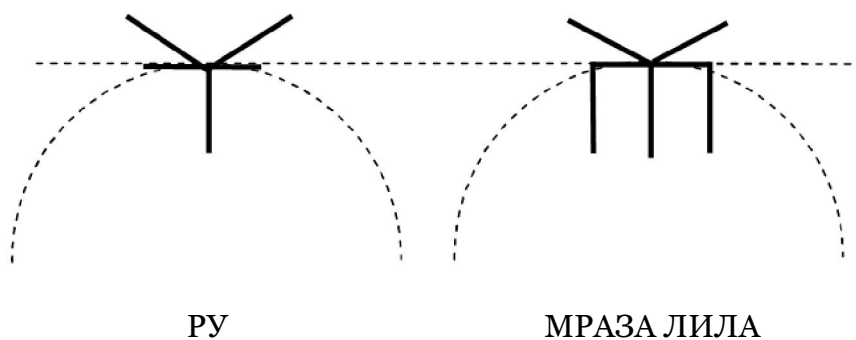
ЗНАЦИТЕ ЗА КРЪГОВРАТА ЛИЛА

За втори и четвърти период се използват и имената Марса и Самар. Тези две имена се получават чрез смяна на местата на сричките в тях.

Сричката Мар, на много езици означава смърт, мъртво. В много думи, *ар*, по някакво граматическо правило преминава в *ра* и Мар става Мра. Втората сричка, Са, всъщност е За, но в разговорния език е преминала в Са. След тези граматически акробатики името на знака за долната граница през втория период става *МРАЗА*.

МРАЗА, е първообраз на съвременните български думи: мраз, мразя, мараз, маразя, мързел, мърся, мърсувам, мръсник, бог Марс и планетата Марс – мъртвата планета.

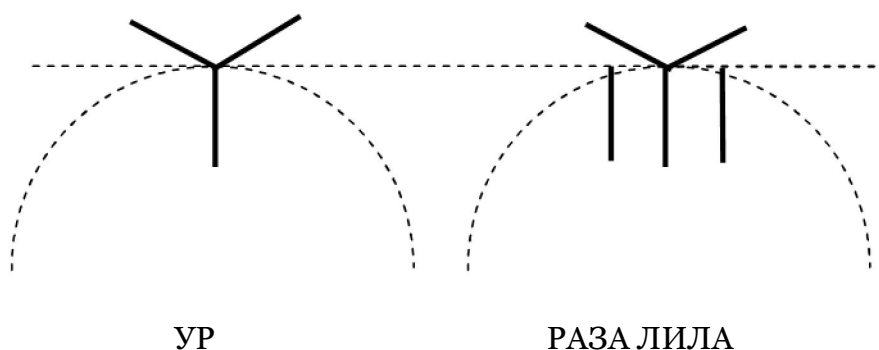
Следва знакът *МРАЗА ЛИЛА*, получен от знака *РУ*, чрез добавяне на двете отвесни черти встрани от него. Лявата черта е символ за *ЛИ* – обратното време през втория период, а дясната за *ЛА* – положителното време през четвъртия. *МРАЗА ЛИЛА*, е знак за долната граница, през втория период.

Четвъртият период се именува и с имената Замар, Самар – живителният период, *КХАЛА*, а долната му граница *РАЗА*, Раса *ЛИЛА*.

От *РАЗА*, е съвременната българска дума раз – едно, първо, начало. Така отброяваме: раз, два, три – първо, второ, трето. Затова раз, се използва като представка в толкова много български думи, без да е известно защо.

Знакът за долната граница през четвъртия период – *РАЗА ЛИЛА*, се образува както и знака *МРАЗА ЛИЛА*, чрез добавяне на двете отвесни черти.

За Раса *ЛИЛА* в Индия се казва следното: „Танц на сътворяването изпълняван от бог Кришна и всички пастирки или гопи едновременно, след като се е саморазмножил в безброй еднакви тела.”

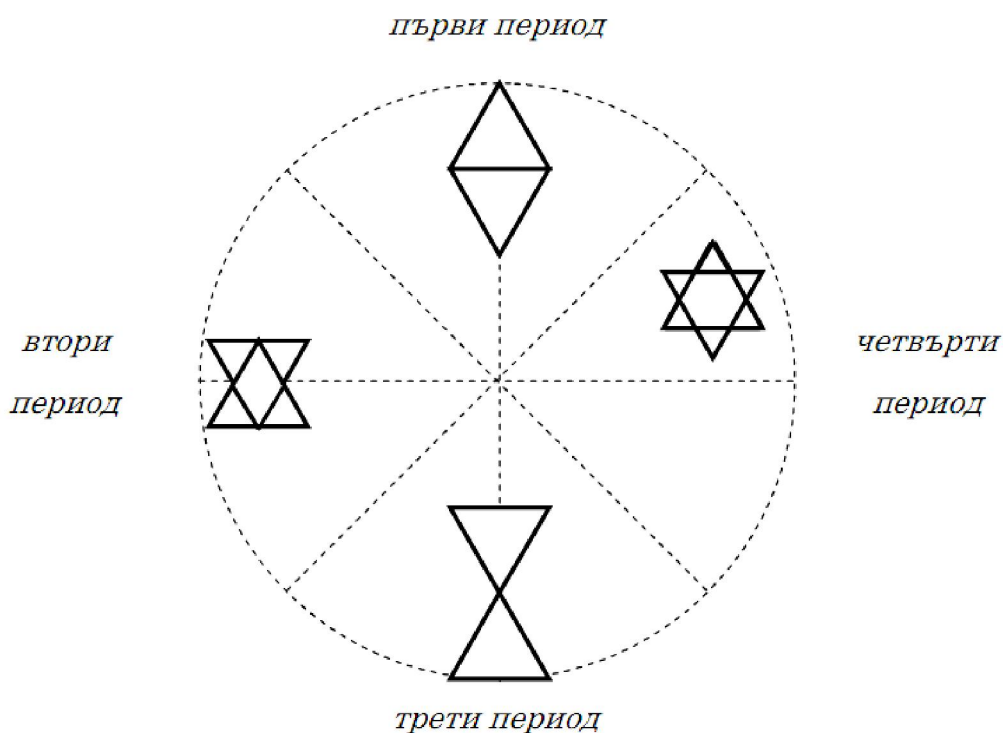
А за *ЛИЛА*, пак в Индия можем да прочетем: „Любовната игра на боговете, на двама божествени съпрузи, които правят божествена любов и чрез нея слагат начало на всичко и на земята върху която живеем. След пълното си сливане се разделят и материалният свят започва да се разпада, тъй като нещата съществуват дотогава, докато трае божествената любов. Раздялата превръща света в прах.”

С една дума, това е сътворение, чрез любов. Това изразяват и знаците *МРАЗА ЛИЛА* и *РАЗА ЛИЛА* – полов акт. Двете отвесни черти очертават вагината. Отвесната черта на *УР* е пенисът, а двете му горни наклонени черти, тестисите. По същия начин и ние – хората творим живот. По-точно, ние сме сътворци със Закона.

За *МРАЗА ЛИЛА*, мълвата твърди, че се нарича и вагина дентара – зъбата вагина, заради водоравната черта, която не позволява през втория период нещо да излезе през долната граница от земното ядро. *РАЗА ЛИЛА* няма такава черта, което означава, че през четвъртия период през долната граница от земното ядро се е родило цялото материално многообразие, което съществува днес на Земята.

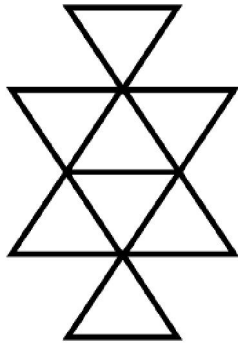
ОСНОВНИТЕ ЗНАЦИ ЗА КРЪГОВРАТА КХА

Ако знаците за втори и четвърти период – *КХАЛИ* и *КХАЛА*, са точно в средата на своите периоди, те ще бъдат абсолютно еднакви, а с един знак не могат да се означат два различни периода. За да има видима разлика между тях, двата триъгълника в знака за четвъртия период са се разминали повече. Но истинската причина, двата триъгълника в четвъртия знак да са в тази конфигурация е фактът, че Земята е преминала средата на четвъртия – живителния период и отива към своя край.

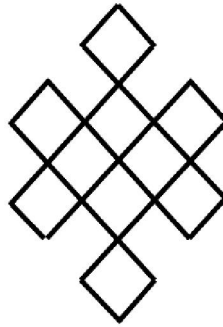

Без последния знак, за четирите периода остават само три знака. Те образуват една обща фигура носеща името Кханатица. Тя е знакът за кръговрата *КХА*.

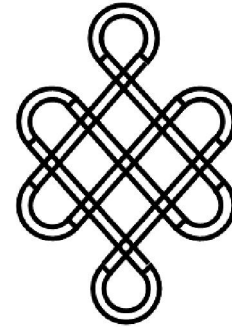
Кханатицата и всички знаци от кръговрата *КХА*, са широко използвани мотиви в българските килими, ковчорчета, възглавници, дамаски, дрехи и др.

КХАНАТИЦА

НЕБЕСНА КОСТЕНУРКА

Освен чрез триъгълници, на изток, в орнаментиката на Тибет, Монголия, Китай, Непал и Индия, от дълбока древност до днес, Кханатицата се изобразява с други два варианта, на затворен лабиринт от непрекъсната линия, известен днес с името Небесна костенурка.

Звукосъчетанието *КХ* от езика *БХАДЖА*, е символ за частта от Всемирния Закон за творческото начало, творческата мощ, властта, която изгражда, поддържа и унищожава всичко материално. Ще пропусна дългите и абстрактни обяснения необходими за останалите срички от следващите думи и ще ги представя направо с тяхното значение.

КХИНДРА, е тежнението свиване – гравитацията. В Индия за *КХИНДРА*, в Риг Веда е записано следното:

*„Пред чието дихание
двете вселенски половини треперели
и пред величието на огромната му мощ.”
„Той,
който закрепил здраво клатушкащата се земя,
който успокоил тресящите се планини”,
„Който подпрял небето за да не падне...”,
Той сътворил слънцето и водите...”
"който родил огъня между два камъка...
Той премахнал змея и освободил седемте реки.”*

Името *КХИНДРА*, в разговорния език е преминало през Хиндра, за да стигне до Индра.

КХЕНДРА, е тежнението разширение – левитацията. Тази дума е останала и до днес в съвременния български език. *"Защо си се похендрил там горе?"*

КХАНДРА, е производната на горните две тежнения, напрегнатостта на земното поле от взаимодействието им. То е такова, че позволява на земната материя да се установи тук и да е такава, каквато я познаваме. *КХАНДРА* поддържа и живота на Земята.

Нашите деди са прилагали в живота на българите не само вселенските закони, но и много от названията от езика *БХАДЖА*, за означаване на важни неща и дела в живота си. Затова в древността, част от думата *КХАНДРА* – *КХАН*, *КХАНА*, е станала

титла на българските владетели. Хората имащи власт да изграждат и управляват държавата, като справедливо административно устройство на обществения живот на българите.

Възможно е Кханатицата, като хералдика да е знакът за произхода на властта на нашите древни владетели – Кхановете. Както е записано за тях в някои средновековни текстове: *кана субиги „...от Небето поставен...”*

КХАН, *КХАНА*, като владетелска титла в по-късни времена се променя и в някои народи е Кан, Кана, а у други Хан. На английски и днес думата се пише Khan – с четири букви.

КХАНДА, означава столица. И днес още има градове, които са запазили това си название.

- Кхара*КХАНДА* (Караганда) – град в Казахстан.
- Когато се разменят местата на двете думи се получава *КХАНДА*кхара (Кандахар) – град в Афганистан.
- А също и *КХАНДА*гири (Кандагири) в Индия.

Но както личното име на езика *БХАДЖА* става нарицателно, за език въобще, така и *КХАНДА* – столица, става нарицателно за голям град въобще. Така е в старото и новото име на *МараКХАНДА* (Мараканда) – Самарканд в Узбекистан. Имената и на други градове в Централна Азия са образувани с окончанията *канд* или *кент*.

Това са двете системи от езотерични знаци – символи за Кръговрата на нашата планета – Земята. Предполагам, че те са включвали и още много символи на тази основа.

Знаци и от двете системи – отворената и затворената са откривани самостоятелно или в групи, в землищата на българите. Мнозина изследователи ги изследват и се опитват да ги разчетат като символи и дори като текстове – букви и срички. Най-известният предмет с такива знаци е Розетата от Плиска. На нея има знаци и от двете системи.

АСТРА ВЕДА

Всички знаем, че Астрология и Астрономия са думи от древногръцки произход и това не подлежи на съмнение. Но дали е така?

Първообразите на Астрология и Астрономия, са двете древнобългарски названия от езика *БХАДЖА*, *АСТРА ВЕДА* и *АСТРА* лока. Те се състоят от по две части: *АСТРА* и лока или *ВЕДА*. *ВЕДА*, е и съвременна българска дума и означава знание. Какво означава *АСТРА*?

Звукът *С*, в езика *БХАДЖА* е символ за газовата плътност на химическото поле – атмосферата, въздуха. Звукът *Т*, е символ за твърдата плътност – земната кора. Звукът *Р*, е символ за осъществяването, промяната, следствието. В случая, за промяната на съотношението между газовата и твърдата плътности на химическото поле.

Тъй като "*В материалния свят движението е абсолютно, а покоят относителен*", това означава, че промяната е неизбежна. Поради това, *СТРА*, означава движение, промяна, неравновесие.

СТРА, преминава като корен и на някои думи в битовия разговорен език, със същия смисъл. Такива са те и до днес в съвременния български език: страх, страна (една от двете), страна (далечна), странен (непознат, необичаен, различен), странник (пътник, скитник), стран(н)оприемница, страница и др.

Звукът *А*, поставен в началото на някоя дума в езика *БХАДЖА*, означава отрицанието *НЕ* и преобръща нейният смисъл в противоположен. Така *СТРА*, от неравновесие, става *АСТРА* – равновесие.

Какво означава лока? От чужди езици в българския са навлезли думите локал – местна кръчма и локатор – радар с кръгово въртящ се лъч.

Не е беда ако някоя дума от нашата древност не е оставила следа в съвременния ни език, но лока е останала и днес в нашия говор с цели три думи. Лъка (Широка лъка, голям завой на река), лъкатуши (реката, пътят) и лакът. И трите означават извивка, окръгленост на определено място.

Лока означава място. Известно, определено, ограничено, окръглено място. Двуймерно – някъде върху земната повърхност и триизмерно – някъде в пространството.

АСТРА лока, означава "*Място на равновесието*" – на покоя, а такова е само мястото на Горната вода – *ЕН*. Онова безкрайно тъмно, студено и тихо нищо, в което се случват събитията и съществуват нещата. То е Вселената – *АСТРА*лът. Той е началото и краят и всичко започва и завършва там. Чрез Единното всемирно поле, *АСТРА*лът въздейства навсякъде във Вселената и всичко е подвластно нему.

Заради това название на необятния вселенски простор, англоезичните наричат небесните изследователи, астронавти.

http://antwrp.gsfc.nasa.gov/apod/image/o803/M104b_peris2048.jpg

Нашите деди, опознавайки *АСТРА* ла създават *АСТРА ВЕДА* – най-висшата наука – науката за полето и за влиянието на близките и далечни небесни тела, чрез своите полета, върху полето на Земята и на всичко намиращо се на нейната повърхност.

Но какво е станало в древността с *АСТРА ВЕДА*? Къде изчезва тя и защо не се знае нищо за нея?

Когато някой титан на разума или група мислещи хора достигнат до безценни знания и ги оформят в ново учение – обикновено само нов, по-съвременен поглед, естествено ги предават на своите ученици или последователи да ги пренасят през времето и пространството. Но поглеждайки в историята за такива примери ставаме свидетели „*Когато гръм удари, как ехото заглъхва*”.

С една дума, всеки ден не се раждат мъдrecи. Техните достижения избледняват с времето, а висшето, сакралното, преминавайки от човек на човек, от група в група се превръща в догма, а учението в религия или безпапетни традиции. От криле за полет – в тежки окови.

Научавайки за *АСТРА* лока и *АСТРА ВЕДА*, древните гърци ги превеждат на гръцки. Вероятно за *АСТРА* са нямали подходящо слово, защото не са я заменили, но заменят лока и *ВЕДА* с две гръцки думи. Първата е ном – административна провинция, област, окръг. Така *АСТРА* лока става Астро ном и съответно науката Астрономия. Втората дума е логос – разум, познание. Така *АСТРА ВЕДА* става Астро логос и съответно науката Астрология.

- Астрологията е наука подчинена на идеализма, отчитаща невидимото, причините – полето и неговите промени.
- Астрономията е наука подчинена на материализма, отчитаща видимото, следствията – формите и движенията им.

Две са основните промени, които се случват върху земната повърхност, като следствие от движението на Земята около Слънцето и на Месеца около Земята.

- Първите – причинните, полевите, астрологичните, са невидими. Причината за тези полеве промени, е овалността на земната орбита и двете крайни точки на овала – перихелия, когато Земята е най-близо до Слънцето и афелия, когато Земята е най-отдалечена от него. Тези промени са били достойни само на изключително подготвени и знаещи хора, а от историята знаем, че най-известните звездобройци в древността са "халдеите".
- Вторите – следствените, формалните, астрономичните, са видими. Основават се на наклона на земната ос спрямо орбиталната плоскост на Земята и промените, които настъпват върху земната повърхност, като следствие от движението на Земята по орбита около Слънцето. Крайните видими промени са зимното и лятно слънцестоене – на 22 декември и 22 юни и пролетното и есенно равноденствие – на 22 март и 22 септември. Тези астрономични промени нашите деди са описали в Българския – годишния Зодиак. Той отразява астрономичната година и всъщност е единственият истински, неизмислен календар.

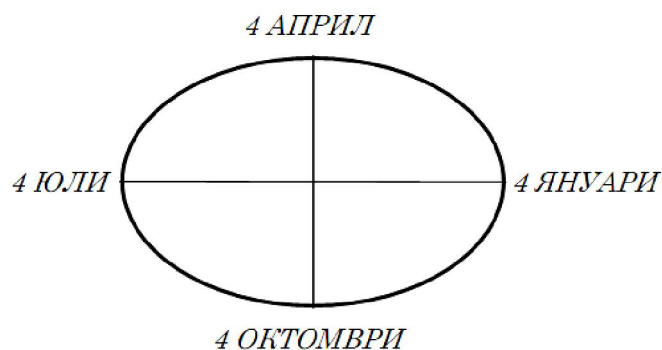
По-значимите са първите – причинните, полевите промени, защото "Единственото осезаемо във Вселената, е физическото поле.", а "Всичко което се случва в материалния свят, е следствие от стойността или промяната на напрегнатостта на полето."

Тъй като БАЛКХАРА "е в основата на всички значими древни и съвременни религии, на всички древни философски школи, явни и тайни учения", АСТРА ВЕДА не се е изгубила окончателно, а част от нея, моделът за полевите промени върху Земята, следствие от взаимодействието и със Слънцето и Месеца, е останал в своя най-точен модел в Китай, чрез осемте знака на Бха Гуа и шестдесет и четирите знака за предсказания в Книгата на промените И Дзин.

Тук ще представя полевите промени, върху земната повърхност, следствие от движенията на Земята около Слънцето и на Месеца около Земята. Но първо ще започна само с взаимодействието Земя – Слънце.

БХА ГУА

Четирите крайни точки, на двете оси на овала на земната орбита, при обиколката на Земята около Слънцето са:

- на голямата ос: перихелия – на 4 януари и афелия – на 4 юли
- на малката ос: равно отдалечените – на 4 април и на 4 октомври

Промените на земното поле в тези четири точки и между тях, нашите деди са описали в АСТРА ВЕДА, като частен случай – за Земята. Това е астраведичната (астрологичната) година. Тя е разделена на четири времена, средите на които са в гореописаните точки, а между тях са вмъкнати още четири.

Астраведичната година се състои от осем части – осем локи – осемте позиции на Земята, за осемте времена, при обиколката и около Слънцето.

http://photo-cult.com/pics/252/pic_10000119_0252872.jpg

Едно от древните имена на Земята е Самар – живата планета, а нейната орбита – Самар лока.

Всички локи: слънчевите, земните и месечовите, имат две измерения: пространствено и времево.

Времето измерване на самар локите става чрез астрономичната година, а тя се състои от 365 денонощия – изключително неудобно за мярка число. Освен това, скоростта на Земята по нейната орбита около Слънцето е различна през някои части от годината. Затова във всички времеизмерителни мерки, свързани с годината има неточност – известна степен на приближеност до числова симетрия, за да се получи някакъв удобен за широка употреба времеизмерителен инструмент. Така е и със самар локите. Те са с различно времетраене: 45 денонощия, 45 денонощия и 12 часа, 46 денонощия. Осемте самар локи траят общо 364 денонощия. 365-тото – 4 януари не е част от локата, а 366-тото се добавя по известният от Григорианския календар начин. На четири години, между 4 и 5 юли се прибавя едно уравнително денонощие.

Пространственото измерване на самар локите става чрез геометрията. Ако приемем земната орбита за окръжност, с нейните 360° , една самар лока ще е една осма част от орбитата – от окръжността – 45° . Земята, при своето движение по орбита ще се намира в определена лока, когато е в рамките на тези 45° . Но как да се ориентираме в небето, къде започва и завършва всяка лока?

За решаването на този въпрос и за всички други случаи, в които е необходим някакъв ориентир вън от Земята и Слънчевата система, нашите деди са използвали същността на Зодиака, като символично разполагат неговите дванадесет части – зодии в кръг, в галактиката и ги свързват трайно с определени съзвездия. Така са поставили, постановили небесния кръг АСТРА лока – Астралния зодиак на нощното небе, чрез чиито съзвездия се ориентираме времево и пространствено в нашата галактика и това е единственото му предназначение.

Днес двете измерения не съвпадат. Едното е 360° , а другото 365 денонощия. Понякога хората ги бъркат и допускат грешки. Но след време, когато земната орбита стане окръжност, земната орбитална скорост стане постоянна, а орбитата по кратка с пет денонощия и нещо, тогава и градусите и денонощията ще са по 360.

Една осма част от астрономичната година, около 46 денонощия, е времето, след което астрологичната промяна в земното поле, в магнитосферата, ще се изяви – осъществи върху земната повърхност като действителна, метеорологична промяна. Тези 46 денонощия са останали в съзнанието на народите като 40 дни и са важен срок в народните обичаи и на българите дори и днес.

Поради всичко това, осемте самар локи, изразени чрез времена от астрономичната година в следващата таблицата, са с различна продължителност. В нея са използвани китайските им названия.

Название на самар локите	Първа полулока		Втора полулока
	Начало	Връх	Край
	Дата и час	Дата и час	Дата и час
КУН	12 дек. в 0 часа	полунощ, 3 – 5 яну.	27 яну. в 12 часа
ГЪН	27 яну. в 12 часа	полунощ, 18 – 19 ф.	13 март, в 12 часа
ЛИ	13 март, в 12 часа	полунощ, 4 – 5 април	27 април, в 12 часа
СУН	27 април, в 12 часа	полунощ, 19 – 20 май	11 юни, в 12 часа
ЦИЕН	11 юни, в 12 часа	4 юли, в 12 часа	27 юли, в 12 часа
ДУЙ	27 юли, в 12 часа	19 авг. в 6 часа	10 септ. в 24 часа
КАН	11 септ. в 0 часа	полунощ, 3 – 4 окт.	26 окт. в 24 часа
ДЖЪН	27 окт. в 0 часа	полунощ, 18 – 19 ное.	11 дек. в 24 часа
Зурва, Сурва	4 ^{ти} януари – перихелий – 365 ^{ят} ден от годината, извън лока КУН		
Загр, Загар	366 ^{ят} уравнителен ден във високосна годена, между 4ти и 5ти юли		

Бха Гуа, е символичен модел за Кръговрата на Долната вода, при който се показва съотношението между двете тежнения през четирите периода на Кръговрата, в трите химически плътности на полето около земното ядро.

Тежнението *разширение*, е представено с дълга права черта, а тежнението *свиване* с две по-къси (или една прекъсната). Начертавайки по един от тези два знака, за всяка от трите плътности, един върху друг, се образува знакът тричерта. Той е най-древният пример за двоично записване на сведения.

Долната черта от тричертата, е за твърдата плътност на пространството – земната кора, средната – за течната плътност – водния океан, а горната – за газовата плътност – атмосферата.

Възможните съчетания между двата знака по тройки, са осем. Те са тричертите.

Кръговратът на Долната вода се състои от четири периода, от по три части всеки – общо дванадесет. Но първи и трети период са невидими и непознаваеми и затова в Бха Гуа са отразени като една част, а втори и четвърти със своите три части. Така, от общо дванадесет, отразените части от Кръговрата, в Бха Гуа остават осем. Осемте отразени части от Кръговрата и осемте комбинации между цяла и прекъсната черта – осемте тричерти, са щастливо съвпадение и същност на Бха Гуа.

Днес Бха Гуа е известен с няколко варианта, но те почти винаги са неточни като чертежи и неразбираеми като текст. Две са причините които правят днешния Бха Гуа неразбираем.

При линейния вариант отсъства неговата кръгова същност. А при кръговия и осмоъгълен, не се указва гледната точка. Тъй като четири от тричертите са отвесно огледални съответствия по двойки, е важно откъде ще бъдат гледани те – отдолу или отгоре. Ако гледната точка не е посочена, те стават неразбираеми.

Това, според мен, е правилният вариант на линейния Бха Гуа.

КРЪГОВРАТЪТ БХА ГУА								
1 пер.	втори период			3 пер.	четвърти период			1 пер.
ЦИЕН	ДУИ	КАН	ДЖЪН	КУН	ГЪН	ЛИ	СУН	ЦИЕН

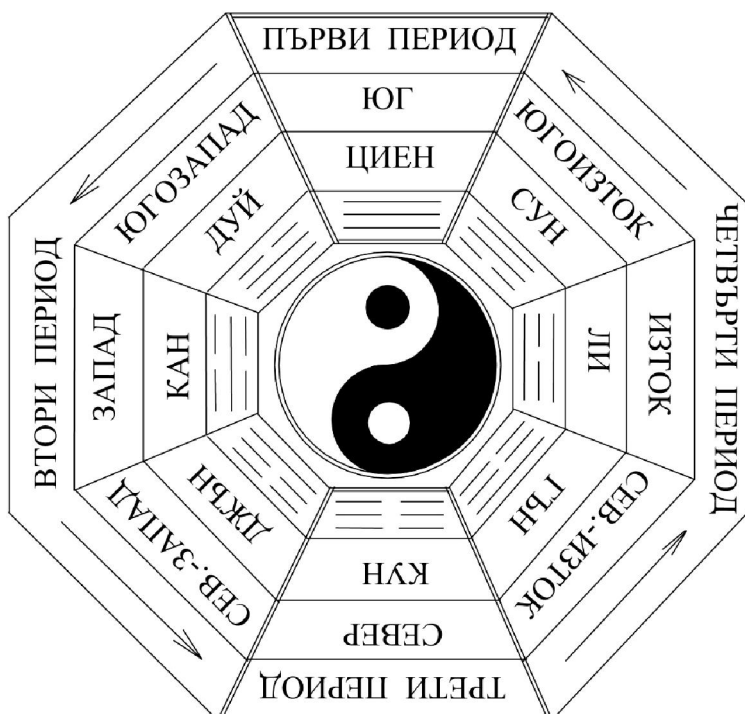
Кръговият или осмоъгълен чертеж на Бха Гуа, е известен в Китай с два варианта – *„Ранно небесно подреждане“* и *„Късно небесно подреждане“* на тричертите.

Изхождайки и от името му, мисля, че вариантът *„Ранно небесно подреждане“* е първичният, правилният, но е преобразуван по-късно, повлиян от прагматичното предназначение и използване на *„Късното небесно подреждане“*, като компас от китайските мореплаватели.

За целта са сменени местата на някои тричерти и триизмерните посоки юг – запад – север – изток от Кръговрата, с реалните двуизмерни земни географски посоки изток – запад – север – юг.

Ще представя правилният, според мен, Бха Гуа – „Ранно небесно подреждане”, в осмоъгълен вариант с правилното разположение на тричертите и тяхното съответствие на триизмерните посоки от кръговрата.

Гледната точка за този чертеж, е от неговият център. Тричертите трябва да се гледат от там.

КОЛЕЛОТО НА ПРОМЕНИТЕ

В Колелото на промените, към Бха Гуа се включва и полеовото влияние на Месеца върху земната повърхност, при обикалянето му около Земята.

Освен многото благодеяния които направил за хората, митичният китайски Кхан Фу Си, който живял в началото на третото хилядолетие преди новата ера, създал и Бха Гуа. Така е записано в книгата „Китайска митология”, от Дерек Уолтърс. А ето какво пише за И Дзин в нея: „Идзин – Книга на промените. Представлява сборник от кратки съждения, смятани за средство, чрез което Небето разкрива волята си.”

В Бха Гуа знаците са тричерти, а в Колелото на промените и в И Дзин, те стават шестчерти.

В „Китайска митология”, за създаването им е записано следното: „Заглавието, стихът и текстът за линиите съставляват основното съдържание на Идзин. За техен автор се смята владетелят Уън, а за хексограмите (шестчертите, ББ) неговият син – владетелят У, основател на династията Джоу.”

Също там, за И Дзин можем да прочетем още: „При неотдавнашни археологически проучвания се откриха различни варианти на Идзин, разпространени през втори

и първи век преди н.е. Стана ясно, че не е съществувал стандартен вариант нито за наименованията на хексаграмите, нито за реда, по който те се появяват...Текстът и адаптацията на Идзин в днешния им вид се основават на канонизиран вариант, изготвен много векове по-късно.”

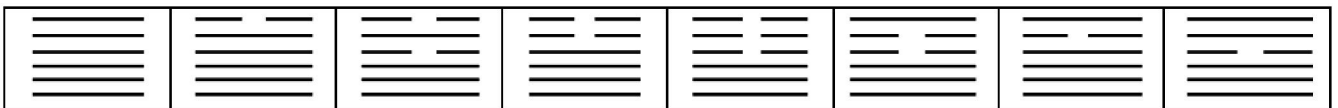
Защо Бха Гуа става И Дзин? Защо някой или някои са решили и са създали Колелото на промените? Ето два възможни отговора.

- За да се отчитат промените и от влиянието на Месеца, тук на Земята.
- Защото тогава Месецът се е появил на земния небосклон и е станал спътник на Земята. Ако това наистина се е случило, тогава тук се е състоял потопът. Доказателство за това са големите океански и морски приливи и отливи които днес Месецът предизвиква при обикалянето си около Земята.

Едно от древните имена на Месеца, е Туран, а неговата орбита – Туран лока. Тя, по подобие на земната е разделена на осем туран локи.

Знаците от Бха Гуа, се преобразуват в знаци от Колелото на промените, като тричертите се групират по двойки, съчетани една над друга – в шестчерти. Всяка тричерта образува осем двойни знака – един със себе си и още седем с останалите седем. Осем двойни знака за една тричерта, умножени по осем тричерти, са шестдесет и четири двойни знака. Толкова е броят на шестчертите в Колелото на промените.

Ще покажа шестчертите, образувани от сдвояването на тричертата Циен, със себе си и с останалите седем тичерти.

Какво символизират шестчертите?

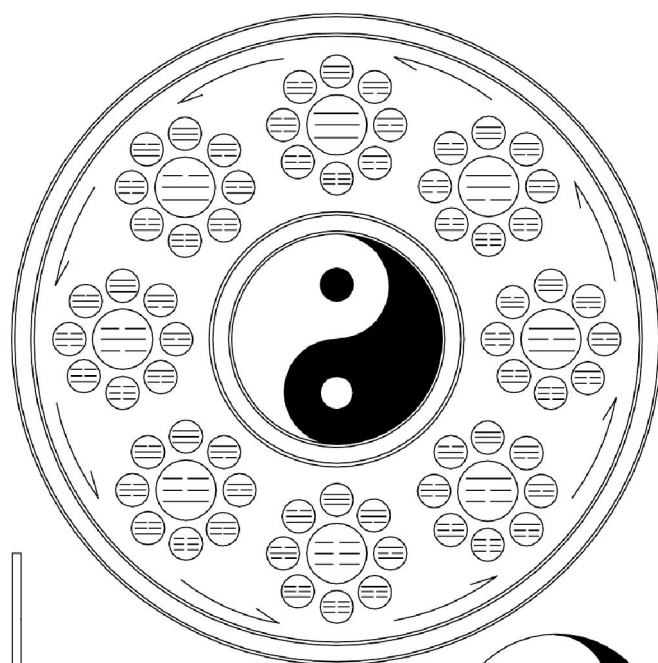
Долната тричерта, е за тежненията в трите плътности на полето около Земята, а горната, за тежненията в трите плътности на полето около Месеца. Долният знак, на горната тричерта, е за месечовата кора. Средният за водата, а горният за газовете. Въпреки че на Месеца няма видима вода и атмосфера, тежненията съществуват и се променят. Това е смисълът на шестчертите – знаците от Колелото на промените.

Ще припомня отново двоичното записване на двете тежнениа.

Положителното тежнение на полето, чиято посока е разширение към астрала, се записва с дълга, права, водоравна черта. Пример: Това е тричертата за времетраенето на Циен ☰ през което тежнението на земното поле е разширение и в трите химически плътности в околземното пространство, описани от долу нагоре: земната кора, водния океан и атмосферата. Върхът му е на 4 юли, по пладне.

Отрицателното тежнение на полето, чиято посока е свиване към земното ядро, се записва с две къси, прави, водоравни черти. Пример: Това е тричертата за

времетраенето на Кун ☰ ☰ през което тежнението на земното поле е свиване и в трите химически плътности в околоземното пространство, описани от долу нагоре: земната кора, водния океан и атмосферата. Върхът му е на 4 януари, в нула часа.

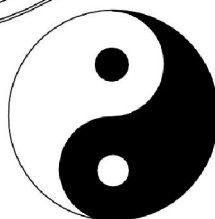
Към центъра
на
галактиката.

Луна

Земя

Слънце

Колелото на промените е сътворено в, и се отнася за северното полукълбо и отразява всички възможни взаимни разположения между Слънцето, Земята и Месеца, за всяка от осемте им локи, за една астрономична година. Основна отправна посока в пространството за тази тройна система, е галактическият център.

Поради различните скорости с които се извършват тези движения, позициите на трите небесни тела едно спрямо друго са различни за определена дата в годините. Затова нашите деди са следели много внимателно техните движения, едно спрямо друго и полевите промени, които са настъпвали върху земната повърхност, като следствие от това. Дори и днес още религиите така определят, кога да се честват големите им подвижни празници.

Необходимо е и уточнението, че няколко туран локи, ще се повтарят в рамките на една самар лока. За да се различават във времето, като допълнение, трябва да се посочва и дали са в първа или втора полулока на самар локата. За удобство, ще покажа отново таблицата за началата и краищата на самар локите.

Название на самар локите	Първа полулока		Втора полулока
	Начало	Връх	Край
	Дата и час	Дата и час	Дата и час
КУН	12 дек. в 0 часа	полунощ, 3 – 5 яну.	27 яну. в 12 часа
ГЪН	27 яну. в 12 часа	полунощ, 18 – 19 ф.	13 март, в 12 часа
ЛИ	13 март, в 12 часа	полунощ, 4 – 5 април	27 април, в 12 часа
СУН	27 април, в 12 часа	полунощ, 19 – 20 май	11 юни, в 12 часа
ЦИЕН	11 юни, в 12 часа	4 юли, в 12 часа	27 юли, в 12 часа
ДУЙ	27 юли, в 12 часа	19 авг. в 6 часа	10 септ. в 24 часа
КАН	11 септ. в 0 часа	полунощ, 3 – 4 окт.	26 окт. в 24 часа
ДЖЪН	27 окт. в 0 часа	полунощ, 18 – 19 ное.	11 дек. в 24 часа
Зурва, Сурва	4 ^{ти} януари – перихелий – 365 ^{ят} ден от годината, извън лока КУН		
Загр, Загар	366 ^{ят} уравнителен ден във високосна годена, между 4 ^{ти} и 5 ^{ти} юли		

<i>А</i>	<i>Осемте туран локи, по орбитата на Туран около Самар</i>
<i>Б</i>	<i>Григориански календар – година с 365 дни</i>
<i>В</i>	<i>Осемте самар локи, по орбитата на Самар около Слънцето</i>

А																								
	КУН	ГЪН	ЛИ	СУН	ЦИЕН	ДУЙ	КАН																	
	нов месец		нарастващ полумесец			пълнен месец		нам.																
Б	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4
	ДЕКЕМВРИ																				ЯНУАРИ			
В	КУН																							
А																								
	ДЖЪН	КУН	ГЪН	ЛИ	СУН	ЦИЕН	Д.																	
	нам. полумесец		нов месец			нарастващ полумесец		пъл. м.																
Б	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	
	ЯНУАРИ																							
В	КУН																							

А																								
	Д.	КАН	ДЖЪН	КУН	ГЪН	ЛИ	СУН	Ц.																
	пълнен мес.		намаляващ полумесец			нов месец		нар. полумесец																
Б	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
	ЯНУАРИ				ФЕВРУАРИ																			
В	ГЪН																							
А																								
	ЦИ.	ДУЙ	КАН	ДЖЪН	КУН	ГЪН	ЛИ																	
	пълнен месец		намаляващ полумесец			нов месец																		
Б	21	22	23	24	25	26	27	28	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13			
	ФЕВРУАРИ								МАРТ															
В	ГЪН																							

А																								
	ЛИ	СУН	ЦИЕН	ДУЙ	КАН	ДЖЪН	КУН	Г																
	н. мес.	нарастващ полумесец			пълнен месец			нам. полумесец																
Б	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6
	МАРТ														АПРИЛ									
В	Л И																							
А																								
	ГЪН	ЛИ	СУН	ЦИЕН	ДУЙ	КАН	Д.																	
		нов месец			нарастващ полумесец			пълнен месец																
Б	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27			
	АПРИЛ																							
В	Л И																							

А																								
	ДЖ.	КУН	ГЪН	ЛИ	СУН	ЦИЕН	ДУЙ	К																
		намаляващ полумесец			нов месец		нарастващ полумесец																	
Б	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
	АПРИЛ			МАЙ																				
В	С У Н																							
А																								
	КАН	ДЖЪН	КУН	ГЪН	ЛИ	СУН	Ц																	
		пълнен месец			намаляващ полумесец			нов месец																
Б	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11			
	МАЙ									ЮНИ														
В	С У Н																							

А																								
	ЦИ.			ДУЙ			КАН			ДЖЪН			КУН			ГЪН			ЛИ					
	нараставащ полумесец						пълнен месец						намаляващ полумесец											
Б	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
	ЮНИ															ЮЛИ								
В	ЦИЕН																							
А																								
	СУН			ЦИЕН			ДУЙ			КАН			ДЖЪН			КУН			Г					
	нов месец						нараставащ полумесец						пълнен месец											
Б	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27		
	ЮЛИ																							
В	ЦИЕН																							

А																								
	ГЪН			ЛИ			СУН			ЦИЕН			ДУЙ			КАН			ДЖЪН					
	намал. полумесец						нов месец						нараставащ полумесец						пълнен м.					
Б	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
	ЮЛИ				АВГУСТ																			
В	ДУЙ																							
А																								
	КУН			ГЪН			ЛИ			СУН			ЦИЕН			ДУЙ								
	пълнен мес.				намаляващ полумесец						нов месец						нар.п							
Б	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10			
	АВГУСТ												СЕПТЕМВРИ											
В	ДУЙ																							

А																								
	КАН		ДЖЪН		КУН		ГЪН		ЛИ		СУН		ЦИЕН											
	нар. полумесеџ			пълен месеџ				намаляваџ полумесеџ				нов месеџ												
Б	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
	СЕПТЕМВРИ																				ОКТОМ.			
В	КАН																							
А																								
	ДУЙ		КАН		ДЖЪН		КУН		ГЪН		ЛИ		С											
	нов м.		нараставаџ полумесеџ				пълен месеџ				нам. полумесеџ													
Б	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26		
	ОКТОМВРИ																							
В	КАН																							

А																								
	СУН		ЦИЕН		ДУЙ		КАН		ДЖЪН		КУН		ГЪН											
	нам. п.		нов месеџ				нараставаџ полумесеџ				пълен месеџ													
Б	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
	ОКТОМВРИ					НОЕМВРИ																		
В	ДЖЪН																							
А																								
	ЛИ		СУН		ЦИЕН		ДУЙ		КАН		ДЖЪН		КУН											
	намаляваџ полумесеџ				нов месеџ				нараставаџ полумесеџ															
Б	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11		
	НОЕМВРИ										ДЕКЕМВРИ													
В	ДЖЪН																							

А																									
	К	ГЪН	ЛИ	СУН	ЦИЕН	ДУЙ	КАН	Д																	
	пълнен месец			намаляващ полумесец			нов месец			нар.															
Б	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	
	ДЕКЕМВРИ																				ЯНУАРИ				
В	К У Н																								
А																									
	ДЖ.	КУН	ГЪН	ЛИ	СУН	ЦИЕН	ДУЙ																		
	нар. полумесец		пълнен месец				намаляващ полумесец				нов месец														
Б	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27		
	ЯНУАРИ																								
В	К У Н																								

ЗОДИАКЪТ

1. Разумът – Висшият, Вселенският, постанови Закона и вложи в него своята Мъдрост. Мъдростта е от Мислителя, а делата от Закона.
2. Творението и Творенето, са от Закона, според Мислителя, а сътвореното и сътворенето, са от човека, според Закона.
3. Всяко твое дело е дело според Закона. Ако не крачиш напред, ще крачиш назад. Изборът е твой. Затова търси и учи Закона!
4. Виж, светът е Едно. И това Едно е Две. Голямото е вън, а Малкото вътре. Ако имаш очи ще видиш, но трябва дълго да гледаш.
5. Ако гледаш навън, ще видиш всичко, но няма да видиш Голямото, понеже е много близо. Толкова близо, че е част от Малкото.
6. А ако гледаш навътре, няма да видиш нищо, защото там е Малкото, а то е много далече. Толкова далече, че е част от Голямото.
7. И ако не видиш че светът е Едно, ако не видиш че светът е Две, трябва да видиш, че светът е Три. Защото от Три идва Всичко, а без Всичко няма Закон, защото Законът е Всичко.

8. Пътят на Всичко е кръг. Но кръгът няма начало, затова няма и край. Защото всеки край е начало и всяко начало е край, когато пътят е кръг.
9. Тогава, съществува само Пътят – големият Път. Видим и невидим, знаен и незнаен, той е безначален, безкраен и вечен.
10. Затвореният кръг е безумие. Отвореният води в нужната посока – нагоре, надолу, напред или назад. И този кръг е Зодиак.
11. Кълбо. В кълбото мрак. Студът прегърнал тишината, в блаженство сенките летят. Закон! Без собствен лик, в движението без промяна на всичко те са образци.
12. Лъчът! Дойде мигът. В началото бе светлината. Стрела към бездната лети. Така пробудена, без звук, от вечната причина, тетивата в лъка трепти.
13. Горе, в синевата, между небето и земята е козирогът еднорог, готов да дири брод през слога между двата свята – през огнедишация Ур.
14. Вода, вода, вода от бездната навред потича. Дъбът един, там става два. Поток от светлина и звук последвал топлината, в безкрая вечно ще летят.
15. В морето – небосвод, трите ще се съберат в едно. Ще плуват рибите във кръг. Живот. В тоз кръговрат пространството добива форми, а времето ще ги мени.
16. Водач на деветте. Вода със мляко се пресича, в небето – бяла пелена. Покров като дъга, лицето майчино покрива, с море за вечни времена.
17. Гранит. Сурова твърд, изплува бавно в океана, на птиците да бъде дом. Земя. С печален звън последният от трите свята накрая ще се появи.
18. Зенит. Тук всеки лик пред огледалото застава, глава със лавър увенчал. Двулик, така честит, тук идващият си отива. Предел, посоката мени.
19. Тих спомен отшумял, повелята неотменима сега шепти: “Назад, назад!”. Без звук, от черен мрак, към бездната зове децата, на майката далечен глас.
20. Раздел и кръстопът. Големите не ще преминат, на малките добър им път. Съдбата – мелница, без милост всичко раздробява, като жестока, дива паст.
21. Везни. Тоз страшен съд, добро ли – зло ли, ще премери от дългия ти земен път. Но, знай! След изгрева в кой кръг отново ще поемеш решавал си единствен ти.
22. Унес, в час злокобен, над теб като забрава сладка извива се да те приспи. Товар с мечти, лъжи, надежди – тук всичко като блян в покоя тих ще се стопи.
23. Крила разперила, децата свои приютява дева черна и безлика. Във полунощен час тя с мрака тихо ги завива. В забрава, с студ ще ги приспи.
24. Сега, това е край. След миг завърта се отново Колелото на Закона. Вчера, днес и утре, все така върти се Зодиак и пак, “Кълбо. В кълбото мрак...”

25. Така Диханието става камък, камъкът – растение, растението – животно, животното – човек, човекът – дух, а духът – Бог.

26. Това е Пътят – единственият Път. Затова всеки път е част от Пътя и всеки живот – част от Живота.

*****

Зодиакът, е част от Кръговрата и обхваща неговата втора половина – от средата на третия период, целия четвърти период и половината от първия период. Този път – процес, е еднократен – вторият полукръг от кръговрата, но е обособен като самостоятелно мисловно творение – Зодиака. Разделен е на дванадесет части и условно е представен, като многократно повтарящ се затворен кръг.

Той е малката тайна – за създаването, съществуването, преобразуването и разграждането на материята около небесните тела и в частност на Земята. За всеки етап от него са избрани дванадесет символа, предимно животни, които имат някаква идейна прилика с етапа и изразяват символично изявата на Закона през време на всеки от тях.

Религиозното име и съответствие на Закона в Индия е бог Вишну. Затова и изявите на Закона могат да се обяснят и разберат чрез аватарите на бог Вишну. „Аватара, буквално означава „слизане”, „спускане” – бог слиза на Земята и добива видима форма, защото само на Земята е мястото, където човек може да го възприеме със сетивата си. Божественият дух може да пребивава навсякъде в пространството непроявен, нероден, недвижим...Индустките философи винаги завършват с думите, че Бог е един и че всяка физическа проява е мая, илюзия, резултат от ограничените ни мисловни възможности.”

Всяка аватара на бог Вишну и всяка зодия от Зодиака, си имат свое име. Но те са имена на Закона, за различните негови изяви – роли.

СТРЕЛЕЦ

Начало на Зодиака, е зодия Стрелец. Тя е символ за непорочното зачатие. А защо е Стрелец?

В древността човек е могъл да въздейства на разстояние само с няколко оръжия: камък хвърлен с прашка, бумеранг, копие и стрела. Копието по далекобойност не може да се сравнява с останалите три, а камъкът и бумерангът нараняват целта само външно. Единствено стрелата пробива и влиза в целта. Освен това по форма тя е точно целенасочена в пространството. Но посоката и целта са избор на стрелеца. Затова зодията е Стрелец.

КОЗИРОГ

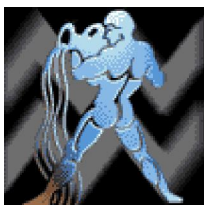

Втората зодия, е Козирог. В Българския зодиак животното е Еднорог. Защо козирог и защо еднорог?

За да си обясним това, трябва да пренесем гледната точка вътре в ядрото. А то е затворено кълбо. За да започне да излъчва то трябва да

се отвори. Сферата която трябва да се отвори, е небето за гледащия отвътре. Но за яснота ще се върнем на Земята запазвайки естествените позиции на човека и небето. За древните, дивите кози са животните достигащи най-високо по скалистите зъбери на планините и съответно най-близо до небето. Естествено е те да го достигнат и пробият, но за целта техните рога не са най-подходящите. Затова се съчетават козирог и еднорог.

ВОДОЛЕЙ

Третата зодия е Водолей. След като сферата на ядрото е вече пробита, то ще започне да излъчва. Но какво? Древните наричат съдържанието, това което изпълва Всемира, *Водите*. Астралът, е прозрачен като вода. Едната вода изтича от другата и се втича в Черната дупка. След това, при зодия Водолей тя извира от ядрото и потича към астрала и накрая ще се влее в него. Но някой контролира този процес и насочва *Водите*. Затова зодията е наречена Водолей. В астрономията, този етап съответства на неутронните звезди.

РИБИ

Четвъртата зодия е Риби. След като водата потече, ядрото започва да излъчва само един вид елементарни частици, които преминават последователно в три различни качествени състояния – светлина, топлина и звук. От тях се изгражда цялото материално многообразие, като се изграждат първо елементарните частици, а след това и атомите. В древността атомите са оприличавани на риби, защото и те като рибите се раждат и плуват във *Водите*. В астрономията така излъчват звездите, каквото е и нашето Слънце.

ОВЕН

Петата зодия е Овен. Тук ще пренесем гледната точка в Слънчевата система и ще погледнем Юпитер отблизо. След като ядрото започне да излъчва, след време излъчването става по-интензивно, а излъчените елементарни частици и образувалите се атоми се умножават. Променя се и напрегнатостта на полето около ядрото, така, че произведените атоми се групират помежду си и се задържат близо до него.

Тук ще припомним, че материята около ядрото се изгражда от горе надолу. Първо се изгражда най-външния слой – газовете. И така от горе надолу се изгражда първо атмосферата и после в нея се задържат, примесват и увеличават пари, които след време ще образуват течността. И накрая под течността ще се образува твърдата.

Зодия Овен, е символ на етапа от развитието на физическата система, когато ядрото е обвито с гъсти пари и под тях се образува течност. В това състояние е днес Юпитер. Неговата атмосфера е оприличена от древните на овчето руно.

ТЕЛЕЦ

Шестата зодия е Телец. След етапа в който е сега Юпитер, течността ще се увеличава, а напрегнатостта на полето около ядрото ще се променя и отдолу, под течността ще се образуват твърди елементи, които ще се групират и постепенно ще образуват твърда кора около ядрото. Твърдата ще се увеличава, докато части от нея излязат над течността, а това вече ни е съвсем познато. Твърдата обвивка около ядрото, земната суша, е символизирана с бика, с тура. Той е най-здравото и силно животно в нашия бит, с изявена мускулатура, оприличена на земната твърд.

БЛИЗНАЦИ

Седмата зодия е Близнаци. След като на Земята се е образувала твърдата и полето около ядрото е такова, че позволява наличието и съществуването едновременно на газовете, течността и твърдата, върху земната повърхност се изгражда многообразие от материални форми, които съществуват за определено време, в зависимост от промените на полето в околоземното пространство.

Зодия Близнаци, е върхът на Зодиака – средата на пътя. В тази зодия развитието на материята достига своя зенит, върха, най-горната точка от кръга. Първата половина от зодията е възходяща, а втората низходяща. Затова символично е представена с близнаци. Символ за тази зодия, е и двуглавият орел.

РАК

Осмата зодия е Рак. По-горе писах, че материята около ядрото се изгражда отгоре надолу, през първата половина на Зодиака. През втората половина тя се разгражда по същия начин, от горе надолу. След време, от околоземното пространство ще изчезне първо атмосферата, а после и течността. Твърдата ще остане последна, като камъни и прах. Днес в това състояние са Марс и Луната. А когато долната вода от ядрото, "излъчвайки се" се изчерпи, каменната твърд ще се раздроби и ще се понесе в космоса като поток от каменни отломки. Началото на този път е зодия Рак.

ЛЪВ

Деветата зодия е Лъв. При разграждането си материята ще се раздробява и умалява до ниво елементарни частици, а те ще бъдат излъчени в междузвездното пространство. Но в тази зодия каменната твърд ще се раздроби на едри късове – астероиди. Процесът е оприличен на убиването и разкъсването на жертвата от лъва.

ВЕЗНИ

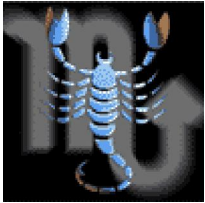

Десетата зодия е Везни. С везните се теглят малки тежести и се установяват най-малките разлики в теглото. Зодия Везни, е символ за етапа в който долната вода от каменните отломки, от астероидите, от

химически системи – атомите, се изчерпва във вид на елементарни частици и се връща в астрала – в горната вода.

<http://firegsm.com/logo.php/color/%D0%B7%D0%BE%D0%B4%D0%B8%D0%B8/2>

СКОРПИОН

Единадесетата зодия е Скорпион. Значно е, че опашката на скорпиона с отровния шип е извита в кръг и стои над главата му. Това символизира края на кръга, на Зодиака. Освен това съществува поверие, че скорпионът при опасност си забива отровното жило в главата и така се самоубива. Това е символ, че след тази зодия нищо вече не напомня за съществуването на тази физическа система.

ДЕВА

Последната, дванадесетата зодия е Дева. Тя символизира отново зареденото ядро, очакващо непорочното зачатие.

Такъв е смисълът на Зодиака, представен условно като многократно повтарящ се кръг, който започва отдолу, стига до горе и завършва отново долу, въртейки се обратно на часовниковата стрелка. По същия начин са структурирани и неговите производни – Астралният зодиак на небето и Годишният – Българският зодиак. Те, и трите започват със зодия Стрелец. И трите са запазвали в себе си числото дванадесет, за да се знае и помни.

Но за разлика от него, в Годишния зодиак, кръгът наистина е затворен и наистина се повтаря многократно на едно място, с едни и същи физически, химически и биологични системи. Това е годината с нейните сезонни промени, обусловени от промяната на полето върху земната повърхност, заради случайното сегашно състояние на наклона на земната ос.

<http://www.chudesa.net/tag/zodiakalni-znaci/>

БЪЛГАРСКИЯТ ЗОДИАК

*"Времето е в нас и ние сме във времето.
То нас обръща и ние него обръщаме."*

Времето, това неуловимо и необяснимо нещо или може би нищо, винаги ни е вълнувало. Хиляди години човекът ловец се е опитвал да го улови и опитоми като диво животно. Но то е като водата в шепите – винаги изтича.

И кое време да лови? Своето, на водата която тече като него, на Месеца, на Слънцето? Всяко нещо има свое време и те всички са различни. Някои са променливи, други не. И така, от улов на улов, ловецът трупа опит и знания за времената. Избира си едно от тях и започва да съизмерва другите с него.

Времеви мерни единици, които използваме днес, са създадени още в древността.

Слънчевите времеви мерни единици са: секундата, минутата, часът, денонощието, сезонът и годината.

За да се помни числото дванадесет от Кръговрата, денят и нощта са разделени на по дванадесет часа, а върху земната година се наслаждава като проекция моделът на Големия зодиак, с неговите четири сезона и дванадесет части именуващи с имена на животни.

Останалите две времеви мерки, които се използват днес, са месецът и седмицата. Те са месечови времеви мерни единици, а месец, е българска дума с две значения.

- Първото, е българското име на Луната. Луна е чуждица навлязла и уседнала в българския език след освобождението с навлизане на европейските нрави у нас. Като име, Месец се е ползвало и в трите граматически рода: *„Настане вечер – месец изгрее, звезди обсият сводът небесен;...”* *„Огряла си месечината, месечината во градината.”* *„Ясний месечко се смей, рог извил на небесата.”*
- Второто значение на думата месец, е времеизмерително – за една месечова обиколка около Земята. Тя се състои от четири части – четири месечови лица: нов месец, нарастващ полумесец, пълнен месец и намаляващ полумесец.

Едно месечово лице, трае приблизително седем дни. Това е първообразът на седмицата.

Който е чел индиански романи вероятно си спомня, че и те така измерват времето – с една луна, с три луни, което означава едно или три пълнолуния.

По късно, в ново време, названието месец остава и в Българския и в Григорианския календар като първообраз, въпреки че не съответства като времетраене с техните месеци.

Като по-голяма времева мерна единица, в древността се е ползвал и дванадесетгодишният Юпитеров кръг – една обиколка на Юпитер около Слънцето. В него всяка година е била означена с определено животно и в целия кръг са се редували едно след друго дванадесетте животни – животно след животно.

В българския език, един от синонимите за животно е думата гад, гадина. Ако заменим животно с гадина, в Юпитеровия кръг ще се редуват гадина след гадина.

Гадина, е първообразът на съвременната българска дума година.

Юпитеровият кръг, не е зодиак и затова животните от него не съвпадат със животните от Зодиака.

Пет Юпитерови кръга са шейсет години, десет са сто и двадесет години, двадесет и пет са триста години, петдесет са шестстотин години, а сто Юпитерови кръга са хиляда и двеста години.

От всичко това става ясно, че слънчевосредицната (хелиоцентричната) система е била не само позната на нашите деди, но и единствената, каквато е и действителността.

С установяване на времена-мерки стигаме до календара. Що е календар?

Всички знаем, че има различни календари, започващи в различно време от годината, съдържащи различен брой месеци, седмици и дни. Всички те, някога и някъде са служили на хората. Самият факт, че съществуват много календари доказва, че някои са по-точни, а други не. Същият факт ни убеждава, че и ние можем да си измислим календар.

Той може да започва по всяко време на годината, защото тя е кръг. Може да съдържа произволен брой месеци, седмици и дни в тях. Може да е лесен за употреба, може и да не е. Но ние ще го направим според нашите знания, умения и изисквания за сезонните работи през годината. А за начало на новото летоброене ще поставим някоя важна дата от нашия бит.

От казаното до тук може да се обобщи, че календарът е измислено от човека средство за времева ориентация в годишния кръговрат. Той е субективна истина. Тя може да е близо до обективната истина в действителността, в природата, а може и да не е. Знаем че има прецизни и точни календари, но с тях си служат само астрономи и математици. В ежедневието се употребяват календари с различни недостатъци.

Съчетаването на точността и прецизността на професионалните календари и изискванията на бита и ежедневието, е мярката за качество на всеки календар. За наша радост и за наша гордост, дедите ни са създали най-практичния и точен календар за широка гражданска употреба. Такъв е той и до днес.

Но в наше време се ползва Григорианският календар. Той е наложен с була от папа Григорий XIII, през 1582 г. За негова основа е послужил проекта на проф. Луиджи Лилио Гарали, от Перуджа.

Всички познаваме този календар и вероятно много от нас са се питали:

- Защо годината започва на първи януари?
- Защо броят на дните в месеците е различен – 28, 29, 30, 31?
- Защо се редуват месеци с различен брой дни, без никакво основание за това?
- Защо броят на дните в сезоните и полугодията е различен?
- Защо февруари е толкова къс?

Споменатите недостатъци на Григорианския календар не съществуват в Българския. В него всичко е точно, ясно, логично обосновано и непроменливо. За това е писано много в последните години и не е необходимо да повтарям вече известни неща.

Сравнявайки двата календара, някои хора, а вече и организации у нас, повдигат въпроса за замяна на съвременния календар с нашия – български, заради неговото съвършенство. Прагматичното мислене на тези хора и навярно известна доза национална гордост и то с основание, ги кара да желаят замяната на чуждия – несъвършен календар, с родния – български. Цялата известна информация в написаното по тази тема им дава основание за това.

И аз, като човек уважаващ реда и симетрията, си мислех същото. Безспорно това ще е крачка напред. Пък и ще заменим нещо чуждо, с нещо българско. Оказа се обаче, че ако го направим, ще заменим нещо българско, с друго българско нещо, защото съвременният Григориански календар също е български. И той, и Българският календар произлизат от древния Български Зодиак.

Българският Зодиак е подчинен на две главни условия.

- Първо. Той е ориентиран точно, спрямо четирите астрономически точки – зимно и лятно слънцестоене, пролетно и есенно равноденствие.
- Второ. Той е близо до математическото съвършенство за началата, върховете и краищата на зодиите-месеци и броя на дните в зодиите, сезоните и полугодията, доколкото за това позволява първото условие.

Най-древният аналог на Българския Зодиак, е в Шумер. Той започва със зодия Стрелец, която е наричана само Мул-Гула – Великата зодия, докато всички останали имат по няколко имена.

Друг източник на сведения за Българския Зодиак е Симеоновият сборник, изнесен в десети век в Русия и известен днес като Изборник на Светослав. Там е описан и нарисуван Българският Зодиак, с начална зодия Стрелец. В него, вместо чуждата дума за знак – "зодия", е използвана българската дума за време – "живот".

Тя е единствената абсолютна мярка за времепространство, която маже да бъде отнесена към всяко отделно нещо. Колкото са нещата във Вселената, толкова са и времената животи. Със същия смисъл думата живот е използвана и в древните свещени писания, за живота на патриарсите. *"Авитохол живя 300 години. Ирник живя 150 години."*

Но Българският Зодиак е ползван от колобрите и посветените велможи, а за удобство е бил създаден за широка гражданска употреба Българският календар.

Българският Зодиак, освен че е бил ползван в България по времето на Симеон, е пренесен и в Италия – от Алцековите българи, от богомилите или от предишните преселения на българи на Апенинския полуостров. Там папа Григорий го установява като официален календар, с който светът си служи и днес. За това писа и Йордан Вълчев в книгата си “Календар и слово”.

Единственото което е направил папа Григорий, е било да измести началото на съвременния календар десет дни след Коледа в Българския Зодиак и Нова година в Българския календар, за да не се обезличи големият християнски празник Рождество Христово.

Българската седмица е започвала с Неделя. Самото име подсказва, че Неделята е неработен ден. Седмиците се повтарят една след друга и е без значение дали Неделята ще се счита за ден първи или последен от седмицата, както е в Григорианския календар.

Днес Неделята е почивен ден след трудовата седмица, а в древността е била ден първи, ден за размисъл и планиране на дейността за предстоящата трудова седмица. С това нашите деди поставят ума преди труда, както за всяка дейност в своя живот. Денят Неделя, не е броен. Бройни имена получават останалите дни от седмицата.

Първият е Понеделник. Той не получава числово название, например Първник, защото така директно ще бъде посочен като начален ден на седмицата. Не е наречен и Вторник защото Неделята не е броен ден, а е получил най-точното име Понеделник – След Неделник, като с това се утвърждава Неделята като начален ден на седмицата.

Думата *по*, се е употребявала в някои наши говори като синоним на *след*. Дори и днес в шоплука може да се чуе “*оди по мене*”, върви след мен.

Вторият броен ден, естествено е наречен Вторник.

Третият ден не е наречен с бройно име, а с името Сряда – среда. С това се указва, че Срядата е действителната среда на седмицата, което също уточнява, че Неделята е начален, неброен ден.

Четвъртък и Петък, са наречени с естествени бройни имена.

Последният ден има лично, а не бройно име – Събота. То не показва собствения си смисъл, но логично и звуково най-близо до него стои думата събор. Възможно е това да е смисълът на Събота – завършек.

В календара ползван в Съединените щати днес, седмицата започва от Неделя.

Как са изписвали датите в древността?

Водещо е било астрологичното начало, а астрологичните различия между зодиите са по-осезаеми и ясни, от тези на отделните дни. И за да се изведе на преден план числото дванадесет, първо се е изписвала зодията или месеца от календара и след това денят и годината.

И този начин на записване е наложен като календарна особеност в САЩ. Също там е наложено отброяване на часовете през денонощието да става на два пъти по дванадесет – преди полунощ и след полунощ. Така отново се акцентира на числото дванадесет.

БЪЛГАРСКИЯТ ЗОДИАК

за обикновена година, с 365 дни

Зодия	Начало	Връх	Край	Брой на дните
1.Стрелец	7.12	22.12	6.1	31
2.Козирог	7.1	22.1	6.2	31
3.Водолей	7.2	22.2	6.3	28
4.Риби	7.3	22.3	6.4	31
5.Овен	7.4	22.4	6.5	30
6.Телец	7.5	22.5	6.6	31
7.Близнаци	7.6	22.6	6.7	30
8.Рак	7.7	22.7	6.8	31
9.Лъв	7.8	22.8	6.9	31
10.Везни	7.9	22.9	6.10	30
11.Скорпион	7.10	22.10	6.11	31
12.Дева	7.11	22.11	6.12	30
				<u>365</u>
Пролет	7.2	22.3	6.5	89
Лято	7.5	22.6	6.8	92
Есен	7.8	22.9	6.11	92
Зима	7.11	22.12	6.2	<u>92</u>
				365

Забележителни дни и нощи.

- *Бъдни вечер* – на 21 срещу 22.12. В Българския Зодиак, е ноцта между петнадесетия и шестнадесетия ден от зодия Стрелец.
- *Коледа* – 22.12. В българския Зодиак, е шестнадесетия ден от зодия Стрелец. Известен е и с имената *ИН*, *Инник*, *Ининак*, (*Игнажден*).
- *Първа Пролет* – 22.3. В Българския Зодиак, е шестнадесетия ден от зодия Риби. Известен е и с имената *Дхауруз*, *Науруз*.
- *Еновден* – 22.6. В Българския Зодиак, е шестнадесетия ден от зодия Близнаци. Известен е и с имената – *ЕН*, *Еник*, *Енинак*, (*Енювден*).
- 22.9. В Българския Зодиак, е шестнадесетия ден от зодия Везни. Не ми е известно името на този ден.

Датите са по Григорианския календар, за обикновена година от 365 дни.

БЪЛГАРСКИЯТ ЗОДИАК

за високосна година, с 366 дни

Зодия	Начало	Врх	Край	Брой на дните
1.Стрелец	7.12	22.12	6.1	31
2.Козирог	7.1	22.1	6.2	31
3.Водолей	7.2	22.2	6.3	28
4.Риби	7.3	22.3	6.4	31
5.Овен	7.4	22.4	6.5	30
6.Телец	7.5	22.5	6.6	31
7.Близнаци	7.6	22.6	6.7	31
8.Рак	7.7	22.7	6.8	31
9.Лъв	7.8	22.8	6.9	31
10.Везни	7.9	22.9	6.10	30
11.Скорпион	7.10	22.10	6.11	31
12.Дева	7.11	22.11	6.12	30
				<hr/>
				366
<hr/>				
Пролет	7.2	22.3	6.5	90
Лято	7.5	22.6	6.8	92
Есен	7.8	22.9	6.11	92
Зима	7.11	22.12	6.2	92
				<hr/>
				366

Забележителни дни и нощи.

- *Бъдни вечер* – на 21 срещу 22.12. В Българския Зодиак, е нощта между петнадесетия и шестнадесетия ден от зодия Стрелец.
- *Коледа* – 22.12. В българския Зодиак, е шестнадесетия ден от зодия Стрелец. Известен е и с имената *ИН*, *Инник*, *Ининак*, (*Игнажден*).
- *Първа Пролет* – 22.3. В Българския Зодиак, е шестнадесетия ден от зодия Риби. Известен е и с имената *Дхауруз*, *Науруз*.
- *Еновден* – 22.6. В Българския Зодиак, е шестнадесетия ден от зодия Близнаци. Известен е и с имената – *ЕН*, *Енник*, *Енинак*, (*Еньюден*).
- *Денят на Слънцето* – нов добавен ден между 22 и 23.6. В Българския Зодиак, е между шестнадесетия и седемнадесетия ден от зодия Близнаци – триста шестдесет и шестият – уравнителен ден, във високосна година. Най-висшият Български празник. Повод за Олимпийските игри.
- 22.9. В Българския Зодиак, е шестнадесетия ден от зодия Везни. Не ми е известно името на този ден.

Датите са по Григорианския календар, за обикновена година от 365 дни.

БЪЛГАРСКИЯТ КАЛЕНДАР

Месец	Начало	Край	Брой на дните	
Нова година	22.12	нулев ден	0	
1.Първи	23.12	22.1	31	
2.Втори	23.1	21.2	30	91
3.Трети	22.2	23.3	30	
4.Четвърти	24.3	23.4	31	
5.Пети	24.4	23.5	30	91
6.Шести	24.5	22.6	30	
Денят на Слънцето (високосен)			0	
7.Седми	23.6	23.7	31	
8.Осми	24.7	22.8	30	91
9.Девети	23.8	21.9	30	
10.Десети	22.9	22.10	31	
11.Единадесети	23.10	21.11	30	91
12.Дванадесети	22.11	21.12	30	
			364	

Забележителни дни и нощи.

- *Бъдни вечер* – на 21 срещу 22.12. В Българския календар, е нощта след последния ден от годината – 30.12.
- *Нова година* – 22.12. В Българския календар, е триста шестдесет и петият ден от годината, неотбелязан с число, а с лично име – *ИН*, Инник, Ининак, (Игнажден).
- *Еновден* – 22.6. В Българския календар е 30.6. Известен и с името *ЕН*, Енник, Енинак, (Енювден).
- *Денят на Слънцето*. В Българския календар, е триста шестдесет и шестият – уравнителен ден, във високосна година. Неотбелязан с число и добавен между шестия и седмия му месец. Най-висшият Български празник. Повод за Олимпийските игри.
- 22.9. В Българския календар, е 1.10. Не ми е известно името на този ден.

Датите са по Григорианския календар, за обикновена година с 365 дни.

По Йордан Вълчев и Петър Добрев.

Доказателства за истинността и древността на Българския Зодиак.

Доказателство първо. Исторически, сведенията за Българския Зодиак са преди налагането на Григорианския календар.

Доказателство второ. Всички въпроси за несъвършенствата на съвременния календар, които си зададохме по-горе, получават своите отговори в Българския Зодиак.

Абсолютността на условие първо – ориентиране на Българския зодиак спрямо четирите астрономически точки, налага броят на дните в месеците да е такъв, че върхът на всяка зодия да е в средата и, а върхът на всеки сезон да съвпада с една от астрономическите точки. Това е наложило броя на дните и в съвременния календар.

Що се отнася до различието на броя на дните в сезоните и полугодията, за това е “виновен” февруари. Защо той има 28/29 дни? Българският Зодиак дава отговор и на този въпрос. Защото Земята през февруари се движи по-бързо с около три дни, в сравнение с останалата част от годината. Това е по условие първо, което е наложило по условие второ да се отброят толкова дни за февруари.

От казаното до тук се вижда, че Българският Зодиак е точна снимка на действителното положение и движение на системата Земя – Слънце, а не пригоден и натъкмен, скалъпен по нечие желание и за някакви нужди. От тук следва още, че няма и не може да има друг Годишен Зодиак. Обективната истина в природата е една и истинският Годишен Зодиак може да е само един и това е Българският. Всичко друго е измислица.

Вероятно разглеждайки Зодиака, читателят ще се изненада от ранните дати за началата на сезоните. Основанието за това е, че Зодиакът отразява астрологичната причина, а календарът метеорологичното следствие.

Ще дам пример с нещо обикновено, от бита. Когато сутрин поставяме съд с вода за чай върху огъня, това е причината, началото. След десет минути, когато водата заври, това е следствието, върхът.

Същото е и със Земята. Астрологичните промени настъпват в магнитосферата, в околземното пространство и са причината която ще се изрази като осезаемо следствие върху земната повърхност като метеорологични, сезонни промени, със закъснение от месец и половина, поради инертността на процесите върху масивното небесно тяло – планетата Земя.

Годишният Зодиак следва и отчита промяната на наклона на земната ос спрямо слънчевите лъчи в дадена географска точка, изразяваща се в промяна на съотношението тъмно – светло, нощ и ден. А температурните промени сме регистрирали и отразили в календара. Справките за времето на тяхната промяна правим пак там.

Вероятно същият наблюдателен читател ще забележи, че има противоречие и за началото на Българския Зодиак и подреждането на зодиите в края му. Същото противоречие съществува и днес по въпроса, „*Кога е началото на човека, неговото зачатие или неговото раждане?*”. Църквата е на мнение, че началото е зачатие и затова е против абортите.

Това недоразумение в човешкото битие може да се реши, като се обърнем към процесите в природата. Там, *Ноцта на непорочното зачатие – "Бъдни вечер", е на 21 декември, а Денят след зачатие – 22 декември, е Коледа*. Нищо не ни пречи да го празнуваме заедно с Майката природа.

Нашите деди са били и са останали на позициите на идеализма, да почитат Истината – причината, дори и тя да е абстрактна и невидима. Но някои, някога, някъде, са слезли на нивото на материализма и са приели за начало видимото – следствието, защото такъв е девизът на материализма „*Око да види – ръка да пипне*”. Така, за начало е поставен *Денят на раждането, на възкресението – 22 март*. По тази причина, ползваният днес зодиак започва със зодия Овен.

Доказателство трето. Това са многобройните сведения от нашата история, бит и култура свързани с Българския Зодиак, което ми дава основание да твърдя, че нашата празнична система от времето преди приемане на християнството се основава на Българския Зодиак. Не съм специалист в тази област, затова само ще спомена някои дати без коментар.

- Днес изследователите у нас са единодушни, че в древността, българската година е започвала на 22 декември. На 21 декември от Зодиака е Бъдни вечер, а на 22 Коледа – връхът на зодия Стрелец, връхът на астраведичната зима, крайт и началото на астраведичната година и Зодиака. На 24 декември е Бъдни вечер, а на 25 Рождество Христово, според църковния календар.
- На 6 януари е Бъдни вечер, а на 7 Рождество Христово по Юлианския календар, ползван от старостилните църкви. В Зодиака, на 6 януари завършва зодия Стрелец, а на 7 започва зодия Козирог.
- На 6 февруари завършва зодия Козирог, а на 7 започва зодия Водолей и астраведичната пролет. Около тази дата пойните птици започват да пеят своите песни.
- На 22 март е Първа пролет, а според Зодиака тогава е връхът на зодия Риби и на астраведичната пролет.
- На 6 май е Гергьовден, а на седми Летов ден. Според Зодиака, на шести завършва зодия Овен. Заради това, на този ден се принасят в жертва агнета и овни. На 7 май започва зодия Телец. Тогава е началото и на астраведичното лято.
- На 24 юни е Енювден – ден за бране на билки. Според Зодиака, 22 юни е Еновден, връхът на зодия Близнаци, на астраведичното лято, астраведичната година и Зодиака.
- На 6 август е Преображение. Според Евангелието, тогава Христос се е преобразил пред своите ученици. Според народа, тогава Слънцето се обръща и поема обратния път. Според Зодиака, на шести завършва зодия Рак. Тогава завършва и астраведичното лято. На 7 август започва астраведичната есен.

- На 21 ноември, от църковния календар, е Въведение Богородично. Според Евангелието, на този ден Дева Мария е въведена в храма господен. Според Зодиака, на 22 ноември е върхът на зодия Дева.
- На 6 декември е Никулден. Според Зодиака, тогава завършва зодия Дева.

Това са само няколко празника, но те са основни и показателни за връзката на старото и новото време с Българския Зодиак.

Накрая считам за необходимо да направя уточнение и пояснение относно названието “Зодиак” и неговия смисъл в древността и днес. Всички знаем, че сега то звучи лековато за сериозния човек и изследователите. И с право, като се има предвид съвременния начин за използване на зодиака във вестници, списания и отделни книги, с претенции за изчерпателност и задълбоченост по въпроса.

За целта ще се върна в началото – в древността, към познанието на нашите деди за изграждането, съществуването и отмирането на небесните тела. За раждането, еволюцията и разграждането на материята. За същността на пространството и времето. Но тъй като всичко това е абстрактно и недостижимо за обикновените хора, а дори и за съвременната наука, древните наши праотци са се постарали тези знания да останат в паметта на хората, като са направили няколко важни неща.

- Първо. За всеки етап от развитието на небесните тела са избрали дванадесет символа, предимно животни, които имат някаква идейна прилика със съответния етап. Това е Зодиака.
- Второ. Разделят небесния кръг на нашата галактика на дванадесет участъка – съзвездия, със същите имена. Това е Астралният Зодиак. Той е звездната карта на Млечния път – циферблата на часовника, с който са измервали големите, епохалните времена.
- Трето. Разделят земната година на дванадесет зодии-месеци, със същите имена. Това е Годишният – Българският Зодиак.
- Четвърто. Създават наука за отчитане влиянието на Слънцето, Месеца и Астрала върху Земята и промените които ще последват тук. Името и е *АСТРА ВЕДА*, на гръцки Астрология. В Китай е останала в Бха Гуа и И Дзин – Книга на промените.

Днес варианти на Българския зодиак и деривати на *АСТРА ВЕДА* шестват по света, а истината чака своите откриватели.

СЪПОСТАВИТЕЛНИ ТАБЛИЦИ
за година с 365 дни

<i>А</i>	<i>Григорианския календар</i>
<i>Б</i>	<i>Българския Зодиак</i>
<i>В</i>	<i>Българския календар</i>

А	ЯНУАРИ																														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
Б	стрелец						козирог																								
	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
В	първи месец																	втори месец													
	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9

А	ФЕВРУАРИ																														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28			
Б	козирог						водолей																								
	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22			
В	втори месец																	трети месец													
	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7			

А	МАРТ																														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
Б	водолей						риби																								
	23	24	25	26	27	28	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
В	трети месец																	четвърти месец													
	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8

А	АПРИЛ																														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
Б	риби						овен																								
	26	27	28	29	30	31	1	3	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	
В	четвърти месец																	пети месец													
	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	

А	МАЙ																														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
Б	овен						телец																								
	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
В	пети месец																	шести месец													
	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8

А	ЮНИ																														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
Б	телец						близнаци																								
	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	
В	шести месец																	седми месец													
	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	

А	ЮЛИ																														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
Б	близнаци						рак																								
	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
В	седми месец															осми месец															
	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8

А	АВГУСТ																														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
Б	рак						лъв																								
	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
В	осми месец															девети месец															
	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9

А	СЕПТЕМВРИ																														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
Б	лъв						везни																								
	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	
В	девети месец															десети месец															
	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	

А	ОКТОМВРИ																														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
Б	везни						скорпион																								
	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
В	десети месец															единадесети месец															
	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9

А	НОЕМВРИ																														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
Б	скорпион						дева																								
	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	
В	единадесети месец															дванадесети месец															
	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	

А	ДЕКЕМВРИ																														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
Б	дева						стрелец																								
	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
В	дванадесети месец															К	първи месец														
	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24		25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9

К Коледа, Нова година, ИН, Инник, Ининак, (Игнажден)

СЪПОСТАВИТЕЛНИ ТАБЛИЦИ
за година с 366 дни

<i>A</i>	<i>Григорианския календар – 365 дни</i>
<i>B</i>	<i>Българския Зодиак – 366 дни</i>
<i>B</i>	<i>Българския календар – 366 дни</i>

A	ЯНУАРИ																														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
B	стрелец						козиорог																								
	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
B	първи месец															втори месец															
	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9

A	ФЕВРУАРИ																													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28		
B	козиорог						водолей																							
	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22		
B	втори месец														трети месец															
	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7		

A	МАРТ																														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
B	водолей						риби																								
	23	24	25	26	27	28	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
B	трети месец															четвърти месец															
	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8

A	АПРИЛ																													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
B	риби						овен																							
	26	27	28	29	30	31	1	3	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
B	четвърти месец															пети месец														
	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7

A	МАЙ																														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
B	овен						телец																								
	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
B	пети месец															шести месец															
	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8

А	ЮНИ																													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
Б	телец						близнаци														С									
	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14		15	16	17	18	19	20	21	22	23
В	шести месец																					седми месец								
	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8

А	ЮЛИ																														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
Б	близнаци						рак																								
	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
В	седми месец																					осми месец									
	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8

А	АВГУСТ																														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
Б	рак						лъв																								
	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
В	осми месец																					девети месец									
	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9

А	СЕПТЕМВРИ																														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
Б	лъв						везни																								
	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	
В	девети месец																					десети месец									
	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	

А	ОКТОМВРИ																														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
Б	везни						скорпион																								
	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
В	десети месец																					единадесети месец									
	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9

А	НОЕМВРИ																														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
Б	скорпион						дева																								
	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	
В	единадесети месец																					дванадесети месец									
	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	

А	ДЕКЕМВРИ																														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
Б	дева						стрелец																								
	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
В	дванадесети месец																					К	първи месец								
	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30		1	2	3	4	5	6	7	8	9

К	<i>Коледа, Нова година, ИН, Инник, Ининак, (Игнажден)</i>
С	<i>Денят на Слънцето, ЕН, Енник, Енинак, (Еньюден)</i>

ГАДАКХ, ГАДАК

ГАД, е дума от свещения език на древните българи БХАДЖА. От ГАД, произлиза думата гадина – животно.

В нашия древен календар, Юпитеровата орбита е била важна мяра. Нейната продължителност е приблизително равна на дванадесет земни години. За да се измерва Юпитеровата орбита със земните години, за всяка земна година е определено различно животно, общо дванадесет. Те са различни и не трябва да се бъркат със животните от Зодиака, а Юпитеровия кръг със самия Зодиак. И така продължителността на Юпитеровата орбита започва да се измерва с дванадесет животни – гадина. Неусетно, с времето, думата гадина става година.

От думата гадина, гадина, произлиза и названието на Небесния, Големия и годишния дванадесетичен времеизмерителен инструмент Гадакх, Гадак – българската дума за Зодиак.

От думата Гадак произлизат думите гадар и гадател – личност, която гадае по промените в Гадака.

Това, което разгадава гадара, гадателя, от Гадака, се нарича гаданкха, гатанка – примерно личен хороскоп.

Тъй като не рядко, разгаданото от гадателя не е от най-приятните събития които сме очаквали, нашата гатанка понякога се е определяла като гадост, гадна работа, гадория. Но всъщност, "гадна работа, гадост", трябва да се приема по общо, ката работа на съдбата въобще, а не само и предимно като нещо лошо.

Понеже Гадака се състои от дванадесет животни, "гадна работа" понякога се възприема и като животинско деяние, животинска работа.

КРЪСТА

Кръговратът се извършва в четири периода с дванадесет части. Поради това първото значение на кръста, е символ за кръговрата. Четирите му рамена са символи за четирите периода от кръговрата.

Днес историци в България издигат и поддържат тезата, че някои владетели в Кубратова, а по-късно и в Дунавска България са приели Християнството още преди кръстването на Борис. Основание за това им дават кръстовете върху откритите

печати на Кубрат, Аспарух и Органа; Върху някои от съдовете в златното съкровище от Наги Сент Миклош; От каменни релефи и от други източници. За тези истории, те са християнски кръстове, но аз мисля, че са кръстове – символи за кръговрата.

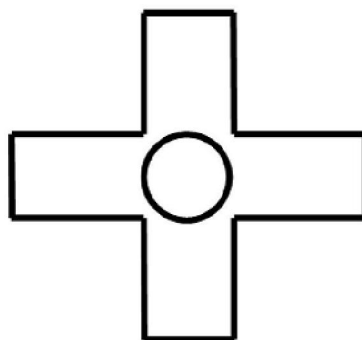

http://bp3.blogger.com/_YB7CEloMcRY/SDXRNO5I9uI/AAAAAAAAAK8/uCs2znb-sF8/s400/Nagy+Szent+Miklosh+++tas+cor+r.jpg
<http://www.bulgaria-is-alive.com/simvoli-solarcross.htm>

Разглеждайки кръста от таса, от съкровището от Наги Сент Миклош и каменния релеф на богомилски – катарски кръст от Лангедок във Франция, виждаме, че всяко от четирите му рамена завършва с трилистник – символ за трите части на всеки от четирите периода от кръговрата на развитието на всяка физическа система и в частност на нашата планета, Земята. Общо за четирите рамена те са дванадесет – основата на Зодиака.

В средата на кръста от таса има окръжност с точка в средата. Това е знак за третия период от кръговрата и за физическо ядро и в частност за ядрото на Земята. А ние вече знаем, че: „Има ядро – има нещо, няма ядро – няма нищо.” Затова в средата на този кръст е знакът за земното ядро. Защото благодарение на него (на ядрото) и заради него се осъществява кръговратът, с неговите четири периода и дванадесет части.

От този предхристиянски кръст се е запазила и до днес формата на кръстовете върху много от църквите в България, на които всяко рамо завършва с малък кръст или с трилистник.

http://church-rz.landbg.com/image/cross_silver.gif

Но дори и кръстът да не е орнаментиран с трилистници, той пак е кръст символ за кръговрата. Всяко от неговите рамена има три страни. За четирите рамена те са дванадесет.

Символ за Кръговрата, е и архитектурният план на църквата в Земенския манастир. Ако я погледнем отгоре, кръглият купол е символ за кръговрата. Около купола има два реда ниши, имитиращи прозорци. Горният ред, е символ за осемте тричерти от Бха Гуа, а долният, за осемте комбинации помежду им, общо шестдесет и четири шестчерти от Колелото на промените.

http://bulgariatravel.org/data/media/056_001_Zemenski_manastir.jpg

Четирите стени на църквата са символ за четирите периода от кръговрата. На всяка от тях има по три арки, общо дванадесет, символ за дванадесетте части на кръговрата и Зодиака.

Средните арки на всяка стена са отворени – една врата и три прозореца. Те са символи за върховете, зенита на всеки период от кръговрата и върха на всеки сезон от Зодиака.

Според прочетеното за изрисуваните изображения вътре в църквата, мисля, че някои от тях не са християнски, а езотерични – богомилски.

Това е оловен печат от Плиска. На него са изобразени два от символите за кръговрата – *КХРАСТ* и *РАЗА ЛИЛА*.

Около тях е изобразен буквално и кръговратът на долната вода – от астрала до черната дупка и обратно, от ядрото до астрала.

<http://alfa.kachi-snimka.info/images/bfi1265554474a.JPG>

СЕДЕМ

За да обменя сведения с околното поле, човекът има седем прозореца към света. Само чрез тях той се съобщава с действителността. Всеки от нас, е една невероятна лаборатория, до която околната среда непрестанно доставя сведения за наличието, състоянието и промяната на петте фини елемента – светлина, топлина, звук, мирис и вкус, които в Индия наричат петте татви. Да ги съпоставя със собствените си житейски стойности и да реагира на възможни опасности. Но ние всички сме различни и възприемаме и преценяваме сведенията от околната среда различно. Човек, на когото е затворен дори и един от прозорците, не би могъл да се справи без помощта на другите.

Докато усещането за топлина, възприемането на звука и светлината става чрез кожата, ушите и очите, то въпросът за напрегнатостта на полето и движението или с други думи усещането за наличие и изменение на полето – на електромагнетизма, се свързва със шестото чувство, което е развито в различна степен както у хората така и в животните, с уговорката, че животните в определени случаи са облагодетелствани, което се вижда от масовите им миграции и отличното чувство за ориентация.

С тия четири сетива природата ни е направила съпричастни към това, което става в най-големи мащаби във Вселената. С тях ние се ориентираме за трите физически качества на околното среда, за стойността и изменението на напрегнатостта на полето и неговата посока. Ние имаме нужда от тях за нашето съществуване, като ги възприемаме отвън и отдаваме навън, използвайки в себе си само една част, като се стремим да поддържаме необходимото равновесие както вътре в нас, така и между нас и обкръжаващата ни среда. Тези сетива са за физически величини.

Другите две сетива, вкусът и обонянието ни служат да се ориентираме към външната среда, за приемане на храна и при дишането, които се възприемат отвън и се използват вътре в нашето тяло, като се преработват. И в този случай животните са по-облагодетелствани от хората. Тези сетива отчитат химически величини.

През различните етапи на еволюцията в животинския свят, се отварят последователно различен брой прозорци – сетива. Ако трябва да кажем накратко, какво е човекът днес, няма да сгрешим ако кажем, *Човек, това е неговият ум.*

Умът, е седмият прозорец, приобщаващ ни към върховната цел на съществуването ни – познанието. Само той може да съхранява сведенията идващи от другите прозорци, да ги осмисля и изгражда картината на действителността. Затова е важно не само колко ще са отворени другите шест прозореца, за да идват до ума достоверни сведения, но и колко е отворен седмият прозорец към света и каква част от него се вижда от нашия ум.

Символ за съдбата, е зарът за игра, а при зачатие, съдбата озарява, орисва с него ума – колко прозорци да му се отворят и колко да бъдат откренати те. Поради това умът – седмият прозорец, е отворен към действителността в различна степен за шестте сетива.

- Когато е отворен към знанието за светлината, човекът е художник.
- Когато е отворен за звука, е добър музикант.
- Има изключително чувствителни хора за аромата и вкуса. Те са отлични дегустатори.
- Тези, със шестото чувство са ясновидци, екстрасенси.
- А онези с равнопоставено, повишено усещане за повече сетива са добри анализатори.

Във Вселената има само един – Вселенският Разум, който е промислил и осъществил Мирозданието. Затова и думата разум, е винаги в единствено число и се състои от две части раз и ум. Раз, означава пръв, първо, първично. Така както броим деянията си: раз, два, три – първо, второ, трето. Човекът няма разум, а само ум и се стреми да следва Разума, като разчита предначертанията му, чрез материалното многообразие.

Нашите деди наричат астрала, Вселената – Водите. А тази част от пространството около Земята, която е над атмосферата, в езика *БХАДЖА* е *ГАНА*. От нея, като я уплътнява – *У* надолу, творческата мощ *КХА* изгражда земната материя. Под *ГАНА* е въздухът. Под него е водата, а под нея земната твърд, чието име е *ТАНА*, а на формата и *ШАНА*. *ШАНТАНА*, означава формата и земната кора.

Махабхарата! Това е името на най-мъдрото словесно творение – най-великият епос, създаван някога от хората. Днес той се счита за древноиндийски, но в него е вложена мъдростта от *БАЛКХАРА*, а повествованието му стриктно следва случващото се по време на кръговрата на долната вода. Махабхарата разказва за сътворението на нашата прекрасна планета – Земята и превратностите, които са се случили с нея, докато достигне до съвременното си състояние и цялото материално многообразие, което съществува днес тук.

Във връзка с нашата тема, ще преразкажа частта от Махабхарата, отнасяща се за първоизточника за сакралния смисъл на числото седем.

Веднъж, цар Шантану отишъл на лов покрай голямата река. Разхождайки се по брега, пред него се случило чудо. От водата излязла прекрасна девойка и той тутакси се влюбил в нея. Представил и се и започнал да я ухажва. Девойката се казвала *ГАНКХА*, Ганга. От дума на дума царят и предложил да се омъжи за него и да я направи царица. Тя приела, но пожелала да е свободна в деянията си и никога да не и задава въпроси. Той бил толкова влюбен, че веднага се съгласил и двамата се завърнали щастливи в двореца, в столицата Хастинапур.

След време, в двореца и в цялото царство настанала голяма радост. Ганга родила син – престолонаследник. Цар Шантану, както си му е реда, бил на седмото небе от щастие. Стоял на верандата и се наслаждавал на прекрасната гледка и на голямата река, която течала тихо недалече от двореца. Но се случило нещо странно. Видял Ганга с бебето да излиза от палата и да се отправя към реката. Разтревожил се и незабавно я последвал. Стигнали на брега. Ганга пуснала сина му във водата и той потънал. Царят стоял втрещен и мълчал, защото бил приел условията да не я спира в деянията и и да не я пита за нищо. А тя се обърнала невъзмутимо и с невинна усмивка се запътила към двореца.

Посърнал царят. В двореца започнали да шушукат. Тъга обхванала цялото царство. Но едно зло никога не идва само. Същото се случило и с втория син на царя. Съдбата не пожалила и третия, и четвъртия, и петия, и шестия... и седмия му син. Ганга ги отнасяла до реката и ги пускала в нея. Царят бел съсипан, а царството на ръба на разрухата.

Когато Ганга била отново на брега на реката и понечила да удави и осмия му син, царят не издържал и я спрял. Когато я попитал защо убива синовете му, тя му отговорила.

– Аз не ги убивам, а ги освобождавам от проклятието – да се родят и да живеят на Земята. Ние двамата, също сме прокълнати да се родим и да живеем тук. Но ти не удържа обещанието си и така ме освободи от проклятието. Ще трябва да те напусна. И теб и Земята.

– Но кой и защо ни е прокълел? – попитал царят.

– В предишният си живот, ти беше цар на Махабхишак. Твой приятел беше бог Хиндра, с когото често се събирахте на празненства. Веднъж, на едно такова увеселение ме доведе моят баща – бог Брахама. И ти беше там. Всички присъстващи погледнаха към мен, а аз гледах теб. Когато вятърът внезапно отметна воала от лицето ми, всички сведоха очи. Само аз и ти продължавахме да се гледаме. Това разгневи баща ми и той ни прокле да се родим и да живеем на Земята. Но сега аз трябва да си тръгна.

– Моля те, остави ми сина, да живее при мен.

– Той ще дойде с мен. Временно ще го нарека Дежаврата и след време, когато е готов за това, ще ти го върна.

И наистина, след време Ганга върнала сина на цар Шантану и животът в царството и повествованието в Махабхарата продължили. А в чест на прекрасната Ганга именуваха голямата река с нейното име.

„Диханието става камък, камъкът – растение, растението – животно, животното – човек, човекът – дух, а духът – бог”. Така древните са описали еволюцията – Дхарма, Дхао, Пътят. Човекът е пътник и пътува по този път. Достигнал е до петата раза (раса) – човек. Но както писах по-горе, ние всички сме различни и някои от нас все още са по-близо до четвъртата раса – до животните, а други са изпреварили множеството и са по-близо до шестата – до духовете.

Трябва вече да изправим гордо глави. Да не гледаме все ниско в земята – да мислим и да се борим единствено за насъщния и той да ни бъде най-висшият бог. Да погледнем напред и нагоре. Да видим, да разберем, че сме деца и на безкрайната загадъчна Вселена, а не само на прекрасната ни майка – Земята...която убиваме.

Символиката в числото седем, е на две равнища:

- Езотерично – за седемте посоки от кръговрата на долната вода. За седемте посоки на радиалното движение. През втория период посоката е една – от всички страни към центъра, а през четвъртия посоките са шест – от центъра навън, към всички посоки – наляво и надясно, напред и назад, нагоре и надолу.
- Окултно – за седемте човешки прозореца. Такава е и символиката в откъса от Махабхарата. Седемте "удавени" деца са връзките на човека с Мирозданието – седемте пътечки към седемте прозореца на човека, а осмият син, е тялото в което са седемте прозореца или седемте врати или седемте печата – сетивата и умът. За неговото изграждане в майчината утроба са необходими девет месеца.

Но има и други, знакови символи с числото седем, които са известни, но според мен все още неразбрани.

На следващата египетска рисунка виждаме едно голямо, дъгообразно женско тяло, обемащо останалите четири като арка. То е на богинята Нут – символ за Горната вода, астрала, междузвездния вакуум. Затова тялото и е изрисувано със звезди. Легналото тяло, долу в средата, е на бог Геб. Той е символ за земното ядро. Затова тялото му е черно. От него се изправя бог Шу – символ за земното поле. Излизайки от ядрото, то се раздвоява на два полюса – двете му вдигнати нагоре ръце. От двете му страни има по един бог – двете тежнения – гравитацията и левитацията, които

поддържат двете му ръце – двата полюса на полето. Бог Шу, с вдигнатите си ръце и двамата богове около него, образуват езотеричния знак *РАЗА ЛИЛА* – $\Upsilon\Upsilon$, от символичната система *РУР*. Този знак е откриван навсякъде, където е имало българи. Свободните краища на чертите в *РАЗА ЛИЛА* са седем.

https://scontentafra.xx.fbcdn.net/hphotosxap1/v/t1.09/s720x720/10341865_286563114845262_3090212080198323581_n.jpg?oh=fd63e69c95e081e6doffdfb8a7ac&oe=54916959
<https://encrypted-tbno.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcRjykeU2bKNJFnSPxurAFBsOYWMZu5b8VQisOgTgzf9RXF92wP9>
http://www.promacedonia.org/vb/vb_sn04.jpg

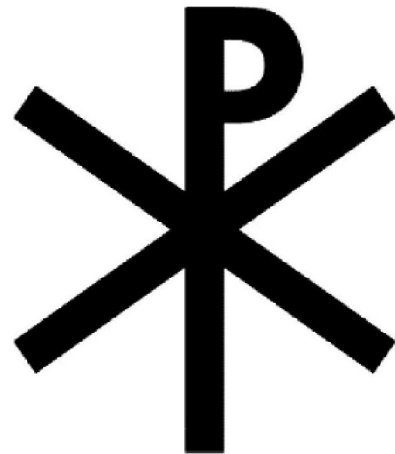
При разкопки в Плиска, археолози открили бронзова розета. На седемте и лъча има знаци от символичните системи *РУР* и *КХА*.

<https://encrypted-tbn2.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcQKIOEnUR5nHj21Lobe54a48EeAllI9ysfmLzFLkv5n41bMYvQw>
https://encrypted-tbn3.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcTcXP-Pp24MY_Bi7UXcfDdqZqDbZ6D3oL-DVUIG6jAXjORGdVDf

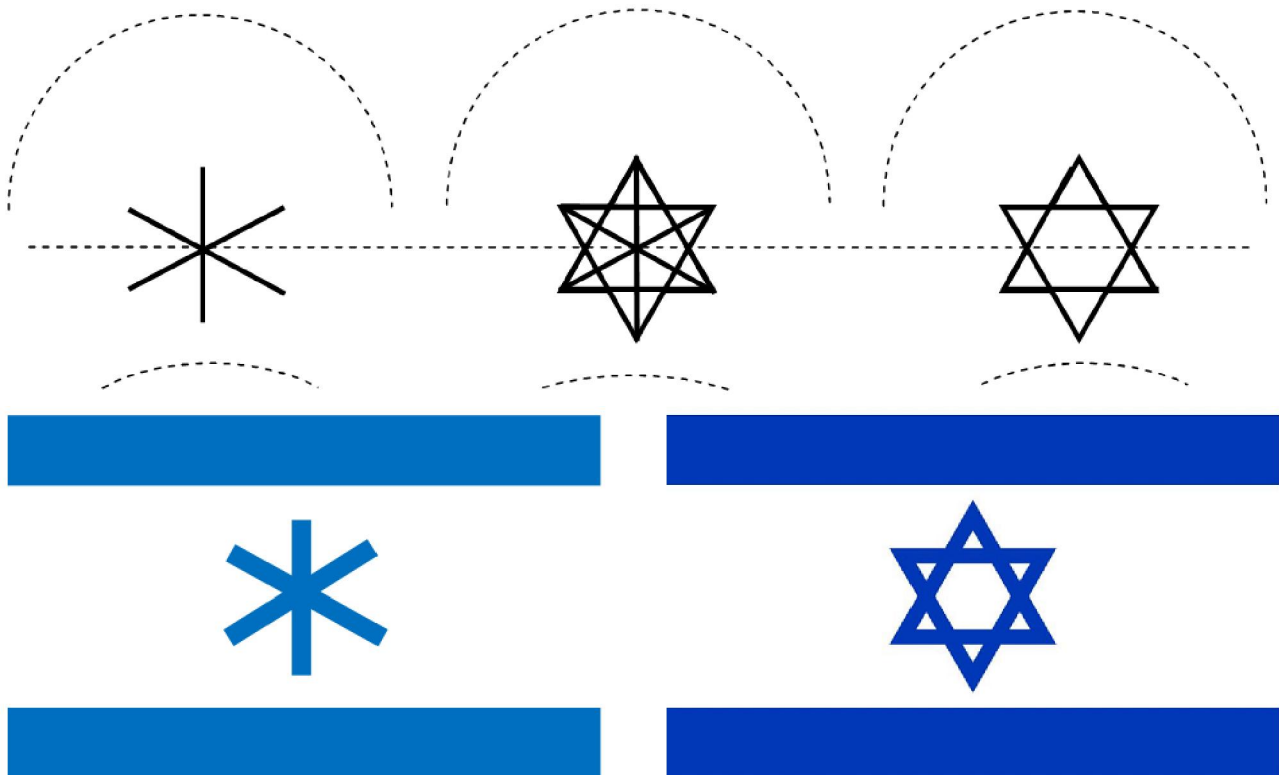
Отскоро, от телевизионен сериал и други предавания, научихме за "Знакът на Българина". А той си е древен български знак от езотеричната знакова система *РУР*, за четвъртия период от кръговрата на нашата планета и още по-точно, за времето в

което живеем ние днес. Християните му добавиха само дъгичката, горе вдясно на отвесната черта и го обявиха за християнски знак. Двете наклонени черти са буквата Х, а отвесната, с дъгичката – буквата Р. Първите две букви от името Христос.

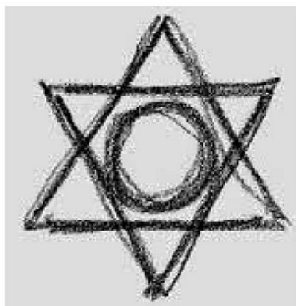
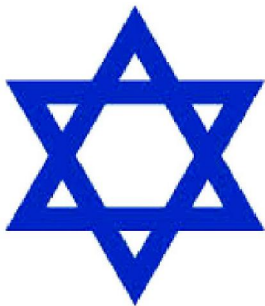
<http://znakutnabulgarina.files.wordpress.com/2013/07/dob7dobddobodobad18ad1822.jpg?w=908>
<http://www.astromeridian.ru/assets/images/magija/9/image098.gif>

Но знаците от РУР и цялата система се преобразуват в друга знакова система – КХА, по следния начин. "Знакът на Българина", се преобразува в шестоъгълна звезда – КХАЛА или ЗАМАР, Самар. Тя символизира същото, каквото и "Знакът на Българина" – четвъртия период на нашата планета – времето в което живеем днес.

А за да стане символ за целия кръговрат, в средата на знака КХАЛА се очертава малка окръжност или се поставя точка. Така посоките в нея стават седем – една навътре, през втория период и шест навън – през четвъртия.

https://encrypted-tbn2.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcRvj5oiquZeCvkvcGFfEn_xnluJ9VK3zssO8tYJrLuAn19FJ0m1MQ

<https://encrypted-tbn3.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcTxbYXU0wYNZvF8Tfeb8IKBAQPTBLH59xi5FK4CUomJRChOwum7g>

До тук седморните знаци бяха езотерични, отнасящи се за кръговрата на долната вода – за изграждането на нашата планета – Земята. Но има и знаци с двойно предназначение: езотерично и окултно – за човека. Такъв е зарът за игра, символ за седемте посоки при кръговрата, но и символ за съдбата, когато е използван за предсказания и за орисване. При зачатие, съдбата озарява, орисва ума – колко прозорци да му се отворят и колко да бъдат откренати те. Поради това умът – седмият прозорец, е отворен към действителността в различна степен за шестте сетива. Средата на зара, както и средата на шестоълчката с точка в средата, е нашият ум, в който се събира познанието от шестте ни сетива – от шестте страни на зара или от шестте лъча на шестоълчката, а по обратния път, от нашия ум би трябвало да излиза мъдростта – познанието ни за света.

Освен това, броят на точките върху противоположните страни на зара, винаги трябва да е равен на седем: шест и едно, пет и две, четири и три.

http://www.vratovrazka.bg/images/stories/skuka/interesting/dice/roman_dice.jpg

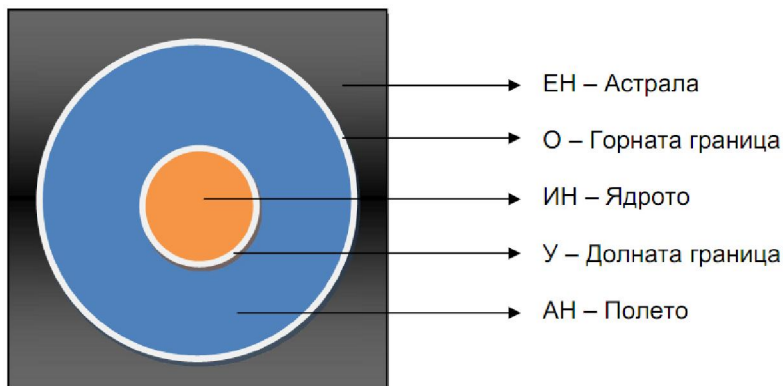
Друг окултен знак, символ, е седморната менора. Средният пламък в нея е символ за нашия ум, а останалите шест за сетивата ни.

<https://encrypted-tbn3.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcQTjAl4Hi7D5WJ1628366HGaSBnVLRlujrbxn74IM3ltVtXiaElVA>
https://encrypted-tbn1.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcSI9TusC5KsV3JAs_uwfzqipaozO6xiifPRO6I05Ydx1VUoetqA

АМИН

АМИН, е дума от езика *БХАДЖА* и означава физическа система и в частност Земята. Днес тя е останала в употреба в трите еднобогови религии: юдаизма, християнството и исляма. Образувана е от звуците, с които се означават трите основни части на нашата планета. Тъй като физическата система се състои от ядро и поле, схематично тя изглежда така.

Но полето, в отвесна посока към ядрото, е с различна напрегнатост и плътност.

Като цяло, физическото поле – единственото осезаемо във Вселената, се изразява със звука *А*, но слизайки надолу към ядрото, напрегнатостта и плътността му се повишават и то преминава в химическо поле.

Производните на химическото поле и негови съставни са атмосферата, водният океан и земната твърд. Звукът за химическото поле в езика *БХАДЖА*, е *М*.

Звукът, с който се означава долната вода, е *И*, а на покая, установяването, *Н*. Мястото където е установена долната вода – земното ядро, се означава със звукосъчетанието *ИН*.

Със звукосъчетанието *ЕН*, се означава горната вода – *АСТРАЛЪТ*. Той е космическият фон, в който се случват събитията и съществуват нещата. Всичко започва от него и свършва в него. Той е Вселената.

http://antwpr.gsfc.nasa.gov/apod/image/0803/M104b_peris2048.jpg

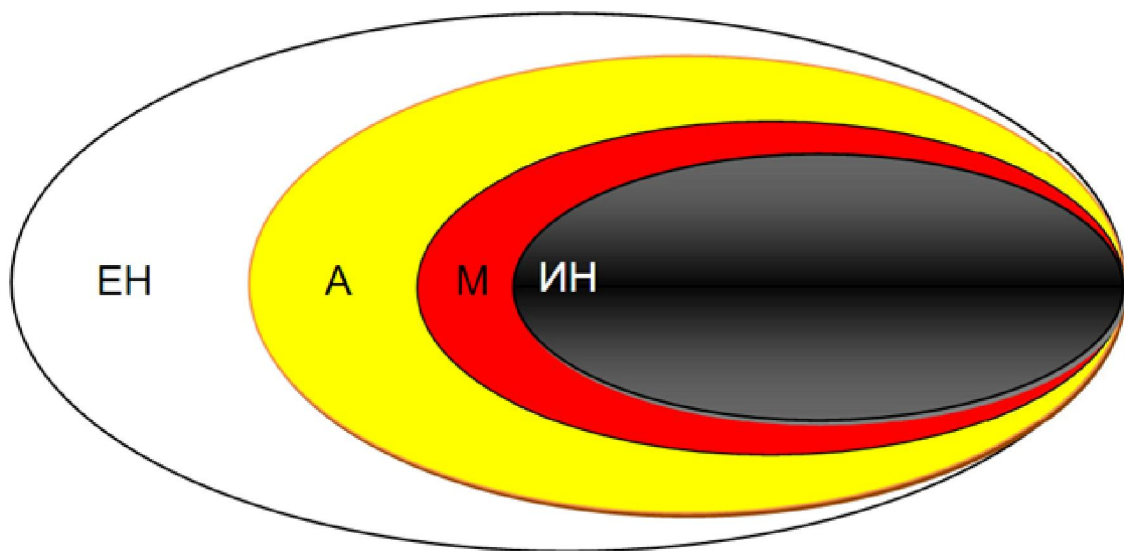
Частите на физическата система в древността са били изобразявани и цветово.

Тъй като нашите деди са прилагали вселенските закони и правила и в битието си – в устройството и на човешкото общество, четирите цвята за означаване на частите на физическата система са използвани и за обозначаване и на четирите варни, на които се разделят знанията и уменията на хората, заради които всеки заема своето място в структурата на обществото.

- С белия цвят са обозначавани мъдреците – хората от висшата варна – брахманиите. Те са задавали посоката, стратегията на развитие на обществото – на цивилизационния модел.
- Със жълтия цвят са обозначавани висшите управници – хората от втората варна – кхсадриите. Те са висшите аристократи и военни – осъществителите на стратегията – зададената цивилизационна посока от брахманиите – чрез тактически модели на развитие за различните области на обществото.
- С червения цвят са обозначавани стопаните – хората от третата варна – ваисите. Те организират изграждането на материалните устои на обществото.
- С черния цвят са обозначавани наемните работници – хората от четвъртата варна – судрите. Те изграждат материалните устои на обществото.

Три от тези четири цвята – цветовете на *АМИН*, са останали в знамената на Германия и Белгия.

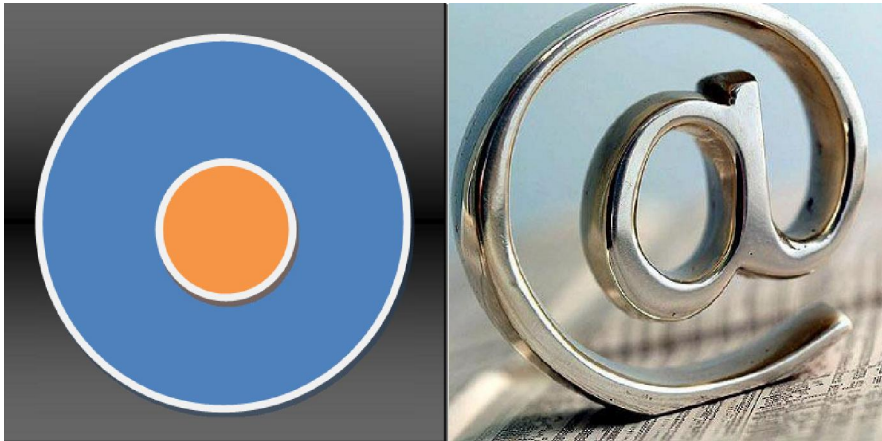
Онагледено символично, с чертеж и цвятово, само нашият свят – Земята, ще изглежда така.

АМИН, е името на нашия свят – Земята, дошло от древността – от езика *БХАДЖА*. Затова и в трите религии, в края на текста или словото, често се използва като завършек думата *АМИН*, със смисъл "Да бъде!".

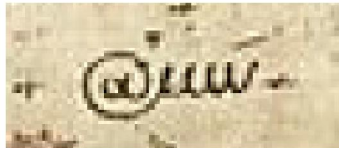
Но, над всички аватари, символи и звуци, е Мъдростта – Законът; Вечният и повсеместният; Бащата на аватарите; Символът на символите; Звукът на звуците – Б. Той е извън всяка система и вътре в нея, и ако запишем звука Б, най- вляво, преди ЕН в горния цветен овал, ще се получи *Б+ЕН+А+М+ИН*, име известно и широко разпространено – Бен Амин, Бениамин, на гръцки Вениамин.

Освен думата *АМИН*, се е запазил и знакът за онагледяване на физическата система и в частност на нашия дом – Земята.

http://sphotosb.xx.fbcdn.net/hphotosash4/co.o.403.403/p403x403/481491_447483278649080_295854028_n.jpg

Знакът *АМИН* и неговото име *АМИН*, са изписани в Манасиевата летопис.

<http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/f/fb/19-manasses-chronicle.jpg/225px-19-manasses-chronicle.jp>

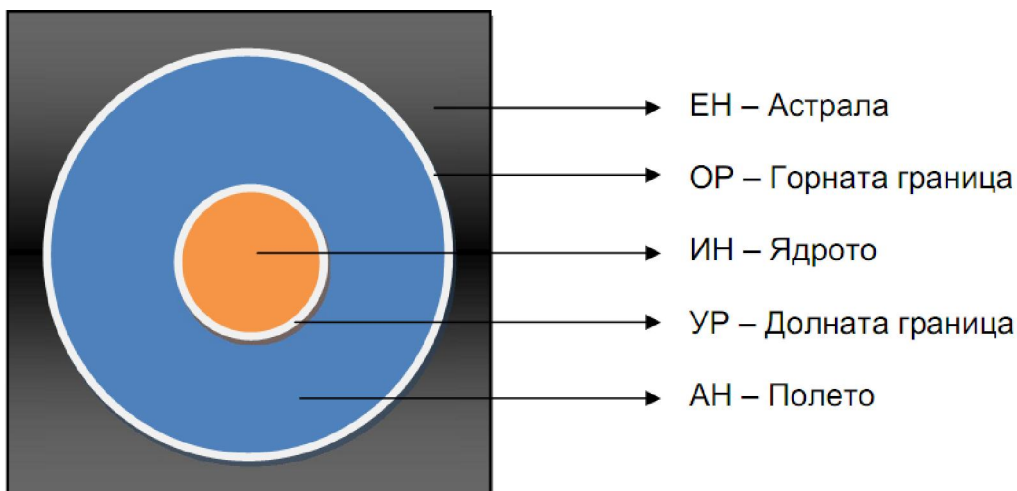
УРБИ ЕТ ОРБИ

"Урби ет Орби", е названието на латински за приветственото слово, което папата отправя "Към Града и към Света", на Рождество и Възкресение Христово.

Думите УРби и ОРби са от езика БХАДЖА, но тъй като латинският език произлиза от БХАДЖА, са останали и в него. Значението им е астрофизическо и се отнася за устройството на физическите системи, а те се състоят от пет части. Ако вземем за пример Земята, петте и части са следните: АСТРАЛА – ЕН, земното ядро – ИН, полето, земното пространство – АН и двете граници помежду им – О и У.

Но думата граница употребена в случая, не е само за отбелязване края на нещо и началото на друго нещо, а е действителна граница, която не може да бъде пресичана безпричинно и безконтролно. През четирите периода на съществуването на физическата система, двете и граници изпълняват различни задачи.

- През втория период от кръговрата на Земята, горната и граница – О, пропуска през себе си само в едната посока, от АСТРАЛА – ЕН, към пространството – АН и е затворена в обратната посока. За да бъде означено точно това състояние на горната граница О, към нейния звук се добавя и звукът Р – звукът за осъществяването. Звукосъчетанието, с което се означава отворената навътре горна граница през втория период от кръговрата на Земята, става ОР.
- През четвъртия период от кръговрата на Земята, долната и граница – У, пропуска през себе си само в едната посока, от ядрото – ИН, към пространството – АН и е затворена в обратната посока. За да бъде означено точно това състояние на долната граница У, към нейния звук се добавя и звукът Р – звукът за осъществяването. Звукосъчетанието, с което се означава отворената навън долна граница през четвъртия период от кръговрата на Земята, става УР.

Това означават първите две срички от думите УРби и ОРби. Но има и още нещо.

- Малкото триизмерно земно пространство, над долната граница – *УР*, около земното ядро, е пренесено символично към малкото двуизмерно пространство на и около града (Рим). От *УР*би, е и латинската дума урбанизация – градоустройство.
- Голямото триизмерно земно пространство, под горната граница – *ОР*, затваряща, ограничаваща, отделяща нашият земен свят от и в *АСТРАЛА*, е пренесено символично към голямото двуизмерно пространство на цялата земна повърхност – целия свят. От *ОР*би, е и латинската дума *ОР*бита.

Втората сричка в двете думи *УР*би и *ОР*би, е би. Тя означава осъществено; съществуващо; съществуване. Днес е останала в съвременните български и английски езици, като глагола съм – съществувам.

В английския език тя ни е известна от знаменитото шекспирово слово на Хамлет "*Ту би, ор нот ту би!*" – "*Да бъда или да не бъда*". В българския език я ползваме в много съчетания: "*Би ли направил нещо за мен? Да не би да си болен? Бих отишъл на мач*". Но ни е известна още и от емблематичното непреводимо откровение на литературния герой: "*Бил съм се бил напил и съм ги бил бил (конете)*".

Но значението на би, не е само глаголят съм, а преди всичко широкия смисъл на бит, битност, битие и небитие – съществуващо и несъществуващо. Цялостното значение на думите *УР*би и *ОР*би е следното.

- От земното ядро – от небитието, несъществуващото преминава през долната граница – *УР* и става битие, съществуващо – поле, пространство, материя.
- От *АСТРАЛА* – от небитието, несъществуващото преминава през горната граница – *ОР* и става битие, съществуващо – поле, пространство, материя.

Но както писах по-горе, тези две събития се случват през два различни периода от кръговрата на Земята – втория и четвъртия. Защо тогава са събрани заедно в израза – приветствието на папата "*Урби ет Орби*"?

Събрани са, защото нашият прекрасен дом – планетата Земя, е невероятно щастливо за нас стечение на вселенски обстоятелства, които позволяват, осъществяват едновременно и *УР*би и *ОР*би, днес, тук – на Земята.

- От една страна, земното ядро излъчва битие от небитието през долната граница – *УР*, в пространството около себе си.
- От друга, през горната граница – *ОР* преминава битие, излъчено от ядрото на Слънцето, което навлиза в земното пространство.

Тези две лъчения, са осъществили и поддържат животворящото и поддържащото живота равновесие помежду си – *УР*би ет *ОР*би, днес, тук, на Земята.

Време е!

ЧЕТВЪРТА ЧАСТ

МИНАЛОТО

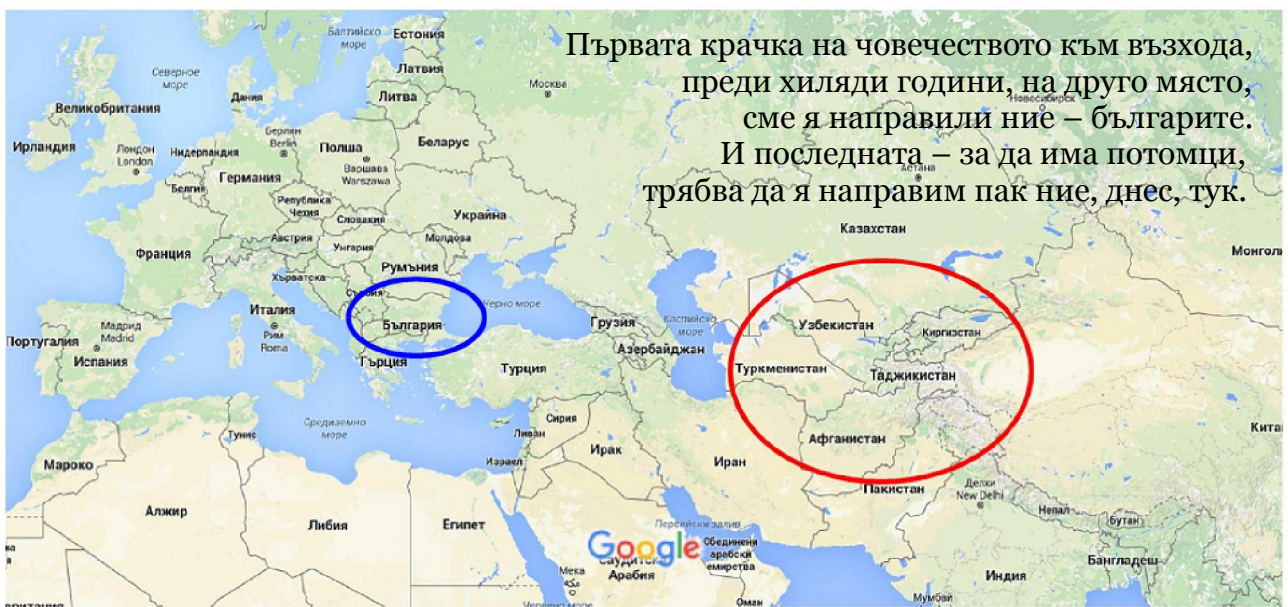

МИНАЛОТО ИЛИ ИСТОРИЯТА

*Само дърво, което има дълбоки и здрави корени
може да израсте нависоко и да устоява на бурите.
Дори, когато е само на хълма.*

Древният мироглед, към който са принадлежали нашите прадеди, е в основата на всички значими древни и съвременни религии, на всички древни философски школи, явни и тайни учения. Името му е БАЛКХАРА. В него е вложено познанието на нашите деди за същността, изграждането, съществуването, преобразуването и разграждането на всичко във Вселената. Но до тайните му може да се достигне единствено чрез свещения език на древните българи, БХАДЖА. Той е строго фонетичен език от двадесет и два звука, в които са закодирани двадесет и две висши понятия от мирогледа.

БАЛКХАРА, е най-мощният мисловен тласък в човешката история, но с времето избледнява, а БХАДЖА се забравя, препокрити от множеството породени религии, митологии, езици и символи. Днес тях ги няма в обхвата на съвременното човешко познание, но в Индия, в този океан от религии, философски течения, митове, писмености и езици е останала голяма част от идеите на БАЛКХАРА и БХАДЖА, като ехо от онези славни времена, когато Идеализмът беше над всичко.

Защо, за написаното по-горе се знае малко или почти нищо? Причините за това са няколко. Една от тях е, че описаното по-горе се е случило много отдавна и ако е имало сведения за тези събития, те са преминавали през народи, езици, религии, митологии; променяли са се или са присвоявани и затова са избледнели, отречени и изгубени.

Забравата е закономерна причина за липсата на сведения за описаните събития, но има и други, не толкова естествени и не толкова чистоплътни причини за това. За съжаление, една от тях е съвременната историческа наука, която е постановила

своите методологични правила, най-безумното от които е: *"Има факт – има история!"*. Ужас! Та това е най-голямата цензурна стена, по-голяма и от китайската, скриваща, спираща, забраняваща не поход, а дори само бегъл поглед към собственото ни минало – на моя род, на нашия народ и на цялото човечество, защото: *"Няма факт – няма нищо!"* Ето, затова ни няма нас в историята и сме като паднали от Марс.

А какво ли е това божество, издигнато в култ от историците и наречено "факт"? За факти те признават две неща – предмети от археологически проучвания и предимно и главно писмени източници. От това става ясно, че съвременната историческа наука не е нещо по-различно от архиварство и статистика. Който избира и тълкува фактите, той пише историята, а това вече е политика.

Истинността на записани или преразказани събития закономерно намалява назад във времето, тъй като "коефициентът на полезно действие" на способите на историческата наука за изследване на древността, под давлением на *"Има факт – има история!"*, е много малък.

Ако днес бъде описано някакво събитие, неговата истинност ще е 99 %. За събития преди сто години, истинността намалява примерно на 90%. За преди петстотин, хиляда, две хиляди години и т.н. процентите намаляват. Примерно 70, 40, 20, докато стигнат до два-три, които вече не се приемат за достоверни и събитието бива пренасочвано към митологията или религията и изчезва от историята.

Затова, за достигане до истината за миналото трябва да се използват и други способности и сведения от други науки и области на човешкото познание. А то – познанието, да се разглежда като едно цяло – всичко промислено, сътворено и преживяно от хората: езотеризма, религията, митологията, народното творчество, архитектурата и украсата, облеклото, календарите, празниците, бита, названията, езиците и всичко останало от миналото. А изследователите трябва да са като детективи. Да си отварят очите "на четири", "на шест", "на осем" и т.н.

Като прибавим към цензурните инструменти на историческата наука и откровените лъжи, умишлено скалъпени и натрапвани още от древността и присъстващи упорито в учебниците по история и научните трудове, разбираме защо едни народи са били толкова "велики" в древността, че и днес продължават да се самовеличаят, позовавайки се на физическия закон за инерцията, а други сме били сган и трябва и днес да се чувстваме такива.

Нагло твърдят, че те са наследници "по право" на древното познание и сега ни заявяват: *"Това е наше! От памтивека! Ние сме онези, древните, дето... Пък вие... Кои сте вие? Там! В ъгъла!"* В ъгъла, в ъгъла, само че, *"... няма нещо тайно, което не ще стане явно, нито потаено, което не ще се узнае и не ще излезе на яве."* Рано или късно идва Видовден. А що се отнася до ъгъла, вече бяхме там. Минахме и през Онгъла. Ама и него ни взеха.

Правилото, че *"Една лъжа, повторена сто пъти става истина"* работи безотказно още от древността. Всички знаем това правило, но малцина знаят че то има продължение – втора част. А тя гласи, че *"Една истина, премълчана сто пъти става лъжа!"*. Затова в различни мои текстове се повтарят едни и същи части –

защото са истини и трябва да не стават или остават лъжи. Да излизат наяве, за да се знаят и помнят.

Някои пък са убедени, че рано или късно съдът между народите ще се състои. Аз обаче нямам време да чакам, стар съм вече. Та затова реших сега да видя *"Кой кум, кой сват, кой на булката брат?"* в човешката история. Защото, ако някой друг пак назначава съдиите... вие знаете. Затова, по-добре рано, отколкото никога. По-добре аз, отколкото друг. Защото *"който, каквото пръв напише – това остава завинаги"*. Та затова този път реших аз да изпреваря. Естествено че ще объркам конците, но тава пък ще даде работа на поколения коментатори, интерпретатори, манипулатори и т.н. Що работа ще падне, що пара ще се потроши. А за последствията... Направо не ми се мисли. Да се оправят потомците. Може и онези, на река Потомак.

БХАДЖА

Езикът Бхаджа, е в основата на санскрит, на авестийския, на латинския, на семитските, на туранските, както и на много от древните езици в Азия. Той е известен от древността в Индия, като Балхика Бхаша. Поради своята значимост, по-късно личното му име – Бхаджа, там става нарицателно, за говорим език въобще, а днес е известен и като: бхача, бхаша, бача, баша, сандхйя бхаша или санкхйя баша.

Ето и един откъс от книгата на Шри Свами Рама *"Живот сред хималайските мъдреци"*: *"Това е един чисто йогичен език, да говорят на който са имали щастието много малък брой йоги, мъдреци и адепти. Във философски и идеен план сандхйя баша много прилича на санскрит, доколкото всяка дума в него приема пълното си значение от своя коренен звук. Сандхйя баша е език предназначен за обсъждане само на духовни въпроси. Неговият словесен запас не дава възможност да се обсъждат деловите въпроси на този свят... Когато такъв йог разговаря с другите адепти, те използват при общуването си този език, който е малко разбираем за другите хора."*

Трудността за преоткриване и разбиране на Балкхара днес идва от разделянето на човешкото познание на отделни области – науки, които обхващат само определени части от него. Днес няма енциклопедисти. Всеки учен е тесен специалист в дадена област от знанието и не познава останалите. Така е поставена строга разделителна, забранителна граница между двете крайни области на човешкото познание – природните, точните науки и хуманитарните, обществените.

Балкхара, трябва да е основна тема на космологията, астрофизиката, физиката и астрономията, но до знанията от Балкхара се достига само чрез езика Бхаджа, а космолозите, астрофизиците, физиците и астрономите не се интересуват от древни езици, цивилизации, митологии и религии. Поради това, те дори не поглеждат към Бхаджа и Балкхара. От другата страна на познанието са учените, които изследват древните езици, цивилизации, митологии и религии. Но те не преоткриват Бхаджа, защото не се интересуват от космология, астрофизика, физика и астрономия и като следствие от това, Балкхара и Бхаджа все още си остават забулени в мрак.

Днес учените използват формули за да записват и предават знанията си за определена част от материята или определено действие. Ето две известни формули

от съвременното: $E = m \cdot c^2$ и H_2O . Те се състоят от два компонента. Мисловен, идеен, понятиен – вложен в буквите и математически, количествен – вложен в числата и знаците за математическите действия.

Мисловният компонент от втората формула ни показва, че водата навсякъде във Вселената е изградена от водород и кислород, но не ни дава представа за количественото съотношение между двете съставки, за да се изгради и съществува една водна молекула. За целта е необходим и количественият компонент изразен чрез езика на материята – математиката. Тогава вече ще знаем от формулата, че водата навсякъде във Вселената е съвкупност от взаимно свързани еднакви молекули, всяка от които е изградена от два атома водород и един атом кислород.

Мисловният, идейният, понятийният компонент, вложен в буквите на формулите не е откритие на нашето време. Той идва от древността, чрез смисъла на звуците от езика Бхаджа. В неговите двадесет и два звука са закодирани двадесет и две висши, абстрактни понятия от миросгледа Балкхара. За съжаление съвременната наука още не е достигнала до тях (до понятията), защото отдава превес на математическия компонент, т.е. на материализма. "Улавя" част от материята или дадено действие, изследва го, описва го във формули и го прилага в практиката. Но... преди всяко човешко действие трябва да е мисълта. Тя е първична във всяко отношение. Грешната мисъл ще предизвика грешно действие, а правилната – правилно. Затова съвременната основополагаща теоретична наука за физическите закони и строежа на Вселената, все още не намира правилния път. А той минава през двадесет и двата звука на Бхаджа, всеки от които означава всеобщо, принципно, потенциално, латентно, непроявено, мисловно състояние на понятието чийто символ е той, отнасящо се въобще за всички настоящи и бъдещи системи и движения във Вселената.

В неизвестна за мен древност, климатичните промени, историческите превратности, роенето на племената, са последвани от великите преселения, които разпиляват народите по света и всичко се обърква и променя. Миросгледът Балкхара и езикът Бхаджа също се изгубват и забравят. Това е записано и в Библията.

"Битие 11:1-9

1. Вавилонската кула

А по цялата земя се употребяваше един език и общ говор.

2. След като хората тръгнаха на изток, намериха поле в Сенаарската земя, където се и заселиха.

3. И си казаха един на друг: Елате, да направим тухли и да ги изпечем в огъня. Тухли употребявахме вместо камъни, а смола употребявахме вместо кал.

4. И казаха: Елате, да си съградим град, даже кула, чийто връх да стига до небето; и да си спечелим име, да не би да се разпръснем по лицето на цялата земя.

5. А Господ слезе да види града и кулата, които градяха хората.

6. И Господ каза: Щом като те са един народ, говорещ общ език, и са почнали да правят това; и няма да има нищо невъзможно за тях, каквото и да било нещо, което биха намислили да направят.

7. Нека слезем и там да разбъркаме езика им, така че едни други да не разбират езика си

8. Така Господ ги разпръсна оттам по лицето на цялата земя; а те престанаха да градят града.

9. *Затова той бе наречен Вавилон, защото там Господ разбърка езика на цялата земя; и оттам Господ ги разпръсна по лицето на цялата земя."*

Тук може би е необходимо да направя предварителни пояснения за същността на текста от тук нататък – какво да очаквате и какво ще намерите в него, за да не стигнете до края и да се запитата: *"Защо четох всичко това?"*.

За осветяване на миналото, ще ползвам имена и названия от езика Бхаджа и ще проследя чрез тях и техните промени, движението на народите по пътищата на техните преселения, преименувания, изгубвания и възраждания. Възникването на нови мирогледи, религии и цивилизации.

ВАРНОВАТА СИСТЕМА

Дедите ни пренасят истините, правилата от Вселенския Закон и в обществения живот, като готови модели, измислени от Висшия Вселенски Разум, приложени и проверени във Вселената. За устройството на обществото, нашите деди създават система от четири варни, за правилно оценяване на умствените способности на хората, следствие от тяхната лична еволюция и знания и поставянето им на подобаващото място в обществената властова структура.

Тук трябва да отбележа нещо важно. *Не се оценяват и разделят на четири групи хората, а знанията и уменията им.* Хората са само носители, прозорци към голямата истина, защото главната цел на човешкия живот е познанието за света, истината.

Като модел за Варновата система, е взет моделът за Петте Велики Елемента, известни в Индия като Панча Маха Бхута, а те, според писмените източници са: Етер, Въздух, Вода, Земя и Огън.

Необходимо е малко уточнение. Петият елемент – Огънят, не е елемент, а времето, движението, което според съвременната терминология е електромагнетизмът. Така елементите остават четири – Чатур Маха Бхута – пространството. Те са четирите плътности на полето около земното ядро – четирите агрегатни състояния на материята – четирите и качествени състояния. От тук са и четирите варни – четирите равнища на познанието у хората. Но петият „елемент” – огънят, движението, не е отхвърлен, а е гарант за прилагането на Варновата система. Той, е задължителното придвижване на личности в обществената структура, там където им е мястото, според тяхната лична ВАРНА.

Първата, висшата ВАРНА, символично съответства на физическата плътност на полето – ГАНА, Акаша, Амана, Етер, плазма. За Акаша, в книгата „Фините неща в природата”, от Рама Прасад, е записано: *„Акаша – название на първата Татва, етера на звука. Тя е особено важна, тъй като в нея възникват, съществуват и действат всички останали Татви. В Акаша се съдържат всички форми и идеи на Вселената, тя предхожда или следва всяко същество. От това състояние може мигновено да се появи всяка друга Татва или субстанция или по-точно – в него съществува всичко в непроявена форма.”*

Човекът, който е способен да достигне висшето познание ВЕДА, за висшите тайни на Всемира, е окачествен като: велик мъдрец, БАЛАР, БАЛКХАР, риш, БРАКХМАН, АТМАН, махатман, УРГУР, нагомъдрец, двиджа, дионис – два пъти роден, телесно и духовно. Такива хора са направлявали развитието на човешката цивилизация. Но те не се раждат всеки ден. Не на всеки човек се отваря третото око – връзката на ума с Висшия Разум, за да стане двиджа и поради това се появяват научените лъжемъдреци, за които Лао Дзъ казва: " Мъдрият не е начетен. Начетенният не е мъдър".

Хората от висшата ВАРНА – брахманите, нямат желания. Те се ръководят от обективната, природната истина и нея прилагат в общественния живот като правила и норми. Затова в древни текстове се казва: „Ако искаш да станеш мъдър, убий желанията в теб”. В книгата Бхагавад гита, за брахманите е записано следното.

*"Който не мрази озарението,
действеността и помрачението,
когато идват, нито мечтае
за тях, о, Пандава, когато ги няма,*

*невъзмутим, нетрепващ от силите,
казва, запазил самообладание:
„Не аз – природните сили действат!”
И не трепва от техните действия,*

*неизменен в неволя и радост,
равнодушен към кал, камък, злато,
към желаното и нежеланото,
към похвали и хули – еднакъв,*

*и към почести и унижения,
и към приятел и враг – еднакъв,
отхвърлил личните земни стремежи –
този човек е надмогнал силите."*

Символичният цвят на първата ВАРНА е белият, защото той съдържа в себе си всички останали цветове или както се казва в откъса по-горе: "В Акаша се съдържат всички форми и идеи на Вселената". Така и брахманът обладава цялото човешко познание. Те са Бялото братство, по-точно – Баловото братство.

Когато брахманите управляват света, посоката и методите за развитие на обществото са сътрудничество и еволюция.

Втората ВАРНА, символично съответства на газовата плътност на полето – атмосферата. Отнесена към човека, е символ за възвишеност на разума и чувствата, на морала и добродетелността, на просветлеността и просветеността, на чистотата на духа и тялото. Такива са качествата на човек, който не достига до висините на познанието, но е придобил достатъчно високи знания и умения и затова е окачествен като КХСАДРА – владетелите, аристократите и висшите военни. Те трябва да са морално чисти и безкористни. Прозрачни като въздуха, за да бъдат съвършени проводници на познанието и указанията на брахманите. Те не желаят да работят и

да се смесват с престолюдието, за да не се замърсят морално, идейно и физически. Затова са горди и властолюбиви.

Поради отсъствие на брахмани или под влияние на собствените си страсти и желания, те налагат династичност и наследственост – монархията. Недостатъците на монархичната система се поправят с републиканско управление.

Символичният цвят на втората ВАРНА, е жълтият – цветът на нарциса. Който е гледал филма „Последният император“ навярно си спомня думите на императора, „*Като дете мислех, че светът е жълт*“, защото всичко около малкия император беше в жълт императорски цвят. Те са жълтите – монархическите братства.

Когато Кхсадриите управляват света без брахмани, посоката и методите за развитие на обществото са противопоставяне, а като следствие от него са войните.

Третата ВАРНА, символично съответства на течната плътност на полето – водата. Отнесена към човека, е символ за деятелност, изменчивост, страсти и желания. Такива са качествата на човек, който е придобил само знания с приложен характер, затова е окачествен като ВАИСА. Те са търговците, занаятчиите и земевладелците. Днес на преден план в третата ВАРНА трябва да се поставят банкерите.

Не рядко ВАИСА са груби, алчни материалисти, чревоугодници, сластолюбци, хора с много страсти и желания. Недостатъчно просветлени, недостатъчно просветени, не винаги морални и не винаги добродетелни. Те са икономическата мощ на обществото, така наречената средна класа. Те изграждат, те рушат. Съотношението между страстите и желанията им за власт и мощ, от едно страна и знанията и уменията им, от друга, ги тласкат към грешни, корисни решения и действия и в крайна сметка към революции.

Символичният цвят на третата ВАРНА, е червеният – цветът на удоволствието. Те са хора с духовни и телесни страсти и пороци, от многоцветните братства.

Когато ваисите управляват света без брахмани и кхсадрии, посоката и методите за развитие на обществото са анархия и инволюция.

Четвъртата ВАРНА, символично съответства на твърдата плътност на полето – земята. Отнесена към човека, е символ за мрак и невежество, на нисък морал, на леност и бездействие. Такъв е човекът с ниски естествени качества и малко придобити знания и умения, затова е окачествен като СУДРА. Те са наемните работници, хората на черния труд, хората които не могат да се пригледят към цивилизацията, към новото и прогреса. Те задоволяват единствено нуждите на своето тяло.

Символичният цвят на четвъртата ВАРНА е черният – символ на мрак и невежество. Те нямат братства.

Когато всички станем судри и настъпи безвластие, ще означава, че сме на дъното; Че съвременното човечество вече се е изчерпило и си отива по естествен път.

Цветове на варните са вложени в германското знаме.

Днес Варновата система е атакувана, клеветена и позорена главно в две посоки.

Първо. Тя е обявена за класова и затова се използва думата каста. Вярно е, че в определен период от историята на Индия „петият елемент” престава да действа и обществото приема кастите като окончателно разделение по класов, съсловен, професионален, религиозен и други показатели. Кастите се затварят и наистина стават регресивни. Но Варновата система няма групов характер. Тя е насочена към отделната личност. Така е записано и в „Бхагавад гита”, в осемнадесета песен.

*„Действията на брахмани и кшатриш,
вайши и шудри, о, Парамтана,
са разделени според качествата
на личната природа у всеки.”*

Всеки човек в древността ни е познавал Варновата система. Знаел си е много добре мястото в обществото и не е протестирал, а си е изпълнявал задълженията произтичащи от неговата варна и професия. Имал е право да се придвижи нагоре в отвесна посока и да премине в по-горната ВАРНА, но само ако докаже знания и умения за това. И за хората във всяка ВАРНА е имало възможност за борба и постигане на по-достоеен живот, също чрез доказване на по-високи знания и умения.

Остатък от варновата система доскоро у нас бяха еснафските сдружения. Там, за да научиш занаят, първо чиракуваш, после ставаш калфа и когато си издържиш изпита пред еснафа, ставаш и ти майстор. От СУДРА, ставаш ВАЙСА.

Животът е борба и усилия за победа. Затова когато судрите се съревновават помежду си, според законите и морала, печелят те, печелят и другите, а обществото е в равновесие. Когато ваисите се съревновават помежду си, според законите и морала, печелят те, печелят и другите, а обществото е в равновесие. Когато кхсадриите се съревновават помежду си, според законите и морала, печелят те, печелят и другите, а обществото е в равновесие. Но когато брахманите се съревновават помежду си, тежко и горко на народите. Те не са брахмани.

До тук описвах варните само откъм личните способности на отделния човек, но своето силно влияние имат и обективните условия. За тях цар Соломон е казал:

*„Обърнах се и видях под слънцето,
че надтичването не е на леките,
нито боят на силните,
нито хлябът на мъдрите,
нито богатството на разумните,
нито благоволенieto на изкусните,
но на всеки се случва според времето и случая.”*

В наше време, благодарение на прогреса и глобализацията, различията в качествено и количествено съотношение между варните в общочовешко измерение са много по-малки. Но заради глобализацията се появиха новите касты – международните съсловни организации, които естествено се държат като мафии. Такива са: МВФ, СБ, ОПЕК, НАТО, банките, религиите, военните, фармацевтите, медиите, тайните служби, тайните общества, спортните организации и т.н. Но на първо място са финансовите институции. Това е възможно поради две причини.

- Заради общественият закон който гласи: "Всяко обществено сдружение или дейност, оставени без надзор и контрол, рано или късно се обръщат против това, заради което са създадени!".
- Родолюбието (национализмът) беше порицано и забранено и така новите международни касти "Намериха село без кучета".

Днес в света властва Кастовата (корпоративната, монополната) система. Редно е, закономерно е, да се върнем отново към Варновата система, за да се възцари в обществото порядък и равновесие между съсловията.

Второ. Заради символичните цветове на четирите варни, Варновата система е обявена за расистка. Взема се предвид фактът, че хората в Индия наистина се различават по цвета на кожата. На север са по-светлокожи, а на юг по-мургави. Това обвинение към Варновата система е несъстоятелно и поради факта, че първичният смисъл на думата раса, няма нищо общо с цвета на човешката кожа.

Както се вижда от написаното до тук, ние не сме равни в обществото. Това дава повод на някои да атакуват Варновата система и по трети показател, че била елитарна. Да, тя е и трябва да бъде елитарна. Народ без елит няма бъдеще. Точно за това нашите деди са създали Варновата система. Тя работи безупречно и днес в напредналите страни. Всяко отклонение от нея води до застои и дори връщане назад. Помним как в комунистическото общество у нас и в прехода след него, се овластяваха верни на партията или по шуробаджанашка линия неподготвени и користни хора от простолюдието – судри и какви дела натвориха те.

Днес, пример за явно прилагане на Варновата система е управлението на Иран, а доскоро и на Либия. Но вероятно има и държави, които я прилагат скрито.

Прилагането на Варновата система, е най-важният тест за всяко общество. Ако го решава правилно, ще върви уверено напред. А при нас днес нещата не вървят, не само заради това, но главно защото не работи "петият елемент".

Мисля, че е уместно относно брахманите да цитирам Петър Голийски, от книгата му "Зиези, от които са българите", от стр. 349.

"...показват (споменати преди това сведения, ББ), че В ОСНОВАТА НА БЪЛГАРСКИЯ ЕТНОГЕНЕЗИС Е ВЗЕЛ УЧАСТИЕ НЯКАКЪВ СВЕЩЕНИЧЕСКИ ОРДЕН, КОЙТО В ДЪЛБОКА ДРЕВНОСТ Е ПРОПОВЯДВАЛ ЕДНОВРЕМЕННО СРЕД ШУМЕРИТЕ И ИНДОИРАНЦИТЕ. В тази връзка се натъкнахме на нещо изключително интересно.

Професор Паргитър отбелязва, че според ранната ведическа традиция нито един от брахманите не е бил свещеник на нито един от древните царе на Аила (тоест царете на ариите), напротив – всички те били свещеници на данавите и даитите, с една дума, на демоните, в които арийското суеверие превърнало неарийските народи. Нещо повече – първите царе на Аила били противопоставяни на брахманите и едва по-късно ранните учители на брахманите и първите брахмани били арианизирани.

Професор Паргитър казва дословно: "Следователно брахманизмът не бил собствено арийска институция. Най-ранните брахмани били свързани с неарийски народи и се били издигнали сред тях, преди да нахлуят арийците. Това се потвърждава от тясната връзка, която съществувала между тях и даитите, данавите и асурите." (FER, p. 305 – 306). Той добавя още нещо твърде важно: *Кашияпа може би е неариец... Ангирис и Атри както може да са неарийци, така може и да са арийци. Единствените имена, които поне външно са със санскритско звучене, са на БРИГУ И ВАСИЩХА И КОЕТО Е ТВЪРДЕ СТРАННО, ТЕ СА ТЕЗИ, КОИТО НАЙ-ОТЧЕТЛИВО СА СВЪРЗАНИ С НЕАРИЙЦИТЕ... Санскритският облик на имената им не доказва арийския им произход, защото подобно на тях много даити, данави и ракшаса са имали също имена със санскритско звучене. ИЗГЛЕЖДА, ЧЕ НЕАРИЙСКИТЕ ИМЕНА СА БИЛИ САНСКРИТИЗИРАНИ ИЛИ ПРЕВЕДЕНИ НА ТЕХНИТЕ САНСКРИТСКИ ЕКВИВАЛЕНТИ" (FER, p. 307).*"

Това е от гледна точка на Брахманизма.

БАЛКХАРА

Най-висшето понятие в миросгледата на нашите деди е било вложено в думата БАЛ – Кръговратът на Вселенския Закон. Думата е от езика Бхаджа и означава и Истина. От това понятие, от тази дума започва роенето от нашата древна цивилизация и народ. От тогава голямата Истина се разделя на части, които имат своите названия в езика Бхаджа. Истината, знанието за най-малките химически системи във Вселената САМ – атомите, става САМБАЛА – първообразът на тибетската Шамбала, Симбела и руското Беловодие. А истината, знанието за това как се изгражда, съществува и разгражда материята, за творческата мощ КХА, става КХАБАЛА. Това е еврейската Кабала.

В книгата „Апокрифната история на света“ от Джонатан Блек, на стр 330 можем да прочетем следното: „В Испания през XIII век живее кабалист на име Абрахам Абулафия, който пише за съзидателното слово на Бога. В ранните кабалистични текстове 22-те букви от еврейската азбука са описани като обладаващи съзидателна мощ. Следователно „в началото“ Бог е комбинирал тези букви в определени модели, трансформирал ги е и от тях е създал думите, а от този процес са се разгърнали всички различни форми на Вселената.“

Както се вижда, без БАЛ – Истината, не могат да минат нито тибетската Шамбала, нито еврейската Кабала. Вероятно знаейки това, средновековният пътешественик Абу Хамид ал Алдалуси е отбелязал: "Българин, означава мъдър, знаещ човек."

Думата БАЛ, е останала и съществува и днес в съвременния български език като мярка за човешкото познание. В нашите училища, знанията на децата се оценяват по шестобална система, а във висшите училища се приемат кандидатите с най-висок бал.

От почит и уважение към миросгледата Балкхара, дедите ни наричат главния си град Балкх, държавата си Балкхара, а себе си Балкхари. Но за да остане в човешката памет през вековете и да придобие масовост, а от там почит и уважение от много хора, понятието БАЛ, става Бог. Той е известен от историята още и със следните

имена: Бел, Пал, Пел, и Балу. А от Библията Баал – семитска версия, Ваал – гръцка версия.

Бил е върховен бог в Балкхара, Акад, Асирия, Вавилон, Валистан – Палестина и неговата колония Картаген. Акад е съществувал от втората половина на третото хилядолетие преди новата ера, в южната част на Междуречието, в днешен Ирак. Населението е говорело семитски език, а най-известният владетел е Сар (цар) Гон I. Върховен бог е БАЛ.

Известният асирийски цар Ашурбанипал заповядал да напишат върху глинена плочка с клинопис следното: *„Който с коварна умисъл заличи документ с моето име, унищожжи го или го пренесе на друго място, нека него прокълне Нинмах пред Бел и Саратея, нека унищожжи неговото име и неговото семе във всички земи!“*

Ето имената на владетели от Междуречието за период от 2500 години, в които се съдържа БАЛ, Бел или Пал.

Шумер. Първа династия на Киш.

Ба – ли – их, четиринадесети владетел. Царувал 400 години.

Първа династия на Ур. Около 3100 до 2930 г. пр. н. ера.

Балулу, четвърти владетел. Царувал 36 години.

Вавилон и Асирия.

Ашурубалит I – асирийски цар от Ашур. От 1880 – до 1840 год. пр. н. ера.

Тиглатпаласар I – асирийски цар. От 1115 до 1093 г. пр. н. ера.

Ашурбелкала – асирийски цар. От 1085 до 1062 г. пр. н. ера.

Ашурнасибал I – асирийски цар. От 1049 до 1031 г. пр. н. ера.

Тиглатпаласар II – асирийски цар. От 966 до 934 г. пр. н. ера.

Ашурнасибал II – асирийски цар. От 884 до 859 г. пр. н. ера.

Набуапаладин – вавилонски цар. От 885 до 852 г. пр. н. ера.

Мардук Белусати – вавилонски цар. От 851 до 827 г. пр. н. ера.

Мардук Балаксуикби – вавилонски цар. От 826 до 815 г. пр. н. ера.

Тиглатпаласар III – асирийски цар. От 745 до 727 г. пр. н. ера.

Меродахбаладан II – вавилонски цар. От 721 до 710 г. пр. н. ера.

Ашурбанипал – асирийски цар. От 668 до 626 г. пр. н. ера.

Ашурубалит II – асирийски цар. От 611 до 606 г. пр. н. ера.

Белшарушур (Валтазар) – син на Набонид, последния вавилонски цар. Убит в 539 г. пр. н. ера.

Знаейки това и много от тайните на древността, по-късно Аристотел обучава и изпраща ученика си Александър на изток, чак до Балкхара – Бактрия. А по заръка на Александър, вавилонският маг и историк Берос, тълкувател на белусите – свещени древни книги изгубени във времето, е описал историята на Вавилон и вярванията там. В текста е записано и следното: *„Бог Бел разделил Оморка (мрака, като прасубстанция) и създал небето и земята.“*

От нашата и от световната история знаем, че когато някъде се появи религиозна нетърпимост, угнетените обикновено се преселват, най-често при свои едновярци или на ново място. Така постъпват българите от Кубратова България, угнетявани от юдеите. Така постъпват богомилите, след гоненията в собствената им страна,

религиозно (което тогава означава и политически) подчинена на Източната Римска империя.

Така постъпва и библейският Абрахам, на гръцки Аврам, последовател на бог БАЛ. Тръгва от УР Халдейски и спира първо в Харан, в съвременна Турция, а по-късно пристига и се установява окончателно в Ханаан. Там вече има толкова много последователи на бог БАЛ, че той се е наричал Балистан, на гръцки Палестина. И днес в Израел все още наричат Палестина Балистан.

Балистанският град Бибал, е оставил името си върху корицата на Библията, а с него и името на бог БАЛ, въпреки че в нея не са казани ласкави думи за него. Така е, защото Библията е сбор от редактирани и приспособени за нуждите на новата религия по-стари текстове от Балистан, Вавилон и Египет.

Но както писа наскоро един световноизвестен автор, в една своя книга, (цитирам по памет): *"Тогаво (в библейско време, в Балистан, ББ) се е състояла многовековна борба между последователите на бог Бал (Баал) и тези на Йехова. Побеждават йеховистите."* Но в края на текста е написал следното: *„Борбата между Бал и Йехова, още не е завършила."*

Потвърждение за тази борба е и този откъс от Библията: *"И Илия им каза: Хванете Вааловите пророци; ни един от тях да не избяга. И хванаха ги; и Илия ги заведе при потока Кисон и там ги изкла".* (А бааловите пророци са 450.) 3 Царе 18:40

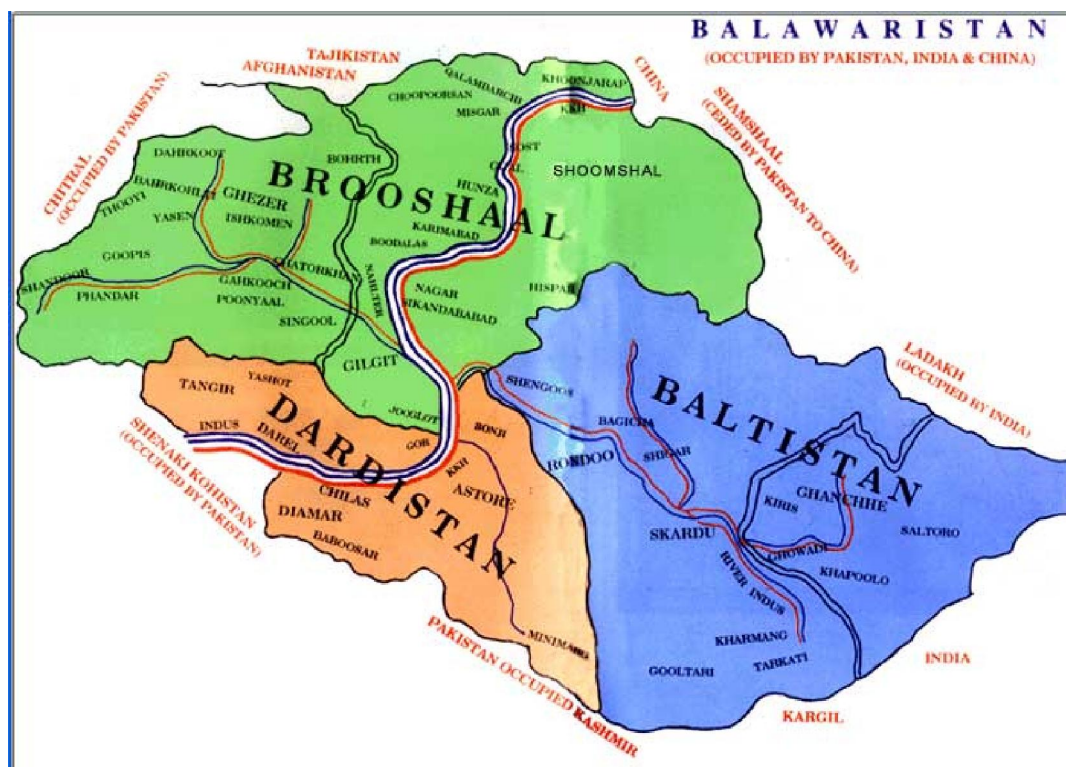
От Картаген са известните братя Ханибал и Хасдрубал, синове на Хамилкар Барка.

Още в древността, части от населението на територията Балкхара (от Иран, до Западна Хималая и от Тарим до Индийския океан) се преселват в различни посоки, главно на запад и към Индия. Навсякъде, при своите преселения последователите на бог БАЛ се стремят да запазят името му и да именуват държавите си, главните си градове, планини, езера и морета с неговото име.

Такива са:

- Бха Бел > Бабел > Бабилон.
- Баалбек и Бибал в Балистан > Палестина.
- Името на сирийския град Палмира би трябвало да започва с Бал, но Пал също е вариант на Бал.
- Беласки и трибали на Балканския полуостров, дошли от Балистан.
- Държавата Белгия – от народа белги, дошли от Белаския, от Македония.
- Такива са езерата Балкхаш > Балхаш и Балатон.
- Балтийско море – от народа балти. Балти живеят и днес в Балтистан, в североизточен Пакистан, близо до глетчера Балторо.

http://unpo.org/images/stories/backup/member_maps/gilgit_map.jpg

Заглавието на картата е BALAWARISTAN и ако се свърже като територия с BALTISTAN, предполагам, че правилното название би трябвало да е BALTAWARISTAN. Като махнем стан, което означава страна, държава, остава Балтавар. Така някои средновековни книжовници наричат владетеля на Волжска България – Балтавар. Но не бива да се изключва и, че BALAWARISTAN си е точното название, с по-широк смисъл, свързано не с територията, а с бог БАЛ.

- Провинция Белуджистан в Пакистан – от народа белуджи. Белуджи живеят и днес в Пакистан, Афганистан, Иран и някои, близкоизточни държави.
- В Кавказ и днес съществува Балкария и град Балкар в Дагестан.
- На територията на Волжска България, са развалините на древната и столица Болгар.

- На Балканския полуостров, северно от река Дунав е била държавата на балахите – Балахия, дошли от Белаския, от Македония. На гръцки е Влахия.
- В Дунавска България са Бяла, Белица, Беласица и сръбската столица Белград. А най-голямата планина в земите на аспаруховите българи е БАЛКХАН.

На долната карта от 1907 – 1909 г., е Афганистан. Там, най-долу, над рамката на картата е BALUCHISTAN. А най-горе, под рамката пише BOKHARA. Това е достигнало да началото на двадесети век от името на територията BALKHARA.

http://dsal.uchicago.edu/maps/gazetteer/images/gazetteer_V5_pg64.jpg

От там е "бохарският диалект" в Египет и Тракия, на който казват че била написана "Библия Бесика".

От там е и името на узбекистанския град Бухара.

В някои от песните от книгата Веда Словена, а и в коледарските и сурвакарски песни из цялата страна се пее: "Че се роди млада бога, млада бога Бела бога." За Бела бога обикновено се приема, че означава белият бог(?). Но също във Веда Словена, в „Речник на чуждите и диалектни думи“ е записано: „Бела – Бог на всякакво добро.“

БАЛКХАРСКИТЕ ТИТЛИ

Думата за висш мъдрец, от първата варна, при балкхарите е била БАЛАР. Тя е образувана от висшето понятие БАЛ и окончанието за деятелен залог АР.

БАЛАР, означава велик мъдрец. Човек който знае тайните на понятието БАЛ. Прилага ги, пази ги и ги препредава на своите ученици. Древни еднозначни думи (синоними) на БАЛАР са: брахман, риш, двиджа, пандит, нагомъдрец, химнасофист, атман, махатман, адепт, архат и др.

Баларите са били висшата законодателна власт. Те са предписвали, предопределяли устройството и развитието на нашето древно общество. Определяли са стратегията и тактиката. От планиране на дългосрочни геополитически, цивилизационни действия, до най-дребните детайли в социално-битовото ежедневие. Но по-късно статуквото се е променило и всички власти са преминали в царя. От по-висш, БАЛАР става по-нисш – боляр. От мъдрец – законодател, става подчинен администратор.

Друга древна титла за мъдреца водач, е ЗАР, ЗАРА, както е при ЗАРА ДХУСТРА. Среца се и в българските средновековни титли – Зера таркан. В книгата Веда Словена, в „Толкованье, неразбрани речи” пише: „Зара: значи биларин, кой-то гледа на звездите и познава какво ще бъде.” От това пояснение се разбира, че БАЛАР и ЗАРА са равнозначни – велик мъдрец. Името на зара за игра идва от Зара, защото е използван за предсказания и гадаене.

Това е за мъдреците. А най-висшата титла за владетел – Император, Цар на царете, Шахин шах, Владетел на четирите посоки на света, при древните българи е била КХАР, КХАРА. Тя, е втората част от думата Балкхара. Звучите в думата КХАР имат следното значение в обществен план: К – искам, Х – знам и Р – мога, което означава пълна и безусловна власт, съсредоточена в един човек. Но въпреки че властта му е била пълна и безусловна, тя не е била безконтролна. Над него са били баларите.

Думата кхар, започва с КХ. Учените са установили, че в географския преход на езиците от Индия до Балистан, това звукосъчетание се променя в С и после в Ш. Примери за проява на тази особеност са думите Кхинд > Хинд > Синд > Инд; Акхур > Ахур(а Мазда) > Асур > Ашур. Поради това правило титлата се е променила в Сар, после и в Шар. Но при нас – съвременните българи се е променила още веднъж и е станала Цар. А може би Цар идва от Зар, а не от Сар.

Не знам каква е първичната дума, но в българския превод на Библията, Пилат пита Исус "Ти ли си юдейският Цар?" Вероятно е имал предвид Зар.

Желанието на всеки владетел е властта му да е безгранична, да не я дели с никого. Затова в Римската империя и на запад и на изток, политическата и религиозната власт се обединяват в една личност. Титлите също – Цезар, Кесар и Кайзер.

От новоразчетени писмени документи от Бактрия, писани през средновековието, се появява отново титлата КХАР, но вече като местен владетел.

"Освен дати много от тези документи съдържат имена на места, включително и местата, в които са написани (снимка 22). Някои документи твърдят, че са

написани в Самиган, Роб(днешен Руй), Малр или Мард, Ках (или Кахмард). Всички четири места са под юрисдикцията на един владетел, който е споменат във всички останали документи като КХАР на Роб (Руй). От друга страна Тармид (Термез) на северния бряг на Оксус(Амурдаря) и Бамиянм, който е разделен от Ках и Мадр от солиден планински хребет, може спокойно да са били извън царството. Така нареченият кхар на Руй без съмнение може да бъде идентифициран като Руб-Кхан, управител на Руб и Симиян, който помогнал на Кутаба мюсулманина да победи хепхалитския бунтовник Незак Таркан в година 91 от Хийра или 710 след Христа, както споменава историкът Табари."

Виж: <http://samoistina.com/bacdoc.htm>

Най-древният български КХАР, известен от индийски писмени източници е Кхар Дам – родоначалник на индийската династия кардами. За него ще цитирам само няколко изречения, от древноиндийския епос Рамаяна.

<http://ancientvoice.wikidot.com/vrm:kardama>

I have heard, that formerly in the province of Valheeka, the graceful king Иа, the son of the patriarch Kardama, was highly pious. vrm.7.100

Аз съм чувал, че по-рано в провинция Valeeka, грациозния цар Иа (Ила, ББ), син на патриарха Kardama (Кхар Дама, ББ), бил силно набожен.

=====

For the welfare of his son, the patriarch Kardama said "Hear, O twice born ones, how the well being of the king Иа may be secured. vrm.7.103

За благосъстоянието на сина си, патриархът Кардама каза: "Слушай, о, два пъти родени, как благосъстоянието на цар Ила може да бъде обезпечено?"

=====

And having placed his eldest son Sasavindu as the king of the country of Valheeka, the king Иа reared another city in the middle country. vrm.7.103

И като постави големия си син Sasavindu (Саца Бинду, ББ), като цар на страната на Valeeka, царят Ила издигна друг град в средата на страната.

=====

Производна от Кхар, е думата КХАРАНА. Такова е името на един от главните герои в Махабхарата – Карна. До колкото знам и Крум е бил наричан Карана, може би заради законотворческата му дейност. А може би направо да е наричан Император.

Кхарана, е символът на Кхарската власт. Когато някой е определян, избран, назначаван, въздиган за КХАР, върху главата му е бил поставян символът на властта – обръч, венец, със седем върха. Днес този символ се нарича Корона. Но времето е променило нещата дотолкова, че носещите корона днес са само символи, а понякога дори и пародия на първичния и смисъл.

И самата империя се е наричала Кхаракт. В писмените източници е останала Саракт. От Кхар Бад (арбат) е и името на планината Карпати, а Бад е известно и от названието на първият син на Кубрат Бад Баян.

От кхар и кхарана, са останали имена и названия у нас и до днес. Такива са: Имената Керан, Кюран и Карло; Градовете Карлово, Харманли, и Карнобат; Няколкото села Караново и Карандила край Сливен.

От дебрите на българския език смътно прозира и още една дума производна от кхар. В книгата Веда Словена, на няколко места, в различни песни се среща изразът "крайна земя, от край земя". Следващите откъси са от Веда Словена, книга втора, раздел V – Личен день Лестувичин-день.

"Я знаеш ли, малку дете, малко дете и юначе, я знаеш ли 'ли не знаеш у' де иде лестувица, лестувица пеперица? Лестувица на край земе, на край земе на полету, де си сланце грее, де си сланце не захожда, се си грее налютену, налютену разсардену, та си орат малки моми, малки моми и девойки, двашь ми са на поле шетат, двашь ми на година сеет, та ми жнеет бела пшеница, та ми берат белу грозде.

Крайна земя доста фална, доста фална плодувита, плодувита уровита, думали са наши деди, наши деди наши сруци. Бог да бие Байна царе, закарал ги ут крайна земе, та ги карал през полету, през полету, през морету, карал ги сега малу, сега малу три години, докарал ги на Бел Дунав. Я си тие доста плакали, доста плакали и викали, че си земе уставили, плодовита уровита, та ги докарал на пуста земе, на пуста земе запустена..." "Песна 1."

"Фаркнала ми летнала, летнала ми лестувица, летнала ми ут край земе, ут край земе, слану море, летнала ми на Бел Дунав, на Бел Дунав на църнугу море, та си на дару циркала, циркала, мале, напевала, фаф уста хи бела китка, бела китка и куприца, та са чудум чуди де да иде де да летне, де да фарли бела китка, бела китка и куприца, баксиш носи ут край земе." "Песна 2."

"Лесту ле, лестувица, сега ма веке уставаши, ф сарае ми веке ни циркаши, ни циркаши, лесту, ни пееш, я си ми фодиши на Бел Дунав, на Бел Дунав, на църнугу море, та си ф сарае фаркаши. Я ми постой и почакай, дур да си флеза ф бахчету, да си бера бела китка, бела китка и куприца, да е ф сарае носиши, как ми са мома шета, ф бахче хи китка даваши, ут мене хи селем носиши, че си е моя рода, мое рода о край земе..." "Песна 3."

"...царе ми ся няжелилу, нажелилу натажилу, чи уставил крайна земя, що си била доста фална, доста фална прочуена, прочуена зачуена..." "Песна 4."

"Лесту ле, лестувице, била си била на край земе, на край земе на слану море, де са били наши царе, наши царе, наши сруци..." "Песна 5."

"Ду година дур на лету, па ша летне ут край земе, ут край земе слану море, та ша фаркне на Бел Дунав, на Бел Дунав на църнугу море, да си види малку дете, на рока му бело сукну, белу сукно и цървену..." "Песна 6."

Днес "край земя" се разбира като крайната земя, земята в края на нивата или на царството. Така се тълкува и името на държавата Украйна, че е крайна част, примерно от Русия. Но... тава име е останало от нас, от времето когато сме живели там. Може и да греша, но мисля, че Крайна означава Родина. Много след като се "преливаме" отсам Дунава, наши войски воюват там. Защо? Защо отиват отново там – У Крайна – В Родината?

Днес ние обикновено, когато искаме да се осведомим за местоживеенето на непознат човек питаме: *"Приятел, ти от кой край си?"*, а той ни отговаря, примерно: *"От казанлъшкия край съм."* Само че, на какво е край казанлъшкият край, след като е в средата на държавата.

Но, в сведенията от тези откъси, съобразени с днешното географско разположение на България и Украйна, има противоречие. В песните се пее за Крайна земя – Прародината, като топла, южна страна, където се получават по две реколти. Освен това, лястовиците не извършват междусезонните си прелитания от Украйна до България и обратно.

Един от начините това противоречие да се разреши е, ако се приеме, че песните не са сътворени в България, а са дошли такива от Украйна заедно с преселниците тук и са продължили да се пеят и тук без промяна. Основната заподозряна народност в този случай са кимерите, които идват южно от Кавказ и се заселват в земите на днешна Украйна, по цялото северно Черноморие, чак до Дунав.

Има и друга възможност, противоречието да се разреши. Преселения към нашите земи е имало много пъти, на разни народности, от различни места. От юг, възможностите са от Мала Азия и Балистан – Палестина, но аз ще се спра на Египет. Какви сведения могат да се открият за връзката България – Египет.

- Градската лястовица, която живее в България, зимува в Египет и Судан.
- Короната на северен Египет е била червена, а на южен бяла. След обединението на южен и северен Египет в едно царство, от двете корони се сглобява една – бялочервена.

От там, според песните, лястовицата ни донася маринка – мартеница. Бело и червено сукно – усукани преди.

- В северен Египет, близо до устието на Нил е битувала народност Hebrew (Хебру, ББ). Античното име на Марица е било Хеброс. Двете имена са твърде близки, направо еднакви. А дали имат връзка?
- Както твърдят някои изследователи, египетската жрица или княгиня, а може би и двете – Бастет е идвала или останала в Странджа. Дали това е истина или не, не знам. Но на Балкаския полуостров е съществувало племе бастарни. В речника за непознати думи, в книгата Веда словена, като превод на израза "арни и афици", е записано че означава момци и девойки. Щом арни означава младежи, а обикновено войните са младежи, то "баст арни" би трябвало да означава "войните на Баст(ет)". От името и деянията на племето бастарни, произлиза глагола бастардисвам – разшивам, унищожavam.

Някои народи от древността в Южна Средна Азия, са се именуvalи с думи от Бхаджа и понятия от Балкхара. Но някои от тях поставят пред името си и думата Кхара – имперски, за да се означат ката принадлежащи към древната "империя" – ареала Балкхара.

Примери: Карнаправаран, Мадракара, Каркота, Тукхара > Тохара > Тушара, Картикея; Кара Кура, от които получава името си планината Каракурум; Кара Китаи, Хара Хуна, Кара Кханид; Кара Огуз; Кара Уз, те са предтечите на съвременните гагаузи; Днешните Кари от Карелия в Русия; Кара Булгар, Кхар Бади > Сар мати – царски скити > Хървати, от които получава името си планината Карпати. "Неблагозвучните кари" от Илиада. Техни наследници може да са Кара Качаните или Караманите, от които е съвременната гръцка династия Караманлис. Но не е изключено да са един и същ народ.

От звукосъчетанието КХ, най-често отпада звукът Х, по-рядко К, а понякога преминават в Г. Така се е получило с нашето име. От балкхари, в Кавказ остава балкари, в Украйна балхари, тук у нас болгари > българи, а на Волга днес е булгари.

Предположение: Предполагам, че името гърци произлиза от Неблагозвучните Кари > Гари, към което е добавено славянското окончание ЦИ. Както при албани > албанци, македони > македонци. Така става и с Гари > гарци > гърци. А при неславяните от карик > грик.

Днес заради влиянието на турския език, се е наложило разбирането, че кара означава черен, черно. Близка дума да кара, която означава черен, черно, е думата кала. От нея е названието калугер – черното духовенство.

КХАР, е названието за еднолично упражняващият висшата владетелска власт над много народи – императора, а подвластните нему местни владетели са наричани КХАН. Окончанието АР, е за деятел, а АН, за страдател.

Титлата Кхан, у някои народи е станала Кан, а у други Хан. Тук, по нашите земи, в средновековието тя е записвана като ΚΑΝΑΣΥΒΗΓΥ, Канасубики. На мен не ми е известно да има писмени сведения за тази титла тук, преди пристигането на българите с Аспарух или хуните на Атила по-рано. Ако е така, това означава, че титлата е българска и идва тук с тях и че ако не е употребявана по-рано, не е местна.

ΚΑΝΑΣΥΒΗΓΥ, Канасубики поражда много спорове между съвременните български изследователи на миналото ни. Тези, които са привърженици на източния произход на българите, твърдят, че тя е Кан, Кана, а привържениците на местния ни произход твърдят, че тя е Канас, Княз. По същество и двете думи означават едно и също – подвластен владетел.

Аз разделях Канасубиги на Кана-суб-иги. Превеждах суб – под, отдолу, а иги, си е българското иго. Привържениците на местния произход я разделят на Канас Убиги и ми задаваха въпрос в нета, "Що ще тази латинска дума "суб" в българския език?" Странен въпрос, след като е известно, че нашите земи няколко столетия са били римска провинция и латинският е бил официалният език тук. А и заради общият индоевропейски произход, в много езици има общи думи. Ако сега суб я няма в езика ни, това не означава, че преди хиляда и триста не я е имало. Това беше спорът.

По късно разбрах, че спор няма, а има недоразумение. Че и двете страни са прави, защото Кан и Канас са една и съща дума, но на различни езици. Кан е на говоримия, а Канас на писмения български – каквато писменост сме ползвали тогава. Без да съм специалист, за да посоча точната причина за недоразумението ще споделя следното. На "тракийски", "гръцки" или латински език, в края на някои думи, според някакво граматическо правило се добавят окончанията: АС, ЕС, ИС, ОС или УС. Примери:

- Кан > Канас, Мид > Мидас, Леонид > Леонидас.
- Сократ > Сократес, Херсон > Херсонес, Йордан > Йорданес, Терес.
- Караман > Караманлис, Теодораки > Теодоракис, Мицутакис, Котис.
- Рез > Резос, Орфей > Орфеос, Одеса > Одесос, Ахил > Ахилеос, Христос.
- Бакх > Бакхус, Урей > Уреус, Максим > Максимус.

Производна от ΚΧΑΝ, е думата ΚΧΑΝΔΑ – престолен град, столица. Все още има следи от такива столици в Южна Средна Азия.

- МараΚΧΑΝΔΑ (Мараканда) – старото име на град Самарканд в Узбекистан.
- КхараΚΧΑΝΔΑ (Караганда) – град в Казахстан.
- ΚΧΑΝΔΑκхар (Кандахар) – град в Афганистан.
- ΚΧΑΝΔΑгири (Кандагири) и Бхарата ΚΧΑΝΔΑ, в Индия.

ΜΑΧΑΒΧΑΡΑΤΑ

Нищо в древността не е било такова, каквото е днес. На първо място трябва да поставим различието в мирогледите на съвременното човечество и на древните. Както писах по-горе, тогава водещ е бил мирогледът Балкхара, а в най-голяма пълнота и цялост той е въплътен в древноиндийския епос Махабхарата – литературното произведение законодател в човешката история и цивилизация. Няма друг епос или книга, който толкова задълбочено, подробно и всеобхватно да е въплътил в себе си тайните на мирозданието и да е постановил толкова много традиции. Махабхарата е световна съкровищница, в чието начало е записано: *"Тава, което тук го пише, и другаде го пише. Тава, което тук го няма, никъде го няма."*

Главната мисъл в епоса е борбата за власт между два рода – Пандави и Каурави. Според повествованието те са първи братовчеди, а целият епос се възприема само като красиво литературно произведение, с висока художествена стойност и безспорни исторически, етнографски и други сведения, за период от няколко хиляди години. Но същността на написаното в Махабхарата е друга. Там има два основни пласта. Първият е описание на физическите промени в полето около земното ядро. Той е водещият – идейната същност на епоса. Вторият е исторически, документален – за истински герои и събития. Смесването на тези два пласта чрез символиката, посредством различни художествени похвати, се извършва от неизвестни автори в продължение на хилядолетия. Авторы с различни творчески възможности, реални познания и мироглед, които са полагали идеалните небесни явления върху реалните земни човешки деяния. Затова отделните части се различават по своята художествена стойност. Едни са добри, други талантливи, а някои – гениални. Накрая целият епос е събран от един човек в едно цяло произведение. Но какво всъщност пише в Махабхарата?

Родът на Пандавите се състои от петима братя, юридически синове на цар Панду, биологични – на петима богове. Те са символи за петте фини неща в природата, наричани в Индия татви. Петте татви се възприемат от петте човешки сетива.

- Първият брат е Юдхищхира, съответствие на звука.
- Вторият е Бхимасена, съответствие на топлината.
- Третият е Арджуна, съответствие на светлината.

Тези трима братя са родени от първата съпруга на Панду – Кунти и са символи за физически величини.

- Четвъртият брат е Накула, съответствие на мириса.
- Петият е Сахадева – близък с Накула, съответствие на вкуса.

Тези двама братя са родени от втората съпруга на Панду – Мадри и са символи за химически величини.

Истинското име на рода е Пан Деви – общоматериални богове. Те са правилата от Единния природен Закон, които управляват (изграждат, поддържат и разграждат) звука, топлината, светлината, вкуса и мириса – ефирната материя – елементарните частици, от които се изграждат химическите елементи – твърдата материя.

Родът на Кауравите се състои от сто братя и една сестра, първи братовчеди на Пандавите. Те са символи за твърдата материя – химическите елементи. Поради това, Каурави, е първообразът на съвременната българска дума коръви. Числото сто, тук е само символ за множество, а точният брой на химическите елементи е записан в Евангелие от Йоан: *„Затова Симон Петър се качи на ладията та извлече мрежата на сушата, пълна с едри риби на брой сто петдесет и три; и все, че бяха толкова, мрежата не се скъса.“*

Истинското име на рода е Кха Ури, изменено според правилата в индийския език на Каурави.

Споровете и враждата между двата рода накрая довеждат до неизбежна война между тях на полето Курукшетра – символ за физическото поле на Земята. На страната на едните или другите във войната вземат участие почти всички царе в Индия. И както във всяко литературно произведение и в този епос има добри и лоши. Пандавите са добрите, а Кауравите – лошите, а най-големият злодей в епоса е най-големият от братята Каурави – Дурьодхана.

Името Дурьодхан, Дурьодхана, за нас – българите е изключително важно, затова ще се спра на него по-подробно. Съставено е от две части, Дурьо и ДХАНА. Дхан, Дхана, е дума от Бхаджа и означава спиране на диханието, на дъха.

Елементарните частици, които се излъчват от земното ядро, се отправят към вселенските простори с голяма скорост. В определен етап от развитието на Земята, на определено разстояние от ядрото, скоростта на елементарните частици се забавя до степен, при която те могат и осъществяват взаимодействие помежду си – обединяват се в по-големи елементарни частици, докато достигнат и до образуването на атомите. Първият атом, според таблицата на Менделеев е водородът. Той е началото на всички атоми и на цялата химия. Дурьодхана, е символ за водорода. Затова като първороден, е начело на Кауравите. И той, също като водорода е спривав и избухлив по характер и общо взето той е причината и двигателят за войната между двата рода.

Частта от името му, Дурьо, е доста променена от първообраза си ДХУР. Звукът ъо или о, е паразитен – за по-лесно произнасяне и обединение на двете и части Дхур Дхана в една обща дума Дхуродхана.

Звукът Х, естествено отпада от много думи от Бхаджа. Примери: Брахма > Брама, Хиндра > Индра, Дхарма > Дарма и др. Така става и с Дхуро > Дуро.

Според това което съм чел по въпроса, в индийския език има граматическо правило, при което Р преминава в Л и обратно. Това обикновено се случва при преводи от чужд или на чужд език. По тази причина, Дуро става Дуло – първообразът на известната средновековна българска владетелска династия Дуло. А истинският родоначалник на династията, според Махабхарата е Дурьодхан, Дурьодхана.

Същото обаче се е случило със звука Х и от втората част на думата Дхан, Дхана > Дан, Дана. С отпадането на Х и от двете части на сложната дума се е получило името Дуродан, Дуродана. Това име е достигнало и до средновековна България.

А що се отнася до това, че ние сме лошите в епоса, а нашият водач е главният лош, ще кажа, че в човешките взаимоотношения категориите добро и зло са относителни и се определят винаги от позицията на говорещия или пишещия, а той се ръководи от общоприетите морални норми на своето време, наложени от определено философско течение или религия. Така е и днес.

Като ехо от ония времена религиите са постановили, че раят е горе, а адът долу и който се стреми и служи всеотдайно и предано Богу (разбирай на църквата, разбирай на църковниците) ще отиде в рая, а който се съмнява и не го прави ще се пържи в ада. Но ако отделим небесното от земното, забравим за човешките пристрастия и се обърнем към правилата във Вселената ще „видим“ че: *„Във Всемира няма морал, етика, състрадание и милост! Там има Закон и правила и се случва винаги това,*

което е предвидено в Закона и правилата! Безусловно! Каквото трябва да се роди – се ражда! Каквото трябва да съществува – съществува! Каквото трябва да умре – умира!

Затова в епоса, когато войнът Арджуна се колебае дали да воюва срещу своите роднини и приятели, бог Кришна му казва приблизително следното: „Убий ги, защото аз вече съм ги убил”. Ние – хората, винаги трябва да правим разлика между небесното и човешкото в смисъла на текстовете от древните писания и да знаем, а не да гадаем, кое е първичното – причината и кое е вторичното – следствието. Кой е властелинът и кой е подчиненият. Кое е за нас и кое не е.

В идеалните небесни условия борбата се води между елементарните частици и химическите елементи. В началото са били елементарните частици – ефирната материя, а по-късно от тях се изграждат химическите елементи – твърдата материя. Още по-късно химическите елементи отново ще се разградят на елементарни частици, а твърдата материя ще стане отново ефирна.

В същия порядък се предава и властта между Пандави и Каурави в епоса. Първо на власт са Пандавите. След това Кауравите чрез машинации получават власт над половината царство. По-късно, чрез измама – игра на зарове, успяват да си присвоят властта над цялото царство за срок от дванадесет плюс една години (времето на Зодиака).

Казано по друг начин, води се борба между ефирното агрегатно състояние на материята и останалите две – течното и твърдото. Потвърждение за това е и следният откъс от книгата Джан, послужила на Елена Блаватска за написване на „Тайната доктрина”.

„През време на Четвъртата Вечност Синовеите получават заповед да създават своите Образи. Една трета отказва, двете други приемат.

Проклятието е произнесено. Те ще се родят в Четвъртата, ще страдат и ще причиняват страдание. Това е Първата Война.

По-древните Колела се въртят надолу и нагоре... Искрата на Майката изпълни всичко. Имаше война между Творците и Разрушителите. Водеше се битка за Пространство. Семето се появяваше отново и отново.”

“Една трета”, е ефирът – елементарните частици. В него няма “образи и форми”, защото те “отказват да създават своите образи и форми”. Те са “Разрушителите”. Двете други са течното и твърдото агрегатни състояния на материята. Те “приемат да създават своите образи и форми”. Те са “Творците”. Но за съществуването и на едните и другите е необходимо пространство. Затова “се водеше битка за пространство. Това е първата война.”

Да, Махабхарата е първата война.

*****

Звуците в имената на много от боговете и героите в Махабхарата: Брахма, Рудра, Ваю, Дхарма, Бхима, Бхишма, Карна, Видура, Абхиманю, Ганга и други, са символи

от езика Бхаджа. Така е в целият епос и не само в него. По тази причина, ще ползвам основно сведения от Махабхарата. Не мога да го направя непосредствено, затова ще използвам сайта <http://ancientvoice.wikidot.com/> на индиеца Jijith Nadumuri от Момбай. Понеже не знам никакви други езици освен български и Бхаджа, ще се доверя на английския текст от сайта. Преводът от английски на български направихме аз и Гугъл. Но тук пак трябва малки пояснения.

Всичко, достигнало до нас от древността, трябва да се приема с известна доза съмнение относно неговата достоверност, защото тогава знанията са се предавали от човек на човек устно и са съхранявани единствено в човешката памет. В Индия са говорили много езици, диалекти и наречия и ако първият запис на текста е на санскрит, а той отдавна не е говорим, вероятно е бил преведен на някой друг от говоримите индийски езици. Днес е известен на света чрез превода му на английски, от където превеждаме ние – двамата "специализирани" преводачи – аз и Гугъл. Така че, колкото – толкова. Това е положението. И така ще бъде, докато тези, които могат не искат, а тези които искат, не могат. Както вече разбрахте, аз съм от мераклиите и го правя защото считам, че е по-добре нещо, отколкото нищо.

Вторият, независим източник, както е прието в науката и журналистиката, за да се приеме някакво сведение за достоверно, е Чикагският университет. И там учените са ползвали сведения от древноиндийските епоси Махабхарата и Рамаяна. <http://dsal.uchicago.edu/>

Изследователите и от двата източника не могат да бъдат обвинени във великобългарски шовинизъм, войнстващ национализъм или любителски пишман "фолк хистори" напъни. Всички те са си вършили съвестно изследователската работа – безпристрастно разчитане на древните текстове.

Ще повторя, че някои от народите в древността са си избирали или са получавали имената си от понятия от Балкхара, обозначени с думи от езика Бхаджа. Затова в текста ще проследя различни народи, от древността до днес, по картата на Евразия, чрез техните имена.

Тъй като няма запазени български писмени източници за онези събития в онези времена освен Веда Славена, ще ползвам както става обикновено, чужди, на съседните с Балкхара страни – Индия и Иран. А там са много народности и много езици, поради което и нашите названия в различните писмени източници са различни.

В древна Индия, според езиковите правила тогава са наричали Балкхара: Balhika, Bahlika, Valhika, Vahlika или Vahika.

В древен Иран, под налягането (предполагам) на два езика, са употребявали две различни названия. Според единия, Balkh, чрез разместване и промяна на звуци, преминава в Ba(k)hl, Pahl, Pahlavi – от което произлизат названията на народа, езика и династията Пахлави. Другото название е получено чрез изпускане на звуци, Ba(l)k(h)tra, Ba(l)k(h)tria. Това име са използвали и гръцките писачи.

Вторият начин за преобразуване на Balkh, чрез изпускане на звук, се случва и в латинския език, в името на "тракийския" бог Ba(l)kh, Ba(l)khus – Бакх, Бакхус. Въпросният "тракийски" бог е известен не толкова с името си, а главно и предимно с

прозвището си Дионис. То е равнозначно на индийското "двиджа" – два пъти роден – телесно и духовно. Затова от историята са известни няколко дионисовци, живели по различно време, на различни места по Балканския полуостров и около него. Всички те са различни хора, които си имат и други – лични имена: Загрей, Замолксис, Сабазий...

Но, с "тракийския" Ба(л)кх – Дионис има проблем. Някои антични автори твърдят, че Дионис, от Тракия отишъл в Индия, устроил им е цивилизацията там и отново се завърнал тук, в Тракия. Брей, че кадърно момче бил тоз Дионисчо, бе. Подвижен, чевръст и бързо, бързо сколасъл с онази цивилизацияка. Браво на тоз момък! А какъв е проблемът? Проблемът е вечен. Битува и в отделния човек и в народите. На гръколатински се нарича егоцентризм – аз и моят народ, сме центъра на Вселената.

В Рим, по онова време, все още е бил запазен споменът за Балкх и Балкхара. Все още се е разказвало за мъдростта на балкхарите и за тяхната славна цивилизация, останала далеч назад във времето и изгубена някъде там, в Азия, близо до Индия. И както често се случва когато оригиналът е изгубен или е избледнял и нечетлив, копието става оригинал. Намира се някой местен, болен от егоцентризм и обръща нещата – обявява своя народ за основател на цивилизацията и център на Вселената. А Рим тогава наистина е бил център на Вселената и онзи егоцентрик е имал основание за своите претенции. Същото правят днес и македонистите и тракедонистите. Напъват се завалийките, ама като не са Рим, само с едни голи мерици...?

Тъй като днес в историческата наука се ползва и основната същност на евклидовата геометрия – плоскост и неподвижност, произтичащи от властващата в стари времена научна теория "Земята е плоска", вероятно ще възникне въпросът: *"Какво общо имат езикът от Балкхара или Иран (някъде там, в Азия), с латинския език (тук, в Европа)".* Доводи много:

- "Всичко тече, всичко се променя."
- "Великите преселения на народите."
- Името Панини – автор на граматиката на езика Санскрит, там някъде в Азия, звучи някак си италианско.
- Във Веда Словена са упоменати различни владетели на съответните народи, някъде там, в Азия. Такива са "Читайска краля" и "Талатинска краля". Талатински, също звучи някак си латински.
- В древна Индия е имало държава Аванти, със столица Аванти, които също звучат някак си по италиански.
- И Атина, също ми звучи като Латина.

Но да оставим настрана "несериозните" доводи и да преминем към сериозните.

Няколко пъти съм писал в мои текстове, че цялата Индийска култура, от древността до днес, е наследство от Балкхара. Но... винаги има по още едно но, а след него и други "но-та", защото събитията не са еднозначни и сведенията за тях не могат да се изчерпят с един абзац. А това, което искам да отбележа след "но-то" е, че в историята на българите и на други народи са се повтаряли едни и същи събития и то многократно.

Учените, които изследват развитието на Земята са забелязали, че в миналото, примерно преди десет, единадесет или дванадесет хиляди години с планетата се е случило нещо, което е довело до големи климатични и не само климатични, но и географски промени. Естествено е това да доведе до катастрофални последици за човешката цивилизация и тя просто се сгромолясва. Почти изчезва. Остават малко хора, с големи знания и малко възможности, но правят всичко за да съхранят знанията и да възродят цивилизацията, като започват наново, почти от нулата.

Ако е имало потоп, естествено е най-много хора да оцелеят във високите планини, а те са най-много и най-високи в Южна Средна Азия. Там е "Люлката на народите" откъдето те се разселват по цялата Земя, а възраждането, по естествени причини е започнало първо там – в ареала Балкхара.

Когато бъде създадена държава или империя с голяма територия, включваща много народи, е трудно да се задържи властта над тях дълго време. Само миг невнимание и желязната завеса между центъра и някоя област от империята вече е спусната. Желаетелите власт и богатство винаги са налице и не спят.

Българската история ни показва, че за нашите деди, Мирогледът винаги е бил най-висшата им ценност. Дори и над територията и държавата, дори и над нацията. Той е обединителят на много народи, а тогава, в онази неизвестна древност, всички в територията Балкхара са били подвластни на мирогледа Балкхара.

Ако някой местен владетел се отдели и остане със същия мироглед, рано или късно, доброволно или не, ще се върне в империята с общия мироглед. Следователно, за да е трайно отделянето, трябва да измислиш нов или да измениш стария и да го представиш като нов, различен от стария и чак тогава би могъл да се отделиш трайно от империята със стария мироглед, за по-дълго време или завинаги.

Поради климатичните промени, условията за земеделие и животновъдство във високите планини, където е центърът на мирогледа Балкхара, стават по-неблагоприятни и там стопанската мощ отслабва, а в низините и равнините около големите реки Ганга и Джамуна, тя се усилва и започва значително да превъзхожда централната. Неравновесието между стопанската мощ и мирогледовия център – между ума и тялото, не може да остане дълго. Всяко неравновесие рано или късно трябва да се разреши. Тогава именно могъщото тяло задава въпрос на немощния ум: *"Като си толкова умен, къде ти са парите?"* И така както днешните олигарси, притежаващи цялата финансова и икономическа мощ, пожелаха и си взеха и политическа, същото се е случило и тогава в древна Индия. Започва се и успешно се извършва подмяна на мирогледа. Как става това? Просто и лесно.

Всеки мироглед, езотерично учение, религия или друго явно или тайно учение, имат две основни равнища. Първото – висшето, е само за посветените, а второто – нисшето, за простолюдието. Това е записано и в Евангелията: *"Тогава се приближиха учениците Му и Му казаха: Защо им говориш с притчи? А Той (Исус, ББ) в отговор им каза: Защото на вас е дадено да знаете тайните на небесното царство, а на тях не е дадено. Защото който има, нему ще се даде, и ще има в изобилие; а който няма от него ще се отнеме и това което има. Затова им говоря с притчи, защото гледат, а не виждат; чуят, а не слушат, нито разбират."*

Нисшето равнище на познанието в древна Индия – религията, е била многобогова и чрез нейните правила и обреди се е ръководел целият живот на обществото тогава. Поради това за новите мераклии за власт, е било много трудно, дори невъзможно, да сменят мирогледа на огромното население, в огромната територия. Затова правят най-лесното и единственото възможно – заменят само и единствено името на висшето божество. Разколниците просто забраняват да се произнася или пише името на бог БАЛ. Заменят личното му име с определението за него – висшият, в падежна форма запазена и до днес у нас: "Вишну Богу". Така определението Вишну, става лично име и заместител на името на бог БАЛ.

Но освен че му прилагат "възродителен процес", спрямо бог БАЛ се извършва и друга "демократична" процедура известна ни от превратни или преходни моменти, в политиката история, която се нарича "триумвират". След като сменят името на бог БАЛ, го понижават и приравняват с двама от неговите аватари (превъплъщения). Приравняват го с бог Кхива > Сива > Шива – разрушителят и бог Брахма > Брахма > Брама – строителят. Това тройно обединение днес се нарича "Тримурти" – три мутри – три лица, а би трябвало да е "Три Мудри" – три мъдрости или мъдреци.

Така се ражда голямото религиозно течение Брахманизмът. Той е новият мироглед, на новите властници в древна Индия, от царствата Куру и Панчала. Него издигат в култ и чрез него извеждат и мирогледовата власт от стария център в планините. Но и това не е всичко по въпроса.

Ще ви разкажа един стар виц: *"Отишъл Бай Ганю на гости на своя приятел Сър Джон в Англия и като се върнал, на чашка гроздова с приятели в механата им разказал следната случка. "Играем една вечер със Сър Джон и още двама лордове на покер. Раздаваме картите, залагаме, дораздаваме, плащаме и накрая ги обявяваме. Някой печели. Събираме картите, пак ги раздаваме и пак някой печели, само че накрая никой не си показва печелившите карти. Питам аз лорда, "Защо", а той ми отговаря: "Ние сме джентълмени и си имаме пълно доверие. Щом джентълмен каже нещо, значи е така." Че кат ми текна една карта!"*

Същото се е случило и с известният израз: *"Казаното отлита – написаното остава!"* Че като почнало едно писане още в древността, та чак до наши дни и не престава пущината.

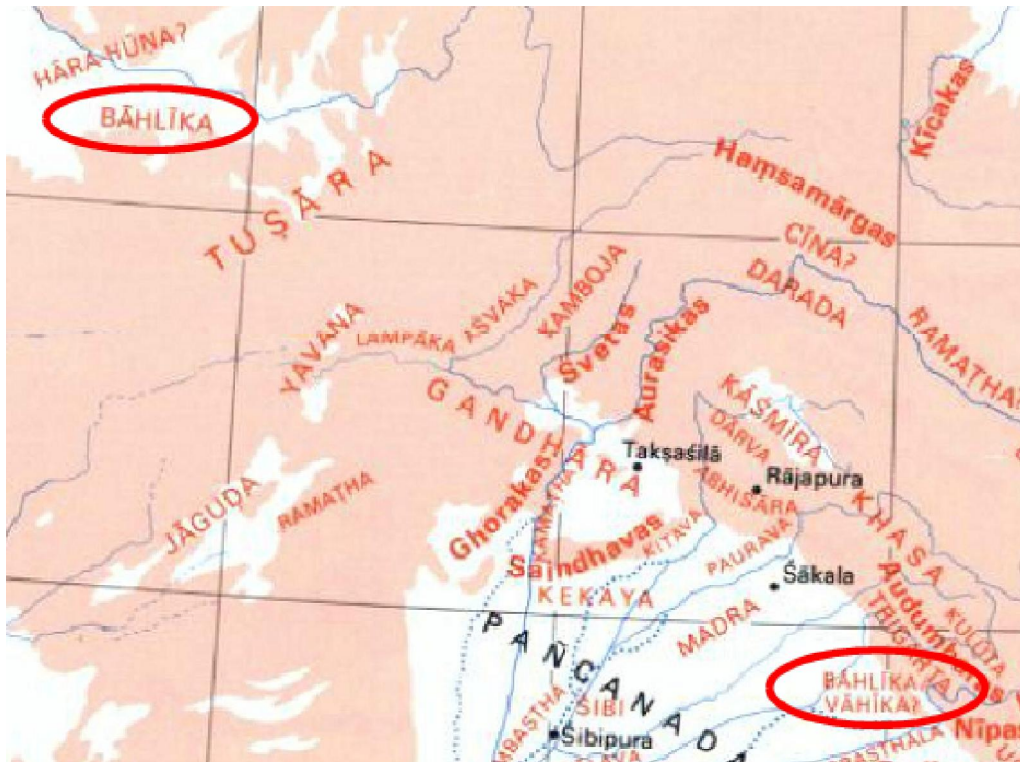
Когато искаш да се изявиш, откриеш и издигнеш, а пък знаеш че не си умен, трябва да докажеш, че другите са глупави. Ако не си смел, трябва да докажеш, че другите са страхливи. Ако не си способен, трябва да докажеш, че другите са некадърни. Ако не си трудолюбив, трябва да докажеш, че другите са мързеливи. Да подбиращ и насочваш своите дела в удобната за теб посока, а на другите към неудобната за тях. Така ти ще жънеш само успехи, а другите само провали. Останалото е въпрос на време – "глупавите, некадърните, мързеливите и страхливите, които никак не се справят", ще те коронясат за лидер и господството ти е в кърпа вързано.

Написах последните редове, не само за да ви разкажа какво се е случило, но и за да ви подсказва какви мотиви имат понякога авторите, та когато четете старите текстове от Индия, да ги съпоставяте и с по-нови, писани от нашите съседи тук. Като че ли всичко се повтаря. Както са казали древните: *"Нищо ново под слънцето."*

БАЛХИКА

Нека да отворим тази връзка:

<http://dsal.uchicago.edu/reference/schwartzberg/fullscreen.html?object=051>

На карта **a**, сведенията са според индийския епос Махабхарата. Там, нашата прародина е в сектор В – 1 и е записана Bahlika, но в повечето индийски източници е известна като Balhika.

Между секторите D – 3 и E – 3, е отбелязана втора такава държава с две имена, Bahlika/Vahika?. Името завършва с въпросителен знак, което означава, че това местоположение не е безусловно установено. Така е защото съвременните изследователи не знаят за мирогледа Балкхара и неговия ареал, а търсят само държава Балкхара.

Ето ги най-последно и истинските текстове от Махабхарата, с някои коментари от Jijith Nadumuri.

<http://ancientvoice.wikidot.com/kuru-bahlika> Връзка към текстовете на английски.

Текст на английски, от сайта:

Kuru Bahlrka

All the western Indian kingdoms were known by the general name Bahlika (Vahika, Vahlika and Valhika are variations of the name) meaning *outsider*. Thus these people were considered as *outsiders* of the Vedic culture. However, the name Bahlika is sometimes used to denote a kingdom within the present Punjab, different from Madra, Sindhu,

Kekeya, Gandhara or Kamboja. As per the epic Mahabharata, the Kuru king Santanu, a forefather of Kauravas and Pandavas, had a brother who ruled the Bahlika kingdom and a Bahlika king took part in the war aiding Duryodhana. He was killed by the Pandava Bhima.

Превод:

Куру Бахлика

Всички западни индийски царства са били известни с общото име Bahlika (Vahika, Vahlika и Valhika са вариации на името), което означава, аутсайдер. Поради това, тези хора са били считани за аутсайдери на ведическата култура. Въпреки това, името Bahlika понякога се използва за означаване на царство в рамките на настоящия щат Пенджаб, различно от Madra, Sindhu, Kekeya, Gandhara или Kamboja. Съгласно епоса Махабхарата, цар Santanu, от династията Kuru, праотец на Кауравите и Пандавите, имал брат, който управлявал царството Bahlika, а царят Bahlika взел участие във войната на страната на Duryodhana (предводителят на Кауравите, ББ). Бил убит от Пандава Bhima.

Коментари от Борис Балкх:

1. *"Bahlika (Vahika, Vahlika и Valhika са вариации на името), което означава аутсайдер."* В превода и тълкуването на това изречение на български би могло да възникне недоразумение, произтичаща от съвременното разбиране на английската дума аутсайдер. Днес, в повече от случаите когато се използва от неангличани и се употребява за хора, тя се подразбира: *"хора втора ръка, по-нисши"*. В горния текст, думата трябва да се възприеме в прекия и смисъл на английски – извън страната или в края, в покрайнините на страната. Това е за географското местоположение на Bahlika.

2. *"Поради това, тези хора са били считани за аутсайдери на ведическата култура."* Това изречение може да се тълкува, че Bahlika е отдалечена не само географски, но (поради това) и духовно от *"ведическата култура"*.

3. *"Всички западни индийски царства са били известни с общото име Bahlika... Въпреки това, името Bahlika понякога се използва за означаване на царство в рамките на настоящия щат Пенджаб, различно от Madra, Sindhu, Kekeya, Gandhara или Камбоја."* Тук древните правят разлика между ареала на мирогледа БАЛКХАРА и държавата Балкхара.

4. И тук, в индийския език, думата Балкх се преоформя като Бахл, Бахлика, както и в персийския – пахл, пахлави.

=====

Words of Vidura

The scum of the Vedas is want of study; of Brahmanas, absence of vows; of the Earth, the Vahlikas; of man, untruth; of the chaste woman, curiosity; of women, exile from home. The scum of gold is silver; of silver, tin; of tin, lead; and of lead, useless dross. (5, 39)

Думи на Видура

Причината за принизяването, опошляването, обезценяването, подмяната:

- На Ведите е, че не се изучават.
- На брамините – отсъствието на обети.
- На Земята – Vahlikas.
- На човека – неистината.
- На целомъдрената жена – любопитството.
- На жените – изгнанието от дома.
- На златото – среброто.
- На среброто – калая
- На калая – оловото.
- А на оловото – безполезната шлака. (5, 39)

=====

Dispute between Karna and Shalya in the midst of Kurukshetra War

Karna and Shalya were two generals in the Kaurava army during the Kurukshetra War. They engaged in a verbal dispute, owing to their dislike of each other. Both of them hailed from a different culture. Shalya was from the west, being the king of Madra Kingdom in the Bahlika region. Karna was from the east, being the king of Anga Kingdom. Both these kingdom existed at the fringes of Vedic culture, practiced in its normal form, mainly in Kuru - Panchala kingdoms in the middle.

Спор между Karna и Shalya в разгара на войната на Kurukshetra

Karna и Shalya, били двама генерали в армията Kaurava, по време на войната на Kurukshetra. Поради тяхната неприязън един към друг, провели словесен спор. Двамата принадлежали на различни култури. Shalya бил от запад, цар на царството Madra, в региона Bahlika. Karna бил от изток, цар на царството Anga. И двете царства са съществували в периферията на ведическата култура, упражнявана в нормалната си форма, най-вече в централните царства, в Kuru – Panchala.

=====

The actual location of the Bahlika culture

Karna said, Listen with devoted attention to this, O ruler of the Madras (Shalya), that was heard by me while it was recited in the presence of Dhritarashtra. In Dhritarashtra's abode the Brahmanas used to narrate the accounts of diverse delightful regions and many kings of ancient times. An old Brahmana while reciting old histories, said these words, blaming the Vahikas and Madrakas, "One should always avoid the Vahikas, those impure people that are out of the pale of virtue, and that live away from the Himavat and the Ganga and Saraswati and Yamuna and Kurukshetra and the Sindhu and its five tributary rivers." (8, 44)

Местоположението на културата Бахлика

Karna каза: "Слушай внимателно това, о владетелю на Madras (Shalya), което чух,

докато се рецитираше в присъствието на Dhritarashtra. В жилището на Dhritarashtra брамините разказваха историите на различни възхитителни региони и много царе от древността. Един стар брамин, докато рецитираше стари истории, каза тези думи, обвинявайки Vahikas и Madrakas, "Човек трябва винаги да избягват Vahikas, тези нецеломъдрени хора, които са извън лоното на добродетелността, и които живеят далеч от Himavat и Ganga, и Saraswati, и Yamuna, и Kurukshetra, и Sindhu и неговите пълноводни пет реки." (8, 44)

=====

The food habits of Bahlikas in the town of Sakala

I remember from the days of my youth that a slaughter-ground for kine and a space for storing intoxicating spirits always distinguish the entrances of the abodes of the (Vahika) kings. On some very secret mission I had to live among the Vahikas. In consequence of such residence the conduct of these people is well known to me. There is a town of the name of Sakala (modern day Sialkote), a river of the name of Apaga, and a clan of the Vahikas known by the name of the Jarttikas. The practices of these people are very censurable. They drink the liquor called Gauda, and eat fried barley with it. They also eat beef with garlic. They also eat cakes of flour mixed with meat, and boiled rice that is bought from others. Of righteous practices they have none. (8, 44)

Хранителни навици на Bahlikas в град Sakala

Спомням си от дните на моята младост, че кланиците за говеда и складовете за съхраняване на упойващи питиета, винаги отличават входовете на жилищата на (Vahika) царете. На една много тайна мисия, трябваше да живея сред Vahikas. В резултат на пребиваването ми там, поведението на тези хора ми е добре известно. Има един град Sakala (днешният Sialkote), река с името Арага и един клан на Vahikas известен с името Jarttikas. Практиките на тези хора са много недостойни и укорителни. Те пият алкохол, наречен Gauda и ядат пържен ечемик с него. Те също така ядат говеждо месо с чесън и питки от брашно, смесени с месо и варен ориз, който купуват от другаде. А праведни практики те нямат. (8, 44)

Коментари от Борис Балкх:

1. Фразите "...кланиците за говеда..." и "...ядат говежда месо..." показват, че сред балхиките не е имало свещен култ към кравите, както е било в древна, и е в съвременна Индия.

2. "Те пият алкохол, наречен Gauda и ядат пържен ечемик с него. Те също така ядат говеждо месо с чесън и питки от брашно, смесени с месо и варен ориз..." Тези две изречения ни показват, че някои от хранителните ни навици не са се променили през хилядолетията.

3. "... питки от брашно, смесени с месо и варен ориз..." – а това не е ли вид пица?

=====

Bahlika horses

- Bahlika region was famous for its horses. They were used by kings in wars.
- Sikhandin's son Kshatradeva used steeds from Valhika in the Kurukshetra War. (7, 23)
- Vasudeva Krishna also gave unto Arjuna hundreds of thousands of draft horses from the country of the Valhikas as his sister, Subhadra's excellent dower. (1, 223)
- Bhagiratha gave away a hundred thousand horses of the Valhika breed, all white of complexion, adorned with garlands of gold. (13, 103)
- Dhritarashtra wished to give sixteen cars made of gold, each drawn by four excellent and well-adorned steeds of uniform colour and of the Valhika breed to Vasudeva Krishna who came to talk to him on behalf of the Pandavas (5, 86)
- Bahlika breed of horses were one among the type of horses employed in Kurukshetra War:- Many steeds of the Vanayu, the hilly, the Kamvoja, and the Valhika breeds, with tails and ears and eyes motionless and fixed, possessed of great speed, well-trained, and ridden by accomplished warriors armed with swords and lances, were seen (7, 34)

Конете на Bahlika

- Областта Bahlika е известена с конете си. Те са били използвани от царете по време на война.
- Синът на Sikhandin, Kshatradeva, използвал коне от Valhika във войната на Kurukshetra. (7, 23)
- Vasudeva Krishna също даде на Arjuna стотици хиляди породисти коне от страната на Valhikas, като отлична зестра за сестра му Subhadra. (1, 223)
- Bhagiratha раздал стотици хиляди коне от породата Valhika, всички бели на цвят, украсени с гирлянди от злато. (13, 103)
- Dhritarashtra пожела да даде на Васудева Кришна, който дошъл за да говори с него от името на Пандавите, шестнадесет колесници изработени от злато, всяка запрегната с четири отлични, добре украсени коне с еднакъв цвят от породата Valhika, (5, 86)
- Породата коне Bahlika, са номер едно сред видовете коне, използвани във войната на Kurukshetra. Много коне от породите на Vanayu, на хълмистата Камвоја и Valhika, били видени там. С опашки и уши, и очи неподвижни и фиксирани, достигащи голяма скорост, добре обучени и яздени от доказали се бойци, въоръжени с мечове и копия (7, 34)

=====

Kings of Bahlika

Bahlika the son of Pratipa

Bahlika the son of Pratipa is mentioned in the following passages in Mahabharata:

Kuru king Dhritarashtra's words to his son Duryodhana:- Even the eldest son may be passed over and deprived of the kingdom, and younger sons may, in consequence of their respectful behaviour to the aged, obtain the kingdom. So also, conversant with every virtue there was my father's grandfather, king Pratipa, who was celebrated over the three worlds. Unto him, were born three sons, Of them, Devapi was the eldest, Valhika the next and Santanu of great intelligence, who was my grandfather, was the youngest.

Devapi, endowed with great energy, was virtuous, truthful in speech, and ever engaged in waiting upon his father. But that best of kings had a skin-disease. Popular with both the citizens and the subjects of the provinces, respected by the good, and dearly loved by the young and the old, Devapi was liberal firmly adhering to truth, engaged in the good of all creatures, and obedient to the instructions of his father as also of the Brahmanas. He was dearly loved by his brother Vahlka as also the high-souled Santanu. Great, indeed, was the brotherly love that prevailed between him and his high-souled brothers.

In course of time, the old and best of kings, Pratipa, caused all preparations to be made according to the scriptures for the installation of Devapi (on the throne). Indeed, the lord Pratipa caused every auspicious preparation. The installation of Devapi, however, was forbidden by the Brahmanas and all aged persons amongst the citizens and the inhabitants of the provinces. Hearing that the installation of his son was forbidden, the voice of the old king became choked with tears and he began to grieve for his son. Thus, though Devapi was liberal, virtuous, devoted to truth, and loved by the subjects, yet in consequence of his skin-disease, he was excluded from his inheritance.

The gods do not approve of a king that is defective of a limb. Thinking of this, those bulls among Brahmanas forbade king Pratipa to install his eldest son. Devapi then, who was defective of one limb, beholding the king (his father) prevented (from installing him on the throne) and filled with sorrow on his account, retired into the woods.

As regards Vahlka, abandoning his (paternal) kingdom he dwelt with his maternal uncle. Abandoning his father and brother, he obtained the highly wealthy kingdom of his maternal grandfather. With Vahlka's permission, Santanu of world-wide fame, on the death of his father (Pratipa), became king of Kuru Kingdom. (5, 149)

- Kuru King Pratipa had three sons, viz Devapi, Valhika and Santanu. (1, 95)
- Bhishma consulted his uncle Valhika to clear doubts about giving in marriage, the tree maidens that he brought from Kasi Kingdom to his step-brother Vichitravirya (13, 44).
- Yudhishthira addressed Bahlika as son of Pratipa, in a message sent to Kauravas.(5, 23)
- Yudhishthira also addressed the Kurus of the Pratipa dynasty viz the Vahlikas(5, 57)

Царете на Bahlika

Бахлика, син на Пратипа

Бахлика, син на Пратипа се споменава в следните пасажи в Махабхарата:

Думи на цар Dritarashtra от династията Kuru, към сина му Duryodhana: "Дори първородният син, може да бъде подминат и лишен от правото да наследи царството, а по-младият, заради неговото уважително поведение към възрастните, да го получи. Със същото беше запознат и добродетелният дядо на баща ми, цар Pratiра, който бе почитан в трите свята. Той имаше трима сина. От тях Devapi, беше най-възрастния, Vahlka – средният, а Santanu, най-образованият, моят дядо, беше най-младият.

Devapī, надарен с голяма изразителност, беше добродетелен, честен в речта, и всякога ангажирани с напътствията на баща си. Но освен тези най-добри царски добродетели, имаше кожно заболяване. Известен сред гражданите и жителите на провинциите, уважаващ доброто и силно обичан от млади и стари, Devapī беше свободомислещ и твърдо се придържаше към истината, ангажиран в благото на всички същества, следващ указанията на баща си и на брамините. Той беше силно обичан от брат си Vahlīka, и боготворен от Santanu. Голяма, истинска беше братската любов, която възтържествува между него и одухотворените му братя.

С течение на времето, старият и най-добър от царете, Pratīpa, беше осъществил всички подготвителни дейности за възкачването на Devapī на престола, така, че то да се извърши според предписанията. Наистина, господарят Pratīpa беше извършил успешно цялата подготовка. Възцаряването на Devapī обаче, беше забранено от брамините и всички възрастни лица сред гражданите и жителите на провинциите. Чувайки, че коронацията на сина му е забранена, гласът на стария цар се задави със сълзи и той започна да тъгува за сина си. Така, въпреки че Devapī бе свободолюбив, добродетелен, посветен на истината, и обичан от хората, заради кожното си заболяване бе лишен от престолонаследията си.

Боговете не одобряват цар, който е с осакатен крайник. Мислейки за това, тези бикове сред брамините забраниха на цар Pratīpa да възцари най-големия си син. Тогава Devapī, който беше с един сакат крайник, гледайки царя (баща си), отхвърлен (от въздигането му на престола) и изпълнен с тъга, прецени и се пенсионира в гората.

Що се отнася до Vahlīka, напускайки своето царство (по бащина линия), той заживя с вуйчо си. Изоставяйки баща си и брат си, получи много богатото царство на дядо си по майчина линия. С разрешение на Vahlīka, Santanu, за прослава в целия свят, след смъртта на баща си (Pratīpa), стана цар на царството Kuru." (5, 149)

- Царят на Kuru, Pratīpa, имал трима сина, а именно: Devapī, Vahlīka и Santanu. (1, 95)
- Bhishma, консултирал чичо си Vahlīka, за да изчисти съмненията относно решението за женитбата на трите моми, които той довел от царството Kasi, за доведения си брат Vichitravīrya (13, 44).
- Yudhisthira споменава Vahlīka като син на Pratīpa, в съобщение изпратено до Kauravas. (5,23)
- Yudhisthira също споменава, че династията Kuru на Pratīpa, са именно Vahlīkas (5, 57)

=====

Bahlīka the father of Somadatta

The lineage that links Bahlīka with the Pandavas and Kauravas, as per Mahabharata is as follows:-

- Pratīpa > Devapī (became a sage)
- Pratīpa > Bahlīka > Somadatta > Bhurisravas, Sala
- Pratīpa > Santanu > Bhishma
- Pratīpa > Santanu > Vichitravīrya > Dhritarashtra > Kauravas
- Pratīpa > Santanu > Vichitravīrya > Pandu > Pandavas

A Bahlika king took part in the Kurukshetra War. He was related to the Kauravas and the Pandavas, and was a king in the Kuru dynasty. This makes Bahlika older than Bhishma, making him the oldest among the warriors who fought the Kurukshetra War. But there are references in Mahabharata that Bhishma was the oldest warrior in the Kurukshetra War. So there could be some missing king in this lineage of Bahlikas. It could be that Somadatta's father who took part in the war was the son of the Bahlika mentioned at (Mbh 1, 95) as Pratipa's son.

- Pratipa > Devapi (became a sage)
- Pratipa > Bahlika > Bahlika > Somadatta > Bhurisravas, Sala
- Pratipa > Santanu > Bhishma
- Pratipa > Santanu > Vichitravirya > Dhritarashtra > Kauravas
- Pratipa > Santanu > Vichitravirya > Pandu > Pandavas

This makes the warrior Bahlika, contemporary to Bhishma and his son Somadatta, contemporary to Dhritarashtra. Somadatta's sons Bhurisravas and Sala also took part in the Kurukshetra War. Thus four Bahlika war-heroes, spanning three generations, fought the Kurukshetra war.

King Bahlika was present in the self-choice event of Draupadi the princess of Panchala Kingdom. (1, 188).

He also came to the Rajasuya sacrifice of Pandava king Yudhishthira, brought there by Nakula (2-33, 34).

King Bahlika was present with the Kurus of Hastinapura, on almost all the important events that happened in Hastinapura:- on the arrival of Kunti with the young Pandavas (1,126), on the occasion of a tournament of war-craft by the Kuru princes (1, 136), When the Pandavas left Hastinapura to the town of Varanavata (1,145), during the play of dice (2-62, 72, 76, 79)(3, 13), during the planning of Kurukshetra War (5-62, 63) etc

Бахлика, бащата на Сомадатта

Родството, което свързва Бахлика с Пандавите и Кауравите, според Махабхарата е както следва:

- Прати́па > Девапи (става мъдрец-отшелник)
- Прати́па > Бахлика > Сомадатта > Бхурисравас, Сала
- Прати́па > Шантану > Бхишма
- Прати́па > Шантану > Вичитравиря > Дхритаращра > Кауравите
- Прати́па > Шантану > Вичитравиря > Панду > Пандавите

Цар Bahlika взел участие във войната на Kurukshetra. Той е свързан с Kauravas и Pandavas, и е бил цар на династията Куру. Това показва че Bahlika е по-възрастен от Bhishma, което го прави най-старият сред воините, които воювали на Курукшетра. Но има препратки в Махабхарата, че Bhishma е най-старият воин във войната на Kurukshetra. Така че може да има някой липсващ цар в тази линия на Bahlikas. Той може да бъде баща на Somadatta, който е взел участие във войната и е син на Bahlika, споменат като син на Pratipa (Mbh 1,95).

- Пратипа > Девапи (става мъдрец-отшелник)
- Пратипа > Бахлика > Бахлика > Сомадатта > Бхурисравас, Сала
- Пратипа > Шантану > Бхишма
- Пратипа > Шантану > Вичитравиря > Дхритаращра > Кауравите
- Пратипа > Шантану > Вичитравиря > Панду > Пандавите

Това прави война Bahlika, съвременник на Bhishma, а синът му Somadatta, съвременник на Dhritarashtra. Синовете на Somadatta, Bhurisravas и Sala, също са участвали във войната на Kurukshetra. Така четири Bahlika военни герои, от три поколения са воювали във войната на Kurukshetra.

Царят Bahlika, присъствал в случая на самостоятелния избор на принцесата Драупади в царството Panchala. (1, 188).

Той също така дошъл за жертвоприношението Rajasuya, устроено от царя Пандава Юдхистхира, заведен там от Nakula (2-33, 34).

Царят Bahlika присъствал с династията Куру в Hastinapura, на почти всички важни събития, които са се случили там; При пристигането на Кунти с младите Пандави (1, 126); По повод на един турнир с боен кораб с князете на Куру (1, 136); Когато Пандавите напуснали Hastinapura и заминали за град Varanavata (1, 145); По време на играта на зарове (2-62, 72, 76, 79) (3, 13); По време на планирането на войната на Курукшетра (5-62, 63) и т.н.

=====

Conquests of Arjuna

The following passage from Mahabharata, gives glimpses of the contemporary kingdoms and tribes in the Bahlika area, ie the areas north west to the Kuru Kingdom.

Arjuna defeated the brave Kshatriyas of Kashmira and also king Lohita along with ten minor chiefs. Then the Trigartas, the Daravas, the Kokonadas, and various other Kshatriyas advanced against him. Arjuna then took the delightful town of Avisari, and then brought under his sway Rochamana ruling in Uruga (Urug ?). Then Arjuna, pressed the delightful town of Singhapura that was well-protected with various weapons. Then he fiercely attacked the regions called Suhma and Sumala. After pressing them with great force, brought the Valhikas always difficult of being vanquished, under his sway. Then Arjuna, taking with him a select force, defeated the Daradas along with the Kambojas. (2, 26)

Завоеванията на Арджуна

Следващият пасаж от Mahabharata дава поглед за тогавашните царства и племена в района Bahlika, т.е. областите на север и на запад от царството Куру.

Арджуна побеждава смелите Kshatriyas на Kashmira, а също и цар Lohita, заедно с десет по-малки военачалници. Тогава Trigartas, Daravas, Kokonadas, както и някои други Kshatriyas напреднаха срещу него. След като Арджуна превзе възхитителния

град Avisari и след това подчини под неговото управление Rochamana, управляващия в Uruga (Urug?). Тогава Арджуна обсади възхитителния град Singhapura, защото бе добре защитен с различни оръжия. Тогава той яростно атакува регионите наречени Suhma и Sumala. След като ги атакува с голяма сила, подведе Valhikas, винаги трудни за побеждаване и подчиняване. След това Арджуна, предвождайки отбрана войска, побеждава Daradas, заедно с Kambojas. (2, 26)

=====

Tribute from Bahlika to Pandava king Yudhisthira

The people of Valhika gave unto Yudhisthira as tribute ten thousand asses, of goodly size and black necks and daily running two hundred miles, And those asses were of many shapes. And they were well-trained and celebrated all over the world. And possessed of symmetrical proportion and excellent colour, their skins were pleasant to the touch. And the Valhikas also presented numerous blankets of woollen texture manufactured in Chin and numerous skins of the Ranku deer, and clothes manufactured from jute, and others woven with the threads spun by insects. And they also gave thousands of other clothes not made of cotton, possessing the colour of the lotus. And these were all of smooth texture. And they also gave soft sheep-skins by thousands. And they also gave many sharp and long swords and scimitars, and hatchets and fine-edged battle-axes manufactured in the western countries and perfumes and jewels and gems of various kinds by thousands. (2, 50)

Yudhisthira also got a car (chariot) from Bahlika king:- Yudhisthira riding upon the car that had been given him by the king of Valhika, and attired also in royal robes, set out with his brothers, (to play dice in Hastinapura). (2, 52), (2, 57)

Почетни дарове от Bahlika за царя Pandava, Yudhisthira

Хората от Valhika подариха на Юдхищхира като знак на почит десет хиляди магарета, едри на ръст и с черни гриви, от различни породи, които изминават ежедневно двеста мили. Добре обучени и известни навсякъде по света. Притежават симетрични части и отличен цвят, кожата им е приятна на допир. Valhikas предоставили и множество одеяла от вълнена тъкан, произведени в Chin и множество кожи от елени Ranku и дрехи, произведени от юта и други тъкани с конци предени от насекоми. Те също така дадоха и хиляди други дрехи изработени от памук, с цвета на лотоса. Те всички бяха гладки и приятни. Те също така дадоха хиляди меки овчи мехове. Те също дадоха много остри и дълги ножове и ятагани и брадвички и остро заточени бойни брадви, произведени в западните страни и парфюми и бижута и скъпоценни камъни от различни видове, с хиляди. (2, 50)

Юдхищхира имаше кола (колесница) от цар Bahlika; Юдхищхира пътувал с колата, която му бе дадена от цар Valhika, облечен в царски одежди; Заминал с братята си (за да играе на зарове в Hastinapura). (2, 52) (2, 57)

Коментари от Борис Балкх:

1. От този текст се разбира, че Балкхарите са били отлични животновъди. Отглеждали са не само прекрасни бели коне, известни в цял свят, но и други

животни, необходими в стопанството: камили, магарета, кози и овце. Били са и добри кожари.

2. От този текст се разбира също, че са били и добри земеделци. Отглеждали са и различни промишлени растения: памук, юта. Произвеждали са и коприна "... и други тъкани с конци предени от насекоми." Имали са и лека промишленост – производство на платове и дрехи.

3. За да произведат толкова добри, качествени произведения от метал, са имали и рудодобив и металургия. Произвеждали са товарни коли, пътнически карети и бойни колесници. Имали са и парфюмерия и бижутерство и т.н и т.н.

=====

Rise of Bahlika Power in Ancient India

The words of sage Markandeya to Yudhisthira, in the form of a prediction, hints at the rise of power of western kingdoms in Ancient India.

The Andhhas, the Sakas, the Pulindas, the Yavanas, the Kamvojas, the Valhikas and the Abhiras, then become possessed of bravery and the sovereignty of the earth. (3, 187)

Възходът на властта на Bahlika в древна Индия

Думите на мъдреца Markandeya до Юдхишхира, под формата на прогнози, загатват за възхода на властта на западните царства в древна Индия.

Andhhas, Sakas, Pulindas, Yavanas, Kamvojas, Valhikas и Abhiras, тогава бяха обладани от храброст за отстояване на суверенитета на земята си. (3, 187)

=====

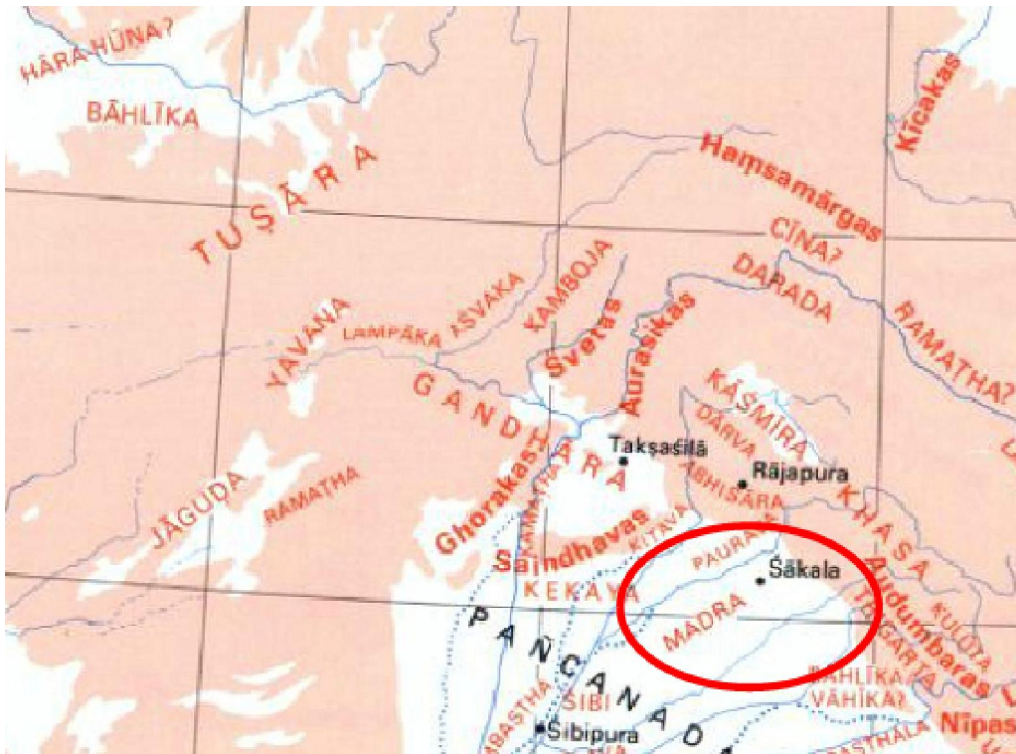
Виж още:

http://ancientvoice.wikidot.com/mbh:bahlika	Махабхарата
http://ancientvoice.wikidot.com/mbh:bahlika	Махабхарата
http://ancientvoice.wikidot.com/mbh:bahlika	Махабхарата
http://ancientvoice.wikidot.com/vp:bahlika	Вишну пурана

МАДРА

Нека да отворим отново тази връзка:

<http://dsal.uchicago.edu/reference/schwartzberg/fullscreen.html?object=051>

На карта **a**, между секторите D – 2 и D – 3, е отбелязана държавата Madra. За нея в древноиндийските писмени източници се казва, че е средище и пазителка на знанието. Затова името и е останало и в съвременния български език – мадраст, мъдрост.

В долния край на сектор D – 2 е отбелязан град Sakala, столицата на държавата Madra. Мисля, че името на града – Сакала, има пряка връзка с народа сака, известен още и като скити. Той е познат от историята с трите си клона: саките с високите островърхи шапки – "сака тиграхауда", саките употребяващи опиум – "сака хаомаварга" и отвъдморските саки – "сака парадрая". От народа сака, е и великият учител Буда.

Някои средновековни пътешественици и книжовници, пишещи на арабски, наричат волжските българи *сакалиба*. Според мен, възможните причини за употребата на определението *сакалиба*, са две. Първата е, че авторите свързват волжските българи с народа сака, а втората, че произлизат от района на град Сакала, което е равнозначно на съвременните български определения: *софийнци*, *пловдивчани*, *бургазлии*. За гражданите на Римската империя съм чел само названието *римляни*, с изключение на ранните *латини*. А защо някои учени преведоха *сакалиба* като *славяни*, не знам?

Наследникът на Сакала, е съвременният пакистански град Sialkot, в северната част на Пакистан, северно от град Лахор. А за връзката между района на град Сакала и северен Пакистан със съвременна България, в интернет открих следния разказ, със заглавие "*Недоразумение*". Нека да го прочетем.

"Веднъж, на излизане от работа, вървейки по 6-то авеню на Ню Йорския Манхатън, вниманието ми привлече нещо много познато. Съвсем от близо някой с голяма вещина свиреше с уста някога популярната у нас хумористична народна

песен "Покарала попадия прасе да продава". Спрях и се огледах, като помислих, че някой познат е решил да ме поздрави по такъв шеговит начин.

На няколко метра от мен на тротоара, беше разположена голяма сгъваема маса с наредени на нея лимони, портокали, банани, грозде, домати и какво ли не още. С една дума подвижен "Плод-Зеленчук", каквито тук се срещат по кръстовищата на големите авенюта и които всяка вечер изчезват, за да се появят на следващата сутрин на същото място. Продавачът, млад човек с остри черти, гъста черна брадичка по-скоро с вид на отдавна небръснат човек, подреждаше разбутаната си от несъобразителни клиенти стока и с голям ищак свиреше песента за нещастното попово прасе, на което попадията, за да даде по-привлекателен търговски вид извадила око, отрязала ухо и т.н. Веднага разбрах, че не го познавам, но по свирката реших, че не може да не е българин. Приблизих усмихнато и рекох:

– Ха така, нашенец, свири и запознавай тези американци с нашата хубав народна музика.

Той ме изгледа учудено и каза:

– Excuse me? What did you say?

Нямаше как, преминах на английски.

– Извинявай – казах – ти от къде си, от коя страна?

– От Пакистан – отговори той.

– Ами тази мелодия, която свиреше с уста каква е и от къде я знаеш?

– О, това е наша народна песен – отвърна той.

– Хубава песен – рекох – продължавай да я свириш и желая ти добър късмет в Америка. Бай!

– Бай! – Отговори той и аз продължих своя ежедневен следобеден път по 6-то авеню замислен върху неведомите пътища за разпространение на хубавите народни мелодии през планини, морета и граници.

Ню Йорк 1994

Любен Тачев / дългогодишен редактор в редакция Народна музика в Радио София/"

Да се върнем отново към името на държавата Мадра.

Думата МАД, е от езика Бхаджа и е понятие от Балкхара, символ за природния закон или бога, отговорен за пола и възпроизводството. За да се задейства този закон или за да започне да действа този бог, към формулата МАД, трябва да се добави и звукът за действието, осъществяването, следствието – Р. Тогава формулата ще придобие вида МАДР, МАДАР, с ударение на второто А и ще означава деятел – този който осъществява всичко свързано с пола и възпроизводството. Благодарение на него съществува, поддържа се и се обновява цялото растително и животинско многообразие на Земята.

Окончанието АР, е останало и до днес в съвременния български език, като окончание за деятелен залог. Днес обикновено с него се обозначават занаятчиите и професионалистите: хляб – хлебар, зид – зидар, злато – златар, пъдя – пъдар и др.

Това е общото, вселенското значение и действие на природния закон или бог МАДАР, но неговата изява може да се осмисли и разбере по-ясно, чрез влиянието му

върху отделния човек и чрез правоприемствеността на съвременния български език от езика Бхаджа.

Мъжът и жената са две противоположности, съответстващи на двете противоположности във Вселената. Мъжът на Е, жената на И (От ЕН и ИН). Точно както е записано в Библията: *"И Бог каза: Да създадем човека по Нашия образ, по Наше подобие;..."*

За мъжа е отредено да дава и посява семената за духовното начало – МАД. Като добавим към МАД и звука за мъжкото начало Е, ще се получи думата МАДЕ – телесният орган на мъжа, където се изграждат семената за духовното начало на новия човек.

За жената е отредено да изгражда – КХА тялото на новия човек. Звукосъчетанието КХ, в езика Бхаджа, означава изграждане или разграждане на материята – творческото начало.

Желанието за любовна връзка и удоволствието от нея, в Бхаджа се нарича КХАМА. От тук е останало в Индия името на бог Кама – богът на любовта, който няма тяло. Днес името му се превежда – желание (плътско). Начините за постигане на удоволствие при различните пози на телата на двамата партньори, мъж и жена – правещи любов, са описани в древна Индия в книгата КХАМА СУДРА (Кама сутра). Но КХАМА и Кама, означават само удоволствие, без зачатие.

За да се случи каквото и да е в материалното пространство трябва да има промяна на напрегнатостта на полето. За да съществува нещо материално, е необходима точно определена напрегнатост на полето. Последните научни експерименти показаха, че в космическото пространство не се получава зачатие. То се осъществява само върху земната повърхност при определена стойност на полето. Тази е причината някои птици, риби, животни и насекоми да мигрират за размножителния си период.

Звукът за напрегнатостта на полето в езика Бхаджа е К, а следствието от промяната на напрегнатостта на полето, е промяна на някои материални образувания намиращи се в това поле, поява на нови или отмиране на стари. Звукът за следствието, за промяната в Бхаджа е Р, РА или АР – действието, осъществяването.

За да има зачатие при любовната връзка и за да не остане тя само удоволствие, трябва да е налице точната напрегнатост на околното поле, на двете биополета и на оргазмите. Тогава КХАМА, ще стане КХАРМА, а Кама – Карма. Това е зачатие. Това е печатът на полето върху новозаченатия плод. Неговото духовно начало МАД – посято от мъжа в жената, което ще изгражда – КХА тялото си в майчината утроба, през деветмесечния си път от небитието към битието. Телесният орган на жената където това се случва, е МАДКХА.

Идвайки в земите на съвременна България, дедите ни са изваяли конника – бог МАДАР, върху скалите на едноименното плато и са изградили ново или преименували старо селище, МАДРА – майка, с ударение на първото А. Не е изключено да са имали спомен и за далечната стара държава МАДРА – пазителка на знанието, каквото всъщност е било и нашето светилище МАДАРА.

Мисля, че вече не трябва да си задаваме въпроса „Кой е конникът?“, след като средновековните българи са ни оставили и името му – *Мадарски*.

<http://www.protobulgarians.com/Statii%20za%20oprabaalgarite/Madara%20-%20rider%20-001.jpg>

Но в Европа има и още едно ехо от далечната стара МАДРА и бог МАДАР, дало името на един цял народ – унгарците. В средновековието те са записвани с варианта на МАДАР – мадяр, което по-късно става маджар. А името унгарци им остава от общото ни родово име – уногури (уногондури, оногондури), което пък може да има нещо общо и с друго наше съвместно име – хуни.

Според статистически проучвания, най-разпространеното родово име в Унгария днес е Наги. Името Бела, също е често срещано.

Бог МАДАР, още в древността е почитан от много народи на Евразия, а името му преминава през различни езици и променяйки се остава в историята с едно от тях – Митра. От историята знаем, че бог Митра е бил на висока почит в Римската империя, а едно от прозвищата му е Митра Бикоубиецът. Защо Бикоубиец?

В Балкхара и Бхаджа, земната твърд – сушата, е символизирана с бика, тура и зодия Телец, защото той е най-здравото и силно животно, с изявена мускулатура – подобие на земната твърд. По тази причина много народи са издигнали бика, тура, телеца в култ.

Но първоначално земната твърд е била само скали – неорганична материя, от която не може да се породи и поддържа животът. За да стане това, част от неорганичната материя трябва да се преобразува в органична. Точно този момент на преобразуването е оприличен с убиването на бика, естествено от бог Митра, за да може да твори. Този важен момент в еволюцията на материята върху нашата планета или деянието на бог Митра, е оценен от хората и превърнат в култ за негова възхвала. Този култ, е коридата в Испания и Латинска Америка.

Ние, съвременниците, не си даваме сметка колко хора и животни са принесени волно или неволно в жертва, за да се поддържа символиката, която да ни отведе обратно към знанието. Засега всички жертви и лишения си остават напразни, защото никой все още не се интересува от Балкхара и Бхаджа. Стотици, хиляди години, милиони хора по света са потопени в мрак и невежество – следствие от погрешния, буквален, битов, материалистичен прочит на древните писания и забравата. Най-яркият пример за това е Индия. Там, милиони хора са принизени и унижени от неразбирането и шарлатанията, до границата на човешкото достойнство, дори и отвъд нея.

<http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/6/63/BritishMuseumMithras.jpg/350px-BritishMuseumMithras.jpg>

Следват текстове от Махабхарата, от сайта на Jijith Nadumuri, в които се споменават царството Мадра и мадрите.

<http://ancientvoice.wikidot.com/madra> Връзка към текстовете на английски.

Madra Kingdom

Madra Kingdom was a kingdom grouped among the western kingdoms in the epic Mahabharata. Its capital was Sagala, modern Sialkot (in the Punjab province of Pakistan). The Kuru king Pandu's second wife was from Madra kingdom and was called Madri. The Pandava twins, Nakula and Sahadeva, were her sons. Madri's brother Shalya was the king of Madra. Though affectionate to the Pandavas, he was tricked to give support to Duryodhana and fought against the Pandavas during the Kurukshetra War. He was killed by Yudhishthira, the eldest Pandava. Other than the Madra kingdom (Eastern Madra or Purva Madra) with Sagala as its capital, it is believed that there was a Western Madra (Apara Madra) and a Northern Madra (Uttara Madra).

Царството Мадра

Царството Мадра, е сред западните царства според епоса Махабхарата. Негова столица е Sagala, съвременният град Sialkot (в провинция Пенджаб Пакистан). Втората съпруга на цар Pandu, от династията Куру, е от царството Мадра и затова я наричат Madri. Близнаците Пандава – Nakula и Sahadeva, са нейни синове. Братът на Madri – Shalya е цар на Мадра. Въпреки, че е привързан към Пандавите, той е бил подмамен да оказва подкрепа на Дурьодхана и да воюва против Пандавите по време на войната на Курукшетра. Бил убит от Юдхищхира, най-големия Пандава. Други

сведения за царството Мадра (Източна Мадра или Purva Madra) със столица Sagala, като се смята, че е имало Западна Мадра (Apara Madra) и Северна Мадра (Uttara Madra).

=====

Madra Culture

In the epic, the Madra culture is described to be different from the Vedic culture, prevailed in kingdoms of the Gangetic plain Kurus and Panchalas. Brahmins had less influence there. Women enjoyed more freedom. They ate cakes of barley mixed with meat, including beef, which was taboo in Kuru and Panchala. Vedic religious rites were less practiced, and castism based on the four castes (Brahmana, Kshatriya, Vaisya and Shudra) was less rigid. Hence the Kuru, Panchalas considered them to be degraded Kshatriyas. This was the culture prevailed in other western kingdoms like the Sindhu-Sauvira, Kekeya, Gandhara and Kamboja. The western kingdoms were also known by the general name Bahika (Vahika, Vahlka and Bahlika as variations of the name) meaning 'outsider'. Thus these people were considered as 'outsiders' of the Vedic culture. However the name Bahlika is some time used to denote a kingdom different from Madra, Sindhu, Keyeya, Gandhara or Kamboja. The Kuru king Santanu, a forefather of Kauravas and Pandavas, had a brother who ruled the Bahlika Kingdom.

See also Bahlika Culture

Културата Мадра

В епоса, културата Мадра е описана като различна от ведическата, която е преобладаваща в царствата на Kurus и Panchalas. Брамините са имали по-малко влияние там, а жените се ползват с по-голяма свобода. Там ядяха питки от ечемик, смесени с месо, включително говеждо, което е табу в Kuru и Panchala. Ведическите религиозни обреди там са се практикували по-малко, а кастовата система (брамини, кшатрия, вайша и шудра) не е била толкова твърдо съблюдавана. Поради това Kurus, и Panchalas ги считат за деградирани Kshatriyas. Тяхната култура (на Бахликите, ББ) е надделяла и в други западни царства като Sindhu-Sauvira, Kekeya, Gandhara и Камбоја. Западните царства са известни също и с общото име Bahika (Vahika, Vahlka и Bahlika като варианти на името), което означава "аутсайдер", защото тези хора са били считани за "външни" на ведическата култура. Името Bahlika, понякога се използва и за обозначаване на отделно царство, различно от Мадра, Sindhu, Keyeya, Gandhara или Камбоја. Царят от династията Kuru, Santanu и праотец на Кауравите и Пандавите, имал брат, който управлявал царството Bahlika.

=====

Madra as a Bahlika country

Bahlika or western countries were cold countries and people used blankets. They also reared sheep and drank sheep milk. They had good knowledge of camels. They had horses of excellent quality. Their horses and even horsemen were used in the wars between kings of Aryavarta (North Indian kingdoms where Vedic culture of the norm, prevailed). Their soldiers used to aid both the parties engaged in a battle on a payment basis. Probably this was the reason why Shalya, the Madra king, has to side with Duryodhana in the Kurukshetra War, since he was tricked to accept the payment for siding with

Duryodhana. Another collective name denoting the western kingdoms is Arashtra or Aratta, meaning a kingless country. This raises the doubt, whether these countries were a republic ruled by elected chiefs, if we take the positive sense of the word. In a negative sense the word Arashtra can mean a kingdom with no control or with utter disorder.

Мадра като страна Bahlika

Bahlika или западните страни бяха студени страни и хората там използваша одеяла, отглеждаха овце и пиеха овче мляко. Бяха добри камилиари и имаха отлични коне. Техни коне и конници дори са били използвани във войните между царете на Aryavarta (Северните индийски царства, където догмите на ведическата култура надделявали). Техни войници, са използвани и от двете страни, ангажирани в битката като наемници. Вероятно това е причината Shalya, царят на Мадра, да е на страната на Дурьодхана във войната на Курукшетра, тъй като е бил подмамен да приеме плащане за съюз с Duryodhana. Друго колективно име обозначаващо западните царства е Arashtra или Aratta, което означава по-светски страни. Това поражда съмнението, дали тези страни са републики, управлявана от изборни вождове, ако вземем положителния смисъл на думата. В негативен смисъл на думата Arashtra може да означава царство, без контрол или в пълна разруха.

Коментар от Борис Балкх.

1. Предпоследното изречение от предния абзац е: *"Това поражда съмнението, дали тези страни са републики, управлявана от изборни вождове, ако вземем положителния смисъл на думата."* Мисля, че това което е отбелязал Jijith Nadumuri е потвърждение, че при нашите деди тогава все още се е прилагала Варновата система, а не са преминали окончателно към монархия.

=====

References in Mahabharata

Origin of Madra tribe

The Yavanas, the Kiratas, the Gandharvas, the Chinas, the Savaras, the Barbaras, the Sakas, the Tusharas, the Kankas, the Pathavas, the Andhras, the Madrakas, the Paundras, the Pulindas, the Ramathas, the Kamvojas were mentioned together as tribes beyond the kingdoms of Aryavarta. The Aryavarta-kings had doubts on dealing with them. (12, 64)

The Andrakas, Guhas, Pulindas, Savaras, Chuchukas, Madrakas, the Yamas, Kamvojas, Gandharas, Kiratas and Barbaras were mentioned as unknown tribes. In the Krita age, they were nowhere on earth (meaning Ancient India). It is from the Treta age that they have had their origin and began to multiply. When the terrible period came, joining Treta and the Dwapara, the Kshatriyas, approaching one another, engaged themselves in battle (12, 206).

The Madra tribe and Salwa tribe had a common origin as hinted by a myth at (1, 121). Here the origin of these two tribes were attributed to a king in the race of Puru, known by the name of Vyushitaswa. His wife was Bhadra, the daughter of Kakshivat (Kakshivat was the son of Gautama-Dirghatamas, begotten upon the servant-maid of the queen of a king named Vali who ruled in the outskirts of Magadha. (See also Anga and Magadha). Seven

sons were born to Bhadra, after the death of Vyushitaswa. Later they all became kings. Three of them became the three kings of Salwa and four of them became the four kings of Madra.

The myth describes that these seven kings were born of the dead-body of her husband !

Позоваванията в Махабхарата

Произход на племето Мадра

Yavanas, Kiratas, Gandharvas, Chinas, Savaras, Barbaras, Sakas, Tusharas, Kankas, Pathavas, Andhras, Madrakas, Paundras, Pulindas, Ramathas, Kamvojas, са споменати заедно като племена отвъд царствата на Aryavarta. Царете на Aryavarta са били внимателни и подозрителни при общуването си с тях. (12, 64)

Andrakas, Guhas, Pulindas, Savaras, Chuchukas, Madrakas, Yamas, Kamvojas, Gandharas, Kiratas и Barbaras, са споменати като неизвестни племена. В епохата Krita age, тях ги нямало никъде на земята (което означава в древна Индия). Те се появили през Treta age и тогава започват да се размножават. Когато дошъл ужасният период, прехода от Treta към Dwaraga, Kshatriyas се съюзяват, за съвместна борба (12, 206).

Племената Мадра и Salwa, имали общ произход, както намеква един мит (1, 121). Произхода на тези две племена е приписан на цар от династията на Puri, известен с името Vyushitaswa. Съпругата му била Bhadra, дъщеря на Kakshivat (Kakshivat е син на Гаутама-Dirghatamas, роден от слугинята-придворна дама на цар на име Vali, който управлявал в края на Магадха). Седемте им сина, са родени от Bhadra, след смъртта на Vyushitaswa. По-късно всички те станали царе. Трима на Salwa, четирима на Мадра.

Митът описва, че тези седем царе са родени от мъртвото тяло на мъжа и!

=====

Alliances of Madra brides with the Kurus

Madra Custom of Marriage

Bhishma, the father-like guardian of Kuru king Pandu went to the capital of Madra, to ask for Shalya's sister as a bride to Pandu. Upon which Shalya replies:- "There is a custom in our family observed by our ancestors, which, be it good or bad, I am incapable of transgressing it. It is well-known, and therefore is known to thee as well, I doubt not." The custom was that the groome had to give dowry to the kinsmen of the bride. Bhishma gave much wealth to Shalya and took Madri as the bride for Pandu (1, 113).

Pandava Sahadeva married Vijaya, the daughter of Dyutimat, the king of Madra, obtaining her in a self-choice ceremony and begat upon her a son named Suhotra. (1, 95)

Брачните съюзи на булки от Мадра с Куру

Сватбените обичай в Мадра

Bhishma, като старей-пазител на традициите на династията Kuru, от името на – цар Pandu заминал за столицата на Мадра, за да иска ръката на сестрата на Shalya за булка на Pandu, при което Shalya отговорил: *"Има обичай в нашето семейство, съблюдаван от времето на предците ни, който, било за добро или лошо, аз не съм в състояние да престъпя. Той е всеизвестен, затова е познат и на теб, в което не се съмнявам."* Обичаят бил, че младоженецът трябва да даде зестра на роднините на булката. Bhishma дал много богата зестра на Shalya и взел Madri като булка за Pandu. (1, 113)

Pandava Sahadeva, женен за Vijaya, дъщеря на Dyutimat – царя на Мадра, я получил на церемония по самостоятелен избор и им се родил син на име Suhotra. (1, 95)

=====

Kings of Madra

King Aswapati

Aswapati was the father of Savitri the famous princess of Madra, who became the lover (and later, wife) of the famous Salwa prince Satyavan. Aswapati's wife was from a minor tribe known as Malava. She was known as Malavi (3, 291).

The sons of Aswapati and Malavi, later became the powerful Malava kings. They spread their kingdom as far as [Avanti Kingdom | Avanti]]] (Ujjain, Madhya Pradesh). Thus the royal line of Malavas originated from the Madra (Punjab province of Pakistan) king Aswapati (3, 297).

Царете на Мадра

Цар Aswapati

Aswapati бил баща на Савитри – известната принцеса на Мадра, която станала любима (а по-късно, съпругата) на известния княз на Salwa, Satyavan. Съпругата на Aswapati била от незначително племе, известно като Malava. Тя била известна с името Malavi (3, 291).

Синовете на Aswapati и Malavi, по-късно се превръщат в могъщи царе на Malava. Те разширяват своето царство, до царството Avanti (Ujjain, Мадхя Прадеш). Така царската линия на Malavas произлиза от (провинция Пенджаб в Пакистан) царя на Мадра, Aswapati. (3, 297)

=====

The actual location of the Bahlika culture

Karna said, Listen with devoted attention to this, O ruler of the Madras (Shalya), that was heard by me while it was recited in the presence of Dhritarashtra. In Dhritarashtra's abode the Brahmanas used to narrate the accounts of diverse delightful regions and many kings of ancient times. An old Brahmana while reciting old histories, said these words, blaming the Vahikas and Madrakas, "One should always avoid the Vahikas, those impure people

that are out of the pale of virtue, and that live away from the Himavat and the Ganga and Saraswati and Yamuna and Kurukshetra and the Sindhu and its five tributary rivers." (8,44)

Местоположението на културата Bahlika

Karna каза: "Слушай внимателно това, о владетелю на Madras (Shalya), което чух, докато се рецитираше в присъствието на Dhritarashtra. В жилището на Dhritarashtra брамините разказваха историите на различни възхитителни региони и много царе от древността. Един стар брамин, докато рецитираше стари истории, каза тези думи, обвинявайки Vahikas и Madrakas, "Човек трябва винаги да избягват Vahikas, тези нецеломъдрени хора, които са извън лоното на добродетелността, и които живеят далеч от Himavat и Ganga, и Saraswati, и Yamuna, и Kurukshetra, и Sindhu и неговите пълноводни пет реки." (8, 44)

=====

King Shalya

Shalya was the most famous king from Madra. He became the generalissimo of the Kaurava army on the last day of the Kurukshetra War. He was the oldest mace-fighter battled in Kurukshetra War. (Other mace-fight experts were Bhima, Duryodhana and Abhimanyu all of them the disciples of the mace-fight guru viz Bala Rama). Bhima had defeated Shalya in mace-fight without knowing each other during the self-choice ceremony of Draupadi (1, 192).

He was slain by Pandava king Yudhisthira during the last day (18th day) of Kurukshetra War. Shalya was rated by Bhishma as an *Athiratha* (a great chariot-warrior) (5, 166).

Shalya was also skilled in knowledge of steeds and in driving the chariot on the battle-field (8, 31).

For this reason, Shalya was forced to be the charioteer of Karna for one day during the war. Shalya had two sons named Rukmangada and Rukmaratha (1, 188).

Rukmaratha was mentioned as participating in the war. Similary many brothers of Shalya also participated in the war. His younger brother was slain by Abhimanyu (5, 8).

There were other Madra kings like Dyutimat mentioned at (1, 95) as the father-in-law of Pandava Sahadeva.

Цар Shalya

Shalya, бил най-известният от царете на Мадра. Той станал генералисимус на армията Kaurava в последния ден от войната на Курукшетра. Той бил най-старият боец с боздуган, който воювал във войната на Курукшетра. (Други експерти, войни с боздуган били Bhima, Duryodhana и Abhimanyu, всеки от тях бил обучен на бой с боздуган от учителя Бала Рама). Bhima бил победен от Shalya в боздуганен бой, без и двамата да знаят, че по това време се провежда церемонията за самостоятелен избор (на жених, ББ) на Драупади (1, 192).

Той бил убит от царя на Пандавите – Юдхищхира по време на последния (18-ти) ден от войната на Курукшетра. Shalya бил оценен от Bhishma като Athiratha (голям войн с колесница) (5, 166).

Shalya бил също и голям специалист, познаващ конете и добър водач на колесница на бойното поле (8,31).

Поради тази причина, Shalya бил принуден да бъде колесничар на Karna за един ден по време на войната. Shalya имал двама сина именувани Rukmangada и Rukmaratha (1, 188).

Rukmaratha се споменава като участник във войната. Заедно с него, много братя на Shalya също участвали във войната. По-малкият му брат бил убит от Abhimanyu (5, 8).

Имало и други царе на Мадра, като Dyutimat споменат в (1, 95), като тъст на Пандава Sahadeva.

=====

Nakula's arrival at Madra Kingdom

Nakula, during his millitary campaign to the west, to collect tribute for yudhisthira's Rajasuya sacrifice came to the Madra Kingdom also.

Nakula the son of Pandu, by sheer force, reduced to subjection the Ramathas, the Harahunas, and various kings of the west. And while staying there Nakula sent, messengers unto Vasudeva Krishna. And Vasudeva with all the Yadavas accepted his sway. And the mighty hero, proceeding thence to Sakala, the city of the Madras, made his uncle Shalya accept from affection the sway of the Pandavas. The illustrious prince deserving the hospitality and entertainment at his uncle's hands, was well entertained by his uncle. Nakula obtained from Shalya a large quantity of jewels and gems, and left his kingdom.

Пристигането на Nakula в царството Мадра

Nakula, по време на военната си кампания на запад, за да събере дължимото за жертвоприношението Rajasuya на Юдхищхира дошъл и в царството Мадра.

Бойната мощ на Nakula, син на Pandu, намаляла заради боевете за подчиняването на Ramathas, на Harahunas, както и на други царе на запад. Затова по време на престоя си там, Nakula изпратил пратеници до Васудева Кришна. А Васудева с всички Yadavas преминал под неговото управление. Могъщия герой, изхождайки от там пристигнал в Sakala, столицата на Мадра, убедил чичо си и Shalya приел с охота властта на Пандавите. Знаменитият княз бил удостоен с гостоприемство и развлечения от чичо си и се забавлявали добре с него. Nakula получил от Shalya голямо количество бижута и скъпоценни камъни и напуснал царството му.

=====

Madra in Kurukshetra War

Madra king Shalya, came with an Akshouhini of troops to join the army of Pandavas, since his nephews viz the twins Nakula and Sahadeva were none other than the youngest Pandavas. His troops marched slowly on every day from Madra (Punjab province of Pakistan) to Uraplavya (somewhere in the boarder of Rajasthan and Hariyana), the Matsya city, where the Pandavas were camped. When his army reached Kurujangala (the kingdom of the Pandavas, the modern-day Hariyana), Duryodhana's men intercepted the army. They, without revealing their identity, recieved Shalya and his men, made tents for them and refreshed them with all comforts. The Madra soldiers also recieved payment from Duryodhana's officers for taking part in the Kurukshetra War. Shalya beceme indebted to battle for the sake of Duryodhana, by the time he learned the truth. (5, 8).

- The main antagonist of Shalya in bow-fight was, king Yudhisthira (5, 57).
- Both of them engaged may times in battle. (6-45 etc).
- He also made many battles with Nakula and Sahadeva. He defeated many like the Virata and Drupada. Shalya became the driver of Karna's chariot on the 17th day (8, 36).
- On the last day Yudhisthira slew his uncle Shalya, who was then the generalissimo of the Kaurava army (9, 17).
- Madra army battled along with other western armies like the Trigartas, the Kekeyas, the Gandharas, the Yavanas, the Sindhus, the Sauviras, the Amvasthas etc (6-51 etc).
- On the day when Shalya was forced to become the driver of Karna's chariot, a dispute arose between them (8-40, 44).
- The passages that descibe this dispute give light to the cultural-differeces that existed between these warriors. (See Bahlika Culture for more details).

Мадра във войната на Курукшетра

Царят на Мадра, Shalya, дошъл с Akshauhini (големи воени подразделения, ББ) на войските да се присъединят към армията на Пандавите, тъй като неговите племенници, близнаците Nakula и Sahadeva, били най-младите Пандави. Неговите войски се придвижвали бавно всеки ден от Мадра (от Пенджаб, провинция на Пакистан), за към Ураплавуа (някъде по границата на Раджастан и Hariyana), градът Матся, където Пандавите лагерували. Когато армията му достигала Kurujangala (царството на Пандавите, днешния Hariyana), хора на Дурьодхана (предводителят на Кауравите, ББ) посрещнали армията му, без да разкриват самоличността си и целта на това което ще получат Shalya и хората му, издигнали палатки за тях и ги обзавели с всички удобства. Войниците от Мадра също получили заплащане от служителите на Дурьодхана за участие във войната на Курукшетра. След като цар Shalya научил истината, вече бил длъжен да се бие за Дурьодхана. (5, 8)

- Основният противник на Shalya в бой с лъкове бил цар Юдхищхира (5, 57).
- Двамата са се изправяли един срещу друг много пъти в битки. (6-45 и т.н.).
- Той провел също много битки с Nakula и Sahadeva. Победил мнозина като Virata и Drupada. Shalya станал водач на колесницата на Карна на 17-тия ден (8, 36).
- В последния ден Юдхищхира убил чичо си Shalya, който тогава бил генералисимус на армията Kaurava (9, 17)

- Армията на Madra воюва заедно с други западни армии: на Trigartas, на Kekeyas, на Gandharas, на Yavanas, на Sindhus, на Sauviras, на Amvasthas т.н. (6-51 и т.н.)
- В деня, когато Shalya бил принуден да стане водач на колесницата на Karna, възниква спор между тях (8-40, 44).
- Пасажите, които описват този спор дават светлина на културните различия, които са съществували между тези войни.

=====

Dispute between Karna and Shalya in the midst of Kurukshetra War

Karna and Shalya were two generals in the Kaurava army during the Kurukshetra War. They engaged in a verbal dispute, owing to their dislike of each other. Both of them hailed from a different culture. Shalya was from the west, being the king of Madra Kingdom in the Bahlika region. Karna was from the east, being the king of Anga Kingdom. Both these kingdom existed at the fringes of Vedic culture, practiced in its normal form, mainly in Kuru - Panchala kingdoms in the middle.

Спор между Karna и Shalya в разгара на войната на Kurukshetra

Karna и Shalya, били двама генерали в армията Kaurava по време на войната на Kurukshetra. Поради тяхната неприязън един от друг, провели словесен спор. Двамата принадлежали на различни култури. Shalya бил от запад, цар на царството Madra, в региона Bahlika. Karna бил от изток, цар на царството Anga. И двете царства са съществували в периферията на ведическата култура, упражнявана в нормалната си форма, най-вече в централните царства, в Kuru – Panchala.

=====

Виж още:

<http://ancientvoice.wikidot.com/mbh:madra>   Махабхарата
<http://ancientvoice.wikidot.com/mbh:madras>   Махабхарата
<http://ancientvoice.wikidot.com/uttaramadra>   Махабхарата

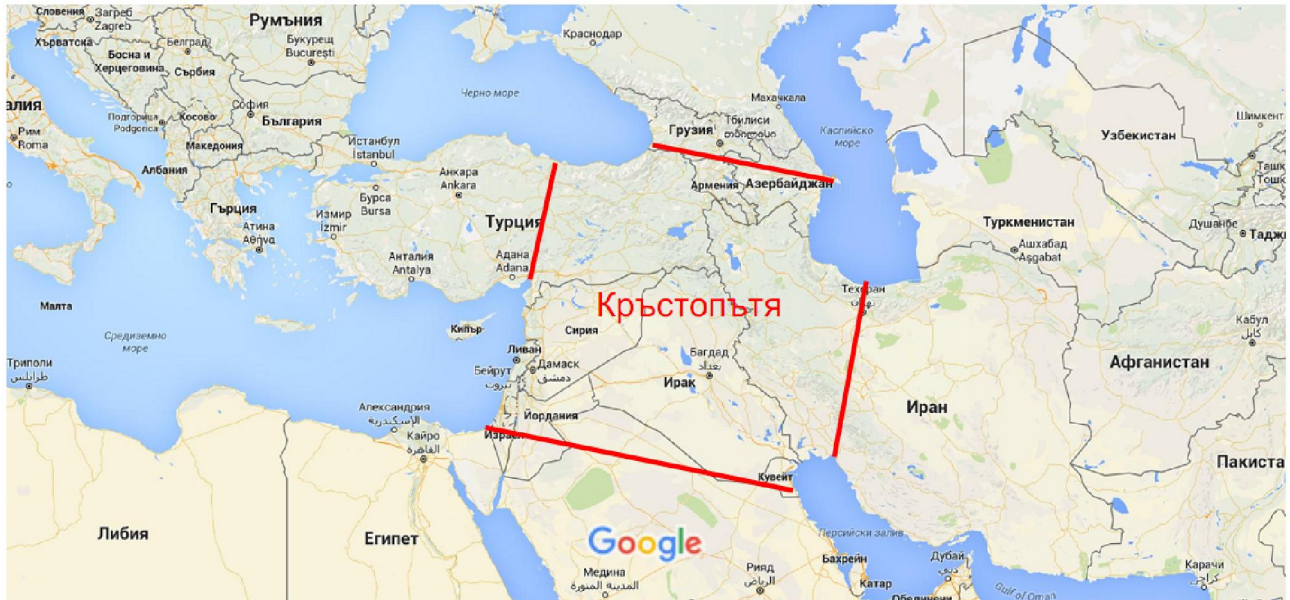
КАМБОДЖА

Някои изследователи твърдят, че българите произлизаме от кимерите. Че кимерите по-късно са в основата на хунския съюз на Атила, а след смъртта му, българите, част от съюза, водени от сина му Ернак – Ирник се отделят в Стара Велика България в Източна Европа. Последният владетел на тази България е Кубрат. Аз съм склонен да вярвам че е било така, защото един от хората които твърдят че сме наследници на кимерите е пламенният родолюбец, "романтикът" Георги Раковски.

Преди години прочетох от него, че ние българите произлизаме от Индия и че езикът санскрит е самоскрит, таен език. Реших да проверя дали е така и се оказа прав! Разбира се с малка уговорка. Не ние произлизаме от Индия, а индийската цивилизация е наследство от нашия мироглед, от времето когато сме били

северозападно от днешна Индия. От тогава все за това пиши. Вярно, малко нескопосано, но, "Добрият кон и под съдран чул се познава".

Кимерите, преди да дойдат в Европа са били южно от Кавказ, в Междуречието. На тази територия – на Кръстопътя, по различно време са съществували различни държави: Шумер, Акад, Елам, Бабилон, Асирия, Мигдония, Митани, Мидия, Партия, Боян, Халдея, Персия, Урарту, Елада, Балистан.

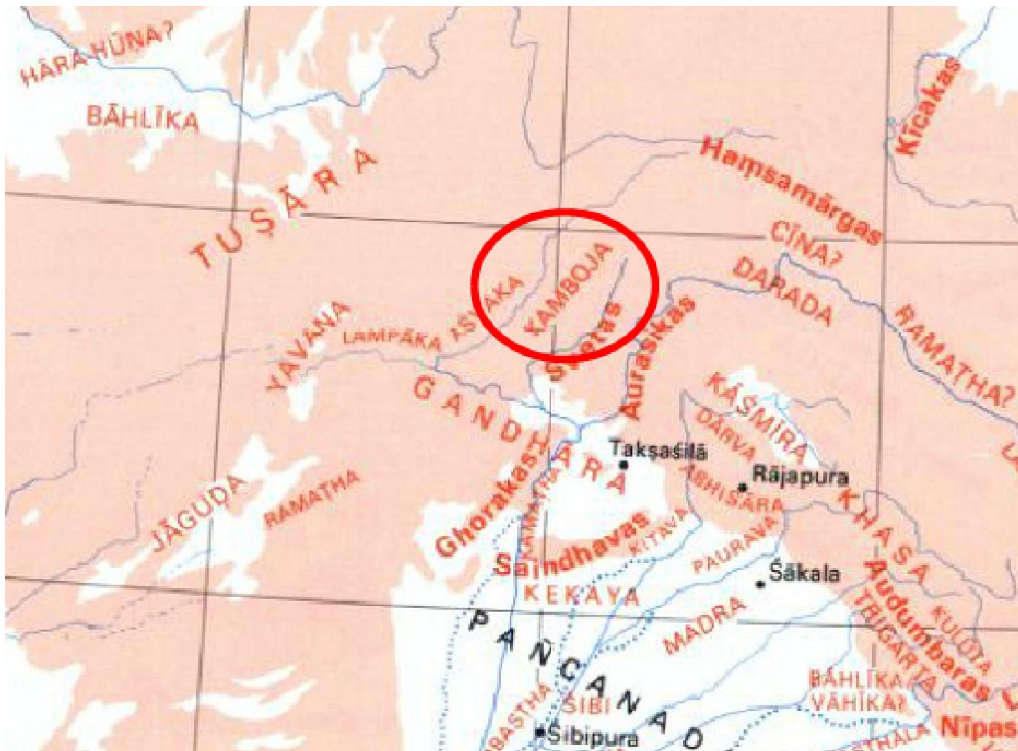

На онази територия в древността са живели и творили най-мъдрите астрономи, астролози и математици. Звездобройците тогава, а и днес наблюдават в тъмното нощно небе само излъчена или отразена светлина. Затова оттогава до днес в астрономията светлите ореоли около небесните тела се наричат хало. Заради това хало, онези звездобройци са наричани халдеи, а заради тях, територията е Халдея.

В петнадесети век, в Хрониката на Рихентал е посочено, че: "българския владетел е "император на България и крал на Халдея". Вероятно от там са и българите в Мала Азия, запазили своята народност и княжества до началото на шестнадесети век. Виж: <http://ziezi.tripod.com/anadol/venedikova.htm>

Да се върнем към твърдението на Раковски – че произлизаме от кимерите, които са дошли през Кавказ от Междуречието. Но от къде са се появили те там? Ако някой е любител на изненадата, сега е момента да и се наслади, защото отговорът е, от Камбоджа. За да продължим с изненадата, трябва да видим отново тази карта.

<http://dsal.uchicago.edu/reference/schwartzberg/fullscreen.html?object=051>

Там, в горната част между секторите С 2 и D 2 е записана държавата КАМВОЈА. От тази първа стара Камбоджа, хора се преселват на територията на съвременна Камбоджа. Основават своята нова държава там със същото име и построяват известният днес в цял свят Анкхор ват, чиято архитектура е индийска. Скулптурите и релефните сцени и изображения там са на хора с вид на индийци, а повествованията им са от епоса Махабхарата.

Но преселниците не отсядат само там, а продължават и на юг, към островите. Заселват се в Индо-незия. Именуват големите и острови със следните имена: Ява, Суматра, Калимантан, Бали, Сингапур. А на остров Ява са построили величествения Борободур.

В Тибет и днес има народност "кхампа", която се отличава по външност от околните племена. Те са войните на Тибет. В наши дни, кликата на Пол Пот беше преименувала за кратко съвременна Камбоджа в Кампучия. Освен това главатарите на маоистката хунта нарекоха себе си – "червените кхмери", в чест на своите велики предтечи – основателите на съвременна Камбоджа, дошли от древната стара Камбоджа. От тези сведения става ясно, че новокамбоджанските кхмери и кимерите от Кръстопътя, произлизат от един и същ народ – от древната Камбоджа от ареала на мирогледа Балкхара.

Грамматическото правило за преминаване на КХ в С и после в Ш, се изявява и чрез думата "кхимеру", от индийската митология. Тя е известна още и с вариантите си сумеру, шумеру и меру. В Уиипедия за Меру, пише следното: *"Планината Меру (на санскрит: मेरु), наричана също Шумеру на санскрит, на пали Шунеру или Кайлаш, а "Меру" с представката "-шу" се превежда като "Съвършената Меру" или "Махамеру" т.е. "Великата Меру". Тази планина е еднакво свещена както за индуистите и джайнистите така и за будистката космология като център на всички физически, метафизически и духовни светове."*

За географското разположение на Меру, пак там пише: *"В текста Суриасидхант се споменава, че планината Меру лежи по "средата на Земята" (Бугол-мидя) в земята Джамбунад (Джамбудвип). Текста Нарпатиджаячария от 9 век, написан въз основа най-вече на непубликувани текстове на Ямал Тантур, където пише "Шумеру Притви-мадие шруяте дриштаяте на ту" (Шумеру се говори, че се намира по средата на Земята, но никои не го е виждал). Варахамихира в своя Панч-сидхантика твърди, че планината Меру се намира на Северния полюс (само че там не съществува въобще планина). Въпреки това Сурясидхант споделя, че планината е по средата на Земята, а планините Сумеру и Кумеру са на полюсите."*

Според Балкхара, на езика Бхаджа, Мер, Меру, е едно от имената на земното ядро.

От прочетеното се разбира, че кимерите и шумерите са един и същ народ, а Кхимеру, Сумеру (Самар) и Шумер – една и съща държава, но на различни езици.

Следват текстове от Махабхарата, от сайта на Jijith Nadumuri, в които се споменават царството Камбоджа.

<http://ancientvoice.wikidot.com/kamboja> Връзка към текстовете на английски.

Kamboja

Kamboja or Kamvoja is a kingdom grouped among the western kingdoms in the epic Mahabharata. Western kingdoms were cold countries and people used blankets. They also reared sheep and drank sheep milk. Kamboja Horses were of excellent quality. Their horses and even horsemen were used in the wars between kings of Aryavarta (North Indian kingdoms where Vedic culture of the norm, prevailed). Their soldiers used to aid both the parties engaged in a battle on a payment basis. In the Kurukshetra War, there were Kamboja soldiers on both Pandava side and Kaurava side. In the epic Mahabharata, Kamboja is sometimes referred to as a republic or a kingless country where elected chiefs among the people ruled the country. A kingless country is otherwise called Arashtra or Aratta. This name is sometimes collectively used to denote many other western kingdoms like Madra, Kekeya and Gandhara. Another collective name denoting the western kingdoms is Bahika (Vahika, Vahlika, Bahlika or Vahika) meaning *outsider*. This is to denote that their culture was *outside* or different from the Vedic culture, prevailed in the Kuru, Panchala and other kingdoms of the Gangatic plain. The Kamboja country closest to Aryavarta was the one with Rajapura as its capital, which is identified as *Rajauri* of Kashmir. Other than this country, the epic mentions about a Kamboja close to Darada Kingdom, an eastern Kamboja and a Parama Kamboja country in the far north, all famous for excellent breeds of horses. Another country *Aswaka* (the horse country) also is related to Kamboja, being either a province of Parama Kamboja or a neighbouring country. Some historians believe that Afghanistan is a name derived from the name *Aswaka Stana* meaning, the land of horses. A clan of tribes called Kinnaras were believed to be the Kamboja horse warriors. Kinnaras were described to be horse-headed humans. This could be an exaggeration of their extra ordinary skill in cavalry warfare. In Kali Yuga, Kambojas had many colonial states in central India, including the Asmaka or Aswaka of Maharashtra state. Cambodia, a modern country of South East Asia, is another colony of Kambojas during the time of recorded history. The word Kam can mean 'woolen cloth' (Kambala), denoting the dress of the people. Another meaning of the word Kam is 'place' or 'region'. It

is surprising to note that there are many places in Asia, Europe and especially around Mount Meru of Tanzania in Africa with the word *Kam* in it, denoting the meaning *place* or *region*, hinting towards the African origin of human beings (*homo sapiens*).

Камбоджа

Kamboja или Kamvoja, е царство от групата на западните царства в епоса Махабхарата. Западните царства били студени страни и хората там използвали одеяла, отглеждали овце и пиели овче мляко. Конете на Kamboja са били с отлично качество. Техните коне и конници дори са били използвани във войните между царете на Aryavarta (Северните индийски царства, където нормата на ведическата култура надделявала). Техни войници участвали в битките във войната на Курукшетра като наемници и в двете армии, на страната на Пандавите, и на страната на Кауравите. В епоса Махабхарата, Kamboja понякога се отбелязва като република или светска страна, където избрани вождове сред хората, управлявали страната. А светска страна, казано по друг начин е Arashtra или Aratta. Това име понякога се използва като колективно, за обозначаване и на много други западни царства като Мадра, Kekeya и Gandhara. Друго колективно име обозначаващо западните царства е Bahika (Vahika, Vahlika, Bahlika или Vahika) и означава аутсайдер. Така се обозначава, че тяхната култура е извън или различна от ведическата, преобладаваща в Куру, Panchala и други царства в равнината Gangatic (долината на река Ганг, ББ). Страната Kamboja е най-близката до Aryavarta, била първата, с Rajaruga като нейна столица, който е идентифициран като Rajauri в Кашмир. В епоса се споменава за други страни свързани с Kamboja. Близко до царството Darada, източно от Kamboja и страната Parata Kamboja в далечния север, всички известни с отличните си породи коне. Друга страна, Aswaka (страната на коня) също е свързана с Kamboja, която може да е провинция на Parata Kamboja или съседна страна. Някои историци смятат, че името на Афганистан е произлязло от името Aswaka Stana, в смисъл земята на конете. Клан на племето наричано Kinnaras се смята за конни воители Kamboja. Kinnaras са описани като хора с конски глави. Това може да е преувеличение на извънредните им умения в конната война. В Кали Юга, Kambojas имали много колониални държави в Централна Индия, включително и Asmaka или Aswaka, в щата Махаращра. Съвременната страна Камбоджа от Югоизточна Азия, е друга колония на Kambojas по време на писаната история. Думата Kam, може да означава "вълнен плат" (Камбала), обозначаващ облеклото на хората. Друго значение на думата Kam е "място" или "регион". Учудващо е да се отбележи, че има много места в Азия, Европа и особено около Mount Meru в Танзания в Африка, с думата Kam в него, обозначаващи мястото или региона, подсказващи, намекващи за африканския произход на човешките същества (*Хомо сапиенс*).

Коментар от Борис Балкх.

1. Последното изречение от предния текст е: *"Учудващо е да се отбележи, че има много места в Азия, Европа и особено около Mount Meru в Танзания в Африка, с думата Kam в него, обозначаващи мястото или региона, подсказващи, намекващи за африканския произход на човешките същества (Хомо сапиенс)."* Това твърдение на Jijith Nadumiri е неоснователно по няколко причини.

- В бъдеще учените може да открият по-ранни човешки останки на други места по планетата и нашето начало да се премести там.

- Времената за произхода на човека – няколко милиона години и за преселенията и връзките между народите от Южна Средна Азия и Източна Африка – няколко хиляди или няколко десетки хиляди години, са несъизмерими и не е редно да се обвързват.
- Не само "думата Кам", но и много други сведения обвързват двете географски територии.

=====

References in Mahabharata

Among the tribes of the north are the Mlecchas, and the Kruras, the Yavanas, the Chinas, the Kamvojas, the Darunas, and many Mleccha tribes; the Sukritvahas, the Kulatthas, the Hunas, and the Parasikas; the Ramanas, and the Dasamalikas. Kamboja mentioned as a kingdom in ancient India (Bharata Varsha). (6, 9)

Споменавания в Махабхарата

Сред племената на север са Mlecchas, Kruras, Yavanas, Chinas, Kamvojas, Darunas, както и много Mleccha племена; Sukritvahas, Kulatthas, Hunas и Parasikas; Ramanas, и Dasamalikas. Камбоја се споменава като царство в древна Индия (Bharata Varsha). (6, 9)

=====

The migration of Kambojas

The Yamas, Kamvojas, Gandharas, Kiratas and Barbaras. All of them were characterised by practices alien to the normal culture. In the Krita age they were nowhere on earth. It is from the Treta that they have had their origin and began to multiply. When the terrible period came, joining Treta and the Dwapara, the Kshatriyas, approaching one another, engaged themselves in battle. (12, 206).

Миграцията на Камбоджаните

Yamas, Kamvojas, Gandharas, Kiratas и Barbaras, всички те са характеризирани с практики, чужди на нормалната култура. В епохата Крита, те не съществували на земята (в древна Индия). Появили се през епохата Трета и тогава започнали да се размножават. Когато дошъл ужасният период, преходът от епохата Трета, към епохата Дварага, Kshatriyas (аристократите им, ББ) се обединили за обща борба. (12, 206).

=====

Absence of Brahmins in Kamboja

It is in consequence of the absence of Brahmanas from among them that the Sakas, the Yavanas, the Kamvojas and other Kshatriya tribes have become fallen and degraded into the status of Sudras. The Dravidas, the Kalingas, the Pulandas, the Usinaras, the Kolisarpas, the Mahishakas and other Kshatriyas, have, in consequence of the absence of Brahmanas from among their midst, become degraded into Sudras. (13, 33)

The passage gives signs of the cultural differences prevailed in Kalinga with the mainstream culture prevailed in the plains of Ganga.(13 ,33)

Липсата на брамини в Камбоја

Липсата на брамини измежду тях е станало в резултат на това, че Kshatriya (аристократите, ББ) на Sakas, Yavanas, Kamvojas и други племена са пропаднали до статута на шудри (най-нисшата варна в обществото, ББ). Kshatriyas на Dravidas, Kalingas, Pulandas, Usinaras, Kolisarpas, Mahishakas и други, в следствие от липсата на брамини измежду редиците си, са допуснали да стане разграждане на обществото и да пропаднат до шудрите. (13, 33)

Падението дава отражение и като културни различия надделели в Kalinga, с обичайната култура господстваща в равнините на Ганга. (13, 33)

=====

Arjuna's conquests

Arjuna encountered two Kamboja kingdoms in the northern region. One is close to the Daradas, and the other one is the eastern Kambojas. Arjuna defeated the Kashmiras, the king Lohita along with ten minor chiefs, the Trigartas, the Daravas, the Kokonadas, the delightful town of Avisari, the king Rochamana ruling in Uruga, the town of Singhapura that was well-protected with various weapons, the regions called Suhma and Sumala and the Valhikas always difficult of being vanquished. Then, Arjuna taking with him a select force, defeated the Daradas along with the Kambojas. Then the exalted son of Indra vanquished the robber tribes that dwelt in the north-eastern frontier and those also that dwelt in the woods. He also subjugated the allied tribes of the Lohas, the eastern Kambojas, and northern Rishikas. And the battle with the Rishikas was fierce in the extreme.

Завоеванията на Арджуна

Арджуна срещнал две царства Камбоја в северния регион. Едното от тях било в близост до Daradas, а другото е източна Камбоја. Arjuna побеждава Kashmiras, на цар Lohita заедно с десет малки военачалници; Trigartas, Daravas, Kokonadas; възхитителния град Avisari; цар Rochamana управляващ в Uruga; град Singhapura, добре защитен с различни оръжия; регионите наречени Suhma и Sumala и Valhikas винаги трудни да бъдат победени. След това, Арджуна като взел с него избрана сила, победил Daradas заедно с Kambojas. Тогава въодушевеният син на Индра победил разбойническите племена, които живеели на североизточната граница, а също и тези, които живеели в гората. Той също покорил съюзническите племена на Lohas, източната Камбоја и северните Rishikas. А битката с Rishikas била много свирепа.

=====

Karna's conquests

Karna conquered the Kamboja kingdom with Rajapura as its capital. Karna vanquish the Kamvojas having proceeded to Rajapura their capital. (4, 7)

Karna vanquished all the Kambojas and the Amvashthas with the Kaikeyas (8, 9)

Завоеванията на Карна

Карна превзел царството Камбоја, с Рајарупа, неговата столица. Карна подчинил Камвојас, като напредвал към Рајарупа, столицата. (4, 7)

Карна победил всички Камбојас и Амваштас с Кайкеяс (8, 9)

=====

Kamboja Kings

Kamboja King Chadravarman

Chadravarman a king of Kamboja is mentioned, linking him with the *Daitya* clan of Asuras. (1, 67)

Царете на Камбоджа

Камбоджанския цар Chandravarma

Chandravarma, цар на Камбоджа е споменат и свързан с Daitya, клан на Asuras. (1, 67)

=====

Kamboja King Sudakshina

Sudakshina is mentioned to have attended Draupadi's self-choice ceremony along with the kings of neighbouring kingdoms viz Shalya, the king of Madra Kingdom, with his son, the heroic Rukmangada, Rukmaratha, Somadatta (king of Bahlika Kingdom) of the Kuru race with his three sons - Bhuri, Bhurisrava, and Sala. He is said to be of Puru's race. (1, 188) He was one among the generals of the Kaurava army in Kurukshetra War (6, 16), (5, 156).

The Kaurava generalissimo rated this car-warrior as a *Ratha*. Bhishma's words:- Sudhakshina, the ruler of the Kamvojas, is in my judgment, equal to a single Ratha. Desiring the success of Duryodhana's object, he will fight. As regards the car-army of this king, those smiters of fierce impetus, the Kamvojas, will cover a large area like a flight of locusts! (5, 167)

Царят на Камбоджа Sudakshina

Sudakshina се споменава, че е участвал в церемонията на самостоятелен избор на Драупади, заедно с царете на съседните царства: Shalya – царят на Мадра, със синовете си, героичният Rukmangada и Rukmaratha; Somadatta (цар на царството Bahlika) от династията Куру, с неговите трима сина – Bhuri, Bhurisrava, и Sala. Твърди се, че (Sudakshina, ББ) е от рода Puru. (1, 188)

Той е един от генералите на армията Каугава във войната на Курукшетра (6, 16), (5, 156).

Каугава генералисимус (Bhishma, ББ) определя тази воин-колесничар като Ratha. Думите на Bhishma са: Sudhakshina, управител на Камвојас, е по моя преценка, равен единствено на Ratha. Той ще се бори с желание за успех на Дурйодхана. Що се отнася до армията от колесничари на този цар, тези свирепи устремени бойци, Камвојас, ще покрият голяма площ като полет на скакалци! (5, 167)

Коментари от Борис Балкх:

1. Искам да се спра на две имена в изречението: "*Somadatta (цар на царството Vahlika) от династията Куру, с неговите трима сина – Bhuri, Bhurisrava, и Sala...*"

Както в Южна Средна Азия, така и тук, на Балканския полуостров има някакво граматическо правило за добавяне в края на някои думи на звука "С". Като се прибави към името *Bhuri* звукът "С", ще се получи *Bhuris* – първообразът на моето име – Борис, с ударение на о. А името *Bhurisrava*, е първообразът на Борислав.

=====

Kamboja King Kamatha

Kamboja King Kamatha was mentioned along with King Kakshasena, king Kshemaka, king Kampana who terrorized the Yavanas and the king of the Madrakas. All of them came to attend the event of Pandava king Yudhisthira's entry to his new palace at Indraprastha. (2, 4)

Царят на Kamboja Kamatha

Царят на Kamboja, Kamatha, се споменава заедно с цар Kakshasena, цар Kshemaka, цар Кампана, който тероризирали Yavanas и царят на Madrakas. Всички те дошли да присъстват на събитието на Пандава цар Юдхишхира, при влизането му в новия дворец в Indraprastha. (2, 4)

=====

Tribute to Yudhisthira

The king of Kambhoja sent unto Yudhisthira as tribute innumerable skins, black, darkish, and red, of the deer Kadali, as also numberless blankets of excellent textures. (2, 48)

The king of Kamboja gave innumerable skins of the best kind, and blankets made of wool, of the soft fur of rodents and other burroughers, and of the hair of cats,—all inlaid with threads of gold. And he also gave three hundred horses of the Titteti and the Kalmasha species possessing noses like parrots. And he also gave three hundred camels and an equal number of she-asses, all fattened with the olives and the Pilusha. (2, 50).

Kamboja king Sudakshina himself yoked thereto four white horses of Kamboja breed (2, 52)

Почетни дарове за Юдхишхира

Царят на Kambhoja изпратил на Юджиштхира, като почит, безброй черни, тъмни и червени кожи от елени Kadali и безброй одеяла, с отлични текстури. (2, 48)

Царят на Kamboja, даде безброй кожи на най-добрия цар, и одеяла, направени от вълна, от мека кожа на гризачи и други burroughers, и от руно на котки, всички инкрустирани с нишки от злато. Той даде също триста коне на Titteti и видовете Kalmasha притежаващи носове като папагали. И той също даде триста камили и равен брой ослици, всички угоени с маслините и Pilusha. (2, 50)

Царят на Kamboja, Sudakshina впрегна в нея (в колесницата, ББ), като добавка, четири бели коня от породата Kamboja (2, 52)

=====

Kambojas in Kurukshetra War

- Drupada, the father in law of Pandavas wished to bring kings of the Kamboja and the Richika tribes to their side (5, 5).
- But Kambojas were allied with the Kauravas (5-58, 95, 161, 162).
- One of the wives of Jayadratha, the brother-in-law of Duryodhana was from Kamboja, the other one from Yavana (11, 22)
- Sudakshina, the king of the Kambhojas accompanied by the Yavanas and Sakas, came to Duryodhana with an Akshauhini of troops. (5, 19)

Камбоджаните във войната Курукшетра

- Drupada, тъст на Пандавите пожела да склони царете на Kamboja и племената Richika на своя страна (5, 5). Но Kambojas се съюзили с Кауравите (5-58, 95, 161, 162).
- Едната от съпругите на Jayadratha – шурей, девер или баджанак на Дурьодхана, беше от Kamboja, а другата от Yavana (11, 22)
- Sudakshina, царят на Kambhojas придружен от Yavanas и Sakas, дойде при Дурьодхана с Akshauhini (големи военни подразделения, ББ) на войските. (5, 19)

=====

The armies from western kingdoms in Kaurava side

Accompanied by Shalya's own force consisting of Ajaneyas, Saindhavas, mountaineers, dwellers of riparian regions, Kambojas, and Vanayus, the king of the Gandharas stayeth on the field, desirous of battling for Duryodhana's sake. (8, 7)

Армиите от Западните царства на страната на Kaurava

Shalya, придружен от собствена сила, съставена от Ajaneyas, Saindhavas, планинари, жители на крайречните райони, Kambojas и Vanayus, царят на Gandharas, останал на бойното поле, в желанието си да се бори за Дурьодхана. (8, 7)

=====

Sudakshina, becomes one of the generals of Kaurava army

Between the two sides, the total number was 18 Akshauhini. Of this, the Pandava force consisted of 7 Akshauhini, while the Kaurava force consisted of 11. King Duryodhana, selecting from among them brave and intelligent warriors, made them the leaders of his troops. Duryodhana placed an Akshauhini of troops under each of those best of men. They were (5, 156):-

1. Kripa, a preceptor of warfare, in the race of Gautama
2. Drona, a preceptor of warfare, in the race of Bharadwaja
3. Shalya, the king of Madra Kingdom
4. Jayadratha the king of the Sindhus
5. Sudakshina the ruler of the Kamvojas
6. Kritavarman, a Yadava chief from Anarta Kingdom
7. Aswatthaman, son of Drona, ruler of North Panchala Kingdom
8. Karna, the king of Anga Kingdom
9. Bhurisravas, a chief from Bahlika
10. Shakuni, a chief from Gandhara Kingdom
11. Bahlika king

Kambojas under Sudakshina is mentioned to take part in several war-racings of Kurukshetra War (6-16, 45, 47, 51, 56, 65, 75, 88, 100, 103, 109, 112), (7-7, 20, 72, 85, 88). They fought along with other armies from their neighbouring western kingdoms like the Yavanas, Sakas, Tusharas, Madras, Amvasthas, Trigartas, Gandharas, Daradas and Kasmiras.

Sudakshina се превръща в един от генералите на Каурова армия

Между двете страни, общият брой е бил 18 Akshauhini (някакво голямо бойно подразделение, ББ). От тях, силата на Пандавите се състои от 7 Akshauhini, докато силата на Кауравите се състояла от 11. Цар Дурьодхана, избрал измежду тях най-смелите и интелигентни воители и ги направил командири на войските си. Дурьодхана поставил начело на Akshauhini войски по един от тези най-способни мъже. Те бяха (5, 156):

1. Крипа, учител по военно дело, в рода на Гаутама
2. Дрона, учител по военно дело, в рода на Bharadwaja
3. Shalya, царят на царството Мадра
4. Джайадратха, царят на Sindhus
5. Sudakshina, управителя на Kamvojas
6. Kritavarman, Yadava, главнокомандващ от царството Anarta
7. Aswatthaman, сина на Дрона, владетел на царството Северна Panchala
8. Карна, цар на царството Anga
9. Bhurisravas, главнокомандващ от Bahlika
10. Shakuni, главнокомандващ от царството Gandhara
11. Царя Bahlika

Kambojas, под предводителството на Sudakshina, се споменават да участват в няколко военни действия във войната на Курукшетра (6-16, 45, 47, 51, 56, 65, 75, 88, 100, 103, 109, 112), (7-7, 20, 72, 85, 88). Те се бият заедно с други армии от съседните им

западни царства като Yavanas, Sakas, Tusharas, Мадрас Amvasthas, Trigartas, Gandharas, Daradas и Kasmiras.

=====

Arjuna slays Sudakshina the ruler of Kambojas

Sudakshina, rushed on his swift steeds against Arjuna. Arjuna then cut Sudakshina's car into fragments. Arjuna pierced Sudakshina, the prince of the Kamvojas with a sharp arrow in the chest. Then the brave prince of the Kamvojas, his coat of mail cut off, his limbs weakened, his diadem displaced, fell head downwards, like a pole of Indra when hurled from an engine. (7-89, 91, 147), (8, 72), (9-2, 24), (11, 20).

At (11, 25) Kamboja queen is mentioned to weep seeing the dead body of Sudakshina. Kamboja army continued their fight under other generals (7-109, 110, 116, 117, 118, 125), (8-46, 56, 88) (9-1, 8).

Bhima slew 10,000 Kamboja mountaneers in battle (8, 70)

Арджуна убива Sudakshina, владетел на Kambojas

Sudakshina, се втурнал на бързите си коне срещу Арджуна, а Арджуна потрошил колесницата му на парчета и пронизал Sudakshina – предводителят на Камвојас с остра стрела в гърдите. Ризницата на смелият княз на Камвојас, се разкъсала, ръцете и краката му се отпуснали, короната му се килнала, а главата му клюмнала надолу, като покосена от оръжието на Индра, когато го хвърля. (7-89, 91, 147), (8, 72), (9-2, 24), (11, 20).

В (11, 25), царицата на Камбоја се споменава да плаче виждайки мъртвото тяло на Sudakshina. Армията на Камбоја продължила борбата, под командването на други генерали (7-109, 110, 116, 117, 118, 125), (8-46, 56, 88) (9-1, 8).

Bhima убил 10000 планинци от Камбоја в битка (8, 70)

=====

The skills of soldiers hailing from varous kingdoms

The Gandharvas, the Sindhus, and the Sauviras fight best with their nails and lances. They are brave and endued with great strength. Their armies are capable of vanquishing all forces, The Usinaras are possessed of great strength and skilled in all kinds of weapons. The Easterners are skilled in fighting from the backs of elephants and are conversant with all the ways of unfair fight. The Yavanas, the Kamvojas, and those that dwell around Mathura are well skilled in fighting with bare arms. The Southerners are skilled in fighting sword in hand. (12, 100)

Специализираните умения на войниците от различните царства

Гандхарвите, Sindhus и Sauviras се борят най-добре с ноктите си и копията си. Те са смели и надарени с голяма сила. Техните армии са способни да победят всички противници. Usinaras обладават голяма сила и способности да боравят с всички

видове оръжия. Войните от изток, са квалифицирани в боя от гърбовете на слоновете и са запознати с всички начини за непочтенна битка. Yavanas, Kamvojas и тези, които живеят около Матхура са добри специалисти в борбата с голи ръце. Южняците са квалифицирани в борбата с меч в ръка. (12, 100)

=====

Kambojas admittance into mainstream culture

The following passage shows the dilemma that troubled the mainstream culture when it encountered cultures outside the Vedic-culture. What duties should be performed by the Yavanas, the Kiratas, the Gandharvas, the Chinas, the Savaras, the Barbaras, the Sakas, the Tusharas, the Kankas, the Pathavas, the Andhras, the Madrakas, the Paundras, the Pulindas, the Ramathas, the Kamvojas, the several castes that have sprung up from Brahmanas and Kshatriyas, the Vaisyas, and the Sudras, that reside in the dominions of (Arya) kings? (12, 64)

Дастъп на Kambojas в традиционната култура

Следващият пасаж показва несъответствията и смущението на обичайната култура, когато се срещне с различни култури, извън ведическата. Какви служби трябва да се извършват от Yavanas, Kiratas, Gandharvas, Chinas, Savaras, Barbaras, Sakas, Tusharas, Kankas, Pathavas, Andhras, Madrakas, Paundras, Pulindas, Ramathas, Kamvojas, които са се разслоили на няколко каста, на Brahmanas и Kshatriyas, на Vaisyas, и Sudras, които пребивават във владенията на (Аря) царете? (12, 64)

=====

The origin of sword fight in India

Bhishma conversed with Nakula on the history of sword. This passage mentioned that sword was invented to prevent the invasion of Danavas. It was known as *Asi* and was a highly polished and sharp edged weapon. After the wars between *Danavas* and *Devas*, the sword and its usage was passed on to various tribes like the Rishikas, the Yakshas, the Ikshwakus and it finally came to the Lunar dynasty of kings starting with *Pururavas Aila*. From Puruavas it passed through Ayus, Nahusha, Yayati, Puru, Amurtarya, Bhumisaya, Dushmanta, Bharata, Ailavila, most of them the kings in the line of Pururavas. From Ailavila it reached Dhundumara and from him to Kamboja. From Kambojas the usage of sword spread to the Solar dynasty of kings like Muchukunda, Marutta, Raivata, Yuvanaswa, Raghu and Haryaswa. From them, it was taken by Sunaka, Usinara and finally by Bhojas and Yadavas. From Yadavas it spread to Sivis and to Pratarddana, Ashtaka, Prishadaswa and finally to the Bharadwajas including Drona. Drona taught it to Kripa and both of them taught its usage to [Pandavas]]] including Nakula. (12, 165)

Произходът на боя с меч в Индия

Bhishma разговарял с Nakula за историята на меча. Този пасаж споменава, че мечът е измислен, за да се предотврати нахлуването на Danavas. Той е известен като Аси и бил добре полирано оръжие с остри ръбове. След войните между Danavas и Девите, мечът и неговото използване е било прехвърлено на различни племена, като Rishikas, Yakshas, Ikshwakus и най-накрая стигнал до династията Lunar на царете,

започващи с Pururavas Aila. От Pururavas той преминава през Ayus, Nahusha, Yayati, Puru, Amurtarya, Bhumisaya, Dushmanta, Bharata, Ailavila, повечето от тях, царе по линията на Pururavas. От Ailavila достигнал до Dhundumara и от него до Kamboja. От Kambojas използването на меч се разпространило в Слънчевата династията на царете като Muchukunda, Marutta, Raivata, Yuvanaswa, Raгу и Haryaswa. От тях, той е взет от Sunaka, Usinara и най-накрая от Bhojas и Yadavas. От Yadavas се е разпространил към Sivils и до Pratarddana, Ashtaka, Prishadaswa и най-накрая към Bharadwajas, включително Дрона. Дрона обучил Крипа и двамата преподавали използването му на Пандавите, включително и на Nakula. (12, 165)

=====

Kamboja horses

- Kamboja steeds are mentioned as excellent steeds used in the war (6-71, 91), (7-23, 34, 122) (13, 118)
- Nakula's horses were from Kamboja. (7, 23)
- Giving away Kamboja steds as gifts is considered as meritorious (12, 35)
- Karna offers in gift Kamboja horses to those who discovers Arjuna for him in Kurukshetra (8, 9)
- Vasudeva Krishna aslo possessed Kamboja steeds (10, 13)

Конете на Kamboja

- Конете на Kamboja са споменати като отлични коне, използвани по време на войната (6-71, 91), (7-23, 34, 122) (13, 118)
- Конете на Nakula бяха от Kamboja. (7, 23)
- Раздаването на Kamboja коне като подаръци, става по заслуги (12, 35)
- Карна, предлага като подарък коне Камбоја за тези, които открият и му посочат Арджуна на Курукшетра (8, 9)
- Васудева Кришна също притежавал добри Камбоја коне (10, 13).

=====

The rise of Kamboja power

As a prediction of future, the followin passage is present in Mahabharata

In the Kali Yuga (period after Kurukshetra War) , the Brahmanas in that age also abstain from prayers and meditation while the Sudras betake themselves to these! Numerous Mleccha kings then rule over the earth! The Andhhas, the Sakas, the Pulindas, the Yavanas, the Kamvojas, the Valhikas and the Abhiras, then become possessed of bravery and the sovereignty of the earth. (3, 187)

Възходът на силата на Kamboja

Като предсказание за бъдещето, е този пасаж от Махабхарата.

В Кали Юга (периодът след войната на Курукшетра), брамините в тази епоха се въздържали от молитви и медитация, а шудрите ги извършвали! Многобройни Млесча царе тогава владеели над земята! Но Andhhas, Sakas, Pulindas, Yavanas,

Kamvojas, Valhikas и Abhiras, били завладени от храброст и отвоювали суверенитета на земята си. (3, 187)

=====

Виж още:

<http://ancientvoice.wikidot.com/mbh:kamboja>   Махабхарата
<http://ancientvoice.wikidot.com/mbh:kambojas>   Махабхарата
<http://ancientvoice.wikidot.com/vp:kambojas>   Вишну пурана

УРИ

УРИ, е народното име на българите и произлиза от понятието от Балкхара и Бхаджа – УР, чийто знак е У.

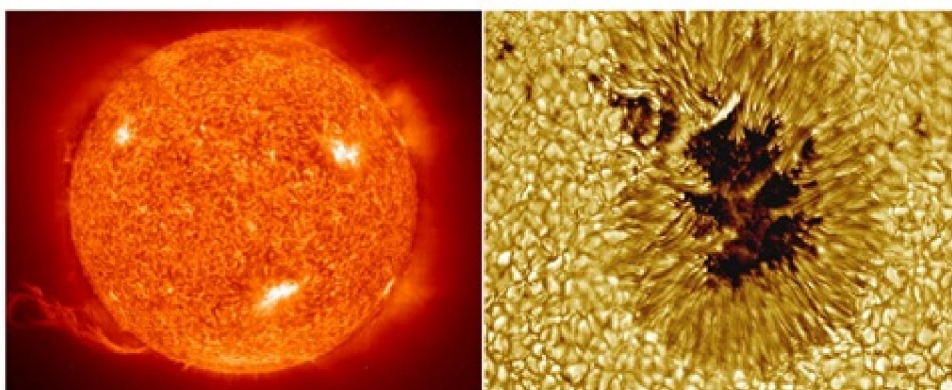
Долната отвесна черта от знака, е символ за физическото ядро – за това, че в него има само едно нищо. Тази отвесна черта, е станала знак за цифрата едно и звука И, в латинската азбука.

Горната разклонена част от знака, е символ за полето, което се състои от двете тежнения – гравитацията и левитацията.

Точката, където се съединяват трите черти, е символ за долната граница – между ядрото и полето (материята). Звукът за долната граница – между ядрото и полето в езика Бхаджа, е У. Затова V – горната разклонена част от знака, в латинския език се чете У. Най-известният пример за това днес е името на световноизвестната компания за бижута и козметика BVLGARI.

А целият знак УР – У, е станал буква за звука У в българската писменост. Той се изписва триходово, но практиката не търпи разхищение на време и движения и днес неговото изписване е станало двуходово – У. Какво символизира знакът УР?

Той е символ за това, че долната граница – У, между ядрото и полето вече е отворена навън и ядрото излъчва. В действителността, УР, е това което наблюдават астрономите върху слънчевата повърхност, в най-долния слой на слънчевата хелиосфера, над самото ядро, там, където се образуват гранулите. А излъченото от ядрото е УРА – слънчевият вятър.

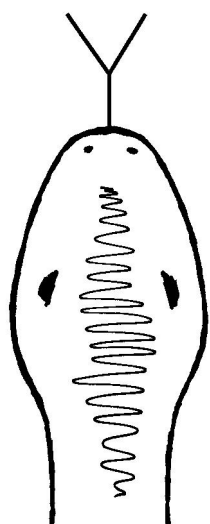

http://photojournal.jpl.nasa.gov/jpegMod/PIA03149_modest.jpg
http://antwrp.gsfc.nasa.gov/apod/image/0511/sunspot_vtt_big.jpg

В древността УР, е символизиран със змия, дракон или огнедишащ змей, който е обвил ядрото. В Индия, УР – „Васуки или Шеша, е цар на морските дракони или наги. Владетел на долната земя Патала. Обитава водите на първичния океан. Когато една от хилядата уста на Шеша се прозява, някъде по света става земетресение. В края на нашата епоха, когато боговете решат, че Земята вече трябва да бъде унищожена, от устата на Шеша ще се излее горяща отрова, която ще превърне в пепел всичко сътворено на света.”

Понеже цялото материално многообразие на Земята е изтекло през УР, змиите се считат за най-мъдрите същества, а кобрата е свещено животно, както в Индия, така и в древен Египет. Можем да я видим над главата на фараона от древните стенописи. Там, тя е наричана Урей, Уреус. Виж:

http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/3/38/Tutanchamun_Maske.jpg

Ето от къде е взет знакът У, символ за долната граница УР.

Понятието УР, е едно от най-значимите в миросгледа Балкхара. Затова го срещаме на много места в историческите карти на Евразия. На първо място е Ур – столицата на древната държава Самар (Шумер). Държавата Урарту. Там е роден и от там е излязъл библейският Абрахам (Аврам) – от Ур Халдейски. Абрахам, е символ за непроявения Брахма. За да се прояви и изяви, той трябва да напусне Ур . Така е и според Библията.

Следват: Урук – друг шумерски град, името на шумерския владетел Хамурапи, езерото Урмия, планината и реката Урал, Усурийската тайга, небето Уран от митологията, езикът Урду, титлата Гуру, индийската династия Маури (Маха Ури).

До наше време, в съвременна България са достигнали; Бойният вик на българските войни – ура (символ за слънчевия вятър); Сватбеното знаме – Уруглица; Думите урна, фурна, уруки, ураган; Старото име на странджанското село Българи – Ур Гури; Възможно е за него в средновековието да са използвали названието Ур до Биза; Константинополският университет е основан от Маг(гът) на Ур (Урарту) и носи същото име. Но най-важното достигнало до нас от УР, е нашето народово име – УРИ. От историята са ни известни следните български клонове: *хайландури, ванандури, котрагури, утигури, оногондури* и др.

От УР, са имената и на други народи. Такива са: могъщите древни хурити, а един от клоновете им е наречен, балхарис. Най-мощната хуритска държава е Митани, със столица Вашукани (Васукани). Васуки, както вече знаем от индийската митология е цар на всички змии.

От УР са римските авгури и гурията. Народите: сури > сирийци, асури > асирийци, тури > турани, курди > кюрди, урси > руси, уруци > юруците в Родопа, а в западен Китай и днес живее народът уйгури, чийто главен град е Урумчи.

Вероятно, от написаното по-горе се досещате, че УРИ, означава и змии, а змиите както казват са най-мъдри. Още от древността, до наши дни в Индия змиите са наричани наги. И днес, в източна Индия съществува щат с името Нагаланд. А от древността е известно названието нагомъдреци. За да разберем кои са нагомъдреците, ще приложа откъс от книгата на Петър Добрев “Българските огнища на цивилизацията в картата на Евразия”. Там г-н Добрев ни запознава със старинен текст от 354 година, известен като “Анонимен Хронограф”. В него са описани вече известни, значими и уважавани народи и държави, живели и съществували някога в Южна Средна Азия. Последни в списъка са поставени и българите: *„И най-после стрелката на маршрута отскача рязко на изток, споменавайки добре известните гимнасофисти или нагомъдреци – средновековно название на съседните с Персия северни индийци и по специално на индийските брахмани. До тези именно гимнасофисти във втория списък на Хронографа е поставено като завършек на текста и името на древните българи.“*

Дали пък няма връзка между урите и нагомъдреците? Има и то каква. УР ГУРИ, е равнозначно на индийското нага мадра – нагомъдрец. УР, означава змия, а ГУР, е съвременното индийско гуру – учител, мъдрец. Нага, в Индия означава змия, а МАДРА – мъдрец, от името на държавата Мадра. УР ГУРИ достига до България със жителите на средновековната българска крепост в Странджа – Ур Гури. Предполагам, почти съм убеден, че името на известният от историята сирийски град на брега на морето Угарит, е било Ур Гарит. А на изток, УР ГУРИ се променя в уйгури.

КХА УРИ (Гяури)

КХАУРИ, се състои от две части КХА и УРИ. Както писах по-горе УРИ е наше народово име. В Махабхарата, по индийски маниер, Кхаури става Кхаурави.

Тази дума се използва и до днес на изток, в Южна Средна Азия. Там мохамеданите я използват във варианта "кафири", като название за немохамедани – неверници. Със същото определение ни наричат мохамеданите и тук, гяури – неверници. Не виждам в това нищо обидно. Дори някой, ако иска може и да се гордее, че е гяур.

В източен Афганистан, до края на деветнадесети век е съществувал Кафиристан – малко островче, свободно от Исляма. Но тогава и там минава ятаганът и днес островчето се нарича Нуристан.

Следват текстове от Махабхарата, от сайта на Jijith Nadumuri, в които се споменават царството Урага и Урите.

УРАГА

<http://ancientvoice.wikidot.com/tribe:uragas> Връзка към текстовете на английски.

Uragas

The Uragas were a tribe mentioned in Mahabharata several times. Their territory named Uraga was also mentioned once. Arjuna during his military campaign to the north and

north-western territories had visited Uraga. It was then ruled by a king named Rochamana. From all the references (more than 40) in Mahabharata it is understood that this tribe were a snake worshipping people. Hence they were often mentioned as one of the several Naga tribes, the snake worshipping people of ancient India, who often were themselves depicted as snakes. They were often mentioned along with other related tribes like the the Suparnas, the Rakshasas, the Pisachas, the Yakshas, the Kinnaras, the Kimpurushas, the Gandharvas and the Danavas. They were mentioned as possessed of wisdom and intelligence acquainted with the history of the Kuru race (the race of the Pandava Arjuna). Uragas were often mentioned as great and mighty.

Урите

Урите, са племе споменато в Махабхарата няколко пъти. Тяхната територия на име Uraga, също се споменава веднъж. Арджуна, по време на военната си кампания в северните и северозападните територии посетил Uraga. Тя била управлявана от цар на име Rochamana. От всички препратки (повече от 40) в Махабхарата разбираме, че хората от това племе са били поклонници на змиите . Затова те често са споменавани като едно от няколкото Naga племена. Хората които се покланят на змиите в древна Индия, често са били изобразявани като змии. Споменават се заедно с други сродни племена като Suparnas, Rakshasas, Pisachas, Yakshas, Kinnaras, Kimpurushas, Gandharvas и Danavas. Те са споменати като обладани от мъдрост и интелигентност, запознати с историята на династията Kuru (династията на Пандава Арджуна). Урите, често се споменават като велики и силни.

=====

Arjuna's visit to Uraga

We have the following passage in Mahabharata at Mbh.2. 26:-

Having vanquished in battle the Puru king, as also the robber tribes, of the mountains, the son of Pandu (Arjuna) brought under his sway the seven tribes called Utsava-sanketa. That bull of the Kshatriya race then defeated the brave Kshatriyas of Kashmira and also king Lohita along with ten minor chiefs. Then the Trigartas, the Daravas, the Kokonadas, and various other Kshatriyas, O king, advanced against the son of Pandu. That Prince of the Kuru race then took the delightful town of Avisari, and then brought under his sway Rochamana ruling in Uraga. Then the son of Indra viz. Arjuna, putting forth his might, pressed the delightful town of Singhapura that was well-protected with various weapons.

Arjuna started his journey from his city Indraprastha (Indraprast in Delhi) and traveled to the north and north-west. Utsava Sanketas were seven hilly Kinnara tribes whose territories were identified to be around Rampur-Bushar, in Shimla district of Himachal_Pradesh. Kashmira mentioned here is the Kashmir valley and Lohita is Leh. Trigarta mentioned here is identified to be Jalandhar in Punjab. The town Avisari belonged to the tribe named Abhisaras, whose territories were part of the Kamboja territories. Abhisara was situated in the Poonch, Rajauri and Nowshera districts of Jammu and Kashmir. Simhapura (Singur town; 35°-53'-47"-N, 71°-47'-45"-E; in Chitral district of North-West_Frontier_Province of Pakistan) was a city of the Kambojas whose territories lied in and around Kashmir.

Thus the geography is clearly within the regions in around Kashmir. The location of the Uraga mentioned in this passage of Mahabharata is identified to be Hazara region of

Pakistan to the west of Kashmir. It was also known by the name Urasa. The town named Uri in Kashmir seems to be a city of Uragas.

Посещението на Арджуна в Урага

В Махабхарата има следния пасаж, Mbh.2. 26:

След като победил в битка царя на Puru, който също бил от разбойническите племена в планината, синът на Pandu (Арджуна) подчинил под неговото управление седемте племена, наречени Utsava-sanketa. Този бик от кастата Kshatriya след това побеждава смелите Kshatriyas на Kashmira, а също и цар Lohita, заедно с десет малки военачалници. Тогава Trigartas, Daravas, Kokonadas, както и различни други Kshatriyas, напреднали срещу сина на Панду. Този княз от династията Куру, след това взел възхитителния град Avisari и поставил под свое управление Rochamana, управител на Uraga. Тогава синът на Indra – Арджуна, тласкан напред от юначеството си, подчинил възхитителния град Singharuga, който бил добре защитен с различни оръжия.

Арджуна започнал своето пътуване от града си Indraprastha (Indraprast в Делхи) и пътувал на север и северозапад. Utsava Sanketas били седем племена от хълмистия Kinnara, чиито територии са идентифицирани около Rampur-Bushar, в Шимла, област Himachal Pradesh. Kashmira споменат тук е долината на Кашмир, а Lohita е Лех. Trigarta, спомената тук е идентифицирана като Jalandhar в Пенджаб. Градът Avisari бил на племе на име Abhisaras, чиито територии били част от териториите Kamboja. Abhisara се намира в Poonch, Rajauri и Nowshera в ареала на Джаму и Кашмир. Simharuga (Singur град; 35°-53'-47"-N, 71°-47'-45"-E; в Chitral, район на северозападната гранична провинция на Пакистан), е град на Kambojas, чиито територии лежат в, и около Кашмир.

Става ясно, че това географското разположение е в рамките на регионите около Кашмир. Местоположението на Uraga споменато в този пасаж на Махабхарата е идентифицирано като Nazara регион на Пакистан на запад от Кашмир. То е известно още с името Urasa. Градът на име Ури в Кашмир, изглежда е град на Урите.

Коментар от Борис Балкх.

1. *"Utsava Sanketas били седем племена от хълмистия Kinnara..."*. Седемте разбойнически племена от планините, които се споменават, са по-късните хепталити, ефталити. Името идва от латинската дума септа – седем. За седем обединени племена се говори в митологиите и документите на волжските и дунавските българи.

=====

Other Uraga territories

Mahabharata mentions about other Uraga territories around Kailasa (Kailas). Brothers of Arjuna including Yudhishthira visited this place during their trek in high Himalaya mountains.(Mbh.3, 158.

Another interesting mention is where Arjuna is told to acquire weapons from the Uragas, along with those from other tribes after reaching Indra's abode, ie the territories of Devas believed to be lying towards the east of Kailasa.

Други Uraga територии

Махабхарата споменава и за други Uraga територии до Kailasa (Кайлас). Братята на Арджуна, включително и Юдхистхира, посетили това място по време на тяхното пътешествие до високите планини, в Хималаите. (Mbh.3, 158.

Друго интересно споменаване е мястото, където Арджуна е казал да придобият оръжия от Урите, заедно с тези от други племена, след достигане обителта на Индра, т.е. териториите на Девите, за които се смята че лежат на изток от Kailasa.

=====

Migration of Uragas

Uragas like other Naga tribes has spread through out the world. They are known with different names like Urak, Uruk, Urag, Urug, Urakh, Uruk, Uraca, Urasa etc. Their original homeland seems to be in Ethiopia where they were known by the names like Uracce, Urakur, Urabe and Urabas. From there they migrated to Urak in Baluchistan and to the Uraga territories around Kashmir mentioned in Mahabharata. From Urak, they went to Uruk in Iraq establishing a great civilization there. The Uragas around Kashmir later migrated to Central Asia (Urakh, Urakain), Russia (Urakov), Mongolia (Urag), China (Uruk), Korea (Uraegi) and Japan (Uraga). Another branch migrated to South East Asia (Uruk, Urak) and Australia (Uragara). From Iraq (Uruk) and Russia (Urakov) they migrated to Europe (Uruga, Urug, Urak, Urake, Urasa) and finally reached South America (Uraca, Uraco, Urabo, Uraba, Urugвай).

Миграцията на Урите

Урите, както и други племена Naga, се разселили и на други места по света. Те са известни с различни имена като: Urak, Uruk, Urag, Urug, Urakh, Uruk, Uraca, Urasa и т.н. Тяхната прародина изглежда да е в Етиопия, където те са били известни с имена като Uracce, Urakur, Urabe и Urabas. От там те мигрират към Urak в Белуджистан и към Uraga териториите около Кашмир, споменати в Махабхарата. От Urak, те отишли в Урук в Ирак за създаване на великата цивилизация там. Урите около Кашмир по-късно мигрирали към Централна Азия (Urakh, Urakain), Русия (Urakov), Монголия (Urag), Китай (Урук), Корея (Uraegi) и Япония (Uraga). Друг клон мигрирал към Югоизточна Азия (Урук, Urak) и Австралия (Uragara). От Ирак (Урук) и Русия (Urakov), са мигрирали към Европа (Uruga, Urug, Urak, Urake, Urasa) и най-накрая достигнали Южна Америка (Uraca, Uraco, Urabo, Uraba, Уругвай).

Коментар от Борис Балкх:

И тук Jijith Nadumiri има предвид произход на Урите (като произхода на човека въобще) от Африка и преселението им в Азия, а от там и в други посоки.

=====

Виж още:

<http://ancientvoice.wikidot.com/mbh:uragas>

Махабхарата

<http://ancientvoice.wikidot.com/vrm:uraga>

Рамайна

<http://ancientvoice.wikidot.com/vrm:uragas>

Рамайна

<http://ancientvoice.wikidot.com/vp:uragas>

Вишну пурана

УРАН – ТУРАН

Урага и Ураса са названия на индийски език. Моето мнение е, че истинското име на територията на Урите е било УРАН. Думата е от езика Бхаджа и означава точна това – мястото където е установен УР. Но по-късно нещо се променя в умовете на част от онези хора, на онази територия и тя започва да се нарича ТУРАН.

Както вече писах, мъдреците в древността са знаели за Четирите велики елемента – Етер, Въздух, Вода и Земя. Те са образувани около земното ядро в същия порядък – първо етера, после въздуха, водата и последна земята.

Звукът за земната твърд в езика Бхаджа, е Т. Звукът за границата между земната твърд и земното ядро, е У. Звукът за осъществяването, следствието, е Р. А думата за проявяването на земната твърд в Бхаджа се означава със същите три звука – ТУР. Самата земна кора е ТУРА и вероятно изразът Ези – Тура означава Небе – Земя и е използван за гадаене и предсказания. Предполагам, че от Тара произлиза името на река Тарим, в пустинята Такламакан.

Времето – Кръговратът, за образуването, съществуването и края на планетата Земя, в древността е представян с много и различни символи. В Четирите велики елемента и кръговрата КХА, периодите са четири, но в Зодиака времената са дванадесет. Там, появата на твърдата обвивка около ядрото – земната суша, е символизирана със шестата зодия – Телец, защото бикът е най-здравото и силно животно от нашия бит, с изявена мускулатура.

Затова телецът, бикът е бил на почит в много от древните общества. Известен е култът към Златния Телец. Но някои са се досетили, че Майката Земя, която ни дарява с блага е от женски род, престават да търсят под вола теле и започват да почитат кравата. Тя, и до днес е свещено животно в Индия, а в древността е била почитана и обожествявана и в Египет, като богинята Hathor.
<http://www.ancientegypt.co.uk/gods/explore/images/hathor.gif>

В древността бикът, телецът е бил известен още и като тур. Освен в испанския език – ел торо, думата тур се е запазила до днес и в българския език като корен на няколко съвременни думи. Те са втурвам се, катурвам – събарям тура на земята. Равнозначна на катурвам, е кабичвам – събарям бика на земята. От тур са и думите: турям, турих, турен, тургам – поставям, слагам.

От средновековни текстове ни е известена титлата багатур, бахатур. Първообразът на багатур, бахатур от Бхаджа, е БХАГА ТУР. БХАГ, БХАГА, на древноперсийски бага, е първообразът на съвременната българска дума Бог, Бога. От тук става ясно, че БХАГА ТУР означава Бог ТУР.

Друга наша средновековна титла е таркан, таракан. Счита се че е военен чин от тогавашната ни войска. Ако е така, този чин трябва да е свързан с пехотата. Думата ТАРА, Тера, Терра, на някои европейски езици означава земя, Земята. От същият корен е и ТАРТАРА от митологията. Първообразът на таркан, таракан, е ТАРА КХАН.

Мъдреците в древността са притежавали невероятната способност да обобщават и най-сложните понятия за същността на Всемира само с един прост звук или знаков символ. Чрез него те успяват да предадат през времето и пространството безценни сведения за идните поколения. Така постъпват и с понятието за твърдата земна повърхност, като го влагат в словесния символ ТУР.

По няколко причини, за знаков символ на ТУР е избран полумесеца.

1. Според мен, Месеца е бил планета и е бил прихванат от земната гравитация. Това събитие е останало в човешката памет с две неща – с Потопа и с *„Появата на истинския Бог“*.

Древногръцките автори пишат, че в Аркадия, преди да бъде населена от елините, е имала население от пеласги, и че тези местни хора са населявали Земята още преди да е имало луна на небето.

В резюме за книгата *„Загадките на Луната“* от Воцеховски можем да прочетем: *„В определен период от време култът към Луната започнал да заема главно място в много религии. За най-древен център на лунния култ се смятат вавилонският Ур и Харана в Месопотамия.“*

2. Тъй като кръгът е запазена марка за дневното светило и светлината, за символ на земната твърд е избрано нощното светило в мрака, с характерния му образ на полумесец или сърп.

В древноегипетската символика, жълтият кръг е символ за открито физическо ядро – примерно на Слънцето, а червеният за закрито – примерно на Земята.

3. Формата на полумесец или сърп съвпада и с формата на рогата на тура, на бика, а той е символът за земната твърд в Зодиака.
4. Четирите велики елемента около нашата планета, се появяват последователно един след друг. Първо Етера, после Въздуха, Водата и последният е Земята. Те, символично се съпоставят с четирите лица на Месеца: нов месец, нарастващ полумесец, пълен месец и намаляващ полумесец. За знак на ТУР е избрано четвъртото лице – намаляващ полумесец, за да символизира четвъртия елемент – земната твърд.

На горните четири основания полумесеца е приет за знаков символ за земната твърд, която е предпоставката за появата на живота и съвременното растително и животинско многообразие върху нея – достатъчна причина за почит и уважение. Вероятно затова мохамеданите, когато се молят допират челата си в земята.

Но това не е всичко. От всеки символ трябва да се вземе максимума и да се натовари с максималната възможна и ясна информация. Затова полумесеца се разглежда

като технически разрез на планета, като резен от праскова, за да се покаже, че вътре в Земята, под твърдата земна кора има ядро. За да се изрази и то, към полумесеца е добавена петолъчка. Тя е символ за звездите в небето, а те са открити – нямат твърда обвивка и чрез петолъчката се изразява ядрото – звезда, скрито вътре в Земята. Същият символ, полумесец с червен кръг в него, може да се види и върху главата на египетската богиня Hathor.

Древните казват още, че не трябва да се разбулва лицето на майката, на жената, а жената е символ за физическото ядро и с тази забрана те се опитваха да ни предпазят от унищожителната мощ на отвореното ядро, но предупрежденията им бяха пренебрегнати и се случиха Хирошима и Нагазаки.

Предупреждението, да не се разбулва ядрото се е превърнало още в древността и в битов модел за поведението и облеклото на жените в обществата на народите от Южна Средна Азия, а по-късно е станало норма и в Исляма. Затова днес в страните с радикален Ислям жените се зачулват от глава, до пети.

Кога, как, и защо тураните изгубиха или изоставиха Бог Тур и полумесеца, не знам? Не знам също кога, как и защо полумесецът се озова в Исляма? Но днес Бог Тур, в образа на своя знаков символ – полумесеца, се извисява по върховете на минаретата и джамиите по света.

Някои от висшите понятия в Балкхара придобиват статут на богове. Такива са БАЛ, БАЛКХ, БРАКХМА и ТУР. По един и същ начин – чрез добавяне на окончанието АН, в Бхаджа се образуват и думите за местата където се установяват тези богове или понятия. Така БАЛ, се установява в БАЛАН, БАЛКХ в БАЛКХАН, БРАКХМА > Брахма в БРАКХМАН > Брахман, а ТУР в ТУРАН.

ТУРАН, е историческа територия в Южна Средна Азия, различна от съвременен Туран, където бог ТУР е бил на почит и чието население се е наричало турани – различни от днешните турки, тюрки, турци, които носят името си от там.

Всеизвестно е, че някои историци премълчават определени факти или ги преиначават за определени свои цели, но там където има професионални историци винаги има цензура. Понякога тя е в световен мащаб. Така се случва и с територията ТУРАН, с туранските народи и туранските езици. За тях у нас като че ли има забрана да се говори и пише.

Туранските народи са живели в Туран от много години преди новата ера. Те не са хора от ориенталски расов тип, от жълтата раса, а хора от кавказки расов тип – бели хора. За тях има известни различия в мненията на историците, но в интернет открих тази статия, която дава достатъчно сведения и поле за размисъл по въпроса.

https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A2%D1%83%D1%80%D0%B0%D0%BD_%28%D1%81%D1%82%D1%80%D0%B0%D0%BD%D0%B0%29

За да не се изгуби статията в интернет, а с нея и ценни научни сведения, ще добавя тук част от нея. Статията е на руске език.

"Этноним «тур» впервые зафиксирован в «Авесте» в двух формах: более древняя «*tūriiānqm*» (наряду с этнонимами *ариев* (авест. «*airiiānqm*») и *сауримов* (авест. «*sairimanqm*»)) и более поздняя «*tūra*» («*tūr*»). Последняя форма впоследствии легла в основу топонима «Туран», который упоминается в древнеиранской мифологии и среднеперсидской религиозной и исторической литературе и документах, а также в средневековой персидской, арабо-мусульманской и среднеазиатской историко-географической литературе.

Туранцами (тура) 3 тысячи лет назад в момент формирования у части степных восточноиранских племен экономического уклада кочевого отгонного скотоводства стали называть ираноязычных представителей данного (тогда совсем нового) вида хозяйственной деятельности. И первым нарекло «туранским именем» своих собратьев-кочевников (самоназвание которых — саки) само же восточноиранское оседлое население тогдашней территории Казахстана и юго-западной Сибири, не принявшее «отгонно-кочевую» экономическую революцию тех своих родов, которые в первые века I тысячелетия до н. э. и стали «саками».

В более поздние времена туранцами называли соков, масагетов, кушан, парфян, ефталитов и другие восточно-иранские народы. Термин обозначал практически всю Среднюю Азию, где проживали эти народы. В персидской литературе широко освещена тема многовекового противостояния Ирана и Турана.

Ние българите (атиловите – ернак-ирниковите – кубратовите – аспаруховите българии), а не беласките (траките), както и много други европейски народи, сме били турански народ и сме говорели турански език, както и много други евразийски народи.

Поради значителни климатични промени и последвалия натиск от пришълци от ориенталски расов тип, голяма част от местните народи напускат Туран още преди новата ера на няколко вълни, като части от поредното Велико преселение на народите.

Едни отиват в Индия, Камбоджа и големите острови в Индийския океан; Други тръгват на североизток, към Тарим и Такламакан; Стигат до Корея и Япония; Трети тръгват на север и заемат руските степи или продължават на запад, преминавайки северно от Каспийско и Черно море; Към Централна и Западна Европа и към Скандинавския полуостров.

Четвърта част от тураните се установяват южно от Кавказ – на Кръстопътя на великите преселения на народите. В този "винаги връщ казан" са се събирали и разделяли много народи. Създавани са много държави, култури, религии и цивилизации.

Там тураните се разделят и някои преминават Кавказ и се смесват със северния поток и заедно продължават на запад, северно от Черно море. А част от останалите

преминават в Мала Азия и от там на Балканския полуостров, към Сирия, Палестина, средиземноморските острови, Арабския полуостров и Северна Африка.

На тяхно място в Туран по-късно се заселват новодошли от изток ориенталски народи, които се смесват с останалото в Туран местно население и приемат част от културата, календара, обичаите и главно от езика на тураните. Новодошлите ориенталски народи са съвременните тюрки, появили се в историята през шести век.

Убеден съм, че различието между турани и тюрки, е причината за възникването едновременно на два каганата: западен – турански и източен – тюркски.

Днес лепенето на етикета "тюрки", е като любимо занимание на някои историци. На почти всички, появили се от изток народи през средновековието, с повод и без повод лепват названието "тюрки": хуни, българи, авари, хазари, кумани, печенеги, ал(б)ани, осетинци, кимери, масагети, сармати, скити и др.

В началото на второто хилядолетие, през Дунав в българските земи идват куманите, които оставят трайни следи в нашата история. Естествено, че и те са описани като диви конни тюрки. Но тяхното име е КХУ МАНИ и на езика Бхаджа означава добри души – добродушковци. Звучи странно, нали. Но от името на куманите е английското human – човек, както и съвременните думи хумана, хуманизъм и хуманитарни науки.

Днес наследниците на старите турански езици са наречени Угро-фински. Това название се състои от две части. Първата идва от Угърските езици и е близка с името на древния сирийски град Угарит. Но близост има и във втората част на израза Угро-фински. От фини, е името на съвременна Финландия и на древна Финикия, в която е бил град Угарит.

Моето скромно мнение е, че туранските езици изначално са имали различия помежду си, но главната промяна която е настъпила в тях е, че поради тюркската експанзия през средновековието и владичеството на тюрките над някои турански народи, езиците на тези турански народи лесно са се преозвучили като тюркски. За това е спомогнала и тяхната исторически обоснована близост.

Много от "турцизмите" в съвременния български език са си от време оно в езика ни, а турският език е образец за преобретение на турански език в тюркски. Народа, също.

През шейсетте години на двадесети век, в училище, по история учехме че основателят на турската държава е Отоман хан, а империята в негова чест е наречена Отоманска. Такава е известна тя от историческите писмени източници и документите. Така е записал и Добри Чинтулов: *"Стани, стани юнак балкански от сън дълбок се събуди, срещу народа отомански ти българите поведи!"*.

Но точно тогава, през шейсетте, започна промяната и основателят на империята вече не беше Отоман хан, а Осман, съответно и империята в негова чест започна да се нарича Османска, а жителите и османски турци, османлии. По възрастните вероятно ще си спомнят това, но младите няма от къде да го знаят. Сега, научавайки го, най-естествено ще решат, че тогава са се появили нови сведения, които поправят

грешката в историческата наука. Но има вероятност причината за промяната да е друга.

От историята знаем, че по различно време и на различни места по света са се осъществявали мощни военни експанзии от големи военни обединения съставени от различни племена и народи с обща цел. Независимо от своята нееднородност, всички са се подчинявали и ръководели от едно племе, а понякога само от един род, примерно Дуло.

Същото се е случило и при завоевателните походи на турците. Но ако водещото племе тогава е неизвестно, вождът е известен – Отоман хан и двете части в неговото име се "набиват на очи" – Ото и Ман. На кой ли неизвестен народ, племе или род са присъщи те?

Заради случайното или умишлено объркване на турани и тюрки и поставянето им под общ знаменател – само тюрки и само тюркски езици, в нашата и световна историческа наука по въпроса, днес бъркотията е пълна.

Балтийските народи, също са турански народи. Те са преселници от Балтистан, който все още съществува в североизточен Пакистан.

Днес няколко народа в Руската федерация се определят като наследници на народите от средновековната Волжска България. Един от тези народи са чувашите. Твърди се, че говорят тюркски език. Но той се отличава от всички останали тюркски езици, както и българският, заради своята граматика се отличава от останалите славянски езици.

Моля, от следващата връзка да изгледате осмия филм – "Волжска България", докъм двадесет и седмата минута. От него ще разберете, че онези чувашки-езичници от филма, почитат земята която ги храни и затова никога не плюят по нея; че когато се молят и покланят на своя бог коленичат в полукръг и си допират челата до земята, също като мохамеданите; и ще чуете най-важното, че те наричат своя бог ТУРА (Солти Тура). Но необяснимо защо и на какво основание авторите на филма упорито повтарят, че техният бог е Тангра?

<https://www.vbox7.com/play:b97609daeb>

Бог Тангра никога не е бил български бог. Той е кукувиче яйце снесено в гнездото на българската духовност след освобождението и мнозина добродушни и лековерни родолюбци се заеха да го измътят и да го хрантутят упорито, за да порасне. На това се надяват и някои не толкова добронамерени външни сили, с надеждата да порасне и да заеме предопределеното му от тях място в нашия мироглед и така да се утвърди навеки тюркският ни, ориенталски произход.

А сто и колко годишната одисея на бог Тангра по нашите земи, се основава единствено на един, повтарям, само на един неясен и нечетлив надпис върху каменна колона открита около Мадара, където пише нещо, което се четяло като "тангран".

Вече писах за народа сака и трите му клона, единият от които се нарича "сака тиграхауда". Превеждат го, саките с високите шапки. Думата "тиграхауда", трябва да се състои от две части: високи и шапки. "Хауда", трябва да означава шапка, тъй

като саксонците са преселници саки, в съвременния английски език същата дума е останала като "худ" – качулка, шапка. Знаем това от прозвището на известния герой Робин Худ. Думата "тигра", остава да означава висок, високо.

Подобно на "тигра" е и арменското име Тигран.

Друга подобна дума е останала в съзнанието ми от някой исторически филм за нашето възраждане. Тя е от израза: *"На мен ми стига туграта на падишаха"*. Ставаше въпрос за някаква султанска разпоредба. А щом е султанска, значи е висша за империята.

Думата "тангран", завършва с окончанието АН. Както писах по-горе, с него в езика Бхаджа се указва установяването на понятие или бог, някъде или в нещо. Такива древни думи са БХАГАВАН, БРАКХМАН, АТАМАН, ТУРАН и др. Така звучи и "тангран". Тава окончание е останало и в съвременния български език, като едно от окончанията за страдателен залог: поруган, излъган, смачкан и др.

Окончанието за деятелен залог, за извършителя на определено действие, подобаващо на един бог, както писах по-горе в езика Бхаджа е АР. Примери за такива думи от древността са МАДАР, БАЛКХАР, КХАНАР и др. Така че, и според окончанието, "тангран" не би трябвало да означава онзи бог Тангра.

Моето мнение е, че в каменния надпис върху колоната от Мадара, най-вероятно става въпрос за един от следните варианти за прочит на "тангран":

- Ако се отнася за човек, би трябвало да се чете повишен, издигнат, въздигнат в държавен, военен, политически или религиозен сан, пост или длъжност.
- Ако се отнася за отношенията между България и Римската империя, тези отношения може да са издигнати на по-високо равнище. Примерно от васалитет в равноправни държави. От консулство в посолство. От вражески в съюзнически.
- Ако се отнася за нещо материално, с което да се ознаменува и увековечи определено събитие, това означава да се издигне колона – според тогавашните обичаи, паметник, мавзолей или храм.

Вероятно някой от читателите вече е забелязал, че описаното по-горе разселване на туранските народи преди новата ера, много съмнително съвпада с движението на така наречените *"арийски"* народи, докато са осъществявали своята експанзия по завладяването на целия свят, воювайки главно сами със себе си, поради своята многобройност като народи, държави и езици. Заедно с тураните, те пребродиха и завладяха целият познат до средновековието свят. Не се задоволиха с това, а откриха и новите светове: Америките, Австралия и Антарктида. Пребродиха и опознаха сушата и океаните. Като приключиха със Земята излетяха и в Космоса. Съвременната цивилизация е тяхно дело.

Да, така е. Но... названието "арии" е историческо недоразумение.

Името на онези народи, разселили се по целия свят налагайки своята култура, е записано "черно на бяло" в древните писания на самите "арии". Навсякъде, включително и в Авеста те са се записали като "airya" – аиря, а името на територията си като "Airyana Vaeja" – Аиряна Ваеджа. Това са думи на авестийски език,

произведен от езика Бхаджа. Авестийските думи упоменати тук, са леко променени от оригиналните. В Бхаджа няма двойни звуци и меки гласни и затова оригиналните думи са били "aira" – аира и "Airana – Аирана".

Вече писах, че в древността много народи са се именуваели с думи от Бхаджа, означаващи значими понятия от Балкхара. Гласният звук А, добавен в началото на думата в езика Бхаджа, означава отрицанието НЕ и прави думата противоположна на първоначалната. При именуването на народите от древността има още една особеност – два народа да се именуваат с двете противоположности на една и съща дума, чрез добавяне в началото и на звука А. Такива народи са: сури – сирийците и асури – асирийците; Вари – варягите и авари – аварите. Същият модел е приложен и в случая – ирани и аирани.

След тези пояснения разбираме, че "aira" означава неира, неирани, а "Airana" – Неиранска. Думата "Vaeja" също е променена от оригинала. Първообразът и в Бхаджа е от корена ВА, ВАДЖ, ВАДЖДРА. В случая, думата "Vaeja" може да се преведе като експанзия, владение, територия, а "Airuana Vaeja" означава неиранска експанзия, владение, територия или както някой я е нарекол романтично "Неиранските простори". А в Авеста са изброени шестнадесет държави, обединени под влияние на учението на Заратустра – Зороастризма.

Поради трудността за произнасяне на "аира" и особеностите на индийския и персийския езици, "аира" преминава в "ария" и така си остава в историята.

Та, значи, урите са си ури и си остават ури, живеещи на голяма територия в Средна Азия и Източна Европа. Но, в южните им поселения, където са наричани аирани – неирани, името им се променя трайно от ури на ари. Днес дори в интернет се появяват карти с предполагаемите им поселения.

Мисля, че на тази карта поселищата на ури и ари, трябва да се разпрострат още по-поизток, до Индия. Мисля също, че те не са останали все така разграничени – едните на север, другите на юг, а са се поразбъркали териториално.

Езиковите преобретения на името ури не свършват до тук. Туранските езици, днес в по-голямата си част са наричани тюркски. Но в съвременните тюркски езици има различия. Най-различимия от всички, мисля че е чувашкият. Доколкото съм разбрал, една от основните му отлики от останалите тюркски езици е Р-говорът. Докато при останалите се ползва З-говора. На практика, разликата се изразява в употребата на двата звука Р и З. Примери: шаран – шазан, Каран – Казан, Казанлък, както и Казълбаши.

Но, по мое мнение, още в древността тези две езикови разлики са оставили трайна и различима следа. Името Ур, Ури, в част от народите става Уз, Узи. Такива са Узи, Кара+Узи (имперски Узи) – Гагаузи, Ог+Узи – Огузи и Уз+Беки – Узбеки. Кара Уз, е равнозначно на Кара Булгар, Урус Булгар.

От всичко това излиза, че гагаузите са прави, да твърдят, че са част от аспаруховите българи. В подкрепа на това тяхно твърдение е странното поведение на четирите мощни военни турски твърдини Русе, Силистра, Варна и Шумен, през Руско-Турската Освободителна война. Независимо от превратностите на военните действия и логиката на воената стратегия и тактика, те не "помръдват" през цялата война. А биха могли да решат изхода на войната. Защо ли? Според мен, заради валията на Дунавския вилает Мидхад паша. Казват, че бил масон и като такъв е знаем много тайни и забравени истини. Вероятно е знаел, че тамошните турци – в североизточна България не са турци. Не е изключено, като русчуклия и той да е от тях. Вероятно поради това, в негова статия публикувана през 1878 г. той пише следното:

"... Между българите има повече от един милион мохамедани. В това число не влизат нито татарите нито черкезите. Тези мохамедани не са дошли от Азия, за да се установят в България. Това са потомци на същите тези българи, преобърнати в исляма през епохата на завоеванията и в следващите години. Това са чедата на същата тази страна, на същата тази раса и от същото това коляно. А между тях има една част, които не говорят друг език освен български."

От всички тия промени прозира още нещо, за което не твърдя че е истина, но би могло и да е. Ако се върнем към израза ΚΑΝΑΣΥΒΙΓΓΙ, който е използван за Крум и първите му наследници в династията, той вече ще изглежда различно. Вече писах какво е ΚΑΝΑΣ, ΚΑΝ+ΑΣ. Остава ΥΒΙΓΓΙ. Би могло да означава Υ(ρ или з)+ΒΙΓΓΙ – узбиги, а целият израз Кхана на узбигите. Казват, че Крум е дошъл от Панония, от аварския каганат, а аварите са днешните австрийци и баварци – бхавари, от Бхавара – Бавария. С Крум може да са дошли и повечко узбиги.

Подобна промяна се случва не само при Урите, но и при по-късно формиралите се Ари. И при тях заработва З-говора и част от тях стават Ази, някои ги наричат аси. От тях пък е името на целия континент – Азия. Друга "видима" разлика са имената на двете малки морета – Арал и Азов.

От името на азите в българския език е останало местоимението АЗ, а от местоимението АЗ е името на нашите писмени знаци – Аз+бук(в)а, азбука – моите букви.

Според мен, Великото преселение от "Люлката на народите" – Южна Средна Азия, е осъществено на няколко вълни в различно време, а хората от различните вълни се отличават главно по мироглед.

Първият, най-старият мироглед е Балкхара. Поради това и територията на която е бил разпространен мирогледът се е наричала Балкхара. Носителите, пазителите и разпространителите на Балкхара са се наричали "балкхари – българи". Те осъществяват първата преселническа вълна, няколко хиляди години преди новата ера.

Определението "балкхари – българи", в древността се е отнасяло за всички хора, родове, племена и народи, с общ мироглед Балкхара. Така както днес хората се разделят мирогледово на юдеи, християни, мохамедани, будисти и др.

Вторият мироглед е Турана, възприел части от Балкхара. Носителите, пазителите и разпространителите на Турана са се наричали "турани". Поради това и територията им се е наричала Туран. Те осъществяват втората преселническа вълна, започнала преди новата ера и завършила през първата половина на новата.

Хората "балкхари" и "турани" са почти едни и същи. Териториите Балкхара и Туран са почти едни и същи. Различни са мирогледите на хората и времето в което живеят и се преселват.

Третата вълна са съвременните тюрки, настанили се на част от територията Туран. Без собствен мироглед. Възприели части от мирогледа Турана, календара и езика на тураните. През шести век и те тръгват на запад.

ПРЕСЕЛЕНИЯТА

Ще се върна на някои имена на народи от откъсите от сайта на Jijith Nadumuri, за да проследя тяхното преселение (на имената).

Окончанието "s", с което завършват имената, като в Madrakas, е окончанието за множествено число от съвременния английски език. Madrakas означава мадрите. Без окончанието "s", остава Madraka. Окончанията "ka" или "ha", са индийски, но предполагам че са от някакво наречие, защото името се среща предимно без него Madra. Същото е и с окончанието "va", а понякога се добавят и двете окончания: Sukritvaha, Saindhava.

Някои от имената могат да се свържат със съвременни или известни от историята наименования и чрез тях да се проследят преселенията им.

- Asura – Асури, Асурия. Ние днес погрешно произнасяме Сирия и Асирия. Истинските им произношения и самоназвания са сури, Сурия и асури, Асурия.
- Balhi-ka – Балкхари > балкари > болгари > булгари > българи; белги и болги.

- Barbara – Бербери.
- Bhoja – Имената Бходжа и Кхама Бходжа (Камбоджа), произлизат от името на езика Бхаджа. През средновековието, същото име имат Бхаджа Нагите > Баджанаките > Печенегите.
- China – Чайна – Китай. Във Веда Словена е споменат "Читайска краля".
- Dana-va – Дан, дана, е име и на племето – родът Дан, известен от Библията, като едно от дванадесетте юдейски племена, завладели Балистан – Палстина. Известно е също и от Данай и данаите, завладели чрез коварство южната част на Балканския полуостров.
- Darada – Предположение: дардани, Дарданели.
- Dravida – Съвременните дравиди в Индия.
- Huna и Narahuna – Хуните на Атила.
- Nazara – Хазарите, които живеят в Пакистан, Афганистан, Иран и на други места.
- Kamboja – Съвременна Камбоджа.
- Kashmiri – Съвременен Кашмир.
- Kirata – Керата. Дума от съвременния българския език със значение: 1. недодялан, недорасъл; 2. хулна дума, ругатня.
- Kokona-da – Кикони. Племя живяло в Беломорска Тракия, преди новата ера.
- Mala-va – Малайзия.
- Rishi-ka – Риши. 1. Велики мъдреци, положили началото на Ведическата култура и Ведите. 2. Село Риш в Източен Балкан, дало името на Ришкия проход. 3. Предположение: Думата риш, е вариант на дума останала и в съвременния български език – риж. Мисля, че учените са установили произхода на червенокосите хора, от онази територия.
- Saka – Саксите, саксонците.
- Savara – Савири, сабири. Средновековен народ, живял северно от Кавказ, а според някои и в Сибир. Народа сувари и град Сувар във Валжска България.
- Sind-hu – Синд, синди. Синди са известни от историята и северно от Черно море.
- Tushara – Тохари, Тохаристан. Народ живял в близост до Бактрия. Предположение: Ави-тохол, е от тохарите.
- Uruga – Ури.
- Yavana – Остров Ява.

Как народи в древността са си получавали имената от понятия от Балкхара, чрез думи от езика Бхаджа? Ще започна с думата Кхиндра. Тя е символ за действието на гравитацията. Някои хора в древността са решили да издигнат в култ това физическо действие и за целта Кхиндра става бог. Това решение, на онези хора, дава началото на Хиндуизма. Още от древността, Хиндуизмът се превръща в мощно мирогледово разклонение – отклонение от Балкхара и е сътворил всичко, което наричаме индийска култура, като се започне от Ведите. Затова по-голямата част от химните в Риг Веда са посветени на бог Хиндра. За него, в книгата "Индийска митология" от Джон Напърт е записано следното сведение от древността: *„Пред чието дихание двете вселенски половини треперели пред величието на огромната му мощ... Той, който закрепил здраво клатушкащата се земя, който успокоил трясящите се планини..., който подпрял небето, за да не падне.... Той сътворил слънцето и водите...”*

Кхиндра, с времето се преозвучава в Хиндра, а после и в Индра. Народът, който сътворява Хиндуизма, е живял в поречието на река Инд. Затова и тя бива наречена с името на бога. Както вече знаем, заради правилото за промяната на КХ в С и после в Ш, Кхинд преминава в Хинд, Синд и накрая остава Инд. Напълно възможно е, липсващото звено в последователността на промяната – Шинд, да е преминало в Китай под формата "Шин Тао", а от там да е преминало в Япония в познатия и днес Шинтуизъм.

Хората създали Хиндуизма и станали последователи на бог Хиндра, за да се отличават от останалите народи, назовават и себе си с неговата име – Хинди > Синди > Инди. Днес тяхното име – индуси, е останало за всички, които живеят в политическото образувание – държавата Индия. От народа инди, са останали следи в имената на планината Хиндо-куш и държавата Индо-незия.

Въз основа на тези сведения – появата на Хиндуизма, както и на Брахманизма, Вишнуизма и Шиваизма (от Кхива > Сива > Шива), за които вече писах, както и на други "изми" – все отклонения от Балкхара, у мен се оформя убеждението, че по различно време в ареала Балкхара са се осъществявали мирогледови разделения и като следствие от тях преселения. Те не са обикновени местни свади, а геополитически катаклизми, давели до разселването от там на големи групи хора и появата "от нищото" и развитието на множество цивилизации по цялата Земя. За съжаление, тези които остават там без мъдреци, се изгубват в лабиринта на собствените си творения и под тежестта на безпаметните си традиции се "сриват" до дъното на цивилизацията.

Няколко са причините за разрухата и застоя в човешката история. Но това, което са оставили след себе си гладът, епидемиите и алчността, е детска игра в сравнение с опустошенията и жертвите от борбата на идеите, на мирогледите.

Друга дума от Бхаджа, от която някои народи са си получили името е Кхендра. Тя е противоположна на Кхиндра и е символ за действието на левитацията, а тя (левитацията) днес все още не е известна на науката, но и в древността също е била позната на малцина. Затова не е оставила чрез името си ярки следи в човешката история. Тази дума обаче, все още се използва в съвременния български език. Чуваме я от израза: "Защо си се похендрил там горе?" и варианта и "нахендрил".

Названието на хората от древността, произлязло от тази дума не е така гладко проследимо, както от Кхиндра. Направо казано, от Кхендра, като название за народ остава Кхеди, Кхети, Хети, Ети. Хората наречени хети, достигат да Кръстопътя и се заселват в Анатолия и от там са известни в историята. Ако проследим само името им, от тях, от хетите трябва да са произлезли келтите и гетите > готите. И двата народа са минали през нашите земи, тук.

Територията, която са обитавали Етите, се е наричала Етиопа. Като ехо от онези времена и онези хора, които са се наричали Ети, по онези места е останала легендата за Снежния човек Ети. Сведения за тази Азиатска Етиопия са известни на историците и те са я локализирали като планината Хиндокуш.

Виж:<http://protobulgarians.com/Statii%20za%20prabaalgarite/Ethiopi%20i%20ogimnoso%20fisti-novo.htm>

В един средновековен български апокриф, от XI век, в който се описва заселването на Карвунската земя от Испор цар и неговия народ, е написано следното: *“И тогава, след него (цар Слав) се намери друг цар в българската земя – детище, носено в кошница три години, на което се даде име Испор цар, който прие българското царство. И този цар създаде велики градове: на Дунава – Дръстър град; създаде и велик презид от Дунав до морето; той създаде и Плюска град. И този цар погуби множество измаилтяни. И този цар насели цялата Карвунска земя. И оубо (впрочем) бяха преди това етиопи (EQIYIII)”*. Така е. В древността сме били Етиопи, а сега сме Балканджии.

Думата Опа, втората част от Ети-Опа, е от езика Бхаджа и в най-общ смисъл означава отвесна посока. Тази дума се ползва и днес в съвременния български език. Когато някое малко дете падне, баба му обикновено казва: *„Опай баби, опай.”*, което означава: *„Стани бабиното, изправи се.”*

В частност, в говоримия език, опа, е означавала и планина. По същия начин са образувани имената и на три южнобългарски планини. Първата е Родопа. Тя е запазила името си непроменено от древността. Род, означава родитба, раждане, урожай, изобилие от блага. Родопа наистина е благодатна планина.

Името на втората планина е Маропа – Сакар. Мар, мер, е дума от Бхаджа и на много езици означава мъртво, смърт. В съвременния български език съществува изразът *„Да омеретейш дано”,* от рода на *„Да пукнеш дано”* и *„Чумата да те тръшне”,* както и думата *„марешки, мерешки”*. Един от седемте принципа в Хептат от Зороастризма е *Амеретет* – безсмъртие. Коренът на думата е *мер* – смърт. Маропа означава мъртва планина. Тя наистина е известна с голите си хълмове.

Третата планина, е Европа – Странджа. Евр, също е дума от Бхаджа и означава изток, а Европа – Източна планина. Странджа наистина е най-източната планина на Балканския полуостров.

Потвърждение, че Странджа е Европа ни дава и част от древен мит от Елада: *„Царят на богатия финикийски град Сидон – Агенор, имал трима синове и дъщеря, хубава като безсмъртна богиня. Тази млада хубавица се наричала Европа. Веднъж Агеноровата дъщеря сънувала сън. Тя видяла как Азия и материкът, който е отделен от Азия с море, превърнати в жени се борели за нея. Всяка от тях искала да притежава Европа. Победена била Азия, която макар и да била възпитала и отгледала Европа, трябвало да я отстъпи на другата.”*

В книгата Веда Словена са записани устни предания и песни от помашкото население в Западна Тракия и Източна Македония. В тях се съдържат сведения за времето когато сме живели в Етиопа; За събития станали в съседни тогава с нас царства. Ето няколко откъса:

*„Още рече Камяна не отрече,
хабер си кралю дойде,
чи е навървил Читайска краля
през тоя земя Харапска,
през това моря гуляму;
лю утде си дзамине,
сита земя пулленява.*

*Робинки си църни ръки кършет,
църни ръки кършет солзи ронет,
чи си тяхна земя уставет,
ут майка си са дялба раздилат.”*

-----
*„Бог да бие царна Харапине,
царна Харапине Харапската крале.”*

-----
*„Разеди са Харапската крале,
разеди са налюти са,
та си прати царна Харапине
да ми сече малки деца.”*

Тези песни са записани през втората половина на деветнадесети век, когато още не бе известен древният град Харапа, който беше открит от археолозите в началото на двадесети век в северния индийски щат Пенджаб, сега част от Пакистан. Харапа, Мохенджо Даро и други селища от долината на река Инд разкриха на учените от двадесети век неизвестна до тогава високоразвита древна цивилизация, която нарекоха културата Харапа.

Името е взето от съвременен местно селище, но мисля, че неговото име идва от древността и е звучало Кхарапа. КХАРА, означава принадлежност към "империята" Балкхара. Това сведение поражда още едно миогледово противоречие между Балкхара и Хиндуизма. А както твърдят историците, отнякъде, някога по онези места се появяват и ариите.

Да надзърнем отново в познатия откъс от книгата на Петър Добрев. *“И най-после стрелката на маршрута отскача рязко на изток, споменавайки добре известните гимнасофисти или нагомъдреци – средновековно название на съседните с Персия северни индийци и по-специално на индийските брахмани. До тези именно гимнасофисти във втория списък на Хронографа е поставено като завършек на текста и името на древните българи.”*

Оставям на читателя сам да провери в историческите карти, колко е разстоянието между Харапа и посоченото от г-н Добрев място. Виж: <http://www.harappa.com/>

Споменът за народа Харапа, е жив и днес в народното ни творчество. В съзнанието на българите, арапин означава черен човек. Така се пее в народната песен: *„Чер арапин бял кон язди.”* Днес обикновено се приема, че между арапин и арабин няма разлика, че става въпрос за един и същ народ. Така е, но не съвсем.

Проследявайки движението на имената, се откриват следните преселения. От Харапа, от долината на река Инд, хора се преселват в южната част на Арабския полуостров и остават там с името си харапи – араби. От тях е името на целия полуостров.

Друго преселение на име е осъществено от Етиопа. Етиопите, минавайки през южната част на Арабския полуостров са прекосили Червено море и са се заселили в Източна Африка. Днес живеят в няколко държави, една от които носи тяхното име – Етиопа. Тази Африканска Етиопия полага началото на Египетската цивилизация в Горен Египет. В най-ранните фрески от древен Египет хората са

рисувани с тъмна кожа. Същите тези етиопи са преносители на Юдаизма от Азиатска Етиопия, достигнал по-късно до Балистан – Палестина. Както е известно, Горен Египет завладява Долен, а по-късно библейският Мойсей бива посветен в юдаизма от тъста си. Така е записано в Библията, Изход, 3:1. *"А Мойсей пасеше овците на тъста си Иотора, мадиамския жрец;"* А както се казва: *"От където е жената, от там е и родата!"*

Друго име, осъществило преселение в същата посока е Куш. То се съдържа в името на планината Хиндо-Куш и е име на кушаните, създали Кушанската империя. Същото име Куш, се появява от историята около древен Египет.

За преселението на балкхарите, мадрите, камбоджаните, урите и саките вече писах. Едно от местата, където се установява клон на балкхарите е Балистан – Палестина. Там, на Кръстопътя, са се случвали много и важни за народите и историята събития. Можем да разберем и проследим някои от тях, отново чрез имената им, а те често произлизат от имена на богове.

Бог Бал е бил върховен бог в Акад, където населението е говорело семитски език. Особеност на семитските езици е, че се записват само съгласните звуци, а гласните се изпускат. Това правило е останало от езика Бхаджа. В Бхаджа повечето от думите се произнасят и изписват само с гласният звук А. Примери: Балкхара, Бхаджа, Махабхарата, Парамардха, Мадара, Самсара, Брахма, Дхарма, Кхарма и др.

Съседно от Акад е съществувала държавата ЕЛАМ, а жителите и са били ЕЛАМИ. Проследявайки името стигаме до бог ЕЛ – левитацията. Предполагам, че същите хора, а може да са и други последователи на бог ЕЛ, се установяват на източния бряг на Средиземно море, в Балистан, където основават своя държава. На друг език те се наричат ЕЛИНИ, а държавата им е била ЕЛАДА. С издигането на бог ЕЛ в култ, се появява следващото мирогледово отклонение от Балкхара – Елинизмът. На мен не са ми известни перипетиите по време на появата на тава отклонение. Може да е протекла мирно, а може и да е имало мирогледова борба, но така или иначе, двата мирогледа и двата народа са продължили да живеят съвместно.

Предположение: Предполагам, че държава Финикия никога не е съществувала, а е трето име на територията Балистан – Елада. Финикийците също са трето име на балистаните – елините. Вече писах, че имената на фините от Финикия и фините от Финландия не са близки, а еднакви. Предполагам, че ще се появят връзки между тях отнякъде.

А може би името Финикия е било удобно средство да се скрият Елада с елините и Балистан с балистаните. Но така или иначе Елада и елините остават като названия. И Балистан остава, като Палестина, а балистаните както палестинци, филистими и пелицими.

От там се преселват в Мала Азия и Балканския полуостров. Едните като елини, а другите като белги или болги. Белгите, основават на Балканския полуостров град БЕЛА, обявяват го за своя столица и от неговото име се именува и държавата им – БЕЛАСКИЯ, на гръцки Белопонес > Пелопонес. По-късно и на белгите им поставят името БЕЛАСКИ, на гръцки пеласги. Още по-късно, от Кръстопътя, от Мигдония (Митани), от североизточното Междуречие пристигат и се заселват около Солун мигдоните (мирмидоните). С течение на времето те стават македонци.

Една част от беласките са се наричали балахи, балхи, на гръцки влахи, а според съвременния местен говор власи. При своята експанзия Александър прогонва балахите от Белаския – Македония на север от Дунава, където в средновековието те си имат княжество, част от българската държава. Но власи са останали в Македония, където живеят и до днес. Те все още говорят стария си език – диалект, а може би и първообраз на латинския. Веднъж, в разговор за латинския език, мой познат сподели: *"Не знам защо, но латинския ми прилича на турския."* Вероятно имаше предвид, че звучи като турския.

Повествованията в митовите на Елада са от мирогледа Балкхара, а много от имената в митовите са от езика Бхаджа.

- Индийското Девас, преминава в Деос и става название за бог въобще – Теос и име на главния бог Зевс.
- От КХАРА КХАЛА са имената на Херакъл и Хера.
- Херакъл извършва дванадесет подвига. Числото дванадесет е от Кръговрата на Закона, от Зодиака, от Балкхара.
- Един от подвизите на Херакъл е, че почистил Авгиевите обори. Той успял лесно да свърши тази работа, като пуснал да текат през тях две реки. Оборите са АВА Гея – непроявена земя, земното ядро, а двете реки са гравитацията и левитацията.
- Това, което е "изметено" от оборите, е същото, което е излязло от кутията на ПАН ДАРА > Пандора – всички земни дарове.
- От ПРО КХРАСТ, е името на разбойника Прокруст, а прокрустовото ложе, е символ за причината, поради която небесните тела стоят на орбита.
- Първообразите на древногръцките Астрология и Астрономия са две понятия от Балкхара и три думи от езика Бхаджа: АСТРА ВЕДА и АСТРА лока. Научавайки за Астралока и Астроведа, древните гърци ги превеждат на гръцки. Вероятно за АСТРА са нямали подходящо слово, защото не са я заменили, но заменят лока и ВЕДА с две гръцки думи. Първата е ном – административна провинция, област, окръг. Така АСТРА лока става Астроном и съответно науката Астрономия. Втората дума е логос – ум, познание. Така АСТРА ВЕДА става Астрологос и съответно науката Астрология.
- В древногръцката дума гимнасофисти, само втората част е гръцка. Софисти на гръцки означава мъдреци. Първообразът на първата част е КХИМН > химн, а кхимните са формули. От гимнасофисти е думата гимназия.
- В гръцкия език е останало правилото от Бхаджа, когато в начаото на думата се прибави звукът А, смисълът и става противоположен. Примери: морален – аморален, Брахам – Абрахам, Дхарма – Адхарма.
- Гръцката дума академия произлиза от името на държавата Акад, а името на Акад произлиза от думата от Бхаджа АКХАД. Акхад е противоположна дума на КХАД. Тя пък е първообразът на името на гръцкия митологичен герой Кадъм.

От Балистан, хора населяват и основават държава в Долен Египет. Горен Египет завладяват Долен и в последствие обединен Египет води войни на север и има владения и там. Но нещата се променят едва със завладяването на Балистан от юдеите. Тогавашна наистина е имало сериозен мирогледов сблъсък между последователите на бог Бал и завоевателите – последователи на бог Ехова.

Побеждават еховистите. Но все пак държавите остават две Израел и Джудая, на гръцки Юдея.

Всеки нов мироглед се стреми да заличи и унищожи стария. Ако не може, присвоява и променя каквото може за своите нужди. Така става и в този случай. Сблъсъкът между три мирогледа – Балкхара, Елинизма и Юдаизма оставя своите следи в победилия мироглед на еховистите. Затова в Библията е описана епичната битка между последователите на Бал и Ехова, а Елинизмът и Еховизмът като че ли се сближават тихо и мирно. Това се вижда от окончанията на много от имената на персонажите в Библията. Често те завършват на ЕЛ или ИЛ – гравитацията. Примери: Авел, Ангел, Архангел, Гавраил, Данаил, Зазаел, Емануил, Исмаил, Михаил, Натанаил, Павел, Рахил, Самуил, Уриел и др.

Докато влиянието на Елинизма в Еховизма е само езиково, то влиянието на Балкхара е и мирогледово. Библията е сбор от стари текстове от Балистан, Бабилон и Египет, редактирани и приспособени за нуждите на Еховизма. В нея мирогледово остава голяма част от Балкхара. Присвояват се и исторически събития и персонажи. С други думи, случва се това, което се случва винаги в такива случаи; в новото може да има и старо; в нашето може да има и чуждо; важно е само едно – накрая всичко това да събере и съсредоточи цялата власт в НАС, точка.

В началните текстове на Библията повествованието е от Балкхара. Патриархът на патриарсите – Абрахам, на гръцки Аврам, син на Тара, тръгва от Урарту – Ур Халдейски, а не от Ур Шумерски. Пристига и се установява временно в КХАР АН > Харан, в съвременна Турция. По-късно продължава пътя си и се заселва окончателно в КХАНА АН > Ханаан – Балистан – Палестина.

Абрахам е последовател на бог Бал – "създател на небето и земята". В древността вдигането на дясната ръка към небето, е символизирано връзката на владетеля с боговете. От тях той е получил властта си. От тях получава благоволение за всичко което извършва, а делата му са в тяхно име. Към тях е отправена и неговата благодарност и пред тях се заклева. Ритуалът, е символ за единение между боговете и владетеля. Ние, българите, също не правим изключение и сме ползвали този ритуал. Сведения за това има във Веда Словена.

*“Царю, царю господарю,
що си седнал фаф сарае,
та ни водиш фаф гората,
да си дигнеш десна рока,
да е дигнеш нависоку,
нависоку на небету,
Бога си фальба фалиш.”*

---

*“Боже ле, Сурва ле,
Сурва ле и Сурица!
Де си, Боже, на небету,
русни, Боже, десни йоку,
да си видиш да си зрейнеш.
Фальба та фали наше царе,
подигнал си десна рока,
подигнал е нависоку,*

нависоку на небету,
та си та фалъба фали.”

“Що ми седнал Дива крале,
дигнал си десна рока,
със рока ва фалъба фали,
чи сте слели ут небету,
де ми седет трима Бога,
та си учите ду млади юнаци,
ду млади юнаци малки моми.”

Най-старият писмен източник в който е описан този ритуал, е Библията, Стар завет, Битие, глава 14, стихове 22 и 23: *“Но Аврамъ каза на Содомския царъ: ” Аз дигнах ръката си пред Господа, Всевишния Бог, Създател на небето и на земята, и се заклекх...”*

Оказва се, че мразеният от всички съвременни евреи хитлеристки арийски поздрав, е и стар еврейски ритуал от библейско време. Изпълнявал го е не кой да е, а патриархът на патриарсите Аврахам – Аврам. Каква ирония на съдбата. Нацистите в Германия са заимствали хитлеристкия поздрав от италианските фашисти, а те, от римските императори. Освен сведенията за него от писмени източници, императорският поздрав може и да се види, чрез откритите статуи на някои от тях.

- Името Аврахам, е от езика Бхаджа и означава непроявения Брахма.
- Името на съпругата на Аврахам – САРА, също е от Бхаджа. Тя има съименички и в други религии; САРАтея, е съпругата на бог Бел в Вавилон; САРАСвати е съпругата на бог Брахма в Индия.
- Името на слугинята на Сара – АГАР, е от Бхаджа, а името на първородния син на Аврахам от Агар, е АСАМАИЛ > Исмаил.
- Азбуката на евреите се състои от двадесет и две букви. Това число е спомен от езика Бхаджа, който се състои от двадесет и два звука.
- И накрая, самото име евреи, което се ползва само от славяноезичните народи, идва от ЕВР – изток. Евреи, означава хора от изток.
- Евреи са само хората на Аврахам, а хората на Мойсей са джудаи, на гръцки юдеи. Третият клон на съвременните евреи – ешкенази, са българи и хазари от Кубратова България.

В началото на Новата ера, по време вече известно ни от историята, българите се появяват на Кавказ. От онова време е останало там името Балкария. През Кавказ и северно от Каспийско море, в земите на съвременна Украйна се събират много племена, които обединени под името хуни, тръгват на запад. Това име може да идва от името на народа Нупа, от територията Бахлика или от латинската дума уния – съюз. Племената в този съюз са останали като част от народите на много от държавите в съвременна Европа.

След смъртта на Атила и първородния му син, друг от синовете му Ертак – Ирник, отдръпва границата на владенията си в Източна Европа. Неговата държава е известна от историята като Стара Велика България, а последният неин владетел е Кубрат. Относно Кубратова България, едно от важните неща, което се случва през нейното съществуване и трябва да се знае е, че тогава общото за много народи

мирогледово име "балхари" става само наше народово име. Що се отнася до края на Кубратова България, той и до днес си остава загадка и по мое мнение за него има важни моменти които също трябва да се узнаят.

Винаги съм се съмнявал, че събитията за гибелта на Кубратова България, които ни представя официалната историческа наука, че хазарите са ни нападнали, победили и разгонили по Евразия, не са истина. Не съм военен, но от стратегическа и тактическа военна гледна точка, е необяснимо и недопустимо, за храбри и достойни войни, живеещи в голяма и силна държава, имащи пет армии, четирите от тези армии да запрашат "на майната си" и да оставят петата сама да... Неизвестно какво да...

Доскоро в учебниците ни пишеше, че Аспарух дошъл на Балканите само с пет-шест хиляди българи, които по-късно се претопили в славянското море и останало само името им. Това си е направо лъжа и манипулация, но някой може да се подлъже от тези писания и да каже, че сме били малко, че сме били слаби и за това сме отстъпили тактически от бойните полета, за да си запазим племето и свободата. Да, но историята казва друго.

Част от българите от Кубратова България, на Волга и Кама, създават там голямата и мощна Волжска България, просъществувала до тринадесети век. Аспарух идва тук и побеждава армията на Източната Римска империя, заселва се на нейна територия и я принуждава да му плаща данък. Как могат да се осъществят тези събития с две малки ордици? Тогава защо все пак четирите армии се разбягват от страната си, като от чума? Ами защото се е случило нещо, което за българите е по-страшно и от чумата – смяната на миогледа.

"Българската история ни показва, че за нашите деди, Миогледът винаги е бил най-висшата им ценност. Дори и над територията и държавата, дори и над нацията."

Какви са големите и важни събития в онзи исторически момент? Вечният "Голям камък", с който всички се съобразяват от античността до средновековието – Римската империя, все още съществува. Наред с неоспоримата си военна мощ, тя отдавна вече има и друго, не по-маломощно оръжие за експанзия – Християнството. Отскоро, на историческата сцена се е възправил и нов играч – Арабският халифат. И той, наред с военната си мощ притежава свой миоглед – Исляма. И именно заради него, заради налагането на Исляма арабите тръгват да завладяват света с огън и меч, без никакви сантименталности. Сблъсъкът между тези две големи цивилизации става неизбежен. А *"Когато атовете се ритат, магаретата си патят"*. По-малките и слаби държави, попаднали на пътя им ще бъдат прегазени и неминуемо ще им бъде наложен и миогледа на победителя. Сега от историята знаем, но и тогава са го знаели, че без собствен миоглед, под чужда власт, просто ще изчезнеш като народ.

След изминатия дълъг път във времето и пространството на Евразия, и събитията които преживяваме, миогледът ни тогава съвсем е изтънял и е бил на път да се изгуби, защото: *"БАЛКХАРА е най-мощният мисловен тласък в човешката история, но с времето избледнява, а БХАДЖА се забравя, препокрити от множеството породени религии, митологии, езици и символи."*

Дори и в малка част от елита той все още да е битувал по форма близък до първоначалния, връзката и въздействието му върху простолюдието става все по-слабо и той – старият мироглед вече не е толкова ценен обединителен и въздействащ фактор. Затова някой или някои са решили да приемат друг мироглед, който да обедини народа и дори под чужда власт да го държи сплотен и различен от другите и главно от поробителя. Но не е лесно, още повече и бързо да създадеш нова религия и предполагам че затова е предпочетена позабравената, по-точно поразпиляната основа на Християнството и Исляма – Юдаизмът.

Моето мнение е, че хазарите са били част от нашата обща държава тогава.
Виж: <http://theflyingbulgars.tripod.com/band-bio.html#photo236493>

Когато започва замяната на стария мироглед с новата религия – Юдаизма, това става едновременно сред българите и сред хазарите. Но естествено се е появил и сериозен отпор в защита на стария мироглед, което е довело и до "силови действия", но мисля, че до сериозна гражданска религиозна война не се е стигнало, защото тя щеше да е братоубийство. Основания за това мое мнение са действителните събития – четиримата братя, заедно със племената си напускат отечеството си, а една част, начело с Баян – Боян, остава. Логично е да се предположи, че Боян, според историята престолонаследникът и хората му са приели Юдаизма, а останалите братя са отказали да заменят стария си мироглед с религия и са предпочели да напуснат отечеството си. Аспарух минава Дунава и създава Първото българско царство.

По същата причина, в началото на десети век волжските българи доброволно приемат Исляма, като противопоставяне на експанзията на Юдаизма и Хазарския каганат.

ЗАГОВОРЪТ ПРОТИВ БЪЛГАРИТЕ

Съвременният български народ е съставен главно от два клона. Първият произлиза от най-древния известен народ на Балканския полуостров, белги, болги, известни от историята като беласки, а вторият са аспаруховите българи. Белгите са населявали целият полуостров до идването на данаите, които се заселват в южната му част и започват своята експанзия по завземането на полуострова. Не толкова територията и не толкова с военни средства, а чрез унищожаване и присвояване на мирогледа на белгите – знанията, писмеността, боговете, героите, митологията. И не само на балканите, но и от други народи и не само тогава, а и по-късно, та чак до днес.

Името на белгите, болгите – беласките и Белаския, биват препокрити с имената македони и Македония. Така беласките изчезват от историята. А след като гърците започват да наричат всички, на север от тях траки и македоните днес щяха да се споменават само като едно от многобройните тракийски племена, ако не бяха Филип и Александър. Историческата територия Македония, е възел, който беше умишлено завързан още в древността и упорито и мощно затяган до днес. Когато той бъде развързан, ще се узнаят много истини за цивилизацията на Балканския полуостров, на Европа и на света.

Днешната държава Македония, ползва това име като компромисно, за пред света. Гърците не им разрешават да се наричат македонци и Македония. Тогава да нарекът

държавата си Белаския. Гърците не могат да имат претенции към това име, защото беласките са били тук преди тях и това е всеизвестно. Територията преди да стане Македония се е наричала Белаския.

Предположение: Възможно е името Тракия да идва от името на демона Тарака, от индийската митология. Този похват за демонизиране на другите и назоваването им с "подходящи" имена е познат отдавна. Нека си припомним този откъс от книгата на Петър Голийски: *"Професор Паргитър отбелязва, че според ранната ведическа традиция нито един от брахманите не е бил свещеник на нито един от древните царе на Аула (тоест царете на ариите), напротив – всички те били свещеници на данавите и даитите, с една дума, на демоните, в които арийското суеверие превърнало неарийските народи."* Така се появяват "траките".

Днес имената траки и гърци са взаимно обвързани. Кажеш ли траки, веднага се сещаш за гърците, защото те са оставили сведения за траките. Кажеш ли гърци, се сещаш за траките защото... И двете имена не означават нищо. Просто ей така се появяват в историята и скриват всичко предишно на Балканския полуостров. Ако ги премахнем, ще останат само две голи истини – беласки и елини.

След завладяването на полуострова от Рим, голяма част от територията продължава да се управлява от местни хора, вече като римски граждани, а официален език става латинският. Но неофициално продължават да се говорят "гръцкият" и "тракийският", всеки в територията си. И така продължава до настъпването на Новата ера. Това означава до появата на Християнството.

В началото, преди Исус, то е било езотерично учение, което умишлено е превърнато в религия – конспиративно политически инструмент в борбата против римското подтисничество. Тръгнало от Палестина, вече като стройна организация, то бавно и упорито се придвижва към Рим. Християните се заселват там по благовиден начин, из бордеи, подземни катакомби и започват терор над града. Палежите им и убийствата, по-късно биват приписани на властта. Най-известният пример за това е "людият" Нерон, а борбата срещу тях е представена като нечувана жестокост на римските властници против хрисими хорица, само заради едната гола идея. Заради терористичната им дейност са избити и разпънати на кръст хиляди християни, но Християнството не умира. Оцелява и по-късно, когато вече владее Западна Европа, се връща "на бял кон" и построява в центъра на Рим своята крепост – Ватикана, за да се знае кое е победителят. И така до днес. Но през 1968 година, също в центъра на Рим беше учреден Римският клуб.

За пръв път този терористично-конспиративен метод е приложен от юдеите на Мойсей, когато завладяват Балистан – Палестина. Първо изпращат отделни хора, семейства или малки групички добри, хрисими и усмихнати хорица, които се кланят и молят за подслон и човещина. И естествено, хуманните и човеколюбиви жители на крепостта ги приемат с отворени обятия, като братя, пък и няма от какво да се страхуват, та пришълците са само няколко човека и то добри хора. А добрите хора стават и добри граждани. Трудят се упорито, помагат, активни са в добрите практики на обществото, но... "не спят". След като са придобили необходимите им сведения, преминават към изпълнение на плана. Поставят хора със зависимости пад свое влияние, подкупват или сплашват когото трябва, изпращат сведения за слабите места на крепостта и обществото на своите хора, които са скрити наблизко около крепостта и съгласувано с тях, в уречения час на нощта крепостната порта се отваря.

След това всички местни жители са избити и крепостта става юдейска. Така крепост след крепост, племе след племе, пада цяла древна Палестина и бива поделена между дванадесетте юдейски рода. Всичко това е надлежно и старателно описано в Библията и всеки може да го прочете.

Днес Ислямът е тръгнал да завладява света по същия начин. А отделни примери за този подход са многобройните цветни или безцветни, явни или неяви "пролети" в Източна Европа и в Арабския свят, които се извършват от пета колона от платени агенти, заселници и местни предатели и продажници.

За два три века, след като разклаща устоите на Рим, Християнството става непреодолим фактор в империята и е истинската причина за разделянето и на Източна и Западна.

В източната и част, в Бизантия, император Константин издига Християнството за официален мироглед на империята. Това е повратен момент за полуострова, Европа и Света. В следващите няколко века се случват много важни събития, които все още остават "неизяснени", по-точно прикрити за много народи и особено за нас българите. За да ги разберем правилно, трябва да приемем истината, че еднoboговите религии са преди всичко политически идеологии, чрез които едни народи владеят много други народи. Защото: *"Няма добри или лоши богове! Няма добри или лоши религии! Има добри или лоши хора, които стоят начело на религиите, а боговете и хората им служат!"*

Целта на всяка от големите религия винаги е била износ на идеология, овладяване на нови територии и народи и в крайна сметка – световно господство. Този техен заразителен пример има много следовници. Жаждата за власт и богатство днес произвежда нови бизнес религии "на конвейер" или възстановява стари, с надеждата и те да пораснат и да отмъкнат своя пай от баницата.

Религиите днес, са отдавна отеснелите детски одежди на човечеството. Белите конци с които са съшити вече се виждат и всеки момент могат да се пръснат по шевовете. Как ли ще се чудят след време потомците на милиардната масова хипноза, която ни е държала в оковите си хиляди години? Вероятно ще си отговорят: *"Ами защото всеки си е харесвал цветната приказка в която е участвал и не е искал да излезе от нея и да остане в скухната сива действителност"*.

От историята знаем, че в рамките на два три века, след налагането на Християнството в Бизантия, на Балканския полуостров и в Източна и Средна Европа се случват следните събития.

- Изчезват траките. Незнайно как и къде?
- Появяват се славяните. Незнайно как и откъде?
- Появяват се хуните. Незнайно как и откъде?
- Изчезват хуните. Незнайно как и къде?
- Появяват се българите. Незнайно как и откъде?

Това са важните за нас въпроси, на някои от които вече отговорих, а на другите ще се опитам да отговоря сега.

Как и къде изчезнаха траките?

След постановяването на Християнството за официален мироглед в Бизантия, заедно с него, за официален език се налага гръцкият, защото християнската литература и богослужение са на гръцки. Така латинският език постепенно отстъпва от източната част на империята и бива заменен с гръцкия. След отпадане на властта на Рим над Балканите, чрез християнството се възражда само гръцкият мироглед и език и гърците се връщат отново в историята, а траките си остават в забвение, защото са вече християнизирани. Заради загубата на своя мироглед и общата им кауза – борбата срещу Рим, която ги сближава с гърците, траките тихо и безропотно изчезнаха окончателно от историята. Но как може да изчезне физически най-големият народ на земята, след индийския?

Как и откъде се появиха славяните?

След появата на Християнството, по нашите земи се появява и названието "езичници". Заради езика Бхаджа, в който е закодиран мирогледът Балкхара, в средновековието някои са ни наричали и "езичници". И понеже "език" и "слово" са равнозначни, но от два различни езика – на български и на беласкийски. "Езичниците" са новодошлите – пришълците, а "словени" са старите – местните." Така се появиха словените > славяните.

Друг възможен произход на името славяни се съдържа в познатия откъс от средновековния български апокриф, от XI век: *"И тогава, след него (цар Слав) се намери друг цар в българската земя – детище, носено в кошница три години, на което се даде име Испор цар, който прие българското царство. И този цар създаде велики градове: на Дунава – Дръстър град; създаде и велик презид от Дунав до морето; той създаде и Плюска град. И този цар погуби множество измаилтяни. И този цар насели цялата Карвунска земя. И оубо (впрочем) бяха преди това етиопи (ЕQЮП)"*.

Възможно е, от името на този цар – Слав, предшествал Аспарух, да произлиза името славяни. Но от този откъс можем да получим още две важни сведения. Първото е, К(Х)АР+вунска земя, както е и при К(Х)АР+таген. А второто е, че Българското царство е "прието", което означава вече съществуващо, а не новообразувано. Същото научаваме и от епископ Константин от Апамея, който след победата на Аспарух над Бизантия, на VI вселенски събор заявява: *"Ако бяхте ме послушали, нямаше да бъдем разгромени във войната с България"*.

В античността името беласки беше препокрито от името траки. Така изчезнаха беласките. С името славяни беше препокрито и името траки. Така изчезнаха и те. Останаха славяните, ширнали се и на север от Дунава в *"голямо славянско море"*. Само че те самите не знаеха че са славяни. Някой трябваше да им го каже и то убедително. Тази висока чест беше оказана на нас българите, от новия смесен българотракийски, християнизиран и славянизиран народ, образуван по времето на Първото българско царство.

Така и така сме си рода с бъдещите славяни на север от Дунава по две направления, на нас ни се отдава лесно и безпроблемно да ги християнизирате и славянизирате допълнително, чрез "солунския диалект". Допълнително, защото там вече не са само траките славяни, а и много племена от хунския съюз, и те наша рода. Първо

Украйна, а по-късно и цяла Русия приемат от нас християнството, писмеността и новия единен падежен език. За Сърбия и днешна Румъния не говоря, защото те са си част от тогавашна България и от българския народ.

Предполагам, че никой няма съмнения, че зад всичко това стои "Вселенската патриаршия" от Константинопол, защото, когато ние свършихме "черната работа", тя си влезе във владение на тамошните иначе "независими" църкви, та чааааак доскоро.

Тракийски племена са се разселили и на запад и са в основата на някои от съвременните западноевропейски народи.

Като говорим за славяните, мисля че е уместно да споделя и две-три думи за панславизма. Някои изследователи твърдят, че панславизмът е и началото на тракедонизма. Руснакът Чертков (1789-1858), защитава идеята че траките са славяни и са се разселили още в ранното средновековие чак до Балтика, естествено и в Русия. За българите споменава, че са част от хуните, но пък били малобройни. (Защо ли българите никой не ги иска и гледа всячески да се отърве от тях?) Както се досещате, в цялостната му дейност има идеология и политика, обслужващи тогавашните руски имперски интереси, но е налице и известна доза историческа истина.

Панславизъм досега се свързваше само с имперските интереси на Русия. Така е, но панславизмът е и истина с реални исторически корени, предхождащи самата Русия. Панславизмът се опитваше да извърви обратно историческият път на разселването на траките славяни и да ги обедини. Но защо не успя? Тук отново стигаме до най-важното – миогледът, защото: *"без собствен миоглед, под чужда власт..."*

Много е важно, при оценката на дадени събития, да обръщаме внимание, кое е изведено като първостепенно, първично – идеологията или човекът. Пример за първенстващата роля на идеологията над човека, е мантрата, повтаряна и втъпявана ни в наши дни, че: *"Източното православие е запазило българщината и спасило българския народ, по време на турското робство"*. Много истини, които са общоприети и непохватими за обществото и не подлежат на съмнение, при повнимателен преглед се оказват точно на сто и осемдесет градуса от истината.

Ако поставим човека над идеологията, в случая българите над православието, се оказва, че най-будните българи по време на турското робство, осъзнали, че православието е единственият "легален" идеологически, политически инструмент останал от българската държавност, са го използвали за да запазят чрез него българщината и българския народ. Истината е, че българите са запазили православието по нашите земи по време на турското робство, а не обратното.

Тези два начина за оценка на онези събития, не са някаква приумица, а действителен исторически сблъсък между православието и българите. След падането ни под турско робство, тази борба става изключително неравностойна, защото цялата духовност и култура на българите преминава под властта на патриаршията, т.е. в гръцки ръце. От тогава гръците унищожават методично и целенасочено всяка българска литература до която се доберат. Не само тук, в българските земи, но и в Украйна и Русия. По време на нашето възраждане гръците точно чрез източното православие *"за една бройка"* да ни погърчат и окончателно да ни заличат от историята. Финалният сблъсък бе по време на църковнонародните борби на

българите и по сетнешната битка между привържениците на Българската екзархия и Вселенската патриаршия, която не беше никак лицеприятна.

Исторически, по политически причини, от средновековието до наши дни панславизмът и източното православие са органично и неотделимо свързани в едно. Но, докато панславизмът е във властта на Русия и работи за нейните интереси, източното православие е под властта на вселенската патриаршия в Константинопол и работи за нейните интереси, което означава за гърците. И затова панславизмът беше саботиран отвътре и не успя. Но днес нещата се променят и в източното православие.

Та като споменах Русия, не е зле да кажа няколко думи и за нея. За Русия мненията са много и различни. В едно обаче всички са единодушни – голяма и силна. Но както е писано: *"По делата им ще ги познаете"*. Та затова дълго време се чудех, а може би и мнозина други като мен – защо тази велика, братска страна, в критични за нас моменти от историята често ни е предавала, продавала или наказвала жестоко? Въпреки, че благодарение на приетите чрез нас християнство, писменост, език и култура, там се осъществи държавност, Русия винаги се е стремил да ни обезличи културно и като народ и ни е ползвала в най-добрия случай като славянски и източноправославен пълнеж за осъществяване на великоимперските си интереси.

Ето, това се чудех от доста време. Защо Русия е най-големият враг на българите, от няколко стотин години!? Ако някой мисли, че това мнение е твърде крайно, имам и още по-крайно. Защо Русия, беше най-големият враг от няколко стотин години и на руския народ? Но вече не се чудя, а знам защо. От няколко стотин години, властта в държавата Русия е била в ръцете на чужденци. Главно гърци, евреи и германци (протестанти), ако те изобщо са били германци. Най-превелигирани са били гърците.

Заради властта си над цялото източно православие, те са се разпореждали в руската църква, което означава и в руската държава. Най-фрапиращият случай от историята, който потвърждава ролята на гърците в руската външна политика, е руско-турската война през 1828 – 1829 г. Тогава, под налягането на съветници гърци, се случва нещо странно. Русия разгромява Турция, освобождавайки половин България, в резултат на което Турция е принудена да даде независимост... на Гърция, а освободената половин България, насилствено е върната отново на Турция, въпреки съпротивата на освободените българи, под заплахата от дулата на руското оръжие срещу тях. Тогава много българи се изселват в Молдова и Украйна, където живеят и до днес.

Знаейки това, чужденците днес се чудят и питат: "Защо вие българите, въпреки всичко това интуитивно сте добронамерени към руснаците и Русия?" Русофилите им отговорят: *"Заради освобождението ни от турско робство"*, а русофобите: *"Заради насажданата ни "вечна дружба", по времето на комунизма"*. Но има и друга, много по-важна причина, за връзката между българите и руснаците.

Ние, българите, през хилядолетията сме създали много държави на различни места по Евразия, но най-мощната и непобедима държава която сме създали е Русия. А никоя майка, не може да изостави чедото си! При никакви обстоятелства!

Първото Българско царство – какво не знаем за него? Не знаем, че само то е българско, управлявано от български елит и според българската държавотворна

традиция. Краят му започва с насилственото ни покръстване от Бизантия, скрита зад Борис, който загубва войната с нея и е поставен на колене. Тогава настъпва звездният миг за Бизантия, чакан и подготвян отдавна.

В "Хрониките на Авийла", е записано как приближените на византийския император го съветват, по какъв начин да се справи със силните българи.

„Господарю, тяхната сила е в рода им и в древното им име, с което се наименоват, защото вярват непоколебимо, че са един богоизбран народ, който говори единия божествен език. Воювай срещу тяхното слово с мъдро и хитро слово, и ще ги ударши и сразиш първо в ума и сърцето. Тогава ще отслабнат мишиците им и ужас от силата и славата ти ще ги порази. Така ще ги завладееш навеки. Защото силата е в Словото и в книгите, и в летописите, и в историята, царю, и остава да се помни само това, що се запише в книгите и се опази и разпространи със силата на Империята. Затова сме велик народ и велика империя, защото това, което ние запишем в книгите, това вярват и следват всички племена, и това подчинява народите.“

Историята се пише от победителите, а там пише, че ...Княз Борис, доброволно, осенен с висше, прозрял и приел вярата Христова и т.н. и т.н. И като я приел, на часа побързал да ощастливи и целия български народ. Бедният и добър славянски народ приел Християнството с радост, като манна небесна, а лошите властници, които били българи не пожелали, понеже били обладани от нечестива и бесовска езическа религия.

Тогава са били покръстени само българите, а завареното местно население включено в състава на българската държава отдавна вече е било християнизирано, като бивши граждани на Бизантия. И Сердика отдавна е била световен християнски център. Поради това, отново не е минало без съпротива, а следствието е физическото унищожаване на голяма част от българския елит.

След покръстването всичко в България е преустроено по византийски образец. Дори и имената на владетелите вече не са български. След Борис и Симеон, мощта на държавата закономерно спада. Логично е да се предположи, че Роман е последният владетел на България от български произход. По късно това име се появява като име на руската императорска династия Романови.

Ако някой наистина иска да разбере какво се е случило по време на покръстването и след него, бих могъл да подсказва какво точно е станало и какво точно се случва винаги в такава ситуация. Същото каквото е станало след преврата на девети септември. В цялата държавна машина на България плъзнаха комунистическите агенти на КГБ и първо унищожиха физически (за пореден път) цялата родолюбива интелигенция, чрез "Народния" съд. С девиза за равенство и братство овластиха неподготвени хора от простолудието, а във всички важни държавни институции поставиха свои представители, без чието знание и одобрение нищо в България не можеше да се реши или извърши. Тогава отново ни беше променен миогледът. Религиозната идеология – Християнството, беше заменена със социалната идеология – Комунизма, а всичко в България се преоформи по съветски образец. След десети ноември, Комунизмът беше заменен с още по-нова идеология – Либерализма. И отново в цялата държавна машина на България плъзнаха чужди и

наши либерални агенти, без чието знание и одобрение нищо в България днес не може да се реши или извърши и всичко се преоформя по американски стандарти.

Същото се е случило и по време на покръстването. А то е предсказано с думите от старинния каменен надпис: *“Българите направиха много добрини на християните и християните забравиха...”*

Двете гледни точки за покръстването – на победителя и на победения, са изразени в следните два откъса. Първият е от *„Житие на св. Цар Борис, Покръстител на българите”* от архимандрит Серафим, писано в ново време.

„Ала имало и люде, които не били доволни от своето покръстване. Такива били някои знатни боляри, петдесет и двама на брой, които се гордеели със своите древни езически родове. Те свързвали големството си и успехите си с езическата религия и не желали християнството, което със своята проповед за смирение и със своето учение за братство и равенство в Христа ги приравнявало с простия народ. Затова, недоволни, че им се налага недобър закон, дигнали бунт срещу царя-покръстител и искали да го убият, за да могат да възстановят старото езичество. Това означавало да се тури край на християнската вяра, благочестие и просвета, да се държи в безправие народът и да продължи да се шири езическата бесовска власт над душите на непросветените. Но Божественото Провидение не допуснало това.”

А ето какво ни казва родовата памет на помака Хасим от село Чавдарли, Пазарджишка кааза, относно тези събития. Споменът е записан преди около сто и петдесет години. Откъсът е от книгата Веда Словена.

“Дедо ми казваше, че такива китапе имало всяко село в Доспат, дур да станат кауре. Тогава нашите душмане, като надвили на нашите дедове с вярата, което никак си инак с пусат или юнаство не можели да достигнат, зафанали да горят онези стари китапе, най-сетне с техний мурафет тогашиный наш цар издал буюрутие, че лу у кого се намерят онези стари китапе, ша гу накаже със смърт. Тога едни се противили на царската повеля, дур и кавга усторили, но царят, спомаган от душманите, надвил хми и ги разгонил. Които предпочели да остоят отечеството си, а не вярата си, и тъй се разпръснали по фред земята, а други скришом си чували старата вяра и китапете; това го правили нашите душмани, не че имали гайле на нашите дедове, но да достигнат с вярата онова, което с юнаство не можели и да се загуби нашият ихтибар, че сичко от нас излело, но пак ша дойде време, когато нашите дедове пак ша си земат първият ихтибар, зацо и Господ кабул не чини да се тѣптат толко онези, от които всичко излезло на земята.”

Този текст е безценен за българската история като цяло, но ще отделя едно изречение на което трябва да се обърне особено внимание: *„Които предпочели да остоят отечеството си, а не вярата си, и тъй се разпръснали по фред земята (За кой ли път?), а други скришом си чували старата вяра и китапете...”*.

Те са хората отказали да приемат Християнството – последователите на Боян Мага. Заради това са наречени помаг ед.ч., помаци мн.ч. – хора следващи Мага. Думата *по*, в някои наши местни говори е синоним на думата *след*. И днес в шоплука можем да

чуем „Оди по мене”, което означава „Върви след мен” . Така е образувана и думата понеделник – следнеделник.

Годишният кръговрат започва с началото на възхода, от Коледа. От названието Коледа, колело, произлиза названието на човека в древността, който е отговарял за обредността през годината – колобар (ударението пада върху а). Старшите между колобарите са се наричали боколобар, нещо като съвременната сравнителна степен, по-колобар. От боколобар е съвременната дума бакалавър. Старшите между боколобарите са се наричали маг. От маг, е съвременната дума магистър. Старшите между маговете са се наричали бомаг, по-маг – пазители на книгите. Но над всички и единствен е бил БО ЕН, известен сред народа като Боян.

По същия начин, от думата Русия е образувана думата БоРусия > По-Русия > Прусия.

Помаци са били българите отказали да приемат Християнството по време на покръстването и запазили стария си – Български мироглед. Едва по-късно някои от тях, а и други, приемат Исляма и стават днешните българомохамедани. Българомохамеданин е различно от помак и по време, и по мироглед. Общото между тях е, че са българи и че не са християни. Но сега двете названия са равнозначни.

Тези от помаците, които „се разпръснали по фред земята”, са богомилите. Те разпространяват дуалистичното си учение и Тайната книга – идеите на Балкхара в западните части на Балканския полуостров, в северна Италия, в южна Франция и Германия. В Италия те допринасят за Ренесанса. Във Франция техни последователи са катарите. След жестокия разгром на катарите, тамплиерите продължават делото им, а и след техния разгром идват масоните, във Франция, Шотландия и Англия. От там те отиват в Новия свят от където управляват света и до днес. В Германия идеите на богомилите са причина за реформизма на Мартин Лутер и раждане на Протестантството.

От тези действителни исторически събития се вижда каква е мощта и стойността на идеите от Балкхара – древния Български мироглед. Ни повече, ни по-малко, те промениха Западна Европа, а от там и цивилизацията в целия съвременен свят. От хиляди години до днес все така се случва, че други пият вода от нашия извор, а ние все жадни ходим по Евразия. Но, *Силен е този, който дава, а не онзи, който взема!*

Както се вижда от написаното до тук, и Юдаизмът, и Християнството, и Ислямът са налагани на българите през средновековието с огън и меч. И от чужди, и от свои. Тогава нашите деди волно или неволно са станали вероотстъпници. Ние днес си мислим че защитаваме вярата на дедите си, но всъщност защитаваме тяхното вероотстъпничество. Всяка религиозна общност поотделно. Ако от названията българи юдеи, българи християни и българи мохамедани премахнем религиозните етикети, ще останат само българи.

Това е историческият път на съвременния български народ – сплав от два древни, високоцивилизовани народа, оставили ярки следи на много места в Евразия. В нашето здраво единство сме били непобедими, но когато са ни разединявали, сме губели много, понякога всичко. Уважавани и унизявани, възхвалявани и хулени, поваляни и въздигани, това сме ние – днешните българи.

Незнанието и празнотите в нашата история карат мнозина родолюбци да поглеждат назад във времето и да търсят истината за нас в миналото. Пътищата, методите и предразсъдъците от някои официално наложени модели ги карат да поемат в различни посоки и естествено се получават разногласия. Причини за това са пламенният ентузиазъм на търсещите и естествената и изкуствена "бъркотия" в сведенията за нас от миналото.

Едно обаче е неоспоримо в нашата обща история – ако не беше Аспарух и българите, нямаше да има държава България, нито тогава, нито сега. А ако я нямаше България, нямаше да има нито Сърбия, нито Македония.

*****

Ние, съвременните българи говорим език, който учените определят като славянски. Славянски езици се говорят още в Македония, Черна гора, Сърбия, Босна и Херцеговина, Хърватска, Словения, Словакия, Чехия, Полша, Беларус, Русия и Украйна. До преди век-два и в Румъния говореха и пишеха на български, но по политически причини една от великите сили им наложи нов език и нова писменост, за да не са повече българи.

Заради езиците които говорят, тези народи са обединени под названието славянски. Освен общия речник от думи, характерно за славянските езици е, че основна част в граматиката им са падежите. Така е при всичките дванадесет езика, с изключение на тринадесетия – българския. Само нашата граматика и то само на новобългарския книжовен език, е различна от всички останали и не е известно защо.

Това недвусмислено означава, че има нещо различно не само в българския език, но и в българския народ. Затова, ако искаме да разберем миналото на народа си, трябва да го търсим и в промените и развитието и на българския език. А ако искаме да разберем миналото на езика си, трябва да го търсим в промените и развитието и на българския народ.

Редно е, след като говоря за език да се позова на писмените източници. И тъй като става въпрос за българския език, да се позова на българските писмени източници, на българската книжнина. Тя се появява по времето на Борис I. Тогава Бизантия ни налага не само християнството, но и "солунския диалект" на тракийския (беласкийски) език за официален църковен език в България. Той е известният старобългарски падежен език, познат ни от средновековната българска литература. Но освен езика ни налага и нова писменост, глаголицата. Официалното становище на науката е, че тя е творение на Константин, но някои съвременни изследователи считат, че философът я открива и взема при хазарската си мисия в Крим.

Ако Борис има някаква заслуга към нас, днешните българи, то тя е, че освен българската книжовна школа в Плиска, основава и беласкийската в Охрид. Именно там Климент връща отново в употреба старата беласкийска, тракийска писменост, която по-късно някои побързаха, по "неясни" причини да свържат с новото име на Константин – Кирил и я нарекоха Кирилица.

Предположение: Балистанската – "финикийската" азбука е основата на беласкийско-елинската, латинската, коптската, готската, българската и други азбуки.

Предложение: Тъй като три от тях днес са официални азбуки в Европа, ако чак толкова ще се обединяваме и побратимяваме, може от трите да се събере една фонетична и практична европейска азбука.

На всички е известен подемът и разцветът на българската книжнина след покръстването, времето на Златния век при Симеон и по-късно при Иван Александър. Но в края на четиринадесети век падаме под турско робство, за цели пет века. Какво се случва в тези тъмни години? Това, което казва поговорката: *"Риба се лови в мътна вода!"*.

На територията на Отоманската империя всички християни преминават под религиозната власт на вселенската патриаршия и всички църковни книги и служби са вече само на гръцки. Българската книжнина целенасочено бива унищожавана и заменяна с гръцка. В училищата също се преподава, чете и пише само на гръцки. Поради тези две робства, българското книжовно дело, основано на "солунския" падежен диалект от Охридската школа, спира и изчезва. Така буквално се повтаряха събитията и моделът с изчезването на траките, когато Балканският полуостров беше под римска власт и траките бяха заличени от историята със същите средства – християнството и гръцкия език.

Но така или иначе идва Възраждането и дедите ни се заемат с просвещението, като първо и главно свое родолюбиво дело. Това е преломен момент в нашата история и начало на съвременния новобългарски език. Тогава не се възстановява старата падежна граматика от Охридската тракийска книжовна школа, а се налага безпадежната граматика от българската школа в Плиска. Началото на този процес е "Рибният буквар", написан от големият български книжовник и енциклопедист д-р Петър Берон. Езикът в буквара е основан на "котелския" източнобългарски диалект. След него цялата ни нова българска литература ползва тази граматика. Поради това новият български език си остава славянски, със смесен езиков речник, но с най-старата българска граматика, основана на езика Бхаджа. Някои изследователи твърдят, че тази промяна е започнала още през дванадесети век.

Днес ние говорим тракийски език с българска граматика, а географската граница между двата народа и езика от средновековието, е останала до днес като Ятова граница в съвременния български език, преминаваща от север на юг през средата на България. Основното различие между източните и западните говори и причина за ятовата граница, е различната употреба на звуците Е и Я. На изток от нея казват *"няма хляб, няма мляко"* и *"бягай в ляво"*, а на запад *"нема хлеб, нема млеко"* и *"бегай в лево"*.

В интернет открих тази статия на Владимир Цонев <http://www.bulgarite.info/node/9> В нея тай ни запознава с част от съдържанието на „Речник на раси и народи“ – мащабно изследване на имигрантските общности в САЩ, проведено през 1911 година. Ето два откъса от „Речник на раси и народи“, отнасящи се за българите.

„Проблемът относно физическия тип на българите е по-сложен за решаване. По-малка научна работа е била извършена за тази част на Европа, отколкото за повечето други нейни части и още съществува съмнение, засягащо разселването на тази раса в предисторическия период и следователно относно мястото на техния произход. Съществува обаче съмнение, че два физически типа се срещат на противоположните краища на България. Докато тези от запад са явно

широкоглави, тези от изток са поне частично, също толкова дългоглави. Западните българи са главно – така изглежда – от същия славянски тип, както техните съседни родственици, сърбохърватите. Албанците, които са техни съседи на югозапад, са също много широкоглави, но са по-високи отколкото истинските славяни. Обяснението за дългоглавия тип на изток не е толкова просто. Някои смятат, че това показва ранен фински произход. Други могат да спорят, че той е италиански или поне „средиземноморски“, тъй като без съмнение този елемент доминира между източните румънци, които са техни съседи.

Българите от източния тип са главно брюнети, с тъмни коси, макар че казват, че 40 процента от тях имат светли очи..."

„Българите и техните северни съседи – румънците – принадлежат към редките раси, които са физически от един произход и езиково от друг. Докато българите се смятат като азиатци по произход, които са приели славянски език, румънците са славяни, които са приели латински език.“

Относно светлите очи на българите в Източна България, от разказа на учен, посетил северен Пакистан и Индия, в местата където се говори езикът урду, помня, че той беше учуден, че много от чернокосите хора там имат светли очи, но най-странно за него беше, че не са малко и светлооките хора с мургава кожа.

От произношението на гласните звуци в думите от съвременния ни език е видно, че западните говори, основани на тракийския език са по-близо до езика Бхаджа, отколкото източните. В Бхаджа няма двойни звуци и меки гласни. Не се използва и звукът Ъ. В източните говори казват "мъж, път, лъже", а в някои западни части от българските поселища те се произнасят "маж, пат, лаже".

Граматиката на съвременния български език безспорно е древнобългарска. В Бхаджа се борави с едносрични думи, като към корена носещ основния смисъл се добавят представки и наставки, с които се допълва основното понятие на корена. Важно значение имат и окончанията на думите. Същите правила действат и в съвременния български език.

Преселението на балкхарите по Евразия е съпътствано с шествието на върховният бог БАЛ, но се оказва, че и по-малкият му побратим БАЛКХАР, не е изчезнал от паметта на народа ни. През последната четвърт на миналия век, в Македония, при археологически разкопки край град Винаца бяха открити множество парчета от керамични икони. На едно от тях изплува от историята и забвението бог БАЛКХАР, записан с латински букви във варианта BOLGAR.

Фактът, че е намерена сред икони, утвърждава керамиката като култово изображение, а не само като бойна сцена за възхвала на българската войска или някой владетел. Датировката им е V – VI век. Тогава Християнството все още е в процес на утвърждаване като религия и иконография. Новите религии изместват старите, като се стремят да ги заличат, но охотно си присвояват голяма част и от култовете и иконографията на старите. Заради това преходно време, тази керамика и бог БАЛКХАР са "минала между капките".

Но появата на тази керамика предизвиква сериозен размисъл и за множеството открити керамични и каменни изображения на конник като този, но определен и наричан "Тракийски". Това определение може да е вярно само за географския произход на откритите в Тракия изображения, защото тракийски народ няма, а конниците са откривани на територията на целия полуостров. А и няма задоволително обяснение, какво символизира този конник, наричан "Тракийски".

Друг образ, от друга керамична икона от разкопките в Македония е с надпис Ахил. В него незабавно и безспорно беше припознат християнския свети Ахил. Но някои плахо изказаха предположение, че става въпрос за античния герой от Илиада.

Днес родовите имена на българите в мъжки род се образуват главно с окончанията ОВ, ЕВ и/или СКИ. Окончанията ОВ и ЕВ указват, че родовото име произлиза от името на родоначалника. Примери: От Иван – Иванов, Иванови. От Ботю – Ботев, Ботеви. Предполагам, че окончанията ОВ и ЕВ са падежна форма, която замества СИН НА. Примери: Стоян, син на Иван, става Стоян Иванов. Христо, син на Ботю, става Христо Ботев.

Окончанието СКИ указва, че родовото име е поместно, че произлиза от името на мястото, предимно селище. Примери: Георги Раковски, Иван Селимински. СКИ, във времето е разширило своето приложение в езика и е започнало да се ползва и за други случаи:

- За мястото, където определена личност е станала известна, за местожителство: Софроний Врачански, Теодосий Търновски, Климент Охридски.
- Поместни определения: балкански, черноморски, черногорски, скандинавски, дунавски, океански, морски.
- Други области на езика: математически, борчески, творчески, пророчески, мелничарски, химически, физически, царски.

Окончанието СКИ, според мен, е от беласкийски език и се е ползвало със същото предназначение – за поместност. Знаем, че в древността народовото име често се е определяло от името на главния град. Примери: Рим – римляни, Атина – атиняни, Спарта – спартани, Тива – тивани, Ефес – ефесци, Троя – траяни.

Народът белги или болги, е останал известен с името образувано по същия начин, според името на главния му град Бела – беласки, на гръцки Пела – пеласги. Както вече писах, в определено историческо време, там превес взема народът мигдони, които по-късно стават македони и част от територията известна преди това като Белаския, започва да се нарича Македония.

По същия начин, с окончанието СКИ, освен беласки, са образувани и имената етруски, баски, а и на други народи. Според историческите сведения, етруските се

преселват на Апенинския полуостров от средната част на Балканския полуостров, от Северозападна България и Източна Сърбия, от района на Етрополе, където са живели трибалите. На мен не ми е известен древен град или местност, нито тук, нито там, от които етруските са получили името си, но не ми е известно и значението на имената Етър и Етро поле.

Всички знаем за Омир и Илиадата. И както при всяко велико литературно произведение, за тези които са я прочели, най-известно си остава началото, първото изречение: *"Музо, възпей оня гибелен гняв на Ахила Пелеев..."* И още от него се разбира, че гневът е главният мотив на произведението, а Ахил главният герой.

Българският преводач на Илиада, е избрал окончание за родовото име на Ахил – ЕВ – Пелеев. И така трябва, защото в текста по-нататък пише, че Ахил е син на някой си Пелей, цар на мирмидоните и морската богиня Тетида. И формално всичко си е наред, според изискванията на литературата и историята. Но... най-важна във всяко човешко действие и умисъл трябва да е истината. А каква е тя, в случая с Илиада?

Ще повторя, че главният цензурен, забранителен манипулационен инструмент на историческата наука е принципът и: "Има факт – има история". А под факт се разбира предимно писмен текст, дума или буква. Затова, каквото е написано, то е истината и не може да се оспорва.

Друг принцип на историческата наука е, "По възможност да се ползва оригиналът, а не преписи, преводи или тълкувания". Принципът е правилен, но е неприложим за Илиадата, защото е известно, че в определено историческо време, известен гръцки владетел е наредил да се запишат всички предавани устно епоси, легенди и предания. И тогава се ражда "оригиналът" на Илиадата.

По света има и други известни епоси и митологии: Махабхарата, Енума елиш, Библията и др. Те са различни по време, място и традиции и включват различни действителни исторически събития и герои, но похватите и целите им са винаги едни и същи.

Сърцевината на епоса винаги е народът на разказвача или писателя. Главният народ, чрез главните герои, трябва да има велико минало, да произлиза от боговете, да е божествен произход. Чрез битието и подвизите на своите герои по време на повествованието, този народ, направляван и закрилян от боговете трябва да се извиси над останалите във всичко. Разпространявайки и налагайки епоса като "истина", този народ предявява претенции и за бъдещето. В повечето случаи това е препоръчителна манипулативно внушена "истина", но джудаите направиха Библията задължителна "истина". А какво направиха гърците в Илиада и чрез нея? Същото!

Да се направи нов анализ на "гръцката" Илиада е продължително и трудно занимание и е непосилно за мен. Затова ще се ограничи до цитираното по-горе начално изречение, като заменя само родовото име на главния герой и то ще стане: *"Музо, възпей оня гибелен гняв на Ахила Беласки..."*.

Това означава, че Ахил е от град Бела или от широка Белаския. Той е предводител на "мир ми(г)дони" – мигдони, жители на същата територия. И накрая, както сочат някои исторически писмени източници: *"Ахил и мирмидоните са българи"* – белги

или болги, беласки. Или ако искаме да затворим кръга с имената във времето и само за територията Македония, ще се получи следната последователност: белги или болги, беласки, мигдони, македони, българи.

Днес обаче, манипулаторите връщат колелото на историята назад, за да отделят жителите на съвременна Македония от българите, но спират само до българи, македони, а не продължават по-назад в историята, до мигдони, беласки, белги или болги, което означава отново българи.

Като стана въпрос за две от окончанията на мъжките родови имена на българите се сетих, че мога да проследя и движението на "славяните", чрез окончанията на родовите им имена, за да видим какво е положението днес.

Окончанията ОВ, ОВА и ЕВ, ЕВА, са от езика Бхаджа и са били окончания в родовите имената само на българите. Примери: Иванов, Иванова, Петров, Петрова, Митев, Митева, Гатев, Гатева. Друго българско окончание на родово име е ИН, ИНА. То се ползва само когато бащата на детето е неизвестен и получава за родово име името на майка си. Примери: Донкин, Донкина, Пенкин, Пенкина и др.

Окончанието СКИ, СКА, тръгва от Белаския > Македония, минава през България, Румъния, Украйна и стига до Полша. Гледай ти! Излиза, че руснакът Чертков е прав, като, *"защитава идеята че траките са славяни и са се разселили още в ранното средновековие чак до Балтика, естествено и в Русия"*.

В Украйна и Румъния, СКИ претърпява леки промени. В Украйна говорната норма надделява и се налага и като писмена. Хмелнитски, Хмелнитска, се произнасят Хмелницки, Хмелницка и така остават, като "различни" окончания – ЦКИ, ЦКА. В Румъния, след налагането там на новия "румънски" език, който както казват бил вариант на латинския, СКИ става СКУ. В съвременния румънски език няма отделно окончание за родово име за жена. Използва се само едно, общо: Попеску, Петреску.

В западната част на Балканския полуостров, днес, основното окончание за родови славянски имена е ИЧ. Предполагам, че идва от хърватите. То е вариант на "индийското" окончание ДЖ, ДЖА, което е от езика Бхаджа. Примери: Радж, Сурадж. Същото окончание днес съществува и в английските имена. Стъридж, Фарадж, Асандж.

Поради незнание или така, на инат, в Сърбия и Македония, за да се различават колкото може повече от нас, си добавят техните окончания след нашето – за да ги заличат. Да не си помисли някой, че имат нещо обща с нас. В Македония Иванов, Иванова и Петров, Петрова стават: Иван+ов+ски, Иван+ов+ска, Петр+ов+ски, Петр+ов+ска. В Сърбия няма отделно окончание за женско родово име. Използва се само едно, общо: Иван+ов+ич, Петр+ов+ич. Да са живи и здрави. И едните и другите. Братя сме. Младостта и желанията понякога объркват човека, но *"като пораснат ще им дойде ума в главата"*.

За имената на албаните, не мога да кажа нищо, но за народовото им име имам сериозно съмнение – дали не е ал(б)ани. Аланите и албаните са живели едновременно с нас на Кавказ. И едните и другите са имали държава там, редом с нас. По късно албаните идват тук заедно с нас, с хуните, а аланите изчезват. Моето

сериозно съмнение е, че става въпрос за един и същ народ и държава, но названията са от два различни езика.

Западните славяни, чехите и словаците имат различни окончания. Едно от характерните за тях е КА: Паненка, Прохазка. Не знам как е попаднало там, но в българския език това окончание се използва само в женските имена. Първообразът му е от езика Бхаджа – КХА и е атрибут на жената. Затова се добавя към имената само на жени: Дона > Донкха > Донка, Пена > Пенкха > Пенка.

За руснаците не остана собствено окончание. Затова пък ползват всички споменати до тук.

- Иванов, Иванова, Петров, Петрова.
- Чайковски, Чайковска, Жукавски, Жуковска.
- Иванович, Петрович, Илич, Ростропович.
- Глинка.
- Разин, Рогозин.

За имената няма граници. С времето и с движението на хора, се разбъркват и имената. В някаква степен всеки от славянските народи ползва окончания в родовете си имена и от другите славяни.

Добре би било, след промените, Източният славянски блок, заедно с Унгария и Албания, да се беше обособил като отделен икономически, политически, финансов и военен съюз. (Може би такава беше идеята "Европа на две скорости".) Но, без Русия. Защото, както казват, понякога размерът имал значение. Това щеше да си е панславизъм в действие. Да, ама не. Защото всички славяни днес пак са меко казано силно опашавени, което ще рече, разделени, разграничени и противопоставени. Ако забелязвате, последните думи са все в страдателен залог, което означава, че ще си страдаме на воля, ама, всеки поотделно.

Но окончанието СКИ не е първично, а е вариант на СКА – окончание за народово определение, предимно за държава. Но днес, когато гледаме по телевизията международни спортни състезания, върху екипите на поляците обикновено пише POLSKA. По същия начин наричат държавата си и хърватите Хърватска (държава). Ако слезем още по-на юг и се върнем във времето на беласките, правилното име на държавата им би трябвало да е Беласка. Така закономерно се подреждат; Столицата Бела. държавата Беласка и гражданите и, беласки.

Същото окончание използваме и за Баска провинция, в Испания и Франция. Не е изключено в стари времена така да са наричали територията си баските – Баска. Но би могло да се предположи, че и в тези думи "случайно" е изпуснат звукът Л – Ба(л)ска, ба(л)ски.

В съвременното, окончанието СКА се използва масово от българите за много случаи в които трябва нещо да се определи народово; Руска мечка; Американска мечка; Българска работа; Македонска лудост. Но и хлебарска кооперация; лекарска намеса; химическа лаборатория. В някои случаи, С преминава в Ш. Чешка бира; човешка грешка; момчешка лудория.

По-горе в текста нарекох територията на беласките Белаския, по съвременен български маниер. Ще "разглобя" Белаския на съставните и части, за да видим какво ще се получи? Коренът е БЕЛ, а втората съставка АС. Вече писах, че на някой от древните балкански езици, към някои думи се добавя едно от окончанията: ас, ес, ис, ос или ус. В случая е АС. Кия, предполагам, че е съвременно окончание и поради това го оставям настрана. Без него ще остане думата Белас.

Днес гърците наричат държавата си Hellas и твърдят, че това название идва от името на античния герой от митологията (трябва да разбираш, гръцката история), Хелен. Но... ако заменим първата буква Х, с "омразното" Б в Hellas, ще се получи какво?... Истината – Bellas. Излиза, че голяма част от съвременните гърци са погърчени беласки. Някой обаче здраво ни будалка. И нас и тях.

*****

Какво се случва в България след освобождението? При учредяването на новата ни държава, освободителите ни налагат няколко нови, но важни промени, свързани с миогледа и държавността. Преместват столицата, от мястото където заседава Учредителното народно събрание – старата столица Търново, в малко селище в шоплука, наследник на някогашната Сердика. Държавническите, политическите подбуди са, за да е по-далече от поробителката Турция. Но скрития замисъл на Русия беше, да бъде по-близо до Сърбия. Защо? Това се разбра по време на Съединението. Тогава руският император нареди на сръбския крал Милан, да си изпие кафето в София.

Другото важно нещо е, че по две причини не върнаха името на стара Сердика.

- Първо, защото Сердика е била фактор в Християнството, което вече е забравено и не трябва да се припомня, за да нямат българите – траките претенции в Християнството.
- Поставиха на новата българска столица мъдрото гръцко име София – атрибут от Християнството, за да се знае, че българите са пад гръцко духовно и културно... да го наречем влияние.
- Освен това, имената Сердика или Средец, означават, че градът е в средата на българското землище. За това пък... шшшт, дума да не става. Сакън, да не се разчуй.
- Но работата в тази посока не спира никога и след десети ноември, по някакви неясни причини, избирателно някои селища в страната бяха преименувани. Така Грудово стана Средец. Защо ли? Защото името Средец вече ще е заето, ако в главите на българите се пръкнат еретични мисли, относно името на София.
- Миогледово и държавническо преименуване след освобождението също беше, да се смени "турското", поробителското име на планината Балкан, с авторитетното "древно" име – Стара планина.
- На новата ни държава беше поставено името България, а ние бяхме преименувани за последен път, в български. Откъде се появи това Ъ. От средновековието до възраждането, в нашата книжнина винаги сме се записвали болгари и болгалскому народу.

Преди няколко години, Институтът по български език към БАН реши да сложи ред в изписването на българските названия с латински букви. Свърши каквото свърши, но името на държавата не посмя да промени на *Bulgaria*. Така било вече установено в международен план. Че кой го установи? Пак англоезичните. Ако пазителите на българския език бяха поправили името на държавата, сега на влизане у нас, на митниците щеше да пише Балгария, *Balgaria*, а не *Bulgaria* – Говедарница.

Зради всичко това Вазов написа: *"Нека носим йоще срама по челото, синила от бича, следи от теглото; нека спомен люти от дни на позор да висне кат облак в наший кръгозор; нека ни отрича исторйята, века, нека е трагично името ни; нека..."*. *"О, Шипка!..."*, остана самотен величав спомен за нашата борба. Затова всяка година през август, хиляди се стичат на върха, за да преклонят глава пред подвига на истинските българи.

Точна заради тях – заради истинските българи нашите врагове работят хиляди години упорито, неуморно и последователно буквално за да ни затрият. Но тъй като това начинание не е лесно за изпълнение, те използват различни похвати от тихия фронт, а когато е възможно едновременно с тях и горещата или студената война. Причина за това е и описаното в Библията, където БАЛ (Баал, Ваал) е лошият бог, а Йехова добрият. Но Йехова е върховен бог и на юдеи и на християни и чрез Библията им заповядва: *"Да нямате друг бог, освен мене!"*. А Библията не е само история на юдеите и откровенията на пророците им, но и програма, която осъществяват. По тази причина името на бог БАЛ и споменът за него трябва да изчезнат от лицето на земята. Заради името си трябва да изчезнат и българите или поне само като име.

Да видим още какво са натворили нашите врагове с БАЛ и защо мнозина българи вече се срамуват да се наричат българи. Понятията по-долу започват със звука Б или думата БАЛ и ще бъдат преведени от Бхаджа в най-общ смисъл, с първичното им значение и след "преработката" им.

БАЛКХАР – Състои се от две думи БАЛ+КХАР и е човек, който познава, пази и отстоява Българският мироглед Балкхара. Как стана така, че днес онова малко паразитче, щъкащо из козината на някои животни получи точно това име, не знам? Но заради него, никой повече не смее да се нарече *балкхар* – въшльо. Само украинците и руснаците, по инерция понякога ни наричат *балхари*.

БАЛАБХУР – Състои се от две думи БАЛА+БХУР. БАЛА, означава пълен кръговрат на Закона и в частност, завършена физическа система – Земята. БХУР ни казва, че всичко върху земната повърхност е "изтекло" от земното ядро. В Индия БХУР лока, означава Земята. Но днес цялата дума се произнася *баламурник* и винаги означава само едно – ГЛУПАК.

БАЛАМА – Означава, че при пълния кръговрат на Закона – БАЛА, се е проявило химическото поле – МА. Но днес *балама*, винаги означава само едно – ГЛУПАК.

БАЛАКХ – Означава, че при пълния кръговрат на Закона – БАЛА, се изявява и творческата мощ – КХ. Но у нас *балък* винаги означава само едно – ГЛУПАК.

Тази дума се използва и като име или прозвище на човек. Такова е родовото име на известния германски футболист Михаел Балак. Такова е и родовото име на

известния български футболист Класимир Балъков. Всеки българин знае какво означава то, но тъй като човекът прави името, а не името човека, Красимир Балъков е достоен и уважаван човек.

КХАРАБАЛАКХ – Състои се от две думи КХАРА+БАЛАКХ. КХАРА означава император, императорски. Но днес така е наречена вид шаранова риба – карабалък. Когато някой човек бива наричан *карабалък*, винаги означава само едно – ГЛУПАК. Същото, като да го нарекат шаран.

От *КХАРАБАЛАКХ* произлиза и думата *калабалък* – множество, сган.

БАЛСАРА – Състои се от две думи БАЛ+САРА. Означава, че по време на кръговрата – БАЛ, газовата плътност на полето, атмосферата – СА, се променя, преобразява – РА. От това САРА е името на библейската съпруга на Абрахам – Сара. Но днес *балсара*, винаги означава – ГЛУПАК, немарливец. В Индия има такова име, *Balsara*.

БХУДАЛА – Означава, че Законът – Б осъществява възможностите – Х, уплътнява ги – У и ги е поляризирил – ДА, през време на четвъртия период от кръговрата, когато времето тече в права посока, а пространството се разширява – ЛА. Но днес *будала*, винаги означава само едно – ГЛУПАК.

БХУНАКХ – Означава, че Законът – Б осъществява възможностите – Х, уплътнява ги – У и ги установява – НА, чрез творческата мощ – КХ. Но днес *бунак*, винаги означава само едно – ГЛУПАК.

Към горните думи, съдържащи Б или БАЛ, може да се прибави и името на великият пълководец от Картаген – КХАНИБАЛ. В Картаген върховен бог е бил бог БАЛ. Днес КХАНИБАЛ е станало нарицателното *канибал*.

Това са само някакви си девет омърсени думи – "нищо работа". Но... Кой образован българин ще ги приеме за български и ще иска да ги използва или да си премълчи когато го нарекат с някоя от тях. Кой ще обърне внимание въобще на думата БАЛ и ще иска да има нещо общо с нея, камо ли пък да я издигне като свое свято знаме.

Аз наричам този похват "*отрязване на пъпната връв*" – изтриване на паметта и подмяна на съзнанието, така, че детето вече никога да не припознае и приеме своята родна, истинска майка като такава. А чрез допълнителни целенасочени похвати приложени от враговете, да я намрази и може така да се случи, че да я убие като вещица с камъни на площада, какъвто е бил обичаят в стари времена. След това ни оставят на автопилот, като във вица за българите в ада – "*Елементарно, Уотсън*".

Същото е сполетяло и нашето народово име ури, известно ни от средновековието от имената на сродните племена: *хайландури, ванандури, котрагури, утигури, оногондури и др.* Някой може да възрази, че ури е само граматическо окончание от някакъв език, а не нашето народово име. Отговорът е, че същият похват е приложен и с нашето мирогледово име: *Купи булгар, Кучи булгар, Оногхонтор булгар, Чдар булгар*. Понеже е известно какво означава *булгар*, изразите не са изписани слято, като една дума, а две отделни думи, както е правилно. Да приложим и този похват в думите с народовото ни име: *Хайланд Ури, Вананд Ури, Котраг Ури, Утиг Ури, Оногонд Ури* и др. Това вече, е друго нещо.

Да си припомним, че ури означава и змии, а змията е считана за едно от най-мъдрите животни. Но мъдростта им е само в символиката, а в живата те са си проклетия. Заради отровата. И от нея започва другата митология, че между хората живеят ужасни рептилии с човешки образ. Че те... Я най-добре да прочетем, какво точно пише по въпроса тук-там в мрежата.

Виж: <http://megavselenia.bg/al-ubaidskite-gushteri-hora/>

Надявам се, че от статията става ясно за какво иде реч. Но и от много други публикации, с по тенденциозно и крайно съдържание се разбира общият подтик на тази хилядолетна кампания – ако някога се разбере кои са тези рептилии с човешки образ, тогава непременно и незабавно трябва да си получат заслуженото. Ама ха... Е, как тогава някой ще поиска да си признае че е горд наследник на УРИте? Ако все пак го направи, първото което му се отговаря, е: *"От Ванкувър да Мисури, пълно с чукундури!"*.

Но от статията от връзката по-горе се разбира, че в Индия има още едно название за змии. *"В Индия се разказва за нага – рептилски същества, които живеят под земята, но често прекарват време с хората. В някои индийски текстове се споменава и племе, наречено сарпа – рептилско общество със змиеподобни носове и крака на гущери."*

Моля, да обърнете внимание на името на племето *"сарпа"*. Тази дума я има и в латинския език и също означава *змии*. (Що ще таз латинска дума в Индия?) От там е преминала и в някои от романските езици. При нея се е приложило правилото при което КХ преминава в С, а после в Ш. Така КХАРпа (харпия) става сарпа, а после шарпа. Но има и още нещо като правило, което се проявява в езиците при движението им от изток на запад – преминаване на А в Е. Примери: Бал > Бел, ава > аве, мар > мер и др. Същото се случва и с думата сарпа. В множествено число тя става серпи и шерпи. Шерпите са останали в Непал, а серпите са дошли тук, на Балканския полуостров, където римляните превеждат нашето народово име от УРИ на *серпи*. И така са ни наричали. Но са знаели и нашето мирогледово име – българи.

Девизът на Рим е: *"Разделяй и владей!"*. А най-лесно е да разделиш един народ, когато има две имена. Римляните, а по-късно и гърците, винаги са се стремили да откъснат части от нашия народ и непременно да ги превърнат в наши смъртни врагове. А това е най-лесно, защото всеки предател се стреми да ликвидира предадения, за да си замине с него и сведението за самото предателство. Това е едни вид пречистване, защото предателите във всички времена и земи са считани за долни и мерзки. Включително и от тези в чиято полза са направили предателството.

В по-голямата част от страната ни, там където властта на българския елит е била силна, са ни наричали българи. Но в северозападните български покрайнини и северно от Дунава, тенденциозно са ни наричали предимно *серпи*. Заработват и други похвати от тихия манипулативен фронт и... Ето ти нов народ – сърби и нова държава Сърбия. Честито. Официално това се случва през 1217 година, след като Василий II, през 1214 година е победил Самуил. А в 1218 България пада окончателно под Бизантийска власт. От тогава Сърбия, като държава е била използвана винаги за да ни забива нож в гърба. Един от последните примери е по време на Съединението. (Доколкото знам в Германия също има малка славянска общност, която се нарича сарби или сорби.)

Но такива са правилата на играта. Когато те повалят и видиш, че някои са се затичали към теб, не си мисли че всички искат да ти помогнат да се изправиш. Мнозина бързат към теб за да си изтрият обувките. Така че, по-добре не падай.

Оказа се обаче, че названието *серпи* не е изчезнало, а се е използвало дори и през деветнадесети век. Виж: <http://bghistoryanalysis.blogspot.bg/2011/12/1861.html>

Второто разделение, което враговете ни извършват с българския народ е мирогледово. По време на турското робство, значителна част от българите доброволно приемат исляма или биват "потурчвани" насила. Такива са помаците, торбешите и бошняците. И те, в подходящ момент биват употребени като наши смъртни врагове. Най-яркият пример за това е Баташкото клане.

Третото разделение на българския народ бе осъществено от "Великите сили". В края на 1861 година, от обединените Блахия – Влахия и Молдова, на север от Дунава е сглобена измислената държава Румъния. Дотогава там са били българи. Говорели са български език и са пишели на кирилица, но им беше натресен и измисленият "румънски език", както и хилядолетна история от времето на Рим и цезарите. И отново, Честито! И остава... познайте какво... В междусъюзническата война ни забиха ножа в гърба.

Но създаването на Румъния има и още едно, може би по-важно предназначение – да се вбие като разделителен езиков клин, заедно с Унгария и Австрия, между южните и северните и източни, така наречени "славяни".

Цялото така наречено "славянство" заедно с Румъния, Унгария и Албания са продукт на българския мироглед и усилия. Те са българската цивилизация в Европа. Затова Източна Европа е различна от Западната. Но. Има едно голямо но. Ние сме орали и сели, а други жънат.

Както казва народът "*Луд, умора няма*" и гаврата с българите продължава. В началото на двадесети век, въпреки становището на тогавашните съветски учени за българската народност на населението във Волжска България, болшевиките административно и подмениха името на Татарстан. Така българите там изчезнаха – станаха татари.

И в нашата мила Родина – България, след девети септември, същите хора, от Коминтерна, бяха на път да решат въпроса с един замах. Бяха решили от българския народ да се обособят няколко нации – добруджанска, тракийска и македонска. Съответно и да се ситуират техни държави. Така повече нямаше да има България и българи и да се споменава БАЛ. Хората от Коминтерна искаха с един куршум да ударят два заека. Бяха решили също, България да стане югославска република. И двата плана са били задействани, като се е започнало с македонската нация, тъй като част от нея си е била вече в Югославия още след първата световна война – след Ньойския диктат.

Известният "македонизъм", подклаждан от православната ос Атина, Белград, Москва, не престава да работи и след края на Югославия. Дори днес придоби особено уродлив и кичозен вид. Заради антибългарската си насоченост, в държавата Македония на инат придобиха и свой хилядолетен македонски език и история от времето на Александър. Въпросът с Македония не е окончателно решен, но въпреки

това, се работи вече и за петото разделение. То е новият "тракидонизъм" – "копи-пейст" вариант на македонизма.

За някои съвременни наши сънародници, нищо от написаното в тази книга не е истина, не само защото е различно от твърденията на историческата наука, но главно защото според тях, никакви българи, никога не са съществували и от никъде не са идвали. Според тях българите винаги са си били тук, на Балканския полуостров и са известните от историята, така наречени от гърците "траки". С две думи те твърдят, че *"българите са траки!"*.

Някои наричат тези труженици "тракедонисти", като подобие на "македонисти" и аз мисля, че имат право. Защото по този начин, те на практика работят за осъществяване на втората част от решението на хората от Коминтерна, за създаване на македонска, тракийска и добруджанска народности и създаване на съответните им държави. Първата част от това решение беше осъществена блестящо и днес в Македония името "българин" е забранено. Следва Тракия и по въпроса се работи.

Тракедонистите се позовават на факта, че в стари текстове се споменават българи на Балканския полуостров преди идването на Аспарух. В по-голямата част от споменаванията, "българи" винаги е второ, съпътстващо име към името на племето. Примерно: мизи – българи, пеони – българи, мирмидони – българи, Мизия – България. Също както оногондури – българи, котрагури – българи. За да стане ясна картинката по въпроса, можем да обобщим всички известни сведения и мнения относно българите и траките само до двете имена и да ги съпоставим по няколко показателя.

БЪЛГАРИТЕ

- съществуват няколко хиляди години
- на различни места в Евразия
- и са много племена с различни народови имена
- освен с народовите си имена, са се самонаричали и са наричани и с името на общностната си мирогледова принадлежност – българи
- основават много държави, по различно време и на различни места
- наричали са държавите си с общностното си мирогледово име – България и така са били известни
- никога, никъде, никое от българските племена не се е самонаричало и не е било наричано траки

ТРАКИТЕ

- съществуват няколко хиляди години
- на Балканския полуостров
- и са много племена с различни народови имена
- освен с народовите си имена не са се самонаричали, а са наричани от гърците с общностното име траки
- основават няколко "държави", по различно време, на Балканския полуостров
- наричали са държавите си с народовото си име и така са били известни

- по различно време, на Балканския полуостров, някои от тракийските племена, освен с народовото си и с гръцкото им общностно име траки, са наричани и българи

От сравнението на тези показатели може да се направят няколко извода:

- българите са мобилни – траките, не
- българите са държавотворци – траките, не съвсем
- българите държат повече на общностното си мирогледово име, отколкото на народовото – траките, не са се самонаричали траки
- от тези сравнения се вижда, че името българи е по-значимо от името траки

Но все пак, какви са причините за ранното споменаване на българи на Балканския полуостров? Мисля, че причините за това са две и вече ги описах.

1. Преди н.е. – най-древният от известните народи на Балканския полуостров – белгите, болгите, беласките, които гръците наричат траки.
2. След н.е. – атиловите хуни.

В наши дни, в световен мащаб се задава опасност от нов вид "расизъм". Науката опозна човека и отвътре и разгада причините за нашите телесни различия – множество мутации на малък брой гени от наследствената верига. Учените правят ДНК тестове на различни места по света на по-малки или по-големи групи от хора от различни народности. Резултатите, в повече от случаите се използват за строго научни цели – изучаване на телесната еволюция на човека, на генетичните му мутации и историческите преселения. Но някой хора и групи вече се опитват да ги използват за тясно националистични цели, за да докажат своя произход от исторически значими народи или цивилизации. Така се тръгва по пътя на беспочвено противопоставяне на човешки и обществени цели и желания против природните, а чрез тях и на противопоставяне на една народност срещу друга.

Установяването на принадлежността на даден човек, чрез личния ДНК профил, към определена хаплогрупа означава единствено, че неговото тяло принадлежи към определената група биологични мутанти, а не към определена народност или цивилизация, защото те са продукт на душата и ума – следствие от различията в мирогледа, а не от различията и особеностите на телата.

*****

В този луд свят ще оцелее народът, който има най-дългата пънна връв! Какво ли е искал да каже мъдрият дядо на Хасим: "... но пак ша дойде време, когато нашите дедове пак ша си земат първият ихтибар, защо и Господ кабул не чини да се тъпнат толко онези, от които всичко излезло на земята." "Ще поживеем, ще видим". Но и това вече не е сигурно. Казват, че някой бил казал, че: "Бъдещето не принадлежи на всички!". Не звучи добре. Никак. Дори е трагично и унижително. Но, това е положението. Точно както го е казал поетът: "Борбата е безмилостно жестока. Борбата, както казват е епична..."

Днес враговете нагло ни втълпяват, че не е имало и турско робство, а нещо друго. За българите, думите власт и робство са равнозначни, с малка разлика. Власт е когато

българи властват над българи, а робство е когато чужденци властват над българи. Независимо дали чуждата власт е политическа, финансова, икономическа, военна, религиозна, идеологическа или някаква друга – тя за нас винаги е робство. А какво е дереджето ни днес?

Заради цялата тази историческа бъркотия, названието прабългари за нас е нещо далечно и неясно, а съвременното българи – безродно и бездуховно. Днес ние сме хора и държава само с нова култура и история, правени, писани и направлявани отвън. Нашето Християнство е внесено отвън и се управлява отвън. Ислямът ни е внесен отвън и се управлява отвън. Всички други малки религиозни общности у нас се управляват отвън. Русофилите, германофилите, американофилите и всички други фили се управляват отвън. Комунистическата ни партия винаги се е управлявала отвън. Днешните "демократични" партии се управляват отвън. Финансите ни се управляват отвън. Икономиката ни, външната ни търговия се управляват отвън. Армията, тайните служби и науката, също. Дори и организираната ни престъпност се управлява отвън. Едва сега разбирам, защо на старите сребърни монети от царско време пише: *"Бог, да пази България"*.

Троянският кон не е погубил само Троя, а и много други народи. Но там където е имало българи е възкръсвал неизменно и от бездънната му утроба са се пръквали безброй фаустовци – отцеругатели и предатели. Чрез тях, тихо и неусетно нашите врагове направиха така, че ние днес да порицаваме и мразим всичко свято за нашите деди, за което те са давали дори живота си, за да го отстояват. Днес враговете успяха да ни приобщят здраво и необратимо към своите "ценности", така, че да възхваляваме мирогледа им, методите им, бита им, подлостта и мерзостта им, приложени против нашите деди, а сега и срещу нас. Направиха ни неволни предатели и родоотстъпници. Същите, които преди сто години ни нарязаха като баница и ни раздадоха на съседите за *"Бог да прости България!"*.

Гласът на Паисий още ечи: *"О, неразумний..."*, но няма кой да го чуе. Поради липсата днес на Български мироглед, нашата знаеща и незнаеща нищо по въпроса интелигенция, поставена на автопилот, налива вода в чуждата воденица и със завидно старание ни примъква и пробутва, отново, все по-близо и по-близо към "светлото бъдеще". Само че там май не е толкова светло. Така мисля, заради "прехода" и дори го написах във Фейсбук. Ще го напиша и тук.

"Кратка нова българска история (може и истерия).

Обединихме се. Стара и Нова Европа. Ура! И се сбъдна китайската прокоба: *"да живеем в интересни времена"*. Покориха ни и днес отново е време разделно за нас. Дойде уж цивилизованият Запад и ни насмете още по-на изток, в ориента. Дойде уж демокрацията, пък редът изчезна и се възцари анархията. Мечтаехме западно благоденствие, пък обедняхме съвсем. Уповавахме се на западната мъдрост, пък ни рекоха.

– Я да поиграем на "Изуй гащи".

И стана тя една... Голям срам! Позор! Исторически... Ама как ни е! Врът насам, врът натам и накрая: *"Хай да вий честито членството!"* Нямаше ли кой да види че то там членове много и само нас чакат. И от Европейския съюз, и от НАТО, и от Съединените щати, и "вся остальная сволач"... И сега, какво? Назад – ох, напред – въх! Значи пак ляво-дясно.

– Аааааа, не щем повече да я играем тази игра, рекохме ний!

– Ми тогава – предложиха онези от Запада – да поиграем на карти.

– Дадено – отговорихме самодоволно ние, зер белота... ехеееей!

Само че, пак нещо не сме доразбрали. Картите вече били (раз)дадени и в световен мащаб се играели нови, различни либерално-демократични, религиозни и всякакви други игри(чки) във всички сфери на обществото и обикновено ние – българите закономерно трябвало винаги да губим. Стана тя пак, каквато стана и сега *"...от нийде надежда взорът не види..."*.

Ако искаме да променим тази орисия, трябва да се научим да играем и което е още по-важно, да (раз)даваме картите. Поне у нас. В противен случай, скоро може да се наложи да напуснем турнира и да освободим мястото си на историческата маса за някой друг играч (тарикат). Тогава нашите близки и далечни, стари и нови приятели ще ни по(о)тупат за последно "приятелски" по рамото и съчувствено ще ни изпратят с древната мъдрост: *"Къорав карти не играе!"*

Време е!

ПЕТА ЧАСТ

Б Ъ Д Е Щ Е Т О

ЧОВЕКЪТ

Откакто съществува, човекът размишлява главно за три неща: Вселената, човека и обществото. Представата му за тях, трите, съставлява неговия мироглед, а общият мироглед е най-важният цивилизационен и обединителен компонент за всяко общество.

Малкият човек – творение на природата, е част от голямата Вселена и тук всичко е ясно; кой е причината – кой е следствието; кой е властелинът – кой е подчиненият? Поради това, човекът и обществото не бива и не трябва да се противопоставят на Вселената – на природата, защото сме в един "отбор" с нея. Но, във взаимоотношенията между човека и обществото нещата не стоят така.

Голямото общество е творение на малкия човек, но пък човекът е част от обществото и не е много ясно в наше време (вече или все още); кой е причината – кой е следствието; кой е властелинът – кой е подчиненият? Това е хилядолетният въпрос на човечеството, който трябва да решим отново днес, пак ние, тук!

*****

За връзката между човека и природата, за човека, като част от еволюцията на земната материя, можем да научим от мнението на древните мъдреци за самата еволюция, която се извършва в отвесна и водоравна посока: „*Диханието става камък, камъкът – растение, растението – животно, животното – човек, човекът – дух, а духът – бог*”.

В това определение са посочени седемте основни стъпала от развитието на материята в пространството около земното ядро, в отвесна посока. На всяко стъпало "ври и кипи" от борба за жизнено пространство и оцеляване, което води до промените, които трябва да настъпят в рамките на всяко еволюционно стъпало, като подготовка за следващата велика крачка.

Моля, обърнете внимание на следната последователност: *животно – човек – дух*. Това е нашата преходна същност днес. В нас битуват и трите. Превесът на една от тях ни определя като личности, а сборът от личности съставляват облика на всяко общество. Поради това древните са ни завещали и повелята: "*Човече, опознай себе си и ще опознаеш Вселената и Боговете*".

През различните етапи на еволюцията, в животинския свят се отварят последователно различен брой прозорци – сетива. Човекът днес, е една невероятна лаборатория. За да обменя сведения с околното поле, той има седем прозореца към света и само чрез тях се съобщава с действителността. В различно време и на различни места те са наричани различно: седемте прозореца, седемте заключени врати, седемте печата, седемте пътя и др. Човек, на когото е затворен дори и един от прозорците, не би могъл да се справи в живота без помощта на другите.

По възходящ, еволюционен ред, заедно с нашите телесни органи с които ги възприемаме, те са: вкусът – устата, мирисът – носът, топлината – кожата, звукът –

ушите, светлината – очите, полето – душата, знанието – умът. Това е за нас светът. Друго няма.

Еволюирайки милиони години, човекът е достигнал съвременния си "съвършен" образ. Ако решим да го опознаем, колкото и "сложен" да ни се вижда на пръв поглед, обобщавайки цялата му "сложност", ще установим, че се състои от три "части" – тяло, душа и ум.

Имайки предвид тялото, душата и ума, личните човешки права и задължения, дадени ни от природата са пет:

1. На живот.
2. На бит.
3. На възпроизводство.
4. На духовна удовлетвореност.
5. На творческо дръзновение на ума.

Първите три – телесните лични права, са неотменими. Те са генетично заложени и възложени на всеки отделен човек и никой, нито друг човек, нито обществото, не бива да го лишава умишлено и безпричинно от тях.

Първото лично, неотменимо право и задължение на човека, като творение на, и част от природата, е да пази собствения си живот и живота на своето семейство, с всички възможни средства и начини, включително и с оръжие, включително и да убива, ако се наложи!

Знам, че за убиването ще има хора, които ще възразят и то абсолютно убедени че са прави. Че ние не трябва да убиваме, че само обществото (съдът) може и трябва да решава вместо нас, кое – как.

Обществото днес е лишило човека от тава естествено природно право, което е генетично заложено в човека, в майката и бащата. Отнемайки ни това право, обществото ни отнема не само естественото лично човешко право, но и правото да бъдем животни, да сме живи, защото всяко живо същество има това неотменимо телесно право и се ползва от него.

Второто лично и неотменимо право и задължение на човека, като творение на, и част от природата, е да поддържа и продължава собствения си живот и живота на своето семейство, с всички възможни средства и начини. Включително и да краде, да граби и да убива, ако се наложи, за да се нахрани и да осигури условия за своето съществуване и за съществуването на своето семейство!

Знам, че ще има хора, които ще възразят за кражбата, грабежа и убиването и то абсолютно убедени че са прави. Че ние не трябва да крадем, да грабим и да убиваме. Че само обществото (чрез законите) може и решава вместо нас, кой има право да се ползва от природните и обществени блага, за да съществува.

Но, обществото днес е лишило човека от тава естествено природно право, което е генетично заложено в човека, в майката и бащата. Присвоявайки и контролирайки цялата околна природна среда, обществото ни отнема не само естественото лично човешко право, но и правото да съществуваме, да бъдем животни, да сме живи.

Защото всяко живо същество има това неотменимо телесно право и се ползва от него.

Третото лично и неотменимо право и задължение на човека, като творение на, и част от природата и неин съратник, е да се възпроизвежда. Заради това, природата е създала двата пола и генетично е заложила в тях стремеж за любовна връзка с човек от другия пол. А изпълнението на първото и второто лични права, след появата на резултата от прилагането на третото им лично право – детето, ги задължава да останат неразделни цял живот.

Нашата троичност – тяло, душа и ум, не е всичко, което ни определя като личности, а и останалата част от цялата наша "сложност".

ДУШАТА

Всяко материално тяло има свое поле и то е променлива величина. Ако вземем за пример човека, усещането за промените на полето са чувствата. Те са вътре в тялото и вън от него.

Външните чувства са обмен на сведения при взаимодействието на човешкото биополе с всички обкръжаващи го полета. То се поддава на тяхното влияние и се променя, без ние пряко да осъзнаваме това. Следвайки техните тежнения, стойността на нашето биополе се променя в благоприятна или неблагоприятна посока и поражда у нас съответното приятно или неприятно чувство.

Нашето биополе се влияе от промените на слънчевата активност и съответната промяна в земната магнитосфера. То се влияе от Слънцето; от Месеца; От сезонните и метеорологични промени; От присъствието на много хора или отделни личности; От животни, водни басейни и всичко което ни заобикаля.

Промените на околното поле влияят най-силно на малките деца. Понякога те плачат неутешимо, без никаква видима причина. Старите баби в такива случаи казват, че ги е хванало уруки. А урукито, е приближаваща рязка промяна в метеорологичните условия, ниско или високо атмосферно налягане, облачност с висок електрически заряд, ултравиолетовите слънчеви лъчи и др.

Думата биополе е нова, въведена от съвременната наука, но още от древността за него се използват други две думи, аура в окултизма и душа в религията. А в нашия древен мироглед думата е МАНА – Азът, самосъзнанието, което дава право на всеки човек да заяви: *На света съществуват само две неща – Аз и останалият свят.*

Чувствата са познати на всеки, но въпреки това ще се спра на две от тях.

СТРАХЪТ

Първото, най-силното човешко чувство е страхът – чувството за самосъхранение. А причините за страха са видими, известни или невидими и неизвестни.

Понякога, метеорологичните промени или определени неблагоприятни случки, пораждат у нас необяснимо безпокойство, което преминава в страх, депресия или нервно разстройство, които ни подтикват да предприемем инстинктивно спешни "спасителни" действия. От палави капризи, до бурна истерия или агресия, странни и необясними не само за околните, но и за самите нас. За жалост, през средновековието те са били неоспоримо доказателство, някои жени да бъдат обявявани за вещици и изгаряни на клада.

Но в екстремна ситуация, понякога страхът прераства в ужас и под въздействието на стреса човекът изпада в шок. Тогава *"го полазват, побиват тръпки", "косата му настръхва", "дъхът му спира"*, а действията му, като следствие от всичко това, са в две посоки.

В единия случай, човекът "се задейства" без да е взел каквото и да е мисловно решение, а действията му са необясними и невероятни по сила и бързина. Или изключително и единствено точните или абсолютно нелогични и най-погрешните.

В другия случай той се вцепенява и често изпада в безсъзнание, а понякога дори става ням свидетел на собствената си гибел, без да е в състояние да направи нещо.

Страхът, ужасът, е най-яркият пример за влиянието на външното поле и неговите промени върху вътрешното – телесното. Но за щастие не се случва често и е неприятен спомен. Затова страхът, ужасът не е издигнат в култ.

ЛЮБОВТА

Второто по сила чувство е любовта. И при нея е силно изразено въздействието на външното поле и неговите тежнения върху вътрешното – телесното и обратно. То е съотношението между платоническата и плътската любов, от едната до другата крайност.

Любовта не идва и не си отива с човека от другия пол. Тя е в нас и си остава винаги там. Всеки, въз основа на неговите телесни и душевни дадени от природата нагласи и житейски придобити представи за любовта, си изгражда въображаем образ за съвършената половинка.

Поради това човекът търси и избира за партньор, мъжа или жената, която е най-близо до неговия въображаем идеал. Но не винаги е точен в оценката си или поради прибързаност в следствие се оказва, че отрицателните качества на половинката са повече от положителните, съпоставени с въображаемия модел и обикновено връзката се разпада. Такава "грешка" поражда страдание, но любовта не си отива с "грешния" избор и след време човекът се влюбва отново. Понякога и трети и четвърти път.

Така обикновено се случва със "средностатистическите" хора. Но има лица, които изграждат своите въображени модели давайки превес на предпочитанията на тялото си или на душата си.

Тези, чийто модел е изграден под влиянието на желанията на тялото, се стремят към тялото на другия, заради плътската любов. Те осъществяват многобройни

краткотрайни "несериозни" връзки и рядко създават семейство, което обикновено е нетрайно и не носи душевна удовлетвореност на членовете му, а децата от такъв брак нямат щастливо детство.

Други хора, които са изградили въображаемия си модел под влиянието на душата, се стремят към душата на другия, заради възвишената си платоническа любов и нямат силно телесно влечение за плътска, а понякога дори и не я осъществяват. Такива хора много трудно намират сродни души, а връзките им рядко са удовлетворителни и поради това са редки и кратки, а прекъсването им болезнено. Те рядко създават семейства. Децата при тях обикновено са нежелани и ако се появят, не са щастливи.

Всъщност, за мнозина любовта е сексът и неговата кулминация оргазма. Какво е оргазмът и за какво служи той?

- Първо. Той е сладкото бонбонче, което ни кара да желаем, да търсим и да правим любов – единственият естествен начин за продължаване на рода.

Природата ни е дала тази залъгалка за да е сигурна, че ще изпълняваме повелята и – да създаваме потомство. Какво ли би станало, ако го нямаше? Но оргазмът е различен, понякога дори е неприятно чувство, защото и полетата са винаги различни.

- Второ. Той е ограничено по място и време биополе предназначено да повиши жизнеността на семената и яйцето и тяхната активност, необходими за действието при срещата им. Това е основната му функция.

Обменът на сведения за стойността на полето (чувствителността, осезаемостта), който поражда тежнениа в биополето и желаниа в тялото, в езика Бхаджа се нарича КХАМА. От него е останало в Индия името на бог Кама – богът на любовта, който няма тяло.

Днес тенденцията в нашето общество, е същността на младите хора да се принизи до двете определения: мутри и блондинки. А за тях, оргазмът е само кеф. При древните нещата са доста по-различни. Моментата, непосредствено преди оргазма и самият оргазъм се съдържат в понятието *самадхи*, за което в Индия се казва: „ *Пълно съсредоточаване на разума, дълбока медитация. Концентрация на всички мисли, съзнателни и подсъзнателни, върху обекта (бъдещият плод, ББ). Състояние на духовна приповдигнатост, което предхожда ДХАНА – (спиране на дъха, ББ) покой, безмълвие.*”

За да има зачатие при любовната връзка и за да не остане тя само удоволствие, трябва да е налице точната напрегнатост: на околното поле, на двете биополета и на оргазмите. Тогава КХАМА, ще стане КХАРМА – зачатие – печатът на полето върху новозаченатия плод; Неговото духовно начало, посято от мъжа в жената, което ще изгражда тялото си в майчината утроба, през деветмесечния си път от небитието към битието.

КХАРМА, днес вече може да се обясни в своята пълнота. Това което писах по-горе – че Кхарма е само мигът на зачатие означава, че тогава се създава нашият хардуер, който не се променя през целия ни живот. По време на биологичното ни развитие

след зачатията и след раждането се създава и допълва нашият софтуер, който може да се променя и допълва през целия ни живот.

Разделението от природата на материя и дух при човека, дава основание на църквата да е против абортите. При аборта не се унищожава само недоизграденото тяло, а духа на плода, който изгражда собственото си тяло.

ТЯЛОТО

Тялото се състои от физически, химически и биологични системи, които чрез своите полета са осъществили определени съотношения и взаимоотношения помежду си, а общото биополе – душата, ги обединява в специфична форма – тялото. То е продукт и притежание на душата. Тя го изгражда в майчината утроба, а след раждането му го поддържа през целия му живот. След смъртта му го изоставя.

Причината за смъртта почти винаги е тялото. Душата никога не изоставя тяло в което вътрешните полеви връзки все още съществуват, дори и критично отслабени. Винаги прави всичко възможно да възстанови равновесието в тялото, нарушено от разрушително въздействие или старост.

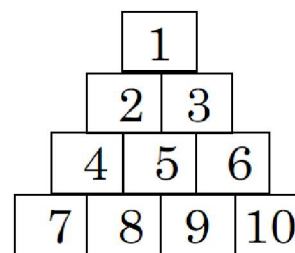
Полетата, в здравото човешко тяло трябва да са в такова равновесие, че той да не усеща никой от своите телесни органи. Здравият човек не усеща и не осъзнава, че премигва през няколко секунди, че диша през няколко секунди, че сърцето му бие непрекъснато. Ако усеща работата на някой свой орган, дори и да няма болка, това означава, че нещо в него не е наред.

Външното и вътрешните полета на човека са в непосредствена и постоянна връзка. Затова древните са казали: *"Не можеш да излекуваш тялото, докато не си излекувал душата!"* Или с други думи – *Здраво тяло, в здрав дух!*

Като част от Пътя, за нашето еволюционно стъпало сме от животинския вид "човек", но като хора, вътре във вида си сме различни и в трите си "съставки": телата, душите и ума. А различията, каквито и да са те, когато и да е, където и да е, винаги са повод за разделение между хората. Но и различията са различни. Едните са естествени – лични, а другите изкуствени – групови.

Естествените, личните, могат да се градираат в пирамидална структура.

- Номер едно е фактът, че сме родени хора, човеци. Ние нямаме нито заслуга, нито вина за това, че сме хора.
- Две и три, са мъжът и жената. Ние нямаме нито заслуга, нито вина за това, че се раждаме мъже или жени.
- Четири, пет и шест са децата, зрелите хора и старците. Ние нямаме нито заслуга, нито вина за това, че за определено време сме на определена възраст.
- Седем, осем, девет и десет, са четирите човешките "раси", според цвета на кожата. Ние нямаме нито заслуга, нито вина за цвета на нашата кожа.

Ако използвам религиозната символика трябва да кажа, че до тук всичко е от Бога дадено, но от тук надолу по редовете на пирамидата всичко е от лукавия. Религии, идеологии, политически партии, народности, езици и т.н. и т.н.

Всички знаем за явлението Расизъм – разделение между хората заради различния цвят на тяхната кожа. Ако записаното тук от мен определение за расизма е точно, той е недоразумение в две посоки.

Първото е, че една лична, естествена, непроменлива даденост – цвета на кожата – следствие от природната воля, се е превърнала в причина за обособяване на обществена група, която, както всичко обществено е променлива величина – следствие от волята на човека и на обществото. А човекът и обществото никога не трябва да се противопоставят на природната воля.

Второто недоразумение в явлението расизъм е, че негативното отношение на белите към черните хора е основано не на цвета на кожата, а на ниското еволюционно равнище на ума и опита на африканските народи, по време на историческата експанзия на белите в световен мащаб. Причините за ниското еволюционно равнище на африканците в онзи исторически момент не са лични, а обществени и се дължат главно на климатичните особености на континента.

Днес се задава опасност от нов вид "расизъм". Науката опозна човека и отвътре и разгада причините за нашите различия – множество мутации на малък брой гени от наследствената верига. Учените правят ДНК тестове на различни места по света на по-малки или по-големи групи от хора от различни народности. Резултатите, в повече от случаите се използват за строго научни цели. Изучаване на телесната еволюция на човека, на генетичните му мутации и историческите му преселения.

Но някои хора и групи вече се опитват да ги използват за тясно националистични цели, за да докажат своя произход от исторически значими народи или цивилизации. Така отново се тръгва по пътя на безпочвено противопоставяне на човешки и обществени цели и желания против природните, а чрез тях и на противопоставяне на една народност срещу друга.

Установяването на принадлежността на даден човек, чрез личния ДНК профил, към определена хаплогрупа означава единствено, че неговото тяло принадлежи към определената група биологични мутанти, а не към определена народност или цивилизация, защото те са продукт на душата и ума, а не на телата.

Ако трябва да кажем накратко, какво е човекът, няма да сгрешим ако кажем: *Човек, това е неговият ум.*

УМЪТ

Умът, е седмият прозорец, приобщаващ ни към върховната цел на съществуването ни – познанието. Само той може да съхранява сведенията идващи от другите прозорци, да ги осмисля и изгражда картината на действителността. Затова е важно не само колко ще са отворени другите шест прозореца, за да идват до ума достоверни сведения, но и колко е отворен седмият прозорец към света и каква част от него се вижда от нашия ум, чрез сетивата.

- Когато е отворен към знанието за светлината, човекът е художник.
- Когато е отворен за звука, е добър музикант.
- Има изключително чувствителни хора за аромата и вкуса. Те са отлични дегустатори.
- Тези със шестото чувство, са ясновидци, екстрасенси.
- А онези с равнопоставено, повишено усещане за повече сетива са добри анализатори.

<https://www.facebook.com/photo.php?fbid=772217032946532&set=gm.1872631196360017&type=3>

Във Вселената има само един – Вселенският Разум, който е промислил и осъществил Мирозданието. Затова и думата разум, е винаги в единствено число и се състои от две части раз и ум. Раз, означава пръв, първо, първично. Така както броим деянията си: раз, два, три – първо, второ, трето. Човекът няма разум, а само ум и се стреми да следва Разума, като разчита предназначенията му, чрез материалното многообразие.

ПАМЕТТА

Голяма част от сведенията придобити чрез сетивата през целият ни живот, се съхраняват в нашия ум, в паметта. Те са нашето знание. Но знанието е различно от мисленето, от мъдростта. Както се различаваме в телата и душите, така се различаваме и в паметта и мисленето. Това твърди и Лао Дзъ, в книгата си Дао Дъ Дзин: " *Мъдрият не е начетен. Начетенят не е мъдър.*"

ВИДА и ВЕДА, са названията в езика Бхаджа от древността, за двата начина за придобиване на знания и оценката на тяхната значимост.

От Вида, е останал коренът на някои съвременни български думи: вид, видя, виждам, видно, видимо, видимост и др. Точно такава е и значението на Вида.

- Всичко материално проявено в природата и поради това възможно да бъде възприето от човека, чрез сетивата.
- Възприетото чрез сетивата знание.

МЪДРОСТТА

Веда, също е останала като дума в съвременния български език чрез корена *вед*, в думите: изкуствовед, музиковед, стоковед, учебно заведение, неведомо. Точно такава е и значението на Веда.

- Неведомо, невидимо, материално не проявено в природата и поради това невъзможно да бъде възприето от човека чрез сетивата.

- Веда, е висшето знание, до което малцина достигат чрез размишления, основавайки се на собственото си знание Вида.

Веда, е въображаемото продължение на Вида, по пътя на еволюцията.

Мъдреците достигнали Веда, в древността са наричани *двиджа* или *дионис* – два пъти родени, телесно и духовно. Хора, които гледат света с третото си око – ума. А за издигнатата в култ мъдрост се казва: *"Съзнанието, определя битието!"*.

Съвременният човек създаде компютъра *"по свой образ и подобие"* и чрез съпоставяне на възможностите им можем да разграничим още по ясно Вида и Веда – паметта и мъдростта.

- Относно паметта, в сравнение с компютъра, човекът е почти абсолютна нула. Но компютърът не може сам да пожелае и да излезе извън сведенията, които му е вложил и задачите, които му е възложил човекът.
- Човекът, ако реши, може да тръгне мисловно накъдето си поиска и да си въобразява каквото си поиска. Поради това, относно мъдростта, мисленето, компютърът, в сравнение с човека няма тази мисловна свобода и е почти абсолютна нула.

Има и още една разлика между компютъра и човека. Вложената в компютъра памет не се променя. Но ако човекът натоварва постоянно своята памет и ако това се прави поколение след поколение, обемът на паметта на човека се увеличава.

По своята същност, и човешките, и компютърните знания са полета.

СЪНЯТ

За да работят, на компютрите им трябва програми. Много програми. И у нас, както в компютъра има генетично заложи програми, за които не знаем. Ние имаме програми за тялото, програми за душата и програми за ума. Само най-изявените учени знаят за тях и ги изследват.

Когато спим, в зависимост от дълбочината на съня, някои от тях се изключват, а други са в "стенд бай" състояние. Малка, основна част от телесната ни и душевна програма не се изключват никога, от раждането, до смъртта. Понякога, докато спим, зарежда програмата за паметта и сънуваме спомени или въображението изгражда незначителни и необясними картини и събития. Случва се да плачем, да говорим или да се смеем насън. А когато се събудим, се включват всички програми и денят ни започва.

Какво е и защо ни е спането, сънят? Отново ще ни отговори компютърът. Когато не си обновяваме ръчно програмата на компютъра с новите актуализации, примерно след месец, когато го изключваме по "правилния" начин, на монитора се изписва *"Моля не изключвайте захранването...Инсталира се актуализация..."* и започва автоматичното инсталиране и обновяване на програмата. Същото се случва и с нас ежедневно.

Тялото, душата и умът целодневно са обменяли сведения с околната среда и помежду си. Затова привечер обикновено сме много уморени. Понякога телесно сме "гроги", душевно "звѣним", а умът ни *"направо ще изпуши"*. За наша радост идва нощта. Лягаме си и заспиваме, блажено. Тогава нашите програми "съхраняват" необходимото, "изтриват" ненужното и привеждат в равновесие всички наши полета. Вътрешните – в тялото и в мозъка и външното – биополето. Между тялото, душата и околната среда, също. И на сутринта запяваме отново бодро старата песен: *"Хей, живот, здравей, здравей!"*.

ВЯРАТА

*"О, мой боже, правий боже!
Не ти, що си в небесата,
а ти, що си в мене, боже -
мен в сърцето и в душата..."*

Още от зората на човешкия род, всеки волно или неволно е наблюдавал и опознавал необяснимото многообразие на околната среда. Наблюдавал е Слънцето и облаците денем и Месеца и звездите нощем. Оpozнал е гнева на небесата с мълниите в бурята и синята усмивка на лазура с чудната дъга. И замисляйки се – понеже е човек, смътно и неясно е разбрал, че нищо в този свят не се случва случайно. Че над него, над всичко, дори над небето има някаква необяснима висша сила, която налага своя порядък и чрез него определя: кое, кога, какво, как и защо. Това вечно и непоколебимо човешко убеждение е Вярата.

Тя не е чувство, не е мисъл, а *Зов от Вселенския Разум към човека*. Тънката нишка – първата и последна несъзнателна връзка с Мирозданието, която ни е извела на върха в животинския свят и която трябва да следваме неотклонно и непоколебимо. Ако тя се скъса, ще се върнем назад и отново ще станем безсъзнателни животни – част от околната природна среда.

ВЪОБРАЖЕНИЕТО

Въображението е най-мощният мисловен инструмент на човека, за опознаване на света. Когато вниманието му се насочи към непознато, неизвестно нещо, което той иска да опознае и да превърне в известно и познато нещо, първото и най-важното негово деяние е да избере правилния въпрос, от многото, които неминуемо ще възникнат в главата му. Следват предположения за правилен отговор, с положителна или отрицателна насоченост или твърдо убеждение за единствено правилния.

Въображението е "пробудено" в различна степен у всеки от нас. В някои хора е по-силна Вида. Те имат голяма и будна памет, а помислите и действията им са основани на задълбочени знания. Те са *"здроаво стъпили на земята"* и обвързани с действителността. Нямаат склонност да излизат от нея и да *"витаят в облаците"* или *"да гонят Михаля"*. Поради това са изключително съсредоточени и практични и обикновено "успяват" в живота.

В други хора е по-силна Веда. И те имат голяма и будна памет, но независимо от знанията им, техните помисли и деяния са основани в по-голяма степен на въображението. Не са толкова здраво свързани с действителността и имат склонност да *"витают в облаците"* и *"да гонят Михаля"*. Поради това са недостатъчно съсредоточени и практични. Склонни са към теоретизиране на всичко и "търсеци" всичко. По-голямата част от тях са неудачници в живота.

Не много често, но у някои хора наличните две качества – голямата и будна памет и "богатото" въображение са "под контрол". Ако и обстоятелствата помогнат, резултатите са невероятни. Тези хора са истинските водачи на човечеството по пътя на прогреса.

Следствията от нашите знания, помисли, решения и действия, са успехът или неуспехът, а те са основата за щастие или нещастие на хората. Поради това, крайните степени на двата начина за използване на въображението разделя хората на вземащи и даващи – тарикати и творци.

- При тарикатите водещ е битовият материализъм и азът, които ги тласкат с помисли и деяния само и единствено към придобиване на богатство и власт, чрез спечелване, заграбване, открадване, измами, убийства и т.н.
- При творците водещ е научният материализъм и стадното чувство, които ги тласкат с помисли и деяния към изява на творческото им дръзновение за обществото, чрез открития, рационализации, нововъведения в теорията и практиката.

Начините за придобиване на знания от Веда са два.

1. Достигане чрез знанията и въображението, като мисловен път от Вида към Веда. Така в науката днес се теоретизира и се изграждат предполагаеми действителности – хипотезите.
2. Показване и доказване, чрез опити и наблюдения в рамките на Вида, на нови части от причинно следствената верига на еволюцията. Този днес е основният метод в науката за доказване на хипотезите и превръщането им в теории.

Въображението, като път към неизвестното, е било познато още в древността. Имало е хора, има ги и днес, които при определени обстоятелства изпадат в транс и започват да разговарят с несъществуващ събеседник или сами да говорят странни, често неразбираеми думи или описват преживяването си от транс по-късно. Дори и днес в някои народи странните хора, лудите са на почит, защото се счита, че говорят с Бога. Още тогава, наблюдателни хора са установили приликата на следствието – преминаване във въображаема действителност при естествения транс и изкуственото опиянение от спирт или други опиати. Решили са, че това е възможен начин да "отворят" въображението си – като път към Веда и са започнали да практикуват опияните съзнателно и целенасочено, за постигане на тази цел.

Ще го кажа пределно ясно – такъв път няма!

Всеки става някакъв по време на зачатие – Кхарма и си остава такъв за цял живот. За съжаление малцина успяват да узнаят, какво им е орисала Кхарма и да го следват. За такива щастливци обикновено казваме: *"На този, във всичко му върви. Премина през живота с песен"*. А той просто плува по течението на еволюцията, докато по-

голямата част от нас плуваме напречно на "реката" и ако постигаме някакъв успех, то е защото течението ни отнася и се движим по диагонал. Но има хора, които считат себе си за по-по-най и плуват директно срещу течението и така всъщност стоят на едно място и не постигат нищо.

Човешкото познание е колективно дело и ако искаш да дадеш своя дял, учи. Само така ще можеш да провериш дали...

ЛУДОСТТА

Това, което у хората наричаме въображаемо, при компютрите е виртуално. За да ползваме компютрите пълноценно превключваме многократно техните програми, от една към друга, но понякога компютърът се поврежда, обърква програмите и не ни върши работа. Тогава обикновено казваме: *"Този компютър, пак се побърка!"* Същото понякога са случва и с човека.

Има хора, родени с "грешка" в телесната програма. Ще ги познаем по недъга им. На други, тя се "поврежда" по-късно. Макар и по-трудно от останалите, те се справят някак в живота, защото умът им е читав. Но когато човекът е роден с "грешка" в програмата на ума или тя се обърква по-късно, той не се справя в живота и е "непълноценен" за себе си, за семейството си и за обществото.

Въображението в децата обикновено е много силно, заради тяхната вродена и присъща за възрастта им любознателност. Но и ние, възрастните го усилваме, като им разказваме приказки с въображаема действителност, герои и събития. Слушайки различните истории, децата несъзнателно се насочват към точно определени събития и герои, които им стават любими и започват да им подражават. Затова, когато видим в средата на стаята дете, което се носи с порива на вятъра, яхнало полегналия стол, да размахва смело точилката на баба си, готово да срази коварния си враг, това поражда у нас само снизходителна, умилителна усмивка. Но, ако същото се случи с възрастен човек и ако не е на сцена, тава вече е силно обезпокоително.

Моето мнение е, че родителите и учителите не трябва да откъсват децата от "сивата" действителност и да ги пренасят в красиви и възшебни виртуални, измислени светове чрез приказки, разкази и най-вече чрез новите технологии, защото!!! В детската възраст у хората се изграждат програми от техния софтуер. Пренасяйки децата във въображаеми действителности, понякога, те (въображаемите действителности) могат да бъдат възприети от ума на детето като трайни и окончателни програми за софтуера му. Така детето става различно от връсниците си, със странно и своенравно поведение.

В "крехката" детска възраст, съотношението в живота на детето между истината – майката природа – скучната сива действителност и неистината – въображаеми, виртуални действителности предоставяни на детето, трябва да бъде решително в превес на истината. В противния случай, рискът, детето да остане във въображаема действителност се увеличава.

Заради научни търсения, по задължение, с теоретична насоченост някои хора си изграждат въображаеми – предполагаеми действителности. Но има и хора, които

така са устроени – със силно въображение и правят същото, но по "призвание". Понякога околната среда се оказва неблагоприятна за тях и това поражда страдание в душите им, което още по-силно ги отчуждава и отблъсква от действителността.

Чувствата и мисленето са взаимодействия на полета. При силна напрегнатост на полетата на въображението и на душата, може да настъпи промяна, "грешка" в програмата на ума и да се "затвори" обратният път, защото, както знаем, вероятното, все някога става възможно, а всяка възможност, все някога се осъществява.

Трайното излизане от действителността, от Вида и преминаване и оставане във въображаема действителност, във Веда, е лудост. Веда, без Вида, е невъзможна за човека.

Причината, за нашето поведение в ежедневието са сведенията от околната среда (онлайн). Те "командват парада" и ни диктуват какво трябва да правим или да не правим, а ние само се пригаждаме към тях ежеминутно. Но за да го правим успешно и безопасно ни помага паметта, опитът (офлайн, от паметта). Умът прави мигновено сравнение между двете за съвпадение. Ако има такова, издава обичайни команди към тялото мигновено и несъзнателно (по подразбиране).

Но когато двете сведения не съвпадат, на ума му трябва време за анализ и осмисляне на новото сведение, на количеството и качеството на несъвпадението. Едва след това може да издаде или да не издаде команди към тялото, които може да не са правилни, но при втори такъв случай вече ще имаме опит (съвпадение в "база данни" на паметта) и умът няма да сгреша командите си към тялото.

Но понеже всички сме различни, при някои хора пътят от сетивата да паметта е позатворен или "стеснен" и сведенията от сетивата достигат да паметта непълни и неясни. Затова и запечатаните образи в паметта не са четливи и сравненията, които прави ума са бавни, тромави и неясни и поради това и решенията са същите. За такива хора казваме, че са с умствена недостатъчност.

А може и паметта да е "негодна" или "некачествена" или обратният път, от паметта до ума да има същите недостатъци. Резултатът ще е все един и същ – бавно, тромаво и неясно решение и действие. Ако пътят от паметта до ума се затвори, ние си изгубваме паметта нацяло.

При други хора "парадът" се командва от вътрешните сведения в паметта (офлайн). Умът чете само тях или предимно тях като меродавни и се опитва да ги приложи спрямо околната среда. През нощта тези действия са само странни и неразбрани сънища, но през деня са траен очевиден недостатък.

При някои пък е силно развито и първостепенно шестото чувство. Чрез него върху човека въздействат невидими и непознати дори и на науката фини външни полета, които "му диктуват" поведението. Имайки предвид, че и при него външните сведения са меродавни, то той си е нормален, но за околните, които не знаят за фините полета, той е луд. Ако такъв човек успее да остане в рамките на "нормалността", с това свое качество може да бъде добър екстрасенс.

ОБЩЕСТВОТО

Ние всички сме различни и поради това човешкото поведение и деяния се основават на две правила.

1. На света съществуват само две неща – Аз и останалият свят.
2. Всеки Аз, се стреми и желае да преобразува света според собствените си желания и нужди – в своя угода.

Тези правила са от Вселенския Закон и са валидни за всичко във Всемира. Като пример за тяхното действие ще посоча, че ако близо до Черна дупка мине по-малко тяло, тя се стреми да го превърне в себеподобно и да го погълне. Ако близо до звезда мине по-малко тяло, тя се стреми да го превърне в себеподобно и да го отдалечи от себе си. Така се случва с кометите, които се запалват когато са близо до звездата, а когато звездата ги отблъсне отново надалече от себе си, те угасват.

Всички телесни, духовни и мисловни дадености – качествата на отделния човек са основата за отношението му към околната среда и останалите хора. Като следствие от това се установяват трайни обществени връзки и се стига до утвърждаването на общността.

ОБЩНОСТТА

Три са основните причини – стожерите за сдружаването и поддържането на общността.

- Първият стожер, е необходимостта от сигурни условия за осъществяване на трите неотменими лични телесни права на човека: на живот, на бит и на възпроизвеждане.

Първият стожер, е нуждата от задоволяване на потребностите на тялото. При невъзможност за удовлетворяване и на трите неотменими лични телесни права, първото което бива ограничавано, е правото на бит. Следващото е правото на възпроизводство и последно остава правото на живот.

Първото и третото лични телесни права са подчинени и се управляват от природните, биологичните закони. Но второто лично право – на битност, е подчинено и се управлява и от обществените правила и затова е основно право в обществото. То е "хлябът", от римските обществени устои: "Хляб и зрелища!"

Низшите, угнетените, ако бъдат държани дълго в това състояние – откъснати от обществения морал и живот, по естествен път ще изгубят елементарните морални човешки качества във взаимоотношенията си и естествено ще се върнат към животински инстинктивни действия за оцеляване. А в такова общество ще остане само правилото: "Битието определя съзнанието!"

- Вторият стожер, е необходимостта от осигуряване на повече и по-добри възможности за упражняване на четвъртото лично право – на духовна удовлетвореност.

Това става чрез обмен на сведения между хората и задоволяване на чувствата, през сетивните им възприятия чрез изкуствата, културата и спорта. Те са "зрелищата" от римските обществени устои: "Хляб и зрелища!"

- Третият стожер, е необходимостта от осигуряване на повече и по-добри условия и възможности за упражняване на петото лично право – на творческото дръзновение на ума.

Това става на основание на колективното познание, чрез личното дръзновение на отделния човек, за открития и нововъведения в областта и на трите стожера. В такова общество: "Съзнанието определя битието!"

Третият стожер, е нуждата от проверка, осъществяване и прилагане на мисловните градежи на въображението на отделния човек в действителността; от теорията, в практиката; от Веда, във Вида.

При невъзможност на общността да си осигури условия за прилагането и на трите стожера, първо бива ограничен третият стожер, след това вторият и накрая остава само първият да поддържа общността. Когато и той рухне, общността престава да съществува.

ВЪЗПРОИЗВОДСТВОТО

Третото лично, телесно природно право и задължение за възпроизводство, е от изключителна важност не само за съществуването на общността, но и на човешкия род въобще.

Когато се раждат деца, не се поддържа само популацията на рода, а се очаква и извършва еволюция – на тялото и на духа. Очаква се Новият човек – с променен ген, който да направи още една крачка напред в еволюцията и да ни изведе от застой. Това се случва веднъж на хиляди години, но кога, никой не знае.

Промените в климата дават основание за надежда. В тази лотария на съдбата, в която печелившият вариант е едно на милиарди, в България днес не са много участниците и възможността да ни споходи тази радост е нищожна.

Във връзка с жестоката демографска криза, която ни стопява като чума днес, се замислих, "Как стоят нещата в моя род, назад във времето?" и установих закономерност, която се отнася за почти всички български родове.

- Моята внучка е родена около 2000 година.
- Имам две деца, които са родени около 1975 година.
- Ние бяхме две деца, родени около 1950 година.
- Моите родители, родени около 1925 година, са били по четири деца.
- Техните родители, родени около 1900 година, са били по шест деца.

- А прародителите ни, родени около 1875 година, са били по осем деца.
- От други исторически сведения за българите научавам, че преди това в нашите семейства е било обичайно да се раждат по десет дванадесет и повече деца.

Огледах се и тук-там по света, за да разбера как стоят нещата и в другите народи? Оказа се че има и друга, общочовешка закономерност. Висок жизнен стандарт – ниска раждаемост и обратно. А високият стандарт е следствие от добри: образование, здравеопазване, наука, технологии, законност, държавно и обществено устройство, ред, цивилизация. Всичко това може да се сбере в една дума, Прогрес.

За да ни пригоди за своите нужди, за да ни обучи как да му служим, това чудовище – прогреса, отнема все повече и повече от нашето време, а времето е живот. И когато сме готови за служенето започва трудовият ни маратон, който не се измерва с километри, а с години. В някои напреднали страни годините за трудов стаж вече са се изравнили с километрите на маратона и растат. Това е тенденция в целия свят и за да оцелее, човекът трябва да полага неимоверни усилия за да е полезен в еднаква степен и на рода си и на прогреса. Но повечето от нас не се справят толкова добре и трябва да избират – дали да служат предано и всеотдайно на прогреса или на природния закон, да продължат рода си. Същото се отнася и за народите.

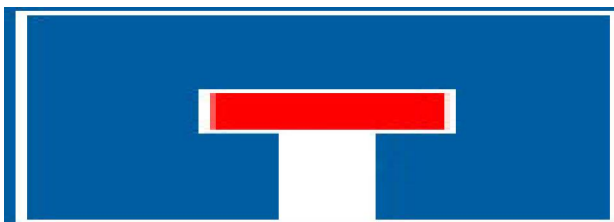
За нас – българите, днес за кой ли път през последните сто и петдесет години отново е време разделно и отново сме на кръстопът; *ще успеем ли да запазим патента за престижната историческа марка "Българин" или той окончателно ще премине в други хора?*

Призовавам всеки млад българин, сам да си избере пътя!

Ако избере този път, не ще ни има. Историята ще ни заличи и само вятърът среднощ в потайни доби, ще нашепва тихо греховното ни име в пущинака!

Ако избере този път, ще има много, горди и щастливи българи, които смело ще се изправят очи в очи с Прогреса и ще си разчистят сметките... и с него!

Много бих искал да продължа тази тема по друг начин – с радост и оптимизъм. Но знакът, който ни е поставила съдбата днес по пътя към нашето бъдеще,

За да ни има и за да не подтичваме, като джудже след великани. През следващите двадесет и пет години, всяко младо българско семейство

ни води като нация към гробищата   трябва да ражда най-малко по пет деца,
на човешката история!   а след това и завинаги – по три!

Вероятно мнозина от младите ще възразят: *"Как ще ги отгледаме толкова деца в тази немотия? Как ще ги възпитаваме? Как ще им осигурим добро образование без средства? Какво бъдеще ще имат те? Не, не сме съгласни!"*

А начини има. Попитайте своите баби и дядовци. И те като вас са чели приказката за "Нероден Петко", но са си изпълнявали задълженията към рода. Иначе... тази земя помни много народи, дано запомни и нас.

Трябва да мислим за нашите деца, но не трябва да мислим вместо тях!

СЕМЕЙСТВОТО

За да могат хората успешно да упражняват своите лични права и главно третото, заживяват съвместно в двуполови двойки – мъж и жена. За този съвместен живот още от древността в българския език има три думи.

Бракхма, е понятие от мирогледа Балкхара и дума от езика Бхаджа, но по-късно става бог Брахма, Брама, един от върховните богове в Индия. Думата е образувана от три части – срички, бра+кх+ма.

Думата – сричка "бра", означава "изява на Закона за еволюцията". Думата – сричка "кх", означава "творене", което включва изграждане, промяна и разграждане. Думата, сричка "ма", означава химическото поле и всичко съдържащо се в него – в пространството от горния край на атмосферата, до земното ядро. То е земната душа Мана.

Значението на древната дума – сричка "бра", днес се превежда "разширявам се", а в Индия, Брахма е поставен в ядрото и от там твори и разрушава Вселената чрез своето дихание. *„Когато Брахма издишва се създава цялата Вселена, а когато вдишва, целият осезаем свят ще изчезне, ще загуби видимата си форма и ще се оттегли в божествената си същност, където всичко се връща.“*

За издишването на Брахма, *„Когато Брахма издишва се създава цялата Вселена“*, е казано следното: *“Така Диханието става камък, камъкът – растение, растението – животно, животното – човек, човекът – дух, а духът – бог.”*

Част от думата Бракхма, е останала и до днес в съвременния български език със своето първоначално значение, но днес никой не може да обясни откъде е дошла и какво означава. Тя е думата "бракх" – граждански или църковен брак.

Бракх, означава само създаване на потомство и нищо друго. Така ние ставаме сътворци с еволюцията или с бог Брахма.

Дали се харесваме или не, дали се обичаме или не, дали се уважаваме или не, какъв семеен или обществен живот водим, нямат нищо общо с думата "бракх". Тя е само изпълнение на повелята за продължаване на рода и няма нищо общо с междуличностните и обществени човешки взаимоотношения. Но, поради

значимостта на третото лично право и задължение и неговата неотменимост, думата брак е приета и наложена и като основно обществено право за съжителство между мъжа и жената.

Втората дума, за упражняване на правото и задължението за възпроизводство между двама души – мъж и жена в българския език, е семейство. Тя произлиза от думата семе. Става въпрос за мъжкото семе. Ако има плодовито семе и плодородна леха, тогава има семейство. То осъществява само акта на размножаването за изпълнение на природната повеля за продължаване на рода.

Но за гарантиране на това лично право, чрез съвместното морално съжителство между мъжа и жената, семейството е прието и наложено и в общественото право, като основна градивна единица на обществото.

Третата дума е съпружество. Тя се основава на думата понятие от езика Бхаджа, "пруг", която буквално означава, свиване на пространството от силата на гравитацията, гнет, усилие. Двама души – мъж и жена, се събират да живеят заедно в съпружество, в затворен семеен кръг, за да могат с общи усилия да преодолеят житейския гнет. Както казва народът: *„Къща да струпат, челяд да отгледат.“*

Съпружеството, е съвместно изпълнение на личните и обществените задължения на мъжа и жената, един към друг. Ако двама души – мъж и жена, живеят заедно – в съпружество, но поради вродени причини, заболяване или старост не могат да имат деца, те са пълноправни пред морала и закона.

Но днес в обществото на САЩ и някои европейски страни, съществува сериозен морален и юридически проблем – узаконяването на граждански бракове между еднополови човешки същества. Нещо, което, доколкото ми е известно, официално никога и никъде по света не се е случвало, освен в библейските Содом и Гомор. Но както казва българската поговорка: *„Докато мъдрите се намъдруват, лудите се налудуват“*.

Според написаното до тук, като изключим обстоятелствените причини за еднополовите връзки предизвикани от все по ограничените възможности за общуване между половете в младежка възраст и "модното подражание", хомосексуалността се дължи на две различни естествени причини, следствие от които и изявите им са в две посоки.

- Когато има "грешка" в телесната програма за пола, човекът се стреми и осъществява само телесни полови връзки с друг човек от същия пол, без да изявява това свое телесно "различие" в обществото и да предявява претенции за обществени права, основани на това свое "различие".
- Когато има "грешка" в душевната програма за пола и се разминават половете на тялото и на душата, тъй като душата е първична, водеща, а тялото подчинено, човекът се държи съобразно пола на душата си.

Цялото негово поведение, във всички посоки, несъзнателно се основава на пола на душата му и поради това за околните то е странно, неразбираемо, недопустимо и "нагло демонстративно".

В последните години, това "различие" при някои хора се експлоатира с разлагащи морала на обществото цели. Те биват организирани целенасочено и подтиквани чрез масови демонстративни прояви да предявяват искания за обществени права – за еднополовото си съжителство, като семейства.

Такива хора има във всички сфери на обществото и поради това, все по често и във все повече страни си го самодават или самополучават, чрез закона. Те съзнателно и целенасочено се стремят към възлови стратегически позиции за обществото, чрез които организирано и целенасочено овладяват цялото общество и променят морала му, за да осъществят правилото: Всеки Аз, се стреми и желае да преобразува света според собствените си желания и нужди – в своя угода. Така една малка порочна прослойка обсебва цялото общество. Създава си своя, собствена жизнена среда, като раково образувание и паразитира. Така обществото е обречено на бавна смърт.

Правото на щастие и съжителството с друг човек, с тази цел, е неотменимо лично телесно право. Но еднополовото съжителство на двама души, по естествени причини не може да изпълни природните задължения за възпроизводство на рода и следователно не може и не трябва да получи и обществени права заради третото неотменимо лично телесно право. Освен това, както вече писах: Човекът и обществото не трябва да се противопоставят на природната воля!

Еднополовото сближаване и съжителство става единствено под диктата на Кхама, а Кхама, е само лично телесно право на удоволствие, чрез любовта.

Общественото, обичайното право произтича от Кхарма – зачатие, а Кхарма е лично и обществено право и задължение за възпроизводството на рода.

Причините, за голяма част от неразбориите в съвременното общество, е липсата на ясни, категорични и безусловно разграничени и постановени лични и обществени права и задължения, чието равновесие обуславя морала и е основата на закона.

МОРАЛЪТ

Веднъж обособена, общността си създава и се подчинява на свои общи неписани правила, които са сбор от качествата и желанията на членовете на общността. Изградени чрез борба и сътрудничество още в древността и променяйки се във времето в различните общества и за човечеството като цяло, те са достигнали до нас под названието Обществен Морал.

Моралът, е основата на общността и поддържа обществото в равновесие чрез справедливостта. А тя е, осигуряване на възможност за удовлетворяване на петте лични права, на възможно най-голяма част от общността.

Здравият морал (здравето на общността) поддържа здрава общност, основаваща се на доброволен съюз. "Болният" морал (болестта на общността) поддържа болна общност, основаваща се на принуда и измама.

Моралът, е началото и краят на общността. Като обществен регулатор, той е променлива величина и затова трябва да се пази и защитава от всеки член на

общността. Мярка за качеството на морала може да бъде единствено неговата основа – справедливостта.

СПРАВЕДЛИВОСТТА

Справедливостта, е съотношението между приноса на отделния човек за благото на общността и благата, които е получил той за това от общността – равновесието между обществените права и задължения. Тъй като и приносът на човека и полученото от него винаги са относителни като мярка, то и справедливостта винаги е относителна, а това, което определя нейната стойност се нарича "Пазар". Но пазарът не се основава само на потребности, но и на желаниа, а те го изкривяват и го правят много по-неуравновесен, много по-несправедлив.

В големите общества, по различни причини и признаци се обособяват браншове и групи. В по-старо време те са били, а и днес още има такива държави в които те са организационно структурирани и са в обхвата на морала и закона. Такива групи са класите или кастите, които са извоювали за себе си определени привилегии. Но в по-новите общества няма градивни връзки между членовете на браншовете и групите.

В обществото съществуват неписани, понякога незнани закони, които действат неотменно и един от тях гласи: "Всяко обществено сдружение или дейност, оставени без надзор и контрол, рано или късно се обръщат против това, заради което са създадени!" Пазарът, както и всички останали обществени органи и дейности, трябва да се наблюдава, контролира и регулира. В началото това е вършил моралът, а по-късно законите.

Законът трябва да регулира пазара, така както се осъществява еволюцията в природата – в отвесна и във водоравна посока. В отвесна посока задължително трябва да се регулират взаимоотношенията между "малките" и "големите" – на съсловията и между новото и старото в достиженията на трите стожера в обществото. Във водоравна посока пазарът трябва да бъде свободен за съревнование вътре във всяко съсловие – в "малките", в "големите", в "новото" и в "старото".

Въз основа на анализ на пазара, при достигане на, или отстъпване от определени достижения, чрез умишлено излизане от равновесието, законът предразполага пазара към ускоряване или забавяне на стопанската дейност. Това става с предоставяне или отнемане на свободи във вертикална или водоравна посока.

Пазарът не е справедливост. Той само определя нейната стойност "за момента" в битовите човешки взаимоотношения в обществото. А справедливостта, основата на морала, който поддържа равновесието в обществото, винаги е имала и други имена. Днес тя се нарича, Пари.

ПАРИТЕ

Значението и ползата от парите са неизмерими за прогреса.

В началото, участието на човека в пазара се е осъществявало очи – в очи, тук и сега, стока или услуга – за стока или услуга. Правейки парите пълноправен заместител на

всяка стока или услуга, човекът вече може да участва в пазара косвено, навсякъде и всякога, пари – за стока или услуга.

Но с увеличаване на възможностите на пазара се увеличават и участниците в него, съответно и желанията им и главно алчността.

В зората на банковото дело, не е било безопасно и поради това е било неуместно, когато човек пътува по търговски дела, да носи със себе си много злато. Затова, тогавашната "банка" е получавала злато от търговеца в един град или държава, издавала му е разписка и той си получавал с нея златото от клон на "банката" в друг град или държава. Тази услуга е работила добре и се е утвърдила и разширила.

По някое време доверието в "банката" е подтикнало търговците вместо златото да си обменят направо разписките. И тази дейност е работила добре и се е утвърдила и разширила. По-късно разписките са отпаднали и са се появили парите. Но и парите, както разписките са били заместител на исторически установената висша обменна стойност на пазара – златото.

Всяка парична стойност е била гарантирана от действително количество злато, като застраховка за сделките и за да няма злоупотреба с парите на пазара. Така беше доскоро. Понеже златото е и промишлена суровина и стока, а количеството му ограничено, днес то вече не служи като банкова гаранция за парите и те вече са само къс хартия. Стават нищо, но от тогава се налагат като виртуална стока.

Но все пак, нещо трябва да ги държи "в играта" и не само да гарантира тяхната стойност но и да я променя. В такава гаранция за парите се превръща стойността на brutния вътрешен продукт на страната собственик на парите. Следствията от тази гаранция трябва да се разглежда различно:

- Вътре в страната, собственик на парите.
- Вън от страната, при паричните сделки с други държави.

Смисъла за съществуване на обществото, са растежът и задоволяването на нуждите на гражданите в трите стожера. Тъй като обществото винаги е разделено, и трябва да бъде разделено на граждани и елит, отношенията им към трите стожера не винаги съвпадат. Гражданите са едновременно и производители и потребители, но винаги желаят да бъдат задоволени и по трите стожера, но елитът не винаги успява или желае да ги задоволи.

Задачата за задоволяването, която елитът трябва да решава е елементарна. Въпреки, че нямам никакви знания и опит в икономиката и финансите, ще се опитам да я обясня, с надеждата че може и аз да я разбера. Един човек, влага труд – А и произвежда стока – Б. Разходът е равен на прихода или $1A = 1B$. Но, пет души заедно извършват повече работа, отколкото пет души поотделно. Затова $5A < 5B + B$.

Увеличаването на стойността на В, е целта на всяко общество и е задължение и отговорност на елита, който с везните "производител – потребител" и инструментите "моркова и тоягата" управлява обществото.

1. Когато желанията и възможностите на гражданите и елита са малки и слаби, обществото само съществува, без да се движи нито напред, нито назад, а везните производител – потребител са в равновесие: "Взел Колю – дал Колю."
2. Когато желанията и възможностите на гражданите и елита са големи и съвпадат, това винаги означава растеж, а везните производител – потребител са наклонени наляво.
3. Когато желанията и възможностите на гражданите и елита не съвпадат, това винаги води до разруха, а везните производител – потребител са наклонени надясно.

Причината за разрухата винаги е елитът. На света не съществува народ, който да желае собственото си унищожение. Стадното чувство за общност, за народ, за нация, е насочено винаги в посока растеж.

Величието на САЩ, като вътрешнодържавно достижение и в международните отношения, се дължи на второто условие, постигнато чрез висока стойност на неравновесие – несправедливост в трите стожера и двата инструмента.

Вземам за пример САЩ и ще се опитам да обясня влиянието на долара вътре в САЩ и на международните пазари, защото, там се е случвало всичко и има всичко и то в големи количества – и добро, и лошо. И защото там днес се води битката между добрите и лошите, за бъдещето на света.

Бащите на Америка – онези славни мъже, използваха цялата си власт и всички възможни средства, дори и войната, за да наложат на народа на Съединените американски щати и на Света, своя разум. Затова, народът на Съединените американски щати и Светът са им благодарни.

Но техните "наследници" днес – "господарите на света", използват целия си разум и всички възможни средства, дори и войната, за да наложат на народа на Съединение американски щати и на Света, своята власт. Това е предателство, което народът на Съединените американски щати и Светът, никога няма да им простят!

Част от елита на САЩ днес "играе "ва банк" – или Светът ще стане част от САЩ или САЩ ще станат част от Света. За целта се опитва да приложи следните елитни правила за трите стожера, както в САЩ, така и спрямо останалия Свят.

1. Който владее парите на света, той ще владее хората!
2. Който владее душите на хората, той ще владее света!
3. Който владее умовете на хората, той ще владее света!

За ролята на долара, вътре в САЩ.

1. За първия стожер. Неравновесието между Националното богатство – Брутният вътрешен продукт, от една страна и парите в гражданите, като тяхна възможност за ползване на част от Националното богатство, се увеличава в полза на много по-големия и по-бърз растеж на Националното богатство, за разлика от по-малкия и по-бавен растеж на богатството на гражданите.

Неравновесието е в полза на елита и така трябва да бъде, а гаранцията за успеха на елита и единомислието на гражданите с елита за първия стожер, е растежът. Това дава предимство на елита на САЩ пред гражданите и пред останалите елити в света.

2. За втория стожер. Неравновесието между предоставените от елита много и разнообразни възможности за задоволяване на душевните тежнени на населението и ограничените пари у гражданите, чрез които да ги ползват, подтиква потребителите към всякакви действия за набавянето на пари. На първо място, разбира се е трудът.

А за сплотяване на обществото "под знамената", елитът подсилва стадното чувство, като използва всички възможни средства за въздействие върху сетивата и чувствата на гражданите. Ще спомена само два лозунга. *"We're number one! – Ние сме номер едно!"* и *"We are the Best! – Ние сме най...!"* Неравновесието и тук е в полза на елита.

3. За третия стожер. Ако усилията на елита за първите два стожера са от значение предимно на територията на САЩ, то резултатите от постиженията в третия стожер имат положително въздействие върху цялото човечество, тъй като познанието е колективно дело.

Елитът на САЩ, предоставя добри възможности за възпроизводство на собствените си граждани. Но тъй като естественият прираст на населението не е достатъчен за желания от елита растеж, чрез имигрантската политика се увеличава допълнително прирастът на населението.

На първо място в подбора на имигранти в САЩ стоят знаещите и можещите. Учени от цял свят биват привлечани да осъществяват своите умствени дръзновения в САЩ. Неравновесието в третият стожер отново е в полза на елита, не само в САЩ, но и спрямо елитите от целия свят.

Печатането на пари с целево предназначение и използване, е инструментът "морков" за гражданската активност – истинската причина за растежа, а виртуалната стойност на парите, е "опорната точка" на Архимед, с която елитът в САЩ осъществява своите дръзновения. От всичко това се вижда, че виртуалната стойност на парите може да бъде голяма, благородна лъжа, подкрепяща растежа.

Но това може да е добре само вътре в страната собственик на парите, защото се обвързват, влияят, разпределят и преразпределят взаимно, Националното богатство и собствениците на това богатство, чрез стойността и количеството на парите. Но в международните взаимоотношения елитът на САЩ "обръща палачинката" и използва долара като голяма, користна лъжа, подкрепяща разрухата навсякъде по света.

За осъществяване на основната си цел – овладяване и подчиняване на цялото човечество, част от елита на САЩ изгражда и налага на света множество формални и неформални международни институции и организации на неравноправни начала, с които налага своята воля на света. Такива са и паричните: Международен валутен фонд, Световната банка, рейтинговите агенции и др.

Как работи доларът навън от САЩ? Заради огромния Брутен вътрешен продукт на страната, доларът предявява висока стойност спрямо парите на другите държави. Но

брутният вътрешен продукт и научният потенциал на някоя страна служи за гарант на парите и само вътре в страната. Заедно с печатането на пари и лихвите, това се следи, чрез инфлацията и дефлацията в страната.

В международните парични взаимоотношения тази гаранция не съществува. Примерно, когато в България се изсипят много долари, не означава, че красивият български град Чикаго се премества от Мичиганското езеро на брега на Черно море. Не означава, че НАСА, Принстън или Харвард се преместват и започват да работят в България, за нас. Всички те си остават в САЩ и си работят там, за тях.

Заради голямата измама, че парите са стока, при износ на долари реалната им вътрешна стойност гарантирана чрез БВП, навън се превръща във виртуална. Така елитът на САЩ заявява на света, само една голяма празна "фукня": "Аз съм най-голям, най-силен, най-умен и най-красив и дори само заради прекрасните ми сини очи трябва да ми плащате скъпо и прескъпо, когато купувате или ползвате моите пари!"

Така от цял свят благата текат към САЩ – ограбвайки чуждите стоки, суровини и труд. САЩ забогатяват, а другите страни обедняват, защото в международните търговски и финансови взаимоотношения има само едно правило: "Всеки тегли чергата към себе си." А когато се съединят две стопанства, голямото измъква чергата изпод краката на малкото. Затова, не бива да забравяме какво ни казваха нашите баби, когато се връщаме разплакани в къщи: "Не играйте с големите!"

Парите са създадени да обслужват човека и пазара и трябва да бъдат само помощно средство. Но някои ги превърнаха (разбирай себе си) в господарите на пазара и на хората и така те (парите) станаха най-висшето божество на човечеството днес. А както се пее в една наша песен "Това е толкова недопустимо!", че няма как да продължи да се случва. И затова днес се води титанична битка за "Укротяване на опърничевата" световна финансова система.

Ние – българите сме в челото на тази битка и то победоносно. Уравновесяването на бюджета е оздравяване, а намаляването на външния дълг е освобождаване от робство, свобода. В тази жестока борба, както при всяка болест или епидемия първите жертви са неродените ни и прокудени деца и унижените ни и умиращи в глад, мизерия и нищета родители.

Но, за съжаление външният ни дълг отново започна да расте и отново ще дойде благодетелят МВФ за да ни "спаси". Ами тогава... "Оти ги ручааме жабетата?"

Вярно е, че нищо не разбирам от финанси, но не мога да си обясня, защо днес държавите трябва да вземат външни заеми? Когато се е плащало само със злато, това е ясно. Като няма достатъчно злато в държавата, ще се вземе отвън и ще се плати за услугата. Но днес не се плаща със злато, а с празни хартийки.

Необходими са едно уточнение и едно пояснение. Навсякъде в текста по-горе, в думата елит влагам разбирането за истински, добронамерен, съзнателен елит от народа, от държавата на която служи, а не частни користни лица, без морал, народ и държава.

Мисля, че следващото пояснение е по-важно от всичко написано до тук. Трудът, в най-общ смисъл, включващ знания и умения, е единственият пряк осъществител на всички блага ползвани от човека. Той е единственото градивно начало в обществото. Другото важно деяние, което е вторично, спомагателно, е организацията на труда.

Какво се случва с нашия труд?

1. Спомагателното деяние – организация на труда, разбирай организаторите на труда, обсебиха взната производител – потребител, стопанския живот в страната и го управляват по свое усмотрение, разбирай в своя изгода.
2. Нашият труд, превърнат в пари, става виртуален. Положен в едно време и на едно място от нас и вложен в парите, може да стои във виртуално състояние някъде неограничено време. При нужда, някога, някъде, по нечия воля, парите в които е вложен нашият труд влизат в употреба и купуват труда на други хора в друго време и на друго място, който ще произведе стоки или услуги за приносителя на парите. Така собственият ни труд вложен в парите, може да работи и против нас и против нашето общество.

Какво е решението? Не знам точно какво е то, но знам, че по времето на комунизма в България нямаше никакви парични сътресения, защото парите и няколкото банки бяха държавни – под контрола на елита. Можи би, това е временното решение.

В България трябва да има само шест банки (примерно).

1. Българска народна банка. С пълни и действителни права и задължения за всичко което се случва с парите и банките в страната; печатането на парите, съхраняването и раздаването им, както и правилата за това. Без НИКАКВО външно вмешателство – нито от правителството нито от чужбина.
2. Българска държавна банка. Да обслужва бюджета и данъчната система на държавата и общините.
3. Българска стопанска банка. Банката на българските стопани. Тя ще раздава заемите и ще съхранява парите на стопаните. Ще осъществява стопанския растеж, застои или равновесие в страната.
4. Държавна спестовна каса. Ще съхранява парите на гражданите. Ще раздава заемите за кооперативните стопанства и за гражданите.
5. Българска гражданска банка. Ще обслужва пенсионните, здравните и застрахователните каси.
6. Българска външотърговска банка. Тя ще осъществява паричните преводи между България и Света. Тя ще е щитът ни за защита от световните парични сътресения.

В България не трябва да се осъществява търговия с пари. НИКАКВА. Могат да се продават и купуват само:

- Труд: знания и умения.
- Стоки: суровини и произведения.
- Средствата за полагане на труд, добив на суровини или производство на стоки – предприятията.

Но каквото и да правим в България, трябва да започнем първо с Истински Български елит. Без елит и най-добрите намерения, ще се превръщат винаги в разруха. След решаването на този въпрос, можем смело да преминем към планово-пазарно стопанство.

ЕЛИТЪТ

Поради нашите различия, по-способните личности в общността, по естествен път се проявяват или биват гласно или негласно приемани или обявявани за водачи на рода или племето. С увеличаване на числеността на общността, съизмерно се увеличават и водачите, които се обособяват в група, ръководеща общността. Те са елитът. Задълженията на елита са да осъществи, организира и поддържа здрави и работещи трите стожера на обществото.

Освен за устройството и устойчивостта на обществото, елитът е отговорен и за опазване на реда в него, запазване на територията на държавата, на земята, водата, природните богатства, както и за взаимоотношенията с другите общества.

Моралът не е природна даденост, а обществени – човешки съгласенски поддържани устои, за устройството и съществуването на общността. Когато обществото "заболее", това означава, че са нарушени неговите устои, следствие от излизане на елита на общността от общоустановения за нея морал или, че елитът е подчинен на друг елит, от друго общество, с друг морал или мироглед.

ЗАВИСИМОСТИТЕ

Желанията са естествени и необходими. Те са част от съобщителната ни система, която известява командния център – мозъка, за състоянието на тялото, душата и околната среда. Умът е най-висшето в човека и съответно той, след обобщение и анализ, взема решение и издава команди до съответните органи, за справяне със ситуацията на глад, на жажда, на студ, на тъга, на опасност и т.н.

Понеже *"на вкус и на цвет, товарищи нет"*, всеки от нас има предпочитания към точно определени ароматни, вкусови, звукови и светлинни възприятия и усещания. Те ни стават любими и желанията за тяхното удовлетворяване се утвърждават като водещи и задоволявайки предимно тях, те стават все по-силно и по-силно предпочитани. А ние продължаваме лекомислено по този път, защото знаем, че това не е проблем и ако решим, винаги можем да спрем с тези безобидни глезотии.

Най-лесният начин да *"измамиш"* ума, е като *"не правиш резки движения"*. Това именно вършим ние, когато бавно но упорито го *"изнудваме"* да задоволява едни и същи желания на тялото или душата, ден след ден. Така волю-неволю *"променяме програмата"* и умът се подчинява на желанията на тялото или душата, а това е неестествено. Тогава желанията се превръщат в страст, а нейното задоволяване става целенасочено.

Осъзнавайки това ново наше състояние на зависимост на ума от желанията на тялото или душата, ние продължаваме по същия път, осланяйки се на волята, благодарение на която, ако решим, ще прекратим лесно това пътуване. Но, всеки път

води до някъде. А ние, влачени от влечението на страстта, ще разберем накъде пътуваме едва когато пристигнем там и навлезем трайно в порока. Но тогава вече, ние, няма да сме ние. Ще сме се превърнали в нещо друго, чийто ум е трайно пренебрегнат, волята безсилна, а властта на порока над нашето тяло или душа безгранична.

Тогава целта на нашето съществуване ще бъде само една, да изпълняваме сляпо и покорно волята на порока си, а той е ненаситен, незадоволим и иска все по-често и все повече. За да го задоволим, "ние" сме готови да пожертваме всичко. Ще пропусна по-ниските степени на нашата жертвоготовност в това състояние и ще посоча най-крайната – робът на порока, е готов да пожертва целия свят за господаря си. Спасението от порока е възможно, но изключително трудно.

Както знаем, *"Всеки, рано или късно, си намира майстора"*. Това се случва и на нашият порок. Когато ние вече не можем да го задоволяваме и *"положението е безнадеждно"*, се намират *"добри чичковци или батковци"*, които започват да ни помагат и ни спасяват, като *"плащат масрафа"*, за да сме спокойни и задоволени "ние", защото *"приятел в нужда се познава"*. И така си сменяме господаря.

Ама и те понякога имат нужда и ние трябва да си доказваме приятелството и го правим *"от сърце и душа"*, защото той – новият господар, *"со кротце – со благо"*, а не като стария. Не ни мъчи. Когато имаме нужда и го помолим, винаги, като приятел, ни помага. Така и ние. Когато той ни помоли за нещо – *"няма проблем"*.

По тази причина, хора със зависимости не бива да заемат висши обществени и/или държавни длъжности, от които зависи националната сигурност. При определени обективни или субективни обстоятелства, човек може да попадне под чужда власт или зависимост поради, напримерно:

- Изнудване, заради правото на ползване на петте лични права.
- Изнудване, заради грешки или престъпления в миналото.
- Алчност.
- Кариеризъм.
- Алкохолизъм.
- Опиати.
- Любов.
- Религия.
- Идеология.
- Мироглед.

ВЛАСТТА

Първата, най-естествената лична власт е родителската. Тя е следствие от личното неотменимо право и задължение на човека – отговорността на родителя за живота и бита на детето. Заедно с учителите, родителите трябва да го подготвят за бъдещите му взаимоотношения човек – човек и човек – общество. Да го подкрепят в неговото израстване до необходимото равнище, защото хората израстват не с годините, а с отговорностите, които поемат в личния и обществения живот. Същото е и с народите.

Родителската власт, старейшинството е основата и причината за патриархалното устройство на семейството, рода, племето. Най-старият член в рода е овластен и заради знанията, уменията и опита си. Целта на старейшинската власт е налагане на ред, осигуряващ справедливо съотношение между правата и задълженията на всички членове, според морала, приет или наложен в семейството, рода, племето.

С нарастване на знанията, уменията и отговорностите на младите хора, се увеличават и техните желания за повече свобода, за лични решения и действия. Това често поражда сериозни противоречия между младите и старите, не само в отделни семейства, но и в цялото общество. За това вечно противоречие между консерватизма на старите и либерализма на младите в семейството и обществото е поговорката: *"Младите могат, но не знаят. Старите знаят, но не могат."* Но пък има и друга поговорка: *"Не питай старило, питай патило!"* Следователно, решенията трябва да се вземат от знаещите и да се изпълняват от можещите, и в рода, и в обществото.

Обществената (политическата) власт, е висшата власт в обществото и се дава или взема по волята на личност, група, част или цялото общество, въз основа на закона, морала или миросгледа и се прилага от личност, група или част от обществото, в изгода на личността, групата или цялото общество.

За това, каква е била властта в нашето общество в древността, можем да научим от този кратък откъс от книгата Веда Словена.

Государственный лозунгъ народа, бывшаго основателемъ
образованности, сохранившейся въ Родопскихъ пѣсняхъ:

БОГЪ И ЦАРЬ.

Самая истинная, самая прочная и самая непоколебимая
и несокрушимая основа счастья и благоденствия рода чело-
вѣческаго:

«Если Ты, Царь, будешь живъ—
И мы будемъ жить;
Если Ты погибнешь—
И мы погибнемъ!»

Ети стихы находятся въ одной эпической пѣсни, говоря-
щей о первобытномъ переселеніи народовъ.

Ети пѣсни еще не напечатаны.

Днес монархията е отживелица за по-голямата част от държавите по света, но преди време е била единствена и неоспорима властова система в целия свят. Вероятно всеки ще си помисли, че прочетеното по-горе е израз само на традицията. Така е, но има и още нещо.

Когато нещата в обществото са неясни, неразбираеми и *"...умът не види, добро ли, зло ли насреща иде..."*, трябва да погледнем, как са устроени нещата във Вселената, в природата. Ще припомним, че така са постъпвали нашите деди – пренасяли са истините, правилата, измислени и постановени от Висшия Вселенски Разум, и в обществения живот, като готови модели, приложени и проверени във Вселената.

ВАРНОВАТА СИСТЕМА

За устройството на обществото, нашите деди създават система от четири варни, за правилно оценяване на умствените способности на хората, следствие от тяхната лична еволюция и знания, и поставянето им на подобаващото място в обществената властова структура.

Тук трябва да отбележа нещо важно. *Не се оценяват и разделят на четири групи хората, а знанията и уменията им.* Хората са само носители, прозорци към голямата Истина, защото главната цел на човешкия живот е Познанието за света, Истината.

Като модел за Варновата властова система, е послужил моделът за Петте Велики Елемента, известни в Индия като Панча Маха Бхута, а те според писмените източници са: Етер, Въздух, Вода, Земя и Огън.

Необходимо е малко уточнение. Петият елемент – Огънят, не е само елемент, а и времето, движението, което според съвременната терминология е електромагнетизмът. Без него елементите остават четири – Чатур Маха Бхута – пространството. Те са четирите плътности на полето около земното ядро – четирите агрегатни състояния на материята – четирите и качествени състояния. От тук са и четирите варни – четирите равнища на познанието у хората. Но петият „елемент“ – огънят, движението, не е отхвърлен, а е гарант за прилагането на Варновата система. Той, е задължителното придвижване на личностите в обществената структура, там където им е мястото, според тяхната лична варна.

Първата, висшата варна, символично съответства на физическата плътност на полето Гана, Акаша, Етер, плазма. За Акаша, в книгата „Фините неща в природата“ от Рама Прасад е записано: *„Акаша – название на първата Татва, етера на звука. Тя е особено важна, тъй като в нея възникват, съществуват и действат всички останали Татви. В Акаша се съдържат всички форми и идеи на Вселената, тя предхожда или следва всяко същество. От това състояние може мигновено да се появи всяка друга Татва или субстанция или по-точно – в него съществува всичко в непроявена форма.“*

Човекът, който е способен да достигне висшето познание Веда, за висшите тайни на Всемира, е окачествен като: велик мъдрец, балар, балкхар, риш, брахман, атман, махатман, ургур, нагомъдрец, дионис = двиджа – два пъти роден, телесно и духовно. Такива хора са направлявали развитието на човечеството, чрез определен миросглед.

Но те не се раждат всеки ден. Не на всеки човек се отваря третото око – връзката на ума с Висшия Разум, за да стане двиджа и поради това се появяват научените лъжемъдrecи, за които Лао Дзъ казва: *"Мъдрият не е начетен. Начетенният не е мъдър"*.

Хората от висшата варна – брахманите, нямат желания. Те се ръководят от обективната, природната истина и нея прилагат в обществения живот като правила и норми. Затова в древни текстове се казва: „Ако искаш да станеш мъдър, убий желанията в теб”. А в книгата Бхагавад гита, за брахманите е записано следното:

*"Който не мрази озарението,
действеността и помрачението,
когато идват, нито мечтае
за тях, когато ги няма,*

*невъзмутим, нетрепващ от силите,
казва, запазил самообладание:
„Не аз – природните сили действат!”
И не трепва от техните действия,*

*неизменен в неволя и радост,
равнодушен към кал, камък, злато,
към желаното и нежеланото,
към похвали и хули – еднакъв,*

*и към почести и унижения,
и към приятел и враг – еднакъв,
отхвърлил личните земни стремежи –
този човек е надмогнал силите."*

Символичният цвят на първата варна е белият, защото той съдържа в себе си всички останали цветове или както се казва в цитата по-горе: "В Акаша се съдържат всички форми и идеи на Вселената". Така и брахманът обладава цялото човешко познание. Те са Бялото братство. По-точно, Баловото братство.

Когато брахманите управляват света, посоката и методите за развитие на обществото са сътрудничество и еволюция.

Втората варна, символично съответства на газовата плътност на полето – атмосферата. Отнесена към човека, е символ за възвишеност на разума и чувствата, на морала и добродетелността, на просветлеността и просветеността, на чистотата на духа и тялото.

Такива са качествата на човек, който не достига до висините на Познанието, но е придобил достатъчно високи знания и умения и затова е окачествен като кшатра. Те са владетелите, аристократите и висшите военни, които трябва да са морално чисти и безкористни – прозрачни като въздуха, за да бъдат свършени проводници на познанието и указанията на брахманите.

Те не желаят да работят и да се смесват с простолюдието, за да не се замърсят морално, идейно и физически. Затова са горди и властолюбиви.

Поради отсъствие на брахмани или под влияние на собствените си страсти и желания те налагат династичност и наследственост – монархията.

Символичният цвят на втората варна е жълтият – цветът на нарциса. Който е гледал филма „Последният император“ навярно си спомня думите на императора, „*Като дете мислех, че светът е жълт*“, защото всичко около малкия император беше в жълт императорски цвят. Те са жълтите – монархическите братства.

Когато кшатриите управляват света без брахмани, посоката и методите за развитие на обществото са противопоставяне, а като следствие от това, войните.

Третата варна, символично съответства на течната плътност на полето – водата. Отнесена към човека, е символ за деятелност, изменчивост, страсти и желания.

Такива са качествата на човек, който е придобил само знания с приложен характер – Вида, затова е окачествен като вайша. Те са били търговците, занаятчиите и земевладелците. Днес на преден план в третата варна трябва да се поставят bankerите.

Не рядко вайша са груби, алчни материалисти, чревоугодници, сластолюбци, хора с много страсти и желания. Недостатъчно просветлени, недостатъчно просветени, не винаги морални и не винаги добродетелни. Те са стопанската мощ на обществото, така наречената средна класа. Те изграждат, те рушат.

Съотношението между желанията им за власт и мощ от една страна и знанията и уменията им от друга, ги тласкат към грешни, корисни решения и действия и в крайна сметка – към революции.

Символичният цвят на третата варна е червеният – цветът на удоволствието. Те са хора с духовни и телесни страсти и пороци, от многоцветните братства.

Когато вайшите управляват света без брахмани и кшатрии, посоката и методите за развитие на обществото са анархия и инволюция.

Четвъртата варна, символично съответства на твърдата плътност на полето – земята. Отнесена към човека, е символ за мрак и невежество, на нисък морал, на леност, бездействие или агресия.

Такъв е човекът с ниски естествени качества и малко придобити знания и умения. Затова е окачествен като шудра. Те са наемните работници; хората на черния труд; Хората които не могат да се пригледят към цивилизацията, към новото и растежа. Те задоволяват единствено нуждите на своето тяло.

Символичният цвят на четвъртата варна е черният – символ за мрак и невежество. Те нямат братства.

Когато всички станем шудри и настъпи безвластие, ще означава, че сме в дъното на Кали Юга, че съвременното човечество вече се е изчерпило и си отива по естествен път.

Днес Варновата система е атакувана, клеветена и позорена главно в две посоки.

Тя е обявена за класова и затова се използва думата каста. Вярно е, че в определен период от историята на Индия „петият елемент“ престава да действа и обществото

приема кастите като окончателно разделение по класов, расов, съсловен, професионален, религиозен и други показатели. Кастите се затварят и наистина стават назадничащи. Но Варновата система няма групов характер. Тя е насочена към отделната личност. Така е записано и в „Бхагавад гита”, в осемнадесета песен:

*„Действията на брахмани и кшатри,
вайши и шудри,
са разделени според качествата
на личната природа у всеки.”*

Всеки човек в древността ни е познавал Варновата система. Знаел си е много добре мястото в обществото и не е протестирал, а си е изпълнявал задълженията произтичащи от неговата варна и професия. Имал е право да се придвижи нагоре в отвесна посока и да премине в по-горната варна, но само ако докаже знания и умения за това. И за хората във всяка варна е имало възможност за борба и постигане на по-достоеен живот, също чрез доказване на по-високи знания и умения.

Остатък от варновата система доскоро у нас бяха еснафските сдружения. Там, за да научиш занаят, първо чиракуваш, после ставаш калфа и когато си издържиш изпита пред еснафа, ставаш и ти майстор. От шудра, ставаш вайша.

Животът е борба и усилия за победа. Затова когато шудрите, вайшите и кшатриите се съревновават помежду си, според законите и морала, печелят те, печелят и другите, а обществото е в равновесие. Но когато брахманите се съревновават помежду си, тежко и горко на народите. Те не са брахмани.

До тук описвах варните само откъм личните способности на отделния човек, но своето силно влияние имат и обществените условия. За тях цар Соломон е казал:

*„Обърнах се и видях под слънцето,
че надтичването не е на леките,
нито боят на силните,
нито хлябът на мъдрите,
нито богатството на разумните,
нито благоволенieto на изкусните,
но на всеки се случва според времето и случая.”*

В наше време, благодарение на прогреса и глобализацията, различията в качествено и количествено съотношение между варните в общочовешко измерение са много по-малки. Но заради глобализацията се появили новите касти – международните съсловни организации – монополите, корпорациите.

Такива са, на първо място финансовите институции МВФ и СБ; А също и ОПЕК, НАТО, банките, религиите, военните, фармацевтите, медиите, тайните служби, тайните сдружения, спортните организации и т.н. Всички те естествено се държат като мафии поради следните две причини.

- Заради обществения закон, който гласи: "Всяко обществено сдружение или дейност, оставени без надзор и контрол, рано или късно се обръщат против това, заради което са създадени!".

Така е с огъня, така е и с водата. Те са добри слуги, но лоши господари.

- Родолюбието беше порицано и забранено и така новите международни касти "*Намериха село без кучета*".

Заради символичните цветове на четирите варни, Варновата система е обявена за расистка. Взема се предвид фактът, че хората в Индия наистина се различават по цвета на кожата. На север са по-светли, а на юг по-мургави. Това обвинение към Варновата система е несъстоятелно, защото думата раса няма нищо общо с цвета на човешката кожа.

Както се вижда от написаното до тук, ние не сме равни в обществото. Това дава повод на някои да атакуват Варновата система и по трети показател, че е елитарна. Да, тя е и трябва да бъде елитарна. Народ без елит няма бъдеще. Точно затова нашите деди са създали Варновата система. Тя работи безупречно и днес в напредналите страни. Всяко отклонение от нея води до застои и дори връщане назад.

Всички възрастни знаем как в комунистическото общество у нас и в прехода след него, се овластяваха верни на партията или по шуробаджанашка линия неподготвени и корисни хора от простолюдието – шудри и какви дела натвориха те.

Единовластието, диктатурата на човек, група или част от обществото, е единствената власт, която е прилагана в древността. Тя и днес е най-добре работещата властова система, но вече и като диктатура на законите и конституцията. Няколко власти са "*Много баби – хилаво бебе.*"

Днес, пример за явно прилагане на Варновата система е управлението на Китай, Иран, а доскоро и на Либия. А неявно, прикрито, в Британската империя.

Всъщност, хората в древността наложили така наречената демокрация в отделни общества, са вайша – хора със силни страсти и желания за лична власт върху цялата общност, които за постигането на своята цел, ползват подлост и агресия. Те са успявали, защото в онези общества се е изгубило Познанието.

Народовластието не е обществен строй, а инструмент, който може да се ползва за градивно или разрушително въздействие върху обществото по време на преход – на реструктуриране на общественото устройство.

Прилагането на Варновата система, е най-важната задача за всяко общество. Ако я решава правилно, ще върви уверено напред. Точно затова при нас днес нещата не вървят – защото не работи "петият елемент".

РЕЛИГИИТЕ

*Няма добри или лоши богове!
Няма добри или лоши религии!
Има добри или лоши хора,
които стоят начело на религиите,
а боговете и хората им служат!*

Всяка религия е родена от Езотеризма и е създадена от мъдри хора, за да водят чрез нея народите по пътя на еволюцията. "Магията" на религията, са трите мощни и неразрушими стълба върху които е изградена и които я поддържат жива в съзнанието на милиарди, в продължение на хилядолетия. Тайната им е скрита дълбоко, генетично заложена и заключена в съзнанието на всеки отделен човек. За да бъде отключена тази тайна има само един ключ, който е изгубен някога, някъде. Неговото име е Познание – Истината.

Единствената здрава, истинска връзка, която държи човека в религията, е вярата, "...че над него, над всичко, дори над небето има някаква необяснима висша сила, която налага своя порядък и чрез него определя: кое, кога, какво, как и защо". Тя е първият, основният стълб на религията. Но тъй като тя е и незнание, моделът на родителската власт е приложен и при религиозната. "Родителите" на религията, осъзнавайки че вярата е общочовешко явление проявяващо се поколение след поколение, изграждат религиите на принципа на стадото и пастира. Така вярата се превърна от "Зов от Вселенския Разум към човека" и подтик за търсене на истината, само в душевна утеха. За да следваме този зов, не ни трябва църква, джамия или синагога. Не ни трябва религията, защото *"На света съществуват само две неща – Аз и останалият свят!"*

Като изключим вярата, всичко останало в религията е принижено, като в детските приказки и предназначено единствено за сетивата и чувствата на вярващите, въздействайки им чрез изкуствата и призивите на пастира. Така и вярата бе окована и преобърната от криле за полет, в тежки окови.

Въображаемите представи на религиозните водачи, следствията от опитите им да бъдат обяснени и показани по някакъв разбираем, видим начин на вярващите пътя и целта на вярата, са изградили и наложили строен въображаем пантеон от богове, ангели, архангели, демони, дяволи, както и различни ритуали и обреди за богослужебните и житейски нужди на вярващите. Всичко това е същността на всяка религия – главното различие между тях и причината за противоборството им днес.

Вторият стълб, е стадното чувство. Както казва поговорката: *"Краставите магарета и през девет дола се надушват"*. Хората не желаят да бъдат сами и инстинктивно и избирателно търсят, намират или създават своя общност, защото в нея се чувстват сигурни, защитени или намират поле за изява. Съществуването на отделния човек вън от някаква общност е трудно и неприемливо.

Третият стълб, е чувството за справедливост, което приложено в общността е изградило морала. Тъй като моралът е променлива величина, всяка религия си е изградила свой морал, за своите нужди. Различният морал, е втората причина за противопоставяне и противоборство между религиите.

Заради всичко това, всеки пастир си пази ревностно стадото и не позволява на заблудените овце да се отлъчват, да преминават в друго стадо или да "подивеят" отново и да заживеят свободни, на воля. Защото сами, в "мрака", може и да прозрат истината.

Голямо и положително деяние на религията е, че уеднакви мисленето и действията на много хора и ги обедини под свое влияние и власт, като им наложи своя морал, своето разбиране за бита и еволюцията на хората и обществото.

Но религията има и друго лице и други деяния. Тъй като всяка обществена дейност е политика, то религията много дълго време е била най-големият политически играч. Не в преносния смисъл, а в най-прекия, най-бруталния, най-вулгарния и жесток смисъл. Обръщайки се назад към миналото ще видим, че никога в човешката история не е имало по-могъщи, по-богати, по-влиятелни и по-многочислени човешки общности от религиозните. Но понеже "над тях е само Бог" и понеже, *"Всяко обществено сдружение или дейност, оставени без надзор и контрол, рано или късно се обръщат против това, заради което са създадени!"*, няма по-алчни, по-жестоки, по-човеконенавистни и кръвожадни общества от трите еднобогови религии. Едва в наши дни успяха да ги достигнат двете граждански идеологии, комунизмът и фашизмът. Справка за това, в историята.

Целта на всяка религия винаги е била износ на идеология, овладяване на нови територии и народи и в крайна сметка – световно господство. Този темен заразителен пример има много следовници. Жаждата за власт и богатство днес произвежда нови бизнес религии "на конвейер" или възстановява стари, с надеждата и те да пораснат и да отгъмкнат своя пай от баницата.

Религиите днес, са отдавна отеснелите детски одежди на човечеството. Белите конци с които са съшити вече се виждат и всеки момент могат да се пръснат по шевовете. Как ли ще се чудят след време потомците на милиардната масова хипноза, която ни е държала в оковите си хиляди години? И вероятно ще си отговорят: *"Ами защото всеки си е харесвал цветната приказка в която е участвал и не е искал да излезе от нея и да остане само в скучната сива действителност"*.

Но днес религиите все още са живи и една от тях осъществява нещо, на пръв поглед невъзможно – по-слабият, завладява по-силния. Как? Със стар изпитан и два пъти успешно приложен и проверен в историята начин – с подлост. Първо изпращат манипулаторите, лицемерите, парите, а след тях терористите и армиите.

За пръв път този похват е приложен от юдеите на Мойсей, когато завладяват Палестина. Първо изпращат отделни хора, семейства или малки групички добри, хрисими и усмихнати хорица, които се кланят и молят за подслон и човещина. И естествено, хуманните и човеколюбиви жители на крепостта ги приемат с отворени обятия, като братя, пък и няма от какво да се страхуват, та пришълците са само няколко човека, и то добри хора. А добрите хора, стават и добри граждани. Трудят се упорито, помагат, активни са в добрите начинания на обществото, но... "не спят". След като са придобили необходимите им сведения, преминават към изпълнение на плана. Поставят хора със зависимости пад свое влияние, подкупват или сплашват когото трябва, изпращат сведения за слабите места на крепостта и обществото на своите хора, които са скрити наблизко около крепостта и съгласувано с тях, в уречения час на нощта крепостната порта се отваря. След това всички местни жители са избити и крепостта става юдейска. И така крепост, след крепост, племе, след племе, пада цяла древна Палестина и бива поделена между дванадесетте юдейски рода. Всичко това е надлежно и старателно описано в Библията и всеки може да го прочете.

Но следите от вторият път, когато това се е случило в историята, са старателно заматени и прикрити чрез преиначаване на събитията, по-късно, от победителя. Той не допуска грешката и откровенията на юдеите, да си опишат зверствата и подлостта в Библията.

Християнството, в началото е било гностично, езотерично учение, което е превърнато в религия. Тръгнало от Палестина, то бавно и упорито се придвижва към Рим. Християните се заселват там по същият благовиден начин, из бордеи, подземни катакомби и започват терор над града. Палежите им и убийствата, по-късно биват приписани на властта. Най-яркият пример за това е "лудият" Нерон, а борбата срещу тях е представена като нечувана жестокост на римските власти, против хрисими хорица, само заради едната гола идея. Заради терористичната им дейност са избити и разпънати на кръст хиляди християни, но Християнството не умира. Оцелява и по-късно, когато вече владее Западна Европа, се връща *"на бял кон"* и построява в центъра на Рим своята цитадела – Ватикана, за да се знае кой е победителят. И така до днес. Но през 1968 година, също в центъра на Рим, беше учреден Римският клуб.

Днес Ислямът е тръгнал отново да завладява света, по същия начин и засега успява, защото има много и могъщи покровители, които осигуряват условията за победния му поход. Господарите на Исляма от Саудитска арабия, много добре знаят, че изгубиха съревнованието в третия обществен стожер – научния прогрес. Дори мисля, че такова съревнование никога не е имало, защото Ислямът не е дал нищо на човечеството в тази насока и днес там където той е господар цари мрак и невежество.

"Раят" в страните около персийския залив днес, по който всички се прехласват, е творение на знанията и уменията на хора от изтока и запада. А в миналото архитектурата и културата в Гранада, в Испания не са дело на Исляма, а на евреите, които по-късно бяха изгонени от Испания, насам, към нашите земи.

Постиженията на Багдатският халифат и на изток от него, до Индия, не са дело на Исляма. Ако бяха негово дело, те щяха да се случат в Мека или Медина, но нищо такова там не се случи. А в Багдат и на изток се случиха много неща "по инерция", защото там преди са били народите на Шумер, Акад, Елам, Асирия, Вавилон, Персия, древна Индия – все велики цивилизации и затова се случиха постиженията там. Както казва поговорката: *"Където е текло, пак ще тече! Където е било пустиня, пак ще бъде пустиня!"*.

Както казах, в Саудитска арабия знаят, че много са изостанали и не могат да се противопоставят на западния прогрес и технологии със свой прогрес и технологии и се опитват да "наваксат", като започват експанзия с това което имат – петрол, пари и Ислям, защото е прекрасно да лежиш върху шериата, ...но да не си под него. Петролът не е вечен и по време и по количество, а парите от петрола все някога ще свършат. Единственото което може да ги запази на достигнатия чрез Исляма връх, е самият Ислям, който вече е много по-голям от тях. И поради това прилагат похватите на комунизма за износ на тероризъм, революции и граждански войни.

Хората по света изповядващи Исляма, трябва да се събудят и да си отговорят на въпроса: *"Къде се намира техният Аллах? На небето или по бреговете на Персийския залив и кому всъщност служат те?"*, защото господарите на Исляма вече служат на друг Бог.

А над Християнството, присъдата вече е произнесена и се изпълнява. Защо ли?

Както писах, във времето около новата ера Християнството е било популярно и разпространено езотерично учение, а Христос е бил само Бог. Главната политическа интрига в земите на Близкия изток тогава е бил жестокият разгром на еврейската държава от Рим и последствията от това. Евреите, а и други народи под римска власт, от Мала Азия и Балканите жадуват за свобода и възмездие. С военни и политически средства тези цели не могат да се постигнат. Остава идеологията и гностичното Християнство идва тъкмо навреме. Цялото книжовно войнство запрята ръкави и започва работа. Също както мозъчните тръстове и медиите днес.

На Христос, му е приложена древната източна практика "аватар" и е въплътен в човек на име Исус. Естествено евреин и то не случаен, а едикойси поред пряк потомък на цар Давид. И след като тридесет и три години Исус е размотаван насамнатам из региона, накрая го разпъват на кръст и умира. Естествено причината за това е наместникът на Рим, Пилат Понтийски. А пък Христос, нали е бог, си възкръсва и ейго на, богува си и до днес.

Пишат се и Евангелия, с абсолютно достоверни сведения, че всичко се е случило точно така както е описано, и то точно в Израел и Юдея, като закономерна случка в еврейската общност и история. Тези писания са толкова убедителни, че чак се чудя, как още не са изровили от някъде и древни цветни снимки на събитията. А целият този чумбалдак, е за да се прикачи здраво и неразривно Християнството към Юдаизма. Да стане негов първи филиал и да бъде насочено към Рим, защото, нали Пилат разпъна Исус. И успява. Рим е победен. Но шефовете на филиала, не се чувстват добре под властта на Юдаизма и в западната част на Империята, филиалът се освобождава от опеката и променя нещичко в евангелията – не Пилат, а еврейските първенци стават виновни за разпъването на Христос. Така започват гонения против евреите.

Колкото и таланти да са писачите и каквито и техники да прилагат в писанията целящи да затрият нещо и да пръкнат друго, все нещичко от истината остава. В евангелията това е моментът, когато човекът Савел, осенен свише се осъзнал и преобърнал от гонител в последовател на Исус, а сам той станал Павел. Това е моментът и това е човекът превърнал Християнството в религия – най-мощния идеологически и политически инструмент.

Същността на религиите, както вече писах, е вярата, която умело е целенасочена към определен "Бог високо..." и за справедливост хората да се уповават само на него "Моли се и ще си спасиш душата.". А той дава всекиму всичко: "Кой какво му душа сака". "Дава, ама в кошара не вкарва", затова всеки сам да си избира молитвата. Да няма после: "Господи, аз ли криво те се молих, ти ли криво ме разбра".

"Благословен бог наш..."

*О, мой боже, правий боже!
Не ти, що си в небесата,
а ти, що си в мене, боже -
мен в сърцето и в душата...*

Не ти, комуто се кланят

калугери и попове
и комуто свещи палят
православните скотове;

не ти, който си направил
от кал мъжът и жената,
а човекът си оставил
роб да бъде на земята;

не ти, който си помазал
царе, папи, патриарси,
а в неволя си зарязал
моите братя сиромаси;

не ти, който учиш робът
да търпи и да се моли
и храниш го дор до гробът
само със надежди голи;

не ти, боже на лъжците,
на безчестните тирани,
не ти, идол на глупците,
на човешките душмани!

А ти, боже, на разумът,
защитниче на робите,
на когото щат празнуват
денят скоро народите!

Вдъхни секиму, о, боже!
любов жива за свобода -
да се бори кой как може
с душманите на народа.

Подкрепи и мен ръката,
та кога въстане робът,
в редовете на борбата
да си найда и аз гробът!

Не оставяй да изстине
буйно сърце на чужбина,
и гласът ми да премине
тихо като през пустиня!..."

"Отче наш,
Който си на небесата!
Да се свети Твоето име;
да дойде Твоето царство;
да бъде Твоята воля както на небето,

*така и на земята;
насъщния ни хляб дай ни днес
и прости нам дълговете ни,
както и ние прощаваме на длъжниците си;
и не ни въвеждай в изкушение,
но ни избави от лукавия".*

ГРАЖДАНСКИТЕ ИДЕОЛОГИИ

Господ, чрез вярата е призван да дава възмездие всекиму, според деянията. Но както всички знаем той винаги раздава: *"Кесаревото кесарю, Божието Богу"*. Затова освен вярата и друго изконно човешко възжеление е употребено като "упойващо средство" за народите – надеждата. Така "ченгела" на който ни закачат, вече не е недостижима химера, там някъде в небесата, а си е тук сред нас и в нас. И отново за това се използва незадоволеното чувство за справедливост. Щом Господ не раздава справедливост, ние сами ще отсъдим и ще си я вземем. Така манипулирани, хората са подтиквани и използвани за осъществяване на нечии нови замисли, нови мисловни модели за устройството на обществото.

Гражданските идеологии имат същите функции и цели, както и религиозните. Затова: *Целта на всяка идеология винаги е била, овладяване на нови територии и народи и в крайна сметка – световно господство.* Този техен заразителен пример има много следовници. Жаждата за власт и богатство днес произвежда нови идеологии "на конвейер" или възстановява стари, с надеждата и те да пораснат и да откънат своя пай от баницата. Първо в държавата, а после и в целия свят.

Много автори пишат и споделят мнения и убеждения за световна конспирация, която се вихри сред човешкия род от дълги години. Те твърдят, че неголяма група неизвестни хора, чрез задкулисни решения и действия управляват света днес. Но пък други, също изказват мнения и убеждения, че това са глупости и внушения от нечии болни мозъци. Дали има или няма такъв заговор всеки сам решава, но аз ще добавя и малко конспирация. Ей така, за аромат. За целта, тук-там в текста ще употребявам и думата "господарите".

ПОЛИТИЧЕСКИТЕ ПАРТИИ

Думата партия произлиза от английското слово part – част. Партиите са сдружения от хора – част от обществото, обединени от общи интереси и цели – сбор от качества и желанията на членовете на партията. А желанията и целите са, да пригодят обществото според собствените си нужди и желания, в своя угода. Всяка партия представя своите цели пред обществото, чрез определена идеология.

Политическите партии, както и кастите, имат за цел благоденствието предимно, а не рядко само на своите членове. В някои общества политическата власт е като хазартна игра на принципа: *"Стани да седна"*. Поради честата смяна на различни партии идващи на власт, се редуват постоянни и безконечни реформи и преустройства – прочистване на властовия апарат чрез замяната на чуждите кадри с наши, овладяване на кранчетата на паричните потоци и след това цял мандат *"Пей сърце"*. До следващите избори. А някъде дори няма и избори.

КАПИТАЛИЗМА

*Който владее златото на света,
той ще владее хората!*

Капитализмът е финансово стопанска идеология, допринесла много за развитието и прогреса. Вече писах за неocenимата роля на парите за възхода на световното стопанство. Но с превръщането на парите в стока и виртуалната им стойност на пазара, Капитализмът прерасна в инструмент за завладяване на света и се превърна в наднационален Империализъм, Глобализъм – все инструменти на господарите.

Днес Златният Телец е на пиедестал, на върха на Олимп и всички му се кланят. Но който веднъж му се поклонил, се е продал и става негов роб. Недопустимо е днес някакъв телец, пък бил той и златен да стои над човека. Мястото му не е на пиедестал, а в хомота.

КОМУНИЗМА

*"Пролетарии от всички страни,
съединявайте се!"*

Всеки мироглед – религия или социално учение идва в името на доброто или по-доброто. Започва с добри помисли, добри решения и добри действия, за да спечели умовете и сърцата на хората "за делото" и за да укрепне, да си създаде основи и предпоставки, за да може да премине към същностните си дела по-късно.

Всички големи идеологии, и религиозните и гражданските се осланят и основават на низшите и подтиснатите хора. Там където ги няма, се създават изкуствено и целенасочено. Те са благодатната почва в която идеологиите покълват, израстват и придобиват достатъчна духовна, физическа и финансова мощ, за да осъществят своята експанзия и намерения. Затова и народът, който е овладяван от новата идеология трябва да е многолюден.

Ако реализирането на определена идеология е успешно, това означава, че е добре замислена, добре организирана и добре осъществена, по предварителен план. Ако не е, това си е обикновен бунт, въстание или негодувание, които не успяват. Дори и Спартак не успя.

Комунизмът нападна и овладя Русия след продължителна и упорита "артилерийска подготовка", вътре в страната и в международен план. Изборът на Русия за дом на комунизма е основан на многобройното население на империята и огромната и територия, богатство и мощ. Главната цел на комунизма в СССР беше, износ на идеология чрез терор, саботаж, революции, граждански войни и постигане на световно господство. Но и самата Русия винаги е била бленувана мечта и цел за много завоеватели. Да бъде раздробена и разграбена. Включително и днес някои мечтаят и работят за това.

Комунизмът освободи човека от оковите на религията и я замени като обединител в обществото. Преобърна Варновата властова система наопаки. У нас, чрез така наречения "народен съд", осъди и ликвидира елита на нацията и овласти най-неподготвените хора и втълпи на всички, че това е справедливо, че това е правилният път за освобождение от нищетата. Така, чрез "моркова" и повече с "тоягата" народът биваше ентузиазиран да гради "светлото бъдеще".

Интернационализмът беше издигнат в култ, а всяка родолюбива изява и дори само такива помисли биваха обявявани за шовинизъм, порицавани и наказвани. Чрез nihilизма, втълпяван упорито на хората, комунистите унижаваха и унищожаваха собствения си народ, в името на интернационализма.

Друг голям "грех" на комунистите беше, както се казва днес, *"Две в едно."*

- Заграбиха и одържавиха собствеността на гражданите.
- Изкуствено и целенасочено задържаха цените и заплатите ниски.

Целта и на двете им деяния вече я знаем. След падането на комунизма, западниците ни изкупили за "жълти стотинки" и все още сме най-бедни в Европейския съюз.

В личен план, на отделния човек още от детска възраст му бяха внушавани няколко неща:

- Че *"Човек за човека е брат"* и затова ни наредиха да се обръщаме един към друг с "другарко" и "другарю".
- Че всички трябва да сме добри, с всички и да си помагаме безвъзмездно.
- Че парите и другите блага са много лошо нещо и не трябва да се стремим към тях. "Алчните" биваха порицавани и наказвани.
- Че трудът е облагородил човека и е най-висшата човешка ценност и затова беше задължителен.

Така гражданите на комунистическото общество се обработваха психологически и морално. С тези четири точки ни превърнаха в стадо опитомени "домашни животни". Целия народ се подготвяше за бъдещите конспиративни действия на господарите. И това време дойде, след десети ноември.

Тогава ни ритнаха яслите, на които ни хранеха, отвързаха ни и отвориха широко портите на кошарата. Вече можеше свободно да се влиза и излиза от държавата. И се влизаше и излизаше. Ала тези, които влизаха бяха все "диви животни", възпитани и живели по законите на "джунглата". А като се съберат на едно място овце и вълци, резултатът винаги е един и същ – ограбиха ни.

Но това не е всичко, произтичащо от превъзпитателната дейност на комунистите. Те ни накараха да бъдем добри братя и сестри. Да сме състрадателни и да помагаме на всички в нужда. Така ни превърнаха в овче стадо и ни подготвиха за времето и събитията, които каточели се подготвят, но се надявам никога да не се случат – масиран наплив на "бежанци" и терор.

Ако погледнем какво се случи в Чечня, в Либия и сага в Сирия, ще разберем за какво иде реч. Използват се военни практики от Близкия и Средния изток, които битуват в

морала и съзнанието на народите там от хилядолетия, при които човешкият живот не е никаква ценност. Важна е само целта. А тя винаги е била подчиняване и заробване, с всичките идеологически, политически и икономически последици от това.

При тези практики, фанатизирани тълпи от изверги убиват, колят и разфасоват по най-жестоките и извратени възможни начини всичко живо попаднало на пътя им, без разлика на пол, възраст, вероизповедание, раса, военен или цивилен. Само да е човек. И всичко това трябва да става и става по видим и демонстративен начин, за да тръгне мълвата и да достигне до всички кътчета на жертвената територия. Така, чрез мълвата агресорите или терористите вече са спечелили войната. Особено, ако жертвата е "овче стадо". Точно за тези събития нашият народ е казал: *"Един бит, чини колкото десет небити."*

Ние днес нямаме армия, която да ни защити. Много от младите напуснаха страната. Голяма част от останалите тук млади са зомбирани и непригодни за нищо. Мъжете от средната възраст нямат оръжия, а всички са обезверени и отчуждени от собствената си държава. Страданията и нищетата накараха българите да се затворят в черупките си и да оцеляват поединично. По селата вече живеят предимно старци. Към това се прибавят и циганите. При това положение, на едно село или по-малък град му трябва само двама печени професионални терористи. Да "поработят" малко. И то двама, само за компания и за да се гръмне от двете страни на селото. Останалото ще свършат мълвата и страхът. А за него вече писах, но е добре и тук да го повтора.

"Но в екстремна ситуация, понякога страхът прераста в ужас и под въздействието на стреса човекът изпада в шок. Тогава "го полазват, побиват тръпки", "косата му настръхва", "дъхът му спира", а действията му, като следствие от всичко това, са в две посоки.

В първия случай човекът "се задейства" без да е взел каквото и да е мисловно решение, а действията му са необясними и невероятни по сила и бързина. Или изключително и единствено точните или абсолютно нелогични и най-погрешните.

Във втория случай той се вцепенява и често изпада в безсъзнание, а понякога дори става ням свидетел на собствената си гибел, без да е в състояние да направи нещо."

Ето, заради това терористите извършват предумишлено и показно описаните по-горе жестокости. Страхът да прерасне в ужас и да им довърши работата. Поради това, добрите и беззащитни хора от нашето село, ще се изпокроят по къщата. Пътните врати ще бъдат залостени, къщите заключени, а обезумелите хора под леглата, треперейки ще чакат спасението. Точно това се случва днес в някои български села, с непрестанни цигански набези. Така че, въоръжавайте се с търпение и чакайте неволята.

Голяма част от хората в Близкия изток, Кавказ и Северна Африка, живеят с морални и миросгледови устои установени преди хиляди години, преминали и останали и в съвременните религии и обичай там. Те са причината за появата и проявата на главорезите в различно историческо време там. От кога и от къде е останал този

нечовешки "обичай" у тях. Има такъв исторически момент и събитие, което условно може да бъде показано като "началото на "обичая".

Някъде към 3100 г. пр. н.е., фараонът Нармер, владетел на Горен Египет, завладял Долен и наложил единно държавно управление над двете части, чрез "обединение". Това велико събитие в човешката история е документирано върху "Плочата на Нармер". Там са показани, триумфалното шествие на Нармер и последствията за победените противници.

"Подробно проучване, проведено през 1999 г. с известната "Плоча на Нармер", разкрива любопитни подробности за практиките прилагани към враговете на фараона. Приложени са не само обезглавяване, но и пълна кастрация за да се гарантира, че мъртвите никога няма да се преродят в задгробния живот."

Същите методи и средства е използвал и Чингис хан. И никой не успява да му се противопостави. Дали пък "господарите" не са решили да ни "обединяват" отново със същите методи и средства.

Крайт на комунизма е планиран още с неговото създаване. Той е наложен за да свърши определени задачи и да си отиде. Но дори и след своя край той трябва да продължи да работи в съзнанието на хората като идеология. Комунизмът вече е отречен и заклеймен от прогресивното човечество, като лоша гражданска идеология, от което следва, че всичко, което той е прокламирал и практикувал е лошо и следователно на бива да се случва отново.

Тези внушения, също са подготовка на почвата за нови бъдещи конспиративни действия.

Лоши комунистически, политически и граждански практики са:

- силен елит в страната (извън контрола на господарите)
- силна централизирана власт (извън контрола на господарите)
- колективизма, кооперативите, сдружаването на гражданите (извън контрола на господарите)
- международни сдружения (извън контрола на господарите)
- взаимопомощ (извън контрола на господарите)
- обща идеология (извън контрола на господарите)
- плановото стопанство (извън контрола на господарите)
- "безплатният обяд" (извън контрола на господарите)

НАЦИОНАЛСОЦИАЛИЗМА

Докато комунизмът трябваше да превърне хората и народите в "тревопасни" – безобидни и удобни за манипулиране, овладяване и заробване, противно на това националсоциализмът целеше да не допуска появата на "хищници", не за да не завладяват другите, а да не се съпротивляват и да пречат на господарите да ги манипулират, овладяват и заробват.

По същия начин, с "артилерийска подготовка" беше подготвена за овладяване и Германия, след първата световна война. Но почвата за комунизма там не беше добра и не успя, затова нещата се обърнаха на 180 градуса и вместо на nihilизма и интернационализма, се заложи на национализма и шовинизма. На тази основа националсоциализмът, след достигане на достатъчна мощ, започна своята експанзия за завладяване на територии и народи, за осъществяване на световно господство. Но накрая се разбра основната му цел – отново Русия.

Националсоциализмът също беше заклеймен от "прогресивното човечество" и отречен, като много лоша идеология и практика. Следователно той и всички негови идеи и символи са лоши и не бива да се случват и ползват отново. Това също е подготовка на почвата за бъдещи конспиративни действия от господарите.

Лошо и мръсно наследство от националсоциализма са:

- името арии
- национален мироглед, идеология
- свастиката, пречупеният кръст
- хитлеристкият поздрав
- холокоста
- антисемитизма

Защо точно тези народи, идеологии, символи и какво точно означават те?

1. Ариите, според историята са древни ирански народи, живели няколко хиляди години преди новата ера, на територията от Иран до Индия. Създали са пантеон от божества и религии, философски школи и течения, митологии. Оставили са богата религиозна, философска и светска литература на своя език Санскрит, но за най-значимите им произведения се считат Ведите.

Според историците, ариите са високи, руси, синеоки, войнствени, безстрашни, но и жестоки хора. Няма как да проверя всичко това и го приемам за истина. Но в древността всички са воювали, така че, и в древността и днес, всички които воюват са жестоки. Но ариите са определени за особено жестоки, защото са воювали най-много от всички народи, докато са осъществявали своята експанзия по завладяването на целия свят, воювайки главно сами със себе си, поради своята многобройност като народи, държави и езици. Пребродиха и завладяха целият познат до средновековието свят. Не се задоволиха с това, а откриха и новите светове Америките, Австралия и Антарктида. Пребродиха и опознаха сушата и океаните. Като приключиха със Земята излетяха и в Космоса. Съвременната цивилизация е тяхно дело.

Те са господарите на човечеството, от няколко хиляди години, до днес. Както се вижда и ариите и делата им са велики, а това е непросто и недопустимо за новите господари.

Когато искаш да се изявиш, откриеш и издигнеш, а пък знаеш че не си умен, трябва да докажеш, че другите са глупави. Ако не си смел, трябва да докажеш, че другите са страхливи. Ако не си способен, трябва да докажеш, че другите са некадърни. Ако не си трудолюбив, трябва да докажеш, че другите са мързеливи. Да подбиращ и насочваш своите дела в удобната за теб посока, а на другите към неудобната за тях. Така ти ще жънеш само успехи, а другите само провали. Останалото е въпрос на време – "глупавите, некадърните, мързеливите и страхливите, които никак не се справят", ще те коронясат за лидер и господството ти е в кърпа вързано.

Затова чрез националсоциализма в Германия бяха включени в сценария и ариите. За да бъдат порицани и обявени за най-лошите и жестоки хора на Земята и никой повече да не смее да се нарече арий, защото това вече означава само фашист, националсоциалист, хитлерист – а бе, направо сатана. Така: *"Кралят умря, да живее кралят!"* А кой е навият крал? За това по-късно.

Но ариите наистина са създали сериозен проблем за човечеството. Оставили са истинското си име записано в своите книги и то не е арии. Навсякъде те се записват като айгуа – айря, а името на държавата си, на територията си като Айгуана Ваеја – Айряна Ваеджа. Това са думи на авестийски език, близък до санскрит, но и двата произлизат от езика БХАДЖА. Авестийските думи, упоменати по-горе, са леко променени от оригиналните. В БХАДЖА няма меки гласни и затова оригиналните думи са били айга – аира и Айрана – Айрана.

Гласната А, в началото на думата означава отрицанието НЕ и прави думата противоположна на първичната. Така разбираме, че думите означават айга – неира, неирани, а Айрана – Неиранска. Думата Ваеја също е променена от оригинала. Първообразът и в БХАДЖА е от корена ВА, ВАДЖ, ВАДЖДРА. В случая може да се преведе като експанзия, владение, територия. Следователно, айга означава неирани, неирански племена, народи, а Айгуана Ваеја означава неиранска експанзия, владение, територия или както някой я е нарекъл романтично Неиранските простори. А там са шестнадесет държави, обединени под влияние на учението на Заратустра – Зороастризма.

Поради величието на БАЛКХАРА, в древността някои народи са се именуvalи с понятия от нея, думи от езика БХАДЖА. Два близки народа, два клона от един народ или два противостоящи си народа, за да изразят с имената си своята близост, или различие, за народово име си избират една и съща дума, но в двата и противоположни варианта, като в началото на думата се добави звукът А. Известни от историята народи, които са именувани по този начин са: Сур, Сурия (Сирия) – Асур, Асурия (Асирия), Вар, Вари, Вария (Варягите) – Авар, Авари, Авария. Мисля, че е имало двойка народи и с имената Зар, Зария – Азар, Азария (Хазар, Хазария).

По същия начин вероятно са образувани и имената на Ира, Иран – Аира, Айран, Или както си е в оригинал Айгуана Ваеја – Неиранска територия

Но произношението на първите две гласни ай, последвани от звучната съгласна р – айр, е трудно за произнасяне и в Иран и Индия, по правилата на техните езици, го

обръщат в ари. Така думите стават ариа, ария, Ариана, Арияна. И така си остават в историята.

2. Втората отрицателна функция, заложена в националсоциализма, която трябва да продължи да въздейства върху хората и народите след неговия крах е, никой вече да не посмее да си помисли за национализъм, национална идеология и патриотизъм, защото те неминуемо водят само и единствено до фашизъм, националсоциализъм, хитлеризъм, а бе, направо към ада. Затова са недопустими за прогресивната част от човечеството и тя няма да го допусне.

3. Третата отрицателна функция, заложена в националсоциализма, която трябва да продължи да въздейства върху хората и народите след неговия крах е, вече никой да не посмее да ползва свастиката, по никакъв повод. Чрез омърсяването и се внушава на хората да не се увличат по езотеризма, по древните култури, учения и религии, защото маже да "прихванат" нещо, да луднат и току виж са сътворили някакъв нов фашизъм, националсоциализъм, хитлеризъм, а бе, направо трета световна война. И затова свастиката е недопустима за прогресивната част от човечеството и тя няма да допусне нейната употреба.

А свастики са откривани по целия свят още от дълбока древност. И днес широко се ползват в Индия и околните страни. Те са знакови символи от БАЛКХАРА и символизируют двата варианта на астрофизични и астрономични състояния на небесните тела. Отнесена към нашата планета, свастиката символизира смяната на полюсите и посоката на въртене на Земята.

Първия вариант на свастиката, който днес е религиозен символ в будизма, символизира, че погледнато от небесния север, сегашното денонощно въртене на Земята е в правилна посока – от запад на изток, а Слънцето изгрява от изток и залязва на запад. Този вариант на пречупения кръст се нарича суастикха.

Втория вариант, ползван от нацистите, символизира, че погледнато от небесния север денонощното въртене на Земята ще бъде от изток на запад, а Слънцето ще изгрява от запад и ще залязва на изток. Днес Венера е в това състояние. Затова звездобройците на много древни цивилизации са наблюдавали внимателно Венера – бъдещият дом на земните жители, които може и да не са от нашия вид. Вторият вариант на пречупения кръст, ползван от нацистите, се нарича асуастикха.

4. Четвъртата отрицателна функция, заложена в националсоциализма, която трябва да продължи да въздейства върху хората и народите след неговия крах е, никой вече да не може да ползва, по никакъв повод хитлеристкия арийски поздрав, защото е ползван от фашистите, националсоциалистите, хитлеристите. Затова е недопустим за прогресивната част от човечеството и тя няма да допусне той да се ползва отново.

В древността вдигането на дясната ръка към небето, е символизиращо връзката на владетеля с боговете. От тях той е получил властта си. От тях получава благоволение за всичко което извършва, а делата му са в тяхно име. Към тях е отправена и неговата благодарност и пред тях се заклева. Ритуалът, е символ за единение между боговете и владетеля. Ние, българите, също не правим изключение и сме ползвали този ритуал. Сведения за това има в книгата Веда Словена.

*“Царю, царю господарю,
що си седнал фаф сарае,
та ни водиш фаф гората,
да си дигнеш десна рока,
да е дигнеш нависоку,
нависоку на небету,
Бога си фальба фалиш.”*

---

*“Боже ле, Сурва ле,
Сурва ле и Сурица!
Де си, Боже, на небету,
русни, Боже, десни йоку,
да си видиш да си зрейнеш.
Фальба та фали наше царе,
подигнал си десна рока,
подигнал е нависоку,
нависоку на небету,
та си та фальба фали.”*

---

*“Що ми седнал Дива крале,
дигнал си десна рока,
със рока ва фальба фали,
чи сте слели ут небету,
да ми седет трима Бога,
та си учите ду млади юнаци,
ду млади юнаци малки моми.”*

Най-старият писмен източник в който е описан този ритуал, е Библията, Стар завет, Битие, глава 14, стихове 22 и 23: *“Но Аврамъ каза на Содомския царъ: ” Аз дигнах ръката си пред Господа, Всевишния Бог, Създател на небето и на земята, и се заклекх...”*

Оказва се, че мразеният от всички съвременни евреи Хитлериски арийски поздрав, е и стар еврейски ритуал от библейско време. Изпълнявал го е не кой да е, а патриархът на патриарсите Аврахам – Аврам. Каква ирония на съдбата.

Нацистите в Германия са заимствали Хитлеристкия поздрав от италианските фашисти, а те, от римските императори. Освен сведенията за него от писмени източници, императорският поздрав може и да се види, чрез откритите статуи на някои от тях.

5. Петата функция, заложена в националсоциализма, която трябва да продължи да въздейства върху хората и народите след неговия крах е, холокостът. Различни автори посочват различен брой на неговите жертви, а някои направо го отричат. Аз не мога да го коментирам, тъй като не съм участвал в събитието, а не съм и негов изследовател. Но виждам, че използването му след края на войната е нечистошлотно. Задължава се цялото човечество да почита жертвите от холокоста, да скърби и да страда за тях, а те са само евреи. Защо тези които го издигат в култ, евреите, не издигнат в култ почитта към всички жертви от втората световна война. Та останалите жертви са повече, нищо, че не са минали всички през камерите. Те не са ли хора?

Начинът по който умира човек има значение само за умиращият и евентуално би въздействал психологически на очевидците и близките му. За всички останали той или е жив или не е. Няма по-мъртъв или нъй-мъртъв човек, че да делим и мъртъвците на хора, по-хора, най-хора и богоизбрани. Който ги чувства близки да страда и да ги почита, но поговорката казва: *"Не плачи за чуждото умряло"*.

Освен това, с холокоста се завъртя добър бизнес, доста парички се "спечелиха". Но истинската причина, той да е издигнат в култ и да се повтаря и натяква за него постоянно, е да служи като щит на евреите, срещу евентуални нови подобни помисли и действия против тях, заради настоящите им деяния. Срещу другите може. И самите евреи могат да убиват безразборно своите съседи, но срещу тях – сакън, че много боли! Другите са свикнали и търпят, ако не са ще свикнат. Има време. Но срещу евреите, небива!

6. Шестата отрицателна функция, заложена в националсоциализма, която трябва да продължи да въздейства върху хората и народите след неговия крах е, да порицае и забрани вечния антисемитизъм. Това направо е черешката на тортата, но за нея по-късно.

ГЛОБАЛИЗМА

Глобализмът има две главни средства, с които осъществява своя диктат върху света.

- Чрез долара и световната финансова система, с която се изнудват и ограбват народите и биват подчинявани на волята на господарите. Тя се ръководи от Федералния резерв, Международния валутен фонд, Световната банка и др.
- За осъществяване на своето господство, господарите налагат и английския език за световен.

По принцип, на пръв поглед, действието с английския език е правилно, обединително, но по две причини е неприемливо и неосъществимо. Ако сега се счита, че неговото световно господство е окончателно и необратимо, това е само привидно и временно. По две причини.

1. Защото се налага принудително, по волята на силните на деня, нагло и безочливо. Без никаква съгласуваност или договореност със "жертвите" на английския език. Така стотици народи и езици биват унизявани, в името на световното господство на англоезичните.
2. Английският език, е един от най-неподходящите за световен език.

Англоезичните са едни от най неграмотните хора на планетата, защото английският език всъщност са два езика, говорим и писмен. Когато чуят някоя дума, те не могат да я запишат и питат: *"Кака се пише?"*. Затова някой се беше пошегувал, че в английския език се пише Ливърпул, а се чете Манчестър. Дори и да са добре образовани и грамотни, има звукосъчетания които не могат да се запишат на английски. Такъв пример е името на Македония. Когато го запишат на английски и го прочетат, то звучи Маседония. А в училище имат предмет "спелуване" – с какви букви и буквени съчетания от писменият английски език да се записват звуците и

звукосъчетанията от говоримия английски език. Всъщност, четенето и писането в английския език е мигновен превод от говорим на писмен и обратно.

Нямам нищо против говоримия английски език. Той е такъв какъвто е – език като всички други езици и служи на хората, които са го създали и го ползват. Но писменият език, въобще, като изключително важен цивилизационен момент в човешката еволюция, е способ за предаване на сведения на разстояние във времето и пространството. С него стъпките за предаване на сведения при нашето общуване чрез речта, стават три. От мисъл към звук, от звук към знак и обратно. С него, "загубите по трасето" се увеличават. Поради това, писменият език трябва да предава точно, ясно и бързо сведенията вложени в него, от говоримия. Така е в почти съвършения Български език.

Когато наши емигранти отидат в англоезична страна и започнат да изучават английски в някакви курсове или училища, местните им се чудят, как успяват да запишат чути непознати думи и изречения и след това да ги прочетат правилно, без да са им казали как се пишат. А нашите хора, в началото си ги записват с български букви и грешка няма и не може да има, защото Българският е фонетичен език.

Говоримият и писменият език са като двата крака, които трябва да се движат успоредно, в една посока. Но двата английски езика, отдавна са тръгнали всеки по свой път и днес той е един силно разкрячен език, а така далече не се стига. Дори още днес, на наши емигранти, които работят по летищата в САЩ, учили английски тук, понякога им се налага да "превеждат" между англичани и американци.

Има и трета, косвена причина, която показва, че английският като световен няма да го бъде. Англоезичните днес се държат, като наследници на Римската империя и се гордеят с това. Но както знаем, наследниците приемат и активите и пасивите от наследството. Както всички народи, подвластни на Рим, побързаха да се отърват от езика на омразните си господари, след края на империята, това ще се случи и с английския език.

Обединението на народите по света, рано или късно ще се състои. Но то трябва да е обмислено, решено и прието от народите, когато му дойде времето. Ала днешните господари искат да го направят точно сега. Днес е тяхното време. Днес те са на гребена на вълната. Затова бързат и го правят насила и на всяка цена, защото след обединението си светът ще говори само езика на господарите, осъществили покоряването. Ще се изповядва само тяхната религия. Културата, литературата, изкуствата ще хвалят и величаят само тях. В историята ще останат само те и техните победи. А днешните господари знаят, че времето им изтича. Или сега или никога. Така Ленин започна превземането на Русия: *"Днес е рано, утре ще е късно. Значи тази нощ"*.

В помощ на Глобализма, господарите сътвориха и въведоха в действие и Либерализма.

НЕОЛИБЕРАЛИЗМА

За всички "изми", за които споменах и не споменах до тук, могат да се напишат и се пишат трудове и книги. Но написаното в тях не е за нас простосмъртните. А и то

обикновено не е това, което трябва да е или пък е "точно това, което трябва да е", но никога истината. Така че, не сме загубили много.

Неолиберализмът, трябва да направи хората и обществото безработни – търпими, толерантни към всичко. Към мултикултурни, мултиетнически, мултирелигиозни, хомосексуални, финансово икономически, расови и всякакви други различия. Целта на всичко това е разкъсване и унищожаване на всички връзки в обществото и подчиняването му на чужд мироглед. Традициите, родолюбието и всичко обединително и съпротивително трябва да бъде заличено и премахнато.

Неолиберализмът трябва да мине като валяк през народите и да ги изравни и изглади, за да не се спъват господарите, с високо вирнатите носове в своя победоносен поход за завладяване на света.

След време, народите ще причислят съвременния неолиберализъм към мракобесните граждански идеологии – фашизма и комунизма.

ДЕМОРАЦИЯТА

*"...умът не види
добро ли, зло ли насреща иде..."*

Демокрацията е тежката артилерия, с която господарите покосяват народите и държавите по света. Ако при тях тя е красиво ухайно цвете, присадена при нас е грозен вонящ бурен, защото налага "недобър закон", който стои над морала и работи против него. Дори се противопоставя на природните правила и норми. Демократичните права, което българите имат днес, са само две.

- До останат в страната или да я напуснат, ако могат.
- Да гласуват за когото си искат. А изборът засега винаги е един и същ – чума или холера.

Истинското име, на истинската демокрация е Диктатура, което означава ред и законност. Ето това е направено на Запад. Диктатура на добър закон и добър ред, а след това вече, фасадно може да се играе на Демокрация. Но за да не разберем това и да го направим и ние, Диктатурата вече е мръсна дума, означаваща винаги тирания. Затова за нас, Диктатура – не! Анархична Демокрация – задължително!

Правата на човека, са следващият разрушител на обществата. Звучат красиво и хуманно и никой здравомислещ човек не би могъл да ги отрече. Затова защита против тях няма. Поради това се прилагат безконтролно избирателно и целенасочено – за противопоставяне на различните групи в обществото и неговото разложение. Когато на Запад някой започва работа, му представят два поменика за съгласие и подпис. Единият е с правата на работника, а другият с неговите задължения. Защо в случая с Правата на човека в обществото, няма и задължения на човека към обществото, както трябва да бъде? Защо една определена част от обществото има само права, а друга само задължения?

Всички заем от историята, как постъпиха колонизаторите от същия този цивилизован Запад, с нецивилизованите, "непригодните" хора в колониите, които не можеха да си изпълняват задълженията към новото общество. За да не им пречат на

възхода и да ги хрантутят, направо ги избиха, а оцелелите насметоха в пущинаците, в резервати. Защо господарите сега не се сетят за тази своя "грешка" тогава и да внушат на "нецивилизованите" и непригодни наши сънародници, че имат и те задължения към обществото, а им набиват в главите само Правата на човека? И то, да си ги търсят от нас – българите, главно в първия стожер – за живота, бита и възпроизводството. За втория стожер – образованието, културата и изкуствата, само да имитират. А за третия, дори не бива да споменавам.

А ето го и чудото на чудесата – неправителствените организации – злокачествените образувания в организма на всяко обречено общество, в процес на ликвидиране. Продажници и откровени предатели, доброволни еничари – същества с неизяснен пол, на границата на пълнолетието, завършили по безброй университети и факултети, работещи в по няколко двуместни или триместни института с гръмки и претенциозни имена, звучащи като "пайсее", които скитат от студио в студио на господарските телевизии за да се изявяват ката ментори на целия български народ. Да ни обяснят колко сме прости, мързеливи и тъпи и затова е нормално да сме на този хал. И, да си заработят пая.

Колкото са на брой НПОтата, десеторно повече са "ползите" от тях, но аз ще ги обобща само до две.

1. Те считат българите за идиоти и се стремят да ги направят достойни хора.
2. Те считат българите за достойни хора и се стремят да ги направят идиоти.

ЕЗИКОВИТЕ СЕМЕЙСТВА

Учените, които изследват езика като едно от най-важните еволюционни достижения на човека са установили, че при своето историческо развитие и разпространение, езиците по Земята естествено са се групирани в езикови семейства. Ще обърна внимание на две от тях, с които днес си имаме взимане-даване.

Езиците от Индоевропейското семейство са дванадесет групи от съвременни и отмерени езици. За тях в интернет има много и добри сайтове с теоретични разработки и нагледни схеми на езиковите връзки.

Другото езиково подсемейство което ни интересува, е на Семитските езици. Тук ще припомня, че езикът БХАДЖА е майка на индоевропейските и на семитските езици. За последните в Уикипедия пише следното.

"Семитските езици са езиково семейство, което се говори от повече от 370 милиона души в по-голямата част от Близкия Изток, Северна и Източна Африка. Те съставят североизточното подсемейство на Афро-Азиатските езици. Най-широко разпространеният семитски език днес е арабският език (206 милиона говорещи). Семитските езици са сред езиците, които най-рано са имали писмена форма. Терминът "Семитски" за тези езици идва от Шем, син на Ной. Съвременни етнически групи, говорещи семитски езици, са арабите, етиопците и евреите."

Други сведения за тези три народа има в Библията и в историята. Но идеологическите и историческите книги винаги трябва да се четат и между редовете.

Дори бих казал главно между редовете, като криминално четиво. Всеки текст от такова естество е субективно мнение на автора, отнасящо се за събития от определено време и от определено място. Но най-важното е да разберем това което ни внушава автора и защо ни го внушава. Четейки текста, ние можем и трябва да съпоставяме сведенията в него със сведенията които са ни известни, за цялостната мирогледова картина на времето, мястото и народите от историята, за описания период. Да го съпоставяме с известните ни сведения и от всички други части на човешкото познание. За възможното и невъзможното, за реалното и нереалното, за символиката и митологията, за религиозното и светското. Какво пише в текста и какво е изпуснато.

От Библията научаваме, че патриархът Абрахам, на гръцки Аврам, син на Тара, тръгва от Ур Халдейски, спира за известно време в Харан и след това отива в Ханаан. Първородният му син, е роден от слугинята на бездетната му до тогава съпруга Сара, която сама му я предлага, за да му роди син. Името на слугинята е Агар, а името на първородния му син е Исмаил – родоначалникът на арабите. За него е записано, че *"Той ще бъде между хората, като див осел; ще дига ръката си против всекиго и всеки ще дига ръката си против него..."*. Исмаил не е прав наследник на Абрахам.

Под влияние на тези имена от Библията, в нашата възрожденска литература, мохамеданите са наричани агаряни и исмаилтяни.

Вторият син на Абрахам е Исак, роден по-късно от законната му съпруга Сара. Той е продължител и правопреемник на рода на Абрахам и на евреите.

Както при всяка друга религия, повествованието и исторически личности и събития в Библията – митологичното начало на Юдаизма, са наследство от БАЛКХАРА и езика БХАДЖА.

Ако не греша, само славянските народи наричат и народа и религията евреи. Това име е от езика БХАДЖА и е дадено на потока от хора, които се преселват в онова време от Междуречието и Урарту в Палестина, част от които според Библията са и хората от рода на Абрахам. Местните ги наричат евреи – хора от изток. Евреи са само хората на Абрахам, за разлика от другите два клона, от всички, които днес наричаме евреи.

Вторият клон са хората, които Мойсей извежда от Египет и завежда в Ханаан. Тези хора са джудай, на гръцки юдеи. Те са преносителите на еднобоговия Юдаизъм в Палестина. А той е етиопска религия. Основание за това твърдение ми дават два факта. В най ранните египетски фрески, хората са рисувани с тъмна кожа. Поради това и не само, мисля, че Горен Египет е основан от етиопите или е бил част от Етиопия. Вторият факт е от Библията. Там, след като Мойсей убива египетския надзирател, избягва в Мадиамската земя. Приема го мадиамският жрец и го оженва за една от дъщерите си. От него Мойсей получава Юдаизма. Сценката с горящата къпина е само художествен, религиозен, богоутвърждаващ похват.

Някои автори приемат, че Мойсей, е фараонът Аменхотеп IV – Ехнатон, родоначалникът на монотеизма. Аз съм склонен да приема, че е така. Доводи за това има. Според историята, Ехнатон се опитва да наложи еднобожието в Египет, но поради решителната съпротива на жреците не успява и всичко, което е направил в тази насока е било изтрито и заличено, в прекия и преносен смисъл. Той и религията

му изчезват от историята на Египет, защото никой не е станал пророк в собствената си страна. Това е официалната версия. Но официалната версия може да бъде продължена с делото на Мойсей. Сериозно основание за това е, че първите две значими събития, останали в историята и свързани с еднобожието са от едно време и от едно място – Египет. Международния мит за бебето в кошницата и реката, намирането му, отглеждането и възпитанието му в двора на фараона, също сближава двата персонажа.

Официалните версии, почти винаги са удобните или най-удобните версии. А истинската често е друга. Какво се случва, всъщност тогава? Случва се нещо решено от жреците в Египет, в Ехнатоново време, а днес сме близо до окончателното му осъществяване. Да преминем от върховенството на тялото и душата към върховенството на ума.

Елитите в древността, са познавали човека, обществото и Вселената. За онагледяване на същността и на трите са използвали пирамидата. Знаем, че в древен Египет тя заема почетно място. Можем да я ползваме и ние днес. Нека си представим Вселената и човешкото познание като пирамида. Най-отгоре, на върха е Идеализмът, ВЕДА. Тази част от Вселената, до която може да се достигне само умозрително. Обикновено в езотеризма се изразява с око в триъгълник, на върха на пирамида. Останалата, долната, по-голямата част от пирамидата е Материализмът, ВИДА. Всичко до което може да се достигне по сетивен път.

При върховенството на Идеализма в обществото, човекът е долу, пред пирамидата, а Висшето познание далечно и недостижимо за него, горе на върха. Ако нещата останат така, човекът ще продължи само да се възхищава и прекланя пред Висшето и недостижимо познание *"там горе, във висините"* и няма да помръдне от мястото си. Няма да осъществи никакво еволюционно развитие. Затова египетските жреци решават да предоставят върховенството в обществото на Материализма. Човекът да спре да се взра само във Висшето недостижимо познание там горе, а да опознае близкото и достижимо познание тук долу, в основите на пирамидата. Но като начало се започва с егоистичния битов материализъм, за да се премине след време към научния. Да се осъществи правилото: *"Количествените натрупвания, преминават в качествени изменения"*.

От тогава човекът се изкачва по редовете на пирамидата на познанието и днес науката вече е достигнала до самия и връх, овладявайки тайните на материята и осъществявайки чрез тях прогреса. А той, в последния век се осъществява с невероятна бързина.

Всичко това се дължи и на решението на египетските жреци от онези времена и на дейността и на евреите. Но поради тяхната нееднородност, с тях вървят и доброто и злото, затова в последно време Материализмът остана не само научен, но предимно и твърде битов. Мисля, че водачите им забравиха истинската мисия на джудаите и твърде много наклониха везните, повярваха и се вживяха в своята богоизбраност. Тя е само временна роля, но неприятните последствия от нея изживяваме всички днес.

Елитът на Египет е знаел, че в добре устроеният и цивилизован Египет, не може да се наложи нова идеология, нова религия, защото няма благодатна почва за това – много на брой, унижени и експлоатирани хора. Затова ги създават умишлено.

"Всичките човеци, които излязоха из чреслата на Якова бяха седемдесет души; а Йосиф беше вече в Египет. И умря Йосиф, всичките му братя и цялото онова поколение. А потомците на Израила се наплодиха и размножиха, увеличиха се и толкова много се заселиха, щото земята се изпълни от тях. Тогава се възцари над Египет нов цар, който не познаваше Йосифа. И той рече на людето си: Вижте, тия люде, израилтяните са по-много и по-силни от нас; елате, да постъпим разумно спрямо тях, за да се не размножават, да не би, в случай на война, да се съединят и те с неприятелите ни, да воюват против нас и да си отидат от земята. Затова поставиха над тях настойници, които да ги измъчват с тежък труд; и те създаха на Фараона Питом и Рамесий, градове за житници. Но колкото повече ги измъчваха, толкова повече те се размножаваха и се разширяваха, така че египтяните караха жестоко израилтяните да работят; огорчаваха живота им с тежка работа, да правят кал и кирпичи и да вършат всякакъв вид полска работа, всичките работи, с които ги караха да работят, бяха твърде тежки." Изход 1 : 5 – 14

И това не е всичко. Животът на израилтяните в Египет, от ден на ден става все по труден и тежък и Мойсей изпратен от бог Иеова, отива при фараона и се опитва да ги измоли от него и да ги изведе от Египет. След множество перипетии, накрая израилтяните ограбват и открадват, каквото могат и избягват от Египет. Следва четиридесет годишен преход през пустинята. Там Мойсей се опитва с всички средства да им внуши новият бог, новата религия и така да ги обедини, но те постоянно се връщат към старите си нрави и навици. Отново си правят идоли на Златния телец и продължават да ги почитат. Заради това той им дава и се опитва да им наложи "Десетте божии заповеди". Но вероятно не му се отдава напълно и както винаги, противоречието се решава с отстъпки. И от двете страни. Джудаите приемат безусловно първите пет заповеди, а във вторите пет се съгласяват да се ограничат с морални деяния само към "ближния" – родственика, едноплеменника, еднотреца. Така към всяка от вторите пет заповеди се добавя и думата "ближния".

Но мисля също, че някой, назад във времето е редактирал шеста, седма и осма заповед и е премахнал "ближния" от там, защото не изглеждат твърде лицеприятни за неджудаите. Затова ще добавя в скоби отново "ближния" в тях, за да се види как звучат те и как изглеждат десетте "в пакет", след отстъпките.

1. Аз съм Господ, Бог твой; да нямаш други богове освен Мен.
2. Не си прави кумир и никакво изображение на онова, що е горе на небето, що е долу на земята, и що е във водата под земята. Не им се кланяй и не им служи.
3. Не изговаряй напразно името на Господа, твоя Бог.
4. Помни съботния ден, за да го светиш; шест дена работи и върши в тях всичките си работи, а седмия ден събота, е на Господа, твоя Бог.
5. Почитай баща си и майка си, за да ти бъде добре и за да живееш дълго на земята.
6. Не убивай. (ближния си – Б.Б.)
7. Не прелюбодействуй. (с ближния си – Б.Б.)
8. Не кради. (от ближния си – Б.Б.)
9. Не лъжесвидетелствуй против ближния си.
10. Не пожелавай дома на ближния си; не пожелавай жената на ближния си; нито нивата му; нито роба му; нито робинята му; ни вола му; ни осела му; нито някакъв негов имот – нищо, което е на ближния ти.

Така записани, първите пет заповеди приобщават и сплотяват джудаите към новия бог и новата религия, а вторите пет ги затварят и капсулират като общност. Но чрез вторите пет заповеди, Мойсей им разрешава да правят обратното с всички останали хора – неджудаите, както обичайно са го правили дотогава. Така джудаите получават разрешение – заповед, да служат едновременно и на Ехова и на Златния Телец. От тогава, та до днес.

От тази комбинация в българския език е възникнала думата "богат". Днес тя означава само многоимотен човек, но първичното и значение е, че този човек си има Бог – богат е и неговият бог го прави имотен. Това е същността на еднобожието.

След четиридесет години, джудаите завладяват Палестина и се смесват с истинските евреи и понеже нямат нищо общо с тях, дълги години са в противоборство, описано и в Библията. Евреите са последователи на бог БАЛ, а джудаите на бог Ехова. И държавите им са две – Израел и Джудея, на гръцки Юдея. Дори след победата на Еховистите, борбата не спира, докато накрая, както се казва в един стар виц, дошъл горският – Рим и ги разгонил по света.

Третият клон на съвременните джудаи или евреи, са българи и хазари, от времето и мястото на Кубратова България.

Какво, как и защо се е случвало с трите клона от тогава до днес, аз не знам. Но пък знам, че те винаги са били различни, като хора от друга планета, с друг морал и други цели. Двойният стандарт при тях е стандарт. Един бог, един народ. Над всички останали. И всичко им принадлежи. Дори и когато са били поставяни за дълго на ръба на оцеляването и са се молили и на другите и на Бог само за оцеляването си, след него те неизменно претърпяват преобретението: *"Когато въшката се наяде, излиза на челото"*.

При тях национализмът е неотменима норма, доведена до шовинизъм. Приобщаването им към другите народи за тях е забранено. Затова винаги държат и подчертават, че са различни. Взаимопомощта при тях е задължителна. Независимо в кой край на света се намират, те, всички, са едновременно религия, народ, корпорация, банка, разузнаване, армия, университет, медия, мафия и т.н. Действат като един организъм. И тъй като са по върховете на властта във всички тези области, във всички държави и международни организации, разполагат с цялата световна информация, пари и мощ.

И стандартно налагат на света своя двоен стандарт. Всичко което написах по-горе за тях, спрямо другите народи се прилага с обратен знак. На народете им се забраняват: национализма, различията, културите, взаимопомощта, сдружаването, въоръжаването, силната власт, планирането и т.н. и т.н. Все внушения с разложителни за народите и разрушителни за държавите действия. И всичко това, в името на глобализма и в крайна сметка, световното им господство.

В името на прогреса бих простил всичко на господарите, но милионите, десетките милиони, стотиците милиони невинни човешки жертви, принесени в името на отмъщението и за тяхното господство – никога.

Написах всичко това само за да се изясни, откъде идва съвременния еврейски щит – терминът "антисемитизъм". Представката "анти", добавена към някоя дума, обръща

нейното значение в противоположно, от което следва, че основната дума е "семитизъм". Но аз никога не съм чувал или чел такава дума. Официално такава идеология няма и никога не е съществувала. Но пък се забранява на несемитите, да се противопоставят, да противостоят на евреите, арабите и етиопите. А какви са съдбите и взаимоотношенията между трите семитски народа?

- Етиопия, родината на Юдаизма, заедно с Индия, Китай и Иран, е една от четирите древни империи, запазили се на същите места, със същия народ. Древната императорска династия там беше прекъсната през 1974 г. със свалянето от власт на последния етиопски император Хайле Селасие. Днес е много бедна страна и периодично е връхлитана от природни бедствия.
- Саудитска арабия, родина на Мохамед и господар на Исляма, за по-малко от век, след откриването на петрола там, стана една от най-богатите страни в света. Защо великите сили разрешиха това да се случи? Имаха достатъчно мощ да и вземат петрола и Саудитска арабия да е като Нигерия – с много петрол и с малко пари.
- След втората световна война, чрез ООН, след две хиляди години, на същото място, на територията на Палестина беше възстановена еврейската държава Израел, но с друг народ.

За още нещо не съм чел и чувал през целия си живот. Може би е случайно стечение на обстоятелствата, но въпреки противоборството и омразата между евреи и араби във врящия котел на Близкия Изток, не съм чувал и чел за каквито и да е, добри или лоши отношения между Израел и Саудитска арабия. Никакви.

Арабите, като господари на Исляма и всички мохамедани считат, че там където има джамия, е ислямска територия. Там където има мохамедани, те са от ислямския народ. Не дават и дума да се изрече против Мохамед, Аллах или Исляма. За всяко противопоставяне, където и да е по света, веднага започват световен джихат по някакъв начин. Антиислямизмът, е първият щит на арабите, на Исмаил.

Вторият щит – антисемитизмът на Исак, е общ и за арабите и за евреите. Така де: *"Брат брата не храни, но тежко на този който го няма"*. А семитизмът никъде не съществува като идеология, защото е преоценен, прецизиран и пригоден само за евреите и заменен с Ционизма. Така че, антисемитизъм означава преди всичко антиционизъм.

Антиислямизмът се наказва с джихад. Антисемитизмът с порицание и затвор. А антиариизма се поощрява и е задължителен. Два семитски народа, с две семитски религии и една друга, трета, половината от която е под техен контрол. Колко удобно.

Заради всичко това, много хора по света мразят джудаите. И с право, ако се отдадат на чувствата. Но разумът винаги показва друго. Нека да си отговорим на въпроса: *"Какво всъщност са направили те, за да владеят света?"* Ако премахнем подробностите, ще останат само две неща – решили са и са го направили. По принцип две нормални и препоръчителни за всеки човек и народ деяния. От което следва другият въпрос: *"Защо не го направихме ние?"*. Отговорът е: *"Защото нито сме го решили, нито сме го осъществили"*. Ами тогава, какво чакаме? Да го направим сега! *"По-добре късно, отколкото никога"*. А може би, сега му е времето.

ОБЩИНАРИЯТА

За потомците!

Общинарията, не като пореден, а като последен обществен строй ще бъде устроена според Българския Мироглед. А за него ще припомня, че *"Откакто съществува, човекът размишлява главно за три неща: Вселената, човека и обществото. Представата му за тях, трите, съставлява неговия мироглед, а общият мироглед е най-важният цивилизационен и обединителен компонент за всяко общество."*

Днес, господарите на света – тарикатите, са решили да наложат своя Нов световен ред на цялото човечество. И го налагат. Насилствено и брутално. И вероятно си мислят, че успехът им е *"В кърпа вързан"*. Но както е казал мъдро народът: *"Насила хубост не става!"*.

Общинарията, ще бъде противовес на Новия световен ред. Причината, претекстът за осъществяване на новото обществено устройство е следване необратимия ход на човешката еволюция, според който трябва да се изкачим на последното стъпало – от върховенството на желанията на тялото и душата, да преминем към върховенството на достиженията и решенията на ума.

Преди да се роди детето, неговият свят е майчиното тяло. Когато се роди, светът му се разширява с неговата стая. Когато проходи, светът му вече е цялата къща. След време, светът му се разширява и с целия двор. После и с цялата махала, селото, околността, общината, окръга, областта, държавата, континента, света. Има и такива земни жители, чийто свят се е разширил и с околното пространство. Прекрасно, но не трябва да спираме до там. Човекът пораста с отговорностите които поема, а не с годините. Така е и с народите, така е и с цялото човечество. Трябва да продължим напред, за да станем космически същества. Но за целта е необходимо да познаваме Вселената. За да знаем какво може и какво не може. Да преценим какво можем ние, какво искаме и какво трябва да направим, за да полетим надалече.

Не знам по каква причина и кой ни внуши, че ние хората сме чудото на чудесата, не само на Земята, но и във Вселената. Вярно е, че тук, днес, ние сме "върха" и поради това деребействаме не само над животинския и растителен свят, но и над самата природа. Решихме, че и помежду си трябва да се уточним, кой – кой е и затова някои деребействат и в човешкото общество. Грозно е, но е закономерно явление.

Сред човешкото множество, което иска просто да съществува "нормално", се открояват две категории хора, които движат прогреса и определят посоката. Те така са устроени по рождение. *Едните са тарикатите, които вземат от обществото, а другите са творците, които дават на обществото.* Както се казва: *"Всички останали сме от миманса"*. В новото общество тарикатите и творците трябва да са в

"един отбор" и да работят заедно, убедено и еднопосочно – напред, по пътя на прогреса, под ръководството на творците.

В Общинарията, на човека трябва ясно и категорично да му се обясни, че той е просто само един биоробот, от когото обстоятелствата или нечия чужда воля, чрез "дресировка" могат да произведат светец или мерзавец, в зависимост от проекта. Оставен "свободен", извън някакъв проект, ненасочван, ненаправляван, той започва да преобразява света по свой образ и подобие, в своя угода. Ако всички са свободни в обществото, то се превръща в джунгла, където както знаем властва законът на джунглата – нокти и зъби, срещу рога и копита. Поради това в Общинарията няма да има "човешки права", "свобода, равенство, братство", "демокрация" и "либерализъм" – нито стар, нито нов. Там ще се прилага Варновата властова система и ще има абсолютен ред. Безусловен. За всички, навсякъде и по всяко време. Нищо в Общинарията не бива и не трябва да е извън надзора и контрола на елита. Новото общество трябва да стане като мравуняк или пчелно семейство, но без търтеи, в което да властва умът.

Варновата система е сътворена в древността за нуждите на друго общество, с друго равнище на прогрес, където хората решават и контролират всичко. Днес обществото е различно. В него компютрите и другите технологии заемат важно място в личния и обществен живот. Ако сравним човека и компютъра ще установим, че човекът се различава и превъзхожда компютъра само с две свои дадености – чувствата и въображението.

Въображението е човешката мъдрост, която ни е извела до съвременното равнище на прогрес, а чувствата ни създават всички възможни пречки и проблеми в нашите лични и обществени взаимоотношения и в крайна сметка и в прогреса на обществото. Затова в Общинарията, решенията ще се вземат от хората, защото са мъдри, а контролът на изпълнението им ще се осъществява от компютрите, защото са безпристрастни.

Въпреки новия образ на човека в Общинарията, той ще е най-важният в нея. Всичко там ще бъде в негова полза. Той ще е преди, не над, а преди обществото и околната среда. За да се осъществи тази негова "важност", в новото общество ще трябва да отчитаме и да се съобразяваме с неговите:

1. Еволюционно равнище.
2. Човешка същност.
3. Естествени, лични различия.

ЕВОЛЮЦИОННОТО РАВНИЩЕ НА ЧОВЕКА

"Древните са обобщили еволюцията с едно изречение: „Диханието става камък, камъкът – растение, растението – животно, животното – човек, човекът – дух, а духът – бог.

Моля, обърнете внимание на следната последователност: животно – човек – дух. Това е нашата преходна същност днес. В нас битуват и трите. Превесът на една от тях ни определя като личности, а сборът от личности съставляват облика на всяко общество."

Отношението на обществото към човека в Общинарията, трябва да е съобразно неговата същност, с която той се изявява в обществото – като животно, като човек или като дух.

- Ако се държи като животно, и обществото трябва да се отнася към него като към животно.
- Ако се държи като човек, и обществото трябва да се отнася към него като към човек.
- Ако се държи като дух, и обществото трябва да се отнася към него като към дух.

"Аз, искам!", е основен закон в животинския свят. Там всяко желание на тялото и душата, е достатъчен мотив за действие. Така постъпва и "животното-човек". Затова животинското у нас трябва да се ограничава или обуздава по всички възможни начини.

- То може да се изявява в нас неосъзнато, пасивно, неагресивно, заради естествената ни непригодност за обществено съжителство.
- Или неосъзнато, но активно, с грешни деяния, също заради естествената ни непригодност за обществено съжителство.
- Но животинското може да се изявява у нас и като осъзнато, активно и агресивно поведение, с цел да разрушим и пригодим обществото според собствените си нужди и желания – съобразно нашия мироглед.

При невъзможност животинското в определена личност да се вмести в рамките на обществения морал и живот, човекът-животно трябва да бъде извеждан от обществото в резерват или затвор. Ако агресивността и последствията от нея за обществото са крайно неприемливи, несъвместими, непоправими и постоянни, излизащи дори извън животинското и обясними само с човешката лудост или бесът на звяра, за съжаление този човек-животно трябва да се отстрани завинаги. Основания за това деяние е естественият подбор в природата. Той трябва да се познава и спазва и при хората.

ЧОВЕШКАТА СЪЩНОСТ

"Еволюирайки милиони години, човекът е достигнал съвременния си "съвършен" образ. Ако решим да го опознаем, колкото и "сложен" да ни се вижда на пръв поглед, обобщавайки цялата му "сложност", ще установим че се състои от три "части" – тяло, душа и ум. Имайки предвид това, личните човешки права и задължения, дадени ни от природата са пет:"

1. На живот.
2. На бит.
3. На възпроизводство.
4. На духовна удовлетвореност.
5. На творческо дръзновение на ума.

Първите три – телесните лични права, са неотменими. Те са генетично заложени и възложени на всеки отделен човек и никой, нито друг човек, нито обществото, не бива да го лишава безпричинно от тях.

Три са стожерите, които поддържат справедливостта – основата на морала в общността и самата общност. Общинарията трябва да ги поддържа здрави, удовлетворени и добре работещи.

1. Първият стожер, е необходимостта от сигурни условия за удовлетворяване на трите неотменими лични телесни права на човека – на живот, на бит и на възпроизвеждане.

Първият стожер, е нуждата от задоволяване на потребностите на тялото. Той е "хлябът", от римските обществени устои: *"Хляб и зрелища!"* Общинарията задължително трябва да удовлетворява телесните права и нужди на всички хора в обществото. Ако възможностите на дадено общество позволяват единствено удовлетворяване на хората само по първия стожер – телесно, в такова общество *"Битието, определя съзнанието"*.

Когато нещо добро, хубаво, ни се проповядва упорито, непрестанно и с всички възможни средства, това трябва да породи съмнение у нас. Защо се прави? Защо е необходимо да се налага нещо, щом то е добро? Днес такова съмнително проповядвано добро е самата добротата. Отвсякъде ни призовават да сме добри, с всички, независимо от всичко. Като започнем от християнските две ризи и двете бузи със шамара, та стигнем до "всемирната любов", проповядвана от новите "духовни учения". Всички те искат от нас да сме добри. Целта и резултатът от това внушение се вижда днес, когато се срещат и смесват "добрите, възпитаните, цивилизовани и обуздани" европейски граждани, с "невъзпитаните и необуздани" мигранти от ислямския свят – хора с различен мироглед, чийто девиз е *"Аз искам!"*

А за добротата има и друго мнение. *"Добрият родител, не е добър родител! Добрият учител, не е добър учител! Добрият командир, не е добър командир! Добър родител, учител или командир, е справедливият човек."*

Затова в Общинарията могат и ще бъдат налагани санкции и наказания и по трите лични телесни права от първия обществен стожер.

1. Лишаване от правото на живот, заради деяния на личността против други членове на обществото или Общинарията, противоречащи на уточнените от морала и закона правила и норми.
2. Ограничаване или лишаване от правото на бит, заради правилото: *"Който не работи, не трябва да яде!"*
3. В Общинарията, прирастът на населението трябва да се наблюдава и регулира административно по две причини и по два начина.
  - Биологично лишаване от правото на възпроизводство на отделни личности, заради умствени или генетични проблеми.
  - Чрез контрол от властите и доброволно и осъзнато изпълнение от гражданите, за регулиране на прираста и поддържане на населението, според установените норми, продиктувани от нуждите и възможностите на Общинарията и нуждите и възможностите на околната среда.

2. Вторият стожер, е необходимостта от осигуряване на повече и по-добри възможности за упражняване на четвъртото лично право – на душевна удовлетвореност.

В Общинарията това ще става чрез културата, изкуствата, спорта и туризма. Те са "зрелищата" от римските обществени устои: "Хляб и зрелища!"

3. Третият стожер, е необходимостта от осигуряване на повече и по-добри условия и възможности за упражняване на петото лично право – на творческото дръзновение на ума.

В Общинарията това ще става на основание на колективното познание, чрез личното дръзновение на отделния човек, за открития и нововъведения в областта и на трите стожера. Общинарията трябва да осигурява условия за проверка, осъществяване и прилагане на мисловните градежи на въображението на личността в действителността; от теорията, в практиката; от Веда, във Вида. В Общинарията "Съзнанието ще определя битието!" Третият стожер трябва да бъде първостепенен и обгрижван от всички. Той ще е двигателят на прогреса.

Всяко нещо или деяние в природата си има своето пространство-време. Човекът също. Нашето личностно пространство е нашето тяло, а нашето време, е продължителността на нашия живот. От цялата Вселена, само те са "наши" и са ни дадени от природата временно. Ако се огледаме наоколо ще забележим, че и животните имат същите телесни права и задължение по първия стожер, като нас. И ги ползват и спазват като нас. По втория стожер е същото. По третия стожер обаче се различаваме и то много. Ето защо той е първостепенен за нас, хората.

"При невъзможност в дадено общество да се осигурят условия за удовлетворяването и на трите стожера, първо трябва да бъде ограничен третият стожер, след това вторият и накрая да остане само първият, да поддържа общността. Когато и той рухне, общността престава да съществува."

ЕСТЕСТВЕНИТЕ РАЗЛИЧИЯ МЕЖДУ ХОРАТА

"Като част от Пътя, на нашето еволюционно стъпало сме от животинския вид човек, но като хора, вътре във вида си сме различни и в трите си "съставки": телата, душите и ума. А различията, каквито и да са те, когато и да е, където и да е, винаги са повод за разделение между хората. Но и различията са различни. Едните са естествени – лични, а другите изкуствени – групови."

Естествените, личните различия между хората, които трябва да бъдат отчитани и удовлетворявани в Общинарията, са следните.

1. Първото е фактът, че сме родени хора, човеци, за което ние нямаме нито заслуга, нито вина. Затова, че сме родени човеци, грижата за хората ще е първото основно задължение на Общинарията.
2. Второто различие е фактът, че сме родени мъже или жени, за което ние нямаме нито заслуга, нито вина. В Общинарията, мъжете ще станат отново

мъже, а жените отново жени. Благополучието в семейството ще зависи от мъжа, щастието от жената, а бъдещето от децата.

3. Третото естествено различие е възрастта – децата, възрастните и старците. Ние нямаме нито заслуга, нито вина, че за определено време сме на определена възраст. Затова в Общинарията всички солидарно ще се грижим за нуждите на всички.
4. Четвъртото естествено различие между хората, е цветът на човешката кожа. Ние нямаме нито заслуга, нито вина за цвета на нашата кожа. Поради това, няма никакви основания за каквито и да е последствия от това естествено различие – нито в личен, нито в обществен план.

Изкуствените, груповите различия между хората, които съществуват в съвременното общество, в Общинарията трябва да изчезнат, защото са проклятието на нашето време. В новото общество ще бъдат прилагани решения и действия, основани и мотивирани само от естествено съществуващите истини в природата, а не от измислени и наложени в обществото някога от някого, за определени нужди на определени хора.

В Общинарията няма да има:

- Конституция и закони в днешния им вид.
- Религии, идеологии, политики, партии и избори.
- Банки и други финансови институции в днешния им вид. Хазартни игри.
- Синдикати и работодателски сдружения.
- Съдебна система – адвокати, прокурори, съдии и нотариуси.
- Администрация в днешния вид – чиновници, бюрократи.
- Тайни общества и духовни учения.
- Малцинствени сдружения и права, заради някакви различия.

Когато Общинарията стане световна система за всички хора по Земята, ще отпадне и необходимостта от въоръжени сили и военно-промишлени комплекси. Но до тогава, заради всеобщата враждебност в съвременния свят, в приложената от една държава Общинария, за съжаление трябва да се поддържа достатъчна боеспособна армия.

Друга важна пречка от груповите различия в обществото, за осъществяване на световната Общинария е "езиковата бариера" – липсата на общ език за цялото човечество, който да се изучава повсеместно като втори задължителен, заедно с майчиния. Ще бъде жалко, много жалко, ако за такъв се наложи английският – езикът на омразния Нов световен ред.

Глобализацията е неизбежна. Така или иначе все някога ще се осъществи. Или чрез Новия световен ред или чрез Общинарията. Разликите са в методите на налагането на двата строя и техните крайни цели.

1. Новият световен ред се налага насилствено върху мнозинството от малка група хора, а Общинарията ще се приеме и осъществи доброволно от мнозинството.
2. Целта на Новия световен ред, е властта и върховенството на волята и желанията на малка група хора, над всички останали. Целта на Общинарията е власт на общовалидни правила и норми, над всички хора.

За налагане на Новия световен ред се използват всички позволени и непозволени методи и средства. Цялото човечество, във всички континенти и държави е обхванато от октопода на тарикатите. Чрез международни организации и договори те налагат своята воля навсякъде. На стратегическите възлови позиции в международните институции и в отделните държави са поставили техни хора и са заложили "мини и капани" против творците и измъкване от тях няма. Но най-мерзкото им деяние и оръжие навсякъде е "Петата колона", която е окомплектована от пет роти местни бойци.

1. Първата рота е съставена от предатели – местни граждани, предимно с местни имена, но с чужд майчин език, чийто девиз е шопският постулат: *"Аз не искам на мен да ми е добре, искам на теб да ти е зле!"*
2. Втората рота е съставена от продажници – хора без род и Родина и поради своята алчност са готови да продадат *"и майка си, и баща си"*. И ги продават на тарикатите *"за жълти стотинки"*.
3. Третата рота е съставена от откровени глупаци, издигнати от тарикатите по върховете на държавното управление. Те са най-лошото възможно съчетание за хора от елита – власт и глупост.
4. Четвъртата рота е съставена от хора със зависимости или стари грехове, чрез които тарикатите ги изнудват да им служат.
5. Петата рота е съставена от млади хора – предимно студенти. Интелигентни, образовани, енергични и амбициозни, но без грам житейски опит и родолюбие; обучавани по програмите на тарикатите – предимно в областта на "хуманитарните науки" и глобализма, чрез които им промиват умовете и ги "стерилизират"; оставят им зрително поле като на коне с капаци – само в "евро-атлантическата неолиберална ценностна" посока. Те са наши деца и срещу тях борбата е най-трудна.

След тези описания се вижда колко е бил прав поетът, когато е написал: *"Борбата, е безмилостно жестока! Борбата, както казват е епична!"*

Общинарията – новият обществен строй трябва и може да реши всички противоречия на съвременното човечество. Той ще е ситото, през което всичко измислено и дребнаво в човешкото общество ще изпадне, а ще останат само големите, истинските неща. Но ще бъде грешка, ако новото дойде за пореден път с вечния девиз на егоизма: *"Светът започва от мен"*; ако няма приемственост и надграждане на новото върху старото – върху материалната основа и научно-техническите достижения на съвремието.

За мнозина Общинарията ще изглежда мечта, невъзможна утопия, фантасмагория. Но ако погледнем внимателно днешната действителност, целият прогрес с неговите подробности и проследим тяхната история, ще се убедим, че в миналото те също са били мечти, невъзможни утопии и фантасмагории.

Пътят към Общинарията може да се извърви "бързо и лесно" само от затворено общество със силна централизирана власт; висока степен на обществена собственост; голям брутен вътрешен продукт; високо равнище на научно-техническия прогрес и технологии.

Преди десети ноември, България беше осъществила някои от най-важните от тези условия. Трябваше само да продължим напред. Но тарикатите от Запада решиха друго. Както каза един наш министър: *"След Освобождението, през 25 – 30 години, нас ни обръщат наопаки като чорап и започваме всичко отначало."*

Но най-важното условие за преминаване на една държава към новия строй, е да има собствен елит, който да осъществи Общинарията и да и предаде властта. Преди това обаче, трябва да извърши и следните дела, примерно:

- Да постановят, че в България българските закони, правила и норми са над чуждестранните и международните. България да се договаря двустранно с всяка страна поотделно.
- Да забрани и изкорени всички чуждестранни и международни представителства и присъствия в страната, както държавни така и частни: юридически, физически, религиозни, политически, военни, екологични, правозащитни, доброволни, благотворителни, финансови, търговски, консултантски, неправителствени, фондации и т.н. и т.н.
- Да останат единствено посолствата, но в състав, приведен в нормални количествени и качествени рамки. Сега някои посолства превишават в количествено и качествено отношение българското правителство, заедно с обслужващия персонал. Какво "работят" те тук? Особено някои.
- И най-важното – да постановят Българския мироглед като единствена "идеология" в България. А целта и гаранцията за успеха на Българския мироглед спрямо човека и обществото, да е справедливостта.

Още преди промените в Източна Европа, някои западни мислители изказаха мнение, че предстои конвергенция – обединение между капитализма и комунизма – между две несъвместими съставки с цел, поява на нещо ново, с нови качества и нови цели. Или както го е казал философът: *"Теза + антитеза = синтеза"*.

"От всеки според възможностите – на всеки според потребностите." Този девиз, на нас, по възрастните ни е познат и вероятно ще насочи читателите към мисълта, че Общинарията ще е връщане към комунизма. Така е, но не съвсем. Първо, защото всяко връщане назад е глупост. И второ, защото бившият комунизъм беше красива теория, но грозна практика. Затова го изпратиха в небитието.

От комунизма в Общинарията ще бъдат прилагани:

- Безусловна и всеобхватна централна власт.
- Пълна всеобща собственост.
- Солидарност между членовете на обществото за всичко.

В Общинарията няма да има никаква частна собственост.

- На земята, на водата, на въздуха, на небето, на всички подземни и надземни природни богатства.
- На жилища, на автомобили, на яхти, на самолети и т.н.
- Няма да има лихви, заплати, пенсии, лични печалби и спестявания.
- Няма да има наследство.

- Няма да има чуждестранни инвеститори и собственици – нито физически, нито юридически.

Всичко трябва да е общо – на обществото. Не на държавата, а на обществото.

"Парица – царица." Това пък е девизът на капитализма. А той също не е по-розов, защото се оказва красива практика, но грозна теория. И затова в момента го изпращат и него в небитието.

От капитализма в Общинарията ще бъдат прилагани:

- Пълна свобода за пазарна стопанска инициатива и дейност.
- Пълна свобода за творчески дръзновения в теорията и практиката.
- Безусловна и всеобхватна власт на парите.

Трите основни цели в Общинарията ще са:

1. Задоволяване на нуждите на хората по трите стожера.
2. Защита и грижа за околната среда – за природата.
3. Осъществяване на научно-техническия прогрес.

Всички решения и деяния в Общинарията ще бъдат окачествявани и оценявани, съобразно приноса им към трите цели на обществото.

ТРИТЕ СТЪЛБА НА ОБЩИНАРИЯТА

Преходът към Общинария, въобще, както всеки преход ще е труден, защото може и ще се осъществи по различни начини и пътища, както се случва днес, по време на насилственото ни вкарване в кошарата на Новия световен ред. Образно казано, Общинарията ще се състои от:

- Елит – глава.
- Администрация – нервна система.
- Електронно правителство – кръвоносна система.
- Банка – сърце.
- Пари – кръв.
- Стопанство – скелет, кости.
- Стопани – тяло.
- Работници – ръце.
- Транспорт – крака.
- Армия и служби – имунна система и мускули.
- Територия и селища – черга.

За създаването и съществуването на новия обществен строй са необходими следните три съвместно добре работещи в синхрон обществени инструменти – постаментите на Общинарията.

- Електронно правителство.
- Банка.

- Управленско устройство.

Те трябва винаги да са уравновесени вътрешно и помежду си.

Ще опиша Общинарията в завършен вид – като вече осъществен и добре работещ обществен организъм. Ще я опиша с кратки примери, според възможностите на скромния си житейски опит и слабо въображение, но в бъдещата Общинария специалистите ще подредят всичко по правилния начин.

ЕЛЕКТРОННОТО ПРОВИТЕЛСТВО – СЪДБАТА

Електронното правителство ще е електронен портал, платформа, нещо като тресавището Гугъл, което ще обхваща всичко и всички в държавата. Навсякъде, в училищата, предприятията, здравеопазването, транспорта, местата за отдих и развлечения, туризма и всички други обществени места, ще има датчици и необходимите електронни устройства, чрез които в него, в реално време ще се въвеждат, отчитат, съхраняват, обработват и предоставят сведения. По всяко време, всеки ще може да провери всяко действие, сведение, състояние, преводи, класации и всичко в електронното правителство. В Общинарията няма да има почти никакви тайни, на никого, от никого.

Електронното правителство ще преразпределя паричните и стокови потоци за стопанството и за хората; ще оценява и класира; ще разрешава и забранява; ще взема автоматично решения; ще бъде мястото за служебно общуване на всички граждани в управленско, занятийно, местно и общодържавно равнище и т.н. и т.н. Ще държи съдбата ни в своите "ръце". Затова електронното правителство – порталът, платформата, в Общинарията ще се нарича Съдба.

Думата съдба е производна от думата съд > съдя > съдене > съдба и трябва да се мисли като дума с ударение върху звука Ъ. Но няма да е беда, ако по навик продължим да я произнасяме съдбà.

Електронната Съдба на Общинарията, трябва да е изолирана от интернет и надеждно защитена от всякакво вмешателство.

БАНКАТА – ПАРАЛИЯТА

Малцина от нас си дават сметка, колко велико нещо са парите. Те служиха вярно на човека, обществото и прогреса хиляди години. Първо като злато, а по-късно като хартийки, но обезпечени със злато. Хиляди години те олицетворяваха доверието на хората един към друг. Днес обаче златното покритие изчезна като обезпечение от някои валути. Те останаха само празни хартийки и доверието между хората изчезна. Поради това, в Общинарията ще изчезнат и те. Никой повече няма да ги види, пишне, помирише, скъта, скъса, фалшифицира, открадне, хвърли, стъпче, изгори и т.н. Пътят на парите от реалността към виртуалността им, ще бъде извървян докрай и те ще се превърнат в многофункционални виртуални "точки", съществуващи само в Съдбата. Но по навик можем да продължим да ги наричаме пари.

С тях ще се измерва и съизмерва всичко – материално и нематериално. Те ще са мярка за количеството и качеството на всичко в Общинарията – на суровините, на стоките, на услугите, на знанията, на уменията и на труда. Те ще са стимула и мярката за растежа. Те ще са стълбата за изкачването или слизането занятиенно или в обществената властова структура. Те ще са "бюлетините" за допитване и гласуване. Средството за сигнали и недоволство, към личности и към обществени структури и деяния. Те ще са законно средство за "лобиране", законно средство за "корупция".

Понеже ще продължим да наричаме виртуалните "точки" пари, редно е институцията, която ще се разпорежда с тях да се нарича Паралия. Тя ще е нещо като съвременната БНБ и още по точно, като Федералния резерв на САЩ. Паралията ще е отговорна за паричното равновесие навсякъде и във всичко в страната. Ще има няколко отдела: стопански, нестопански, осигурителен, инвестиционен и външнотърговски.

Стопанският отдел, ще обслужва парично стопанството на страната, за задоволяване на гражданите по първия и третия стожер. Стопанството ще има следните отрасли, примерно: Селско стопанство, горско стопанство, водно стопанство, строителство, лека промишленост, тежка промишленост, енергетика, транспорт, търговия, машиностроене, подземнодобивна промишленост и т.н.

Относно стопанския отдел, правителството ще може да получава безлихвен заем от Паралията за големи общостопански обекти, ако това е необходимо. За тяхното пълно или частично парично обезпечаване. Ще може да подпомага начинания на някой от стопанските отрасли.

Нестопанският отдел, ще обслужва парично нестопанските дейности за задоволяване на гражданите по втория и третия стожер. Той ще има следните отрасли: образование и наука, здравеопазване, култура – литература и изкуства, спорт, туризъм и отдих .....

Осигурителният отдел, ще събира и раздава парите с които ще задоволява гражданите с детски, пенсионни и здравни парични дажби. Всички раздавани или получавани парични суми ще се наричат дажби. Първо, защото не всички ще работят, (децата, болните и пенсионерите например) за да се наричат заплати. И второ, защото дажбите наистина ще се дават, според правила и норми.

Инвестиционният отдел, ще обслужва всичко и всички.

Външнотърговският отдел, ще осъществява връзката на Общинарията с останалия свят. Всички международни парични преводи, суровини и стоки ще се обслужват от външнотърговския отдел. Той ще е щитът ни от финансови спекулации и сътресения у нас и в останалия свят.

Всеки отрасъл, сам, със собствени сили и средство трябва да си изгражда, устройва и поддържа съществуването, съобразно трите основни цели и задачи на Общинарията.

1. Задоволяване на нуждите на хората по трите стожера.
2. Защита и грижа за околната среда – за природата.
3. Осъществяване на научно-техническия прогрес.

Това означава: занятияни (професионални) училища – средни и висши, за обучение по необходимите занаяти – стари и нови; необходимите звена за осъществяване на научно-техническия прогрес в отрасъла; да има селищни, общински, окръжни, областни и общодържавни отраслови ръководни органи. Висшият ръководен орган на отрасъла трябва да изготви правилата и нормите за всичко и за всички в отрасъла. Всички в отрасъла могат да правят предложения и да участват в обсъждането на нови правила и норми. Окончателното решение ще бъде на висшия отраслов ръководен орган, който ще го представи на правителството за одобрение и постановяване. Правилата и нормите за междуотрасловите и многоотрасловите взаимодействия, ще се изготвят съвместно от съответните отраслови ръководства и правителството.

Ще дам пример със селското стопанство. В Общинарията ще трябва да се върнем отново към Аграрно промишлените комплекси. Те бяха нещо значимо в световен мащаб за отрасъла. Подотраслите му ще са растениевъдство, животновъдство и хранителна промишленост. Желателно е да бъде обхваната целесъобразно цялата територия на страната, чрез комплекси на териториален принцип – селище, община, окръг, област, държава. Производството ще е продиктувано от природните дадености и възможностите произтичащи от тях. Всичко ще се извършва според правилата и нормите, изготвени и постановени от ръководството на отрасъл "Селско стопанство" и правителството. Ще се възстанови БДС и никакви стоки не бива да излизат извън неговия обхват. Вносните суровини и стоки също трябва да отговарят на правилата и нормите. Не бива дори да се помисли за некачествени, а още по-малко за вредни храни. Ръководният орган на отрасъла предлага нормирани цени за всичко вложено и произведено в отрасъла, които трябва да бъдат одобрени от Паралията и правителството.

Може би вече забелязахте, че в държавата ще има още едно териториално управленско подразделение, което днес не съществува. При Общинарията, в България териториалното деление ще е следното. Селище, община, окръг – бившите окръзи, които днес са области, ще станат отново окръзи. Новото ще са седемте нови области. Те ще бъдат именувани със следните имена и ще обхващат следните територии, примерно:

1. Северозападна или Трибалия: Видински, Монтански и Врачански окръзи.
2. Северна или Мизия: Плевенски, Габровски, Ловешки, Великотърновски и Русенски окръзи.
3. Североизточна или Скития: Търговищки, Разградски, Шуменски, Силистренски, Добрички и Варненски окръзи.
4. Югозападна или Македония или Белаския: Благоевградски, Кюстендилски, Пернишки и Софийски окръзи.
5. Южна или Тракия: Пазарджишки, Пловдивски, Смолянски, Старозагорски, Хасковски и Кърджалийски окръзи.
6. Югоизточна или Загоре: Сливенски, Ямболски и Бургаски окръзи.
7. Централна или Сердика: София град и прилежащата му територия.

Решенията и постановленията на Паралията ще бъдат представяни на правителството за поправки и предложения, а след одобрението им от него, за окончателно обнародване.

Първо право и задължение на Паралията ще е, да изготви правилата и нормите за "печатането" и ползването на парите. Паралията не ще може да взема никакви заеми, от никъде. Ще може, когато трябва да "печата" пари, колкото е необходимо. Да раздава само безлихвени заеми, когато е необходимо и колкото е необходимо, на когото е необходимо и да събира вноските по заемите, според правилата и нормите.

Второ право и задължение на Паралията ще е, да анализират заедно с правителството състоянието на държавата и да изчислят и постановят равнището на жизнения стандарт в страната. Това ще се изрази с количеството пари в обръщение в държавата.

Третото право и задължение на Паралията ще е, да изготви възможните растежни нива за поддържане на равновесието или растежа в Общинарията; Между всички стопански отрасли; вътре във всеки отрасъл и подотрасли; за стопанските единици. Стопанският отдел ще контролира наличността и движението на парите в стопанствата, а чрез парите и на суровините и стоките.

Растежните нива ще са три, пет или седем и ще се прилагат съобразно желания по-стръмен или по-плавен растеж. За по-плавените растежи, между трите нива ще се вмъкват по още едно или две междинни. Нивата ще са проценти. Първото, средното и последното ниво ще са винаги съответните проценти от тристепенния модел. Процентите на тристепенната скала също могат да бъдат променени.

Първото ниво ще е нула процента, второто ще са процентите за нормален растеж, а третото за ускорен растеж. Тези три нива ще са продиктувани от цялостното състояние на стопанството в страната в момента и желаният бъдещ растеж и ще бъдат процентно определяни и наблюдавани строго от Паралията.

Ниво нула процента ще означава, че в стопанството няма да се осъществява растеж, а ще се поддържа вече достигнатият. Под ниво нула, ще започне упадък на стопанството. Определянето на процентите и спазването им, ще са задължение и отговорност на Паралията и тя не бива да допуска слизане под долното или превишаване над горното ниво на растеж. Не бива да допуска и разбалансиране на стопанството. Прилагането и смяната на нивата, ще са право и задължение на отрасловите ръководства и правителството.

Друго задължение на Паралията ще е, заедно с правителството, да имат разработени план Б, В, Г и т.н. за съществуване на Общинарията, със запаси и възможности за прилагането им. За природни бедствия; за война; за лоша година; за климатичните промени; за частичен и общ срив на Съдбата; за планово разграждане и ликвидиране на Общинарията, в случай на тотално изолиране на държавата от световния тарикатлък и връщането и под властта на тарикатите – но на наши тарикати.

Всяка стопанска единица ще бъде свързана чрез Съдбата с Паралията и ще се отразяват в реално време всички стопански дейности, като се започне от добива на суровини. В реално време, всяка складова единица – палет, кашон, цистерна, тон, барел и т.н., се маркира и заприходява като наличност в склада на добивното предприятие и ще е видима и в Съдбата.

Когато наличната суровина се натовари за транспортиране и транспортното средство е готово да напусне добивното предприятие, транспортната компания, чрез Съдбата, през Паралията, заплаща суровината на добивното предприятие и след като това стане видимо в Съдбата, едва тогава транспортното средство може да потегли на път. Докато заплащането не бъде извършено, Съдбата няма да разреши на превозното средство да напусне добивното предприятие със суровината. Суровината става собственост на транспортната компания.

Ако транспортният отрасъл реши солидарно да носи отговорност за товарите при злополука, той може да учреди свой застрахователен фонд, за да не заплаща суровината. Този вариант е по-лошият, защото може отново да доведе, както днес, до нежелани и необосновани спорове, протакания и забавяне на плащанията.

Когато транспортното средство пристигне в преработвателното предприятие, преди да разтовари, преработвателното предприятие чрез Съдбата, през Паралията, заплаща суровината и услугата за превоза на транспортната компания. След заплащането, суровината се разтоварва в склада на преработвателното предприятие и се заприходява там. Това става видимо в Съдбата.

Всяка предприятие ще има своя вътрешна електронна система и в нея ще се отразява в реално време всичко случващо се в производството. Всяко движение и обработка на суровината, до крайният продукт, който ще се маркира и заприходява в склада. Всичко това може да се види от всеки работещ в това предприятие и при желание от всеки отвън. От вътрешната система, задължително ще се отразяват и показват в реално време в Съдбата само суровините, стоките и парите.

Когато преработвателното предприятие произведе стока и я маркира и заприходи в склада, това трябва да се отрази и в Съдбата, като наличност. Повтаря се транспортната схема и стоката стига до магазина, където също става видима в Съдбата и всеки може да я види.

Тези дейности ще се описват в досиетата на компаниите. Ако всичко с количеството и качеството в описаните по-горе доставки е наред, няма да има последствия. Но ако има проблем той ще се отразява на "виновната" страна, като се вписва в досието на работника и на компанията, което ще е видимо в Съдбата. Ако "виновникът" често се провинява, това ще отблъсне клиентите от него и той ще фалира. Освен това и Съдбата ще може да го ограничава.

Постоянното наблюдение и окачествяване на компаниите от Съдбата ще доведе до тяхното естествено пресяване и появата на монополи. Това в Общинарията ще е добро дело.

За да имат постоянна работа и приходи, някои производители днес пускат на пазара стоки едnodневки, за да се повредят бързо. Стойността на ремонта им изкуствено е завишена и понякога струва колкото самото изделие и така гражданите се принуждават да купуват нови. В тази въртележка парите се "въртят" бързо и печалбите на всички по веригата се увеличават. Но от друга страна намаляват суровините и се изтощава и замърсява природата. В Общинарията изкуствената въртележка ще е недопустима. Ще се произвеждат само качествени и дълготрайни продукти. За това ще следи Съдбата.

Времето, отчетността на стопанската дейност ще е: на мига, денонощно и седмично, според избрания час и ден. Счетоводната дейност ще се извършва автоматично от вътрешната система. Всяка отчетност ще е окончателна по време, количество и качество. Намеса в работата на вътрешните системи, в строго определени случаи, ще имат само упълномощени за това лица. Тяхната намеса ще се отразява в електронната система на предприятието. Всяка вътрешна система ще има план Б, В, Г и т.н., за работа и в други режими.

Годишен срок и отчетност няма да има нито в стопанската единица, нито в държавата.

Сградата на предприятието ще е собственост на селището, а производството, на работещите в предприятието. Всички ще са съсобственици и ще имат свой процентен дял, съобразен с дължността и времето на участие в изграждането и съществуването на предприятието. Всички солидарно и съразмерно на дяловете си, ще си разпределят загубите и печалбите.

Приходите на предприятията, изработени и получени за предишната седмица, ще се разходват в три направления.

1. За разходи.
2. За данъци.
3. За инвестиции.

Разходите ще са обичайните: за суровини, материали, ток, вода, транспорт, дажби, за външни услуги, наеми, застраховки, здравно и пенсионно осигуряване.....

Данъците също ще са обичайните: за селището, за отрасъла, за войската, за службите, за здравеопазването, за образованието, за държавата.....

Инвестициите ще са новото в Общинарията и ще са задължителни. Ще се инвестира цялата печалба на предприятието. Първата и задължителна инвестиция ще бъде в инвестиционния фонд на самото предприятие. Втората ще е за селището. Третата, за отрасъла. Ако ръководството на предприятието не направи своя избор за инвестиции да края на седмичния отчетен период, цялата печалба автоматично се изнемва от Съдбата, според правилата и нормите.

Защо омразните данъци трябва да останат и в Общинарията? Защото, ако предприятието не е печелившо, няма да има печалба за инвестиране, а данъците трябва да се платят, за да съществува обществото, държавата. Ако предприятието може да разплаща само разходите и данъците, то ще съществува на принципа "Взел Колю, дал Колю". Но ако не може да си плаща и данъците, трябва да се "вземат строги мерки" според правилата и нормите.

Как и къде ще се инвестира? Инвестирането от предприятията и от гражданите ще е почти едно и също. За да не се повтаря, отговорът ще бъде даден по-нататък в текста, когато и гражданите започнат да инвестират. Там ще се пояснят целите и смисълът от инвестирането на гражданите и на служебните лица, от името на предприятието.

Най-после стигаме и до Негово Величество Човека – единственото излишно същество на тази планета. Ако той изчезне, Земята ще си отдъхне. Но засега

планетата може само да си мечтае за това и да го търпи. А този паразит, не само че не поумнява, ами става все по-алчен и ненаситен и като че ли сам ще се отстрани.

ДЕЦАТА

Началото на новия човек, е зачатие. За да има зачатие при любовната връзка и за да не остане тя само удоволствие, трябва да е налице точната напрегнатост на околното поле, на двете биополета и на оргазмите. Зачатието, е сътворение на нова душа. То е печатът на полето върху новозаченатия плод, неговото духовно начало, посято от мъжа в жената, което ще изгражда тялото си в майчината утроба, през деветмесечния си път от небитието към битието.

Първите девет дни след раждането, майката и детето трябва да прекарат в уединение. Там, в здрача, новороденото трябва да види това, което не се вижда с очи; в тишината да чуе това, което не се чува с уши; да усети топлината на майчиното тяло, която не се измерва с градуси; да долови уханието на живота, което не е козметика; да усети вкуса на майчиното мляко, който не е насита за езика. По този начин, тези девет дни, означават за новородения човек „Добре дошъл”, което е предпоставка да премине през живота с лекота и увереност.

При зачатие си, новият човек е получил своя хардуер – "плана" за неговата телесна същност. За осъществяване на "плана" и в битието, след раждането си, новороденото трябва да продължи да получава майчина кърма в продължение на девет месеца. Доизграждането на душата, тялото и мозъка продължава до навършване на двадесет и една година. "Планът – хардуерът", не се променя през целия живот.

След зачатие, след като вече има хардуер, на новия човек трябва да му се "инсталира" и софтуер – множество програми, чрез които той или тя ще се изявяват през целия си живот. "Инсталирането" започва още в майчината утроба, но се ускорява след раждането и продължава до смъртта. Както сами сме се уверили: "Човек се учи цял живот". Ние – възрастните, трябва да внимаваме, какво "инсталираме" в съзнанието на децата.

ВЪЗПИТАНИЕТО И ОБРАЗОВАНИЕТО

В Общинарията, миогледът на хората трябва да е променен. Знанието трябва да насочва всяка твоя мисъл и всяко твое действие в положителна посока – да виждаш истината и да се стремиш към истината. А за пътя към нея, древните са казали: "Страданието, е пътят към истината". От този израз следва естественият въпрос: "Не се ли настрадахме вече?"

Пропагандата е възпитание или превъзпитание – обработка на гражданите, с цел да се насочат, убедят, сплашат, подчинят и присъединят към определен миоглед, за да му служат (на водачите на миогледа) и да са готови да умрат за него (за тях).

- Юдеите провеждат проюдейска пропаганда. Налагат върховенството на низшия, битовия материализъм – "Кръв повръщам, пари не връщам!". Но за

да са по-убедителни и за да няма забегки встрани, създадох талмуда и ционизма.

- Християните провеждат прохристиянска пропаганда. Унизиха и своя бог и човека – *"Убийте всички! Господ ще познае своите!"*. Но за да са по-убедителни и за да няма забегки встрани, създадох инквизицията.
- Мохамеданите, и те провеждат промохамеданска пропаганда. Понеже ги обособиха последни, на тях всички са им криви и затова водят джихад против всички – *"Смърт на неверниците!"*. А земите които завладяха, потънаха в мрак. И те, за да са по-убедителни и да няма забегки встрани, създадох шериата и джихата.
- Комунистическата пропаганда работеше за партията майка и за световната пролетарска революция – *"Пролетарии от всички страни, съединявайте се!"*. Комунистите унищожиха елитите и създадох Коминтерна и идеологическата милиция.
- Пропагандата на нацистите е работила за хилядолетния райх и господството на арийската раса. И те, за да са по-убедителни и да няма забегки встрани, създадох гестапо.
- Същото вършат днес тарикатите – господарите на света. Чрез насилствено налагане на икономически разрушителния неолиберализъм и мирогледово извратените евроатлантически "ценности", развъртават народите и разграждат държавите. Но за да са по-убедителни и да няма забегки встрани, създадох ЦРУ, НАТО и т.н.

Всички те са вършили това, а някои все още го вършат, защото: *"Целта на всяка религия и гражданска идеология винаги е била експанзия, овладяване на нови територии и народи и в крайна сметка – световно господство."*

И в Общинарията ще е така. Пропагандата, възпитанието ще започва още от най-ранна детска възраст. Разликата ще бъде, че в споменатите по-горе мирогледи, хората се "възпитават и убеждават" чрез полуистини, което означава чрез лъжи, за да служат на някаква лъжа, на нещо измислено. В Общинарията децата и възрастните ще се възпитават на истина чрез истината за Вселената, човека и обществото, според Българския мироглед.

ПЪРВИТЕ СЕДЕМ ГОДИНИ

Още след раждането на детето, то ще получава своята парична дажба, в сметките на своите родители. Специалистите казват, че първите седем години са изключително важни за възпитанието на човека – за изграждането му като личност. През първите седем години децата трябва да научат, че трите най-важни неща в човешкия живот са природата, човека и обществото. Че те са неразделни.

Възможностите за отглеждането на малките деца са две. Да става в семейство или в обществени домове. Ако децата се отглеждат и възпитават общо, в домове, могат да са разделени по полове – отделно момчета, отделно момичета. Това се случва понякога днес и на изток и на запад. Резултатите не само от разделното, но и от смесеното обществено отглеждане и възпитаване на децата е добро за прогреса, но лошо за децата. Притъпява се, изгубва се естественият усет за мъжественост и женственост. Не рядко дори си сменят местата.

Ако децата се отглеждат и възпитават в семейство, е добре и за прогреса и за децата. Там те, учейки се от родителите си добиват правилният усет; какво и защо е мъжът; какво и защо е жената. И не само в полово отношение, а и в ролята им в семейството и обществото.

В древността, в онези трудни времена, когато битието е било тежко и непосилно за обикновения човек, смисълът на човешкия живот и на обществото, не рядко се е поставял под съмнение. За вдъхване на надежда на малките и на младите са им разказвани и дори внушавани небивалици, въображаеми красиви, прекрасни случки и събития, уж случили се някога, някъде, с някого, от които младите са научавали, че по света има прекрасни места, красиви хора и справедливи герои. Чрез "благородни лъжи" са крепели човека в "строя". Днес тази традиция продължава. Още от рано на децата започват да им разказват небивалици, лъжи, за да ги направят щастливи. По този начин, децата се приучват за близат захар през стъкло.

В нашето забързано настояще новите технологии предоставиха неограничени възможности за общуване между хората. На децата също. И точно там са най-"тъмните облаци" в процеса на възпитанието им. "Зомбирането" не само на децата, но и на възрастните се извършва многоканално – чрез телевизиите, интернет, електронните игри, смартфоните и другите електронни джади. Усилията на манипулаторите довеждат до ошашавването не само на децата и младите, а и на много възрастни. Защо? Защото: *"Риба се лови в мътна вода"*. Приспиват ни, та под упойка по-лесно и безболезнено някоя сутрин да се събудим в Новия световен ред.

Отношението на хората относно действителното и въображаемото, в Общинарията трябва да се промени. Ние, възрастните, трябва да променим отношението си към децата в ранната им възраст и въобще към децата. Трябва да се отнасяме с тях като с възрастни и да им говорим като на възрастни хора. Отначало те няма да разбират смисъла на нашите думи, но ще разберат че им говорим – на тях и че говоренето, езикът, словото, общуването, е важно и значимо нещо за хората.

Майките трябва постоянно, непрестанно и непринудено да споделят с тях своите мисли и намерения и причините за техните действия. Като се започни със; защо се става сутрин рано; защо се прави тоалет; защо и как се приготвя закуска; защо се закусква; защо се пере; защо се ходи на пазар; защо се пътува с трамвай; защо се плаща с пари; какво са парите; защо, защо, защо и т. н. И не само да им говорят, но и да ги питат, въпреки че те не могат да отговорят. Отговорът ще го даде майката.

Ползите от това са две. Първата е, че съзнанието на детето е винаги заето и насочвано към истинските, правилните неща и събития. Оставено само да опознава света, то ще допусне много грешки, а те ще оставят отпечатък в съзнанието му, а понякога ще останат като траен вреден навик. Особено ако детето бъде оставено да расте на улицата. Тя не прощава никому!

Втората полза е, че детето така по-лесно ще научи първо битовата, а по късно и обществената същност на човешкото съществуване и общуване. Но трябва много да се внимава, да не се премине границата между достатъчно и прекалено, в общуването на родителя с детето. Да се редуват общи действия, на майката и детето, в които то естествено ще бъде в подчинено положение и самостоятелни негови

решения и изяви, защото човек пораства с отговорностите които поема, а не с годините.

ВТОРИТЕ СЕДЕМ ГОДИНИ

На седем години, когато детето тръгне на училище, паричната му дажба ще бъде увеличена и поделена между родителите и училището. През вторите седем житейски – през първите седем учебни години, децата ще изучават основите на: Български език (без литература), математика, физика, химия, ботаника, зоология, биология, география, история, информатика и компютри, общинария и родолюбие.

В общественото образование ще се изучават само науки, които са необходими за удовлетворяването на обществото по първи и трети стожер. Обучението за дейностите, които задоволяват втория стожер – култура, литература, изкуства, спорт, туризъм и отдих, ще бъдат извадени от общообразователните училища.

В училищата на Общинарията ще се ползват електронни дъски – големи екрани. Целият учебен материал ще може да се изтегля чрез Съдбата и да бъде съхраняван в дъската. Тя ще служи и за онагледяване на всякакви други материали. Ще служи и за съобщителни връзки вътре в училището и вън от него. Домашни ще се пишат на таблети и ще се изпращат на учителите. Няма да се използват хартиени учебници и тетрадки. За да не се забравя писането на ръка, ще се ползват многоцветни електронни тебешери за дъската и писци за таблетите.

ТРЕТИТЕ СЕДЕМ ГОДИНИ

На четиринадесет, когато детето завършва задължителното си образование – седми клас, то може да продължи да учи в занаятчийско училище. Тогава отново му се увеличава паричната дажба.

Някъде около четиринадесетте, в телата на децата се случва нещо много важно. Настъпва мадкхура – половото узряване на хората и раздялата им с детството. Тази раздяла, както всяка друга е бавна и мъчителна. У децата, ако не са известени предварително за мадкхура, започва борба между новото и старото и страха от неизвестното. *Какво става? Как да постъпя?*

Около четиринадесетте – някои по-рано, други по-късно – хората навлизат във възрастта на любовта. А тя, любовта, е различна. Понякога невероятно красива, но кратка – само до гроб. Друг път страстно горчива и мъчително дълга – цял месец. Къде тогава е мярката? Няма мярка. Няма човешка мярка. Любовта е огън, в целия му спектър – от искрата, до пожара. Някои биха се изразили романтично: "Божествен огън". Така да бъде. Не е важно названието, а огънят. Той, е дар от природата. Благословен дар. Когато младият човек навлезе във възрастта "мадкхура", която днес наричат пубертет, прочува небесната музика, а старите хора казват, че вече чува петела. В кръвта му започва танцът на хормоните. Отначало е плах и нестроен. Една стъпка-тръпка, после втора, трета, докато се превърне в огнен танц, а младият човек недоумява какво му се случва. Някои му се отдават плахо, други се впускат всеотдайно в неговия вихър. А трети – възпитани, обучени,

обуздани, не смеят да нарушат реда и морала, че и законите и се отдръпват в страни и застават гордо "за почест" до знамето на прогреса, но вътрешно обидени, дори унижени. И чакат. Чакат да пораснат, да станат "пълнолетни"; да се образуват; да направят кариера; да спечелят пари, за да осигурят достоен живот на бъдещите си деца. Когато свършат всичко това, решават *"да се хванат на хорото"*. Някои успяват, и потропват точно "по правилата на танца", както са ги научили. Но се оказва, че на някои от тях *"песента им вече е изпята"*. Че вече не могат да имат деца. Защото, ако дарът не се използва по предназначение, навреме, понякога природата си го взема обратно. Огънят угасва тихо и неусетно.

Днес младите хора са разпънати между благословения танц на любовта, от една страна и прогреса, от друга. Днес, ще го кажа направо, без заобикалки, "децата пречат" на прогреса. Звучи ужасно, но до там сме я докарали. Младите хора са принудени да решават, "ИЛИ – ИЛИ". Малцина успяват да решат задачата правилно. А отговорът е, "И". Но силите не достигат на всеки.

В Общинарията този въпрос трябва да бъде разрешен! Той не засяга само младите хора, семейството и обществото, а преди всичко децата и тяхното възпитание и изграждането им като хора. Ние възрастните сме закачили този въпрос зад вратата в килера, за да не го виждаме и се правим че не съществува. Надяваме се, че и младите няма да го забележат. Да, ама не.

При решаването на този въпрос ще се сблъскат две правила. Първото е *"Човекът и обществото никога не трябва да се противопоставят на природата"*, а второто *"Животинското у нас трябва да се ограничава по всички възможни начини!"*. Но животинското в случая означава живот – биологичен. Като че ли кръгът се затваря и навлизаме в параграф 22. Но никога не трябва да забравяме, че Прогресът е тук, до нас и ни наблюдава и направлява. Точно той е причината за противоречието. На него му трябва само биороботи – роби, а не някакви си щастливи хора, човеци. На него му трябва работници 24/7/365. Всичко друго за него е загуба. Затова трудовата възраст постоянно се разширява и в двете посоки – започване по-рано и спиране по-късно. Въведе и лятното часово време, понеже не можа да направи денонощието 25, 26 и т.н. часа. Той трудно ни понася като хора, но все още ни търпи. Докога? Докато ни замени с изкуствени работи и машини. Прогресът обаче, не съществува сам по себе си, ей така, а е направляван от тарикатите.

След седми клас, на четиринадесет години, децата ще са завършили задължителното си образование и всеки сам ще избира житейския си път – дали да продължи да учи или не. Тези които са избрали да не учат, а да станат работници, или дейци в нестопанския сектор, ще преминат обучение по избрания занаят. Обучението ще става в предприятия или други нестопански институции. Първо ще чиракуват три години, а после ще станат калфи за две. Когато си издържат изпита, ще получат майсторско свидетелство и ако в държавата няма задължителна казарма, ще могат да започнат самостоятелно работа като работници. Ако го сторят след навършване на 19 години, ще имат право да напуснат дома на родителите си и да заживеят напълно самостоятелно в отделно жилище. Цялата парична дажба ще премине в тяхна сметка.

След навършване на пълнолетие – 21 години, младият човек задължително трябва да напусне жилището на своите родители. Ще получи жилище в края на селището или там където са жилищата на предприятието, ако има такива. След навършване на

28 години, майсторите ще могат да стават и работодатели. Човек може да овладее много добре занаята си в младежка възраст и да работи безупречно, но едва след 28, след придобиване и на определен житейски опит, ще може да поема отговорност за други хора и пред обществото.

Жилището за новодомците, ако е необходимо, трябва да бъде ремонтирано или задължително освежено. Но празно. Новодомецът или новодомците, независимо дали им е за пръв път или не, отиват в складовете за мебели и от наличните си избират каквото им е необходимо за обзавеждане – старо или ново, от това което им се полага. От склада им докарват избраното и го подреждат в дома, според изискванията на новодомците.

Тези, които са избрали да продължат образованието си, ще продължат в занаятчийските училища. Всички училища след седми клас ще бъдат задължение на, и организирани от съответните стопански или нестопански отрасли. Както средните, така и по-висшите. Всички те ще бъдат неразривно свързани с предприятия или други институции, в които избраният занаят преобладава. Училището, освен към предприятието или институцията, може да бъде и общо за малките селища. Там, освен споменатите вече науки, ще продължат да изучават и нови, свързани с занятиятното им обучение. Преди обед ще са на училище, а след обед на практика – на работа. Там също ще преминават през етапите чирак и калфа, ката тези, които не учат в училище.

В Общинарията няма да има университети в сегашния им вид. В голяма част от тях днес е нарушено равновесието между истинската стойност на преподаваните знания и усилията за поддържане на "имиджа". В някои от тях, по-голямата част от усилията на преподавателите е насочена за осигуряване и поддържане на собствения им висок жизнен и обществен статус, чрез колективния – на преподавателското тяло и на университета като цяло.

Ако младия човек в Общинарията иска да продължи да учи в определена област на знанието и след средното си образование, ще бъде обучаван само за нея, в специализирани научни центрове. Те ще бъдат разделени (не териториално) на теоретични и приложни и ще бъдат свързани със съответните лаборатории, институти, развойни центрове и предприятия.

Защо задължителното образование е само до седми клас? Всички знаем, че по-голямата част от знанията, които ни се преподават в съвременните училища по естествени причини не се възприемат пълноценно от учениците или остават ненужни в бъдещия им образователен или трудов път. Втората причина е, че работническото съсловие трябва да е най-голямо, и да се поддържа в необходимото съотношение спрямо другите съсловия на обществото. Ако всички сме много образовани и се изкачим по стълбата нагоре, няма да има кой да работи "тежката и мръсна" работа. Нали затова през комунизма у нас се роди тарикатският израз: *"Учи мама, че да не работиш!"*. А за решаване на тази задача на Запад си внасят черноработници, което увеличи несправедливостта в техните общества. Тази практика днес поражда сериозно обществено напрежение там.

Работник, в нашите представи днес звучи непрестижно, дори унижително, защото; не рядко човекът се труди в опасни за здравето и живота му условия; трудът му е нископлатен, непосилен и често води до дълготрайни травми; продължителността

на трудовия ден, монотонността на трудовия процес и годините до пенсия (ако има такава), превръщат човека-работник в биоробот, от вида роб. Несправедливостта – отдалечаването от морала става непоносима и човешкото съществуване се обезсмисля. Изпаднали в такова състояние, хората понякога извършват крайни "спасителни" действия против себе си или "съпротивителни" против обществото.

Отношението към труда – единствената градивна човешка дейност, трябва да се промени и да се разглежда като част от процеса теория – практика, като единствената възможност, човешките иновативни помисли да бъдат осъществени. А това е прогресът. Той днес дава много на малцина и взема много от мнозина. В Общинарията прогресът трябва не само да осъществява общочовешкото движение напред, но и да има по възможност най-бързо обратно действие: усъвършенстване и подобряване на трудовия процес; повишаване на количеството и качеството на продукцията; подобряване условията на труд; облекчаване труда на работника.

Общинарията трябва да е като стопанин, който се грижи добре за домашните си животни. Колкото по-добре се грижи за тях, толкова повече ще получи от тях. Същото е и в човешкото общество. В древността, античността и средновековието дори, империята която е имала най-много роби и войници и ги е използвала най-ефективно, е била най-могъща и е оставила трайна следа в историята. Същото е положението и днес. Държавите в които гражданите са обуздани, дисциплинирани, добре обучени и ефективно експлоатирани, са най-богатите и преуспели държави, с най-висок жизнен стандарт: Япония, Германия, Британия и САЩ.

Обикновено някъде около пълнолетието, след завършване на средното си образование, младите хора се събират в семейства.

СЕМЕЙСТВОТО

"Двама души – мъж и жена, се събират да живеят заедно в съпружество, за да могат с общи усилия да преодолеят житейския гнет. Както казва народът: „Къща да струпат, челяд да отгледат”."

Животът е борба. Не само за оцеляване и съществуване на отделния човек, но и за продължаване на рода. В тази хилядолетна борба, общността естествено се е наложила като най-добре работещият модел, осигуряващ условията необходими на членовете и, за бит и възпроизводството. Но преди общността е създадено семейството, като най-малкото "бойно подразделение" в борбата за оцеляване. След него възникват родът, кланът, за да се стигне и до общността.

Днес, в световен мащаб, тарикатите насаждат у хората грешни представи по много въпроси. Една от тях е, че мъжът и жената са равни. Те не са били никога, не са и никога няма да бъдат равни. Могат само да са равноправни. Така наречената еманципацията на жените беше и все още е капан, преди всичко за самите жени. Чрез еманципацията тарикатите впрегнаха и жените на работа. Увеличиха двойно работната ръка в услуга и ускоряване на прогреса. За това плащат децата.

В семеен и обществен план, от природата на мъжа е възложено да изгради дом, село, да твори, да създава, да открива, да завоюва, да заграбва – да носи, да влачи в дома, в селото, в държавата. На жената е възложено да опази дома, реда и всичко в него.

Както казва поговорката: *"Тати носи – мама меси"*. Патриархатът не е създаден само от капризите на силния и брутален мъж, а преди всичко от самите жени. Да си представим, как би съществувало едно многолюдно семейство в стария враждебен свят, без авторитета на патриарха, на мъжа. Как една жена сама ще се справи с десетина поотраснали деца, когато по естествени причини се "разбеснеят". Освен собствения си майчин авторитет, насаждан, показван и демонстриран главно от патриарха, майката има и последното оръжие: *"Спри, защото ще кажа на баща ти, когато се върне!"*. Майката сама насажда у децата си авторитета на мъжа, ката последна инстанция и показва че е така, със собственото си безропотно подчинение на мъжа. Мъжът и жената взаимно, в съгласие са поддържали патриархата.

Отричайки патриархата, днес тарикатите, заедно с бълхата изгориха и юргана. Поставиха мъжа "под чехъл" и дадоха на жената "пълна свобода". А пълната свобода е връщане към дивото и разрушаване на семейството. Не пожалиха и децата. И на тях им внушават всякакви ценности извън семейството.

Днес не е невъзможно, както е било преди време, оцеляването на самотна майка с нейното или нейните деца. Моралът, законите и прогресът, предоставят права и условия самотната майка да може да отгледа своите деца, с помощта на обществото. В Общинарията, тези условия ще са още по-добри. От това е видно, че с напредване на прогреса се променя и мотивът за създаване и съществуване на семейството – съвместната борба на мъжът и жената за оцеляване и съществуване и главно, заради децата.

Дори днес още, пряко или непряко се поставя под въпрос необходимостта от съществуването на семейството като основна обществена единица. От гледна точка за задоволяване по първия стожер, семейството в много случаи наистина е излишно, защото и мъжът и жената вече могат да се справят сами. Дори и с деца. Но семейството е образувано и скрепено здраво и от междуличностните душевни отношения – от чувствата, от любовта. Борбата между тези два мотива за съществуване на семейството – обществените нужди и личните желания, е вечна.

В стари времена, мотивът любов при бракосъчетаването е бил пренебрегван по обясними причини. Браковете са били предимно "по сметка". Младоженката, а често и младоженецът не са питани, а понякога дори са се виждали за пръв път на собствената си сватба. Невъзможността за решаване на обществения мотив – беднотията, често е побеждавала личностния – любовта и е разрушавала много семейства. Но и охолството не е гаранция за здраво семейство.

Вечната борба между нуждите на обществото и личните желания би трябвало да приключи с познатия резултат: *"Хем вълкът сит, хем агнето цяло"* – семейството да съществува, но да не е задължително. Но... вечното, неизбежното и непреодолимо голямо НО се изправя пред нас и в този случай като третият, най-важният мотив за съществуване на семейството – ДЕЦАТА.

Мъжът и жената, и в Общинарията ще трябва да поемат отново съвместно на плещите си лекия временен товар за отглеждане и възпитаване на децата, заедно с тежкото вечно бреме на щастието, от това че ги има. Жените ще могат да избират – да си отглеждат децата по-дълго време в къщи или да започнат или продължат трудовия си път по-рано. А за отглеждането на децата ще има и детски ясли и детски градини.

След навършване на пълнолетие, човекът вече е минал през всички "подготвителни житейски препятствия", но за да стане и пълноправен гражданин има още три условия, при които може да бъде включен от Съдбата в живота на Общинарията. Първото е образователно – да владее Български език и математика. Да може да чете, да пише и да смята. Второто условие е "технологично", всеки в Общинарията трябва да бъде "чипиран", за да се слее със Съдбата и да стане неразделна част от нея и от обществото. Чипирането може да става по два начина. Основният ще е чрез микрочип, поставен под кожата между палеца и показалеца на лявата ръка. Спомагателният ще е чрез несваляема гривна. Ползването на гривна ще се използва за малките деца, някои болни и за гостите на страната.

Днес, заради съвременните взаимоотношения в обществото, чипирането ни се струва грозно и отвратително деяние. Но в Общинарията няма да има "наши и ваши", всички ще сме си "наши". Тайни няма да има и чипирането ще е осъзнато като необходимост. То просто няма да има недостатъци, а ползите от него ще са много. На първо място, Съдбата винаги, във всеки момент ще знае къде се намираме и при бедствия и аварии, ако изпаднем в беда, ще ни намерят по-бързо. Ако се изгубим в планината или в морето – също. Чрез чипа, Съдбата ще следи здравословното ни състояние и при необходимост ще предупреждава и нас и здравните органи. Чипът ще бъде нашият документ за самоличност. Благодарение на него, никой никъде няма да ни проверява кои сме. Съдбата ще го прави автоматично навсякъде и по всяко време. Чипът ще е нашата "банкова карта" с която ще се разплащаме навсякъде и за всичко, автоматично, без да правим нищо. Чипът ни, ще ни осигурява достъп до личните и служебни електронни устройства. Няма да ни трябват безброй пароли за достъп. Устройствата ни ще отказват достъп на други хора, за да няма злоупотреби. Но освен това, в някои случаи чипът ще ни ограничава, според правилата и нормите.

Във всеки чип ще има личен доживотен код, който ще се получава автоматично от Съдбата и никой няма да го знае. Включително и ти. От това се разбира, че Съдбата ще се държи с нас като майка. Тя ще ни дава кода – "името", ще се грижи за нас, но ще бъде безпристрастна – строга и справедлива с всички. Кой каквото и колкото е заслужил!

ПРАВА ЗАДЪЛЖЕНИЯ И БЛАГА

Третото условие да бъдеш в Общинарията, е да си поел и да изпълняваш някакви задължения в нея. Всяка личност ще има "право на всичко" в обществото, но само по правилата и нормите на Общинарията. Обобщено, "право на всичко" означава, че основното обществено право в Общинарията, ще е правото за придобиване на задължения.

Права, задължения и блага – това е хилядолетният възел, който ни държи здраво вързани всички в обществото. Държи ни чрез властта, въпреки че отдавна е ясно, че съвременната цивилизация е сгрешена. По точно казано, грешно структурирана поради обективните обстоятелства – равнището на научно-техническия прогрес. Но днес обективните обстоятелства вече са други. Достатъчно други, за промяна.

Блага се придобиват или получават по два начина – "На готово" или чрез труд.

- "На готово" блага се добиват от природата, чрез усилие – бране и лов, в гората, в леса. Придобитото чрез усилието в леса, е лесно придобито. "На готово" се придобива и от обществото, чрез насилие или измама – ограбване от ближния или обществото.
- Трудът, е осъществяване на знания и умения. Придобитото чрез труд, е трудно придобито.

Разликата между придобитото чрез усилие или труд е, че при усилието благата се придобиват естествени, непроменени, а при труда е необходима промяна, обработка на естествените суровини за да се превърнат те в блага. Разликата между тези два начина за придобиване на блага, всъщност е границата между животинското и човешкото в нас; границата между квалифицирания и неквалифицирания работник. Разликата между хората полагащи УСИЛИЕ или ТРУД е, че човекът полагащ ТРУД трябва да бъде ОБУЧЕН за това, а на човека полагащ УСИЛИЕ е достатъчно само да му се КАЖЕ и ПОКАЖЕ. *"Прави едно. Прави две"* и т.н.

Съвременният възел – права, задължения и блага, може да бъде развързан. Но и той, като всеки възел държи нещо вързано здраво по някаква причина и за някакви нужди. След развързването му трябва да е ясно *"Какво ще се случи с онова нещо?"*, след като възелът бъде развързан. Отговорите са два. Ако не ни трябва, ще го изхвърлим. Ако ни трябва, ще го вържем по друг начин, с друг възел, за други нужди. А "онова нещо" сме всички ние. Накратко, ето го новият възел, с които трябва да бъдем здраво завързани всички в Общинарията.

Пример: Всеки ще има ОБЩОТО ПРАВО да стане шофьор. Но за да станеш ПРАВОспособен шофьор лично ти, трябва да преминеш ОБУЧЕНИЕ по теория и кормуване. Когато завърши ОБУЧЕНИЕТО ТИ и положиш успешни изпити по теория и кормуване – докажеш ЗНАНИЯ и УМЕНИЯ, ще придобиеш ЛИЧНО ПРАВО да управляваш сам съответното превозно средство. Но от това ЛИЧНО ПРАВО – от шофьорската книжка в джоба ти, не може да произлезе нищо и никой няма полза от него, докато то не се превърне в ЛИЧНО ЗАДЪЛЖЕНИЕ – да започнеш да караш камион и да превозваш товари – да се ТРУДИШ за ОБЩЕСТВОТО. Едва тогава твоето ЛИЧНО шофьорско ПРАВО, превърнато в ЗАДЪЛЖЕНИЕ за полагане на ТРУД ЗА ОБЩЕСТВОТО, ще носи ОБЛАГИ за ТЕБ и за ОБЩЕСТВОТО.

От този пример става ясно, че ТИ И ОБЩЕСТВОТО СТЕ НЕРАЗДЕЛНИ. Това ще е новият възел – права, задължения и блага – на обществените "трудова-правни" взаимоотношения.

ЛИЧНИТЕ ОБЛАГИ в Общинарията ще се получават след изпълнение на ЛИЧНИТЕ ЗАДЪЛЖЕНИЯ, а не заради ЛИЧНИТЕ ПРАВА. Поради това, основното ЗАДЪЛЖЕНИЕ НА ЕЛИТА, ще е да осигури условия за придобиване на ЛИЧНИ ПРАВА и изпълняване на ЛИЧНИТЕ ЗАДЪЛЖЕНИЯ на всички трудоспособни граждани.

От тук нататък уважаеми читателю, ако не възразяваш, ще ти показвам различни възможни ситуации, в които ти, ще можеш да израстваш занятиено и/или управленски в Общинарията. По тези два пътя, всеки ще може да се изкачва по

властовата стълба според строги правила и норми, главното от които ще е, Не може управленското равнище на човека да е по-високо от заетият му професионален статус.

И така, ти вече си пълнолетен, завършил си своето професионално образование и започваш работа. Там, отново ще преминеш през кратки периоди на чирак и калфа – въвеждане в трудовия живот и организация на предприятието и запознаване и усвояване на личните ти трудови задължения там. След седмица, в точния час и ден определен за това, ще получиш в своя лична сметка паричната си дажба – това което си заслужил за своя труд. Всяка дажба ще е видима за всички и ще се състои от три части.

1. За задоволяване по първия и втория стожер.
2. За данъци, осигуровки и застраховки.
3. За инвестиране.

От първата част, Съдбата ще си прибере твоите и на децата ти разходи за наем, поддръжка, ток, вода, съобщителни връзки, детска градина или училище и всички други семейни разходи от този род. Сумата която остане ще трябва да задоволи семейството с храна, дрехи, транспорт, отдих, култура, спорт. Главната нужда обаче, винаги е храната.

Вече писах, че в Общинарията няма да се допуска дори мисъл за производство и разпространение на нездравословна или вредна храна. На теб, както и на всеки човек – от новороденото до стареца, ще ти бъде определена още от дете лична хранителна норма – колкото за един стомах, защото, за разлика от говедото, ти имаш само един стомах. Хранителната ти норма ще е съобразена в количествено и качествено отношение съобразно личните ти: ръст, тегло, пол, занаят, възраст и здравословно състояние и ще се променя след промяната на някое от тях.

Ползите от нормираната храна са три. Първата е за твоето здраве и самочувствие – ще те предпазва от затлъстяване, което води след себе си и здравословни проблеми. Втората – ще се щади природата, като се ползват по-малко суровини. Третата – ще се изхвърлят по-малко отпадъци и отново ще се предпази природата и населените места. В напредналите страни, пък и в средно развитите, днес се изхвърлят храни, които биха изхранили гладуващите по света.

Производството, преработката и търговията със селскостопанска продукция и хранителни стоки ще става на териториален принцип – снабдяването ще става по възможност от най-близките производители, предприятия или търговски обекти. Мощностите на селските стопанства, мелниците, мандрите, месарните, винарните, пекарните, преработващите предприятия, тържищата и други производства, трябва да са съобразени с териториалния принцип и броя на населението там. Но трябва да имат и план Б, В, Г и т.н., за случаи на аварии и бедствия, неплодородни години, война, със запаси и възможности за осъществяването им незабавно.

Храненето ще става в столове, закусвални, ресторанти или у дома. Още с влизането ти в обществените гостилници, Съдбата ще те разпознава и персоналът ще ти предоставя меню, съобразено с твоята лична хранителна норма. Избираш, ядеш, ставаш и си заминаваш. Чипът плаща. В магазина Съдбата също ще те разпознава и ще ти предоставят необходимите за теб продукти. Избираш, пълниш торбата и си заминаваш. Чипът плаща.

За дрехите ще е същото. Още с влизането в магазина, Съдбата ще те разпознава и персоналът ще ти предлага дрехи и обувки по твоята мярка. Ти само избираш, пълниш торбата и си заминаваш. Чипът плаща.

Тази процедура ще се повтаря навсякъде. В транспорта, на концерт или театър, на спортно състезание, на излет или в спа център. Ползваш и си заминаваш. Чипът плаща. Звучи прекрасно. Особено последното. Само че: *"Много хубаво, не е на хубаво!"*. Както всеки, така и ти, ще бъдеш ограничаван в количествено и качествено отношение, за стоките и услугите които можеш да получиш за една седмица или за ден. Ограниченията ще бъдат на принципа *"Дал Колю – взел Колю"* – т.е., ти.

Всеки ще получава според приноса си за обществото и компромиси няма да има.

Неквалифицираните ще живеят в най-малките жилища, в края на селището. Ще ползват само определен вид транспорт. Ще ползват местата за отдых само в областта. Няма да получават деликатесни храни и модни облекла, а дрехи и мебели втора употреба и т.н и т.н. Същото ще се отнася и за теб. Почти. Независимо от ограниченията обаче, ползваното не трябва да слиза под нормите на достойното човешка съществуване. И никой не трябва да се чувства унижен, включително и ти, защото всеки сам ще си е избрал мястото в обществото, съответстващо на неговите знания и умения. Права никой на никого не може да отнема безпричинно. Разликата ще е в задълженията. Колкото, толкова. Ако някой, примерно ти, поискаш да станеш цар, никой не може да ти откаже, но ще трябва да покажеш и докажеш знания и умения за цар. Ако знанията и уменията ти са като за пъдар, както казват някои "сори", няма как да станеш цар, а ще станеш пъдар.

Човешката същност е такава, че той винаги ще иска права, привилегии и придобивки, които не е заслужил, заради заложения в него девиз на егоизма: *"Аз искам!"*. Повече ще поискат първо тарикатите, след тях и мързеливите и глупавите и то само защото са хора и по-важното – защото са членове на обществото. Да, но веднъж направена отстъпка, означава край на Общинарията, защото първата крачка е равна на последната. Между тях няма разлика и никой не може да каже коя е първа и коя последна. Посоката на крачките е по-важна от големината им.

В Общинарията, само "Аз искам!", няма да е достатъчно. Трябва да последват и "Аз знам" и "Аз мога", за да получиш правото. И ако няма други равноправни познаещи и по-можещи от теб, ще получиш и задължението.

Втората част от дажбата – за данъци, осигуровки и застраховки, ще е изчислена и нормирана за всяка дажба. Ти лично няма да знаеш нищо за този част от дажбата си, защото тя ще минава служебно от предприятието към Съдбата, по предназначение.

Остана третата част от дажбата.

ИНВЕСТИРАНЕТО

Тъй като по-горе в текста оприличих Паралията като сърцето, а парите като кръвта, ще кажа, че инвестирането в Общинарията ще е като пулса на сърцето. Всяка седмица, в нула часа в понеделник, Паралията, чрез Съдбата ще тласка мощен поток

от пари, който ще достига до всички части на обществото и в продължение на седем денонощия ще "работи" и след полунощ в неделя, ще се връща чрез Съдбата обратно в Паралията.

Всеки човек, стопанска или нестопанска единица в Общинарията, ще са длъжни да инвестират цялата си трета част от дажбата или печалбата. Срокът за инвестиране ще е една седмица. Общият предел за седмичния отчетен период за Съдбата ще е в 24 часа – в полунощ в неделя.

Инвестиции ще могат да се правят по всяко време на денонощието, всеки ден от седмицата. То ще става чрез Съдбата, за всички равнища в отрасъла и в държавата. Инвестирането ще става по два начина – чрез идеи и чрез пари. По-важни, по-ценни и желани ще са идеите, защото в началото на всяка човешка дейност е мисълта. Правилната мисъл ще предизвика правилно действие, а грешната – грешно. Така ще е и с идеите и предложенията в Съдбата.

Стимулът, мотивът, целта на инвестирането в личен и служебен план ще е, че ще можеш да повишиш паричната си дажба и положението си в обществото. Увеличаването на дажбата ще става несъразмерно в трите и части. Първата и втората част ще растат по-бавно, почти символично, а третата по-бързо и по-стръмно.

Оценяването на инвестициите ще става автоматично от Съдбата в края на седмицата и хората ще получават точки – пари, нормативно определени проценти от третата част на тяхната дажба. Колкото по-нагоре се изкачваш, ще получаваш повече, както днес това става в световния тенис. Растежът на дажбата ще е следствие от две оценки.

1. За стойността на направените лични предложения и дали те са осъществени или не.
2. За инвестираните суми в осъществени или неосъществени предложения.

Всяка идея свързана с обществения живот, трябва да се предложи явно, в Съдбата, за да бъде оценена – отхвърлена или осъществена. Някои специализирани идеи, които по обективни причини не могат да се осъществят в момента, но са оценени положително от отраслово ръководство или от правителството, ще бъдат съхранени в банка на значимите идеи, за да бъдат предложени *"Когато им дойде времето"*.

Предложения ще могат да правят всички, от обикновените граждани, до членовете на отрасловите ръководства и правителството. Но предложенията на отрасловите ръководства и правителството, заради предполагаемата им значимост, ще могат да се възприемат не като референдум, а направо като директно гласуване "ДА – за" или "НЕ – против" – каквото решат гражданите. В това общонародно "гласуване", по-тежък ще е гласът на по-образованите, защото ще са по-високо в занятиен и/или управленско равнище и съответно техните суми и дял в "гласуването" ще са по-големи. Така по-знаещите и по-можещите – по-разбиращите, ще могат да решават важните за обществото проблеми и ще задават посоката на развитие на цялото общество.

По-високо оценявани от Съдбата ще бъдат предложенията, но за да не се злоупотребява с несериозни предложения и да се принизява значимостта на инвестирането с идеи, за всяко предложение ще има освен бутон "ДА" и бутон "НЕ".

Предложение което е получило определен брой "ДА", ще е одобрено за осъществяване, а на човека предложил идеята ще му бъде увеличавана дажбата. Предложението, което получи определен брой "НЕ", ще е отхвърлено, а на този, който го е предложил ще му бъде намалявана дажбата. Така че, всеки *"Да си опича ума!"*, когато прави предложения. От тук се разбира, че хората най-убедено ще правят предложения в областта на своя занаят и специалност, а незнаещите ще се въздържат.

По същата причина, мнозина биха предпочели да инвестират само с пари. Но и тук все пак трябва поне малко да си убеден, че предложението в което ще инвестираш има шанс да се реализира, за да можеш и ти да получиш точки от тази реализация, като инвеститор. И отново по-добрите в занаята, специалистите ще се ориентират по-лесно и бързо за стойността на предложението в тяхната област на знание и ще инвестират убедено и успехът им в голяма степен ще е гарантиран. Незнаещите, по обясними причини ще "играят на тото".

Всеки човек, стопанска или нестопанска единица, предварително, за всяко отделно инвестиране, а може и дълготрайно, ще трябва да си определи сумата за инвестиране в проценти, от третата част на своята дажба или печалба. Може да е цялата сума, инвестирана в едно предложение или различни части от нея, инвестирани в няколко предложения. Примерно, едно кликуване "ДА" за определено предложение, да е със стойност 20% от третата част на твоята дажба.

Ако избереш да инвестираш с бутона "ДА" и предложението бъде одобрено за реализиране, ще спечелиш. Ако си натиснал бутона "НЕ" и предложението отпадне, отново ще спечелиш. Ако си избрал "ДА", а предложението отпадне – губиш. Ако си избрал "НЕ", а предложението бъде одобрено, пак губиш. Този начин на инвестиране и стимулиране ще предпазва от гласуване на инат и организирано групово саботиране на предложения.

Други пък могат да решат въобще да не участват в инвестирането. В 24 часа в неделя, Съдбата ще си върне парите от третата част на тяхната дажба. В нула часа в понеделник – в същия миг – ще им предостави същата сума за новата седмица. Ако това продължи определен период от време, дажбата им ще започне да намалява, докато достигне минималната и ще спре там. Но човекът не губи право на инвестиране и по всяко време може да започне да го прави отново и да печели.

Процентите, които ще се добавят или отнемат от дажбите при инвестирането, ще са определените от Паралията растежни нива. Чрез тях ще се променя – увеличава или намалява, плавно или стръмно инвестиционната активност чрез седемстепенната скала. Даванията и вземанията също могат да са различни – да се отнема по-малко, а да се дава повече, когато трябва да се повиши активността на инвестиране и да се отнема повече, а дава по-малко за да се понижи. Прилагането на тези два парични инструмента ще става от отрасловите ръководства или от правителството. Те могат да ги прилагат и ограничено – за отрасъл, част от отрасъл или територия. Паралията не може да ги лиши от това им право, но може, ако реши, при несъгласие, да промени процентите.

Освен предложенията отхвърлени с "НЕ" и предложенията, които не получават необходимото одобрение за контролния период ще отпаднат, а инвестираните средства в тях ще се разпределят нагоре по веригата до Паралията, като процентът

нагоре ще расте. Така ще се натрупват пари в отрасловите и управленски ръководства на всички равнища. Пример, ако предложението е направено на страницата на окръжното отраслово ръководство, най-малкия процент от върнатите средства ще останат за него, повече за областното ръководство, още повече за държавното отраслово ръководство, за правителството и най-много ще се върнат в Паралията.

Всички предложения, одобрените и неодобрените, ще се съхраняват в архива на съответната инвестиционна страница. Историята на осъществяването им също.

Как ще се извършва инвестирането практически? Примерно, ти искаш във вашия квартал да има детска градина, понеже сега губиш време за пътуване до другия квартал, където има детската градина. Влизаш в Съдбата, от там избираш инвестиционната страница от управленската система на вашето селище и записваш по указания начин своето предложение: *"Искам да има детска градина в квартал X"*. Натискаш бутона "запиши" и това е всичко за твоето инвестиране с предложението. То вече е видимо за всички. Но ти, освен това предложението, трябва да си инвестираш и парите. Задължително. Къде, къде – естествено в своето предложение. Намираш бутона "ДА" и кликваш. След това контролно потвърждаваш и парите ти вече са инвестирани в твоето предложение. От тук нататък чакаш и други да го одобряват и да инвестират в него.

Какъв е рискът тук? А риск има. Ако не си се постарал да проучиш предварително нормативната уредба за условията при които трябва да се изгражда всяка детска градина, може и да не успееш. А главното условие в случая е броят на децата в квартала. За много случаи в строителството и градоустройството ще има нормативи, свързани с броя на хората, а за някои, броя вида и предназначението на сградите, например за противопожарната охрана.

В случая може и да няма нова детска градина, защото няма достатъчно деца в квартала по норматив. Съжалявам приятелю, но на теб не ти остава нищо друго освен да увеличиш броя на децата в квартала, за да има и детска градина. Това е – параграф 22. Така е днес. *"Но нали в Общинарията уж човекът ще е най-важен?"* ще възразиш ти. Да, прав си. Формални нормативи ще има, за унифициране на строителството, но ако нормата е, примерно петнадесет деца, ще се направи детска градина и за десет. Ще се намери друго възможно решение и за пет, защото в Общинарията борбата ще е за всеки човек. Така че, млади приятелю, инвестирай. *"Помогни си сам, за да ти помогне и Общинарията."*

Предложенията ще се правят на съответните страници в Съдбата, за равнищата по отрасли или управленско-териториален принцип: за селището, общината, окръга, областта, държавата. Предложенията получили достатъчно "ДА" и съответно достатъчно първично финансиране, стават задължителни за осъществяване, ако не противоречат на нормативната уредба. Ще се осъществяват от съответното ръководство, на чиято страница е направено. Ако е за нашата детска градина, ще я построи управата на селището. Предложенията за осъществяване ще могат да се пренасочват към по-горната или по-долна инстанция, ако е необходимо.

Дофинансирането на одобрените предложения ще става от по-висшето отраслово или управленско звено. Ако не е по неговите възможности, от още по-горното, докато се стигне до отрасловото ръководство или правителството. Заемите ще са

безлихвени и ще се изплащат след въвеждането на осъщественото предложение в употреба.

За осъществяване на нови разработки, отраслите ще имат необходимите научни и технологични центрове, с най-добрите специалисти и оборудване. В тях ще се обслужва целият отрасъл, за всичко. Търговско или производствено съперничество в Общинарията няма да има. Ще остава винаги само едно – най-доброто. Примерно, защо е необходимо в една държава да има няколко конкурентни производства на коли? В Общинарията ще има, примерно, база за двигатели, база за скоростни кутии и т.н. В тях ще работят най-добрите специалисти и всеки друг в държавата ще може да предлага там своята идея, публично. Ако е добра, ще бъде осъществена. Така в държавата ще има само един вид двигател, който може да е в различни класове, но ще е най-добрият. Същото ще е и със скоростните кутии и всичко друго свързано с колите и другите превозни средства. А те вероятно няма да са на течено гориво. Така ще е с всички отрасли и между отраслите.

В Общинарията всички усилия ще са насочени към сътрудничество и съвместна работа. Съревнованието ще бъде само чрез идеите. Нищо от познанието няма да се крие, да се пази в тайна. Целта ще е всички да имат възможност да научат, да узнаят всичко което ги интересува. Да се увеличават знаещите, да се увеличава и възможността за открития които движат прогреса. А той е една от главните цели в Общинарията.

Как ще бъде задоволяван втория стожер в Общинарията?

Първият стожер е животоподдържащ. Той е основен, както за отделния човек, така и за обществото. Третия осъществява прогреса. Подпомага първия и поддържа сам себе си. Вторият е за задоволяване на стремежите, желанията и капризите на душата, на чувствата. Задоволяването на личните права по втория стожер, ще се осъществява от личността, защото душата, чувствата са винаги лични. Мажем да си влияем един на друг с душевните си тежнениа и преживявания и да ги споделяме и съпреживяваме групово, но те винаги са лични. *"На вкус и на цвет товарищи нет"*.

Удовлетворяването на хората по втория стожер става най-често чрез литературата и изкуствата. Лично и групово. Но не всички можем да споделяме красиво, "цветно" своите чувства и преживявания. Малцина го могат и се осмеляват да го правят. Но и те го правят по различен начин. В някои желанието е повече от таланта, но има и такива, които предизвикват у нас възхита и откровено уважение достигащо до поклонничество. В изкуствата, както казва поговорката: *"Търкулнало се гърнето и си намерило похлупака"*.

- Хората – животни, си имат свой начин за изява и възприемане на изкуствата – чрез чалгата и кича.
- Хората – духове, друг – чрез върховните постижения на талантливите и гениални творци.

Ако вземем за пример най-великото изкуство – музиката, тя има три върха: народната музика, класиката и джаза. Всички други жанрове са някаква комбинация от тях. Но музиката не е само велико изкуство, но и мощно идеологическо оръжие, което тарикатите използват за разлагане на културните устои на обществата и в помощ на петата колона в тях. В помощ на нашата мила родна пета колона от

либералстващи евроатлантици беше създадена и добре финансирана чалгата. Тя трябваше да унизи и ако може да унищожи два други музикални жанра у нас. Това дори не се криеше, а направо беше декларирано гръмко – "поп и фолк". А мелодиката, ритмиката и ладовата същност на чалгата са откровено ориенталски, което ясно показва каква геополитическа културна основа се "тъче" у нас и каква съдба са ни отредили тарикатите.

Ще дам и друг пример за това. След промените, дори и преди тях, тарикатите си бяха поделили Източна Европа като зони на влияние, което ще рече – за завладяване и превръщането им в колонии. Вишеградската четворка си е за Ватикана. Русия, като най-голямата "порция", беше запазена за Британската империя. И като говорим за музика, там беше наложен американският модел на правене на музика – като съдържание и като шоубизнес. Моделът за подражание, образецът, който беше изграден в Русия е Филип Киркоров – талантлив певец, композитор и шоумен от световна величина и още нещо. Досуц като американските. А у нас в същото време моделът за подражание, който беше изграден и наложен е Азис – върховният чалгаджия и още нещо. Всичко това е толкова очарователно, че човек не може да се съдържи и да не се "изцепи" – *"Ай сиктур, бе!"*, както казват съвременните германци.

Същото се прави в различна степен и с другите изкуства у нас, като особено се набляга на телевизионните сериали. А самите телевизии у нас и по света са най-мощните манипулатори, налагащи ценностите на господарите на света. В Общинарията телевизиите ще се правят технологично и занятийно от специалисти, но предаванията и програмите ще се определят от предложенията на гражданите.

Друго мощно средство за манипулиране на хората и насочването им в желаната посока от господарите е изтъкано от тънките нишки на духовност, душевност и религиозност, които са преплетени и объркани в едно общо вълмо, което няма разплитане. Затова към втория стожер трябва да се отнасяме изключително строго и критично. Трябва да го обуздаем, заюздим и да му държим юздите здраво, за да го направляваме в правилната посока, така както се обяздва луд жребец. Това общо вълмо е "воденичният камък на шията" за нашето преходно време, времето когато трябва да успокоим душата и да се доверим на ума.

В Общинарията, грижата по втория стожер – културата и спорта за децата до четиринадесет годишна възраст, ще е задължение на обществото. То трябва да осигури материалната основа за масов спорт и културно развитие на децата, но извън училище, извън образователната система. На териториален принцип ще се изградят според нормите, спортни площадки, салони и зали за многоцелево ползване, в които целогодишно и ежедневно да се провеждат обучение, тренировки и състезания на децата.

Наличните читалища, културни домове и всички останали сгради на културни институции, ще бъдат ползвани от децата също целогодишно и ежедневно за обучение, репетиции и изяви по видовете изкуства. Литературата ще бъде съсредоточена, там където и е мястото – в библиотеките. Там ще се изучават занаята, авторите и произведенията. Там ще се обучават, развиват и израстват талантите. Но всичко ще става на доброволен принцип. Отношението към литературата трябва да се промени, защото времето и нуждите са различни. Литературният снобизъм, вече става стопизъм.

Говоримият език предава, макар и несъвършено, мислите на говорещия към друго или други лица. Той е началото на човека, "В началото бе словото". Той е бил първата ни отлика от животните. Но тази обмяна на мисли чрез звуци, е възможна само директно, на близко разстояние – *тук и сега*. След появата на писмеността, предаването на мисли се усложнява. От мисъл към звук, от звук към знак и обратно. А самото предаване на мислите чрез носителя на текста – книга, камък, метал, кожа вече може да става и някъде другаде, след много време – *някога, някъде*. Носителят на текста обаче е материален и трябва да се пази, пренася, предоставя, купува, продава и т.н.

Ценността на книгата до наши дни е, че е събирала, съхранявала и предавала знания от различни хора, живели по различно време в различни краища на света. Знания, които се натрупват и обогатяват с всяко поколение. Но днес, с появата на новите технологии носителите на текста вече са виртуални и знанията са достижими за всеки, по всяко време, от всяко място по света. Това е закономерен, необратим резултат от прогреса. Книгата ще остане в музея и ще се счита за романтична част от нашето израстване.

След четиринадесет годишна възраст, ако детето иска да продължи със спорта или дадено изкуство, ще трябва да си заплаща от семейните дажби. Преподавателите сами ще си набират и осигуряват учениците, чрез предложения в Съдбата. След четиринадесет годишна възраст постиженията на школниците ще се отчитат и съхраняват от Съдбата. И там ще има оценяване и класация. Така естествено ще се отсяват и преподавателите и учениците в спорта и културата.

Ако някой реши, че е необходимо да има трупа или сграда за трупата, може да направи предложение. Ако получи одобрение ще има трупа или сграда. Ако става въпрос примерно за театър, ще има театър. Но сградите ще принадлежат винаги на населеното място, а ползването на театъра на трупата. В една сграда може да има няколко трупи. Посещаемостта и паричното обезпечаване, ще е отговорност на хората от трупата. В тази насока ще си помагат, като си изпълняват и задължението според нормите и правилата за съществуване на даден театър – да поддържат целогодишно школи в театъра, в които, членовете на трупата, срещу заплащане да преподават специалности необходими за театъра въобще. Примерно, актьорско майсторство, режисура, сценография и т.н. Пък и преподавателите ще понаучат нещо.

Казано накратко, тъй като в областта на втория стожер дейността не е животоподдържаща, всеки сам ще си носи кръста. Ако е талантлив ще успее. Рискът си е негов. Във втория стожер, както и в първия и в третия, началната занятийна "титла" за всеки след четиринадесет години ще е една и съща "Некадърник, до доказване на противното". Изключения ще се правят единствено за деца и младежи, които носят името Волфганг Амадеус Моцарт.

Същото ще бъде и в спорта. Ако трябва да има спортно дружество или клуб, ще се направи предложение в Съдбата. Ако бъде одобрено, ще има дружество или клуб. Но и неговите членове ще трябва да изпълняват същите задължения, както и членовете на театралната трупа – да изградят детски школи и да обучават деца в тях и всички ще бъдат оценявани от Съдбата. Трябва да осигуряват достъп и на гражданите до спортните съоръжения.

Сградите и базите в културата и спорта, както и училищата, чрез кръжочна дейност, трябва да бъдат натоварвани с дейност, която да ги уплътнява със заетост през деня, седмицата и годината.

Вторият стожер също трябва да изгради свои отраслови ръководства на териториален принцип – селищни, общински, окръжни, областни и държавни. Те ще трябва да изготвят правилата и нормите за съществуването и работата на отрасъла и подотраслите по втория стожер, които трябва да бъдат одобрени от правителството. Отрасловите ръководства трябва да организират и обучението в отрасловите училища на творците и организаторите в отрасъла.

Здравеопазването ще трябва да се върне отново в училищата, предприятията и малките населени места и да издигне предпазването от болестите и травмите за своя първична задача. И неговото отраслово ръководство ще трябва да изготви правила и норми за обучението на хората в здравеопазването, за изграждане на здравните заведения, за разходване на средствата от осигуровките на гражданите, така, че да са достатъчни за дейността на отрасъла. Да организира и научната дейност за открития, нововъведения и технически достижения в своята област на знание.

Тясноспециализираните и високотехнологични лечебни центрове, трябва да са разположени териториално в средата на областите, за да са по-бързо и лесно достъпни.

За занятияното и управленско израстване и поддръждане на хората в обществото на Общинарията, ще се ползва Варновата властова система.

ВАРНИТЕ

Най-мощните лостове за управление на обществото днес са властта и парите. Те взаимно се подпомагат. Ако имаш власт и "малко корист", ще си набавиш пари. Ако имаш пари и "малко корист", ще се сдобиеш и с власт. На парите, както видяхме вече, в Общинарията им "*видяхме сметката*". Остава властта, политическата, административната и икономическата власт на нашето време.

Властта, парите, умът, трудът, потреблението и прогреса, са основата – причините за съществуване на обществото. Която от тях да премахнем, то ще рухне. За да не се случи, трябва да поддържаме и шестте в равновесие. Но днес не е така. Господарите на света, умишлено, чрез овладяване на мощта на парите изведоха собствената си власт над останалите четири и над цялото човечество. Чрез пари изградиха петите колони, а чрез тях поставиха отделните държави на колене и ги държат под свой контрол, за да ги манипулират и тласкат към Новия световен ред.

За да осъществим Общинарията, ще трябва да се преборим и с властта, като променим правилата и правата за издигане на хората във властта. Да прекъснем порочната верига – преобретението "Власт – пари. Пари – власт". Да променим същността на елита. Да свалим тарикатите от върха и да издигнем на тяхно място творците. Да заменим едни хора с други хора, защото както е казал някой: "*Кадрите решават всичко!*".

"Дедите ни пренасят истините, правилата от Вселенския Закон и в обществения живот, като готови модели, измислени от Висшия Вселенски Разум, приложени и проверени във Вселената. За устройството на обществото, нашите деди създават система от четири варни, за правилно оценяване на умствените способности на хората, следствие от тяхната лична еволюция и знания, и поставянето им на подобаващото място в обществената властова структура.

Тук трябва да отбележа нещо важно. Не се оценяват и разделят на четири групи хората, а знанията и уменията им. "По делата им ще ги познаете." Хората са само носители, прозорци към голямата истина, защото главната цел на човешкия живот е познанието за света, истината.

Всеки човек в древността ни е познавал варновата система. Знаел си е много добре мястото в обществото и не е протестирал, а си е изпълнявал задълженията произтичащи от неговата варна и професия. Имал е право да се придвижи нагоре в отвесна посока и да премине в по-горната варна, но само ако докаже знания и умения за това. И за хората във всяка варна е имало възможност за борба и постигане на по-достоеен живот, също чрез доказване на по-високи знания и умения.

Прилагането на Варновата система, е най-важният тест за всяко общество. Ако го решава правилно, ще върви уверено напред."

Ще опиша не само съдържанието и различията на властовите позиции от Варновата система, но и първообразите на техните названия от древността. Те звучат странно, а за някои вероятно и отблъскващо. Поради това могат да възникнат въпросите: "Защо използвам тези странни названия за висшите управленски длъжности в Общинарията? Защо не ползвам сенат и сенатори или депутати, министри и министър председател?" Правя го по две причини. Първо, защото продължавайки да ползваме сегашните чужди думи, неволно си оставаме с единия крак в чуждата матрица. Второ, защото са български, древни и щом ще прилагаме Варновата система, не е зле да ползваме и названията от нея.

Съзнавам, че ще има сериозна съпротива, но защо днес никой не се съпротивлява срещу съзнателното налагане на чуждоезични имена и названия, заедно с насаждането на чужди мирогледи. Чрез насаждането у нас на гръцката религия източно православие, у нас се налага и гръцката православна терминология. Когато някой "наш, български" църковник бъде издигнат в по-висок църковен сан, задължително трябва да си смени името с гръцко. Чест и почитания на нашите деди, че успяха да извоюват за нас правото, служенията и книгите в християнството да са на български. А какво да кажем за Мохамеданството. Всички мохамедани, задължително трябва да имат турски или арабски имена, а служенията и книгите им са на арабски. Това направо си е падение и унижение, но никой не се впечатлява от това и не протестира. По времето на комунизма, руските думи навлизаха в езика ни безпрепятствено, а сега вратите му са отворени широко и гостоприемно за английския. Така че, не би трябвало да се противим и протестираме срещу старите български названия, от стария Български мироглед, който ще възродим с новия обществен строй. Освен това, човек свиква с всичко.

"Регулировчикът", за подреждане на хората в занятиятата и управленска стълба в обществото на Общинарията, ще е Съдбата. Тя автоматично ще "решава" кой накъде

да се придвижи – нагоре или надолу. Мярката, според която ще ни мери, ще са нашите пари. Който печели добре и има повече пари, ще се изкачва. Който не се справя добре с печеленето, ще слиза. А средството за печелене на пари е инвестирането. То ще е възможността за изява и на нашите знания, чрез предложенията ни. Свободно, видимо за всички, но, по обективни причини, анонимно, както днес не знаем с кого общуваме в нета, какво е истинското му име, пол, възраст, занятие, от кой край на света е. Четем само това което е написал. Така ще се получава и при инвестирането в Съдбата. Някой, неизвестно кой, е направил предложението. Толкова. Човекът е неизвестен и в случая не е от значение. За всички останали важно ще е предложението. Но Съдбата ще знае кой си ти и всичко за теб. Всяко твое инвестиране и следствието от него, ще бъде регистрирано и записано в твоето досие. За нея ти ще бъдеш само код и сума – пари. Ще имаш цена. Всеки сам ще си определя цената в обществото, чрез инвестирането и спечелените пари.

Подреждането на хората в Общинарията ще става по три личностни "показателя": занятиенно, организационно и управленско. За творците и за тарикатите, занятиенното израстване ще става доброволно – при изрично желание за това и ще се осъществява в две успоредни, взаимносвързани направления. Тяхното разделение няма да е ново, за Общинарията, а ще си е старото, естественото, заради техните личностни качества.

"Въображението е "пробудено" в различна степен у всеки от нас. В някои хора е по-силна Веда. Те имат голяма и будна памет, а помислите и действията им са основани на задълбочени знания. Те са "здро̀во стъпили на земята" и обвързани с действителността. Няма̀т склонност да излизат от нея и да "витая̀т в облаците" или "да гоня̀т Михаля". Поради това са изключително съсредоточени и практични и обикновено "успяват" в живота.

В други хора е по-силна Веда. И те имат голяма и будна памет, но независимо от знанията им, техните помисли и деяния са основани в по-голяма степен на въображението. Не са толкова здраво свързани с действителността и имат склонност да "витая̀т в облаците" и "да гоня̀т Михаля". Поради това са недостатъчно съсредоточени и практични. Склонни са към теоретизиране на всичко и "търсеци" всичко. По-голямата част от тях са неудачници в живота."

Творците са Ведарите – хората, които ще дават най-смислените иновативни предложения, отнасящи се до промяна на знанието. Но поради споменатите по-горе причини те не са в състояние да ги осъществят и приложат на практика. Казано по друг начин – те "страдат от далекогледство".

Тарикатите са Видарите – хората с добри организационни качества, които ще осъществяват предложенията на Ведарите. Казано по друг начин те "страдат от късогледство".

"Едно е да искаш, друго е да можеш, трето и четвърто е да го направиш!" Тези действия вече не са по възможностите дори и на многоръкият Шива. Затова хората и днес се сдружават и разпределят задачите помежду си, според знанията и уменията на всеки.

"Не много често, но у някои хора наличните две качества – голямата и будна памет и "богатото" въображение са "под контрол". Ако и обстоятелствата

помогнат, резултатите са невероятни. Тези хора са истинските водачи на човечеството по пътя на прогреса."

Именно тези, третите, ще са лидерите. Най-очакваните, най-търсените. Те са шанс за обществото, които не бива да бъде пропускан. Трябва да бъдат издигани за главни управители на всички равнища.

Когато някой инвестира, той няма да печели само пари, а ще бъде оценяван и класиран в двете направления – занятиенно или организационно. Оценяването и класирането ще става на всички равнища. Първо от вътрешната система в предприятието или институцията. Мярката ще са парите му.

Пример. В едно предприятие има механици. Те всеки ден отстраняват различен брой повреди с различна сложност. Вътрешната електронна система на предприятието ще ги оценява по тези два показателя и по инвестициите. Онзи от механиците, спечелил най-много пари, ще им стане бригадир. В Общинарията, надменният въпрос на тарикатите *"Като си толкова умен, къде ти са парите?"*, ще се обезсмисли.

Всеки човек ще може да израства вътре в своята варна или да премине към по-горната, като покаже и докаже по-високи знания и умения.

Името на първата варна ще е РАДА̀Н, м.р. ед.ч. Нейни членове ще са раданите (радетелите) – работниците, които упражняват наемен труд. Те ще са най-многобройното съсловие.

Съдбата ще оценява и класира всеки в неговото занятие и в отрасъла. Между всички специалисти в селището, общината, окръга, областта и държавата. Ще има нормативни равнища за спечелените пари. Всички от специалността в страната, достигнали нормативното парично равнище, ще бъдат обучавани дистанционно от по-горното отраслово ръководство, за следващата занятийна степен. След полагане на успешни изпити, ще преминават в по-горната степен. Но дажбата им ще бъде увеличена едва когато поемат и съответните нови задължения. Пример. В предприятията има енергетици. Те ще бъдат оценявани и тези които са достигнали паричната норма, ще бъдат обучавани за работа по енергоснабдяване на предприятия или малки селища. Следващото равнище ще бъде за работа в подстанция или електроразпределително предприятие. Следващото равнище ще е за големи електроцентрали и за НЕК. За всяко образователно равнище ще има таван на растеж на дажбата.

Втората варна ще е ДВАРА̀Н, м.р. ед.ч. Нейни членове ще са двараните (дворяните) – работодателите. Но някои от тях може да ръководят само няколко човека, а други няколко хиляди. И това ще се отчита от Съдбата и ще се отразява в дажбата.

За преминаване на хората в по-висока занятийна и/или властова длъжност, ще има възрастови ограничения.

- Не можеш да станеш член на някое отраслово ръководство, областен управител, или кмет на град с над един милион жители, докато не си навършил 49 години.
- Не можеш да станеш член на областно отраслово ръководство, окръжен управител, кмет на град с население над сто хиляди души или да си

ръководител на предприятие с над 500 работника, докато не си навършил 42 години.

- Не можеш да станеш член на окръжно отраслово ръководство, общински управител, кмет на град с население над 25000 жители или ръководител на предприятие с над 100 работника, докато не си навършил 35 години.
- Не можеш да станеш член на общинско отраслово ръководство, кмет на селище с население над 2500 души или да бъдеш работодател, докато не си навършил 28 години.

За управленските кадри ще има условие. Те сами трябва да изявят желание да работят и израстват в управленско направление, за да бъдат обучавани за това. Те трябва да са фокус на всичко което се случва в селището или предприятието. Затова ще изучават знания в широк спектър от обществения живот.

Тъй като почти всяка дейност в Общинарията ще бъде в обхвата на определени правила и норми, за управителите ще остават малко и случайни, извънредни случаи за разрешаване. Те ще бъдат и съдии, но ще решават според принципите на Общинарията, а в по-горните равнища и според Българския мироглед. И те, след достигане на нормативното парично ниво, ще бъдат обучавани за по-горното управленско равнище. Управители могат да бъдат назначавани без да са изявили желание за това, само в изключителни случаи, от по-горното ръководство.

Третата варна ще се нарича КХАНАР, м.р. ед.ч. Нейни членове ще са кханарите (канарите) – хората завършили обучението си и положили успешен изпит за висши управници. От тях Съдбата ще определя членовете на отрасловите ръководства и ръководствата на Паралията и Съдбата. От най-богатите от ръководствата на всеки от основните отрасли, Паралията и Съдбата, Съдбата ще съставя правителството, което ще се нарича КХАРАН, м.р. ед. ч. и ще се състои от 12 кхарани. Те ще са равнозначни на съвременните министри. Висшият управител ще се нарича КХАР (сар, цар), м.р. ед.ч. и ще е равнозначен на министър председател. За да стане някой кхаран, трябва да е навършил 56 години.

Четвъртата варна ще се нарича БАЛАД (палат), м.р. ед.ч. Нейни членове ще са седемте мъдреци – Баларите (болярите). Те ще са над всички в държавата. Ще поддържат Българския мироглед и задават цивилизационната посока на обществото. За да стане някой балар, трябва да е навършил 63 години. Когато навърши 70 години, ще трябва да напусне Балада. Всеки в Общинарията ще може да изпълнява определена ръководна длъжност, не повече от седем години. Единствено баларите няма да се оценяват и класират от Съдбата. Когато останат шест, те ще избират от кхараните новия седми балар.

- Кханарите от отрасловите ръководства и ръководствата на Паралията и Съдбата, достигнали определената парична норма, ще бъдат обучавани от баларите на Българския мироглед. Ще ги подготвят за балари.
- Двараните достигнали определената парична норма, ще бъдат обучавани от кханарите на Общинария, основите на Българския мироглед и по занаята им. Ще ги подготвят за кханари.
- Раданите достигнали определената парична норма, ще бъдат обучавани от двараните на основите на Общинарията и по занаята им. Ще ги подготвят за дварани.

- Вътре във всяка варна, обучаването ще се извършва от по-горното ръководство.

Колективните ръководни органи на всички равнища ще са постоянно действащи, но членовете им могат да се променят всяка седмица. Пример. Кхарана – правителството, ще се състои от 12 действащи кхарана, но в отрасловите ръководства на основните отрасли, на Паралията и Съдбата, ще има по още двама кхарана, които също ще са членове на Кхарана (на правителството). Всяка седмица Съдбата ще оценява и класира всичките 36 и който от тях е най-богат, следващата седмица ще е действащ кхаран (министър) в своя отрасъл. Дванадесет от общо 36 кхарана ще получават всяка седмица "наряд" за да изпълняват длъжността. Кхарът също ще се сменя и ще е най-богатия от действащите кхарани.

По този начин ще се потвърди мнението, че няма незаменими хора и отсъствието на определена личност не трябва да поражда никакви сътресения. По всяко време ще има човек "под пара", който да го замести.

Трябва да поясня, защо има възрастови граници за поемането на определена длъжност. В Общинарията, степента на растежа ще може да се регулира и в определен период той може да е "бурен". Тъй като всичко ще е взаимосвързано, заедно с бързото стопанско развитие, чрез инвестиционния процес ще израстват бързо и хората. В определен момент, несъразмерно голяма част от тях ще са достигнали парични нива и след обучение ще са придобили по-високи права, но няма да могат да поемат полагащите им се задължения. На по-високите равнища, ще стане "голяма навалица" от мераклии с права за израстване, а местата ще са заети. Поради това, възрастовата граница и ограничението, една личност да може да остане на определен пост не повече от 7 години, ще регулират в известна степен възможността за личен растеж. Но мисля че ще са необходими и други "инструменти", за да може "цедката на ситото" за растеж на хората да се сменя с "по-ситна или по-рехава". Това вероятно ще става в синхрон със стопанския растеж.

Предполагам, че от написаното до тук вече сте разбрали, че в "ръцете" на хората създали, поддържащи и ръководещи Съдбата, ще е съсредоточена огромна отговорност. Опасността от обективни или субективни грешки там трябва да е сведена до нула цяло, нула, нула,.....1%. Но най-опасна ще бъде користната или налудничавата мисъл в главата на някого от тях. Всички в Общинарията трябва да са добронамерени и еднопосочни – напред и нагоре към възхода.

Надявам се разбрахте и друго, че в Общинарията всичко и всички ще са под контрол – подвластни на правилата и нормите и "мърдане" няма да има. *"Ами, къде отиде свободата? Нали от както свят светува, хората са се борили за свобода"*. Пазете се от свободата. Тя е много опасно обществено състояние. Когато един човек се пребори за някакво своя свобода, той ще е доволен. Но когато мнозина се преборят за свободата на още повече хора в обществото, по-късно се разбира, че всеки е очаквал своята лична свобода, която не съответства на свободите на другите и не след дълго време борбата за свобода, от чуждата свобода да ни потискат и ограбват се разгаря с нова сила. Свободата в обществото не ни върши работа, трябва да се борим за ред и справедливост. По-точно за намаляване на несправедливостта, защото справедливост – равенство в обществото не съществува.

*****

Държавите в които Общинарията може да бъде осъществена са няколко. От няколко вида. На първо място са страните с най-висок стандарт: САЩ, Япония и Германия. САЩ обаче са крепостта на тарикатите и там всичко е частно, включително парите и държавата. Да направиш революция в бърлогата на звяра, си е трудно и опасно начинание, с неприятни и непредвидими последици за цялото човечество. Но от друга страна, за американския народ Общинарията може да се окаже шансът им за оцеляване. Но преди да я докарат да Общинарията трябва да свършат още нещо. Да въведат в САЩ свои, американски пари и да оставят долара на тарикатите – на паразитите, само като световна разплащателна валута. Тогава всичко ще стане ясно. Кой – кой е и за какво се бори.

Япония и Германия пък са протекторати – военна плячка на Британската империя от Втората световна война, с достатъчно остатъчно военно присъствие в тях и там волности не се допускат. За мен ще бъде странно, ако това на някого му е прозвучало странно. Но още по-странно е, че Германия е "локомотивът, двигателят" на обединена Европа и без нейното одобрение нищо не се случва в Европейския съюз, от което излиза, че чрез Германия цяла Европа е протекторат на Британската империя. Това е толкова унижително, че самата Великобритания от срам, че общува с простолюдието, напусна Европейския съюз.

Въпреки съвременния възход на Китай, той не ми е достатъчно познат за да преценя, но заради своите размери, като територия, населени и участие в световното стопанство, ще бъде прекрасно, ако Китай осъществи Общинарията.

Друга държава, подходяща в известна степен за прилагане на Общинарията, е Севера Корея. Но там една от сериозните пречки може да бъде и от личностен характер.

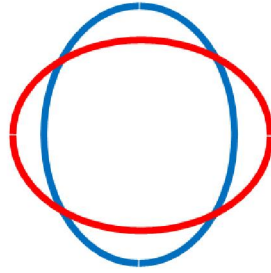
Швеция и Естония също са подходяща за Общинария. Но най-подходяща е Исландия – държава с малък, но горд и задружен народ. Хората там живеят изолирано, в преддверието на ада, който често напомня за себе си. Но въпреки това, мисля, че се чувстват щастливи. За разлика от нас, които живеем в рая, но все се правим на гяволи!

*****

Това е от мен за Общинарията. А то е недостатъчно, непрофесионално, неясно и наивно. Не че не знам какво и как трябва да се напише. Някой да не си помисли нещо. Знаем, как да не знаем, всичко знаем, но тъй като в бъдещата Общинария специалистите ще подредят обществото по иначе – по правилния начин, затова бях пооо... пестелив. Но въпреки това се надявам, че с описанието на Общинарията беше отворен нов, поредния бял лист на общественото развитие и човешките взаимоотношения, върху който драснах само няколко щриха. Предстои на него, подготвени хора да нарисуват цялостната цветна картина на Общинарията, а други да я осъществят, неизвестно кога и къде.

Но само това не е достатъчно. За да се разделим окончателно със старото и да започнем нов живот в нова цивилизация, на чисто, ще ни трябва и нов календар.

НОВ БЪЛГАРСКИ КАЛЕНДАР

ВЪВЕДЕНИЕ

Откакто съществува, човекът размишлява главно за три неща: Вселената, човека и обществото. Представата му за тях, трите, съставлява неговия мироглед, а общият мироглед е най-важният цивилизационен и обединителен компонент за всяко общество.

Днес, господарите на света са решили да наложат своя Нов световен ред на цялото човечество. И го налагат. Насилствено и брутално. И вероятно си мислят, че успехът им е *"В кърпа вързан"*. Но както е казал мъдро народът *"Насила хубост не става!"*.

Какво всъщност се случва? Нищо особено. Просто растем. Бавно и трудно, както всяко израстване. Напредваме...но назад. Това не е шега. Който разчете правилно миналото на човечеството, стъпка по стъпка и стигне до момента на падението, ще разбере и ще знае кое, как, защо и накъде. Надявам се да разбере и най-важното – че не е необходимо да извървим отново дългия път, обратно до върха на Познанието.

В древността хората са познавали и човека, и обществото, но най-висшето им достижение е била Истината за устройството на Вселената. Но нещо се случва с майката Земя и природата и се променя. Естествено, като следствие от това се променяме и ние. Подивяваме и оглупяваме, защото е най-естествено.

Познанието е за мъдрите, а оглупели, ние вече не можем да носим огромния му товар и поради това древните мъдреци, като за деца, ни изготвят символи – заместители на Познанието – Истината за Вселената.

Първото по-ниско равнище – негов заместител, днес се нарича Езотеризъм. Той пази и разпространява символите, заместители на Познанието по доброволен начин – чрез убеждението. От учител на ученик. Езотеризмът не е истина, а обратен път към Познанието, който отдавна вече е изгубен във времето и пространството, обрасъл с бурените на символиката.

Следващото, още по-ниско равнище – заместител на Познанието, е религията. И там истините се превръщат в символи, така че да се запази обратният път към Познанието. Но с течение на времето символите се превръщат в догми и се налагат съзнателно, целенасочено и задължително на народите чрез религиозните празници и ритуали, под строгия контрол на властващите и религиозната институция.

Всяка религия е родена от езотерично учение и е създадена от мъдри хора, за да водят чрез нея народите по пътя на еволюцията. "Магията" на религията, са трите мощни и неразрушими стълба върху които е изградена и които я поддържат жива в съзнанието на милиарди, в продължение на хилядолетия. Тайната на религията е скрита дълбоко, генетично заложенa и заключена в съзнанието на всеки отделен човек. За да бъде отключена тази тайна има само един ключ, който е изгубен някога, някъде. Неговото име е Познание.

Единствената здрава, истинска връзка, която държи човека в религията, е вярата, *че над него, над всичко, дори над небето има някаква необяснима висша сила, която налага своя порядък и чрез него определя: кое, кога, какво, как и защо.* Вярата е първият, основният стълб на религията. Но тъй като тя е и незнание, моделът на родителската власт е приложен и при религиозната.

"Родителите" на религията, осъзнавайки че вярата е общочовешко явление, проявяващо се поколение след поколение, изграждат религиите на принципа на стадото и пастира. Така вярата се превърна от *Зов от Вселенския Разум към човека* и подтик за търсене на Истината, само в душевна утеха. За да следваме този зов, не ни трябва църква, джамия или синагога. Не ни трябва религията, защото *на света съществуват само две неща – Аз и останалият свят!*

Като изключим вярата, всичко останало в религията е принижено, като в детските приказки и предназначено единствено за сетивата и чувствата на вярващите, въздействайки им чрез изкуствата и призивите на пастира. Така и вярата бе окована и преобърната *от криле за полет, в тежки окови.*

Въображаемите представи на религиозните водачи, следствията от опитите им да бъдат обяснени и показани по някакъв разбираем, видим начин на вярващите пътя и целта на вярата, са изградили и наложили строен въображаем пантеон от богове, ангели, архангели, демони, дяволи, както и различни ритуали и обреди за богослужебните и житейски нужди на вярващите. Всичко това е същността на всяка религия – главното различие между тях и причината за противоборството им днес.

Вторият стълб на религията, е стадното чувство. Както казва поговорката *"Краставите магарета и през девет дола се надушват"*. Хората не желаят да бъдат сами и инстинктивно и избирателно търсят, намират или създават своя общност, защото в нея се чувстват сигурни, защитени или намират поле за изява. Съществуването на отделния човек във от някаква общност е трудно и неприемливо.

Третият стълб, е чувството за справедливост, което приложено в общността е изградило морала. Тъй като моралът е променлива величина, всяка религия си е изградила свой морал, за своите нужди. Различният морал, е втората причина за противопоставяне и противоборство между религиите.

Заради всичко това, всеки пастир си пази ревностно стадото и не позволява на заблудените овце да се отлъчват, да преминават в друго стадо или да "подивеят" отново и да заживеят свободни, на воля. Защото сами, в "мрака", може и да прозрат Истината.

Голямо и положително деяние на религията е, че уеднакви мисленето и действията на много хора и ги обедини под свое влияние и власт, като им наложи своя морал, своето разбиране за бита и еволюцията на хората и обществото.

Но религията има и друго лице и други деяния. Тъй като всяка обществена дейност е политика, то религията много дълго време е била най-големият политически играч. Не в преносния смисъл, а в най-прекия, най-бруталния, най-вулгарния и жесток смисъл. Обръщайки се назад към миналото ще видим, че никога в човешката история не е имало по-могъщи, по-богати, по-влиятелни и по-многочислени човешки общности от религиозните.

Но понеже над тях е само Бог и понеже, *Всяко обществено сдружение или дейност, оставени без надзор и контрол, рано или късно се обръщат против това, заради което са създадени*, няма по-алчни, по-жестоки, по-човеконенавистни и кръвожадни общества от трите еднобогови религии. Едва в наши дни успяха да ги достигнат двете граждански идеологии, комунизмът и фашизмът. Справка за това, в историята.

Целта на трите еднобогови религии винаги е била експанзията, овладяване на нови територии и народи и в крайна сметка – световно господство. Този техен заразителен пример има много следовници. Жаждата за власт и богатство днес произвежда нови бизнес религии "на конвейер" или възстановява стари, с надеждата и те да пораснат и да отмъкнат своя пай от баницата.

Религиите днес, са отдавна отеснелите детски одежди на човечеството. Белите конци с които са съшити вече се виждат и всеки момент могат да се пръснат по шевовете. Как ли ще се чудят след време потомците на милиардната масова хипноза, която ни е държала в оковите си хиляди години? И вероятно ще си отговорят *"Ами защото всеки си е харесвал цветната приказка в която е участвал и не е искал да излезе от нея и да остане сам в скучната сива действителност"*.

Във всички времена същността на религията е била двойствена – като медът и жилото. След полезното и въздействие върху хората, следва мракобесието, което достига до налагането на единствен избор *"Или приемаш нашата вяра (религия) или си мъртъв!"*. Това се случва и днес.

Такова е противоборството между религиите. Мразят се и искат да се "преобърнат" от едни в други, за да останат единствените богоизбрани. Но следовниците на така неречените богове, най-много, мразят и неистово ненавиждат свободните хора. Защото свободните хора знаят, че *няма добри или лоши богове, че няма добри или лоши религии. А има добри или лоши хора, които стоят начело на религиите, а боговете и хората им служат*.

Единствената молитва към Бог, която ползват свободните хора – хората на Познанието е: *"О, мой боже, правий боже! Не ти, що си в небесата, а ти, що си в мене, боже – мен в сърцето и в душата..."*.

На следващото по-ниско равнище, в противовес на религиите, с по-голяма свобода и толерантност се зараждат и развиват митологиите. И там Познанието се облича в символи, а символите се издигат в култ и се превръщат в догми, но се приемат доброволно от народите, защото са участвали в тяхното създаване.

Още по-ниското равнище на възплъщение на Познанието е народното творчество: приказките, песните, митовете, легендите, тъканите, шевиците и др.

Общото, свързващото звено между изброените до тук равнища, са календарите. В тях има три части. Отражение на нещо от Познанието за Вселената, сезонните промени и празниците. А те – празниците са съобразени с някое или няколко от равнищата изброени по-горе. Но тъй като най-влиятелни са религиите, празниците в календарите обслужват предимно тях.

Друга, особена част от празниците в календара са политическите празници. Те обслужват определена гражданска идеология: капитализъм, консерватизъм, либерализъм, социализъм, комунизъм, фашизъм, националсоциализъм, както и различни хибридни съчетания помежду им и между религия и гражданска идеология: социалдемократи, християндемократи и др. А последният, стар-нов изъм, с който господарите на света покосяват народите и унищожават държавите по света днес, е неолиберализмът. С него те насаждат своя измислен рай на Земята, наречен "Демокрация".

За гражданските идеологии не е необходимо да се връщаме назад в далечното минало. Те са съвременни творения и ние малко или много ги познаваме от личен опит. За тях е валидно същото обобщение, описано по-горе за религиите.

Целта на всяка гражданска идеология винаги е била експанзията, овладяване на нови територии и народи и в крайна сметка – световно господство. Този техен заразителен пример има много следовници. Жаждата за власт и богатство днес произвежда нови бизнес идеологии "на конвейер" или възстановява стари, с надеждата и те да пораснат и да отмъкнат своя пай от баницата.

А баницата сме ние. Животът ни, децата ни, трудът ни, знанията ни, уменията ни, домът ни, земята ни, народът ни, свободата ни. Всичко това днес принадлежи на господарите на света. За да го завладеят и за да поддържат своето господство над завладяното, те използват могъщи армии – хора от нашите редици.

Обединяват ни в политически партии, движения, сдружения и неправителствени организации. Стягат нашите стройни редици, под фалшиви знамена и като в казармата ни командват "Напред. Ходом марш!". А понякога направо ни насъскват "Атакааааа!". А ние сме добри войни. Превземаме за тях редут след редут. И сме все по-горди от това. Също като в "Приказка за стълбата".

<http://www.slovo.bg/showwork.php3?AuID=50&WorkID=685&Level=1>

Но вождовете на религиите, идеологиите и партиите са известни. И делата им са общоизвестни и въпреки това, не можем да се справим с "лошите" нито по законен, нито по "демократичен" начин. Така е, защото те често са "кукли на конците", а други, скрити-покрити хора им "дърпат конците" и "командват парада".

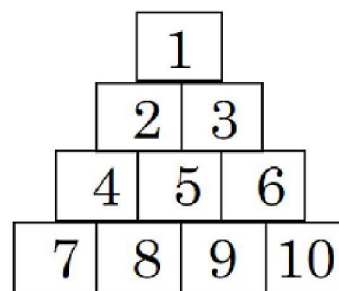
Почти всички сме чували за тайните сдружения, от най-различен характер. Всички те, чрез някой свой "осветил се" събрат ни убеждават, че са най-човеколюбивите и прогресивни организации, които неуморно работят "и в студ, и в пек" за "светлото бъдеще" на човешкия род. Вероятно има и такива. Но... понеже са тайни, единствената правдива оценка за тях може да даде общественият закон: *Всяко*

обществено сдружение или дейност, оставени без надзор и контрол, рано или късно се обръщат против това, заради което са създадени.

Кой крив, кой прав, взе да се разбира вече, но крайният резултат днес е, че цивилизацията е сбъркана, а хората са разделени по всевъзможни действителни и недействителни признаци. А различията, каквито и да са те, когато и да е, където и да е, винаги са повод за разделение между хората. Но и различията са различни. Едните са естествени – лични, а другите изкуствени – групови.

Естествените, личните, могат да се градираат в пирамидална структура.

- Номер едно е фактът, че сме родени хора, човеци. Ние нямаме нито заслуга, нито вина за това, че сме хора.
- Две и три, са мъжът и жената. Ние нямаме нито заслуга, нито вина за това, че се раждаме мъже или жени.
- Четири, пет и шест са децата, зрелите хора и старците. Ние нямаме нито заслуга, нито вина за това, че за определено време сме на определена възраст.

- Седем, осем, девет и десет, са четирите човешките "раси", според цвета на кожата. Ние нямаме нито заслуга, нито вина за цвета на нашата кожа.

Ако използвам религиозната символика трябва да кажа, че до тук всичко е от Бога дадено, но от тук надолу по редовете на пирамидата всичко е от лукавия. Религии, идеологии, политически партии, народности, езици и т.н. и т.н.

Всичко това е ужасно! Но как да се защитим и какво можем да направим, когато "Умът не види, добро ли, зло ли насреща иде..."? Ами, какво? Това което казват онези, дето много-много не мислят, а плещят врели-некипели. Та те били казали "Е, па нема начин, да нема начин". А начинът е това което прави земеделецът. През няколко години извършва дълбока оран в своята нива. Чрез нея, горният изтощен, изпепелен и неплодороден слой на почвата бива заровен най-отдолу, а отгоре се разстила най-долният, отпочинал и плодороден слой от чернозема.

Земеделците на нашето време са свободните хора. Тези, които са освободили собственото си съзнание от предразсъдъците на всички по-долни равнища, в които е принизено Познанието. Както писах по-горе в текста, всички по-долни равнища са вплетени и се обслужват от календара.

На Новия световен ред, може да се противопостави успешно само нов световен Мироглед. За полагане на неговото начало и за извършване на дълбоката оран, трябва да започнем с нов календар, който да се превърне в "Календара на свободните хора". И не става въпрос само за смяна на елитите, а за смяна на цивилизацията.

Кои са свободните хора?

За да ги разпознаваме и да проверим дали и ние не сме от тях, трябва да разберем какво е свободата и за какво служи тя? За целта е необходимо да прочетем мнението на древните мъдрци за еволюцията, "Диханието става камък, камъкът –

растение, растението – животно, животното – човек. човекът – дух, а духът – бог". Както се вижда, там сме и ние – хората.

Моля, обърнете внимание на следната последователност: *животно – човек – дух*. Това е нашата преходна същност днес. В нас битуват и трите. Превесът на една от тях ни определя като личности. А сборът от личности съставляват облика на обществото. В книгата Бхагавад гита, тази наша тройна същност е описана така: *„Действията на брахмани и кшатри, вайши и шудри,... са разделени според качествата на личната природа у всеки”*.

Ако говорим за свобода на тялото – това е нелепица, защото тялото е затвор. Ако говорим за свобода на душата – и това е нелепица, защото душата е обвързана за тялото. Техните желаниа, извън рамките на естествените им нужди, се превръщат в зависимости, които някои използват ловко, за да ни контролират и насочват на там, на където те желаят. Единствено умът винаги е бил, е и ще бъде свободен...ако е буден. Всяка човешка дейност, трябва да започва от ума и да завършва пак там. Основното предназначение на ума, е да твори. А в пътя му към върха на Познанието, най-верните и единствени негови съюзници са образованието и науката.

СТРУКТУРА НА НОВИЯ БЪЛГАРСКИ КАЛЕНДАР

Същността и необходимостта от Нов Български календар, не е само неговата структура, а преди всичко неговата миогледова част – празниците.

Всеки календар е някаква броилка. Григорианският календар прекрасно изпълнява тази своя задача и тя не е причината да бъде заменян. За негов недостатък може да се счита, че не е ориентиран астрономически към нито една от датите на слънцестоянията или равноденствията. Но така е с повечето известни календари.

В Уикипедия, за Григорианския календар е записано следното.

"Григорианският календар е слънчев календар, зависим от периода на завъртането на Земята около Слънцето, който е 365,2422 дни от 24 часа по 60 минути, всяка по 60 секунди. Средната тропическа година е 365 дни, 5 часа, 48 минути и 45.5 секунди. Тя варира слабо, с една до две минути, в зависимост от началната точка.

Точната стойност, изчислена на 1 януари 2000 година е 365,242 190 419 дни. Средната година при Григорианския календар е 365,2425 дни; за да може броят на годишните дни да е цяло число, през определени периоди, най-често 4 години, се добавя един допълнителен ден, 29 февруари, а годината се нарича „високосна“.

$$365,2425 = 365 + 0,25 - 0,01 + 0,0025 = 365 + \frac{1}{4} - \frac{1}{100} + \frac{1}{400}$$

От тук следва разпределението на високосните години:

- *Всяка година, кратна на 4 е високосна;*
- *Всяка година кратна на 100, но не и на 400, не е високосна;*
- *Всяка година кратна на 400 е високосна (1600, 2000 и т. н.)."*

Новият Български календар се основава на ползвания днес Григориански календар, който е вариант на Българския Зодиак. Това означава, че не е ползван наготово чужд продукт на мисълта, а наш – български.

За Българския Зодиак виж: <http://borisbalkh.wix.com/balkhara#!balgarskiyatzodiak>

Промените, новостите в Новия Български календар са само в рамките на годишния кръговрат. Дългосрочната формула на Григорианския календар се запазва и в Новия Български календар.

В него са променени:

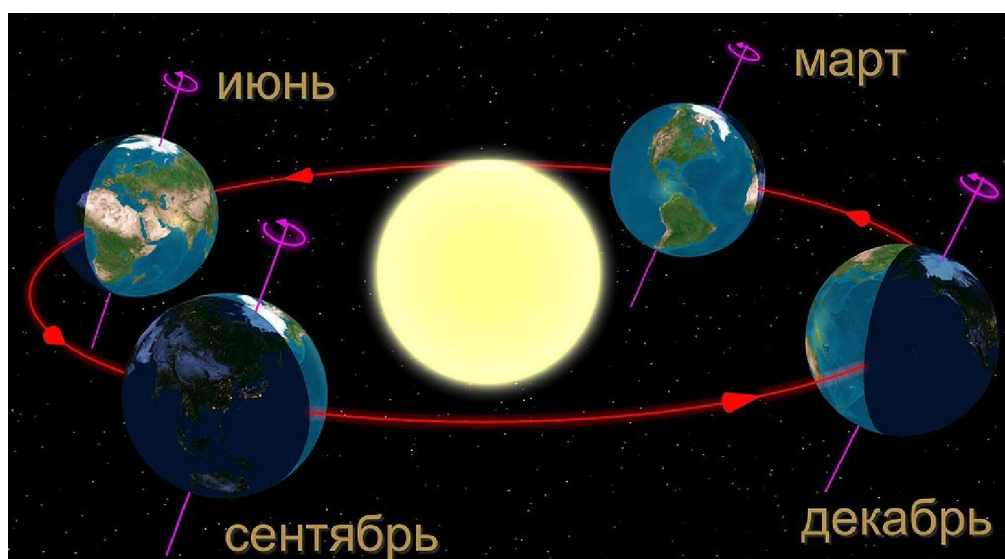
- Началата на седмицата, месеците, тримесечията, полугодията и годината.
- Броят на дните в месеците, тримесечията и полугодията.
- Мястото на уравнилния ден във високосна година.

Структурата на Новия Български календар се основава на природните дадености при взаимодействието между Слънцето и Земята и тяхното състояние и позициите на Земята, при нейните движения около Слънцето. Променят се наклонът на земната ос и разстоянието между Земята и Слънцето.

Природните дадености са:

- Видими – астрономическите, формалните – следствените.

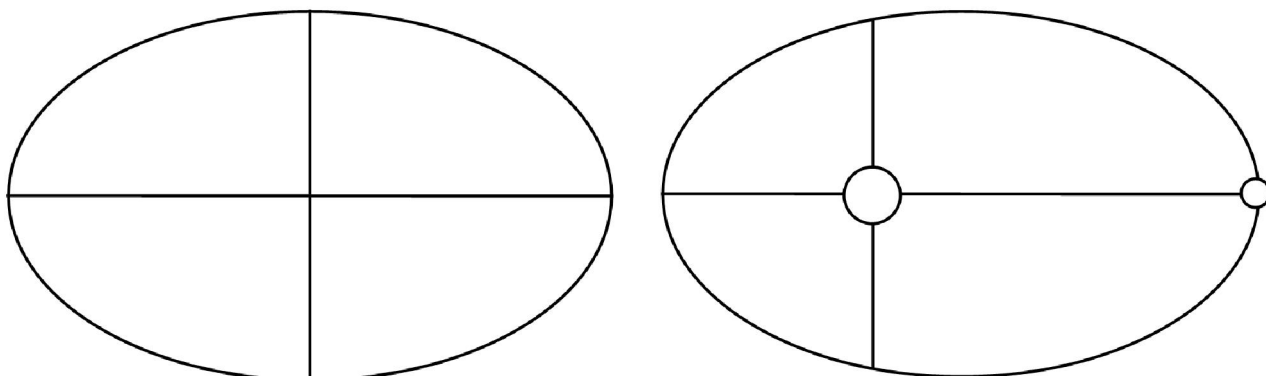
Видима природна даденост е наклонът на земната ос и като следствие от него слънцестоянията и равноденствията. Видими за хората са последствията от тях, върху земната повърхност.

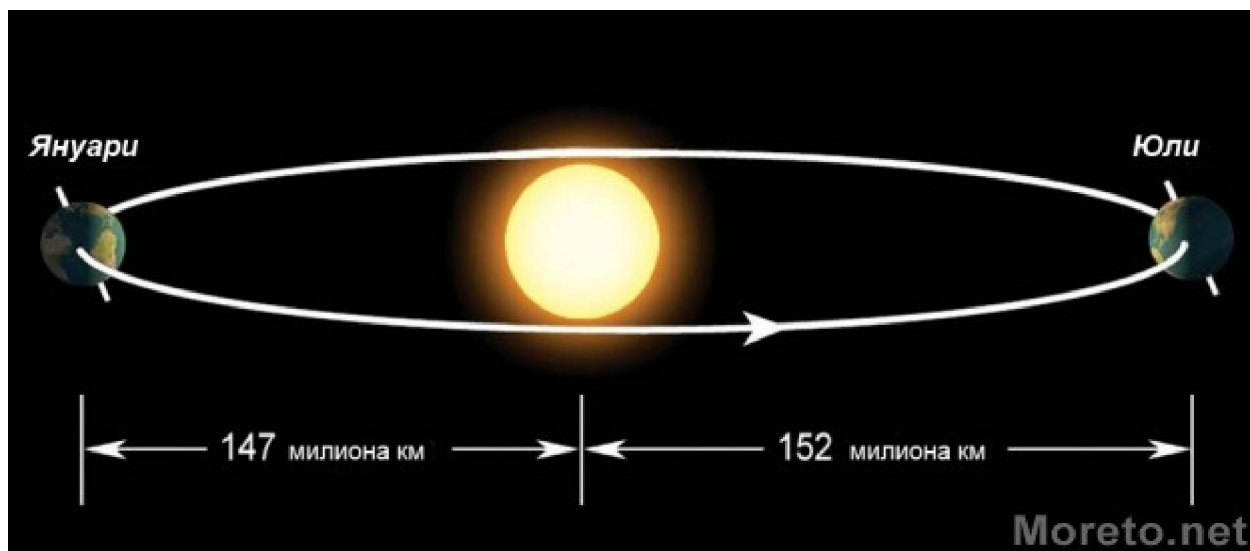
<https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/0/0b/Seasons-ru.jpg/300px-Seasons-ru.jpg>

- Невидими – астрофизическите, полевите – причинните.

Една от невидимите небесни дадености е земната орбита. Понеже е невидима, е необходимо пояснение относно нейния овал. За овала, ката геометрична фигура се знае че има две оси, дълга – през средата по дължината му и къса – през средата по широчината му. Има и два фокуса, по дългата ос. Точно този овал не може да се прилага към орбитата на Земята, защото овалът на земната орбита не е геометричен, а полеви, каквато е и причината са самата земна орбита.

Късата ос на полевия орбитален овал преминава през единия му фокус, в случая Слънцето. Това означава, че земната орбита е разделена на две равни полеви половини от късата си ос – Слънцето, но линейно, метрично измерени двете полеви половини на земната орбита се различават и като разстояние и като време. Тази разлика е допринесла и за различната скорост на Земята по нейната орбита. Най-бърза е тя през първото тримесечие. Затова то е най-кратко, а Февруари най-къс. Виж: <http://clubaurora.org/wp-content/uploads/2013/10/ellipse5.gif>

<http://www.moreto.net/im/27407.w625.jpg>

Всичко в материалния свят е променливо. Затова, когато трябва да се изготви някакъв "постоянен" времеизмерителен инструмент свързан с годишния кръговрат, винаги се правят, по възможност най-малки отклонения от действителните дадености. Отнася се за слънцестоянията, равноденствията, перихелия и афелия. Те всички се случват в различни часове и дни всяка година, но е разпространено и възприето мнението, че сезоните започват винаги на двадесет и второ число.

Това мнение идва от структурата на Българския Зодиак. Там нашите деди са отстъпили от действителната истина и са отдали предпочитание на угледността и симетричността на Зодиака, като инструмент за ползване от много хора и затова са разпределили за есенно-зимното полугодие 181 дни, а за пролетно-лятното 184. Същото разпределение е и в Григорианския календар, защото той е точно копие на Българския Зодиак. Различна е само началната му дата.

В Новия Български календар, изброените по-горе променливи във времето астрономически събития са поставени на дати, съобразени или променени съгласно: действителността и битуващото мнение за началата на сезоните – на 22 число; слънцестоянията са оставени на 22.12 и 22.06. Пролетното равноденствие е установено на 21.03, а есенното на 23.09. Тези четири точки определят важни празници в Новия Български календар, а годината започва на 29 декември.

В Новия Български календар също има отстъп от действителните дадености, защото:

1. Те не могат, поради своята променливост, да бъдат отразени точно в календар.
2. И в него има предпочитание към угледност и симетричност.

Поради тези две причини, разпределението на триста шестдесет и петте дни в Новия Български календар е следното:

- За есенно-зимното полугодие, между равноденствията – 179 дни. За пролетно-лятното – 186 дни. Разликата се увеличава от 5 на 7 дни.
- За тримесечията: 89, 93, 93, 90 дни.
- За месеците: 30, 29, 30, 31, 31, 31, 31, 31, 31, 30, 30, 30 дни.

Би могло да има календар, който да се приближи и да отразява "най-точно" действителните дадености, но тогава първото тримесечие ще стане още по-късо, с един ден, а третото още по-дълго, с един ден. Тогава един-два от месеците в третото тримесечие всяка година могат да бъдат с по 32 дни.

Имената на месеците в Новия Български календар са следните:

1. Първият месец се нарича *ЗИМЕН*. Продължителност – 30 дни. Той и месецът преди него и след него се наричат зимни месеци, от името на сезона.
2. Вторият месец се нарича *МАЛЪК*. Продължителност – 29 дни.
3. Третият месец се нарича *ВОДЕН*. Продължителност – 30 дни.
4. Четвъртият месец се нарича *ПРОЛЕТЕН*. Продължителност – 31 дни. Той и месецът преди него и след него се наричат пролетни месеци, от името на сезона.
5. Петият месец се нарича *БУДЕН*. Продължителност – 31 дни.
6. Шестият месец се нарича *ЦВЕТЕН*. Продължителност – 31 дни.

7. Седмият месец се нарича *ЛЕТЕН*. Продължителност – 31 дни. Той и месецът преди него и след него се наричат летни месеци, от името на сезона. Във високосна година, между него и Цветен се добавя уравниелният ден.
8. Осмият месец се нарича *ОГНЕН*. Продължителност – 31 дни.
9. Деветият месец се нарича *ДЕЕН*. Продължителност – 31 дни.
10. Десетият месец се нарича *ЕСЕНЕН*. Продължителност – 30 дни. Той и месецът преди него и след него се наричат есенни месеци, от името на сезона.
11. Единадесетият месец се нарича *ЗЕМЕН*. Продължителност – 30 дни.
12. Дванадесетият месец се нарича *СНЕЖЕН*. Продължителност – 30 дни.

Последствията от полевите промени между съседните месеци са осезаеми. Понякога дори са видими. За разлика от последствията от междумесечните полевы промени, следствията от полевите промени между съседните дни са недоловими. Може да се каже дори, че няма такива. Поради това изписването на датите според Новия Български календар става, като се изписва първо годината, след това месеца и накрая денят. Така се изписват днес датите в САЩ (първо месеца, а после деня).

Това правило е валидно само за изписването или изговарянето на датите с числа. Когато се изписват или изговарят дати, като се използва име на месец, тогава се произнасят и изписват както досега – първо денят, а след това месецът. Пример: Годината в Новия Български календар, според горното правило завършва на 12. 30, но може да се каже или запише, тридесети (30) Снежен.

Това правило е за утвърждаване на една природна истина, но вероятно ще се възприеме трудно, заради навика на хората за градация – от малко, към голямо. Истината винаги е с предимство.

От хиляди години, месеците и седмиците "вървят" заедно в календара и ползват едни и същи мерни единици – дните. В месеца дните се редуват в числова последователност от 29, 30 или 31 дни. В седмицата всеки ден си има свое име и са ограничени до седем.

Изборът на числото седем не е случаен и произволен, а е взаимстван от действителността. За да обменя сведения с околното поле, човекът има седем прозореца към света. Само чрез тях ние се съобщаваме с действителността. По седем пътя достигат до нас седемте сведения, които тя ни изпраща.

В различно време и на различни места те са наричани различно: седемте прозореца, седемте заключени врати, седемте печата, седемте пътя и др. По възходящ, еволюционен ред, заедно с нашите телесни органи с които ги възприемаме, те са: вкусът – устата, мирисът – носът, топлината – кожата, звукът – ушите, светлината – очите, полето – душата, знанието – умът. Това е за нас светът. Друго няма.

Българската седмица в древността е започвала с Неделя. Самото име подсказва, че Неделята е неработен ден. Седмиците се повтарят една след друга и е без значение дали Неделята ще се счита за ден първи или последен от седмицата, както е в

Григорианския календар. Днес Неделята е почивен ден след трудовата седмица, а в древността е била начален ден, ден за размисъл и планиране на дейността за предстоящата трудова седмица. С това нашите деди поставят разума преди труда, както за всяка дейност в своя живот.

В календара ползван в Съединените щати днес, седмицата започва с Неделя.

Защо дедите ни са именували дните от седмицата с ползваните и днес названия?

Денят Неделя, не е броен. Бройни имена са получили останалите дни от седмицата. Първият е Понеделник. Той не е с числово название, например Първник, защото така директно ще бъде посочен като начален ден на седмицата. Не е наречен и Вторник, защото Неделята не е броен ден. А е получил най-точното име Понеделник – След Неделник, като с това се утвърждава Неделята като начален ден на седмицата.

Думата *по*, се е употребявала в някои наши говори като равнозначна на *след*. Дори и днес в шоплука може да се чуе “*оди по мене*” – върви след мен. Вторият броен ден, естествено е наречен Вторник.

Третият ден не е наречен с бройно име, а с името Сряда – среда. С това се указва, че Срядата е действителната среда на седмицата, което също уточнява, че Неделята е начален, неброен ден. Четвъртък и Петък, са наречени с естествени бройни имена.

Последният ден има лично, а не бройно име – Събота. То не показва собствения си смисъл, но логично и звуково най-близо до него стои думата събор. Възможно е това да е смисълът на Събота – завършек.

Това наследство от нашите деди, е запазено и в Новия Български календар. С три промени, имената и последователността на дните в седмицата са: Неделник, Понеделник, Вторник, Среда, Четвъртък, Петък, Съборник. Петте работни дни от седмицата се наричат делници, а двата почивни – неделници.

Датите, за началото и края на месеците в Новия Български календар,
за година с 365 дни.

№	име на месеца	начало	край	брой дни
1	Зимен	1.1 (29.12)	30.1 (27.1)	30
2	Малък	1.2 (28.1)	29.2 (25.2)	29
3	Воден	1.3 (26.2)	30.3 (27.3)	30
4	Пролетен	1.4 (28.3)	31.4 (27.4)	31
5	Буден	1.5 (28.4)	31.5 (28.5)	31
6	Цветен	1.6 (29.5)	31.6 (28.6)	31
7	Летен	1.7 (29.6)	31.7 (29.7)	31
8	Огнен	1.8 (30.7)	31.8 (29.8)	31
9	Деен	1.9 (30.8)	31.9 (29.9)	31
10	Есенен	1.10 (30.9)	30.10 (29.10)	30
11	Земен	1.11 (30.10)	30.11 (28.11)	30
12	Снежен	1.12 (29.11)	30.12 (28.12)	30

СЪПОСТАВИТЕЛНИ ТАБЛИЦИ
МЕЖДУ НОВИЯ БЪЛГОРСКИ КАЛЕНДАР И
ГРИГОРИАНСКИЯ КАЛЕНДАР –
ЗА ГОДИНА С 365 ДНИ

З И М Е Н																														
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
ДЕКЕМ.			Я Н У А Р И																											
29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	

М А Л Ъ К																														
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29		
ЯНУАРИ			Ф Е В Р У А Р И																											
28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25		

В О Д Е Н																														
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
ФЕВРУ.			М А Р Т																											
26	27	28	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	

П Р О Л Е Т Е Н																														
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
МАРТ			А П Р И Л																											
28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27

Б У Д Е Н																														
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
АПРИЛ			М А Й																											
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28

Ц В Е Т Е Н																														
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
МАЙ			Ю Н И																											
29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28

Л Е Т Е Н																														
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
ЮНИ			Ю Л И																											
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29

О Г Н Е Н																														
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
ЮЛИ		А В Г У С Т																												
30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29

Д Е Е Н																														
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
АВГ.		С Е П Т Е М В Р И																												
30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29

Е С Е Н Е Н																														
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
С.		О К Т О М В Р И																												
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	

З Е М Е Н																														
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
ОКТ.		Н О Е М В Р И																												
30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	

С Н Е Ж Е Н																														
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
НОЕ.		Д Е К Е М В Р И																												
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	

Датите, за началото и края на месеците в Новия Български календар,
за година с 366 дни.

№	име на месеца	начало	край	брой дни
1	Зимен	1.1 (29.12)	30.1 (27.1)	30
2	Малък	1.2 (28.1)	29.2 (25.2)	29
3	Воден	1.3 (26.2)	30.3 (26.3)	30
4	Пролетен	1.4 (27.3)	31.4 (26.4)	31
5	Буден	1.5 (27.4)	31.5 (27.5)	31
6	Цветен	1.6 (28.5)	31.6 (27.6)	31
	Кхарана – нулев, уравнителен ден. Върховният празник на българите. Във високосна година се вмъква между месеците Цветен и Летен, между двата Еленови дни (на 28 юни).			
7	Летен	1.7 (29.6)	31.7 (29.7)	31
8	Огнен	1.8 (30.7)	31.8 (29.8)	31
9	Деен	1.9 (30.8)	31.9 (29.9)	31
10	Есенен	1.10 (30.9)	30.10 (29.10)	30
11	Земен	1.11 (30.10)	30.11 (28.11)	30
12	Снежен	1.12 (29.11)	30.12 (28.12)	30

**СЪПОСТАВИТЕЛНИ ТАБЛИЦИ
МЕЖДУ НОВИЯ БЪЛГОРСКИ КАЛЕНДАР И
ГРИГОРИАНСКИЯ КАЛЕНДАР –
ЗА ГОДИНА С 366 ДНИ**

З И М Е Н																														
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
ДЕК.			Я Н У А Р И																											
29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	

М А Л Ъ К																														
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29		
Я Н У А Р И			Ф Е В Р У А Р И																											
28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25		

В О Д Е Н																														
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
ФЕВРУАР			М А Р Т																											
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	

П Р О Л Е Т Е Н																														
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
МАРТ			А П Р И Л																											
27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26

Б У Д Е Н																														
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
АПРИЛ			М А Й																											
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27

Ц В Е Т Е Н																														
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
МАЙ			Ю Н И																											
28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27

Л Е Т Е Н																															
К	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
ЮНИ			Ю Л И																												
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29

О Г Н Е Н																														
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
ЮЛ.	А В Г У С Т																													
30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29

Д Е Е Н																														
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
АВГ.	С Е П Т Е М В Р И																													
30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29

Е С Е Н Е Н																														
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
С.	О К Т О М В Р И																													
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	

З Е М Е Н																														
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
ОКТ.	Н О Е М В Р И																													
30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	

С Н Е Ж Е Н																														
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
НОЕ.	Д Е К Е М В Р И																													
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	

ПРАЗНИЦИТЕ В НОВИЯ БЪЛГАРСКИ КАЛЕНДАР

В древността нашите деди са прилагали вселенските закони и в обществото, като единствено правилни и проверени във Всемира. Но след падението и изгубване на Познанието, някои започнаха да прилагат в обществото не Истината, а нейните символи и то лъжовни и натъкмени по нечие желание и за нечий нужди. А хората, чрез вярата се доверяват единствено на небето. Чрез фалшивото небе излъгаха и нас. Човекът получи фалшива същност. След това естествено и обществото стана фалшиво – подредено по нечий вкус и желание.

На света съществуват само две неща – Аз и останалият свят! С тях трябва да са съобразени и нашите празници. С това, което е на небето – постоянно и непроменливо. Което никой не може да промени или да присвои и да заяви "То е наше" – на нашия богоизбран народ, на нашата най-праведна религия, на нашата най-човеколюбива идеология, на нашата най-справедлива политическа партия.

Така ще се освободим и ние – хората, защото, свободен е този, който не е оковал собствения си миросглед с чужди идеи. По този начин ще поставим преграда пред господарите на света, която да не им позволява толкова лесно да ровят в душите ни,

в умовете ни. Да заробват телата ни. А после ще си подредим и обществото. Както е записано: *"Последните ще станат първи!"*.

Но, Истината за това което е на небето, все още не е достойние дори и на съвременната наука. Затова тази част от календара ще заприлича малко на приказка. Но пък нали приказките са затова, до отварят нови прозорци към нови светове.

Името на Новия Български календар започва с думата нов. Че е нов, нов е, но не става въпрос само за календар, а и за нова цивилизация. Че какво и е на старата, ще попита някой? Разликата е малка. Сегашната е битово материалистична и нейната същност общо взето се заключава в изречението *"За каквото и да ти говорят, знай, че става въпрос за пари!"*. А новата, би трябвало да е по-идеалистична и изречението да звучи така *"За каквото и да говориш, говори само Истината!"*.

А Истината, както разбрахме е скрита-покрита с множество символи, които трябва да изчистим един по един. Можем да започнем с числото дванадесет. Защо то така упорито и повсеместно присъства в миналото на човечеството и то в едни от най-важните мисловни творения? Дванадесетте зодии; дванадесетте месеца; дванадесетте часа през деня и нощта; дванадесетичната мерна система; дванадесетте адитя в Хиндуизма; дванадесетте подвига на Херакъл; дванадесетте джудайски племена; дванадесетте апостола в Християнството и др.

За да научите моето мнение, моля прочетете това: <http://borisbalkh.wix.com/balkhara#!kragovrata> и това: <http://borisbalkh.wix.com/balkhara#!zodiaka> А пряката причина за разделянето на годината на дванадесет месеца е това: <http://borisbalkh.wix.com/balkhara#!balgarskiyatodiak>

Българският Зодиак, е единият – дванадесетичният времеизмерителен инструмент за годишния кръговрат, но има и друг – Астра Веда, който отчита полевите промени през годината. Там тя е разделена на осем части. За Астра Веда, можете да прочетете тук: <http://borisbalkh.wix.com/balkhara#!astraveda>

Всички дати от Българския Зодиак и Астра Веда, които преминават като празници и в Новия Български календар, трябва да бъдат приведени към неговите дати.

В предишната част, "Структура на календара", направих пояснение за разликата между геометричния овал и полевия овал на земната орбита, но е необходимо и още едно уточнение.

Двете пресечни точки, между дългата полева ос и земния орбитален овал – двете крайни полеви орбитални точки, са наречени перихелий и афелий. А пресечните точки между късата полева ос и земния орбитален овал си нямат имена. Налага се да ги именувам, тъй като са основания за някои празници в Новия Български календар. Най-естественото им название, според мен, е средни полеви орбитални точки – спот и съответно пролетен спот и есенен спот. Вече можем да продължим.

Земното поле не е кълбо като самата Земя, а диск, със широката си част навън от екватора. Можем да си го представим като широкопола шапка върху главата на човек. Всички знаем какво ще се случи със широкополата шапка, ако има силен насрещен вятър и човекът си повдигне главата нагоре – ще бъде издухана.

Вятърът, който духа от Слънцето към Земята, макар и променлив, е постоянен. Но в деня на зимното слънцестоене, дискът на земното поле се е завъртял челно, с най-голямата си площ спрямо слънчевия вятър. Затова и натискът върху земното поле, като следствие от наклона на земната ос, е най-силен. Поради това, този ден, 24 Снежен (22 декември), е един от двата най-неблагоприятни дни през годината.

Вторият най-неблагоприятен ден през годината е 7 Зимен (4 януари). Денят, когато Земята е най-близо до Слънцето – денят на перихелия. В пътя си към Слънцето, от афелия към перихелия, Земята се движи срещу слънчевия вятър. Естествено е в деня на перихелия, натискът на слънчевият вятър върху земното поле да е най-силен.

Тези два неблагоприятни дни от годината – 24 Снежен и 7 Зимен, ограничават две седмици помежду си и определят дните на зимните празници в Новия Български календар, които нашият народ отколе нарича "*Мръсните дни*".

Това название е било толкова здраво вплетено в съзнанието на народа ни, че дори и след приемането на Християнството, когато един от най-големите му празници – Рождество Христово попада в Мръсните дни, българите, дори и вече християни, са продължили да ги отбелязват и спазват.

По време на Мръсните дни, Земята е "мачкана" и страда. Тя се бори с "несгодата" за да ни има и нас. Ние не можем да и помогнем, като участваме в тази борба, но поне символично можем да бъдем съпричастни и да съпреживеем случващото се с нея. Нали ние и Земята сме едно. Ако досега не сме приемали нещата така, трябва да го направим.

Много от празниците ни в миналото са носели странни, неясни и неразбираеми названия. Такива названия има и в Новия Български календар. Някои от тях са от езика Бхаджа – свещения език на древните българи, в който са закодирани недостигнати още от съвременната наука знания за Вселената.

Денят преди Мръсните дни и денят след тях, също са важна част от зимните празници. Денят преди тях, 23 Снежен (21 декември), се нарича Мардув ден, от името на Марду Кхан – *МАР ДХУ КХАН*. Названието Марду Кхан означава – владетелят на края на живота, предвестник на смъртта.

Мардув (ударението пада върху а), е първообразът на съвременната българска дума мъртъв. Думата *мар*, днес на много езици означава мъртво, смърт. От названието Марду Кхан разбираме, че древните българи не са употребявали думата и понятието Бог, а Кхан – владетел, което е по-близо до истината – природен закон.

Денят *МАРДУ*, е последният ден преди Мръсните дни, когато Земята символично умира през първата им седмица. На този ден се отдава почит на починалите близки хора. На Мардув ден се появяват страшните кукери, като предвестници на смъртта.

Земята, с нас и без нас си води своята борба през двете седмици на Мръсните дни. Не е зле и ние да се преборим със себе си. През първите, Мардувите седем дни, символично и ние ще умираме, като последователно, според инволюцията, ще ни се затварят седемте "прозореца" към света.

През първия ден – 24 Снежен (22 декември), ни се затваря умът.
През втория ден – 25 Снежен (23 декември), ни се затваря душата.
През третия ден – 26 Снежен (24 декември), ни се затварят очите.
През четвъртия ден – 27 Снежен (25 декември), ни се затварят ушите.
През петия ден – 28 Снежен (26 декември), ни се затваря кожата.
През шестия ден – 29 Снежен (27 декември), ни се затваря носът.
През седмия ден – 30 Снежен (28 декември), ни се затваря устата.

През първия ден, 24 Снежен, страшните черни кукери трябва да построят снежна крепост, за Марду Кхан – черният, лошият и да я владеят седем дни. В полунощ, през нощта след седмия ден, кукерите трябва да проведат символична битка, като защитниците на крепостта на Марду Кхан и урсалиите, войните на Зурва, Сурва Кхан – белият, добрият – владетелят на началото на живота, предвестник на раждането.

Чрез своите светли войни, Зурва Кхан трябва да превземе крепостта и да я владее седем дни. Това ще означава, че Земята е устояла и животът продължава. За този обичай повече прочете тук: http://www.protobulgarians.com/balgaro-kavkazki_vrazki.htm

На 30 Снежен (28 декември) е СЕТНИЯТ ДЕН – последният ден на годната и символично, последният ден на съществуването ни.

Нощта между 30 Снежен (28 декември) и 1 Зимен (29 декември), е Бъдни вечер. Названието Бъдни вечер, идва от глагола "съм" в бъдеще време. Той означава "съществувам", "живея". През Бъдни вечер се решава бъдещето на Земята, на хората и на всеки отделен човек. Затова тя е и Нощта на Надеждата – че животът ще продължи и през следващата година. Тази е нощта с най-отрицателна полярност – *ИЛ ИН*, Илина нощ.

След полунощ и след победата на Зурва, Сурва Кхан тръгват коледарите и пеят по домовете на хората до зазоряване. Пеят и възхваляват победата и появата на Зурва Кхан: "*Че се роди Млада бога, млада бога, Бела бога*".

Истинска надежда съществува, само когато някой друг прави действителен избор от две възможности, от който зависим и ние. Само тогава имаме право да се надяваме изборът да е благоприятен за нас, защото е единият от възможните. Когато няма втора възможност, тогава няма място за надежда.

БЪДНИ ВЕЧЕР, е най-големият зимен празник. Тогава хората си разменят подаръци и пристига дядо Коледа. Тържествената вечеря е от седем ястия. В огнището трябва да гори дебело дърво – бъдник, който трябва да гори преди и след полунощ. Трапезата не бива да се разтребва за през нощта. По масата трябва да остане храна и за другия ден. Бъдникът и храната са символът "пълно – пълно". Благата и успехите от старата година да преминат и в новата.

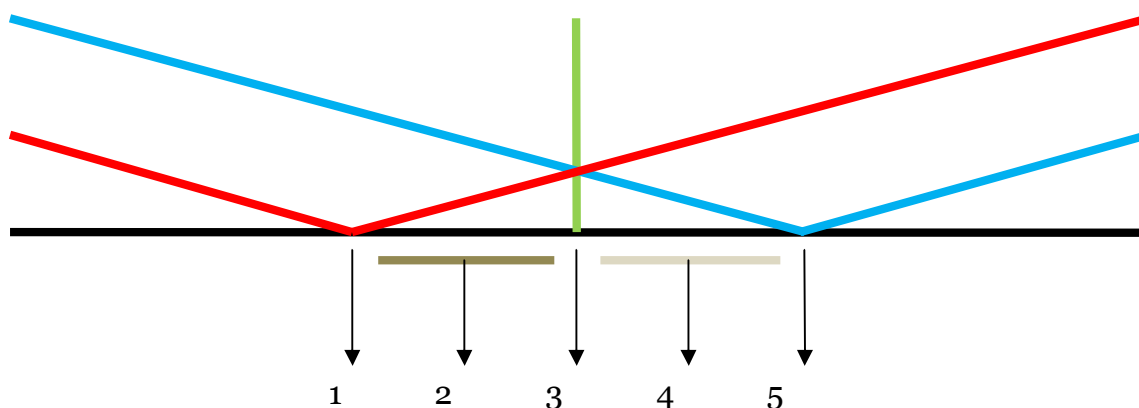
На 1 Зимен, е КОЛЕДА и НОВА ГОДИНА. Началото на колелото, на възхода в годината. Тогава започват седемте Зурови дни. Те са наречени така по името на Зурва (ударението пада върху у), Сурва Кхан – *ЗУР ВА КХАН*, владетелят на началото на живота, предвестник на раждането. През време на Зуровите дни, символично ще се раждаме, като последователно, според енволюцията, ще ни се отворят седемте "прозорца" към света.

През първия ден – 1 Зимен (29 декември), ни се отваря устата.
 През втория ден – 2 Зимен (30 декември), ни се отваря носът.
 През третия ден – 3 Зимен (31 декември), ни се отваря кожата.
 През четвъртия ден – 4 Зимен (1 януари), ни се отварят ушите.
 През петия ден – 5 Зимен (2 януари), ни се отварят очите.
 През шестия ден – 6 Зимен (3 януари), ни се отваря душата.
 През седмия ден – 7 Зимен (4 януари), ни се отваря умът.

На 8 Зимен (5 януари), е денят ЗУРВА, Сурва. Тогава, сутринта тръгват сурвакарчетата. Сутринта и децата, са символ за новото начало.

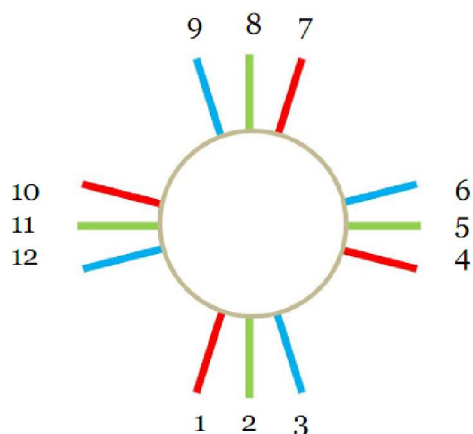
Седемте дни на Марду и седемте дни на Зурва, Сурва, са обединени в общ период от две седмици – Мръсните дни. Но и имената на двамата Кханове, Марду и Зурва, Сурва, са обединени и образуват общата дума – Марзуви дни; Марсуви дни; марсуване – мърсуване; Мръсни дни; Марз, Марс – богът на войната и смъртта; Името на мъртвата планета Марс; Мраз – студ – Дядо Мраз; мраз – мразя.

Онагледени с чертеж, тези две седмици изглеждат така.

1. Зимното слънцестоене – с най-голям наклон и площ. На 24 Снежен (22.12).
2. Мардуви дни. От 24 Снежен, до 30 Снежен (от 22.12, до 28.12).
3. Бъдни вечер, нощта на надеждата. Между 30 Снежен и 1 Зимен (между 28 и 29.12).
4. Зурови дни. От 1 Зимен, до 7 Зимен (от 29.12, до 04.01).
5. Перихелий – Земята е най-близо до Слънцето. На 7 Зимен (04.01).

Съчетанието в рамките на две седмици, между двете природни дадености се придвижва през годината и от деня на слънцестоянията или равноденствията, започва двуседмична група празници.

- 1 – Зимно слънцестоене.
- 2 – Бъдни вечер. Нощ на надеждата.
- 3 – Перихелий.
- 4 – Пролетно равноденствие.
- 5 – Нощ на любовта.
- 6 – Пролетен спот.
- 7 – Лятно слънцестоене.
- 8 – Ден на мъдростта.
- 9 – Афелий.
- 10 – Есенно равноденствие.

11 – Нощ на доверието.

12 – Есенен спот.

На 10 и 11 Малък (6 и 7 .02), са два празнични дни, преместени тук от 9 и 10 Зимен (06 и 07.01). Тези двойка празници са съвременните християнски Йордановден и Ивановден, които днес се празнуват на точните дни но в грешен месец. Това ни показва, че църквата е присвоила старите български празници и ги прилага формално, без да знае техния смисъл и точно време през годината.

Някога, назад в годините, по неизвестни причини те са били преместени с две седмици назад от истинските си дати, към началото на годината. В наше време бяха преместени назад с още две седмици, когато Българската православна църква премина от Юлианския към Григорианския календар. Това си го спомням и аз. Така тази двойка празници беше върната с един месец назад.

Истинските им имена и дати са според Българския Зодиак. А той е символика за кръговрата на сътворението и развитието на Земята. Те и още три такива двойки празници, са установени на датите на последният и първия ден от две съседни зодиакални тримесечия.

Полеви ден, месец или тримесечие означава, че тогава е полевата причина в небето, която ще се изяви като видимо метеорологично следствие тук на Земята, след около 45 дни през есенно-зимното полугодие или след около 46 дни през пролетно-лятното. Тези дни са останали в паметта на народа ни като 40 дни, които трябва да се спазват след раждането или смъртта на човека. Тези периоди, общо за годината са осем и са от Астра Веда.

Днес в науката е възприето мнението, че: *"Не може то, ей така, от нищото да се появи нещо!"*. А истината е тъкмо обратното на това твърдение. Цифрите, числата, математиката са езикът на природата, с който тя ни говори само истини, но ние все още не сме го научили. Знаем по някоя и друга дума от него, но още го сричаме. Учените вероятно ще си променят мнението, ако си отговорят на простичкия въпрос: *На какво е символ цифрата, числото нула – на нещо или на нищо?*

Онова безкрайно, тихо, тъмно и студено "нещо", в което плуват звездите нощем над главите ни, е Нищото. Онова, в което се случват събитията и съществуват нещата. То е Вселената. От него и в него се появява Нещото, преобразува се във Всичкото – в многообразието на форми и движения, преминава отново в Нещо и накрая се връща пак в Нищото. Това е кръговратът, Зодиакът. Древните наричат Нищото, Водите.

Името на Горната, Голямата Вода, е *Е*. А името на мястото и – междузвездния вакуум, е *ЕН*. Името на Долната, Малката Вода, е *И*. А името на мястото и – земното ядро, е *ИН*.

Горната Вода е вечна и безкрайна. От нея се поражда Долната. Двете заедно изграждат "материалните" светове. Всеки по отделно. Такъв е и нашият свят – Земята. Накрая Долната Вода се влива отново в Горната и светът престава да съществува.

Денят 10 Малък (6 февруари), в Азия се нарича ДЖАРДАН, *ДЖАР ДАН*, а покрай средиземноморието, Джордан. На гръцки, а чрез Библията и у нас, Йордан. Той

символично е денят в който от нищото се появява нещото, в единственото си състояние, поле. На този ден, полево, завършва зимата.

Джардан означава, че се е появил нов свят – елементарни частици и се е осъществила поляризацията им чрез двете тежнения, гравитацията – *ИЛ* и левитацията – *ЕЛ*. Символ за тази двойственост на полето е кръстът. Но това е само състоянието хаос на полето, състоянието на зародиш. Нещо като будна кома. На този ден, в Българския Зодиак завършва зодия Козирог.

Затова, на Йордановден попът хвърля кръст във вода, от където някой смелчага да го извади. Същата символика е и при именуването, кръщаването на децата – с вода и кръст.

Следващият ден, 11 Малък (7 февруари), е ДЖАВАН, *ДЖА ВАН*, Джован, на гръцки Йован, Иван. Той е символ за това, че полето от хаос преминава в порядък, а елементарните частици се задвижват към подреждане, към изграждане на материята. Движението е времето, а движимото, елементарните частици – пространството. На този ден, в Българския Зодиак започва пролетта и зодия Водолей.

На 6 Воден (3 март), остава празникът на ОСВОБОЖДЕНИЕТО ни от турско робство.

За българите, думите власт и робство са равнозначни, но с малка разлика. Власт е когато българи властват над българи, а робство е когато чужденци властват над българи. Независимо дали чуждата власт е политическа, финансова, икономическа, военна, религиозна, идеологическа или някаква друга – тя винаги е робство. А какво е дереджето ни днес?

Нашето Християнство е внесено отвън и се управлява отвън. Ислямът ни е внесен отвън и се управлява отвън. Всички други малки религиозни общности у нас се управляват отвън. Русофилите, германофилите, американофилите и всички други фили се управляват отвън. Комунистическата ни партия винаги се е управлявала отвън. Днешните "демократични" партии се управляват отвън. Финансите ни се управляват отвън. Икономиката ни, външната ни търговия се управляват отвън. Армията, тайните служби и науката, също. Дори и организираната ни престъпност се управлява отвън. Едва сега разбирам защо на старите сребърни монети от царско време пише "*Бог, да пази България*".

Празници, които имат и политическо съдържание се празнуват само, ако в тях преобладава държавотворчеството или държавоутвърждаването.

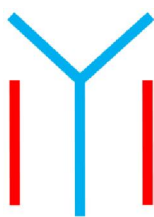
Есенно-зимното полугодие между равноденствията, се нарича Марта, *МАР ДХА* – Мъртво дихание. Периодът на изхода от Мъртвото дихание е от 10 Воден, до 10 Пролетен (от 07.03 до 06.04). Името му е Парамардха, *ПАРА МАР ДХА* – Баба Марта. Тогава българите се закичват с мартеници.

На 24 Воден (21.03), започват двете седмици на пролетните празници, през които се устройват изяви на изкуствата и спортни състезания. Името им е Календи.

Първият ден, 24 Воден (21.03), е денят КАНДАР, *КХАН ДАР* – денят на пролетното равноденствие. Тази дума е първообразът на съвременната дума кантар. Кхан Дар

(ударението пада върху второто а) е владетелят на урожая. След този ден започва раздаването на земните дарове. Кхан Дар, е брат близък на Кхан Тур. Този празник е останал у нас като Сирница, а на изток се празнува като Персийската нова година – Наурус. Възприет е и от неарабските мохамедански народи.

Между 30 Воден и 1 Пролетен (27 и 28.03), е нощта МАДАР, МАД АР. През нея се отдава почит на Мадар Кхан (ударението пада върху второто а) – владетелят на безсмъртието – възкресението, чрез пола и възпроизводството. Тази нощ е Нощта на любовта и влюбените; нощта на семейството; нощта на възкресението на живота в природата около нас; нощта на планетата Венера. Знакът на Мадаровата нощ, е Лила.

На 7 Пролетен (03.04), е денят МЛАДЕЛЕН, Млад ЕЛ ЕН (ударението пада върху последното е); денят на бъдещето; денят на младостта, на децата и младежите; денят на пролетния спот. Този ден е останал у нас като Лазаров ден, от ЛА ЗАР. Младшият ден, е последният ден от Календите.

На 9 Буден (06.05), е денят ДЖАРДЖА, ДЖАР ДЖА, Джорджо, Йоргос, Георги. Той символично е денят, когато от земния воден океан се появява земната твърд. В Българския Зодиак, 9 и 10 Буден (06 и 07.05), са границата между зодиите Овен и Телец – символи за земната вода и земната твърд. На Гергьовден се колят агнета и овни, защото тогава завършва зодия Овен. На този ден завършва полевата зодиакалната пролет и зодия Овен.

Същият ден, 9 Буден (06.05), е и ден на ХРАБРОСТТА и доблестта на българските бойни. Ден на българската бойска.

На 10 Буден (07.05), е денят ДЖАТАР, ДЖА ТАР. Той символично е денят на появата на земната твърд, чийто символ е и зодия Телец. На много езици Тера, Тара означава земя. Земята е последният от петте велики елемента, който се проявява. А те са: Етер, Въздух, Вода, Земя и Огън. С появата на земята, става възможен и Животът. От този ден започва полевото лято и зодия Телец.

На 27 Буден (24.05), е денят на БЪЛГАРСКИЯ ЕЗИК И ПИСМЕНОСТ – кирилицата и на българската азбука култура и просвета.

На 25 Цветен (22.06), е денят БАЛАР, БАЛ АР. С него започват двуседмичните летни празници. Първите седем са Баларови дни. Названието идва от името на Балар Кхан (ударението пада върху второто а), – владетелят на Мъдростта и Познанието. Този е най-дългият ден през годината – денят на лятното слънцестоене.

Двата дни, 31 Цветен и 1 Летен (28 и 29.06), са ЕЛЕНОВИ ДНИ – дните с най-положителна полярност – ЕЛ ЕН. Знакът им е двуглав ОР ЕЛ – символ за приемственост между миналото и бъдещето; Както е записано за това в древен Египет: „Аз съм вчера и познат ми е утрешния ден.“ Такива са и тези два дни – полевы годишен предел – дните на Слънцето. Тези два дни, са и дни на Познанието. Тогава празнуват учените.

Във високосна година, между 31 Цветен и 1 Летен – между двата Еленови дни, се вмъква (на 28.06) уравнилният, нулев, неброен

ден. Той е ден на Разума, на Мъдростта, а тя е различна от Познанието.

Названието на този ден е КАРАНА, КХА РА НА, Корона – най-висшият празник на българите. Знакът му е двуглав ОР ЕЛ, увенчан с корона. В древността той е определял годината на Олимпийските игри, през време на които са спирали войните и крамолите.

http://to.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcSqOnMaMiUCrt1udIkFjDBXat6wo_tlw2Rt3roUuLfRtTQOfGBg

Денят 1 Летен (29.06), е първият от втората седмица от летните празници. Тези седем дни се наричат Рамадови дни. Названието идва от името на Рамад Кхан (ударението пада върху второто а) – владетелят на живота. Този ден е и вторият от двата Еленови дни.

Денят 7 Летен (05.07), е денят РАМАД, РА МАД – ден на настоящето и на зрелостта. През този ден се отдава почит към зрелите, трудовите, деятелните хора. Този ден е денят на афелия. За Рамад Кхан в Индия е създаден епосът Рамаяна.

Седемте дни на Балар и седемте дни на Рамад, са обединени в общ период от две седмици. Но и имената на двамата Кханове, Балар и Рамад, са обединени и образуват общата дума – Баларамови дни.

Имената на полевите празници през първото полугодие са се запазили, заради положителното влияние, което оказва възходът тогава върху паметта на хората, а през второто са забравени поради обратната причина. Затова се налага да именувам някои от празниците през второто полугодие, чрез смислово сходство.

На 8 Огнен (06.08), е денят ДЖУМАН, ДЖУ МАН (ударението пада върху а). Този ден е край на зодиакалното лято. Народната памет твърди, че от този ден Слънцето се обръща и тръгва по обратния път. На този ден завършва зодия Рак.

На 9 Огнен (07.08), е денят ДЖУРИН, ДЖУР ИН (ударението пада върху и). На този ден започва зодиакалната есен. Символично започва връщането на Нещото към Нищото. Започва зодия Лъв.

На 8 Деен (06.09), е денят на СЪЕДИНЕНИЕТО.

От 9 Деен, до 7 Есенен (07.09 до 06.10), е периодът Прамардха, ПРА МАР ДХА – При Марта – началото, навлизането в мъртвото дихание.

На 24 Деен (22.09), е денят на НЕЗАВИСИМОСТТА.

От 25 Деен (23.09), започват есенните двуседмични празници. Името им е Калинди. През Калиндите, както и през Календите, отново се устройват изяви на изкуствата и спортни състезания.

Първият ден, 25 Деен (23.09), е денят КАНТУР, КХАН ТУР – денят на есенното равноденствие. Тази дума е първообразът на съвременната дума катурвам. Кхан Тур (ударението пада върху у), е владетелят на неурожая. След този ден спира раздаването на земните дарове. Кхан Тур, е брат близък на Кхан Дар.

Между 31 Деен и 1 Есенен (29 и 30.09), е нощта ДАВЕР. Тази нощ е и нощ на Месеца. Знакът на тази нощ е кръстът на Кръговрата. Названието на нощта идва от израза "Дал вера" – доверие. А доверието е различно от сляпата вяра.

Вярата, е доверяване на други хора поради незнание и е присъща и препоръчителна за малките деца, които нямат житейски опит и за всичко трябва, и се доверяват на своите родители, учители и на възрастните хора. Възрастен човек може да се довери на любимия човек, на близките си, на приятелите си, на хора с които е рамо до рама в някакво начинание.

Религиозната вяра също е доверяване поради незнание, но на чужди, незнаещи хора, също като нас. Разликата между тях и нас е, че те са пастирите, а ние сме стадото. Така съвместното ни съществуване в религиозната общност се превръща в пирамидална далавера и е толкова унижително, че повече думи не са необходими.

Месецът свети с неистинска, с отразена светлина. Такива са и боговете в религиите – символи, отразяващи Истината. Религиозната вяра е отдадена на фалшива истина, затова и тя е фалшива. И пътят, по който религията води вярващите е фалшив – не води за никъде. От историята научаваме, че религията е масова тиха лудост, която понякога прераства в бяс. А целта на човешкия живот, е Истината – Познанието.

На 7 Есенен (06.10), е денят СТАРИЛИН, Стар *ИЛ ИН* (ударението пада върху последното и); Денят на миналото; денят на старостта и на старците; денят на есенния спот. Старшият ден, е последният ден от Калиндите.

На 8 Земен (06.11), е денят КАЛИМАН, *КХА ЛИ МАН*. Този ден е краят на полевата зодиакалната есен и на зодия Скорпион.

На 9 Земен, (07.11), е денят КАЛИН, *КХА ЛИ ИН*. Този ден е началото на полевата зодиакалната зима. Символично, на този ден Нещото преминава в Нищо. Започва зодия Дева.

На 23 Снежен (21 декември), отново е Мардув ден.

Това са основните небесни и държавни празника в Новия Български календар. Съсловните и професионални празници да си намерят новите дати, а старите езически празници да се изчистят от религиозното съдържание. В Новия Български календар няма именни дни, защото са религиозни празници и защото имената са повече от дните в годината.

Денят Съборник, като последен ден от седмицата, е ден за отдаване на почит към починалите близки. Неделникът, като начален ден от седмицата е подходящ за кръщенета, сватби и други начинания.

Паленето на свещи, може да се ползва за много празници. То е символ за следното. Нашият сват – Земята се състои от пет велики елемента: Етер, Въздух, Вода, Земя и Огън. Ние познаваме само трите гуни, между които съществуваме: въздуха, водата и земята. Етерът над въздуха и огънят под земята, не са познати на обикновения човек.

Чрез пламъка на свещта, ние отдаваме почит към огъня в земните недра. А чрез елементарните частици над пламъка, в които се превръща восъкът при горенето, отдаваме почит и към етера над атмосферата. Така светът ни и почитта ни са пълни – към петте елемента.

Преливането на вода и други ритуали с вода, са символ за преливането на двете Вселенски Води от една в друга и че всичко се случва в тях и чрез тях.

Не бива да забравяме, че всичко описано до тук за празниците е само символика, която има двойко предназначение. Първото е, да се знае и помни какво се случва на небето над нас, от което зависим и ние. Втората цел на всички празници и ритуали е да утвърждават и поддържат обредността. Думата "обред", об ред, означава поддържане на общ ред, за обединяване на цялата българска общност.

Ако някой не приема символиката и не иска да празнува тези празници, може да си изживее живота щастливо и без тях. Стига да е в равновесие със себе си, с околните и с природата. А странните имена на празниците? Свиква се. Както с чуждиците, които приемаме безрезервно, от раз.

Годишният кръговрат започва с началото на възхода, от Коледа. От названието Коледа, колело, произлиза названието на човека в древността, който е отговарял за обредността през годината – колобар (ударението пада върху а).

Старшите между колобарите са се наричали боколобар, нещо като съвременната сравнителна степен, по-колобар. От боколобар е съвременната дума бакалавър. Старшите между боколобарите са се наричали маг. От маг, е съвременната дума магистър. Старшите между маговете са се наричали бомаг, по-маг – пазители на книгите. Но над всички и единствен е бил *БО ЕН*, известен сред народа като Боян.

Днес господарите на света искат от нас – българите да уважаваме различията и различните повече от себе си. Но само това не им е достатъчно. Искат и ние да станем различни – всеки поотделно. Да свикнем с различието и различните дотолкова, че да станем безразлични към всичко българско. Но и това не им е достатъчно. Те искат, когато се погледнем в огледалото, да плюем с отвращение.

Е, щом толкова много искат да сме различни, тогава *ВСИЧКИ БЪЛГАРИ ЗАЕДНО* да станем различни... от всички. И да започнем да се уважаваме.

*НЕБЕСНИТЕ И ДЪРЖАВНИ ПРАЗНИЦИ
В НОВИЯ БЪЛГАРСКИ КАЛЕНДАР
В ГОДИНА С 365 ДНИ*

- БЪДНИ ВЕЧЕР. Нощта, между 30 Снежен и 1 Зимен (между 28 и 29 декември)
- КОЛЕДА и НОВА ГОДИНА. 1 Зимен (29 декември).
- ЗУРВА – Сурва. 8 Зимен (5 януари).
- ДЖАРДАН. 10 Малък (6 февруари).
- ДЖАВАН. 11 Малък (7 февруари).
- ДЕН НА ОСВОБОЖДЕНИЕТО. 6 Воден (3 март).
- КАНДАР. 24 Воден (21 март).
- МАДАР. Нощта, между 30 Воден и 1 Пролетен (нощта между 27 и 28 март).
- МЛАДЕЛЕН. 7 Пролетен (3 април).

- ДЖАРДЖА – ДЕН НА ХРАБРОСТТА. 9 Буден (6 май).
- ДЖАТАР. 10 Буден (7 май).
- ДЕН НА БЪЛГАРСКИЯ ЕЗИК И ПИСМЕНОСТ. 27 Буден (24 май).
- БАЛАР. 25 Цветен (22 юни).
- ПЪРВИ ЕЛЕНОВ ДЕН. 31 Цветен (28 юни).
- ВТОРИ ЕЛЕНОВ ДЕН. 1 Летен (29 юни).
- РАМАД. 7 Летен (5 юли).
- ДЖУМАН. 8 Огнен (6 август).
- ДЖУРИН. 9 Огнен (7 август).
- ДЕН НА СЪЕДИНЕНИЕТО. 8 Деен (6 септември).
- ДЕН НА НЕЗАВИСИМОСТА. 24 Деен (22 септември).
- КАНТУР. 25 Деен (23 септември).
- ДАВЕР. Нощта, между 31 Деен и 1 Есенен (нощта между 29 и 30 септември).
- СТАРИЛИН. 7 Есенен (6 октомври).
- КАЛИМАН. 8 Земен (6 ноември).
- КАЛИН. 9 Земен (7 ноември).
- МАРДУВ. 23 Снежен (21 декември).
- СЕТЕН ДЕН. 30 Снежен (28 декември).

*НЕБЕСНИТЕ И ДЪРЖАВНИ ПРАЗНИЦИ
В НОВИЯ БЪЛГАРСКИ КАЛЕНДАР
В ГОДИНА С 366 ДНИ*

- БЪДНИ ВЕЧЕР. Нощта между 30 Снежен и 1 Зимен (между 28 и 29 декември)
- КОЛЕДА и НОВА ГОДИНА. 1 Зимен (29 декември).
- ЗУРВА – Сурва. 8 Зимен (5 януари).
- ДЖАРДАН. 10 Малък (6 февруари).
- ДЖАВАН. 11 Малък (7 февруари).
- ДЕН НА ОСВОБОЖДЕНИЕТО. 7 Воден (3 март).
- КАНДАР. 24 Воден (20 март).
- МАДАР. Нощта между 30 Воден и 1 Пролетен (нощта между 26 и 27 март).
- МЛАДЕЛЕН. 7 Пролетен (2 април).
- ДЖАРДЖА – ДЕН НА ХРАБРОСТТА. 10 Буден (6 май).
- ДЖАТАР. 11 Буден (7 май).
- ДЕН НА БЪЛГАРСКИЯ ЕЗИК И ПИСМЕНОСТ. 28 Буден (24 май).
- БАЛАР. 25 Цветен (21 юни).
- ПЪРВИ ЕЛЕНОВ ДЕН. 31 Цветен (27 юни).
- КХАРАНА. Висшият празник. Нулев ден. Между двата Еленови дни, (на 28. 6).
- ВТОРИ ЕЛЕНОВ ДЕН. 1 Летен (29 юни).
- РАМАД. 7 Летен (5 юли).
- ДЖУМАН. 8 Огнен (6 август).
- ДЖУРИН. 9 Огнен (7 август).
- ДЕН НА СЪЕДИНЕНИЕТО. 8 Деен (6 септември).
- ДЕН НА НЕЗАВИСИМОСТА. 24 Деен (22 септември).
- КАНТУР. 25 Деен (23 септември).
- ДАВЕР. Нощта между 31 Деен и 1 Есенен (нощта между 29 и 30 септември).
- СТАРИЛИН. 7 Есенен (6 октомври).
- КАЛИМАН. 8 Земен (6 ноември).
- КАЛИН. 9 Земен (7 ноември).
- МАРДУВ. 23 Снежен (21 декември).
- СЕТЕН ДЕН. 30 Снежен (28 декември).

Време е!

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Предговор.....	3.
2 Българският мироглед.....	4.

ИСТИНАТА

1. ВСЕЛЕНАТА.....	7.
2. § 1 ЗАКОНЪТ – Б.....	9.
3. § 1.1 Възможностите – Х.....	9.
4. § 1.2 Проявената част от Закона, Човешкото познание – З.....	10.
5. Паметта.....	10.
6. Мъдростта.....	10.
7. § 2 ВОДИТЕ.....	11.
8. § 2.1 Горната вода, Първата вселенска противоположност – Е.....	11.
9. § 2.2 Долната вода, Втората вселенска противоположност – И.....	12.
10. § 2.3 Тежненията – ИЛ и ЕЛ.....	13.
11. § 3 КРЪГОВРАТЪТ, Времето – Л.....	14.
12. § 3.1 Първият период	14.
13. § 3.2 Вторият период.....	15.
14. § 3.3 Третият период.....	15.
15. § 3.4 Четвъртият период.....	15.
16. § 3.5 Покоят, Установяването – Н.....	15.

17. § 4 ФИЗИЧЕСКОТО ПОЛЕ – А.....	17.
18. § 4.1 Физическа система – Г.....	18.
19. § 4.1.1 Горната граница на физическата система – О.....	19.
20. § 4.1.2 Долната граница на физическата система – У.....	19.
21. § 4.2 Плътноста на физическото поле – П.....	20.
22. § 4.2.1 Физическата плътност на пространството – ГАНА.....	20.
23. § 4.3 Напрегнатостта на физическото поле – К.....	21.
24. Изграждане, съществуване и разграждане на физическата система.....	24.
25. § 4.4 Взаимодействие между две физически системи.....	28.
26. § 4.4.1 Съпоставяне на полетата на физическите системи – Д.....	29.
27. § 4.4.1.1 Първото движение на ФС, Завъртане в синхрон.....	29.
28. § 4.4.1.2 Второто движение на физическите системи – В.....	30.
29. § 4.4.1.3 Третото движение на физическите системи – Р.....	37.
30. § 5 ХИМИЧЕСКОТО ПОЛЕ – М.....	42.
31. § 5.1 Химическа система – Ж.....	43.
32. § 5.2 Химическата плътност на пространството – ГУНА.....	43.
33. § 5.2.1 Газовата плътност на пространството – С.....	44.
34. § 5.2.2 Течната плътност на пространството.....	44.
35. § 5.2.3 Твърдата плътност на пространството – Т.....	44.
36. § 5.3 Формите на химическите системи – Ш.....	45.
37. ЗА НАУКАТА.....	46.
38. Грешката Доплеров ефект.....	47.
39. Дуализмът на светлината.....	59.
40. Кометите.....	66.
41. ОСЕЗАЕМИ, КРАТКОСРОЧНИ, МЕСТНИ, АСТРОФИЗИЧНИ И.....	73.
42. Приливите и отливите.....	73.
43. Хоризонталните земетресения.....	73.
44. Вертикалните земетресения и цунамитата.....	73.
45. Атмосферното налягане и неговите промени.....	74.
46. Кръговрат на водата в природата.....	75.
47. Видовете валежи.....	75.
48. Образуване на циклоните и вихрите.....	76.
49. Мълнията – Дангра.....	76.

СЛОВОТО

1. БХАДЖА.....	79.
2. Бхаджа – А.....	92.
3. Бхаджа – Б.....	94.
4. Бхаджа – В.....	110.
5. Бхаджа – Г.....	124.
6. Бхаджа – Д.....	130.
7. Бхаджа – Е.....	138.
8. Бхаджа – Ж.....	143.
9. Бхаджа – З.....	144.
10. Бхаджа – И.....	146.

11. Бхаджа – К.....	148.
12. Бхаджа – Л.....	171.
13. Бхаджа – М.....	173.
14. Бхаджа – Н.....	186.
15. Бхаджа – О.....	187.
16. Бхаджа – П.....	188.
17. Бхаджа – Р.....	192.
18. Бхаджа – С.....	196.
19. Бхаджа – Т.....	203.
20. Бхаджа – У.....	206.
21. Бхаджа – Ф.....	210.
22. Бхаджа – Х.....	210.
23. Бхаджа – Ш.....	213.
24. Бхаджа – А2.....	214.

СИМВОЛИТЕ

1. Езотеризмът.....	221.
2. Астра Веда.....	232.
3. Зодиакът.....	245.
4. Българския зодиак.....	251.
5. Гадакх, Гадак.....	265.
6. Кръста.....	265.
7. Седем.....	267.
8. Амин.....	274.
9. Урби ет Орби.....	277.

МИНАЛОТО

1. Миналото или историята.....	517.
2. Бхаджа.....	283.
3. Варновата система.....	285.
4. Балкхара.....	290.
5. Балкхарските титли.....	295.
6. Махабхарата.....	300.
7. Балхика.....	308.
8. Мадра.....	318.
9. Камбоджа.....	331.
10. Ури.....	345.
11. Кха Ури.....	347.
12. Урага.....	347.
13. Уран – Туран.....	351.
14. Преселенията.....	360.
15. Заговорът против българите.....	370.

БЪДЕЩЕТО

1. ЧОВЕКЪТ.....	396.
2. Душата.....	298.
3. Страхът.....	398.
4. Любовта.....	399.
5. Тялото.....	401.
6. Умът.....	402.
7. Паметта.....	403.
8. Мъдростта.....	403.
9. Сънят.....	404.
10. Вярата.....	405.
11. Въображението.....	405.
12. Лудостта.....	407.
13. ОБЩЕСТВОТО.....	409.
14. Общността.....	409.
15. Възпроизводството.....	410.
16. Семейството.....	412.
17. Моралът.....	414.
18. Справедливостта.....	415.
19. Парите.....	415.
20. Елитът.....	421.
21. Зависимостите.....	421.
22. Властта.....	422.
23. Варновата система.....	424.
24. Религиите.....	428.
25. Гражданските идеологии.....	434.
26. Политическите партии.....	434.
27. Капитализма.....	435.
28. Комунизма.....	435.
29. Националсоциализма.....	439.
30. Глобализма.....	443.
31. Неолиберализма.....	444.
32. Демокрацията.....	445.
33. Езиковите семейства.....	446.
34. ОБЩИНАРИЯТА.....	452.
35. Еволюционното равнище на човека.....	453.
36. Човешката същност.....	454.
37. Естествените различия между хората.....	456.
38. Трите стълба на Общинарията.....	460.
39. Електронното правителство – Съдбата.....	461.
40. Банката – Паралията.....	461.
41. Децата.....	467.
42. Възпитанието и образованието.....	467.
43. Първите седем години.....	468.
44. Вторите седем години.....	470.
45. Третите седем години.....	470.

46. Семейството.....	473.
47. Права, задължения и блага.....	475.
48. Инвестирането.....	478.
49. Варните.....	485.
50. НОВ БЪЛГАРСКИ КАЛЕНДАР.....	492.
51. Структура на Новия Български календар.....	497.
52. Съпоставителни таблици, за година с 365 дни.....	503.
53. Съпоставителни таблици, за година с 366 дни.....	505.
54. Празниците в Новия Български календар.....	506.
55. Небесните и държавни празници – списък.....	516.
СЪДЪРЖАНИЕ.....	518.